

ஈழத்துப்
புதன்றேவனார்

காலந் தொடக்கம்

கலாநிதி

நடேசமிள்ளை

காலம் வரையும்

இலங்கையில்

வாழ்ந்த சிறந்த

தமிழ்ப் புலவர்களின்

கவிதைக்

களஞ்சியம்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தொகுப்பாசிரியர்

ஆ. சதாசிவம்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தொகுப்பாசிரியர்
கலாநிதி, பண்டிதர் **ஆ . சதாசிவம்** DPhil (Oxon)
மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
கொழும்பு, பேராதனை

மீள் பதிப்பாசிரியர்
திருமதி திருஞானேஸ்வரி சதாசிவம் B. A

சதாசிவம் பதிப்பகம்
2022

Title : Īlattut Tamilk Kavitaik Kaḷañciyam
Compiler : A. Sathasivam [1926-1988]
First Edition : 1966, Sāhitya Academy, Colombo 7
Reprint : 2022, Scanned Reproduction of
the First Edition

Publisher of the Reprint : Sathasivam Publishers
11, Sinsappa Road,
Colombo 6

Pages : xxxiii+585
Copies : 300
Printer. : Mathi Printers
Contact For Copies. : tsathasivam@msn.com
sumibalarajan@yahoo.com
ISBN. : 978-624-99037-0-8

நூலின் தலைப்பு : ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
தொகுப்பாசிரியர் : ஆ.சதாசிவம் (1926-1988)
முதற்பதிப்பு : 1966, சாகித்திய மண்டலம்,
கொழும்பு
மீள்பதிப்பு : 2022, முதற் பதிப்பினைத் (Scan) படப்பிரதியாக்கி
பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது
மீள்பதிப்பாசிரியர் : சதாசிவம் பதிப்பகம்
இல 11, சின்சப்பா வீதி,
கொழும்பு 6

பக்கம் : xxxiii+585
பிரதிகளின் எண்ணிக்கை : 300
அச்சப் பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் பிறிண்டர்ஸ்
பிரதிகளிற்கான தொடர்பு : sathasivam@msn.com
sumibalarajan@yahoo.com
ISBN : 978-624-99037-0-8

மீள் பதிப்புரை

ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியமானது ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர்களின் பங்களிப்பினை வெளிப்படுத்தும் நூல்களில் பிரதானமானதொன்றாகத் திகழ்கிறது. இந்நூல் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களால் தொகுக்கப் பெற்று சாகித்தியமண்டல வெளியீடாக 1966இல் வெளிவந்தது. வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த புலவர்கள் பற்றிய பல்வேறு விடயங்களை இந்நூலினூடாக அறிய முடிகிறது.

பேராசிரியர் தனது தேடலில் தான் ஆராய்ந்து அறிந்த புலவர்களை அவர்கள் வாழ்ந்தகால அடிப்படையில் வரையறுத்துள்ளார். இலக்கியரீதியாகப் பகுத்து நோக்குவதற்கு வசதியாக அவ்வக் காலத்தில் ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றிருந்தவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலப் பகுப்பினை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். இன, மத, பிரதேச எல்லைகளைக் கடந்து தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் என்ற தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு புலவர்களின் பங்களிப்பினை நூலில் உள்ளடக்கியுள்ளமை பேராசிரியரின் பரந்தநோக்கிற்குச் சான்றாக உள்ளது.

சங்ககாலம் தொடக்கம் தேசிய எழுச்சிக் காலம் வரையான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் முதல் இலக்கிய கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளை வரையான புலவர்கள் இந்நூலில் உள்ளடங்குகின்றனர். ஒவ்வொரு புலவர் குறித்துமான அறிமுகத்தையும் அவரால் இயற்றப் பெற்ற சிறந்த பாடல்கள் சிலவற்றையும் தொகுப்பானது உள்ளடக்கியுள்ளது.

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள், பழந்தமிழ் இலக்கியப்புலமையும் மரபுபைப் பேணுவதில் ஈடுபாடு மிக்கவராகவும் திகழ்ந்தமையால் அவரால் தொகுக்கப் பெற்ற இந்நூலிலும் செய்யுள் இலக்கியங்களைப் படைத்த புலவர்கள் முதன்மை பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நூலின் நோக்கம் குறித்து நூலின் முகவுரையில் சதாசிவம்

அவர்கள் மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்நூல் ஈழத்துக் கவிதைகளின் களஞ்சியமாக மட்டுமன்றி ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கிய வரலாற்று நூலாகவும் விளங்கவேண்டுமென்னும் நோக்குடன் அமைக்கப் பட்டது”.

பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்களின் விருப்புக் குரியவராகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் தனது மாணவர்களையும் ஈழத்து இலக்கியத் தடத்தில் பயணிக்கவும் ஆய்வுமுயற்சிகளை முன்னெடுக்கவும் வழிப்படுத்தினார்.

“வீழத் தெழுந்த புலவர் திறங்குறித்
தீழத் துத்தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
எனத்தொகை நூலொன் றியற்றின னம்ம
தனக்கிணை யில்லாத் தண்டமிழ் மரபு
வனப்பொடு நிலவும் வகைபுரி நல்லோன்

றொல்கட லிலங்கையிற் றோற்றி நிறுவும்
பல்கலைக் கழகச் சொல்வலர் தம்முள்
வராலுகள் வயல்வள மருவு
மராலிச் சதாசிவ மெனும்பெய ரவனே”

என்று நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் புலவர் பாண்டியனார் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்கள் சதாசிவம் அவர்களின் பங்களிப்பினை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றை அறியவும் புலவர்கள் குறித்துத் தெரிந்துகொள்ளவும் உதவியாக உள்ள இந்நூல் தற்போது கிடைத்தற்கு அரிதாகிவிட்டது. பேராசிரியர் சதாசிவம் குடும்பத்தினராகிய நாம் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் ஏலவே எழுதி வெளியிட்ட நூல்களையும் இதுவரைவெளிவராத நூல்களையும் மீளவும் வெளிக்கொணரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். அந்த

வகையில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்தையும் வெளிக்கொணரவேண்டும் என்ற எமது அவா இன்று நிறைவேறியுள்ளமை மனநிறைவைத் தருகிறது.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்தை உள்ள வாறே வெளியிடுவது பொருத்தமானது என்றவகையில் 1966இல் வெளிவந்த நூலினை படப்பிரதியாக்கம் (scan) செய்து அச்சுருவுக்கு ஏற்றவகையில் வடிவமைத்து நூலாக்கியுள்ளோம்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் எழுதி வெளி வராதிருந்த Proto Sumero Dravidian என்ற நூல் 2017 லிலும் 1968இல் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் பதிப்பித்து பின்னர் கிடைத்தற்கரிதான ஞானப்பள்ளி நூல் 2018 லிலும் மீளவும் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டன. அதேபோல 1963 இல் பேராசிரியர் எழுதிவெளி வந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை என்ற நூலினை 2020இல் மீளப் பதிப்பித்து வெளியிட்டோம். இவற்றின் வரிசையில் பேராசிரியர் எழுதி வெளியிடப்படாதிருந்த மொழியியலும் தமிழ்மொழி வரலாறும் என்ற நூல் 2021 இல் வெளி வந்தது. தொடர்ச்சியாக ஈழத்துத் தமிழ் வழக்கு அகராதி, கட்டுரைத்தொகுப்பு உள்ளிட்ட நூல்களும் வெளியிடப் பட உள்ளன.

இந்தவேளையில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியமானது வெளிவருவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனை களை வழங்கிய பேராசிரியர் பொன்னம்பலம் இரகுபதி அவர்களுக்கும், பேராசிரியர் ஸ்ரீபிரசாந்தன் அவர்களுக் கும் பதிப்புச் செயற்பாடுகளுக்கு உதவும் ந.குசபரனுக்கும் நூலைச் சிறந்த முறையில் அச்சாக்கம் செய்து தந்த மதிகலர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும்.

திருமதி. திருஞானேஸ்வரி சதாசிவம் B.A
மீள் பதிப்பாசிரியர்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தொகுப்பாசிரியர்
கலாநிதி ஆ. சதாசிவம்

வெளியீடு :
சாதித்திய மண்டலம்
135, தர்மபால மாவத்தை
கொழும்பு 7

பதிப்பு

— 1966

பதிப்புரிமை

பதிப்பகம்:

திருமகள் அழுத்தகம்

சுன்னாகம்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
அணிந்துரை	vii
சிறப்புப் பாயிரம்	xv
முகவுரை	xvii
1. சங்ககாலம்	1
2. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலம் 1216—1621	8
3. போர்த்துக்கேயர் காலம் 1621—1658	77
4. ஒல்லாந்தர் காலம் 1658—1796	92
5. ஆங்கிலேயர் காலம் 1796—1947	131
6. தேசிய எழுச்சிக்காலம் 1948—	429
பிற்சேர்க்கை	503
புலவர் அகராதி	551
நூல் அகராதி	556
செய்யுள் அகராதி	566

அணிந்துரை

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரும்
சாகித்திய மண்டலச் செயற்குழு உறுப்பினருமாகிய

திரு. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள்
அளித்தது.

ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுட்களுட் சிறந்தவை சிலவற்றை அப்புலவர்கள் வாழ்ந்த கால முறைப்படி தொகுத்துக் கூறும் 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்' என்னும் இந்நூல், பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நாடு தமிழிலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் இயற்றிய பல பிரபந்தங்களுட் சிலவே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அங்ஙனம் அச்சிடப்பட்டுள்ளன வற்றுட் பெரும்பாலானவை ஒருமுறை மட்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டமையால், அந்நூற் பிரதிகள் அருகியே காணப்படுகின்றன. அவற்றையும் ஏட்டு வடிவிலுள்ள ஏனை நூல்களையுந் தேடிப்பெற்று, அவற்றிலுள்ள செய்யுட்களுட் சிலவற்றைத் திரட்டி நூல்வடிவில் உதவிய கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டும், அதனை அச்சிடுதற்கு வேண்டிய பணத்தை உதவி ஊக்கிய இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் பணியும் பாராட்டற்குரியவை. ஈழநாட்டுத் தமிழிலக்கிய வளத்தினை வரலாற்று முறைப்படி ஆராய்வதற்கும், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் இலக்கியச் சிறப்பினை மட்டிடுவதற்கும் ஒரு சிறந்த கருவியாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இந்நூலிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள செய்யுட்களுட் பல கற்பனை வளமும் ஓசைச் சிறப்பும் வாய்க்கப் பெற்றவை. நாயக்கர் காலப்பிரிவிலும் ஆங்கிலேயர் காலப்பிரிவிலும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுட்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாராட்டக்கூடிய அத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த செய்யுட்களும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. அத்தகைய செய்யுட்களை இயற்றிய புலவர்களையும் எம்முடைய நாடு தோற்றுவித்துள்ளது என்பதை நாம் அறிந்து பெருமிதம் கொள்ளுதற்கும், எம்முடைய நாட்டில் வாழ்ந்த புலவர்களை நாம் போற்றுவதோடு அவர்கள் இயற்றிய நூல்களையுந் தனிச்செய்யுட்களையும் நாம் தேடிப் பெற்றுப் படித்து அனுபவிப்பதற்கும் இந்நூல் ஒரு கருவியாகின்றது. எம்முடைய நாட்டில் எழுந்த நூல்களுள் இன்னும் அச்சிடப்படாதன வற்றைத் தக்க முறையிலே ஆராய்ந்து அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய ஊக்கத்தை இந்நூல், தமிழறிஞர்களிடையே எழச்செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம் தொடர்ந்து இத்தகைய பணிகளுக்குப் பொருளுதவி செய்து வருமாயின், அது எம்முடைய இலக்கியத்துக்குப் பெரும் பணி புரிந்ததாகும்.

அணிந்துரை

யாழ்ப்பாணம், ஆறுமுக நாவல் காவிய பாடசாலைத்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்

வித்துவான் ந. சுப்பையபிள்ளை அவர்கள்
அளித்தது.

கல்வி கேள்விகளால் அறிவில் மேம்பட்ட சான்
ரோர் புலவர் எனப்படுவர்; புலமையை யுடையவர்
என்ற காரணத்தால் ஆகிய பெயர் இது; புலமை—
அறிவு. புலவர்: கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என
நால்வகையினர் எனவும், அவருள்ளே கவி என்பார்
ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என
நால்வகைப்படுவர் எனவும் குணவீரபண்டிதர் தமது
வெண்பாப் பாட்டியலிற் கூறுவர். புதியவாகச்
செய்யுள் புனைந்து இயற்றவல்ல புலவரே 'கவி'
என்றும், 'கவிஞர்' என்றும் வழங்கப்படுவர். கமகன்
என்போர் ஒருவர் சொல்லிய நூலினை அல்லது
செய்யுளைத் தாம் பயிலாதிருந்தும், விசேட ஞான
மாகிய நுண்மதியாலாவது கல்வி கேள்விகளின்
ஆற்றலினாலாவது அதன் மெய்ப்பொருளை விரித்து
உரைக்கவல்ல புலவராவர். இத்தகைய புலமையினாற்
ருன் வில்லிபுத்தூரை அருணகிரிநாதர் வென்றதும்,
வில்லிபுத்தூரர் குறைபாடுற்றுத் தோல்வியுற்றதும்
என்று வரலாறு கூறும். வாதி என்போர் தாம்
நிலைநாட்ட எடுத்துக்கொண்ட பொருளாகிய மேற்
கோளினை (பிரதிஞ்ஞையை), ஏதுவும் (காரணமும்)
எடுத்துக்காட்டும் (உதாரணமும்) காட்டித் தாபித்து
முடித்து முறைப்படி வாதஞ் செய்தலால் எதிர்
வாதஞ் செய்வோரை வெல்லவல்ல புலவரா
வர். ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள் அக்காலத்தில்
ஏனைய மதத்தவர்களை வாதில் வென்று தமது

அத்வைத மதத்தைத் தாபித்தமை இத்தகைய புலமையின் பாற்படும். வாக்கி எனப்படுவோர் தாம் விரித்துப் பேசலுற்ற பொருளை அவைக்களத்தி லிருந்து கேட்போர் யாவருக்கும் இனிது விளங்கவும் சுவை ததும்பவும் சுருங்கிய சொல்லாற் பொருட் செறிவு பொருந்த விரித்துப் பிரசங்கிக்க வல்ல புலமையாளராவர். இவ்வகையினருள்ளே ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் முதன்மையாளராக விளங்கியமை உலகப்பிரசித்தமானது.

இனி, ஆசுகவி முதலாகிய நால்வகைக் கவிஞ ருள்ளே ஆசுகவி என்போர் 'இவ்வெழுத்தாலே பாடுக, இச்சொல்லாலே பாடுக, இப்பொருள் பற்றிப் பாடுக, இவ்யாப்பினாலே பாடுக, இவ்வலங்காரம் பொருந்தப் பாடுக' என்பனபோல ஒருவர் கூறியபொழுது உடனே அவரெதிரே அவ்விதம் பாடி முடிக்கும் வல் லமையுடைய புலவராவர்; [ஆசு - விரைவாக, (ப்பாட வல்ல); கவி - கவிஞன்.] காளமேகப்புலவர் போல் வார் இவ்வகையில் முதன்மைபெற்று விளங்கியவர். மதுரகவிப்புலவராவர் ஓசையும் பொருளும் இனிய வாய், முழுவதுஞ் செஞ்சொல்லாய், அலங்காரமும் பொருளுந் தெள்ளிதிற்புலப்பட, கேட்டோர் புகழும் படி செய்யுள் பாடுந் தகைமை யுடையவர். உதா ரணமாக, ஓளவையார் பாடிய தனிப்பாடல்கள் பெரும்பாலன இவ்வகையின என்னலாம். சித்திரக் கவிப் புலவர் எனப்படுவோர் மாலைமாற்று, சக்கர பந்தம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, வினாவுத்தரம் முதலிய பலவகைப்படும் விசித்திரங்கள் அமையும்படி செய்யுளைச் சந்தங்கெடாமல், எழுத்துக் குற்றம் முதலிய ஐவகைக் குற்றமும் இன்றிப் பாடவல்ல புலவராவர். சித்திரக் கவியின் பாற்படுஞ் செய்யுள் வகைகளின் இலக்கணங்களை உதாரணத்துடன் தண்டி யலங்காரம் முதலிய அணியிலக்கண நூல்களிற் காணலாம். வித்தாரகவி என்பார் பல செய்யுள் தொடர்ந்துவரும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் அல்லது அடிபலவாய் விரிந்து செல்லும் தனிப்பாச் செய்யுள்

ஆகிய இவற்றைப் பாடவல்ல கவிஞராவர். [தொடர் நிலைச் செய்யுள் - பதிகம் இரட்டைமணிமாலை கலம்பகம் முதலாகிய சிறுபிரபந்தங்களும், காவியங்களும். அடிபலவாய் விரிந்த தனிப்பாச் செய்யுள் - பத்துப் பாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு நூலும், உலா, மடல்போல் வனவும்]. ஆசுகவி முதலிய நான்கு பெயர்களும் அவ்வப் புலவர்களின் அவ்வத்தகைமை வாய்ந்த செய்யுளுக்கும் பெயராக வழங்கப்படுவனவாகும்.

கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என்ற நால்வகைப் புலவர்களும் ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என்ற நால்வகைக் கவிஞர்களுமாயுள்ள நம் முன்னோர் பலர் இவ் வீழ் மண்டலத்தின்கண்ணே காலத்துக்குக்காலந் தோன்றி, தங்கள் புலமையினாலுங் கவிதைகளாலுந் தமிழ் மொழியைப் பேணி வளர்த்துவந்தார்கள் என்பது வரலாற்று நூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. ஆயினும், வரலாறுகளால் அறியப்பட்ட பல புலவர்களின் நூல்களின் பெயர் மாத்திரம் அறியத்தக்கனவாகி, அந்நூல்கள் வெளிவராமலும் கிடைக்கப்பெறாமலு மிருத்தல் எம்மவரது தவக்குறைவின் பயனே என்னலாம்.

இந்நிலைமையில், புது நூலாக வெளிவருகின்றது 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்' என்பது. இது சங்ககாலம் தொடக்கம் சமீபகாலம் வரையில் இலங்கையில் வாழ்ந்து மறைந்தவர்களாய் அறியப்பட்டுள்ள ஈழத்தின் எல்லாப் புலவர்களுடைய கவிதைகளையுந் துருவித் தேடிப்பெற்று, அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குறிப்பு, காலம், அன்னார் நூல்களிலிருந்துந் தனிப்பாடல்களிலிருந்தும் மாதிரிகைப் பொருட்டாகத் தேர்ந்தெடுத்த சில சில செய்யுட்கள் என்பவற்றைக் காலவரிசைப்படி தொகுத்துக் கூறும் முறையில், ஆக்கப்பட்டுள்ள புதியதொரு தொகுப்பு நூலாகும். இவ்வித நூலாக்கப் பணியானது, சங்ககாலப் புலவர்களுங் கடைச்சங்கத்தை அண்மிய காலத்துப் புலவர்களுமாகிய பற்பல புலவர்க

ஞடைய தனிப்பாடல்களையும் நூல்களையும் முற் காலத்துள்ள அரசரும் புலவரும் போன்ற சான்றோர் 'பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு' எனத் தொகுத்து வைத்த அரும்பணி போன்றதொரு பெரும்பணியாகும். அவ்வாறு அப் பணி முன்னைச் சான்றோராற் செய்யப்பட்டிலதேல், பத்துப்பாட்டு முதலிய அறிவுக் களஞ்சியங்களா யுள்ள நூல்களும் பாடல்களும் நின்று நிலவாது எங்களுக்குக் கிட்டாமல் மறைந்தொழிதல் ஒரு தலை யாகும். காலவிகற்பத்தால் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை களும் அவற்றை யாக்கிய புலவர் விபரங்களுங் கால கதியில் மறைந்து வருவதைக் கண்டு, அவ்வாறு மறைந்துபடாமற் பாதுகாத்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு, இத்தொகுப்பு நூலை யாக்கித்தந்த கலாநிதி திரு. ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் இவ்வரும்பெருந் தொண்டு இக்கால நிலைக்கு அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு பணியாக மெச்சத்தக்கதாகும்.

பழங்காலத்தைய ஏட்டுச்சுவடிகளையும் அச்சேறிக் கிடைக்கப்பெறாமல் மறைந்துள்ள நூல்களையும் பாடல்களையும் திசைதொறுஞ் சென்று பிரயாசப் பட்டுத் துருவித் தேடிப்பெற்று, இத் தொகுப்பு நூலை யாக்கித் தந்த தொண்டின் அருமை பெருமைகள் திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தாட்சிணத்திய கலாநிதி திரு. உ. வே. சாமிநாதையர் போன்றோர்க் கன்றி எம்மனோர்க்கு எளிதிற் புலப்படத்தக்கனவல்ல. தமிழ்பேசும் எல்லாச் சாகியத்தவரும் ஏற்றுப் போற்றத்தக்கவாறு சகல சாகியப்புலமையாளர்க ளுடைய கவிதைகளும் இந்நூலிற் கோவைப்படுத்தித் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

வித்துவசிரோமணி பிரமஸ்ரீ சி. கணேசையர் அவர்களாலியற்றப்பட்ட 'ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்' கி. பி. 1939ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதனால், அக் காலத்திலும் அதன்பின்னரும் வாழ்ந்து மறைந்த தமிழ்ப்புலவர்

களையும் அவர்களின் நூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் அந்நூலினால் அறிதல் இயலாது. அக் கவிதைகளையும் புலமையாளரையும் தொகுத்து அறியும் வாய்ப்பும் இந்நூலாற் பெறத்தக்க ஒரு விசேட பயனாகும்.

இக்களஞ்சிய நூலுள் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பொருள்விளங்கமுடியாத செய்யுட்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் அல்லது அரும்பதப் பொருள்போன்ற பகுதியும் சேர்க்கப்படுமாயின், அது அச்செய்யுள்களின் அருமை பெருமைகளை உணரவும், அவற்றைப் போற்றி வழக்கில் எடுத்தாண்டு பயன் பெறவும் ஏதுவாகும்.

தமது அரும்பெரு முயற்சியின் பயனாகிய இக்களஞ்சிய நூலை உலகிற்குத் தந்துதவிய கலாநிதி திரு. ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் மேலும் இத்தகைய பணிகளை நிறைவேற்றி வாழவும் நீண்ட ஆயுள், உடல் நலம், பொருள்நலம் முதலிய பேறுகளைப் பெற்று வாழவும் அருள்புரியும் வண்ணம் எல்லாம்வல்ல இறைவனை வழத்துகின்றோம்.

15-9-1966

ந. சுப்பையாபிள்ளை

சிறப்புப் பாயிரம்

புலவர் பாண்டியனார் அவர்கள் இயற்றியவை

நேரிசையாசிரியப்பா

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் வகையும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் வகையுமென்
றிருவகைப் பட்ட திரிசொற் கிளவி
செய்யுட் சொல்லெனச் செந்தமிழ் மொழிநூல்

5. பழந்தொல் காப்பியன் பணித்தது நோக்கா
திழந்த மதியினே டெழுந்தது கூறுவார்
எல்லா மொழியிலு மெளிமையு மருமையுங்
கல்லார்க் கல்லது வல்லார்க் கில்லென
நல்லா ரெல்லாம் நனில்வது கேளார்

10. ஆங்கில மொழிச்சொல் லாக்க மின்றும்
யாங்கணும் பயிலா விலத்தின் மொழிச்சொலும்
அச்சொல் லடியு மாதலை நினையார்
திரிசொ லின்றேற் புதுச்சொல் லாக்கம்
புரித லரிதெனப் புலங்கொள வில்லார்

15. மொழிவளங் காட்டுஞ் சொல்வள மெல்லாம்
அழியாது காப்ப தழகிய செய்யு
ளல்ல தில்லையென் றறிதலு மறியார்
வழக்குச் சொல்லே கலைச்சொல் லல்ல
தெழுத்துச் சொல்லென வில்லையென் றுளறி

20. மொழியின் மரபு முதியோர் மரபும்
அழியக் கொன்றுசொல் லாக்கஞ் செய்யும்
புல்லறி வாளர் போலிப் படைப்பினர்
நல்லறி வாளரை நகைசெய் தெள்ளுவார்
இழிவுடைக் காமமு மிழிவுடை வழக்குமே

25. பொருளெனக் கொண்டு புனையுரை வரைவார்
புலன்வழிச் செல்லும் பொதுவியன் மக்கள்
பலர்வழிச் செல்லும் பான்மை யுடையார்
கனைதுளி பொழிந்துழிக் காளான் போலப்
புனைபெயர் கொண்டு போந்தவிந் நாளில்
30. அன்னை மொழியி் னயர்வு பொருது
முன்னை மரபும் பின்னை யாக்கமும்
ஒருங்குடன் பேணி யுயர்வு காப்ப
வெழுந்த புலமை யெழுத்திய லாளருள்
தொழுந்தகை யிறைவன் றுரய வருளால்
35. மரபுவழி திறம்பாப் புலவர் மாண்பு
நிலைபெறு மாறு மவர்வாய் நிகழ்த்துஞ்
சொல்லும் பொருளு மோசையுஞ் சொரியும்
பல்வகை நயமும் பாங்குறு முணர்வும்
மல்குறப் பின்னர் வாழுந் தமர்க்கு
நல்விருந் தாக நண்ணுதல் காட்டு
மெடுத்துக் காட்டென விலங்கு மாற்றூந்
ரெடுத்துப் பாச்சில தொகுத்து விளக்கி
யீழத் தரசர் காலமொ டியைய
வீழ்த்துப் பூதந் தேவன் முதலா
45. வீழத் தெழுந்த புலவர் திறங்குறித்
தீழத் துத்தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
எனத்தொகை நூலொன் றியற்றின னம்ம
தனக்கினை யில்லாத் தண்டமிழ் மரபு
வனப்பொடு நிலவும் வகைபுரி நல்லோன்
50. ரெல்கட லிலங்கையிற் றேற்றி நிறுவும்
பல்கலைக் கழகச் சொல்வலர் தம்முள்
வராலுகள் வயல்வள மருவு
மராவிச் சதாசிவ மெனும்பெய ரவனே.

கலி விருத்தம்

வேந்தர் போயினர் வேளிரும் போயினர்
ஈந்த வள்ளல்கள் யாவரும் போயினர்
போந்த தீங்கினைப் போக்கிடம் ஆண்டவன்
தீந்த மிழத்திறஞ் செவ்விதிற் காக்கவே.

முகவுரை

‘ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்’ என்னும் இந்நூல் ஈழநாட்டில் வாழ்ந்த புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட சிறந்த தமிழ்ப் பாடல் நூற்பெயர் களின் தொகுதியாகும். தமிழ்மொழி வழங்கும் நாடுகள் பல. அந்நாடுகளுள்ளே தமிழகமும் ஈழத்தின் பகுதிகளும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே தமிழ்மொழியின் தாயகமாய் விளங்குகின்றன. முச்சங்கங்கள் மூலங்கன்னித்தமிழை வளர்த்த பெருமையைப் பாண்டிநாடு பெற்றது. அவ்வித சங்கங்களின் தோற்றத்துக்குத் தான் இருப்பிடமாய் அமையாதபோதும், பூதன் றேவனார் முதலிய செந்தமிழ்ப் புலவர்களைப் பாண்டிநாட்டு மதுரையம்பதிக்கு அனுப்பி, செந்நாப்புலவர்களுடன் ஒக்க அமர்ந்து தீந்தமிழ்ச் சொல்லோவியங்களைப் புனையச் செய்த பெருமையை ஈழவளநாடு பெற்றது. அத்துடன், பிற்காலங்களிலே தமிழகத்திற் பிறந்த செந்தமிழ்ப் புலவோர் பலரைத் தான் அழைத்து அவர்களைக்கொண்டு பாடுவித்து அவர்தஞ் செஞ்சுவைக் கவிதைகளின் உரிமையையும் பெற்றது ஈழம்.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களால் யாக்கப்பட்ட செய்யுளிலக்கியங்களுந் தனிப்பாடல்களும் ஈழத்து இயற்கைச் சூழலினடியிற் றேன்றியவை; மக்கள் தம் பண்பாட்டினையும் வாழ்க்கை முறைகளையுந் தமிழ் மரபு பிறழாது கூறுபவை; ஈழத்துக்கே சிறப்பாக வுரிய நல்லை, நயினை, மாவை, கோணுமலை, கதிர்காமம் முதலிய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தலங்களின் பெருமையைப் பத்திரசம் ததும்ப உணர்த்துபவை; இந்து, இசுலாமிய, கிறித்தவத் தமிழ் மக்களது பண்பாட்டின் ஒருமையையுஞ் சிறப்பியல்புகளையுஞ் சொல்லோவியங்களில் வடித்துக் காட்டுபவை. இங்ஙனம் அமைந்த சிறப்புடன் நூற்றுநாற்பத்துமூன்று ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட செய்யு

ளிலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள் என்பனவற்றினின்றுத் தெரிந்தெடுத்த தீஞ்சுவைக் கவிதைகளின்களஞ்சியமாகிய இந்நூலுக்கு ‘ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்’ எனப் பெயரிடப்பட்டது.

இந்நூல் ஈழத்துக் கவிதைகளின் களஞ்சியமாக மட்டுமன்றி ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கிய வரலாற்று நூலாகவும் விளங்க வேண்டுமென் **நூலமைப்பு** னும் நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டது. முந்நாற்றைம்பத்தெட்டுச் செய்யுணூல்களின் பெயர்கள் இந்நூலில் உள்ளன. அவற்றுள் நூற்றுநாற்பத்தேழு நூல்களிலிருந்துத் தனிப்பாடல்களிலிருந்துஞ் செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பட்டன. சில புலவர்களுக்குத் தனிப்பாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன. சிறந்த சில புலவர்களின் பாடல்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று நூல்களிலிருந்துத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

பண்டுதொட்டு இன்றுவரையுமுள்ள நீண்ட காலப் பகுதியிலே காலத்துக்குக்காலந் தோன்றித் தம் பூதவுடலை நீத்துப் புகழுடம்புடன் விளங்கும் புலவர் பெருமக்களின் பாடல்கள் அவர் வாழ்ந்தகால முறைப்படியே வரிசைப்படுத்தப்பட்டன. இம் முறையில் முதலில் அமைவது பூதன்றேவனாரின் (கி. பி. 130) பாடல்; ஈற்றில் அமைவது இலக்கிய கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளையின் (— 1965) பாடல். காலத்தைத் திட்டமாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியாத சில புலவர்களின் பாடல்களும், உரிய காலத்திற் கிடையாத புலவர் சிலரின் பாடல்களும் இந்நூலின் பிற்சேர்க்கையிற் சேர்க்கப்பட்டன. அடுத்த பதிப்புக்களில் அவை உரிய இடத்தைப் பெறும்.

ஒவ்வொரு புலவரின் பாடல்களின் முன்னுரையாக வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இக் குறிப்புக்களிலே புலவரின் பெயர், அவர் வாழ்ந்த காலம், ஊர், எழுதிய செய்யுணூல்கள், மற்றும் இன்றியமையாத செய்திகள் என்பன சுருக்கமாக உள். இவ் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை எழுதுவதற்குத் துணை புரிந்த நூல்கள் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய பாவலர்

சரித்திர தீபகமும், வித்துவான் கணேசையர் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதமுமாகும். அந் நூல்களின் காணப்படாத பல புலவர்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் அப் புலவர்களின் வழித்தோன்றிய பரம்பரையினரிடமிருந்து பெற்றுச் சேர்க்கப்பட்டன. காலத்தைப்பற்றிய செய்திகள் தெரிந்த அளவிற்கூறப்பட்டன. உதாரணமாகச் சிவசம்புப் புலவர் பிறந்த ஆண்டு 1852 எனவும் இறந்த ஆண்டு 1910 எனவுந் திட்டமாகக் கூறப்பட்டன. சில புலவர்களின் இறந்த ஆண்டு மட்டும் அவர் பெயர்க்கெதிரே கூறப்பட்டது. உதாரணமாகப் பொன்னம்பலபிள்ளை - 1891 என அவரிடமிருந்த காலம் மட்டுங் காட்டப்பட்டது. பீதாம்பரப் புலவர் 1819 என்பது அவர் 1819 என்னும் ஆண்டை உள்ளிட்ட காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தார் எனப் பொருள்படும். இந்நூலின் புலவர்களின் வரிசையமைந்த விதம் அவர் இறந்த ஆண்டையொட்டியதாகும். உதாரணமாக முருகேச பண்டிதர் 1830 - 1900, தாமோதரம்பிள்ளை 1832 - 1901, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை 1849 - 1901, வயித்தியலிங்கபிள்ளை 1852 - 1901, சபாபதி நாவலர் 1843 - 1903 என்போரது வரிசையை நோக்குக. ஒரே ஆண்டில் இறந்த பல புலவர்களை வரிசைப்படுத்தும்போது அவர்கள் பிறந்த ஆண்டு வரிசையுங்கருத்திற்கொள்ளப்பட்டது.

இந்நூல் பெரும்பாலும் அரசியற்காலப் பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்ககாலம், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலம் 1261-1505, போர்த்துக்கேயர் காலம் 1505 - 1658, ஒல்லாந்தர் காலம் 1658 - 1796, ஆங்கிலேயர் காலம் 1796 - 1947, தேசிய எழுச்சிக் காலம் 1948 - என ஆறுகாலப் பகுதிகளாக இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப வகுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு காலப் பகுதியில் எழுந்த செய்யுளிலக்கியங்களின் பொதுவியல்பாக அக்காலத்திய அரசியல் நிலை, இலக்கியப் பண்பு என்பன இந்நூலின் அவ்வக்காலப் பகுதிக்கு முன்னுரையாகச் சுருக்கி விளக்கப்பட்டன. தமிழ்

கூறும் நல்லுலகத்து இலக்கியத்தின் ஒரு கூறே ஈழத் தமிழிலக்கியம் என்பதனையும், தமிழிலக்கிய மரபு என்பது இரு நாட்டுக்கும் ஒன்றே என்பதனையும் உணர்த்துமுகமாகவே முதலாவது காலப்பகுதியைச் சங்ககாலம் என அழைத்தனம் என்க.

பிரபந்தம் என்பது பிர - மிகுந்த, பந்தம் - கட்டு என்னும் இரு சொற்களாலாய் தொடர். ஒவ்வொரு பிரபந்தமும் யாதாயினுமொரு

நூலிலுள்ள

பிரபந்த

இலக்கியங்கள்

கட்டினாற் கட்டப்படுவது என்

பது பொருள். கலம்பகம் என்

னும் இலக்கியம் பதினெட்டுத்

துறைகளாற் கட்டப்படுதல்

போன்று பிள்ளைத்தமிழும் பத்துப் பருவங்களாற் கட்டப்படுகின்றது. ஏனையவும் அன்ன. தமிழிலுள்ள பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு வகையின என்பர். பிற்காலத்திய சில பிரபந்தங்கள் இத் தொகுப்புள் அகப்பட்டில. ஈழத்துப் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்கள் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட வகையின. அவையாவன: அகவல், அந்தாதி, அம்மாணை, இரட்டைமணிமாலை, இருபாவிருபஃது, உலா, ஊஞ்சல், ஒருபாவொருபஃது, கலம்பகம், கலித்துறை கலிப்பா, கலிவெண்பா, காதல், காவியம், கீர்த்தனை, கும்மி, குறவஞ்சி, கோவை, சதகம், சிந்து, தூது, நான்மணி மாலை, பள்ளு, பிள்ளைத்தமிழ், புராணம், மடல், மான்மியம், மும்மணிமாலை, மும்மணிக் கோவை, விருத்தம், வெண்பா முதலியன. பின்வரும் நூல்கள் ஒவ்வொரு வகைக்கும் எடுத்துக்காட்டுக்கள்:

அகவல்: அகவற் பாவினாற் பாடப்படுவது.

நல்லைக் கந்தரகவல் 181

விநாயகரகவல் 279

அந்தாதி: அந்தத்தை ஆதியாகவுடையது அந்தாதி யாகும். ஒரு செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள எழுத்தா யினும், அசையாயினும், சீராயினும், அடியாயி னும் அடுத்த செய்யுளின் முதலாக அமையும்

படி பாடுவது. இது பெரும்பாலும் ஒரேவகைச் செய்யுளால் நூறு பாடல்கள் கொண்டுவரும்.

இணுவையந்தாதி 241

கதிர்காம முருகேசர் ஆறுதார சடாட்சர அந்தாதி 365

கல்வளையந்தாதி 108

காரைநகர்த் திண்ணபுரவந்தாதி 209

கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி அந்தாதி 307

சங்களையந்தாதி 190

சன்மார்க்கவந்தாதி 358

சிங்கைநகரந்தாதி 197

திரிகோணமலை அந்தாதி 142

நல்லையந்தாதி 134

பசுபதீசுரர் அந்தாதி 354

புலியூர் அந்தாதி 272

மறைசை அந்தாதி 108

மாவை அந்தாதி 191, 235

வண்ணைநகரந்தாதி 197

வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் அந்தாதி 490

வெல்லையந்தாதி 201

அந்தாதி நூல்களுள் யமகம் அமைத்துப் பாடப் படுவன 'யமகவந்தாதி' எனப்படும்.

சிவதோத்திர யமக அந்தாதி 395

செந்தில் யமகவந்தாதி 244

திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி 235

திருநாகை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 294

திருத்திலை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 417

திருவேரக யமகவந்தாதி 244

நயினை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 345

புலியூர் யமகவந்தாதி 129

சந்தம் வேறுபட்ட பத்துவகையான செய்யு ளால் நூறு பாடல்கள் அந்தாதியாகத் தொடர வமைவது 'பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' எனப்படும்.

இணுவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 279

திருவிடைமருதூர்ப் பத்தந்தாதி 232

அம்மாலை : மூன்று பெண்கள் அம்மனைக்காய் எறிந்து விளையாடும்போது பாடும் பாடல்களாக அமை வது இப் பிரபந்தம். கொச்சைமொழிகள், உலக

வழக்குச் சொற்கள் என்பன மிக்கும், ஒரு செய் தியையே மீட்டும்மீட்டுஞ் சொல்லும் பான்மையி லமைந்தும் நாடோடிப் பாடல்களின் தன்மையி லமைவது அம்மானைப் பாட்டாகும். அடிவரை யறையின்றித் தரவு கொச்சகத்தின் இயல்பிற் றாய்ப் பெரும்பாலும் அமைந்து வரும்.

அர்ச். யாகப்பர் அம்மானை 85

இரட்டைமணிமாலை : வெண்பாவுங் கலித்துறையு மாக அல்லது வெண்பாவும் விருத்தமுமாக இருபது பாக்கள் அந்தாதித் தொடையில் அமை வது.

கொக்குவில் சித்திவிநாயகர் இரட்டைமணி மாலை 307
சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை 120

நாகைத்திருவிரட்டை மணிமாலை 406

பாற்கரசேதுபதி இரட்டைமணிமாலை 214

வண்ணைத் திருமகள் இரட்டைமணிமாலை 382

வீரகத்தி விநாயகர் இரட்டைமணிமாலை 451

இருபாவிருபஃது : வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும், முறையே அந்தாதியாய் வந்து இருபது செய்யு ளாய் முடிவது.

வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் இருபாவிருபஃது 490

உலா : இளமைப் பருவமுடைய தலைவனைக் குலம், குடிப்பிறப்பு, பரம்பரை முதலியவற்றால் இன் னென்பது தோன்றக்கூறி, அவன் வீதியிற் பவனி வர, அவ்விடத்து நெருங்கியுள்ள பேதை முதலா கிய ஏழு பருவத்துப் பெண்களுங் கண்டு காதல் கொண்டதாக நேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் பாடுவது. தெய்வம், அரசர், உபகாரி, ஆசிரியர் என்போருள் ஒருவர்மீது பாடப்படுவது உலாப் பிரபந்தமாகும்.

நெல்லை வேலவருலா 160

ஊஞ்சல் (ஊசல்) : ஈழத்துப் புலவர்களாற் பெரிதுஞ் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்ட பிரபந்தங்களுள் இதுவுமொன்றாகும். ஆசிரிய விருத்தத்தாலாதல்,

கலித்தாழிசையாலாதல் பொலிதருங் கிளை
யொடும் பொலிகவெனப் பாடுவது ஊசல்.

அல்வாய் விநாயகர் ஊஞ்சல் 477
கந்தவனநாதர் ஊஞ்சல் 174
கவணுவத்தை வைரவ ருஞ்சல் 266
காலிக் கதிரேச ருஞ்சல் 266
குவாலலம்பூர் சிவபெருமானுஞ்சல் 266
சந்திரசேகர விநாயக ருஞ்சல் 218
சன்னாகம் ஐயனார் ஊஞ்சல் 161
திண்ணபுர ஊஞ்சல் 377
பத்திரகாளியம்மை ஊஞ்சல் 116
மயிலணி ஊஞ்சல் 218
மயிலைச் சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல் 279
மாதகற் பிள்ளையா ருஞ்சல் 266
மூளாய்ச் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல் 174
வடிவேலர் ஊஞ்சற்பதிகம் 382
வண்ணை நகருசல் 197
வண்ணை வெங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல் 382
வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் ஊஞ்சல் 490
வீமன்காமம் காமாச்சியம்மன் ஊஞ்சல் 365
விரபத்திரர் ஊஞ்சல் 180
வேலனை மகாகணபதிப்பிள்ளையார் திரு ஊஞ்சல் 261

ஒருபாவொருபஃது: அகவலாவது, வெண்பாவாவது
கலித்துறையாவது அந்தாதித் தொடையிலே
பத்து வருவது.

புதுவை சிறீ மணக்குள விநாயகர் ஒருபாவொருபஃது 482

கலம்பகம்: ஒரு போகு அல்லது மயங்கிசைக் கொச்
சகக் கலிப்பா, வெண்பா, கலித்துறையாகிய
மூன்றும் முன்னும், புயவகுப்பு முதல் ஊச
லீரூகிய பதினெண் பொருட் கூறுபாடுகள் பின்னு
மாக மடக்கு, மருட்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா,
வஞ்சிப்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம்,
கலித்தாழிசை, வஞ்சி விருத்தம், வஞ்சித்துறை,
வெண்டுறையாகிய பாவும் பாவினமுமமைய
இடையிடை வெண்பாக் கலித்துறை விரவ அந்
தாதித் தொடையாற் பாடுவது. இது தேவர்க்கு
நூறும், முனிவர்க்குத் தொண்ணூற்றைந்தும்,

அரசர்க்குத் தொண்ணூறும், அமைச்சருக்கு எழுபதும் வணிகர்க்கு ஐம்பதும் ஏனையோர்க்கு முப்பதுமாக அமையும்.

மறைசைக் கலம்பகம் 144

கலித்துறை : கலித்துறை யென்னும் பாவினத்தாற் பாடப்படுவது.

பாற்கர சேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை 237

வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் கலிநிலைத்துறை 490

கட்டளைக் கலித்துறை 221

கலிப்பா : கலிப்பாவினாற் பாடப்படுவது.

சுந்தர் கலிப்பா 307

கலிவெண்பா : கலிவெண்பாவினாற் பாடப்படுவது.

நல்லைக் கலிவெண்பா 120

நீராவிக் கலிவெண்பா 134

வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் கலிவெண்பா 490

காதல் : கடவுள்மீது காதல் கொண்டதாகக் கவி பாடுவது.

சித்திர வேலாயுதர் காதல் 104

காவியம் : நூலின் முகத்தில் வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் இவற்றினொன்று அமைய, தன்னிகரில்லாத் தலைவனொருவனுடைய வாழ்க்கையை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நூற்பொருளும் பொருந்த அமைத்துப் பாடுவது பெருங்காப்பியம் என்பர். பெருங்காப்பிய விலக்கணத்திற் குறைபாடுடையது சிறுகாப்பியம் அல்லது காப்பியம் ஆகும்.

இருது சங்கார காவியம் 439

கஞ்சன் காவியம் 123

கண்ணகி வழக்குரை காவியம் 39

திருச்செல்வர் காவியம் 101

வல்லான் காவியம் 538

கீர்த்தனை : பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று அங்கங்கள் கொண்டதாய் இசைப்பாடல் அமைந்தபிரபந்தங்கீர்த்தனையாகும். அனுபல்லவி

யில்லாமலுங் கீர்த்தனைகள் உண்டு. சிலவற்றிற் பத்து அல்லது பதினைந்து சரணங்களுக்கு மேலும் உள்ளன. சரணங்கள் யாவும் ஒரேவர்ண மெட்டையுடையவை.

கதிர்காம சுவாமி கீர்த்தனம் 409
கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார் கீர்த்தனங்கள் 395
சிங்கைவேலன் கீர்த்தனைகள் 395
சிவதோத்திர கீர்த்தனை 180
நல்லைக்கந்தர் கீர்த்தனம் 181
நவவண்ணக் கீர்த்தனை 376
பெரியபுராணக் கீர்த்தனை 495

கும்மி: இசைப் பாட்டால் அமைந்த பிரபந்தங் கும்மியாகும். குத்துவிளக்கையோ கடவுளர் சிலையையோ நடுவில் வைத்து, அதனைச் சுற்றிப் பல பெண்கள் ஆடிவருகையில் அவர் வாயிலிருந்து வரும் பாடல்களாக அமைவது.

ஐம்புல வேட்கும்மி 454
ஞான அகோதாக்கும்மி 360
ஞானக்கும்மி 161
மது மானிடக் கும்மி 382
யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி 322

குறவஞ்சி: ஒரு குறத்தி குறி கூறுவதுங் குறவ னுடன் பேசி அளவளாவுவதுமாகிய செய்திகள் தலைமைபெறப் பாடும் பிரபந்தங் குறவஞ்சி யாகும். குறவஞ்சி-குறமகள். அகவல், வெண்பா, தரவு, கொச்சகம், கலித்துறை, கழிநெடில் விருத்தம் இவைகளிடையே சிந்து முதலிய நாடகத் தமிழாற் பாடுவது. குறவஞ்சி நாடகம் என வும் இது பெயர் பெறும். குறிஞ்சி நிலத்துச் செய்திகளைக் குறவஞ்சி வருணிக்கும். சேரிவழக்கு முதலியன இதில் இடம்பெறும்.

திருக்கோணேசர் மலைக் குறவஞ்சி 160
நகுலமலைக் குறவஞ்சி 154
நல்லைக் குறவஞ்சி 134
நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி 158
வண்ணைக் குறவஞ்சி 154
வண்ணை வைத்தியலிங்கக் குறவஞ்சி 116

கோவை : காமவின்பத்தைப் பற்றி அகப்பொருளிலக்கணம் அமைய நானூறு கட்டளைக் கலித்துறையாற் பாடுவது.

“முதற்பொருள் கருப்பொரு ளுரிப்பொருண் முகந்து
களவு கற்பெனும் வரவுடைத் தாகி
நலனுறு கலித்துறை நானூறுக
ஆறிரண் றேப்பும் ஊழின்றி விளங்கக்
கூறுவ தகப்பொருட் கோவை யாகும்”

(இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் 16)

அடைக்கலங் கோவை 169

அருளம்பலக் கோவை 174

கரவை வேலன் கோவை 108

திருநல்லைக் கோவை 371

பன்றிமலையரசன் கோவை 399

கோவை நூலுட் கூறப்படும் ஏதாவது ஒரு துறை பற்றி நூறு கட்டளைக் கலித்துறை பாடின அந்நூல் ‘ஒருதுறைக் கோவை’ எனப்படும்.

சதகம் : நூறு செய்யுள்களாலாகிய நூல் சதகம் எனப்படும்.

சுழமண்டல சதகம் 326 ; 338

சன்மார்க்க சதகம் 358

திருச்சதகம் 201

வீரபத்திரர் சதகம் 180

நீதி நூறு 218

சிந்து : இது இசைப் பாட்டு வகைகளில் ஒன்று. பெரும்பாலும் மூன்று சீர்களைப் பெற்ற சிந்தடிகளால் ஆனதாற் சிந்து எனப்பட்டது. பிற்காலத்தில், பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்பவற்றையுடைய கீர்த்தனைகளைப் போலன்றி, அளவொத்து வரும் அடிகளையுடைய இசைப் பாடல்களைச் சிந்து என்று வழங்கினர்.

வழிநடைச் சிந்து 376

துது : தலைவன் தலைவியருள் விரகதாபத்தாலே துன்புற்ற ஒருவர் மற்றொருவர்பாற் றம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும்படி உயர்திணைப் பொருள்களை

யேனும் அஃறிணைப் பொருள்களையேனும் விடுப்
பதாகக் கலிவெண்பாவிற் பாடப்படுவது.

கிள்ளிவிடு தூது 95, 138.

பஞ்சவர்ணத் தூது 122.

தத்தைவிடுதூது. 212.

நான்மணிமாலை : வெண்பா, கலித்துறை, அகவல்,
விருத்தம் ஆகிய நான்கும் அந்தாதித் தொடை
யாய்வர நாற்பது செய்யுள் கொண்டது.

கதிரை நான்மணிமாலை 382

கந்தவனக்கடவை நான்மணிமாலை 454

நல்லை நான்மணிமாலை 307

பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை 244

பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை 244

புலோலி நான்மணிமாலை 244

பள்ளு : பள்ளு அல்லது உழத்தியர் பாட்டு கமத்
தொழிலாளராகிய பள்ளர் அல்லது உழவர்
தொழில் செய்யும் முறையையும் பள்ளனுக்கும்
அவன் மனைவியராய் மூத்தபள்ளி இளையபள்ளி
யருக்கும் இடையிலுள்ள குடும்பச்சச்சரவுகளை
யுங் கூறும் நூலாகும். இது மருதநிலத்தை
வருணிக்கும் பிரபந்தமாகும்.

கதிரைமலைப் பள்ளு 59

ஞானப் பள்ளு 79

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு 125

நவாலியூர் வன்னியசேகரன் பள்ளு 454

பருளை விநாயகர் பள்ளு 108

பிள்ளைத் தமிழ் : ஒரு தலைவனது குழந்தைப் பருவத்
தைப் பற்றிக் காப்பு முதலிய பத்துப் பருவங்
களும் முறையே பொருந்தும்படி ஒவ்வொன்
றிற்கும் பத்துச் செய்யுள் வீதம் ஆசிரியவிருத்
தத்தாற் சிறப்பித்துப் பாடுவது. அவற்றுள்,
ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் காப்பு, செங்கீரை, தால்,
சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில்,
சிறுபறை, சிறுதேர் என்னும் பத்துப் பருவங்
களுள் சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்பன
வொழித் தொழிந்தனவற்றோடு, அம்மாளை,
நீராடல், ஊசல் என்னும் மூன்றிணையுஞ்சேர்த்துக்
கூறப்படுவது பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழாகும்.

அல்வாய் முத்துமாரியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் 477
 சுதிர்காமமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ் 521
 சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் 122
 நெல்லியவோடை அம்மாள் பிள்ளைக்கவி 159
 பிள்ளைக்கவி 124

புராணம்: பழைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல் புராணம். புராணம் - பழைமை; பூர்வகாலத்திலுண்டாயது. பழைய வரலாறு ஐந்து விதமாகப் பிரித்துக் கூறப்படும். அவையாவன : உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மன்வந்தரம், முனிவர் அரசர் மரபு, அவர் சரித்திரங்கள் என்பன. பிற்காலத்திய புராணங்களில் இவ்வகுப்பு முறை கைக்கொள்ளப்படவில்லை.

ஏகாதசிப் புராணம் 95
 சுதிர்காம புராணம் 450
 சாதி நிர்ணய புராணம் 230
 சிதம்பர சபாநாத புராணம் 235
 சிவராத்திரிப் புராணம் 95
 சீமந்தனி புராணம் 304
 ஞானானந்த புராணம் 91
 தக்கண கைலாச புராணம் 450
 தக்கிண கைலாச புராணம் 27
 திருக்கரைசைப் புராணம் 45
 திருவாக்குப் புராணம் 172
 நகுலாசல புராணம் 266
 புலியூர்ப் புராணம் 272
 யோசைப்பு புராணம் 120
 வலைவீச புராணம் 123
 வியாக்கிரபாத புராணம் 72

மடல்: அறம், பொருள், வீட்டை யெள்ளி, அரிவையர் திறத்துறும் இன்பத்தையே வலியுறுத்திப் பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெயருக்குத் தக்க முழுது மொரே யெதுகையாகத் தனிச்சொலின்றிக் கலிவெண்பாவாய் மடலூரும் பெற்றியிற்றென்று பாடுவது.

அழகர்சாமி மடல் 172

மான்மியம்: மகிமை கூறுவது.

அருணாசல மான்மியம் 342, 399
 இராமநாத மான்மியம் 399

திருநாவலூர் மான்மியம் 342

நயினை மான்மியம் 345

விநாயக மான்மியம் 304

மும்மணிக் கோவை : நேரிசை ஆசிரியப் பாவும்,
நேரிசை வெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும்
முறையே அந்தாதியாக முப்பது செய்யுள்
வருவது.

ஈப்போ தண்ணீர்மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை 382

கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி மும்மணிக்கோவை 307

வடதிருமுல்லைவாயில் மும்மணிக்கோவை 269

மும்மணிமலை : வெண்பாவும், கலித்துறையும் ஆசி
ரியமும் அந்தாதியாய் முப்பது செய்யுள் வருவது.

மயிலை மும்மணி மலை 279

மாலை மும்மணி மலை 371

விருத்தம் : விருத்தப்பாவாற் பாடப்படுவது விருத்த
மாகும்.

இலுப்பைக் கடவை கட்டாடி வயல் பிள்ளையார்விருத்
தம் 335

இலுப்பைக் கடவை கட்டாடி வயல் சுப்பிரமணியர் விருத்
தம் 335

நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம் 382

மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம் 279

முகியிதின் ஆண்டகையவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம் 294

முன்னைநாதசுவாமி வடிவழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம் 307

வடிவேலர் திருவிருத்தம் 382

வெண்பா : வெண்பா யாப்பினாற் பாடப்படுவது
வெண்பா வெண்ணும் நூலாகும்,

கதிரைச் சிலேடை வெண்பா 454

காந்திவெண்பா 462

குடந்தை வெண்பா 218

சகுந்தலை வெண்பா 497

சனீவெண்பா 324

சாணக்கிய நீதி வெண்பா 309

திண்ணபுர வெண்பா 451

தேர் வெண்பா 268

நல்லைவெண்பா 134

தீர்வை வெண்பா 444

தமிழ் சிங்களமாகிய மொழிகளிற் கவிதைக்
 களஞ்சியங்களைத் தொகுப்பித்து வெளியிட வேண்டு
 மென்று இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம் 1963ஆம்
 ஆண்டில் முடிவு செய்தது;
நூலாக்கத்துக்கு அம் முடிவிற்கேற்ப, சிங்
உறுதுணையாயினோர் களக் கவிதைக்களஞ்சியம்
 தொகுக்கும் பொறுப்பை

மூன்று பல்கலைக் கழகங்களினின்றுத் தெரிந்தெடுத்த
 பேராசிரியர் மூவர்குமுவினிடத்தும், தமிழ்க்கவிதைக்
 களஞ்சியந் தொகுக்கும் பொறுப்பை மண்டல உறுப்
 பினராகிய எம்மிடத்திலும் ஒப்புவித்தது. இந்திய
 சாகித்திய மண்டலத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி
 காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை
 யவர்கள் 'தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்' என்ற
 பெயரிலே தொகுப்பு நூலொன்றை வெளியிட்டன
 ராகையின் ஈழத்தில் வெளியிடும் இத் தொகுப்பு
 நூலில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் பாடல்கள்
 மட்டும் இடம்பெறல் வேண்டுமென்றும், இன்று
 உயிருடன் இல்லாத புலவர்களின் பாடல்களே இத்
 தொகுப்பில் அடங்க வேண்டுமென்றும் இலங்கைச்
 சாகித்திய மண்டலம் எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டது.
 மண்டலத்தின் இவ் வேண்டுகோளுக்கமைய உருவா
 யதே இந்நூல்.

ஈழத்தின் பல பாகங்களிற் சிதறிக்கிடக்கும்
 பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளையும் அச்சில் வெளிவந்த
 நூல்களையுந் தேடிப் பெற்றுக் கொள்வதில் எம்முடன்
 ஒத்துழைத்தோர் பலராவர். அவர் எல்லோர்க்கும்
 எமது மனப்பூர்வமான நன்றி உரியதாகுக. அவருட்
 குறிப்பாக, வித்துவான் பொன். கனகசபை அவர்கள்
 இத் தொகுப்புநூல் ஆரம்பித்த காலத்தில், யாழ்ப்
 பாணத்தின் பல பாகங்களில் வாழ்ந்துவரும் புலவர்
 பரம்பரையினரிடந் தாமே நேரிற் சென்று நூல்
 களைப் பெற்றும் சில புலவர்களின் தீஞ்சுவைப் பாடல்
 களைத் தெரிந்து தந்தும் உதவினார்கள். அவர்களுக்கு
 எமது நன்றி. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலத்

திலும் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஈழத்தில் இயற்றப்பட்ட பல செய்யுணூல்களைத் தேடியலைந்த காலத்தில் எம்மை அங்ஙனம் அலைய விடாது தாம் பல்லாண்டுகள் அரிதிற் றேடிச் சேகரித்து வைத்த பழைய நூற் பிரதிகள் அத்தனையையும் எம்மிடம் ஒப்படைத்த கொழும்பு அரசாங்க மொழித்திணைக் களத்து மொழிபெயர்ப்பாளர் வித்துவான் எப். எக். சி. நடராசா அவர்களின் வள்ளன்மையை மெச்சுவ தோடு எமது நன்றியையுந் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்நூற் ரெகுப்புவேலை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தமது அரிய நேரத்தையும் பொருட் செலவினையும் பொருட்படுத்தாது இக் களஞ்சிய வெளியீட்டிற்கு உறுதுணையாயிருந்து வருபவர் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்து உறுப்பினராயிருந்தவரும், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் உப காரியதரிசியாகவும் ஈழத்துப் பண்டித கழகத்தின் செயலாளராகவுங் கடமை யாற்றுவருமாகிய பண்டிதர் செ. துரை சிங்கம் அவர்களாவர். அன்னாரின் ஒத்துழைப்பினால் இந்நூல் பெற்ற சிறப்புக்கள் பலவாகும். பிற வெளியீடுகளிற் காணப்படாத ஈழத்துப் புலவர்களின் வரலாறு, காலம் என்பனவற்றைப் பெற்றுத்தந்தும், இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதியினைப் படித்துத் திருத்தங்கள் பல செய்தும், நூல் அச்சாகுங்கால் எம்முடனிருந்து அச்சப்பிழைகள் ஏற்படாது பார்த்தும் இலக்கண வழக்கள் முதலியனவற்றைக் களைந்தும் உதவிய பண்டிதரவர்களுக்கு யாம் மிகக் கடமைப் பாடுடையேம்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிச் சிறப்பித்த மூவராகிய எமது ஆசிரியர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கும், ஈழத்துச் செந்தமிழ் மரபைப் பாதுகாத்து வளர்த்துவரும் முதுபெரும் புலவர்களாகிய வித்துவான் ந. சுப்பையபிள்ளை, புலவர் பாண்டியனார் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றி

யறிதல் உரியதாகுக. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் அழைப்பின்பேரில் இந்நூலை அச்சிடும் பொறுப்பை யேற்றுத் தமது பிற வெளியீடுகளைப் போல் இந் நூலினையுஞ் சிறப்புற வெளியிட்ட சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தினருக்கும், சிறப்பாக மனேசர் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

ஈழத்துப் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட செந்தமிழ்க் கருவூலங்களைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்துக்குச் சமர்ப்பிக்குஞ் சீரிய பணியை மேற்கொண்ட இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் இவ் வெளியீட்டைத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஆதரிப்பரேல் மண்டலம் மேலும் பல நூல்களை வெளியிட அது தூண்டுதலாகும். இவ்வரிசையில் ஈழத்தெழுந்த தூது, பள்ளு, உலா, குறவஞ்சி முதலிய பிரபந்தங்களைத் தனித் தனி தொகுதி நூல்களாக வெளியிட வேண்டுமென்பது எமது அவா. அங்ஙனம் வெளிவரின் ஆராய்ச்சி மாணவர்க்கும் பிறர்க்கும் அது பெரிதும் பயன்படுவதோடு பழைய எமது நூல்கள் அழிந்துபோகாது பாதுகாக்கவும்கூடும். இம் முயற்சிக்குத் தமிழ் மக்களின் பூரண ஆதரவும் எல்லாம்வல்ல இறைவனின் தூண்டுதலுங் கிட்டுவனவாகுக.

ஆ. சதாசிவம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
கொழும்பு,
17-9-66.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

1. சங்க காலம்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிற் சங்ககாலம் எனப்படுவது பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்னும் பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் எழுந்த கி. மு. 300 — கி. பி. 200 ஆகிய கால எல்லையிற் பாண்டிநாட்டின் தலைநகரான மதுரையில் நிலவிய கடைச்சங்க காலமாகும். அக்காலத்திலே சேர சோழ பாண்டி நாடுகளிலும் ஈழத்தின் வடபகுதியிலும் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவோர் மதுரைக்குச் சென்று சில காலம் அங்கு வாழ்ந்து தாம் பாடிய செய்யுள்களை அரங்கேற்றுவது வழக்கமாயிருந்தது. ஈழத்திலிருந்து மதுரைக்குச் சென்ற தமிழ்ப்புலவர் பூதன்றேவனார் ஆவர். இவர் ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் என அழைக்கப்படுவர். இவரையன்றி வேறும் ஈழத்துப்புலவர் சங்கத்திலமர்ந்திருந்தனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

திருவளர் மதுரைத் தென்றமிழ்ச் சங்கப்
புலவரு ளொருவராய்ப் புவியிசை நாட்டிய
பூதந் தேவனார் முதலிய சான்றோர்
தோன்றுதற் கிடமாந் தொன்றுகொள் சீர்த்தித்
திரைவளை யீழத்து வடபால்

என்பர் வித்துவான் கணேசையர்.

பூதன்றேவனார் காலம் கி. பி. 130 வரையிலாகும். இதன் விளக்கம் பின்வருமாறு: பூதன்றேவனாராற் பாடப்பட்ட மன்னருள் ஒருவன் பசும்பூட்பாண்டியன். இப் பசும்பூட்பாண்டியனைப் பரணரும் பாடியுள்ளனர். பரணர் பாடிய பிறவரசர் சேரன்செங்குட்டுவன், கரிகாற் சோழன், அவன் தந்தை உருவப்பேரேர் இளஞ்சேட்

சென்னி முதலியோர். செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குக் கோயில் அமைத்தபோது ஈழநாட்டு மன்னன் கயபாகு வும் அங்கு சமுகமளித்திருந்தான் என்பதைச் சிலப்பதி காரமும் சிங்கள வரலாற்று நூல்களுங் கூறுகின்றன. கயபாகுவின் காலம் கி. பி. 114 — 136 வரையிலாகும். எனவே, கயபாகுவின் சமகாலத்தவனான செங்குட்டு வனைப் பாடிய பரணரும் பூதன்றேவனாரும் ஒரு காலத் தவர் என்பது போதரும்.

பூதன்றேவனார் ஈழத்தைவிட்டுச் சென்ற காலம் இதுவெனத் திட்டமாகக் கூறுதல் முடியாது. கி. பி. 67 — 111இல் ஈழத்தை ஆண்ட சிங்கள மன்னனாகிய வசபாகு என்பான் யாழ்ப்பாணப் பகுதியையுங் கைப்பற்றி ஆண்டான் என்பதற்குத் திட்டவட்டமான ஆதாரங் கிடைத்துள்ளது. பருத்தித்துறைக்கு அண்மையில் வல்லிபுரம் என்னும் ஊரிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று வசபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவன் ஈட்டிய வெற்றியைச் சுட்டுவதாய் உள்ளது. எனவே, பூதன் றேவனார் முதலிய பலர் அக்காலத்தில் மதுரைக்குச் சென்றிருக்கலாம் என ஊகிக்கக் கிடக்கின்றது.

ஈழத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னருட் தலைசிறந்தோன் எல்லாள மன்னன். அவனது ஆட்சிக்காலம் கி. மு. 205 — 161 ஆகும். தன் பிள்ளையிலும் பார்க்கப் பிரசைகளமீது கூடிய அன்புகாட்டி 44 ஆண்டுகள் ஈழம் முழுவதையும் ஆண்ட இம் மன்னனே மனுச்சக்கர வர்த்தி என்றும் மனுநீதி கண்ட சோழன் என்றும் புகழப் படுபவன். இன்னும்,

‘எல்லாள மன்னன் இருதயம் போலவும்’

எனச் சோமசுந்தரப்புவரும்,

‘ஈழநன் னாட்டு மேவுதமிழ் ழரசனாஞ்

சொல்லமர் நீதியி னெல்லாள னென்கோ!’

எனத் தென்கோவை ச. கந்தையாபிள்ளையும் கூறுவன காண்க.

இவ்வரலாறுகளை ஊன்றி ஆராயுமிடத்துக் கடைச்சங்க காலத்தில் ஈழத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துவந்ததென்பதும், மனுநீதிகண்டசோழன் எனப் புகழப்படும் எல்லாளன் முதலியோர் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தை ஒருங்கே ஆண்டுவந்தனர் என்பதும், தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தின் ஒரேயொரு புலவரவைக்கள மாயிருந்த மதுராபுரியை நாடிப் பல பகுதிகளிலுமிருந்து புலவர்கள் சென்றனர் என்பதும் தெரியக்கிடக்கின்றன. எனவே, ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் முதலிய யாவருக்கும் பொதுவாகிய சங்க இலக்கிய மரபே ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய மரபுமாகும்.

சங்கப்பாடல்கள் தூய தமிழ்ச் சொற்களாலானவை; விழுமிய ஓசையும் பொருளுங் கொண்டவை; இன்ன பொருளை இன்னவாறு பாடுக எனப் புலவோர் வகுத்துக் கொண்ட புலனெறி வழக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அகம், புறம் என்னும் இருதிணையின் பாற்படுபவை அவை. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய அகத்திணைக் கூறுபாடுகளையும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என்னும் புறத்திணைக் கூறுபாடுகளையுங் கொண்டு விளங்குபவை சங்கப் பாடல்கள்.

ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்

கி. பி. 130

கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவராய் இவர் ஈழநாட்டிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்று குடியேறியவர் எனக் கருதப்படுவர். தந்தையார் பெயர் பூதன் என்பது; பூதனின் மகன்தேவன், பூதன்றேவன் என்றாயிற்று*. இவர் பரணரின் காலத்தவர். ‘விசும்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூட் பாண்டியன், பாடுபெறு சிறப்பிற் கூடல்’ (அகநானூறு 231-12) என இவர் புகழ்ந்து கூறும் பசும்பூட் பாண்டியனை ‘வில்கெழு தானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்’ (அகநானூறு

* பூதந்தேவன் எனக் கணேசையரின் நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

162-21) எனப் பரணரும் பாடியுள்ளனராகையின் இரு வரும் ஒருகாலத்தவர் என்பது முடிபு.

அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய நூல்களிலே மொத்தம் ஏழு பாடல்கள் பூதன்றேவனாராற் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை பாலை, குறிஞ்சி ஆகிய திணைவகையை விளக்குவன.

குறிஞ்சி

இரவுக்குறி வந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி சொல்லியது.

- முதைச்சுவற் கலித்த மூரிச் செந்தினை
ஓங்குவணர்ப் பெருங்குரல் உணீஇய பாங்கர்ப்
பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும்
புருவைப் பன்றி வருதிறம் நோக்கிக்
5 கடுங்கைக் கானவன் கழுதுமிசைக் கொளீஇய
நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் நோக்கி வந்துநம்
நடுங்குதுயர் களைந்த நன்ன ராளன்
சென்றனன் கொல்லோ தானே குன்றத்து
இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானைக்
10 கவுள்மலிபு இழிதருங் காமர் கடாமும்
இருஞ்சிறைத் தொழுதி யார்ப்ப யாழ்சேத்து
இருங்கல் வீடரனை அசுணம் ஓர்க்குங்
காம்புபயில் இறும்பிற் பாம்புபடத் துவன்றிக்
கொடுவீரல் உளியங் கெண்டும்
15 வடுவாழ் புற்றின வழக்கரு நெறியே.

— அகநானூறு - 88

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக வெறியஞ்சிய தோழிக்குச்
சொல்லுவாளாய்த் தலைவி சொல்லியது.

வெறியென உணர்ந்த வேலன் நோய்மருந்து
அறியா னாகுதல் அன்னை காணிய
அரும்பட ரெவ்வம் இன்றுநாம் உழப்பினும்
வாரற்க தில்ல தோழி சாரற்

- 5 பிடிக்கை யன்ன பெருங்குரல் ஏனல்
உண்கிளி கடியுங் கொடிச்சிகைக் குளிரே
சிலம்பிற் சிலம்புஞ் சோலை
இலங்குமலை நாடன் இரவி னானே.

— குறுந்தொகை - 360

பாலை

தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

- செறுவோர் செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க்கு
உறுமிடத்து உவக்கு முதவி யாண்மையும்
இல்லிருந்து அமைவோர்க்கு இல்லென்று எண்ணி
நல்லிசை வலித்த நானுடை மனத்தர்
- 5 கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர்
படுகளத்து உயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கைக்
களளியம் பறந்தலைக் களர்தொறுங் குழீஇ
உள்ளுநர்ப் பனிக்கும் ஊக்கருங் கடத்திடை
வேஞ்சுரம் இறந்தன ராயினும் நெஞ்சருக
- 10 வருவர் வாழி தோழி பொருவர்
செல்சமங் கடந்து செல்லா நல்லிசை
விசம்பிவர் வெண்குடைப் பசம்பூட் பாண்டியன்
பாடுபெறு சிறப்பிற் கூட லன்னநின்
ஆடுவண்டு அரற்று முச்சித்
- 15 தோடார் கூந்தல் மரீஇ யோரே.

— அகநானூறு - 231

பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகனைச்
செலவு விலக்கியது.

- சிறுநுதல் பசந்து பெருந்தோள் சாஅய்
அகலெழில் அல்குல் அவ்வரி வாடப்
பகலுங் கங்குலு மயங்கிப் பையெனப்
பெயலுறு மலரிற் கண்பனி வார
- 5 ஈங்கிவள் உழக்கும் என்னாது வினைநயந்து

- நீங்கல் ஒல்லுமோ ஐய வேங்கை
 அடுமுரண் தொலைத்த நெடுநல் யானை
 மையலங் கடாஅஞ் செருக்கிமதஞ் சிறந்து
 இயங்குநர்ச் செகுக்கு மெய்ப்படு நனந்தலைப்
 10 பெருங்கை யெண்கினங் குரும்பி தேரும்
 புற்றுடைச் சுவர புதலிவர் பொதியிற்
 கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்து
 உடனுறை பழைமையிற் றுறத்தல் செல்லாது
 இரும்புரூப் பெடையொடு பயிரும்
 15 பெருங்கல் வைப்பின் மலைமுத லாரே.

— அகநானூறு - 307

வினை தலைவைக்கப்பட்டவிடத்துத் தலைமகள்
 பாகற்கு உரைத்தது.

- இன்றே சென்று வருவது நானைக்
 குன்றிழி யருவியின் வெண்தேர் முடுக
 இளம்பிறை யன்ன விளங்குசுடர் நேமி
 விசம்புலிழ் கொள்ளியிற் பைம்பயிர் துமிப்பக்
 5 காலியற் செலவின் மாலை யெய்திச்
 சின்னிரை வால்வளைக் குறுமகள்
 பன்மா னாகம் மணந்துவக் குவமே.

— குறுந்தொகை - 189

தோழி கிழத்தியை உடன்போக்கு நயப்பக் கூறியது.

- நினையாய் வாழி தோழி நனைகவுள்
 அண்ணல் யானை அணிமுகம் பாய்ந்தென
 மிகுவலி இரும்புலிப் பகுவா யேற்றை
 வெண்கோடு செம்மறுக் கொளீஇய விடர்முகைக்
 5 கோடை யொற்றிய கருங்கால் வேங்கை
 வாடுபூஞ் சிணையிற் கிடக்கும்
 உயர்வரை நாடனோடு பெயரு மாறே.

— குறுந்தொகை - 343

உலகியல் கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிய வலித்த
நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

- அரவுக்கிளர்ந் தன்ன விரவுறு பல்காழ்
வீடுறு நுண்துகில் ஊடுவந்து இமைக்குந்
திருந்திழை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகள்
மணியேர் ஐம்பால் மாசறக் கழீஇக்
5 கூதிர் முல்லைக் குறுங்கால் அலரி
மாதர் வண்டொடு சுரும்புபட முடித்த
இரும்பல் மெல்லணை யொழியக் கரும்பின்
வேல்போல் வெண்முகை விரியத் திண்டி
முதுக்குறை குரீஇ முயன்றுசெய் குடம்பை
10 முங்கி லங்கழைத் தூங்க ஒற்றும்
வடபுல வாடைக்குப் பிரிவோர்
மடவர் வாழியிவ் வுலகத் தானே.

— நற்றிணை - 366

2. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலம்

1216 — 1621

அரசியல்நிலை :

பெரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஈழத்தின் வடபாகம் தமிழ் வேந்தரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. தென்னிலங்கையிற் சிங்கள இராச்சியங்கள் சிறப்புற்றிருந்த காலங்களில் வடபகுதியும் சிங்கள அரசுக்குட்பட்டது. 1044இல் இலங்கை முழுவதும் தமிழ் வேந்தராகிய சோழரின் ஆளுகைக்குட்பட்டது. அக்காலத்திற் பொலனறுவையே சோழராசதானியாக்கப்பட்டது. 1044 — 1070 ஆகிய காலப்பகுதியிலே தமிழ்மக்கள் பெருந்தொகையாகத் திருக்கோணமலைப் பகுதியிற் குடியேறினர். எனவே, அப்பகுதியிற் பல சிவாலயங்களுங் கட்டப்பட்டன.

சோழருக்குப் பின் ஈழத்தை ஆண்ட மகாபராக்கிரமவாகுவின் காலத்திலிருந்து பாண்டிய அரச குடும்பங்களோடு சிங்கள அரசுகுடும்பங்கள் மணவுறவுகொண்டன. இதன்பயனாகப் பொலனறுவையிலும் தம்பதேனியாலிலுமிருந்து அரசாண்ட சிங்கள அரசர்கள் தமிழர்களோடு நட்புறவு கொண்டிருந்தனர். 1215இல் கலிங்க நாட்டிலிருந்து மாகன் என்பான் படையெடுத்துவந்து பெலனறுவையைக் கைப்பற்றி ஆண்டான். அடுத்த ஆண்டில் அவன் தம்பி சயபாகு வடஇலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்டான். எனவே, 1216இலிருந்து வடஇலங்கையிலே தனியரசு நிலவலாயிற்று. 1236இல் இரண்டாம் பராக்கிரமவாகு என்பான் தம்பதேனியாவைத் தலைநகராக்கி ஆண்டான். அவனது ஆட்சிக்காலத்திலே தமிழ் நாட்டிற் பாண்டியர் தலையெடுக்கலாயினர். 1251இல் முடிசூடிய சடாவர்ம் சுந்தரபாண்டியன் 1258இல் பெரியதொரு படையைத் திருக்கோணமலையருகிலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் இறக்கிப் பொலனறுவையைக் கைப்பற்றி மாகனைத் துரத்தினான். இரண்டாம் பராக்கிரமவாகு

சுந்தரபாண்டியனுக்கு அடிபணிந்து திறைகொடுத்தான். அக்காலத்திலிருந்து ஈழம் முழுவதிலுந் தமிழ் மன்னராகிய பாண்டியரின் செல்வாக்கு உயர்ந்தது. 1284இல் மூன்றாம் பராக்கிரமவாகு முடிசூடினான். அவனது ஆட்சிக் காலத்திற் பாண்டிநாட்டை ஆண்ட மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் 'ஆரியச் சக்கரவர்த்தி' என்னும் பட்டப் பெயருடைய சேனைத்தலைவனை அனுப்பி ஈழத்தைக் கைப்பற்றிப் புத்தரின் புனிதத்தத்தை அபகரிப்பித் தான். மூன்றாம் பராக்கிரமவாகு பாண்டிநாடு சென்று குலசேகர பாண்டியனுக்குப் பணிந்து நட்புரிமையோடு பழகிப் புனிதத்தத்தைப் பெற்று மீண்டான். இம் மூன்றாம் பராக்கிரமவாகுவின் அவைக்களப் புலவரே தேனுவரைப் பெருமாள் என்னும் இயற்பெயர்கொண்ட போசராச பண்டிதர். அவர் 1310இல் சரசோதிமாலை என்னும் சோதிடநூலைத் தமிழிற் பாடினார்.

பாண்டிய மன்னனின் சேனைத் தலைவனாகிய ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்பான் 1284இல் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி அங்கு தனியரசை அமைத்தான். அப்போதைய தலைநகரம் சிங்கைநகர் ஆகும். அவனுக்குப்பின் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட மன்னர் அனைவரும் 'ஆரியச் சக்கர வர்த்தி' என்னும் பட்டப்பெயர் சூடினர். 1621இல் யாழ்ப்பாணம் போர்த்துக்கேயர் வசமாகும்வரையும் ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகள் வட இலங்கையிலே தமிழரசு நிலவிற்று. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்னும் நூலின்படி ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பெயர் பூண்ட தமிழரசர் பன்னிருவராவர். இவர்கள் செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் என்னும் சிறப்புப் பெயரை மாறிமாறிப் பெற்றனர்.

1216 — 1450 வரையும் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகர் சிங்கை. 1450 — 1621 வரையும் நல்லூர் தலைநகராக விளங்கியது. இவ்வித யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னருட் சிறந்தோர் சிங்கைச் செகராசசேகரனும் (1380—1414) நல்லூர்ப் பரராசசேகரனும் (1478 — 1519) ஆவர். இவ்விருவர் காலத்திலும் தமிழிலக்கியம் சிறப்புற்று வளர்ந்தது.

இவர்களுட் சிங்கைச் செகராசசேகரன் தமிழகத்திலிருந்து தமிழ்ப் புலவர்கள் பலரை வருவித்து இங்குக் குடியேற்றினான். திருக்கோணமலைப் பகுதியில் இவன் குடியிருத்திய புலவர்கள் சிறந்த தமிழிலக்கியங்களை இயற்றித் தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தினர். எனவே, சிங்கைச் செகராசசேகரனின் வரலாறு பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப் படவேண்டியது.

இலக்கியப்பண்பு :

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்தரின் ஆட்சிக்காலத் தொடக்கத்தில் எழுந்த தமிழ் நூல்கள், வடமொழி மொழி பெயர்ப்புக்களாம். சரசோதிமலை, செகராசசேகரமலை, பரராசசேகரம், இரகுவமிசம் முதலியன இவ்வகுப்புள் அடங்கும். தமிழகத்தில் வடமொழியின் செல்வாக்கு மிக் கிருந்த காலமும் அதுவாகும். ஆயினும் ஈழத்தெழுந்த இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் சிறப்பு யாதெனில் வடமொழிச் சொற்கள் மிக அருகிவருதலாம். செந்தமிழ்ப் பண்பு இந்நூல்களிலே மிக் குள்ளது. நூல்களை இயற்று வித்த பராக்கிரமவாகு, செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் முதலியோர் நூல்களுட் புகழ்ந்து கூறப்படுதல் குறிப் பிடத்தக்கது. தமிழகத்திற் கம்பன் சடையப்பவள்ளலையும் புகழேந்தி சந்திரன்சுவர்க்கியையும் நூலினுட் புகழ்ந்து கூறுதலும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. தமிழகத்தில் விருத்தப்பா செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததுபோல் ஈழத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. எனவே, தமிழிலக்கியப் பொதுப் பண்புகளும் மரபுஞ் சிறிதும் நிலைதிரியாது ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவராற் போற்றப்பட்டன.

ஈழத்துத் தேசியப் பண்புகளை மிகுதியாகக்கொண்டது திருக்கரசைப் புராணம் என்னும் காவியம். ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் மகாவலிகங்கையின் சிறப்பும் இந்நூலிற் றனியிடம் பெறுகின்றன. கயபாகுவின் காலத்திலிருந்து (கி. பி. 114 — 136) ஈழத்துத் தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் கண்ணகி வழிபாட்டி லீடுபட்டிருந்தனர். தமிழ் மக்கள் படித்துச் சுவைத்துவந்த சிலப்பதிகார காவியம் பொதுமக்களின் பிரார்த்தனைக்

கெனப் பழகு தமிழிற் 'கண்ணகி வழக்குரை' என்னும் பெயரிற் புதியதோர் காவியமாக ஆக்கப்பட்டது. தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஈழம் தன் பங்கைக் கொடுத்துத் துவியதற்குச் சாட்சியாகக் 'கண்ணகி வழக்குரை' நிலவுகின்றது. ஈழத்தெழுந்த மற்றொரு நூலான கதிரைமலைப் பள்ளு, பொதுமக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அவர்தம் இன்பதுன்ப வுணர்வுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. எனவே, யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலத் தெழுந்த நூல்களுட் திருக்கரசைப் புராணம், கண்ணகி வழக்குரை, கதிரைமலைப்பள்ளு ஆகிய மூன்றும் ஈழவளநாட்டுக்கே சிறப்பாகவுரிய பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டு மிளிருகின்றன.

தேனுவரைப்பெருமாள் என்று வழங்கும்

போசராச பண்டிதர்

1310

ஈழத்தின் மத்திய பகுதியிலுள்ள குருநாகல் என்னும் நகரத்தின் அருகிற் சிங்கள மன்னரின் இராசதானியாய் விளங்கிய தம்பதேனியாவை ஆண்ட மூன்றாம் பராக் கிரமவாகுவின் அவைக்களப்புலவரால் 1310ஆம் ஆண்டில் இயற்றி அரங்கேற்றப்பட்டது சரசோதிமாலை என்னும் சோதிட நூல். இப் புலவரின் பெயர் 'தேனுவரைப் பெருமாளென்றோது பண்டித போசராசன்' எனப் பாயிரங் கூறுகின்றது. இவர் ஓர் அந்தணர்; வைணவ சமயத் தவர். இவரின் தந்தையார் பெயர் சரசோதி.

ஈழத்தெழுந்த தமிழ்நூல்களுட் காலத்தால் முந்தியதாகக் காணப்படுஞ் சரசோதிமாலை என்னும் இந்நூல் 934 விருத்தப்பாக்களாலானது. நூலின் முகத்திற் காணப்படும் பின்வருஞ் செய்யுள் நூலைப்பற்றிய பல குறிப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது :

உரைத்தசக வருடமுறு மாயிரத் திருநாற்

றொருநாலெட் டினிலிலகு வசந்தந் தன்னிற்

றித்திடுவை காசிபுதன் பனையி னுளிற்

றம்பைவளர் பராக்கிரம வாகு பூப

விருத்தவையிற் சரசோதி மாலை யிரா
 நெய்துபடல நூற்றென்பான் மூப்பா னன்காம்
 விருத்தமரங் கேற்றினனாற் போச ராச
 விஞ்சைமறை வேதியனும் புலவ ரேறே.

சரசோதிமாலை

பாயிரம்

பூமாது மேவு தோளான் பொற்கம லத்து வாழு
 மாமாது சேரு மார்பன் மாமணி நாட னெங்கோன்
 காமானுஞ் செங்கை வள்ளல் கதிரவன் மரபில் வந்தோன்
 பாமாலை சூடு மீளிப் பராக்ரம வாகு பூபன். 1

தம்பைகா வலவன் வாசத் தாதகி மாலை மார்பன்
 செம்பொன்மால்வரையில்வெற்றிச் சினப்புலிபொறித்தவேந்தன்
 அம்புரா சியினை மேனாள் அமுதெழக் கடைந்த மாயன்
 கும்பமார் முலையார் மார்பன் கோரவாம் புரவி வீரன். 2

வாரண மெட்டும் பாம்பு மகிழ்வுற வளர்ந்த தோளான்
 கோரவெஞ் சமரில் வென்று குலவிய வாகை வாளான்
 சேரலர் மகுட ரத்தந் தேய்வுறச் சிவந்த தாளான்
 பேருல கனைத்தும் வாழப் பிறந்தபூ ராட னாளான். 3

நீதியும் பொறையு மன்பு நெறியுமோர் வடிவ மாணோன்
 கோதிலா யிரமா மத்த குஞ்சரத் தானை ராசன்
 மேதகு கருணை தன்னால் விளங்குமா முனிவன் றந்த
 தாதுவின் பூசை யாலுஞ் சதக்கிரு தனைய தக்கோன். 4

திங்கண்மும் மாரி பெய்யச் சிறந்துயர் தரும மோங்கப்
 பொங்குசீர் பரந்து வீசப் போற்றுசெங் கோல்வி ளங்கப்
 பங்கயத் தாரோர் வாழ்த்தப் பாவலர் துதிக்க மிக்க
 மங்கல வளமே கூட மன்னவர் வணங்கிச் சூழ. 5

சேனையும் பொருளும் வாழ்வு மேன்மையுஞ் சிறப்புஞ் சீருந்
 தானமு நெறியு மோங்கத் தன்னுட னுதித்து வாழு
 மானநால் வாகை வேந்த ரருந்திசை முழுதுங் காக்க
 மானவேற் றரும னென்ன மாநிலம் புகழ வாழ்ந்து. 6

கனகமா மகுடஞ் சூடிக் காசினி யனைத்துங் காக்குந்
தனிமதிக் குடைக்கீழ்ச் சிங்கா சனத்தின்மே வினிதி ருந்து
மனுநெறி நடாத்தி வாழு மங்கல வாண்டோ ரேழி
வினியசோ திடநன் னூலைத் தமிழினு வியம்பென் றேது. 7

புண்டரீ கத்தார் மார்பன் புகழ்ச்சர சோதி மைந்தன்
மண்டல மெண்ணுந் தேனு வரைப்பெரு மாளென் றேது
பண்டித போச ராசன் பரவுநற் குருவைப் போற்றித்
தண்டமிழ் விருத்தப் பாவாற் சரசோதி மாலை செய்தான். 8

அவையடக்கம்

கூறுசொற் புன்சொ லேனுங் கொள்கையின் பொருண லத்தால்
வீறுசேர் கேள்வி மிக்கோர் மீக்கொளற் பால தாகுஞ்
சேறெழ நடந்து சென்றுந் தேனுகர் சுரும்பு மொய்க்கு
நாறுசெங் கழுநீர் கொய்யு நலமெனப் புலியின் மாதோ. 9

பன்னுண் மொழிந்த வெனதுகவிப்
புன்சொற் பரந்து நிகழ்ந்திடவே
நன்னு வலர்தஞ் செழுஞ்சொற்க
ணனிமே தினியிற் சிறந்துளவா
லன்னு வலர்கட் குபகாரம்
யான்செய் தமையா லம்புவிமே
லென்னு லுரைசெ யிந்நூலி
னேதஞ் சிறிது முரையாரே. 10

முன்னா லுணர்ந்த முனிவோர்கள்
முதலோர் மொழிந்த சோதிடமாம்
பன்னூல் விளங்கும் பொருளதனைப்
பார்மே நிகழும் படியாக
வன்னா லுரைத்த நெறிவழுவா
தாராய்ந் தூசி நுழைவழியின்
மென்னூல் செல்லுஞ் செயல்போலத்
தமிழ்நூ லிதனை விளம்பலுற்றேன். 11

நூலை ஆக்குவத்தோனாகிய முன்றும் பராக்கிரமவாகுவைப்
புகழும் இடங்கள் :

விவாககால நியதி

செம்பொன லோன்சே யோரை
சிறந்தபத் திலாப மேவக்
கம்பகீர்ப் புவனி மீது
கருதிய விவாகஞ் செய்யிற்
பைம்பொனாட் டரசர் கோமான்
பராக்ரம வாகு பூபன்
றம்பைநாட் டாரைப் போலத்
தலைமையும் வாழ்வு மாமே.

12

அக்கினி ஆதானம்

முந்துங் கருப்பா தானமுதன்
மொழியுங் கரும நெறியொழுங்கி
னந்து தரிமால் பலியுடனே
நண்ணுங் கரும மெட்டகற்றத்
தந்த கருமம் பதினாறுய்த்
தமிழ்நூல் விளங்கப் புலிமீது
வந்த தேனு வரைப்பெருமாண்
மறையோர் திலகன் மொழிந்தனனே. 13

நெல் விதைத்தல்

துன்றி லாபமுட னாறு முன்றினிற்
சுகத்து ளோர்களுக்க மாயுளோர்
நின்ற கோணமுயர் கேந்தி ரங்களுற
நெல்வி தைக்கினுயர் பயிரதா
மன்றன் மேவுதொடை யற்பு யாசலகை
வாழ்ப ராக்கிரம புயேசகை
யென்று மாசறவ ணங்கு மன்னர்களை
யெனவ ளர்ந்துசுக மெய்துமே.

14

மகுடம் புனைதற்கு யோக்கியர்

மரபும் புகழ்ந்த கொடையுந் தெளிந்த
மதியும் விளங்கு தனுவுந்
திரமுஞ் சிறந்த தொழிலும் மிகுந்த
திறலும் பரந்த சுரர்பா
லருளுங் குணங்கள் பலவும் பொருந்து
மறநற் பராக்ரம புயனைப்
பொருவுந் திறங்கொள் வரமன்னர் மௌலி
புனையுந் திறத்தர் மயிலே.

15

யுத்த யாத்திரை

வெங்கண் ணருக்கன் மதியோரை தன்னில்
விதியேழி ரண்டி லுறவே
யெங்கும் மதிக்க வெழுகின்ற மன்ன
ருடனே யெதிர்த்த படைதா
னங்கண் புவிக்கு முதன்மன்ன னாக
வறையும் பராக்ரம புயேசன்
செங்கண் சிவந்த திசைமேவு மன்னர்
செறிசேனை யொத்து விடுமே.

16

ஆயுர் யோகம்

உரைபுகர் வியாழன் றிங்க ளோரையேழ் பத்தி னிற்க
வரநகர் மனைகள் செய்யில் வருடமா யிரமு நண்ணிப்
பருமணி நாட னெங்கள் பராக்ரம வாகு பூபன்
நிருவடி பணிந்த மன்னர் பதிகள்போற் றிரம தாமே.

17

அபிசித்து முகூர்த்தம்

நாவினா லுலகோர் போற்று நற்கதிர்ப் பரிதி யுச்சி
மேவினாற் குற்றம் யாவு மிகுந்திட ரெய்து மேனும்
பாவினாற் புனைந்த செஞ்சொற் பராக்ரம வாகு செங்கைக்
காவினா லேற்று ளோர்கள் கலியெனத் தணியு மன்றே.

18

குணதிகம்

நேரான வெள்ளி குருவண்மை யோடு
 நிலையான வோரை பெறவே
 திராத குற்ற முழுதுந் திரண்டு
 செறினுஞ் சிறந்த நெறியாற்
 பாராள வந்த வரமான மன்னர்
 பரவும்ப ராக்ரம புயேசன்
 பூராட நாளி லுலகோர்க டங்க
 ணனிதீமை போன்று விடுமே.

19

வேறு

செந்திரு வாழு மார்பன் சினவரன் பாத பத்தன்
 சுந்தரத் தரும நூலுஞ் சோதிட நூலுஞ் செய்தோன்
 புந்தியிற் றெளிந்த கல்விச் சரசோதி போச ராசன்
 பைந்தமிழ் விருத்தப் பாவா லோரைநூல் பகர லுற்றான். 20

திருமாலைப் போற்றும் இடங்கள்:

வேதத்தி னுண்மைப் பொருளாய் விதியாய் விரிந்த
 பூதத்தி னோங்குஞ் செயலாய்ப் பொருள் யாவுமாகி
 யோதத்தி னம்போ ருகக்கண் டுயிலுத் தமன்பொற்
 பாதத்தை நாளும் பணிந்தன் புடனேத்து கிற்பாம். 21

திருவெழுஞ் சிறப்பி னானைச்
 செகமெலாந் தொழுது போற்று
 மருவெழுங் கமல மீது
 நடந்தருண் மகிமை யானைக்
 கருவெழு பிறப்பி லானைக்
 கருணையு மறிவு மொன்று
 யுருவெழு காட்சி யானை
 யுத்தமர் பணிவர் தாமே.

22

சிங்கைச் செகராசசேகரன்காலப் புலவர்கள்
1380 — 1414 (ஆட்சிக்காலம்)

சிங்கைச் செகராசசேகரன்

சோமசன்மா

பண்டிதராசர்

கவிராசர்

சகவீரன்

கரசைப் புலவர்

சிங்கைச் செகராசசேகரன்

இவன் யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட தமிழ் மன்னருள் முதன்மையானவன். இவனது தலைநகர் சிங்கை என்பது. இவன் தமிழ்ப் புலவர்களை இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுந்திருக்கோணமலைப் பகுதியிலுங் குடியேற்றினான் என வரலாறுகள் கூறும். இவன் புலவர்கள் பலரை ஆதரித்து அவர்களைக்கொண்டு நூல்கள் பலவற்றை இயற்றிவித்தான். அந்நூல்களுள் இரண்டு இன்றும் இவனது பெயர்கொண்டு விளங்குகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று செகராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூல்; மற்றையது செகராசசேகர மாலை என்னுஞ் சோதிட நூல். முன்னையதன் ஆசிரியர் யாரென்பது புலப்படவில்லை.

செகராசசேகரம்

மணிதங்கு வரையு ளாதி

மன்னுயிர் படைத்த போது

பிணிதங்கு வகைபு நோயின்

பேருடன் குணமுங் காட்டி

அணிதங்கு மருந்துங் காட்டு

மாயுரு வேதந் தன்னைக்

கணிதங்கு வகையால் வேதங்

கடந்தமா முனிவன் செய்தான்.

1

செய்தவர் தமது நூலும்
 தேர்ந்ததோர் தெரிப்பும் பார்க்கிற்
 பொய்தவம் புயர்ந்த பெளவம்
 போலுமிங் கிதனை யாய்ந்து
 வெய்தவ நோய்கள் தீர
 விருத்தவந் தாதி யாகக்
 கொய்தவ வொழுங்கி லேதான்
 கோப்புறச் செப்ப லுற்றும்

2

வியாதி வரும்வகை
 ஆம்பொரு டன்னில் மண்மே
 லறிவுசேர் மாந்தர் மேலே
 தேம்புதல் பொருந்து நோய்தான்
 சேயிழை யாலுந் தோன்றும்
 வாம்பெருங் குற்ற மன்றி
 வான்முறை யாலுந் தோன்றும்
 தாம்பயில் பிழையால் வந்து
 சார்வது சாற்று வோமே.

3

சாற்றிய மாதர் மேலே
 தங்கிய காத லாலு
 முற்றமா மருத்தீட் டாலு
 மோய்விலா நடையி னாலும்
 போற்றிய தனங்கள் கெட்டுப்
 போதலி னாலுஞ் சேட்டை
 மாற்றிய பழைய பொல்லா
 மலமிவை நிற்கை யாலும்.

4

நின்றகா லங்க டன்னி
 னீதிக ளாலும் பையு
 ளொன்றவே நாளு முண்ணு
 முண்டியிற் பொல்லாங் காலும்
 மன்றநின் றலைவு செய்யும்
 மனமிடை வாலும் போதச்
 சென்றநீர்ப் பகையி னாலுஞ்
 சீதளந் தன்னி னாலும்.

5

உற்றதோ ருடலிற் சொன்ன
 வுயர்குண வீனந் தன்னால்
 முற்றவல் வியாதி யெல்லாம்
 முதிரவே தோன்றும் போது
 செற்றமாம் வாத பித்த
 சேத்துமந் தன்னி லொன்றைப்
 பற்றவே தோன்று மென்று
 பகர்ந்தனர் முனிவர் தாமே.

6

சினவரி யேறு போலுந்
 திடமுளா னுடைமை யுள்ளான்
 கனமென வுலகங் காக்குங்
 கருணையான் கதித்த சீரான்
 இனமென வுலகங் கொள்ளு
 மேற்றத்தான் தோற்றத் தான்மா
 மனமதிற் றேய்வி லாதான்
 வைத்திய னென்ன லாமே.

7

சேட்டுமசுரத்தி லரக்கெண்ணெய்
 அருந்தவர் கோனான திரிசுடரை நாளும்
 அர்ச்சனையே புரியவகை அறியா தொன்றும்
 பொருந்துபிற வீப்பினியா லமுந்தும் வாதைப்
 போக்கவகை யறியாத பொருளில் மாந்தர்
 நிருந்துகுரு தெரிசனையாற் பாவ மெல்லாந்
 தீர்ந்தவகை யதுபோலச் செவ்வி தாக
 வருந்துமுட லிற்சுரமும் போகுஞ் சேட்டும
 மானசுரத் தொடினைப்பும் மாறிப் போமே.

8

நூல் ஆக்குவித்தோனாகிய சிங்கைச் செகராசசேகரைப்
 புகழும் இடங்கள்:

அங்காதிபாதம்

இயம்பிய குடலு முனு மென்புநா டிகளு மற்றுஞ்
 செயம்பெறு சிங்கை நாடன் செகராச சேக ரன்ரு
 னுயர்ந்தவாள் வடக்க ராக முருட்டிய களத்தின் மீதே
 அயஞ்சிறி துளது தீர அளந்துகண் டறிந்த தாமே.

9

முகவாதசன்னி

இட்டிடு மதற்குளெள் சிற்றும் ணக்குபுங்
 கிருப்பைவேம் பிவைக ளின்னெய்
 இருகொத்து வீதமாய் விட்டுவற் றக்காய்ச்சி
 யிதைமெழுகு பதம்வ டித்துச்
 சட்டெனக் கஸ்தூரி யோடுபுகை யூறலுஞ்
 சாதிவிங் கமுமொவ் வொன்று
 சாரிரு கழஞ்செடுத் தேபொடித் திட்டபின்
 தக்கவெள் ளுள்ளி முசிறின்
 முட்டையின் றைலமீவை காற்படி யதற்சேர்த்து
 முன்னுகா சிடை யருந்தி
 முறையுடன் மேற்பூச முகவாத சன்னியும்
 முற்றுபல சன்னி வகையும்
 திட்டமுறு வலிகளும் திகிலுற் றடங்கியே
 செகராச சேகர னெனும்
 சிங்கையா ரியனையெதி ரொன்னுர்க ளென்னவே
 திசைகெட் டகன்று விடுமே. 10

பாம்புக் கடி

பாரிலுள்ள சூத்திரனும் பாம்பு புற்றிற்
 பரிந்திருக்கு மிரையெடுக்கிற் பலவுந் தின்னு
 மேருடனே தானாடிற் பத்ம ராக
 மிலங்குமணி முடிபுனையு மிலங்கை வேந்தர்
 சீரியபொன் றிறையளக்கச் செங்கோ லோச்சுஞ்
 செகராச சேகரமன் சிங்கை மேவு
 மாரியர்கோன் வெண்குடையி னிழலே செய்யு
 மவனிதனைப் பார்த்துநின்றே யமர்ந்தா டும்மே. 11

சோமசன்மா

யாழ்ப்பாணத்துச் சிங்கைநக ரரசனான செகராச சேகரனால் இயற்றுவிக்கப்பட்டது செகராச சேகரமலை என்னுஞ் சோதிட நூல். இந்நூலாசிரியர் பெயர் சோம சன்மா. தந்தையார் இராமேசன்மா என நூற்சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகின்றது. நூலெழுந்த காலம் செகராச சேகரனின் ஆட்சிக் காலமாகிய 1380—1414 ஆகும்.

நூலாசிரியராகிய சோமசன்மா என்பவர் இராமேச் சரத்தில் அரசரிமை கொண்ட சேதுபதிகளின் வழித் தோன்றலாகிய செகராசசேகர மன்னனின் உறவினருள் ஒருவர் என்பது தெரிகின்றது.

செகராசசேகர மலை என்னும் நூல் வடமொழி நூலொன்றின் மொழிபெயர்ப்பு எனக் கருதப்படுகிறது. இது ஒன்பது படலங்களையும் 290 விருத்தச் செய்யுள் களையும் கொண்டது. பின்வருஞ் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்கள் நூலைப்பற்றி விளக்குவன :

ஐந்தருவு நவநிதியுங் குலமணியும்
பொன்முகிலு மாவு மொன்றாய்
வந்தனைய கொடைக்குரிசில் வரியளிக்
ளிரைசகுலவு வனசத் தாமன்
சந்ததமுந் தருமநெறி கோடாத
தவப்பெருமான் றழைத்த கிர்த்திக்
கந்தமலை யாரியர்கோன் செகராச
சேகரமன் கங்கை நாடன்.

தன்கடவுட் சுருதிகளின் மனமெனுஞ்சோ
திடமதனைத் தலத்தின் மீது
மின்குலவு தென்கலையாற் றருகவென
வருள்புரிய விருத்தப் பாவாற்
பொன்குலவு செகராச சேகரமா
லையைச்செய்தான் பொருந்து மேன்மைத்
தொன்குலவு மிராசவிரா மேசனருள்
சோமனெனுஞ் சுருதி யோனே.

செகராசசேகரமலை

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர்

எழில்வாய்த்த மணித்திகிரித் திருநெடுமா
 லுந்தியின்வந் திணங்கு மாதித்
 தொழில்வாய்த்த சதுர்முகத்தன் றிருச்சுருதிப்
 பொருளாகுந் துய்ய கார்வண்
 டுழிவாய்த்த தேனிதழிச் சிவனருளு
 மைங்கரத்தா னுலக மெல்லாம்
 பொழில்வாய்த்த மலர்சொரிந்து வாழ்த்தெடுக்கும்
 பதமலர்கள் புகழ்தல் செய்வாம். 1

சிவபெருமான்

சங்கரனைப் பிறைவேணிப் பிணையிருங்கைப்
 பிரசந்நுந் தாமத் தாம
 வங்கணனைப் புரமெரித்த வாடகவான்
 கோதண்டத் தானை மாணோர்
 பங்கினனைக் கடுத்துளிக்குந் துளையெயிற்றுப்
 பஃறலைவெம் பகுவாய் நாக
 கங்கணனைக் கனலுநுதற் கண்ணனை
 விண்ணவனைக் கருத்தில் வைப்பாம். 2

விட்டுணு

நாரணனைப் பயோததியி னனந்தலைவா
 யனந்தமுடி நாகப் பாய்வா
 மூரணனைப் பிரசமுறை யணிகமலத்
 திருப்பூத்த வாகத் தானைப்
 பூரணனை மலர்ப்பூவைப் பொருவுருவப்
 பொற்போனைப் புணரிப் பாரேழ்
 பாரணனைத் திகிரிவிடாப் பங்கயக்கைப்
 பெருமானைப் பணிதல் செய்வாம். 3

சரசுவதி

படிகநிறத் திருமேனிப் பவளவிதழ்ச்
செங்காந்தட் பைம்போ தங்கைக்
கடிகமழ்பூங் கருங்கூந்த லிணைச்செந்தாட்
சுவளைவிழிக் கற்பின் பொற்பார்
வடிவுளவெண் டரளநகைக் கமலமலர்ப்
பீடிகைவாழ் மங்கை துங்கப்
பொடிமலரா லயனாவிற் புக்கிருப்பா
ளெமக்கன்பு புரிவா டானே.

4

அவையடக்கம்

வனைந்துமா முனிவோர் சொன்ன வடகலைச் சோதி டத்தைப்
புனைந்ததென் கலையாற் சட்டை பூட்டிய விதனைக் கேட்டு
முனிந்திட வேண்டா நல்லோர் முற்றுமா ராய்ந்து குற்ற
நினைந்ததை யகற்றி நன்காய் நிச்சயித் திடுகை நீரே. 5

நூல் ஆக்குவித்தோனாகிய சிங்கைச் சேகராசசேகரனைப்

புகழும் இடங்கள் :

உபாகன்மம்

ஆவணி யோணம் பூரணை யவிட்ட
மானிமா லத்திதி புரட்டை
மேவிய மாயன் முரசுபூ ரணைபுண்
மிளிர்கரஞ் சோனையாம் புதனிற்
சேவணி துவசன் சிங்கையெங் கோமான்
செயசெக ராசசே கரமன்
பூவணி புகழான் பயில்சதுர் மறைக்குப்
பொருந்துபா கன்மமாம் பொன்னே.

6

விவாகம்

மாதர் மைந்தரிவர் சம்ப்ர தாயமும்
வரும்பொ ருத்தமு நிமித்தமு
மோது கோசரமு மொன்ற நன்மணம
துறுத னன்றென விசைத்தலாற்

சேது காவலவன் விஞ்சை விஞ்சசெக
 ராச சேகரன்மெய் திகழ்வதற்
 கேது வானவரு மலர்மு கத்தெரிவை
 யீவ்வி திப்படி யிசைத்திடே.

7

பொருத்ததோசாபவாதம்

எண்டிருத்து மிரண்டிரா றிருமுன்றெட்
 டைந்தொன்பா னிராசி யாயும்
 பண்டிகைக்கு மொழிக்கரக்கர் கணங்கூடு
 கினுங்கிரகம் பயினட் புண்டேற்
 றெண்டிரைக்குட் கண்டயில்மால் செகராச
 சேகரனுந் திருவு மென்ன
 மண்டலத்தி னெடுங்கால மடமானும்
 புமானுமிக வாழ்வ ரன்றே.

8

சித்தமுறு தினமாதி தீதெனினுந்
 திரிகூடஞ் சிதைவுற் றுலுஞ்
 சுத்தவிரு வோரோரைக் கதிபதியோர்
 கிரகமாத் தோன்றி லான்ற
 முத்தமிழ்சேர் செகராச சேகரமன்
 றிருமார்பின் முந்நா லென்ன
 மெத்துமியன் மயிலனையார் பைங்கழுத்தின்
 மங்கலநாண் விளங்கு மின்னே.

9

புவனாந்தயோகம்

ஏதினன்பத் திடத்தடைய விலக்கினத்திற்
 பொன்னுதிப்ப வேழி னான்கிற்
 சோதிமதி யெழும்புவனாந் தத்திற்சங்
 கிரகிக்கிற் றுலங்கும் பைந்தாட்
 சீதமலர் நறுந்தெரியற் செகராச
 சேகரமன் சிறந்த கீர்த்தி
 மேதினிமேல் வளர்ந்துலவுந் தகைமையெனத்
 தானியங்கள் மிகுக்கு மின்னே.

10

தலைப்பாகை தரித்தல்

இரலை தேர்பயறு சோதி விட்டமுட
 னிக்கி ரேவதி யிரும்பனை
 குருவ தாயதிரி யுத்த ரங்களிறு
 குலவு நாளிவையின் மின்னனுய்
 பெருமை யானசிர வேட்டி தொக்கின்மிகு
 பீடு றும்பெருக வென்றிசே
 ரரிய வாரியர்கு லாதி பன்றெரியு
 மம்ம றைப்பொரு ளுரைக்குமே.

11

சாமரை, காளாஞ்சி, கேண்டிகை முதலியன கோள்ளல்
 மன்னர் மன்னுசேக ராச சேகரமன்
 மணவை யாரியவ ரோதயன்
 பன்னு செந்தமிழ்வ ளம்பெ றற்குதவு
 பரிசி லங்கவரி சித்தியாம்
 பொன்னின் மிஞ்சியக ளாஞ்சி கெண்டிகைபொ
 லன்க லம்பிறவு மாம்பரிச்
 சின்ன முள்ளதொகை யாவு மிவ்விதி
 சிறந்த றிந்துரைசெய் சேயிழாய்.

12

சஞ்சீவினி மருந்துண்ணல்

திணைம டந்தையம் புயத்தொடைப் புயத்திடைத்
 திகழ்சேக ராசசே கரமன்
 மணவை தந்தமா லிருபதாம் புயமென
 மருவினர்க் காத்துயி ரளிக்குங்
 குணமி குந்தசஞ் சீவினிக் காதிரை
 குலவிய முறமடுப் பனுடந்
 தணிவில் வெங்கதிர் வாரம திருத்தைகள்
 சார்ந்திடி னன்றெனச் சாற்றே.

13

இராச தரிசனம்

வையமன்னு காத்தியா யனகுத் ரத்து
 மன்னியகா சிபகோத்ர மருவு கேண்மைச்
 செய்யசதுர் மறைவாய்மைக் காசி வந்த
 செகராச சேகரனு மன்ன னாதி

துய்யபுகழ்ப் பூசுரமன் னவரைக் காணச்
 சோபனஞ்சேர் மன்னவரைக் காண லாகும்
 வெய்யவரும் வணிகர்குல வேந்தர்க் கன்றி
 வேளாள வேந்தருக்காம் வெய்யோன் சேயே. 14

யுத்த யாத்திரை

அண்டர்புரோ கிதனுதிப்ப வாறகத்திற்
 கனற்கதிரோ னாகத் திங்க
 ளெண்டருநா விரண்டொழிய விகற்கேகி
 னெடுத்தரங்க மிரங்கு கூலத்
 தெண்டிரைகுழ் மணவையர்கோன் செகராச
 சேகரமன் செவ்வேல் வென்றி
 கண்டுதிறை புரிந்தவர்போ லுரம்பகரா
 தஞ்சலிப்பர் கருத லாரே. 15

விண்ணொன்று புந்திகுருக் கவியிவர்கள்
 கேந்திரத்து விளங்கத் தியோர்
 கண்ணொன்று மூன்றாறு பெற்றொளிர
 வமர்க்கேகிற் கறைந்தாட் குதப்
 பண்ணொன்று சததணத்தார்ச் செகராச
 சேகரமன் பகைஞர் தம்மிற்
 றுண்ணென்று வெருவுதல்போல் விழியிணை
 டுயிலாவாந் துன்ன லார்க்கே 16

சகுனபலன்

பன்னம தமைந்து துயிலுமவ் விராசி
 பாற்படிற் பழிப்பதா மென்றே
 முன்னுற நடையு மிருக்கையு நிலையு
 முயன்றவவ் விராசியிற் சேரிற்
 றென்னவர் பரவும் பொலன்மணிக் கழலான்
 செகராச சேகர னென்னு
 மன்னவர் மன்னு மாதிரா ரணன்சீர்
 மருவினர் நிகர்க்குமப் புவிவே. 17

பண்டிதராசர்

இவரது ஊர் திருக்கோணமலை. தென்மொழி, வட மொழி ஆகிய இரண்டையும் அறிந்த இவர் கோணேச ராலயத்து அருச்சகராயிருந்தார். சிங்கைச் செகராசசேகர மன்னனின் வேண்டுகோட் கிணங்கித் தக்கிண கைலாச புராணம் எனப்படும் கோணுசல புராணத்தை இயற்றி னார். எனவே, இவரது காலம் சிங்கைச் செகராசசேகர னது காலமாகும்.

தக்கிண கைலாச புராணத்துள்வரும் பின்வருஞ் சிறப் புப் பாயிரம் நூலைப்பற்றிய விளக்கங்களைக் கூறுகின்றது. இச்சிறப்புப் பாயிரம் பாடியவர் கவிவீரராகவர்:

“ மணிரிறக் கண்டன் வடபெருங் கயிலையின்
அணிரிறக் கொடுமுடி யாயிரத் தொருமுடி
படவரா வொதுக்கப் பறித்தினி திலங்கை
வடகட னடுவண் மாருதம் பதிப்ப
வருமுக் கோண மலைதென் கயிலைப்
பரமர்க் குருத்திரர் பதினொரு பேரும்
ஒருபது முகுந்தரு மொன்பது விரிஞ்சரும்
வருகடற் கமடம் வழங்கிய மீனமும்
திருமலை தழுவிய தெசமுக நிருதனும்
பொருமலை மதகரிப் புரவலர் பலரும்
பூசையொ டிறைஞ்சிய புராணநூற் கதையைத்
தேசிகன் சொற்படி தென்கலைப் படுத்தி
யந்தா தித்தொடை யடைவொடு தொடுத்து
நந்தா விருத்த நவையறக் கூறினன்
அந்நாட் டரசன் ஆரியர் கோமான்
பொன்னுட் டைந்தரு பொருவரு கரதலன்
மறுநில நிருபரை வானிலத் திருத்தி
யுறுநில முழுவது மொருதனி புரப்போன்
தென்னிலங் காபுரித் திசைதொறு மருவும்
மின்னிலங் கியவேல் மேவலர் புயத்துப்
படவரா முடித்தலைப் பார்முழு தாண்ட

இடப வான்கொடி யெழுதிய பெருமான்
 சிங்கை யாதிபன் சேது காவலன்
 கங்கை நாயகன் கருங்கடற் சேர்ப்பன்
 பெளவ மேற்றயில் பராபரன் சூட்டிய
 தெய்வ மாமுடிச் சேகராச சேகரன்
 அவனது காலத் தத்திரி கோணைச்
 சிவனது கோயிற் சிவமறை முதலோன்
 அருமறை யுபநிட மாகமஞ் சோதிடம்
 விரிதமிழ் வரையற விளங்கிய குரவோன்
 சேயினுந் திறலான் றயாநிதி யனையான்
 முப்புரி நூற்பயன் முளரியந் தாமன்
 செப்பரும் பண்டித ராசசி காமணி
 என்னு நாமத் தெங்குரு பெருமான்
 மன்னுநாற் கவியும் வல்லநா வலனே.”

இச் சிறப்புப் பாயிரத்தினின்றுஞ் சிறிது வேறுபட்ட
 தாகப் பின்வருஞ் சிறப்புப் பாயிரங் காணப்படுகின்றது.
 அது யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் அரசகேசரியாற் பாடப்
 பட்டதெனப் பழைய பதிப்பொன்று கூறுகின்றது :

மணிநிறக் கண்டன் மாண்புறு கயிலையி
 னணிநிறக் கொடுமுடி யாயிரத் தோர்முடி
 படவர வொதுங்கப் பறித்தரு மிலங்கை
 வடகட னடுவண் மாதிர மதிப்ப
 வருமுக் கோண மலைதென் கயிலை
 பரனரு ளருத்திரர் பதினொரு பேரு
 மொருபது முகுந்தரு மொன்பது விரிஞ்சரும்
 வருகடற் கடகம் வழங்கிய மீனமுந்
 திருமலை தழுவிய தெசமுக நிருதனும்
 பெருமத மலைகரிப் புரவலர் பலரும்
 பூசையோ டிறைஞ்சிய புராணநூற் கதையை
 ஆசறு தமிழி லறைகுதி யென்றன
 னருமறை யுபநிட மாகச் சோதிடம்
 விரிகலை பலவும் விளங்கிய குரவன்

சேயினுந் திறலான் சிவநெறித் தவனுளான்
 ருயினு மினியான் றயாநிதி யனையான்
 முப்புரி நூற்பயன் மூரிய தாமன்
 செப்பருஞ் சைவ ராச பண்டிதன்
 அந்தா தித்தொடை யடிகொடு தொடுத்து
 நந்தா விருத்த நவையறக் கூறின
 னன்னு டடைந்த நாரியர் கோமான்
 பொன்னு டடைந்த பொருவரு காதலன்
 மருவலர் தங்களை வானிலத் திருத்திப்
 பொருவரு புலியை யொருகுடை புரப்போன்
 றென்னிலங் காபுரி திசைதொறு மருவு
 மின்னிலங் கியவேல் மேலாம் புயத்து
 பரவா முடித்த பார்முழு தாண்ட
 விடலாண் வயமா விளங்கிய கொடியான்
 சிங்கா சாரியன் சேது காவலன்
 கங்கை நாடன் கற்றவர் திலகன்
 ஆயுண் மறையுட னரிய சோதிடம்
 பாய்திரைக் கடலுட் பலவு முணர்ந்தோன்
 ஒப்பிலா முத்தமி ழோர்ந்த
 செப்ப ருஞ்செக ராசசே கரனே.

பின்வருஞ் சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பாடியவர்
 கோணேச கல்வெட்டைப் பாடிய கவிராசர்.

நடிக்கும் பரத மியலிசை நாடக நாற்கவிதை
 நொடிக்குமுன் பாடப்ர பந்தங் கணிதநன் இால்சிவநூல்
 படிக்க நிகழ்த்தப் புராண கமஞ்சொல் பரம்பரையாய்
 வடிக்குந் தமிழ்வல்ல பண்டித ராசன் வரவித்தையே.

தக்கிண கைலாச புராணம்

பாயிரம்

பாரிலங்கு கயிலாச புராணத்திற்
 கேழ்சருக்கம் பயில்வித் தோங்கு
 மாரமுத விருத்தகவி யறுநூற்று
 முப்பாணைந் தளவே யாகச்

சீரெழுத்துச் சொற்பொருள்யாப் பலங்கார
முதலியநா றெரிக்க வல்ல
பேரிகழா வகைபகர்ந்தேன் றென்கயிலை
மலைநிலைமை பெரிதுந் தோன்ற.

1

ஈழமண்டலச்சருக்கம்

கலிவிருத்தம்

பாரு நாகமும் பைங்கிரி யுந்திரை
நீரு நேர்புடை சூழ நிமிர்ந்தெழு
மேரு மீதில்வி ளங்கிய சென்னியொன்
ருர மாருதங் கொண்டிங் கமைத்ததே.

2

அமைத்த பொன்மலை யாதலி னப்பெயர்
சமைத்த வீழமி தென்று தழீஇயதா
லிமைத்த மாமணி பெங்கு மிலங்கலா
லுமைத்த நீர்வய லூருமி லங்கையே.

3

இலங்கு மாமணி யெய்தலி னாவலார்
துலங்கு மாதவர் சூழ வருதலாற்
பலன்கொ டாவர மெங்கும் பரத்தலாற்
பொலங்கொ ளீழமும் பொன்மலை போலுமே.

4

ஆங்க ரும்பு மலருங் கதலியும்
மாங்க னிக்குல முஞ்செவ் வருக்கையுந்
தேங்கு தேனுந் திரைத்த புனல்சிவ
னோங்கு பூசனைக் குய்ப்பவ ரொக்குமால்.

5

செய்ய மாமணி யைத்திகழ் பச்சையுந்
துய்ய நீலமுஞ் சூழ்ந்தொளிர் கின்றது
வெய்ய வன்பரி வேடமு டன்பெரு
வைய மீதுவ யங்குதல் போலுமே.

6

மேனி லாவெறி சங்கும்வெண் முத்தமும்
வானி லாவொடு தாரகை மானலா
லான வாவிதும் அம்புய ராசியும்
பானு வின்கடல் பாய்கதி ரொத்ததே.

7

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

ஆரண முழக்க மெங்கு மலைகடன் முழக்க மெங்கும்
வாரணஞ் சொரியுந் தான மறையவர்க் களிப்பர் தானம்
பூரண மாகு ஞானம் பொருந்திடா ததுவஞ் ஞானம்
நாரண னனைய புவை நந்தன மெங்கும் புவை. 8

பூவெலாந் துய்ய வாசம் புனமெலா முனிவர் வாச
மாவெலாங் குயிலி னேசை மலையெலாங் குயிலி னேசை
காவெலா முயர்ந்த தாழை கரையெலாங் கமழுந் தாழை
பாவெலா மரணர் தஞ்சீர் பகர்வரி தன்னோர் தஞ்சீர். 9

வரையெலா மார மாரம் வனமெலா நன்கார் நன்கார்
நிரையெலாஞ் சாலி சாலி நிலையெலாங் கன்னல் கன்னல்
தரையெலா நீல நீலந் தடமெலா நாறு நாறுங்
கரையெலா மன்ன மன்னங் கடலெலா மீழ மீழம். 10

திருமலைச்சருக்கம்

கலிவிருத்தம்

மன்னிய வின்னிலை வான நாடருந்
துன்னிய முனிவரும் பிறருஞ் சோதியைச்
சன்னிதி வந்துகண் டிறைஞ்சித் தாண்மலர்
சென்னியிற் புனைந்துதந் துயரஞ் சிந்தினார். 11

சிந்தைந் சிந்தையிற் றெளியுஞ் சோதிந்
யெந்தைந் யாயுந் யெங்கட் காவிந்
விந்துந் நாதந் மேலுங் கீழுந்
பந்தந் வீடுந் பகலு மல்லுந். 12

நீயலாற் பிறிதிலை நிலமு தற்பிறப்
பாயவைம் பூதங்க ளங்கங் காயினை
நாயக நிற்பத நளினம் போற்றுதற்
கேயது பெருந்தவ மென்செய் தோமரோ. 13

திருநகரச்சருக்கம்

வாருலவு முகிண்முலையு முத்தரிய
 மணிமார்பு மலர்க்க ணோக்குங்
 காருலவு சுரிசுழலு மொருபாகந்
 திருமேனி கவின்று தோன்றச்
 சீருலவு நதியரவு மதிமுடிமே
 லொருபாகஞ் சிறக்கத் தோற்று
 நீருலவு கயிலைமலைப் பெருமானை
 மறவாதென் நினைவு நெஞ்சம். 14

காண்மின்க டென்கைலைப் பெருமான்றன்
 றிருமேனி கருது மின்கள்
 பேண்மின்கள் சந்நிதியிற் புகுமின்க
 டொழுமின்கள் பேசு மின்கள்
 கேண்மின்கள் கைலாச புராணமெனுஞ்
 சிவகதையைக் கிளைக ளோடும்
 வாண்மின்க னுய்மின்க ளஞ்செழுத்தை
 மறவாது வாழ்த்து மின்கள். 15

வேறு

வேண்டிய முத்தியின் விருப்ப மீக்கொள
 வீண்டொரு புராணம திசைத்த காதலேன்
 காண்டகு பொருளிலாக் கவிகள் யாவுநம்
 மாண்டகைக் கன்பினு லருத்தி யாயதே. 16

வரந்தருந் தென்கயி லாய மன்னிய
 நிரந்தரன் னாளினை நினைந்து வாழ்த்துவோர்
 புரந்தர னிமையவர் போற்ற நீள்வினை
 துரந்தர னாவதுஞ் சொல்ல வேண்டுமோ. 17

தேவையின் மன்செக ராச சேகரக்
 கோவையி னுதித்தசீர்க் குமார சூரிய
 னாவியு முடலுமொத் தளித்த கல்வியின்
 மேவிய காப்பியம் விமலற் காயதே. 18

கவிராசர்

இவரது ஊர் திருக்கோணமலை. இவர் கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்குங் கோணேச சாசனத்தைப் பாடியவர். பண்டிதராசர் இயற்றிய தக்கிண கைலாச புராணத்துக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் அளித்தவர் இவரேயாக லின் இருவரும் ஒரே காலத்தவர். சிங்கைச் செகராசசேகர னின் வேண்டுகோட்கிணங்கியே பண்டிதராசர் தக்கிண கைலாசபுராணத்தைப் பாடினராகையின் கவிராசர்வாழ்ந்த காலமுஞ் செகராசசேகரனின் ஆட்சிக்காலமாகும்.

கோணேச சாசனம் திருக்கோணமலைத் தலவரலாற் றைக் கூறுகின்றது. பிற்காலத்திற் போர்த்துக்கேயர், ஒல் லாந்தர் முதலியோர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆள் வார்கள் என்பதைத் தீர்க்கதரிசனமாக முன்னரே இச் சாசனத்திற் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்கும்
கோணேச சாசனம்

காப்பு

திருவளர் கோணையின் சீரை யோதிட
வொருபொரு ளென்னவீவ் வுலகம் யாவையுந்
தருமர னருள்புரி சாமி மும்மதம்
வருகரி முகனடி வழுத்தல் செய்குவாம். 1

தேய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளும்
ஆக்கியோன் பேயரும்

சொல்லுற்ற சீர்க்குளக் கோட்டுமன்
சொல்லிய சொற்படியே
கல்வெட்டுப் பாடெனப் பாடின
னாதிக் கதைபொருளா
மல்லுற்ற கண்டர்தம் பொற்பாத
நெஞ்சி லழுத்தியிகல்
வெல்லுற்ற சீர்க்கவி ராசவ
ரோதய விற்பன்னனே. 2

நூல்

திருமருவு மனுநீதி கண்ட சோழன்
 செகமகிழு மரபில்வரு ராம தேவன்
 தருமருவு திரிகயிலைப் பெருமை கேட்டுத்
 தானுமவன் வந்ததுவு மவன்சேய் பின்பு
 மருமருவு மாலயங்கள் கோபு ரங்கள்
 மணிமதில்கூழ் மண்டபங்கள் மலினீர் வாவி
 கருமருவு முகினீர்சேர் திருக்கு ளஞ்செய்
 காதையதுங் கல்வெட்டாய்க் கழறு வாமே. 3

சொல்லரிய திரிகயிலைப் பெருமை யெல்லாந்
 தூயபுரா ணக்கதையிற் சொன்ன துண்டு
 வல்லமைசேர் வன்னிமையு மற்றுந் தானம்
 வரிப்பத்தா ராதிபோர் வந்த வாறும்
 நல்லதொரு பூசைவிதி நடத்து மாறும்
 நடப்பதின்மே லினிடடக்கு நடத்தை யாவும்
 சொல்லெனவே சோதிடத்தி னிலையே கண்ட
 கவிராசன் வருங்காலஞ் சொல்லுஞ் சீரே. 4

சீரிலங்கு சோழவள நாடு தன்னி
 லொருநாளாக் கிரண்டவணஞ் செம்பூச் சம்பா
 ஏரிலங்கு மரிசிவர வதற்குத் தக்க
 கறியமுது பலசெலவு மீந்தீ சற்குப்
 பாரிலிந்தப் பூசைதனை நடத்து மெம்போற்
 பணியினொடு மினிதாகப் பகிர்வா ராரென்
 றேரிலங்கு குளக்கோடன் னெனுமி ராசன்
 நாற்கர்ல்மண் டபத்திருந்தே யெண்ணி னானால்.

வேறு

எப்போது முப்போது மிப்படித்தென்
 கோணமலை யிறைவன் பூசை
 தப்பாம னீவீர்செய்க தந்திரமந்
 திரங்கிரியை தானு சார

மிப்படியே செய்திடுவீ ரிதுதவறி
 னௌரியவரை யிறைஞ்சி நிற்பீர்
 மெய்ப்புடனீவ் வெல்லையுளோர் செய்தொழும்பு
 தவறினிடர் மேவி வீழ்வார்.

6

வேறு

வாரிவளஞ் சூழிலங்கை வேந்த ரானோர்
 மகாகோணை நாதருக்கு வளவர் வேந்தன்
 பாரிலங்கு பூசைதனக் கீந்த சொர்னம்
 பலவரவு மெடுத்தழிவு பண்ணு வாரேற்
 கூரியதோர் குட்டமுதல் வியாதிக் காளாய்க்
 கூட்டுமன்றி நாட்டவர்க ளீட்டு செம்பொன்
 நேரிகலிற் கொள்ளைகொண்டு சூறை யாடி
 நீசருமிப் பதியாள்வர் நியமந் தானே.

7

தானதிக வரசருட னமைச்சர் தாமுந்
 தக்கபிர தானியொடு தருமஞ் செய்வோர்
 ஆனநெறி முறைதவரு மறையோர் தாமு
 மகலாத கற்புடைய வரிவை மாரும்
 ஈனரொடு மூடர்மொழி தன்னைக் கேட்டே
 யிவர்கள்புரி நெறிமுறையை யிகழு மந்நாள்
 மானபர னுலயத்துப் பூசை தானு
 மகிழ்ச்சிமங்க விகழ்ச்சியுமந் கெழும்புந் தானே.

8

எழுகிரணத் திரிகயிலைப் பெருமான் பூசை
 யிப்படியே முறைதவறி நடக்குங் காலைப்
 பழுதிற்கழ் கயவாகு வருவா னந்நாட்
 பாசுபத ரிறப்பர்பழ மறையோர் சேர்வர்
 பொழுதுகுலக் கயவாகு ராச ராசன்
 பூசைவிதிக் கேகனக நாடு மீந்து
 தொழுதுநின்றே யாலயத்திற் றெழும்பு திட்டஞ்
 சொல்லியவ னனுராச புரியிற் சேர்வான்.

9

சேர்ந்தபின்னர் மறையோர்கள் கோணை நாதர்
 திருப்பூசை வெகுகாலஞ் செய்யும் போதில்
 மாந்தளிர்போன் மேனியுடைப் பறங்கி வந்து
 மாகோணைப் பதியழிக்க வருமந் நாளில்
 ஏந்ததென்பாற் கழனிமலை யென்றென் றுண்டாங்
 கீசனுக்கு மாலயமங் கியற்றப் பின்னர்
 கோந்தறைசே ருலாந்தரசு வருமந் நாளிற்
 குலவுசிங்க விரவிகுலங் குறைந்தே போகும். 10

போனபின்ன ரிலங்கைமுற்றும் வடுக ராள்வார்
 புகழிலங்கை தனிபுரக்கு முலாந்தா மன்னன்
 தானிலங்கு மரசினுக்குத் தடையென் றெண்ணித்
 தரியலனைக் கடலிடையே தள்ளி விட்டுத்
 தேனமரு மலங்கல்புனை வடுகன் ருனுந்
 செப்பியமாற் றரசுகமிழ் கொண்ட கோணை
 மானபர னகமகிழ்பொற் கோயி லுக்குள்
 மாதனத்து மீதுவைத்து வணங்கு வாரால். 11

வணங்குமரன் பூசைமுன்போல் நடக்கும் போது
 மகாவிலங்கைப் பதியதனை மருவுஞ் சிங்க
 னினங்குநவ ரத்தினத்தாற் பொன்னான் முத்தா
 லீசனுக்கு மாலயமங் கியற்றுங் காலஞ்
 சுணங்கலில்லை மானுடர்க்குத் துக்க மில்லைச்
 சோம்பலில்லை நிதம்போக சுகமே வாழ்வார்
 மணங்கமழுந் திரிகயிலைப் பெருமான் பாத
 மனத்திருத்தி மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார் மாக்கள். 12

மாதமதின் மும்மாரி பெய்யச் செந்நெல்
 வளரவெழிற் சைவநெறி மனுநா லோங்க
 வோதரிய முற்கதையுஞ் சொன்னோம் பின்ன
 ருற்றவருங் கதையனைத்து முரைவ ழாம
 லாதரவா யறுபத்து நாலா மாண்டி
 லடைவுடைய சோதிடர்க ளெழுதி வைத்த
 நீதிமொழிப் படிசொல்வோங் கோணை நாதர்
 நித்தியமா மருள்சுருங்கு றியமம் போமே. 13

தானதிக வாரிதிப்பொற் கரையிற் கல்லாற்
சரிவரப்பொற் கோயில்கட்டிக் குளமுங் கட்டி
மானபர னுலயத்துச் சோலை தோப்பு
மண்டபநீ ராவிமணி மதிலுங் கட்டி
ஆனதிருப் பணியாறு பத்து நாலா
மாலயமுஞ் சுற்றியிக வழகாய்க் கட்டித்
தானதிக வரனருளாற் பூசை யாதி
தவறாம னடத்தினனித் தரணி மீதே. 14

மீதெழுந்து நாற்றிசையு மதிலுங் கட்டி
வெளிக்கதவு மிரண்டிட்டுப் பூட்டும் போட்டாங்
காதிபர னுலயம்பொற் றகட்டால் வேய்ந்தாங்
கவிற்கிரணத் தேர்மூன்று மழகாய்ச் செய்தே
பாதிமதி தரித்தபர னருளி னாலே
பங்குனியுத் தரத்திருநாட் பவிசுங் கண்டோம்
நீதியுட னிப்படிநீர் தவறில் லாம
னிச்சயமாய் நடத்துமென்று னிருபர் கோமான்.

மாறாத புனல்பாயுந் திருக்குளமும்
வயல்வெளியும் வருந்திச் செய்தே
வீராக வென்மரபோர்க் கியாமற்
கோணமலை விமலற் கீந்தேன்
பேரூன பெரியோரே யிதற்கழிவு
நினைந்தவர்கள் பெட்பு நீங்கி
நீராகப் போவரிது நிச்சயநிச்
சயங்கோணை விமல ராணை. 16

வேறு

ஆணையிது வரன்றொழும்பு செய்வோர் யாரும்
அவரவருக் கமைத்தபணி யவரெஞ் ஞான்றும்
கோணமலை நாதருக்குச் செய்கு வாரேற்
குற்றமின்றி மகிழ்ச்சியுடன் குணமாய் வாழ்வார்
நாணமுற்றுச் சொர்னமெத்திக் கூலி யானை
நயந்தேவி யரன்பணியை நடப்பிப் பாரேல்
ஆணையினு லாக்கமுஞ்சந் ததியு மற்றுங்
கல்லலுற்று வறுமையினு லலைவா ரன்றே. 17

வேறு

அன்னவரன் பூசைவிதி யபிஷேகம்
 விழாமுதல வழகாய்ச் செய்தால்
 மின்னுசிறை விளக்கேற்றிக் கிராமதே
 வதைபூசை விளங்கச் செய்தால்
 இன்னலின்றி மாக்களெல்லா மிருநிதிசந்
 ததிகளுட னினிதாய் வாழ்வார்
 சொன்னவிந்த முறைதவறில் விளைவழிந்து
 துன்பமுற்றுச் சோரு மாக்கள்.

18

மாதயவாம் வன்னிமையே தானம்வரிப்
 பத்தவரே மற்று ளோரே
 ஆதரவா யாலயமு மணிமதிலுங்
 கோபுரமு மழகு வாய்ந்த
 சேதமிலாப் பூங்காவுந் தினநடத்திக்
 கொள்ளுமெனத் திட்டஞ் செய்து
 காதலுடன் றிரிகயிலைப் பெருமைதனைக்
 கண்டிதயங் கருணை பூத்தான்.

19

வேறு

தானதிக பவநாசந் தன்னின் முழுகிச்
 சரீரசுத்தி பண்ணித்தர்ப் பணமுஞ் செய்தே
 யானதிரு மணிநீறு தரித்துக் கொண்டே
 யதிகபட்டா டையையுடுத்தாங் கலர்பூ வேந்தி
 மானபர னுலயத்தை வலமாய் வந்து
 வருபாதங் கழுவிபுட்போய் வணங்கக் கண்டார்
 போனவர சன்றிரும்பி வாராத் தன்மை
 போய்ப்பாரும் பாசுபதர் புகுந்தே யென்றார்.

20

என்றுசொலப் பாசுபத ரெங்கும் பார்த்தாங்
 கிரத்தமணி வாயிலினின் றெட்டிப் பார்த்தார்
 பொன்றயங்கு பதத்தருகோர் சிவக்கொ முந்து
 புஷ்பித்தே யலர்ந்துநிற்கும் புதுமை கண்டு
 மன்றல்மல ரோன்முதலா மமரர்க் கெட்டா
 வன்பதவி கிடைத்ததுவோ வரசர் கோவே
 யென்றவர்கள் வெளியில்வந்தே யெவர்க்குந் கூற
 விருகண்ணீர் மழைபொழிந்தா ரிருந்தோ ரெல்லாம்.

21

சகவீரன்

இவராற் பாடப்பட்ட நூல் 'கண்ணகி வழக்குரை காவியம்' என்பதாகும். இந்நூல் வரம்பெறுகாத முதலாகப் பதினைந்து காதைகள் கொண்டது. கண்ணகி பாண்டியனுக்கு வழக்குரைப்பதோடு நூல் முற்றுப் பெறுகிறது. 2219 பாடல்கள் கொண்ட இந்நூல் அகவல், வெண்பா, சிந்து முதலிய யாப்புக்களால் ஆனது. நூற் காதைகள், பாடல்கள் என்பனவற்றின் எண்ணிக்கை பல ஏடுகளில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

அரங்கேற்று காதையில் உள்ள பின்வருஞ் செய்யுள் களிலிருந்து இந்நூலாசிரியரின் பெயர் சகவீரன் என்பது பெறப்படுகின்றது :

தரங்கேற்றும் வெண்டிரைகூழ் தரளமெறி புலியதனில்
அரங்கேற்றுக் கதைபாட அவனியுளோர் கேட்டருள
இரங்கேற்று நல்லோர்முன் யானுரைத்த புன்சொலெனும்
அரங்கேற்றுகதைகள் தன்னை அவனியுளோர்கேளுமெல்லாம்.

அவனிபயில் குடிநயிநாப் பணிக்கனெனும் பவமிருந்த
கவளமதக் களிற்றண்ணல் காங்கேசன் தேவையர்கோன்
தவனெனவி ளங்குபுகழ் சகவீரன் தாரணியில்
சிவனருளா லிக்கதைக்குச் செந்தமிழ்ப்பா மாலைசெய்தான்.

கண்ணகி வழக்குரை

வரம்பெறுகாத

இரவிகுலத் தேயுதித்த எண்ணரிய நரபாலன்
கரைபுரள நதிபெருகுங் காவிரிநன் னாடுடையோன்
வருகலியும் மருவலரும் வாழ்மனையிற் புகுதாமல்
அரசுநெறி தவருமல் அவனிதனை ஆள்நாளில் 1

நாளவமே போகாமல் நல்லறங்க ளவைமுயன்று
காளைநெறிப் பூங்குழலார் கற்புநெறி யதுகாத்து
ஆளுகின்ற படிபுரக்கும் ஆராய்ச்சி மணிதூக்கிக்
காளமுகில் போலுதளங் கரிகாலன் திருநாட்டில். 2

நாட்டுகின்ற பூம்புகாரில் நற்குடியில் உள்ளவரில்
ஈட்டுநிதி யால்மிருத்த இயல்வணிகர் மாசாத்தார்
கோட்டுசிலை வாணுதலார் கொடியிடையார் மனைவியுடன்
வாட்டமற வுடன்மகிழ்ந்தே வாழ்ந்திருக்குங் காலையிலே. 3

கப்பல்வைத்தகாதை

திருந்துபுகழ் வளவர்பிரான் திண்புயஞ்சேர் துங்கவேடன்
துரந்துசெல்லும் புறவினுக்குத் துணிந்துடலை யரிந்தபிரான்
பரிந்துதான் கன்றிழந்த பசுவினுக்குத் தன்மகனைப்
பொருந்தவுறு மனுவேந்தன் புரக்குமந்தப் புகார்நகரே. 4

புரக்குமந்தப் புகார்நகரிற் புரவலனுக் கொப்பாக
இருக்குமந்த வசியர்தம்மில் இயல்புடைய வணிகேசன்
திருக்குலவு மானாகர் திருமகளாங் கண்ணகையைப்
பரக்குபுகழ் மாசாத்தார் பாலகற்குப் பேசிவந்தார். 5

கப்பல்வைக்க வேணுமென்று கட்டுரைக்க மீகாமன்
செப்புநீ பலகையுள்ள திசையைஎன்றார் மாநாகர்
அப்பொழுதே பரதவனும் ஆய்ந்துரைப்பான் தென்னிலங்கை
மெய்ப்படவே கொல்லமீழ்ம் மிகுபலகை உள்ளதென்றான். 6

கடலோட்டுகாதை

வடவேட்டிற் பாரதத்தை மருப்பொன்றால் எழுதிமுன்னர்
அடலோட்டுக் கயமுகனை அமார்க்களத்திற் கொன்றபிரான்
படவோட்டு மீகாமன் பையரவின் மணிகொணர்ந்த
கடலோட்டுக் கதைபாடக் கரிமுகனை காத்தருள்வாய். 7

விடுவதென்றான் மீகாமன் வெகுண்டேது வார்த்தைசொல்வான்
கடலரசன் என்றென்னைக் காசினியோ ரறியாரோ
கெடுகருமங் கருதிவந்தாய் கிளையோடு முனைவானில்
படமலைவேன் மீகாமா பாயைவிடாய் என்றாரைத்தான். 8

வேண்பா

போகவிடா தந்தப் போரில் வெடியரசை
வாகைபுனை மீகாமன் வாள்வலியால்—ஆகமுற
ஆர்த்துப் பொருமவரை அஞ்சவமர் வந்து
சேர்த்துக் கொடுவந்தான் சென்று. 9

கலியாணக்காதை

இட்டமுடன் கண்ணகையார் இனியமணம் முடிப்பதற்கு
பட்டணத்தி லுள்ளவர்க்கும் பலதிசையி லுள்ளவர்க்கும்
மட்டவிழும் சீரகத்தார் வணிகேசர் தங்களுக்கும்
ஒட்டமுடன் வெள்ளிலைபாக் கொழுங்குறத்தா மிட்டனரே. 10

தானமிக்க கோவலரைத் தக்கநல்ல மணக்கோலம்
ஆனதிரு வாசியுமீட் டாபரண வகையணிந்து
கானமருஞ் சீரகத்தார் கழுநீர்த்தா மம்புனைந்து
ஈனமில்லா நன்னெறியே இசைந்தவித மிருத்தினரே. 11

மாதவி அரங்கேற்றம்

கதித்தெழுந்த வளைமுலைமேற் கதிர்முத்தின் கச்சணிந்து
பதித்தபொன்னின்நவரெட்ணப்பணிவகைகள் பலபூண்டு
மதித்தகருங் குழல்முடித்து வயிரநெற்றி மாலையிட்டு
எதிர்த்தவரை வெல்லுமணி மேகலையு மிறுக்கினளே. 12

தாளம்வல் லாசிரியன் தண்டமிழ்க்கு மாசிரியன்
முழுமிய லாசிரியன் முத்தமிழ்க்கு மாசிரியன்
தோளுந் துணையுமென்னத் துடியிடையார் புடைகுழப்
பாளே செறி குழலிலங்கப் பலகைஉற்ற களரிதன்னில். 13

வேறு

தானே இயலிசை வாரமும் பாடித்
தன்னிசை யின்வழி நின்றுமி யாமே
தேனார் குழல்வழி நின்ற குழலும்
சிறந்து நின்றதோர் தாமந் திரிகை
நானு விதமன்னர் அந்தரங் கொட்ட
நன்னூல் வழியிந்த சீராகம் நிற்கக்
கானார் குழலவள் மாதவி சற்றே
கையோடு மெய்கால் அசைந்துநின் றாளே. 14

தத்தித் தோம் ததிக்கிண தோம்
தக்குண தக்குண தக்குண தோம்
தத்தித் ததிசுதி செய்கிட தங்கிட
செங்கிட செங்கிட தாகிட தோம்

ஒற்றைச் சுற்றுடன் உய்ப்ப முழாவோடு
உற்ற கிடக்கை உடன் விதமும்
வைத்துச் சித்திர வுற்ற நடிப்போடு
மாதவி சோழன்முன் னாடின னே.

15

இரங்கிய காதல்

கானிரங்கு தொடைமார்பன் காவிரிகுழ் வளநாட்டில்
வானிறங்கு புகழ்கொண்ட மாசாத்தர் கோவலற்கு
தேனிரங்கு மொழிமடவார் சேயிழையார் மாதவியார்
தானிரங்கு கதைபாடத் தரணியுள்ளோர் கேளுமெல்லாம். 16

வயந்தமாலை தூது

இங்கேதான் வந்ததுவும் யானுரைக்க நீர்கேளும்
அங்கேதான் மாதவியை ஆணதனில் வைத்தகன்றீர்
சங்கேருங் கைமடவாள் தான் தந்த ஓலையிது
கொங்காருந் தாரானே கோவலரே எனக்கொடுத்தார். 17

வழிநடைக்காதை

போயினரே கோவலரும் பூவைவல்லாள் கண்ணகையும்
வேயனைய தோளசைய மென்காந்தள் விரல்தடிப்பத்
தூயநுதல் வேர்வரும்பத் துணைமுலைகுங் குமமிழிப்பத்
தியிலிடு மெழுகெனவே திருந்திழையார் சென்றனரே. 18

அடைக்கலக்காதை

அடைக்கலங்கா னுமக்கென்று அருள்வணிகர் உரைத்ததன்பின்
இடைக்குலங்கள் விளங்கவரு மேந்திழையு மேதுரைப்பாள்
மடைக்குள்வரால் குதிபாயும் வளம்புகார் வணிகேசா
தொடைக்கிசைந்த தோளானே சொல்லுவதேன் இவைகளெல்லாம்.

கோலைக்களக்காதை

சொன்னமொழி எப்படியோ சொல்லாய்நீ தட்டானே
கன்னமிடுங் கள்வனெனிற கண்காணத் திரிவானே
இன்னபடி யென்றறியேன் இன்னானென் றறிவதற்கு
அன்னவனை நம்மிடத்தே அழைத்துவர வேணுமென்றார். 20

கொண்டுசென்று கைதொழுத கொலையாணைப் பாகர்தமைக்
கண்டுமனம் களிகூர்ந்து காவலனு மேதுசொல்வான்
தண்டரளச் சிலம்பெடுத்துச் சாதித்த கள்வன்மிசை
உண்டிசையும் தான்மதிக்க யானைதனை யேவுமென்றான். 21

குஞ்சரமு மப்பொழுது கொல்லாமல் அவனுடைய
அஞ்சனத்தால் மிகவேருண்டு அணுகாமற் போனதுகாண்
வஞ்சமற்ற பேருடைய மாலகனே மழுவதனால்
விஞ்சைமிகுங் கள்வனுடன் வெட்டிவைக்க வேனுமென்றான். 22

உயிர்மீட்புக்காதை

பார்த்தாள் பயமுற்றாள் பங்கயச்செங் கைநெரித்தாள்
வேர்த்தாள் விழுந்தழுதாள் விதனப்பட் டரோவென்றாள்
சேர்த்தாள் குறைப்பிணத்தைச் சேறுபடத் திருமுலைமேல்
ஆர்த்தாள் விழுந்தழுதாள் ஆருனக்குத் துணையென்றாள். 23

பண்ணாருந் தமிழ்தெரியும் பட்டினத்தில் வாழாமல்
மண்ணாளும் வாள்மாறன் மாமதுரை தன்னில்வந்து
எண்ணாநா ரியலிடத்தே என்னையுமே தனியிருத்திக்
கண்ணாலும் பாராமற் கைவிட்ட கன்றிரோ. 24

* உறங்கி விழித்தாற்போல் உயர்வணிகன் எழுந்திருந்து
என்னை ரறியீரோ என்னுடைய எம்பெருமான்
உன்னைநா னறியேனோ என்னுடைய ஒண்ணுதலே
கண்ணுங் கறுப்புமெந்தன் காரிகையைப் போலிருப்பீர். 25

வழக்குரைத்தகாதை

கொடியிடையார் கண்ணகையும் கோவலரை விட்டகன்று
கடிகமழும் குழல்விரித்துக் கையில்ஒற்றைச் சிலம்பேந்தி
படியிலுள்ளோர் மிகவிரங்கப் பங்கயமாம் முகம்வாட
வடிபயிலும் மேல்மாறன் மதுரைமறு கேடந்தாள். 26

மீனநெடுங் கொடிவிளங்க வெற்றிமன்னர் புடைகுழச்
சோனைமத கரிபரியும் துங்கமணித் தேர்படையும்
தேனமரும் தொடைபுனைந்து செங்கனக முடியிலங்க
மானபங்கம் பாராத வழுதிதிரு வாசவிதோ. 27

* இப்பாடல் சில ஏடுகளில் இல்லை.

ஊரும் மதிக்குல மன்னு உலகா ளஅறியா ததென்னு
தாரு முனக்குவேம் பாணுற் தடங்கா வும்வேம் பாய்விடுமோ
காருந் தருவும் நிகர்க்கும் கைக்கோ வலரை யேவதைத்தாய்
பாரி லரசர் கள்முன்னே பழிப டைத்தாய் பாண்டியனே. 28

சோரனென்று சொன்னாய்நீ தொல்வணிகர் பெருமானே
ஏரணியுங் கனகமுடி இரத்தினவித் தாரகனைக்
காரனைய கொடையானைக் காவலனைக் கள்வனென்றாய்
வாரிதலை யாகநின்ற வையகத்தோ ரறியாரோ. 29

மீனவனே என்றுசொல்ல வேல்வேந்தன் முகம்வாடி
மானபங்கம் மிகவாகி மதியழிந்து மன்னவனும்
ஆனபெரும் பழியெமக்கு அறியாமல் வந்ததென்று
தேனமருந் தொடைவழுதி செம்பொன்முடி சாய்ந்திருந்தான். 30

குளிர்ச்சிக்காதை

மாகனலை விலக்கியந்த மாதூநல்லாள் வழிநடந்து
கோபாலர் தெருவில்வரக் கொடியிடுடையா ரிடைச்சியர்கள்
தாமாகத் திரண்டுவந்து தையல்நல்லார் இடைச்சியர்கள்
வேல்வழியார் முலைதனக்கு வெண்ணெய்கொணர்ந் தப்பினரே.

வேறு

பாராய்நீ யென்தாயே பராசக்தி ஆனவளே
ஆராலும் செய்தபிழை யத்தனையும் தான்பொறுப்பாய்
நேராக இவ்வுலகை நீகாத்துக் கொள்ளெனவே
நேராகப் புரமெரித்த நிமலனிட முள்ளவளே. 32

உள்ளவளே ஐவருக்கும் ஊழிமுத லானவளே
வள்ளிடைப் பாகம்வைத்த வாணுதலை வாள்மாறன்
தெள்ளுதமிழ் மதுரைசுட்ட தேன்மொழியே யென்தாயே(யுன்)
பிள்ளைகள் தான் செய்தபிழை பேருலகில் நீபொறுப்பாய். 33

கரைசைப்புலவர்

இவர் திருக்கரைசைப்புராணம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர். திருக்கோணமலைக்கு அருகிலுள்ள மகாவலிகங்கைக் கரையிலே 'கரைசை'* என வழங்கும் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் புகழை விரித்துக் கூறுவது இந்நூல். கரைசையம்பதியானது 'அகத்தியத் தாபனம்' எனவும் அழைக்கப்படும்.

நூலாசிரியரின் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. நூற்பாயிரத்துள்ளே குருவணக்கம், புராண வரலாறு என்னும் பகுதிகளுள் வரும் 'ஈசானச்சிவன் மலர்த்தாள் மறவாது', 'கொற்றங்குடிவாமும் பிரான் சரணத் துறுதிகொண்டே' முதலிய குறிப்புக்களினின்றும் இந்நூலாசிரியர் உமாபதிசிவாசாரியரின் சீடர்களுள் ஒருவர் என்பாருளர் எனக் கூறுவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர். "சிலர், உமாபதிசிவாசாரியர் பரம்பரையிலுள்ளார் ஒருவர் என்பர்" எனக் கூறுவர் திருக்கோணமலை அகிலேசபிள்ளை. அவர் கூற்றின்படி தக்கிணை கைலாச புராணத்தின்பின் எழுந்தது இந்நூல்.

உமாபதிசிவாசாரியர் 1304இல் கொடிக்கவி என்னும் நூலை இயற்றினர். எனவே 1380—1414இல் அரசாண்ட சிங்கைச் செகராசசேகர மகாராசாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பண்டிதராசர் போன்ற ஒரு புலவராலே திருக்கரைசைப் புராணம் இயற்றப்பட்டது எனக் கோடல் பொருந்தும்.

ஈழத்தின் பெருமையையும் மகாவலிகங்கைச் சிறப்பையும் இந்நூலிற் பரக்கக் காணலாம்.

திருக்கரைசைப் புராணம்

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர் துதி

பொன்னிரவி தனைவளைத்துப் புகுந்துலவு

மொருநேமிப் பொற்றோர் மீது

மன்னிரவி யெனவிளங்கு சுதரிசன

முவிலைவேல் வயங்கு சங்க

* கரைசை, கரைசை ஆகிய இரு வழக்குக்களும் நூல்களிற் காணப்படுகின்றன.

மின்னிரவி னிருள்கடியும் பிறைக்கோடுங்
கரத்தேத்தி மேவா ருள்ளக்
கன்னிரவி மதம்பொழியுங் கரைசையில்வாழ்
கரிமுகனைக் கருத்துள் வைப்பாம். 1

குருவணக்கம்

அண்டர்பிரா னடமாடுந் தில்லைமணி
மன்றதனி லகலா தென்றும்
விண்டசிவ சித்தாந்த வேதாந்தப்
பொருள்விளக்கும் விளக்க மாகித்
தொண்டறியா நாயேனுக் கருள்புரிந்து
கிளைமுழுதுந் தொழும்பு கொண்ட
எண்டகுசி ரீசானச் சிவன்மலர்த்தாண்
மறவாதென் னிதயந் தானே. 2

புராண வரலாறு

வண்ணமலி வடகைலைக் கொடுமுடியாந்
தென்கைலை மணியார் தம்மைத்
தண்ணமரு மலரிட்டுத் தாடொழுவான்
பொருட்டங்ஙன் சாரா நின்ற
கண்ணகலுங் கலைஞானத் தெளிவனைத்துங்
கைவந்த கலச யோனி
அண்ணலுமுத் தரமுகமே யாகியமா
வலிகங்கை யாடும் போதில். 3

ஆங்கொருபே ரற்புதமா வசரீரி
வாசகத்தா லண்ண லார்தம்
பாங்கமருந் தென்மலயம் பயின்றதமிழ்க்
குறுமுனிவ பயிலு கின்ற
வீங்கமரு மிக்கங்கை யிரும்பெருமை
யியல்பிவையா மீங்ங னீயு
மோங்கநம்மைத் தாபனஞ்செய் திடுதியென
வுவனறிய வுரைத்திட் டாரால். 4

அக்கணமே தாபனஞ்செய் தவ்விறைக்குச்
 சூதமுனீ யருளிச் செய்த
 மிக்கதிரும் வடபாடைப் புராணத்தைத்
 தென்கலையின் விருத்தப் பாவாற்
 றிக்கிசைய வருந்தொண்டர் செய்தியென
 வென்னறிவுஞ் சிறிது சேர்த்தி
 ஒக்கவுரைத் தனன்கொற்றங் குடிவாழும்
 பிரான்சரணத் துறுதி கொண்டே.

5

இலங்கைச் சருக்கம்

தனிப்பணி யரசே யுன்றன்
 றலையில்வா முலக மெல்லாம்
 இனிச்சிறு கணத்தி னுள்ளே
 யில்லையென் றுரு மந்தோ
 மனத்தினி லருள்க ரந்து
 மல்கிய பணத்தி லொன்றைக்
 குனித்தினி யொதுக்க வேண்டுங்
 குவலயம் பிழைக்க வென்றார்.

6

அம்மொழி கேட்ட பின்ன
 ரடலராக் குலத்து வேந்துந்
 தம்மது பணத்தி லொன்றைச்
 சற்றொதுக் கிடவே கண்டு
 பொம்மெனப் பலத்தான் மோதிப்
 பொற்கிரிச் சிகரத் தொன்றைத்
 தெம்மலி பவனன் றள்ளித்
 தென்றிசைக் கடலில் வீழ்த்தான்.

7

ஒண்டரு மிரட்டி முப்பான் யோசனை விசால மாகி
 அண்டியோ சனைதா னீள மைம்பதிற் றிரட்டி யாகி
 மண்டிய புரிசை யேழாய் வாயில்க ளெட்ட தாகி
 திண்டரு மொன்பான் கோடி சிவாலயந் திகழ்வ தாகி

8

ஆடகத் தமைத்த பித்தி யகப்புறம் புறப்பு றங்கண்
 மேடகத் தெற்றி மாட மிளிர்மணி விமான கூடம்
 பாடகப் புறந்தாட் கிள்ளைப் பனிமொழிப் பவள வாயார்
 நாடகத் தரங்கந் துன்று நனிநெடு வீதி நண்ணி

9

காண்டகு மிடங்க டோறுங் கலிகைவா யவிழ்ந்த விழ்ந்து
பூண்டதேன் றிவலை சிந்திப் பொன்னிறப் பராகந் தெள்ளும்
நீண்டவான் கற்ப கத்தி னீழலஞ் சூழன் மேவி
ஈண்டரு மிலங்காத் தீப மீழமா யிசைந்த தன்றே. 10

அப்பதி யதனிற் பச்சை யணிமணி யடக தாகத்
துப்புறு முத்தம் வல்சி சொன்னவான் கலத்திற் சேர்த்தி
குப்புற வண்ட லாடுங் கோதையர் குழாங்க ளென்று
லெப்பதி யதற்கொப் பாமென் றியம்பிடுந் தகைமைத் தம்மா. 11

சுத்தவான் கதிரி னோடு தூமணிக் கதிருந் தோய்வுற்
றெத்திசை களினு மேற விரும்பகற் போது மல்கும்
நத்தழு மிந்திர நீல நகையிருட் பிழம்புங் கூடி
வைத்தபே ருலகிற் கேற மல்கிடு மிரவின் போது. 12

காடெலாங் கரிநல் யாணை கரையெலாம் பவளக் குப்பை
நாடெலா மிரத்தன ராசி நகரெலாம் நல்லோர் சங்கம்
வீடெலாஞ் செம்பொற் கூரை வெளியெலாஞ் செந்நெற் குன்றங்
கோடெலாம் மஞ்ஞை யீட்டம் குழியெலாங் கழுநீர்ப் போது. 13

காவெலாம் மதன பாணங் கரையெலாஞ் சங்கச் சங்கம்
பூவெலாம் வண்டின் சாலம் புறவெலாம் நிரையி னீட்டம்
மாவெலா மன்னக் கூட்டம் மலையெலாங் காள மேகம்
நாவெலா மமிர்த கீத நதியெலா முதுநீர்த் தீர்த்தம். 14

தண்ணமர் சாலி முத்தும் தடங்கட லிப்பி முத்தும்
வண்ணவொண் பணில முத்தும் வரையறு வோல முத்தும்
கண்ணமர் கரும்பின் முத்துங் ககனமஞ் சீன்ற முத்தும்
வெண்ணில வில்லாப் போது மிகுதிலாக் கொழிக்கு மன்றே. 15

பணிலம்வெண் டிரையி னூர்ப்பப் பவளமுந் தவள முத்தும்
மணிகளுஞ் சாந்தும் பூவும் மாலையும் பிறவும் வேய்ந்தும்
திணிமதிக் குடைக வித்துத் திரைக்குழாங் கவரி காட்ட
அணிமணி வீதி தோறு மாழியு முலாவு மாமால். 16

கொஞ்சிய கிள்ளை மென்சொற் கோதையர் சிலம்பி னூர்ப்பும்
வஞ்சியின் காஞ்சி யார்ப்பும் வாயறுத் தமிழி னூர்ப்பும்
விஞ்சிய மள்ள ரார்ப்பும் விழாவெழு முழாவி னூர்ப்பும்
அஞ்சிறை வண்டி னூர்ப்பு மன்றியோ ரார்ப்பு மின்றால் 17

தெளிவுறு கிரணக் கற்றைச் செம்மணிப் பத்தி சேர்ந்து
குளிர்புனல் நதிக ளெல்லாங் குருதியி னாறு போலு
மொளிர்தரு மிப்பி யின்ற வொண்ணிறத் தவள முத்தின்
வெளிநிலா வீங்கி யுப்பு வேலைபா லாழி யொக்கும். 18

ஊட்டு செஞ்சுடர் மணியினைத் தடியென வுகந்து
காட்டுத் தம்மிரு பதங்களாற் கவர்கின்ற கங்கந்
தோட்டுத் துண்டங்கொண் டுண்பதற் காமெனத் துணிந்து
கூட்டில் வைத்தன பறந்தன வாதரங் கூர்ந்து. 19

மடைகி டந்தவொள் வளவயற் றொளியரு வரம்பின்
கிடைகி டந்தசங் குதவிய முத்தெலாங் கண்டு
புடைகி டந்ததம் மண்டங்க டம்மொடு புகட்டி
யடைகி டந்தன சிறையகத் தடக்கியே யன்னம். 20

மாறில் பாளைகண் மலரிளங் கழுகினல் வாளை
யேறு பாய்தர வயலெலா முகுவன விளங்கா
யாறு பாய்வதென் றதிசய மெனக்கரும் பாலைச்
சாறு பாய்தர வளர்வன கழனியிற் சாலி. 21

இன்ன வின்றியே யிணர்த்ததா ளிப்பனை யெவையும்
பொன்னின் வீதியுட் பொலிநிலைத் தேர்க்குழாம் போலுங்
கன்னி மார்குழல் கூந்தலங் கழுகுகள் காட்ட
வன்ன பாளைக ளளிப்பன கழுகுக ளனந்தம். 22

கண்ணி லாவிய நறுந்தொடைக் காளையர் தங்கள்
வண்ண மாதர்கள் வதனமேற் புணர்கின்ற வைரம்
மண்ணி லாவிய வெண்ணிறக் கலைமதி யெழுச்சி
புண்ணி லாவிய புனலிடைக் கண்டபி னொழிப்பார். 23

மஞ்சின் முத்தமு மரந்தையின் மரகத மணியும்
விஞ்சு செம்பொனும் வலவயிற் செம்மணி வேய்ந்தும்
மஞ்சொற் கம்பலை யாற்றினன் னீலமு மவிர்த்தும்
பஞ்ச வன்னமே யிரவினும் பகலினும் பயிற்றும். 24

நல்லூர்ப் பரராசசேகரன் காலப் புலவர்கள்

1478 — 1519 (ஆட்சிக்காலம்)

நல்லூர்ப் பரராசசேகரன்

.....கதிரைமலைப்பள்ளு

அரசகேசரி

வையா

நல்லூர்ப் பரராசசேகரன்

1478 — 1519

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட மன்னர். தந்தையார் பெயர் கனகசூரிய சிங்கையாரியர் என்பது. அக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகராயிருந்தது சிங்கை. 1450இல் தென்னிலங்கையை ஆண்ட ஆறாம் பராக்கிரமவாகுவின் மகன் சப்புமால் குமாரையன் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் படையெடுத்துக் கனகசூரிய சிங்கையாரியனைத் தோற்கடித்துச் சிங்கை நகரையுங் கைப் பற்றினான். அத்துடன் சிங்கைநகர் கைவிடப்பட்டுப் பரராசசேகரனாலே நல்லூர் தலைநகராக்கப்பட்டது.

புதிய தலைநகரான நல்லூரிலிருந்து பரராசசேகரன் ஆண்ட காலத்தில் அவன் தம்பி சங்கிலி செகராசசேகரனும் (1519 — 1561) மருமகனான அரசகேசரியும் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தாபித்தார்களென்றும் மதுரை முதலிய இடங்களிலிருந்து பல ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தருவித்து அவற்றிற் படியெழுதித் தங்கள் தமிழ்ச்சங்க நூல் நிலையத்தில் வைத்தார்கள் என்றும் வரலாறுகள் கூறும்.

கவிவீரராகவமுதலியார் சபையிலே தாம் பாடிய வண்ணக்கவியை அரங்கேற்றியபோது பரராசசேகரன் பொற்கிழியும் மதயானையும் பரிசளித்தார்; கவிவீரராகவ முதலியாரைப் புகழ்ந்து பல பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். புவிச் சக்கரவர்த்தியாகவுங் கவிச் சக்கரவர்த்தியாகவுங் இவர் விளங்கினார்.

பரராசசேகரன் தமிழகத்திலிருந்து புலவர்கள் பலரை வரவழைத்து யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேற்றினார் என்றும் வரலாறுகள் கூறும். இவர்களுட் பன்னிருவர் வைத்தியர். அவர்கள் பரராசசேகர மகாராசாவின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிப் பாடிய நூலே பரராசசேகரம் என்பது. இப் பரராசசேகரம் 12000 செய்யுள் கொண்டது. இவற்றில் அச்சில் வந்தவை 8000 செய்யுள். அகத்திய வைத்திய சிந்தாமணி, தன்வந்திரி வைத்திய சிந்தாமணி ஆகிய இரண்டையுந் தழுவி எழுந்தது இந்நூல் என்பர்.

கவிவீரராகவ முதலியார்மீது பாடியவை

விரகனா முத்தமிழ் வீர ராகவன்
வரகவி மாலையை மதிக்கும் போதெலாம்
உரகனும் வாணனும் ஒப்பத் தோன்றினார்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே.

1

இன்னங் கலைமகள் கைமீதிற் புத்தக மேந்தியந்தப்
பொன்னம் புயப்பள்ளி புக்கிருப் பாளென்ன புண்ணியமோ
கன்னன் களந்தைக் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்றான் கனமுத் தமிழையுமே.

2

புவியே பெறுந்திரு வாரு ருலாவைப் புலவர்க்கெலாஞ்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவனு
பவியே யெனுநங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே கவியவ னல்லாத பேர்கவி கற்கவியே.

3

கையறுநிலை

முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும்வான்
மீகனுமுன் முன்னில் லாமற்
றென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும்
புற்றிடத்துஞ் சென்று சேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலையே
கவிவீர ராக வாரீ
பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப்
போயினையோ புகலு வாயே.

4

பரராசசேகரம்

சிறப்புப்பாயிரம்

ஏழாலை, ஐ. பொன்னையபிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த
பரராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலுக்கு வித்துவான்
சி. கணேசையர் அவர்கள் அளித்த சிறப்புப்பாயிரத்தின்
ஒருபகுதி பின்வருமாறு :

திருவளர் மதுரைத் தென்றமிழ்ச் சங்கப்
புலவரு ளொருவராய்ப் புவியிசை நாட்டிய
பூதந் தேவனார் முதலிய சான்றோர்
தோன்றுதற் கிடமாந் தொன்றுகொள் சீர்த்தித்
திரைவளை யீழ்த்து வடபா லோங்கும்
யாழ்ப்பா ணத்து நல்லூர் நகரா
அரசிருந் தாண்டு பல்லுயிர் புரத்தலோ
டமையா துளமா ரருளது தரப்ப
நல்லுயிர்க் கினிது நாடியொர் சங்கந்
நிறீஇப் பன்னூ னீடுநுண் மதியின்
ஆய்தல் செய்தும் அவைபல வியற்றியும்
அருந்தமிழ் புரந்த திருந்துநல் லறிஞன்
பரராச சேகரப் பார்த்திபன் பெயரோடு
கிழமைகொண் டிலகிய; கெழுமிய தென்றிசைப்
பொருப்பன் முதலோர் புகன்றமுன் வைத்திய
நூல்கள் பலவுந் நுண்ணிதின் நோக்குபு
அவற்றிடை வேண்டுப வமைத்தும் மதியொடு
பொருந்துவ புகுத்தியும் பொற்பார் மக்கட்
கிணங்கக் கால தேயத் தியல்புகள்
நாடிப் பாவி னவிலவற் றினத்திற்
செய்துமுன் னூலினுந் தலைமையொடு கிலவிய
பல்பிணிக் கமிழ்தெனப் பாரோ ரேத்தும்
பனுவல்

பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

விநாயகர்

தாரணியோர் மிகப்புகழ்தன் வந்த்ரி செய்த
தகவுடைய சீர்த்திபெறு மாயுள் வேதப்
பேரணியும் வாகடத்தைப் பெரிது பேணிப்
பெட்புடைய தமிழ்ப்பாவாற் பேசும் வண்ணம்
சீரணியுந் திருமாலு மயனுங் காணுச்
சிவபெருமா னளித்தருளு மொருவெண் கோட்டுக்
காரணிமெய் யைங்கரத்து நால்வாய் முக்கட்
கடவுளிரு பதபுயங்கள் கருத்துள் வைப்பாம். 1

செந்திரு நிறையொளி திகழுங் கிம்புரி
அந்தியின் மதியென வலர்ந்த கோட்டுடைச்
சந்தர நிறைமதித் துதிக்கை யானையை
வந்தனை மலர்கொடு வணங்கி வாழ்த்துவாம். 2

சுப்பிரமணியர்

குரனைத் துணைவரைச் சுற்றுஞ் சேனையைக்
கூரிய வேலினிற் குறைத்து வானவர்
வாரண மங்கையை வதுவை செய்திடுஞ்
சீரிய வேள்பதஞ் சிந்தை செய்குவாம். 3

சரசுவதி

வந்தளி மதுவுண மலர்வெண் டாமரை
அந்தநல் லாசன மமர்ந்து பல்லுயிர்
தந்தவர் நாவினிற் றரிக்குந் தன்மைசேர்
சந்தர வாணியைத் தொழுது போற்றுவாம். 4

அந்தமி லாயுரு வேத மாயுயர்
சந்தர மந்திரி சொல்சிந் தாமணிச்
சந்தநல் வடமொழி தமிழ்வ ளம்பெற
எந்தைதன் னருளினு லியம்பு வாமரோ. 5

ஆயுனைக் கொடுக்கும் வேத மறையிலெட் டிலக்க மாகும்
மீயுயர் தமிழி னாயேன் விளம்புவ னெனநி னைத்தல்
பாயுயர் விழியி லாதான் பகலினைக் காட்டக் கண்டு
சேயுயர் செவியி லோர்க்குச் செப்பிய தன்மைத் தாமால். 6

பதிபசு பாசம் மூன்றும் பகர்ந்திடி லனாதி யாகும்
பதியரன் பாசஞ் சத்தி பசுவறி வாத்து மாவாம்
விதியதா லரனை யெண்ணி விளம்பிய வாயுள் வேதம்
மதியதாய்ச் சொல்லும் வாக்கு மதித்திடி லவனே யாகும். 7

முந்தமா முனிவரான் மொழிகி ரந்தமாம்
அந்தநூ லென்னறி வளவிற ருருமோ
சிந்தையி லருள்சிறி துண்ட தாகலின்
இந்தநூ றமிழினாற் சிலவி யம்புகேன். 8

சிரோகத் தோகுப்பு

பூவுளோ னரியும் போற்றும் புங்கவ னிருதாள் போற்றி
மேவுநல் லாயுள் வேதம் விரித்துமுன் னூலோர் சொன்ன
தாவுமா மெண்சா ணீளந் தானுறுப் பெண்ணான் காகும்
பாவையே யதிலு ரோக முள்ளவா பகரக் கேளே. 9

கபாலகுட்டம்

ஓதிய கபால குட்ட மோரைந்திற் குறிகு ணங்கள்
திதிலாச் சாத்தி யங்க ளசாத்தியஞ் செய்ம் ருந்தும்
ஆதியா னுரைத்த வுண்மை யாயுரு வேதந் தன்னை
நீதியா யுரைக்கக் கேளீர் தமிழினுல் டிகழத் தானே. 10

உதாரோக நிதானம்

இரசித மான சோதி யெழின்மிகு மலையில் வாழும்
பரசிவ னருளி னாலே பவமறு முனிவ னந்நாள்
உரைசெயு முதர ரோக முறுகுணங் கிரியை சொல்லக்
கரிமுக முடைய முக்கட் கணபதி துணைத்தாள் காப்பே. 11

உத்தம மாகச் சொன்ன வுறுபல கிரியைக் கெல்லாஞ்
சத்தியந் தீர்ந்து போகுந் தவறியே தீரா தாயின்
பத்திய தொந்த மென்று பலதான தருமஞ் செய்து
சித்தியாற் சிவனை வேண்டத் தீர்ந்திடு மறிந்தி டாயே. 12

பெருகிய வெகுத்தி னுக்குப் பேணியிங் குரைத்த வண்ணம்
மருவிய பதுமு கற்கு மன்னியிப் படிச்செய் யென்று
கிரணவெண் மதியின் கீறல் கிளர்ச்சடை வைத்த வெம்மான்
அருளிய வண்ணந் தேர்த்தே யகத்தியன் புவியிற் சொன்னான்.

அதிசாரரோக நிதானம்

கொள்ளுமுக் கழஞ்ச நெய்தான் குணமுறக் கொண்டு பின்னே
அள்ளுவெந் நீரே கொண்டா லதிசார வகைகள் யாவும்
அள்ளிலை நெடுவேற் செங்கை யறுமுக னருளி னாலே
தெள்ளிதாய்த் திரு மென்று செந்தமிழ் முனிவன் சொன்னான்.

வாய்ரோகம்

இரட்சை

திரியதை யுண்ணுக் கதிலுற முன்னர்ச்
செப்பிய முறைவழு வாமற்
நேனன மொழியாய் வைத்தபி னகற்றித்
தீயினில் வெந்தநீ ரதனால்
பரிவுற வலசிக் கொப்பளித் திடுவாய்
பயின்முறை யைந்துநாட் செய்தே
பகர்ந்திடு வத்தி ராஞ்சனப் புகையைப்
பத்துநாட் காலேநன் மாலை
இருபது திரியும் புகைத்திடப் புண்போ
மியல்புளி யுப்பிவை நீக்கி
யேற்றநற் பசுப்பா னெய்யுடன் முருங்கை
யிலையதன் பிஞ்சுமே யாகும்
தெரிவுற வதற்பின் குளிர்த்தநீர் மூழ்கச்
செப்பினான் நென்மலை யிருந்து
திந்தமி ழாராய்ந் திலக்கணம் வகுத்த
செய்தவத் துயர்முனி தானே.

நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய பரராசசேகரனைப்
புகழும் இடங்கள் :

சுரதுலையின் சிகிச்சை

பாரின் மேவுதிற் லரச னுனபர
ராச சேகரனை யண்டினோர்
சீரின் மேவிவளர் செல்வ மல்கவவ
ரின்மை தீருமது செய்கைபோல்
ஆரு முழ்கினவர் கோரு கின்றசுக
மடைய நீள்பிணிக ளகலுமென்
றோரு மாயுண்மறை தேரு மாதவர்க
ளுண்மை கண்டறுதி யிட்டனர்.

16

நயனரோகம்

சீர்மேவு நதிமதியும் பொதியுந் தூய
செஞ்சடைநஞ் சுடைக்கண்டன் றிருப்பா கஞ்சேர்
வார்மேவு களபமுலை மலைமான் கேட்ப
வண்மைபெற வுரைத்தமணி வாக டத்தைப்
பார்மேவு மரசர்குல திலக மான
பரராச சேகரன்மால் பருதி யேந்தி
ஏர்மேவு முலகுபுரந் தருளு நாளி
லிசைத்தனனைங் கரக்கரியை யிறைஞ்ச லுற்றே.

17

திரிபலைக்குழம்பு

சாய்த்திடுக வொன்பதுநன் முறைவ ழாமற்
றகடாக வருக்கியதிற் சாய்த்து வாங்கி
வாய்த்துதென்றால் விழிக்குமருந் தெழுதுங் கோலாய்
வகுத்திடுவீ ரெனில்வண்மை வளரு மண்ணில்
பார்த்திவர்க ளேனுநோய் தொலைக்கு மீதே
பரராச சேகரன்மன் பணித்த செங்கோல்
காத்தபுவி யோர்களிரு ணீக்கு மாபோற்
கண்ணினிரு ணீக்குமிது திண்ணந் தானே.

18

தென்கதிரை வேலவரைப் போற்றும் இடங்கள் :

நயனரோகம்

இளநீர்க்குழம்பு - 2

.....
 திமிர மெழுச்சி சேர்பல பிணியும்
 கதிரைநன் னகர்வாழ் கதிர்வேன் முருகன்
 பதமலர் நாளும் பணிந்து போற்றும்
 அன்பினோர்க் குற்ற வன்பெரும் பவநோய்
 தீர்ந்திடு மாறுபோற் றேய்ந்திடு மென்று
 தெள்ளுசெந் தமிழின் றீஞ்சுவை தேரும்
 அகத்திய முனிவ னருளின்
 வகுத்துரை செய்த வாகடங் கூறுமே.

19

பற்கரோணிதத்திற்கு

தேயும் பற்க ளசைவு குடைச்சல்போற்
 செறுகு மேற்கெந்த தாளியுஞ் சுற்றதும்
 ஆயும் பல்லிற் புழுவு மொழியுமே
 யரிய சினத்தின் காரமேற் றாவிடு
 தோயு மெண்ணெய் முறைப்படி செய்திடச்
 சோதி சேர்வடி வேலன் கதிரையின்
 மேய வண்ண லருள்பெறு வித்தகர்
 மேன்மை யென்ன விளங்கிடும் பற்களே.

20

ஆக்கிரமசிங்கத் தைலம்

உண்டுடனே பூசிமுழுக் காட்டிப் பார்க்க
 வோடுமே பதினெட்டுக் குட்டஞ் சூலை
 மிண்டுபெரு வியாதிசன்னி பதினெட் டோடு
 மெத்துவலி பதினெட்டுங் கரப்பன் யாவும்
 அண்டியவாய் வியாதிபதி னெட்டுப் புற்று
 மடர்வாதஞ் சிங்கநோய் குறளை நோவும்
 தொண்டர்பவப் பிணியகற்றிக் கதிரை மேவும்
 தூயனருண் முன்மாயை போலப் போமே.

21

நயனசஞ்சீவித் தைலம்
 இவையோ ரொன்று கழஞ்சாறு
 யிடித்துக் கரைத்து நற்பதத்தி
 லிறக்கி வடித்து மேற்பொடிக
 ளினிய ஞாழல் புனுகுசட்டம்
 குவைசேர் பச்சைக் கர்ப்பூரங்
 கோரோ சனையே கத்தாரி
 கோட்டம் வகைக்குக் கழஞ்சிரண்டு
 கூட்டிப் பொடித்து மேற்றூவி
 நவசே ராது முழுகிவர
 நயன ரோக மவற்றுடனே
 நாடு மண்டை வரட்சியது
 நாசி ரோகம் பீனிசமும்
 சிவனார் நெற்றி விழியில்வருஞ்
 சேயோற் குரிய கதிரைமலை
 சேருந் தவத்தர் விளைபோலத்
 தீர்ந்தே போமென் றுரைத்தனரே. 22

துத்தப்போடி

செய்தே யெடுத்துப் பில்லமதிற்
 சேரு மரைமண் டலமிடவே
 தொய்யுந் தசைக ணீர்ப்படலந்
 தோன்று தோடிப் போமென்று
 பொய்யார்க் கெட்டாக் கதிரைமலைப்
 புனிதன் பொற்றூள் பூசிக்கும்
 மொய்சேர் தவத்துக் கும்பமுனி
 முன்னு ளருளிச் செய்ததுவே. 23

கரப்பன்றோக நிதானம்

போய்விடுமே காமாலை பாண்டு கைப்புப்
 புளிதவிரப் பத்தியமே புரியெந் நாளுந்
 மேவிடுமோர் காசினிடை கொண்டு வெந்நீர்
 விரும்பியே பருகிவர வெயிலு லாவித்
 தாவிநடை பயிலுமயில் மீதே யேறித்
 தந்தையைச்சுற் றுமலெங்குந் தானே சுற்றும்
 காவலன்றென் கதிரைவரை மருவும் வாசக்
 கடம்பனரு ளால்தோயுங் கழன்று போமே. 24

கதிரைமலைப்பள்ளு

ஈழத்தெழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களுட் காலத்தான் முந்தியது இதுவாகும். இக் கதிரைமலைப்பள்ளினைப் பின் பற்றியே தமிழகத்திற் பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் எழுந்தன என்பர். இந்நூல் 130 செய்யுள்கள் கொண்டது. பிற காலத்திய இடைச்செருகல்கள் சிலவுங் காணப்படு கின்றன.

இந்நூலாசிரியரின் பெயர் புலப்படவில்லை. 1478—1519இல் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட பரராசசேகர மகாராசாவின் காலத்தது இந்நூல் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்களுள். பரராசசேகரனின் ஆணையின்படி பன்னிரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட பரராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலிலே ‘தென்கதிரைவேலவர்’ பலவிடங்களிற் புகழப்படுகிறார். இப் பன்னிருபுலவர்களுள் ஒருவரே ‘கதிரைமலைப்பள்ளி’ப் பாடியிருக்கக்கூடு மென்பது எமது கருத்து. பரராசசேகரம் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படாததுபோற் கதிரைமலைப்பள்ளின் ஆசிரியர் பெயருங் குறிப்பிடப்படவில்லை.

பரராசசேகரம், கதிரைமலைப்பள்ளு ஆகிய இரு நூல் களிலுமிருந்து தரப்படும் பின்வரும் இரு செய்யுள்களையும் ஆராயின் ஒருவரே இரண்டையும் பாடியிருக்கக்கூடும் என்பது உணரக்கிடக்கிறது.

அன்பினாற் றன்னை வழிபடு மடியார்க்
கருவினைப் பிறவினோ யறுத்தே
யாண்டுகொண் டருளிக் கதிரையின் மேவும்
அறுமுகன் சரணபங் கயங்கள்
துன்பற மலர்தூய் வழிபடல் புரிந்து
தூயபொற் கம்பியைக் காப்ச்சிச்
சொல்லுமுண் ணாக்கின் முனையுற வழத்தித்
தோகையே பொட்டினாற் கழுத்தில்

தன்புற மிரண்டி லறிவுசெய் திப்பாற்
 றகுபொரி காரமோ டிந்து
 சார்ந்திடு துரிசு துத்தநற் காயஞ்
 சாரமிங் கிவைசம மாக
 நிம்பமார் பழத்தின் சாறுவிட் டரைத்து
 நீடெருக் கலையிற்பா ரேய்த்த
 நேரிய துகிலிற் பூசியே திரியாய்
 நிகழ்த்திடு மாறினிக் கேண்மோ.

— பரராசசேகரம்

அண்டர் பணியத் தவமும் பயனும்
 அருளி வினைக ளறுப்பவன்
 அருள்வி ளங்கிய கரிமு கற்கிளைய
 அறுமுகன் குகன் குருபரன்
 எண்ட லம்புகழ் கதிரைக் கிறைவன்
 என்றும் நினைப்பார்க் குரியவன்
 இருட்டு வஞ்சகத் திருடருக் கொளித்
 திருப்பவ னெமைப் புரப்பவன்
 கொண்டல் வண்ணனுக் குரிய மருகன்
 குமர னமர குஞ்சரி
 கொழுநன் மாவலி கங்கை வயலிற்
 கூடி யாடிப் பாடியே
 தண்டை புலம்ப விடைகள் நோவத்
 தரள வடங்கள் சையவே
 தாவித் திரிந்து தூவி நாற்றுத்
 தன்னை நடவாரும் பள்ளிரே.

— கதிரைமலைப்பள்ளி

நூல்

கடவுள் வணக்கம்

சீர்கொண்டசெ முங்கம லந்தனில்
 வாழ்மங்கைமா னும்புய மங்கையர்
 சேரும்புவி மகிழ்வொடு செறிவாகி
 ஏர்கொண்டவ னஞ்செறி மன்றினி
 லேயைந்தொழில் கொண்டுந டம்புரி
 ஈசனடியார்க்கரு ளும்பசு பதிபாலன்

கூர்கொண்டொரு கொம்புந லந்திகழ்
 மாதங்கழு கன்கர மைந்துடைக்
 கோலந்திகழ் குரிசினிலிருபதம் மறவேனே
 கார்கொண்ட கனம்படி யுந்தாய
 கானந்திகழ் கதிரையில் நிகழெதிர்
 காலங்களினருள் செயுமுருகன்பள் ளிசைபாடவே.

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்
 நஞ்சு போல்விழி மங்கையர் கூடி
 நயங்கள் பேசி யிசைபாடி யாடி
 பஞ்சு போலடி மெல்ல நடந்து
 பனைத்த கொங்கை கனத்திடை தொய்ய
 விஞ்சு கோதை விரித்து நறும்புனல்
 மீது லாவிவி னையாடக் கண்டு
 மஞ்சு மஞ்சு மலையி லொளிக்கின்ற
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 2

வஞ்ச வஞ்சியர் கற்பழித் தோர்மறை
 வாண ராருயிர் மாய்த்தவ ரேனும்
 செஞ்சொல் வேத விதியால் வருபுனல்
 தேவ தேவன் திருக்காசி மேவித்
 தஞ்சு நீணதி யென்று மனத்துன்னித்
 தர்ப்ப ணம்புரிந் தாலவர் தங்கள்
 பஞ்சு பாதக மெல்லாந் தொலைக்கும்
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 3

காசில் பொற்சிலம் பின்சிக ரத்தைக்
 கால்ப றித்தே யெறிந்திட வந்த
 மாசில் தென்கோண மாமலையைச் சூழும்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 4

வரமு டைக்கபி லன்முன் னெரிந்தநல்
 வன்மைச் சாகர ரின்சுவர்க் கம்பெறப்
 பரம னைத்தவம் பண்ணியே பெற்ற
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 5

போத நாண்மலர் நாயக னார்நற்
 புரந்த ரன்முதற் றேவர்கள் யாவர்க்கும்
 மாத வர்க்கு மரிய தவம் வைக்கும்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 6

மாய வஞ்சக் கொடும்பவர் மாய்ந்திட
 வந்தே யங்கமே டுத்தவர் போடப்
 பாவந் தீர்த்துப் பரகதி யேற்றும்
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 7

செய்ய கேது தலையற்ற வந்நாள்
 திருந்தும் பூசைகள் செய்து முடிப்போன்
 வையம் போற்றிட நற்கதி யுற்றிடும்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 8

நலம தாகவே பூசித்த பேர்க்கெந்த
 நாளும் பாக்கிய மோட்சமி யாவும்
 பலவி தத்தினு மீந்திடு கின்ற
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 9

கோவிற் றன்சொற்கீழ் மேலுல கெல்லாங்
 கொள்ளும் வேலைக் கதிரையில் வேலன்
 மாவி லுன்றிப் பதம்வைத்துக் காத்திடும்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 10

அதிக பாவிச ளாயினு மெவ்வுயி
 ராயினு மத்த லத்தி லிறந்தாற்
 கதித ருந்திருக் காசியைச் சூழும்
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 11

எங்கும் மாமணி விற்பொலி யுங்கதி
 ரெங்குந் தாமரை யன்னம் படுமலர்
 மங்கு றுதவ ளந்திக முந்திரு
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 12

திங்கள் தோறும் மாரிகள் பெய்யச்
 சிறந்த சீருடன் தேனியை செப்பப்
 பங்க யத்தைக் குளங்கள் பரிக்கும்
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 13

அணியி ளங்கதி ராயிர முள்ள
 வருக்கன் போய்க்குட பாலிடை மேவ
 மணிகொ ணர்ந்து மணிவிளக் கேற்றிடு
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 14

காய்ச்சத் தோய லுடன்சோறு மிட்டுக்
 கடனுக் காகவே கைமரக் காலால்
 பாய்ச்சியே செந்நெல் முத்தளக் கின்ற
 பகீரதா கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 15

வேணிச் சங்கரர் தொண்டர்க ளென்று
 வீடு தோறு மிரப்பவர்க் கெல்லாம்
 மாணிக்க மள்ளிப் பிச்சை கொடுத்திடும்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 16

ஆரே னுந்தொழு வோர்க்கன்பு கொண்டவ
 ராசை யின்படி யாக வருள்வோன்
 பேர்பு கன்றிடு வோரையுங் காத்தவன்
 பேசுங் கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 17

பொன்னு லோகம் பொருவுநன் னாட்டின்
 பொழிலிற் றோகை மயிலநின் றுலாவும்
 வன்ன வேலன் கதிரைக் குமரேசன்
 மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே. 18

அரசகேசரி

இவர் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட பரராசசேகர மகாராசாவின் (1478 — 1519) மருகர். இவரியற்றிய நூல் இரகுவமிசம். இது வடமொழியிலே மகாகவி காளிதாசர் இயற்றிய நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும். நல்லூரின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள நாயன்மார்கட்டிலுள்ள தாமரைக் குளத்தருகே ஒரு மேன்மாடத்திலிருந்து இந் நூலைப் பாடினார் என்பர். சோழ இராசதானியாகிய திருவாரூரில் பரராசசேகர மகாராசாவின் முன்னிலையில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது.

இரகுவமிசம் என்னும் இந்நூல் 2444 செய்யுள் களைக் கொண்டுள்ளது; எளிதில் பொருள் விளங்க முடியாத சொன்னடையுடையது.

இரகுவமிசம்

நாட்டேப்படலம்

துழனி நன்னதித் திரைக்கரத் தடிபடாச் சூற்சங்
கழவி னைந்துகொண் டாற்றுபு தலைக்கொடு போகி
யெழறி மிர்ந்தன வளம்பல வீன்றுடன் வளர்க்குங்
கழனி மங்கைகைக் கையடை கொடுப்பன கால்கள். 1

கள்ள ருதன நறுமலர் கருத்தழி களியே
புள்ள ருதன வைகளும் போகலா வஞ்ச
முள்ள ருதன சரோருகங் கண்ணெரிந் துடையத்
துள்ள ருதன கழைபடு நித்திலத் தொகையே. 2

நோற்ற லும்பலன் பெறுதலுஞ் செயிரெனு நுவநீ
யாற்ற லும்புகழ் விளைத்தலும் பெரியவ ரடியே
போற்ற லும்வெளி றிகத்தலும் புதியநல் விருந்தே
யேற்ற லும்பத மிடுதலு மல்லதொன் றிலையே. 3

கயற்பி றங்கின பிறங்கின கண்கள்செங் கமல
மயற்பி றங்கின பிறங்கின முகங்களா ரத்தி
னியற்பி றங்கின பிறங்கின வெண்ணைக யெண்ணில்
வயற்பி றங்கின பிறங்கின மாதரார் வயினும். 4

அம்பொ னூபுர மரற்றின வரற்றின வன்னங்
கம்பு கையகத் தொலித்தன வொலித்தன கம்பு
தும்பி கோதையிற் றெனித்தன றெனித்தன சுரும்பு
பைம்பொ னூர்வயிற் கலித்தன கலித்தன பழனம். 5

புரங்க ளாறிய வுயிரேலா மயக்குவ போர்வே
ஞரங்கொள் வாளியே யாயினு மாங்கொளி ரிழையார்
கரங்க ளாய்வன களைகளங் கவன்முதல் கடையிற்
சரங்க ளாதலின் யாதினும் பெண்மையே சான்ற. 6

இட்ட மெத்திய வெய்யவ ரிடுக்கண்வந் திறுத்தான்
முட்ட வத்தலைப் பகைவரா குவரென முன்னோர்
பட்டு ரைத்தன காட்டுமா பானுவாற் பரியுங்
கட்ட கட்டலைக் கொட்டைவான் சரோருகக் களையே. 7

ஊன்கொ டுத்திடும் வேற்கணூர்க் கொதுங்கிடு மாம்பல்
கான்கொ டுத்திடுங் குவளைநாட் கமலமு விரண்டும்
வான்கொ டுத்திடு மன்னைய ரறுவரின் வழிபாற்
றேன்கொ டுத்திட முருகனின் வளர்ந்தன செந்நெல். 8

தோன்று மப்பயிர் துகடப வெழுந்துசூன் முதிர்ந்திட்
டான்ற மாமர கதப்பொதி யவிழ்ந்தரும் வயிர
மீன்று நெட்டிலைத் தாடொறு மீர்ஞ்சுடர் முத்தங்
கான்று செம்பவ ளக்குலை காய்த்தன வன்றே. 9

கூறு வேழத்தி னரம்பையின் வளைந்தன குரல்க
ஞறு செய்திடத் தொடுத்தகூன் குயமொத்த வேனும்
பாறு நெட்டிலைப் பூகமேல் வீழ்ந்தன பழுக்காய்த்
தாறு வேறிடக் கொளீஇயன தோட்டியிற் றங்கும் 10

தண்ணை னீர்மையிற் றலைவளை தடங்கதிர் தழீஇய
வண்ண னீலத்தொ டரும்பவி ழாய்மலர்க் குமுதம்
வண்ண மாநில மடந்தைதன் மகமக வினைமைக்
கண்ணி னொற்றிவாய் முத்தமிட் டனவேனக் கவினும். 11

அருப்ப மாகில வருங்கதி ரகம்புற மசைமீ
மருப்பெய் தாமரை மதுத்தொடாத் தூற்றுபு மறிவ
விருப்பொ டேயுழு தொழிலக மறக்கலை மேலோன்
தருப்பை நீர்நிலத் தையன்மேற் றெளித்தமை தகுமால். 12

நன்னெ டுங்கழைக் கூத்தர்வா தியன்றென நனிதிங்
கன்ன லந்தழைத் தலைச்சிறு குரீஇயினங் கலப்ப
பன்ன ருந்தர ளங்கடா ளுக்கச்செழும் பவளச்
செந்நெ லங்கதிர்த் தலைதழீஇ வீழ்வன சேல்கள். 13

காலில் வீழவும் கணத்தலை வணக்கவு நடுக்க
மேல வாகவும் விட்டிடா வெந்தொழில் விளைத்தார்
வாவி தாகவே வளர்த்தன வருமையு மறந்தார்
கோல மள்ளரிற் கொடுத்தொழிற் கொடியரு முளரோ. 14

வன்மையர் மள்ளரே மாத ராருமத்
தன்மைய ரென்னிற்பெண் டன்மை யென்கொலாம்
பொன்மைய நூபுரம் புலம்பக் கைக்கொளீஇ
யென்மய மார்பீணத் தெடுத்தன் மேயினார். 15

அன்னனி கடத்துயி ரடுநர் கட்சிய
மின்னகு விளக்கென வுயிர்கண் மேல்விழப்
பன்னக மணிகளா லசைபைங் கூட்டிடு
கின்னக விளக்கமெத் திசையுங் கிறுமே. 16

பச்சடைப் பதுமத் தாதி பாங்குறப் பாய்காற் பாணி
நிச்சய மருத்துச் செய்ய நீலங்க ணோக்கி நெக்க
வச்சில தேரை வாய்விட் டரற்றமெல் லணையி னுய
கச்சப வெரிந்மீ தேறிக் கம்புகுல் கழிக்கு மாதோ. 17

குலமணி வாரிச் செம்பொற் குழிதொட்டு மூலங் கொள்ளும்
வலனுயர் வரிவிற் காமர் மகிழ்நர்த மலர்க்கை சேப்ப
விலவிதழ்க் கொடிச்சி நல்லா ரிருங்கனீர் கழுஉந லின்ப
நலனுறு நகிலச் சாந்தத் தப்புநன் னலத்த தன்றே. 18

இளைத்தநான் மருங்குற் செவ்வா யிடைச்சிய நிருக்கை யாரத்
தளைத்தவான் கன்று கூய சேயொலித் தமரந் தாழக்
கிளைத்தகோ வலர்மூல் லைத்தார் கிண்டுவண் டுபாங்கங் கூடத்
துளைத்தவேய்ங் குழற்சா தாரி தொம்மெனத் தொலிக்கு மன்றே.

காங்குழற் குறத்தி நல்லார் கணிமலர் கொள்ளு மோதைக்
காங்கிளைக் காப்புச் செய்தங் கண்டர்நின் றறற்று மோதை
தான்புனக் குறிஞ்சி யெங்குந் தழைத்தலிற் ரூழ்விற் கால
வான்கலித் தனவென் றோகை மஞ்ஞைநின் ருலு மன்றே.

குறிஞ்சித்திணை மயக்கம்

கடுப்பொதி நயன வாளிக் குறத்தியர் காமர் கண்ணி
தொடுப்பமென் னைக மாறிச் சூடல்புன் னைகஞ் சோரா
தெடுப்பவிக் கார நேர்கொண் டவவே யாரமேறக்
கொடுப்பநற்கண்டில்வெண்ணெய்கொள்வதோவாவின் வெண்ணெய்.

முல்லைத்திணை மயக்கம்

நீக்குமா னழைக்கு மாயர் நீடிசை நிறைய ஆது
மூக்கமேன் றளவே யாலை யோதைய தளவே யுந்த
வாக்குதிங் கொன்றை மீன்பா டரவத்திங் கொன்றை மாற்றத்
தேக்குவே யேனற் காப்பின் றிறத்தவே யகற்று மன்றே. 22

நெய்தற்றிணை மயக்கம்

கயற்குல வதோழு காநற் கழிக்கரைக் கைதை மென்னி
றயற்கணி யடலை யாய்த்தா ரநற்கணி கொள்ளத் தேனை
நயக்கரு விளைகொண் டொண்பூ நவக்கரு விளைப்ப வேட்டை
வயற்கயல் குருகெ னுமா மலர்க்கயன் மருளு மாதோ. 23

அயனெழுச்சிப்படலம்

பன்னிசைப் பரவை யொன்று பாடகர் பரவை யொன்று
நன்னடர் பரவை யொன்று நாவலர் பரவை யொன்றே
கின்னரப் பரவை யொன்று கீதயாழ்ப் பரவை யொன்றங்
கின்னியப் பரவை தானென் றிவற்றினும் பரவை யேழே.

முற்பட்டா ரடியு மொய்ம்பு முரிநெருக் கஞ்சி நொய்திற்
பிற்பட்டார் பதமு நோக்கிப் பிடிப்பது கொள்ள லல்லாற்
சொற்பட்டார் நின்ற லென்று சொல்லுவ தன்றி யுண்டே
யெற்பட்டா ரணிகொ டானை யிடைப்பட்டா ரியங்க றானே.

வேறு

நன்னடைப்பி டிக்குலங்க ணவ்வியங்க ணாரையே
வென்னிடைப்ப ரித்தல்செய்து மெல்லமெல்ல வேகின
சொன்னடைப்ப தம்வருந்தி டாச்சுமப்ப தன்றியே
சென்னடைக்கு டைந்தபோது பின்னையென்கொல் செய்வதே.

பரவுநல்லெ ழிற்கொடேப டைக்கணார்கண் மேவியே
விரவுவேலர் தம்மொடும்வி ளங்குவார்க ளாயினு
மிரவைவெல்லி யற்பசும்பொ னிட்டிழைத்த தட்டினு
லரவவல்கு லுக்குடைந்த தேருமன்ன வாமரோ. 27

நிறையுமுள்ள வேகயானை நீலமேக மென்னவா
யறையுமுள்ள மல்லவென் றயிர்க்குமேம ருப்பிணைப்
பிறையுமுள்ள மதமழைப்பி றப்புமுள்ள வோடையின்
முறையுமுள்ள வுலகமஞ்சு முதிர்முழக்கு முள்ளவே. 28

தென்னிரந்த தேரைமேரு வென்றுசெப்ப லன்றியே
முன்னியங்க லொன்றுகொண்டு மல்லவென்ன முடியுமோ
பொன்னிலங்கு முடியனந்த முறும்விசம்பு புகுமரா
நன்னிலந்தொ டும்வரத்தி னாரிருக்கை நண்ணுமே. 29

சினத்தியங்கு மாருதச்செ றிப்பினிற்சி றக்குமா
வனைத்தையுந்தெ ரித்ததல்ல வென்னிலல்ல வாகுமோ
கனத்துறுந்து கட்கினைத்த கல்லெனக்க லித்தமா
மனத்தையுந்த ணித்தசெல்க திக்கண்மெய்ம்ம றைந்தவே.

சேறணிந்த குங்குமத்த னத்தெறிந்து சேறலா
னீறணிந்த சுண்ணமேனி லம்புனைந்து போகுவார்
வீறணிந்த மெல்லிழைப்ப ரம்பொருது வீழ்த்துநீ
ளாறணிந்து மெல்லவேய னத்தினங்கொ துங்குவார். 31

வேறு

சேய செங்கைச் செழுங்குழன் மாதர்கண்
மேய வோரிரு நோக்கம் விளைத்தலா
லேய வன்புட னேகுவ மீளுவ
வாய வவ்வுழி யாடவ ராவியே. 32

விண்பு தைத்தயல் வெம்மத வேழமொன்
றெண்பு தைத்துவ ரத்தனி யென்செய்வாள்
பண்பு தைத்தவொர் சொல்லிதன் பங்கயக்
கண்பு தைத்துக் கடும்பய நீக்கினாள். 33

மெத்தும் பூமரக் கானிழன் மிக்கதாய்ச்
சித்தம் வவ்விக் கிடந்தவச் செந்நெறி
வித்த வெய்யிலி னோடும்வெண் ணித்திலப்
புத்த வெண்ணில வோடும் பொலிந்ததே. 34

வேறு

உழைமுகவுருக்கொடிங்களுச்சிக்கொண்டொளிரும் பால்வெண்
மழைமுகம் பொதிந்த வன்ன மாளிகை வதிதல் செய்யுந்
தழைமுக மாலை மார்பத் தருக்களு மநேகம் பாலிற்
குழைமுக மொளிர வைகுங் கொடிகளு மநேகமன்றே. 35

மணிக்கழ லரற்ற மாலை புரண்டிடா மருங்கு கோடா
வணிக்குழை யலம்பா குஞ்சி யசைந்திடா வங்கை யாடா
தணிக்கரும் விசையி னோடித் தளம்பிடா தரித்தி யார்க்குங்
கணிக்கருங் கதத்த வேகக் கடாமலை யதனைக் கண்டான்.

வேறு

மணப்பதுமப் பொகுட்டுற மதுவருந்தி யருந்தியினப்
பிணக்கினோடுங் கான்மயக்குந் தலைநடுக்கும் பெரிதாக
விணக்கினிமிர் கழைக்கரும்பு நனிகொடுத்தவிலைக்கரத்தின்
றணப்பறநின் றிருபாலுந் தள்ளாடுந் தடஞ்சாவி. 37

வையா

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணம். இவர் வையாபுரியார் எனவும் அழைக்கப்படுவர். சேகராச்சேகரன், பரராச சேகரன் ஆகிய இருவர் காலத்திலும் இவர் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். இவரியற்றிய நூல் வையாபாடல் என்பதாகும். இப்போது அச்சிடப்பட்ட வையாபாடலில் 105 செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுட் பல சிதைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்திய இடைச் செருகல்கள் பல நூலினுட் காணப்படுகின்றமையின் எவை பழையன, எவை புதியன என அறுதியிட்டுக் கூறுதற்கில்லை.

வையாபாடல்

திருவள ரிலங்கையின் சீரை யோதிட
வொருபொரு ளென்னவே யுலகம் யாவையுந்
தருமர னருள்புரி தங்கு மும்மதம்
வருகரி முகனடி வழுத்தல் செய்குவாம். 1

நாவி லங்கையி னன்மொழி யுரைத்திட நலஞ்சேர்
கோவி லம்பெறு கோனகர் வளமெலாஞ் சிறக்க
மாவி ளஞ்செறி மல்லிகா வனமெனும் நகர்வாழ்
தேவன் மாமல ரடிகளை முடிமிசை சேர்ப்பாம். 2

இலங்கை மாநக ரரசியற் றிடுமர சன்றன்
குலங்க ளானதுங் குடிகள்வந் திடுமுறை தானும்
தலங்கள் மீதினி லிராட்சதர் தமையடு திறமும்
நலங்க ளாருநேர் நாடர சாதிவந் ததுவும். 3

மன்ன னானகு ரியகுலத் தரசனை மாற்றிப்
பின்ன வர்பி றிவுசெய் தரசியற் றியது
மன்ன போதி னிலவர்க் கடையிடை யூறு
மின்ன காரண மென்றியா னிசைப்பதற் கெளிதோ. 4

பொதிய மாமலைப் புங்கவன் பெற்றருள் புதல்வ
னதிக சித்தெனு மன்னவன் றவத்தில்வந் துதித்தோன்
மதிமி குத்திடு முனிசுப திட்டுமுன் மொழிந்த
புதிய காதையை யன்னாடி போற்றியான் புகன்றேன். 5

நாவிநன் புனுகுநல் லமிர்துந் தேனுமே
ராவியு மதுவும்பின் னகலி டார்களாள்
வாவிநன் பூநிகர் மற்றென் காதையை
யேவரு மறிவுளோர் கேட்க வேண்டுமால். 6

இலங்கையின் மண்டலத் தோர்தன் காதையை
நலம்பெறு தமிழினு னாடி யோதினான்
தலம்பெறு தச்சிதன் தனது கோத்திரத்
திலங்குவை யாவென விசைக்கு நாதனே. 7

வன்னி நாதன் வாளுதுகொண்டு தன்னுயிர் மடித்தா
னின்னி லங்கிளர் செளமியம் யாவையு மாற்றி
முன்ன மென்னவே அரசுகா வலன்முறை புரிந்தா
ரன்ன நாள்வரை யானதிக் கதையென வறைந்தான். 8

கற்பி னோடெரி புகுந்திடுங் கன்னிய ருலகி
லற்பு தம்புரிந் தருள நாச்சிமா ரானார்
அற்ப னாகிய வன்னி நாதனும் வளங்கூர்
இப்ப திக்கொரு தேவுரு வாகின னிருந்தான். 9

அன்ன தன்மைகள் மொழிந்திடி நாவுமொன் றதனா
னென்னில் முற்றுமோ இயன்றதை இயம்பினே னெனது
கன்னி பாலக னருளினு லென்னலுங் கருவூர்
மன்னு நற்றவர் மகிழ்வுட னுறைந்தனர் மாதோ. 10

வைத்தியநாத முனிவர்

1616

இவரது ஊர் அளவெட்டி. வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத்தைத் தமிழ்நாட்டிற் சிதம்பரத்திற் கழித்தார். தென் மொழி, வடமொழியாகிய இருமொழிப் புலமையும் மிக்கவர். வடமொழியிலுள்ள வியாக்கிரபாத மான்மியத்தைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து 'வியாக்கிரபாத புராணம்' என்னும் பெயரிற் பாடினார்.

வியாக்கிரபாத புராணம்

விநாயகர்

மாதங்க வரைவி லேந்தி மாலம்பாற் புரங்க ளெய்த
மாதங்க மொருபா லுற்ற வானவன் மைந்தன் வாழும்
மாதங்க மார்பி னுன்றன் மருகனான் மங்கை முக்கண்
மாதங்க முகத்தி னுன்றன் மலர்ப்பதம் வழுத்து வோமே.

நடராசர்

ஏதமில் கார ணத்தாற் சராசர மெவையு மாகி
ஆதியாய் நடுவா யீரு யநாதியா யருளா யோங்குஞ்
சோதியோர் வடிவ மாகிச் சுடர்தொழச் சுடர்சேர் பொன்னின்
போதமார் சபையு ளாடும் புனிதனைப் போற்றல் செய்வாம். 2

முத்துராச கவிராயர்

1604 — 1619

இவர் சோழநாட்டிலுள்ள உறையூரிற் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் செந்தியப்பன். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிற் குடியேறிய இவர் கைலாயமலை என்னுந் நூலை இயற்றினார். இந்நூல் 310 கண்ணிகள் கொண்ட கவி வெண்பாவாலானது. நல்லூர்க் கைலாயநாதர் கோவிலைச் சிங்கையாரியன் என்னுந் தமிழ் மன்னன் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்த வரலாற்றை விரித்தும், யாழ்ப்பாணத் தரசர் வரலாற்றைச் சுருக்கியுங் கூறுவது இந்நூல். மாதகல், மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக்கு முதலால் இதுவே.

கைலாயமலை

..... காவலனும் — போத
நகரி வலம்வந்து நானிலமும் போற்றப்
புகலுமணி மாளிகையிற் போந்து — இகலரிமாத்
தாங்குமணி யாசனத்திற் றண்ணளியு மெய்ந்நலனும்
ஓங்கநனி வீற்றிருந்தங் குன்னித் — தேங்கமழும்
புண்டரிக மார்பன் புகலுமது ராபுரியோன்
எண்டிசையு மேத்து மிராசமந்தரி — கொண்டதொரு
வேதக் கொடியன் விருதுபல பெற்றதுரை
கீதப் பிரவுடிகன் கிர்பையுள்ளான் — தீதற்ற 150
புந்தியுள்ளான் மேன்மையுள்ளான் புண்ணியமுள் ளான்புலியோர்
வந்திறைஞ்சும் பாத மகிமையுள்ளான் — முந்திரிபாற்
ரேன்றி யகிலாண்ட கோடியெல்லாந் தோற்றமுற
ஈன்றோன் குலத்தி லெழுகுலத்தான் — சான்றோன்
புவனேக வாருவென்னும் போரமைச்சன் றன்னை
நவமேவு நல்லூரி னண்ணுவித்துச் — சிவநேச
ஆகத்தான் ரேன்று மனிசத்தான் னன்னமருள்
தாகத்தான் விஞ்சந் தருமத்தான் — சோகந்திர்
பாகி ரதிகுலத்தான் பைம்பொன்மே ழித்துவசன்
பாகாரும் வேங்கைப் பருப்பதத்தான் — வாகாருங் 155
கார்காத்து விட்டதென்னக் காழுறுபொன் பற்றியென்னும்
ஊர்காத்து விட்டுவந்த வுச்சிதவான் — பேர்சாற்றில்
வாசவனோர் பாண்டி மழவனையுந் தம்பியையு

நேசமுறு மைத்துனமை நேர்ந்ததுரை — பேசுபுகழ்ச்
 செண்பகப்பேர் வாய்ந்த திறன்மழவ னோடுமவன்
 நண்புபெறு தம்பியையு நானிலத்திற் — பண்புசெறி
 தக்க பலவளமுஞ் சார்ந்துகல்வி நாகரிகம்
 மிக்கதிரு நெல்வேலி மேவுவித்துத் — தக்கவர்கள்
 எல்லாரு மேத்து மிரவிகுல மன்னவனார்
 சொல்லும் பெயர்புனைந்த சுத்தபர — நல்லபுகழ் 160
 சூழுங்கங் காகுலத்துத் துய்யதுளு வக்கூட்டம்
 வாழும் படிக்குவந்த மாசின்மணி — ஏழுகடல்
 சுற்றுபுவி முற்றுந் துதிக்குஞ் சுகபோசன்
 கற்றவருக் கீயுங் கனகதரு — வெற்றிதரு
 காவியமலர் மார்பன் கருதும்வெள் ளாமரசன்
 மேவுகலை ஞான வினோததுரை — காவிரியூர்ச்
 செய்ய நரசிங்க தேவனைநற் சீர்வளங்கள்
 வைகுமயி லிட்டிதனில் வாழவைத்து — வையகத்து
 முத்தமிழ் சேர்சித்தன் முகசீ தளவசனன்
 சித்தச ருபன்மன் றிருச்சமுகன் — மெத்தியசீர் 165
 வாலிநகர் வாசன் மருள்செறிவெள் ளாமரசன்
 கோலமிகு மேழிக் கொடியாளன் — மூலமிகு
 செண்பகமாப் பாணனையுந் சேர்ந்தகுலத் தில்வந்த
 தண்குவளைத் தார்ச்சந்தர் சேகரனும் — பண்புடைய
 மாப்பாண பூபனையு மாசில்புகழ்க் காயனகர்ப்
 பூப்பாண னென்னவந்த பொன்வசியன் — கோப்பாண
 சீரகத்தார் மார்பன் செறிகனக ராயனையும்
 பாரகத்துண் மேன்மை பலவுடைத்தாய் — நீரகத்தாய்த்
 தொல்லுலகோர் நாளுந் தொகுத்துப் பிரித்துரைக்குந்
 தெல்லிப் பழையிற் றிகழவைத்து — நல்விருதாய்க் 170
 கோட்டுமே ழித்துவசன் கோவற் பதிவாசன்
 சூட்டுமலர்க் காவித் தொடைவாசன் — நாட்டமுறு
 மாதிக்க வேளாள னுயுங் கலையனைத்துந்
 சாதித்த ரூப சவுந்தரியன் — ஆதித்தன்
 ஓரா யிரங்கதிரோ டொத்தவொளிப் பொற்பணியோன்
 பேரா யிரவனெனும் பேரரசைச் — சீராரும்
 கன்னல் செறிவாழை கமுகுபுடை சூழ்கழனி
 துன்னு மினுவில் துலங்கவைத்துப் — பொன்னுலகிற்
 கற்பகநேர் கைத்தலத்தான் கச்சூர் வளம்பதியான்
 மற்றொலியுந் தோட்குவளை மாலையினுன்—பொற்பார் 175

நதிசுலபெவள் ளாமரசன் நானிலத்தின் மேன்மை
 அதிகபுகழ் பெற்றவழி காளன் — நிதிபதிபோல்
 மன்னனிக ரான்மன்னன் மாமுத் திரைகள்பெற்ற
 தன்னிகரில் லாதவிறற் றுட்டிகவான் — இந்நிலத்தில்
 ஆலமுண்ட கண்ட னடியைமற வாதவள்ளல்
 நீலகண்ட னென்னு நிருபனையு — மேலுமவன்
 தம்பியரோர் நால்வரையுந் தான்பச் சிலைப்பளியி
 லும்பர்தரு வென்ன வுகந்துவைத்துச் — செம்பதும்
 மாதுவள ருஞ்சிகரி மாநகர்வெள் ளாமரசன்
 சாதுரியன் காவிலலர்த் தாரழகன் — ஓதுமொழி 180
 உண்மையுள்ளான் கல்வி யுகப்புள்ளா னூக்கமுள்ளான்
 வன்மையுள்ளான் மேலும் வளமையுள்ளான் — திண்மைபெறு
 மாரன் கனக மழவனைப்பின் னால்வருடன்
 சேரும் புலோலி திகழவைத்துப் — பேரளகைக்
 காவலனோர் செல்வன்மலர்க் காவியணி யும்புயத்தான்
 பாவலருக் கின்பப் பசுமேகம் — பூவில்வரு
 கங்கா குலத்துங்கன் கவின்பெறுமே ழிக்கொடியோன்
 மங்காமல் வைத்த மணிவிளக்குச் — சிங்கார
 கூபகநா டாளன் குணராச னற்சமுகன்
 கூபகா ரேந்தர்க் குரிசிலையுஞ் — சோபமுற 185
 நண்ணக் குலத்தி னரங்குதே வப்பெயர்சேர்
 புண்ய மகிபால பூபனையும் — மண்ணினிடைப்
 பல்புரத்தி னல்வளமு மொவ்வாப் பலவளஞ்சேர்
 தொல்புரத்தின் மேன்மை துலங்கவைத்து — வில்லில்
 விசயன்போர் வீமனுயர் வீறுகொடைக் கன்னன்
 இசையிற் பொறையி லியற்றருமன் — வசையற்ற
 புல்லூர்த் தலைவன் புகழ்செறிவெள் ளாமரசன்
 எல்லார்க்கு மேலா மிரத்தனமுடிச் — செல்வமுறு
 தேவரா சேந்த்ரனெனுஞ் செம்மறனை — யிந்நிலத்திற்
 கோவிலாக் கண்டி குறித்துவைத்து — நாவிரியுஞ் 190
 சீர்த்தியுறு செம்மல் செழுந்தொண்டை நாட்டரசன்
 கோத்தமணப் பூந்தார்க் குவனையினு — னூர்த்தகவிக்
 கம்ப னுரைத்த கவியோ ரெழுபதுக்குஞ்
 செம்பொனபி ஷேகஞ் செயங்குலத்தான் — பைம்புயனோர்
 மண்ணாடு கொண்ட முதலியெனு மன்னவனை
 யுண்ணாட் டிருபாலை யூரில்வைத்து — விண்ணாட்
 டிறைவணிகர் செல்வ னெழில்செறிசே யூரன்

நிறைபொறுமை நீதியக லாதான் — நறைகமழும்
 பூங்காவி மார்பன் புகழுளவென் ளாமரசன்
 நீங்காத கீர்த்தி நிலையாளன் — பாங்காய் 195
 இனியொருவ ரொவ்வா விருகுலமுந் துய்யன்
 தனிநா யகனெனும்பேர் தாங்கு — மினியவனை
 மற்றுமுள பற்று நகர்வளமை சூழ்ந்திடுதென்
 பற்று நெடுந்தீவு பரிக்கவைத்துச் — சுற்றுபுகழ்
 வில்லவன்றன் வஞ்சி நகருறைவென் ளாமரசன்
 பல்லவனோ டிரண்டு பார்த்திவரை — நல்வினைவு
 தாவுங் கழனிகளுஞ் சாற்றும் பலவளமு
 மேவுவெளி நாட்டில் விளங்கவைத்துப் — பூவில்
 தலையாரி சேவகரிற் றக்கவர்க டம்மை
 நிலையாக நாட்ட நினைத்துச் — சிலைதரித்த 200
 வல்லியமா தாக்கனென்னு மாகுர விரியனைச்
 சொல்லியமேற் பற்றுத் துலங்கவைத்து — நல்ல
 இமையாண மாதாக்க னென்னு மிகலோனை
 அமைவாம் வடபற்றி லாக்கி — இமயமறி
 செண்பகமா தாக்கவெனுஞ் சீர்விறலோன் றன்னையிரு
 கண்போலக் கீழ்ப்பற்றைக் காக்கவைத்து — ஒண்பயிலும்
 வெற்றிமா தாக்கனெனும் வெய்யதிற லோனைமிக
 உற்றிடுதென் பற்றி றுகந்துவைத்துச் — செற்றவரை
 வென்ற படைவீர சிங்கனெனும் விரியனைத்
 தன்றிருச்சே னைக்குத் தலைமைசெய்து — துன்றிவரும் 205
 ஆனை குதிரை யமரு மிடங்கடல்போற்
 சேனை மனிதர் செறியிடமோ — டானவெல்லாம்
 அங்கங்கே சேர்வித் தருட்டார காகணத்துட்
 டிங்க விருந்தரசு செய்வதுபோற் — றங்கமுறு
 பூபாலர் வேந்தன் புதியநக ராதிபதி
 சாபாலங் காரந் தருராமன் — மாபா
 ரதமாற்று மாயவன்போ லெய்துபகை மாற்று
 மிதமாய்ந்த வீரர் வினோதன் — பதுமமலர்ப்
 புங்கவனைப் போலப் புவிதிருத்தி யாண்டுவைத்த
 சங்கச் சமூகத் தமிழாழன் — பொங்குந் 210
 தரைராச னம்புவியைத் தாங்குமகா ராசன்
 துரைராசன் தூயபுவி ராசன் — வரமார்
 செயசிங்க வாரியனும் செய்யகுல ராசன்
 நயந்துபுவி யாண்டிருக்கு நாளில்.....

3. போர்த்துக்கேயர் காலம்

1621—1658

அரசியல்நிலை :

1505 ஆம் ஆண்டிலிருந்து போர்த்துக்கேயர் இலங்கையின் தென்மேற்குப் பாகத்தை ஆட்சிபுரிந்து வந்தனரேனும், 1543ஆம் ஆண்டிலிருந்தே யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்ற முயற்சி செய்தனர். அவர்கள் முயற்சி 1621 வரையுங் கைகூடவில்லை; 1621இல் நல்லூரைக் கைப்பற்றி 1658 வரையும் அரசாண்டனர். இம் முப்பத்தேழு ஆண்டுகளில் ஈழத்தெழுந்த தமிழிலக்கியங்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஞானப்பள்ளி, ஞானானந்த புராணம், அர்ச்ச. யாகப்பர் அம்மாளை ஆகிய மூன்று கத்தோலிக்கமத நூல்கள் மட்டும் போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுந்தனவாகத் தெரிகின்றது. இவற்றுள் தொம்பிலிப்பு என்பார் எழுதிய ஞானானந்த புராணம் போர்த்துக்கேயர்காலத்துக்குப் பிற்பட்டதெனக் கூறுவாருமுளர். ஞானப்பள்ளி 1642இல் எழுந்தது என்பர் நல்லூர் சுவாமிஞானப்பிரகாசர், பேதுருப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட அர்ச்ச. யாகப்பர் அம்மாளை 1647இல் இயற்றப்பட்டது என அந்நூற்பாயிரங் கூறுகின்றது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திற் கத்தோலிக்கமதம் மக்களால் அனுட்டிக்கப்பட்ட வரலாற்றை இந்நூல்கள் கூறுகின்றன.

‘ பாண்டிக் கரையதனிற் பரதர்கள் கோத்திரத்தோர்
வேண்டுசந்தி யோகுகதை விருத்தப்பா வாயுரைத்தார்
வேறுமிது வன்றி வேண்டும் பெரியோர்கள்
கூறினார் மெத்தக் குறிப்பான காரியங்கள்
ஆனதெல்லாங் கற்றுணர்ந்து அற்புத்தி யோடுலகர்
தானறிய விக்கதையைச் சாற்றுகிறேன் கேட்டருளீர்’

என யாகப்பர் அம்மாணையில் வரும் அடிகளிலிருந்து பாண்டிநாட்டிலே கத்தோலிக்கமத நூல்கள் தமிழில்

வழக்கிலிருந்தமை தெரிகின்றது. எனவே, போர்த்துக் கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற முன்பே பாண்டி நாட்டுக் கத்தோலிக்கருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருந்தமை புலனாகின்றது.

இலக்கியப் பண்பு:

போர்த்துக்கேயர் காலத் தமிழிலக்கியங்களில் வட சொற்கள் பெரிதும் பயின்றுள்ளன. அத்துடன் பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் பெருமளவிற்கு கலந்துள்ளன. செந்தமிழ், கொடுத்தமிழ் வேறுபாடு மக்களால் உணரப்பட்டிருந்ததை அக்கால நூல்கள் சுட்டுகின்றன. ‘செந்தமிழாற் பள்ளினிசை தேனுலகிற் பாடுதற்கு’ என ஞானப்பள்ளிலும், ‘செந்தமிழைப் புன்றமிழாற் செப்பத்துணிந்துகொண்டு’ என யாகப்பர் அம்மானையிலும் வரும் அடிகளை நோக்கும்போது செந்தமிழிற் கவிபுணையவேண்டுமென்னும் ஆசை புலவர்களுக்கிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

அக்கால இலக்கியங்களெல்லாம் கத்தோலிக்க மத நூல்களாகையின் அவற்றிற் கூறப்படும் நாட்டு நகர வருணனைகளெல்லாம் உரோமாபுரி, செருசலேம் முதலிய மேல்நாட்டுக் கத்தோலிக்க புனித தலங்களைப் பற்றியனவாய் அமைந்துள்ளன. தேசியக் கருத்துக்கள் அந்நூல்களிற் பொருந்தப்பெறவில்லை. ஞானப்பள்ளிலே நாட்டு வளங் கூறும் பள்ளியார் ஈழத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்காது உரோமாபுரியைப்பற்றியும், செருசலேமைப்பற்றியும் சிந்திக்கின்றனர். இந்நூலுக்கு முன்பு எழுந்ததாகிய கதிரைமலைப் பள்ளிலே ‘மாவலிகங்கை நாடெங்கள் நாடே’ என ஈழநாட்டு வருணனைகள் வருணிக்கப்படுகின்றன. எனவே, போர்த்துக்கேயர் காலத் தமிழ் நூல்கள் கூறும் பொருள் கிறித்தவ போதனைகளும் மேல்நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கைமுறைகளுமாகும்.

அர்ச். யாகப்பர் அம்மானை யென்னும் நூல் இனிய ஓசையும் விழுமிய நடையுமுடைய இலக்கியமாக அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

.....

ஞானப்பள்ளு

1642

போர்த்துக்கேயர் ஈழத்தை ஆண்ட காலத்தில் எழுந்தது இந்நூல். இதன் காலம் 1642 என்பர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். 'பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கால் மனு வென்றன் பிறதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே' என இந்நூற் 'குயிற்சிந்து' என்னும் பகுதியில் வரும் தொடர் போர்த்துக்கேய மன்னனின் புகழைச் சுட்டுகிறது. பிடுத் துக்கால்—போர்த்துக்கல்.

இந்நூலாசிரியரின் பெயர் புலப்படவில்லை. அவர் ஒரு கத்தோலிக்க கிறித்தவர். கத்தோலிக்க மதத்தின் பெருமையை விளக்குவது 'ஞானப்பள்ளு'. அது இயேசு நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்டுள்ளது. பள்ளியர் தம் உரையாடலிற் பெருமிதத்தோடு கூறும் நாடுகள் 'ரோமாபுரி நாடெங்கள் நாடே', 'செருசலைத்திரு நாடெங் கள் நாடே' என முறையே விதந்துகூறும் 'உரோமா புரி', 'செருசலேம்' என்னும் கத்தோலிக்க புனித தலங்க ளாகும்.

நூல்

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்

அண்ட கோளமு மப்பாலே கண்கட்
டங்கி டாத ரூபலங் காரமும்
துண்ட வெண்பிறைச் சூரிய னும்மண்ணும்
தோற்றவே முன்னந் தானாயி ருந்தோன்
பண்டன் னாளிலைம் பூதமுஞ் செய்து
பணிந்த லோகத்தைப் பாவித்த கத்தனைத்
தெண்ட னிட்டுப் பரவத் தெரிந்த
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 1

ஏக மாகித் திரித்துவ மாகி

யெப்போ துமாகி யெல்லா மறிந்தோன்
தேக மானிட தேவனென் றுகிச்
செகத்தி லேவந் திரட்சித்த நாளில்

நாக மான அர்ச்சிய சீஷ்சபை
 அம்புவி யுள்ள மட்டா யிருக்க
 ஓகை யாகத் தெரிந்துயர்ந் தோங்கு
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 2

மூவு லகும் படைத்த பிதாவின்
 மூர்க்க மாகி யிருந்தமுன் னோர்க்காய்க்
 காவ லனென முள்முடி சூட்டிக்
 கரத்தி லுமொரு செங்கோல் பிடித்து
 நாவ லம்பெறு நல்வாக் கருளி
 நலஞ்சி றக்கத் தனியேல் முனிக்குத்
 தேவ லோகந் திறந்துமுன் காட்டுஞ்
 செருச லேத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 3

எண்டி சையும் விளங்கும் பகலொளி
 மேவி யேகுட பாவி லடைந்தபின்
 தெண்டி ரைப்புவி யோர்கள் தமக்காய்ச்
 செருச லையிற் சுமந்த சிலுவையை
 அண்டர் நாதன் திருத்தோளி லேவைத்து
 ஆறிரு வார்க்கு முன்னிமுன் தோன்றி
 உண்டு நன்மையிங் கேதானென் றேதும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 4

பூசிக் கும்வேளை கோயிற்குட் போகின்ற
 புண்ணி யவாளர் தம்மை நயத்தி
 நேசித் தோர்களெடு டுவளம் புக்கியே
 நேர்ந்த வண்ணம் நிமல னிரங்கும்
 ஆசித்தா யென்ன ஆண்ட வெனக்கு
 மனைத்துயி ருக்கு மன்புள்ள கன்னியைத்
 தேசத் தோர்கள் கெதிபெற வீன்ற
 செருச லேத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 5

ஆதிநா தன்மனு வானகா லத்தில்
 அம்புவி யொன்று மாதித்தன் மூன்றும்
 நீதிவா னத்தில் நின்றே யுலாவ
 நிலவினுக் குள்ளொரு கன்னி பாலன்

ஏதிலாத கரத் தேந்தி நிற்பதை
ஏந்தல் கண்டு இருவிழி கூர
ஒதியே யெங்கு சாவித் தெளிந்த
ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 6

அந்தமா தியொன் றில்லாத சோதி
யருள்பெ ருகஅபி ருமைக் கூவியுன்
மைந்த னானவ னைத்தரு வாய்ப்பெலி
மாமுனி யென வாய்மைகள் கூறி
அந்தநா ளிற்பெலி பீட மேற்றி
அருஞ்சு தனையறுக் கின்ற நேரஞ்
சிந்தை கூரவே வானேன் விலக்குஞ்
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 7

இந்நி லம்படைத் தாதிபி தாச்சுத
னீஸ்பிரீத் துச்சாந் தென்னுமாள் மூவர்
தன்னு டன்பெரு நேசமுண் டாகிய
சங்கை மாமுனி யின்னாசி யார்க்கு
நன்மை சேர்நெறி காட்டி விளங்க
நாளுங் கூளிக ளோடி நடுங்கத்
தன்னிக ரில்லான் வந்து களிக்கத்
தந்தரோ மானு நாடெங்கள் நாடே. 8

விண்ணு லாவிய கோள்வழி காட்ட
வேந்தர் வந்த விவரம றிந்து
எண்ணில் லாதகு முந்தைக டன்னை
யிரக்க மின்றியி ருகூற தாக்கி
அண்ண லானுக்கு மைந்தனுக் குமொரு
அற்பு தந்தனை யாதிகாட் டாமற்
திண்ண மான நவங்கோடி செய்த
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 9

தோற்று மாமுனி வோருந் துதித்திடச்
சொல்லு லாவிச் சுருதி விளங்கும்
மாற்று யர்ந்தபொன் மாமுடி சூட்டி
மறைக்கே லாந்தலை யான குருவோன்

ஏற்று நாத நரும்பாடு பட்ட
 திதயம் நீங்கி யகலா திருக்க
 ஊற்று லாவு கருணை விளங்கும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 10

முந்து மோட்சத் துக்கு நிகரென
 மூவ ரேகன் முழுக்கின மாக்கிச்
 சிந்து நாட்டி விருக்கையிற் காட்டுஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 11

ஏங்கு மாந்த ரழுங்குரல் கண்டு
 இளங்கு ழந்தை யுயிர்கவ ராதமன்
 ஓங்கி யேயர சாண்டங் கிருக்கும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 12

மாகத் தன்வாச சந்தோஷ முற்றிடு
 மாமுனி தனை மண்மே விருத்தித்
 தேகத் தோடா திவன்மத்தைக் காட்டுஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 13

கன்னி மாமரி தான்வீற் றிருந்த
 கனக மாளிகை யானதை யானோர்
 உன்னினேர் கொண்டு வந்தங் கிருக்கும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 14

ஏந்திர வாவி யானதி லேவங்
 திணையில் லாச்சம் மனசோர் குளிக்கச்
 சேர்ந்த பேர்க்குத் திரள்பிணி நீங்குஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 15

செய்ய நோய்பிணி யுற்றவர்க் கெல்லாந்
 தெருவு நீள நிழல்கொண்டு திர்த்தோன்
 உய்ய வேயர சாட்சி புரிந்த
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 16

துங்க ராச தவிகுலத் தோனுக்குந்
 துய்ய தேசிக்கு மபிரா முக்குஞ்
 செங்கை மேவி யகம்பு துளிர்ந்த
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 17

காட்டில் வாழுங் கலைவேத மோதிக்
கடவு ளானைக் கருதியென் றன்றலை
ஓட்டின் மீதே சிலுவை யிருந்த
ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 18

அறந்தே ரிந்த முழுமல டானவ
ளாண்ட தானதுந் தொண்ணூறுஞ் சென்று
சிறந்தி டும்பெல வான்றனைப் பெற்ற
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 19

நற்றவஞ் செய்துமு வாயிரம் பேரை
நாளு மேவல் நடத்து மேமியா
முற்ற நீதியக லாதிறை யின்ற
ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 20

குருக்க ளானவ ராறிரு பேருடன்
கொள்கை மாமரி யின்ற குமாரன்
தெருக்கள் மீது அழுதுமுன் சென்ற
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 21

கள்ளன் பானின்ற காதலன் காதலி
காண வேயிரு பேரை யுசாவி
உள்ளன் பால ரரசி லிருப்பான
ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 22

மங்கைபே ரின்மகா குற்றஞ் சாட்டியே
வந்த பேர்கள் மறுத்துரை யாமற்
செங்கை கொண்டு துரும்பால் வரைந்த
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 23

மாறில் லாதே தினம்புகழ்ந் தோதியே
மங்கை சீவனோ டாயிரங் காத
முறு செய்யா தேழுவர் கொண்ட
ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 24

ஏக நாதன் பிறந்தே வளர்ந்து
எமக்கு வேண்டி யிறந்தே யுயிர்த்துத்
தேக மானதுங் கண்ணாரக் கண்ட
செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 25

நற்கரு ணையிலெங் கோனி ருப்பதும்
 நாடொறும் பூசை யேற்றிப் புகழ்வதும்
 உற்ப வித்து உயிர்த்ததுங் கண்ட
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே. 26

குயிற்சிந்து

அண்டபகி ரண்டமுயி ரெண்டிசையு மண்டலமு
 மளவிட வருவேனென்று கூவாய் குயிலே
 துட்டமதி கண்டசுட ருண்டனைய பொருளெலாந்
 தொகுத்தநன்மைச் சொருபனென்று கூவாய் குயிலே.

எப்போது மிப்போது முப்போதுந் தானாகி
 எல்லாம றிபவனென்று கூவாய் குயிலே
 ஒப்பரிய வேகனு முவருந் தானாகி
 ஓயாதி ருப்பனென்று கூவாய் குயிலே. 28

தேவன்மா னிடனாகி மனுவைரட் சிக்கவந்த
 ஜெகராஜ ராஜனென்று கூவாய் குயிலே
 மூவுலகும் மகிழவே முப்போதுந் கன்னிகையார்
 முன்மலையி லின்றதெனக் கூவாய் குயிலே. 29

சத்தியவே தமதுஎத் திசைகள்தோ றும்முத்தி
 தழைத்தோங்கி வாழவே கூவாய் குயிலே
 உத்தமநன் நெறிநீதி யோங்கிய திருச்சபை
 யுலகுதனில் வாழவே கூவாய் குயிலே. 30

சன்னாசி யின்னாசி தேவனே மேலான
 தவமுனிவன் வாழவே கூவாய் குயிலே
 எந்நா ளெமக்கருள் பிரஞ்சீஸ்குச் சவேரியா
 ரின்பநாமம் விளங்கவே கூவாய் குயிலே. 31

பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன்
 பிறதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே
 தழைவுபெற்ற யாழ்ப்பாண சத்தியகி நீஸ்துவர்கள்
 சந்ததமும் வாழவே கூவாய் குயிலே
 நேரான மன்னவர்கள் நேய அதிபதிகள்
 நீடுழி வாழவே கூவாய் குயிலே. 32

பேதுருப்புலவர்

1647

இவரது ஊர் தெல்லிப்பழை. மதம் கத்தோலிக்க கிறித்தவம். இவரியற்றிய நூல் அர்ச். யாகப்பர் அம்மாணை. 'மெய்த்தேவ புத்திரனார் தம்முடைய பற்றுடைய சீடருள்ளே பண்புடையார் யாகப்பர்' எனக் காப்புச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

இந்நூல் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் பல பொருந்திய ஒரு காவியமாகும். நூலின் நோக்கம், அது எழுந்த காலம் என்பனவற்றைப் பாயிரத்தின் பின்வரும் பகுதி விளக்குகின்றது.

.....
ஆரியர் கோத்திரத்தோன் அன்புநெறி நீதியுள்ளோன்
சீரியபே துரென்போன் சிந்தைமிகக் கொண்டாடி
நம்புங் கிரணமென நானிலமெங் கும்விளங்குங்
கொம்பாஞ்ஞ தேயேசுக் கூட்டத்தி லுள்ளருகு
தவசெபங்க ளிற்சிறந்த தன்மநெறி நீதியுள்ள
சுவாங்கறுவால் லாயிசென்னுந் தூயோ னுரைப்படிக்கு
எப்பொருட்குங் கர்த்தாவை ஏங்கும் நிறைவோனை
தப்பில்லா நீதியுறை தாய்மரியைப் பெற்றெடுத்து
ஆண்டா யிரமு மறுநூறு மாறேழும்
மீண்டுமோ ரஞ்சம் விளங்கவே சென்றவந்நாள்
கார்த்திகை மார்கழியாங் காணுமிரு மாதமதில்
கீர்த்தியுள்ள செந்தமிழாற் கிளத்தினு ரிக்கதையை
அந்தமுட னிதனை அம்மாணைப் பாவனையாய்ச்
செந்தமிழி னுலறியச் செப்பினார் யாவருக்கும்
ஆனதினா லிந்த வரியகதை காரணமாய்
மாநகரோ ரேகேட்டு மகிழ்ச்சியது கொள்வீரே
இக்கதையைப் பாடினது என்னுடைய ஆசிரியன்
தக்கமன தாய்க்கேட்டுத் தற்பரனைப் போற்றிடுவீர்.

அர்ச். யாகப்பர் அம்மாளை

தாராட்டு

மாணிக்கச் செப்பே வயிர மணிவிளக்கே
ஆணிப்பொன் னென்ன அழகு செறிபளிங்கே

மின்னாள் சலோமை விளங்குந் திருவயிற்றின்
பொன்னே யிரத்தினமே போற்றிசெறி புத்திரனே

கொஞ்ச கிளிக்குழந்தாய் கோகிலமே கோமளமே
அஞ்சாதே பஞ்சணையில் ஆரமுதே பள்ளிகொள்ளாய்

ஆராரோ தாராரோ வன்பனே பள்ளிகொள்ளாய்
சீரார் சலோமை திருமகனே பள்ளிகொள்ளாய்

தாயார் மிடிதீரத் தந்தை களிகூர
தாயமுனை யாகித் தொல்புவியில் வந்திரோ

சூழிக் கிளைவழிக்குத் துங்கமணித் தீபமென
வாழு மிளங்குழந்தாய் வாழ்வாக்க வந்திரோ

முன்னாட் சலோமையரும் முந்துசெப தேசும்
எண்ணுத் தவசபண்ணி யின்றெடுத்த புத்திரனே

கண்டியில்தல் போதுங் கரும்பே பசங்கிளியே
பெண்கொடியாள் பெற்றநல்ல பேரின்ப பாக்கியமே

ஓர்வார்த்தை சொல்லு முமைவளர்க்குந் தாதியர்க்கு
சீர்வாய்த்த செல்லமிர்தத் தேனே யெனமடவார்

அன்பாக வாழ்த்தி அமிர்தமுறு கீதமொழி
பண்பான தாதியர்கள் பாடினார்கா ணம்மாளை.

அரசன் சிறையிடலும் தேவதூதன் நீக்கலும்

விருத்தம்

விண்ணிருந்து திருமுனிவால் நரகில் வீழ்ந்த
வெங்கபடப் பேயுடைய மிகுத்த பாவம்
பண்ணொழுங்கை யகத்தாக்கிக் கொடுமை மேலாய்ப்
பரனருளை நினைபாத பாவி வேந்தன்

மண்ணொழுங்கி னுசையெல்லாம் நீத்தோர் தன்னை
வன்சிறையில் வையுமென்றான் வஞ்சர் கூடி
கண்ணடங்கா வாதையுடன் சிறைக்கூடத்தே
கற்றவரைக் கொடுசென்றார் கருத்தி னோடே. 1

செய்யகரங் கால்கள்தனி லரசன் சொற்போற்
றிருந்துதனை தனைத்தொடுத்துச் சேமக் கூடம்
ஐயமற வங்கிருக்குங் கதவு தாளிட்
டருங்காவ லாளரெல்லா மடர்ந்து காக்க
துய்யவமை வொடுபொறுதி யுறுயாக் கோபின்
துங்கமா ணவர்சேமத் திருப்ப தாலே
வையமுள்ளோ ரையோவென் றபல மாக
மனதிரங்கி னரவர்கள் மகிமை கேளீர். 2

மங்காத நீதிநெறி யாக்கோப் பென்னும்
மாதவன்றன் றிருச்சீஷர் வருந்தல் கண்டு
எங்கோனங் கிறீஸ்திறைவ னிரக்க முற்று
இம்பருறை யெழிலாஞ்சு மாரை யேவ
அங்கேவந் திரவுதனி லாஞ்சு மார்கள்
அரசனிடுஞ் சேமமெல்லா மழித்தே யன்பாய்
இங்கேரீர் காவலிலே யிருக்க வேண்டாம்
எழுந்தேரீ ரேகுமென வியம்பி னாரே. 3

வானமதால் வந்தாஞ்சு காவல் நீக்க
மாதவத்தோ ரவ்விரவில் விடைபெற் றேக
ஆனபனிப் பகையுதித்த பின்ன ரந்த
அரசன்முன் சிறைக்கூடங் காத்தோர் சென்று
மீனவனே விழிதுயின்ற நேர மந்த
மெய்த்தவத்தர் விரைந்துசென்ற ரென்ற செய்தி
ஈனவர சன்கேட்டு மனம்பு முங்கி
இருந்தவனுஞ் செய்தவஞ்ச மியம்பு வாமே. 4

அம்மானை

பொன்னுலவு மன்னவரே போற்றும் பெரியோரே
இன்னுமின்னுங் கேளு மியாக்கோ புடைகதையை
அன்னாட் பரலோகத் தாஞ்சாக கின்றவனை
தன்னாளி லவ்வேந்தன் சற்குணத்தை விட்டொழித்து

சாவும் நரகிலுள்ள சஞ்சலமு மெண்ணுமல்
 கோபமிக வெகுண்டு கொதித்து விழிசிவந்து
 எங்குலத்து மூதாக்க ளிக்கால மாகுமட்டும்
 இங்குரைத்த காரணங்க ளேதென் றறியார்கள்
 என்னார் பதியு மெனதரணுந் தான்கடந்து
 சன்னாசி மார்கள் சலிப்பின்றி யிங்குவந்து
 புத்தியு மன்பும் புகழும் புகன்றுநம்மை
 எத்தவந்தா ரென்றுசொல்லி ஏந்தல் சினந்தெழுந்து
 கத்துகடற் புவிக்குட் கண்டோர் கலக்கமுற
 இத்துட்ட ரைக்கொலுமென் றியம்பினு ரம்மானை
 செங்கோல் நிருபன் சினந்துரைத்த செய்திகண்டு
 அங்கே யிருக்கு மமைச்ச ரெழுந்திருந்து
 தானையுற்ற வெம்போர்த் தரியலர்கள் தம்மைவென்று
 நானிலத்தை யாளும் நரபாலா கேட்டருள்வாய்
 மின்னுந் தவத்துயர்ந்த மெய்ஞ்ஞான யோகிகளை
 மன்னவனே கொல்லவென்றால் மாபெருமை யோவுமக்கு
 மன்னர்க் கழகு மறுத்துவருங் காரியங்கள்
 உன்னி யுடனே யுணருவது நீதமல்ல
 மெய்போய் யறிய விளங்குஞ் சிலநாளால்
 ஐயந் தவிர்ப்போம் அருந்தவரை யவ்வளவுங்
 காவலில் வைத்துக் கபடுகண்டால் நீத்தோரை
 ஏவியுயிர் பறிப்ப தேந்தற் கியல்பெனவே
 மந்திரிமா ரெல்லாரும் மனதிரங்க மன்னவனும்
 இந்தமுனி வோரை யிட்டுவையுஞ் சேமமென்றான்
 வேந்த னுரைக்க விடைகொண்டு ஏவல்செய்வோர்
 போந்த தவத்தோரைப் புன்மை மிகப்புரிந்து
 மெய்க்காவல் செய்து மிகுந்த கடுரமுடன்
 கைக்காவ லோடு கடுஞ்சேமக் கூடமதில்
 கொண்டுசென்று தீவிரத்திற் கோல முனிவருக்குக்
 கண்டோ ரிரங்கக் கரங்கா விரும்புகொண்டு
 செய்த விலங்கு திரளாக நாலாறு
 கையினு விட்டிறுக்கிக் கற்றவரைச் சேமமிட்டு
 தாளிட் டடைத்துத் தறுகாமற் காவல்வைத்து
 வாஸ்தொட்ட வீரர் வருந்தி விழித்திருந்து
 தேயுவும் நீருஞ் சிறந்த வுயிரனைத்தும்

வாயுவும் போகாமல் வன்காவ லாயிருந்தார்
 தியரிடுஞ் சிறைக்குட் சிட்டர் சலியாமல்
 தூய கரங்குவித்துச் சோதி தனைநீண்டு
 ஓதி வணங்கி யுவந்த பொறுதியுடன்
 ஆதிக்கு வந்தவன்பா யங்கிருக்கும் வேளையிலே
 விண்ணேன் றிருவுளத்தால் மேதினியில் வந்தாஞ்சு
 எண்ணுங் குடதிசையி லேகியபின் சூரியனும்
 சொல்லுக் கடங்காத சோதிச் சுடருடனே
 அல்விற் சிறையிருந்த அன்பரிடம் வந்தணுகி
 காவலுங் கட்டுங் கடுஞ்சிறையுங் கால்விலங்கும்
 ஏவலும் மன்ன னிடும்வினைக ளானதெல்லாம்
 பாரும் விரும்பும் படைத்த பரனருளால்
 ஆரு மறியாம லக்கணத்தில் நீங்கியதே
 ஆஞ்சுகள் வந்து அருங்காவல் தான்நீக்கி
 காஞ்சன விண்ணிற் கடவுளிட மேகியபின்
 நீத்தோர் விழிதுயின்று நித்திரையி னாலெழும்பிப்
 பார்த்தாப்போல் மெத்தப் பயந்தே யதிசயித்து
 இக்காவல் நீங்கியது மிந்தப் புதுமைகளும்
 எக்கால முமான ஏகன் செயலெனவே
 ஆக மகிழ்ந்து அறிவாளர் தங்களிலே
 போக விருள்நீங்கிப் பொங்குகதிர் தோன்றியதே
 வாலக்க திருதிக்க வன்காவ லாளர்சென்று
 கோலச் சிறையிருந்த கொற்ற குருமார்கள்
 போனதினால் மெத்தப் புதுமையிது வென்றுசொல்லி
 ஆனவர்க ளெல்லா மதிசயித்து நின்றாலும்
 மன்னனுக் கஞ்சி மனங்கலங்கித் தங்களிலே
 என்னசெய்வோ மென்று இருந்தவரு மெண்ணமுற்றுக்
 கொன்றாலும் வீட்டாலுங் கொற்றவன்றன் சித்தமென்று
 வென்றி யரசனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யலுற்றார்
 பார்த்திபர்க ளேறே பகர்சிறையில் நீத்தோரைக்
 காத்திருந்தோ மிவ்விரவிற் கண்ணுறக்கஞ் செய்தோம்நாம்
 மாயமோ விஞ்சைகளோ வந்தவழி நாமறியோம்
 தூயோரைக் காணோந் துலங்கு புரையதனில்
 என்றமொழி கேட்டு ஏந்தல் சினந்தெழுந்து
 நின்றவனுஞ் செய்தவஞ்ச நீதிகே ளம்மாணை.

முடிவுரை

அம்மாளை

காணாஹர் தன்னிற் கலிலேய மாநகரிற்
 ரோணாத நீதிமொழி தோன்றும் வதுவைதனில்
 சாடியிற் றண்ணீர் தனைமதுவ தாக்கியுண்ட
 பாடியிற் ரோன்றும் பரனுக்கு வந்தசுத்தன்
 முந்திய யாக்கோபு முத்தருக்கு முன்பிறந்த
 சந்தியா கின்கதையைத் தாரணியி லுள்ளவர்கள்
 மெச்சி யறியவென்று மேவுயாழ்ப் பாணமதில்
 பச்சிலைப் பள்ளியென்னும் பற்றிற் கிளாலியிலே
 நம்ப னருள்செறிந்து நானிலமுந் தான்விளங்கும்
 கொம்பாஞ்ய தேசேசுக் கூட்டத்தி லுள்ளவர்கள்
 செழிக்கு நதிசூழ்ந்த தென்கரையில் முன்னாக
 வெளிப்படச்செய் தவ்விடத்தில் மேவுங் கிரந்தமதைக்
 கேட்டு மனமகிழக் கேளாதோர் கேட்டுவர
 நாட்டுத் தமிழ்ப்படுத்தி நற்குருக்கள் தந்தவுரை
 நெல்லி லுமியுமுண்டு நீரில் நுரையுமுண்டு
 சொல்லில் வழுவுமுண்டு சூரியனிற் குற்றமுண்டு
 கல்லார் மனத்திலிருள் கற்றோர் கனம்விளக்கும்
 எல்லா மறிவோ ரெனைப்பழுது சொல்லாமல்
 கண்ட வினைநீக்கிக் கற்றோர்கள் முன்னேற்றி
 அண்டர்சந்தி யாகுகதை யன்பா யவனியிலே
 ஆசையுற்றுக் கேட்போ ரறிந்தெழுதி யேபடிப்போர்
 வாசமுற்ற பூவைவிடின் வானுலகஞ் சேருவர்காண்
 மாதமும் முன்றுமழை மங்காம லேதினமும்
 சேதமின் றிப்பெய்யுந் திருந்துகி ளாலிநகர்
 மேற்குத் தெருவில் விளங்குமந்த ஆலயத்தில்
 ஆர்க்கு மொருவேத மகமகிழப் போதுவித்த
 வேதமிக வாழி வேல்வேந்தர் தாம்வாழி
 ஓது மறைக்குருக்க னூற்ற கிறீஸ்தவர்கள்
 சத்திய வேத சபைக்குரிய பேர்களெல்லாம்
 நித்தியம் மேன்மேலும் நேசமாய் வாழியவே
 கன்னியர்கள் கற்புக் கலங்கா திலங்கிடவே
 பன்னுதமிழ்ப் பாடும் பாவலர்கள் வாழியவே
 பாதகத்தை விட்டொதுங்கிப் பராபரனை நெஞ்சில்வைத்து
 தீதற் றுலகர்கதி சேர்ந்தென்றும் வாழியவே.

தொம்பிலிப்பு

இவரது ஊர் தெல்லிப்பழை. மதம் கத்தோலிக்க கிறித்தவம். இவர் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றி யாதும் அறியமுடியவில்லை. தொம்தியோகு முதலியின் விருப்பப் படி கிறித்தவ மத விளக்கமாகிய ஞானானந்த புராணம் என்னும் ஒரு காவியத்தை 1104 விருத்தப்பாவில் இவர் இயற்றினார். பின்வரும் பாவிலிருந்து புராணம் இயற்றப் பட்ட வரலாறு தெரிகின்றது.

அல்லலுறு மஞ்ஞானத் திமிரந் தேய
வருள்ஞான விசுவாச விளக்க முந்நூற்
புல்லியசொற் சிறிதெடுத்து விருத்தப் பாவாய்ப்
போந்தவுரோ மாபுரியின் சங்கத் தோராற்
தொல்லுலகி லுயர்ந்தகுரு குலத்து மன்னன்
ஞெந்தியோ கெனுமுதலி முயற்சி யாலே
தெல்லிநகர் வேளாளன் தொம்பி லிப்புச்
செந்தமிழிற் காப்பியமாய்ச் செய்தான் மன்னோ.

ஞானானந்த புராணம்

என்றினை நிகழ்ந்தவண்ண மருளப்ப
னன்னைதன்பா விசைப்ப வெய்தி
பொன்னுடலம் வெயர்பொடிப்பப் பொருமியுள்ளம்
பறையடிப்பப் புலன்வாய் விம்ம
நின்றனன்மெய் தள்ளாடி நெடுந்தாரை
கண்பணிப்ப நிலத்தில் வீழ்ந்து
துன்றுமல ரடியிறைஞ்சித் தோன்றல்படுந்
துயரமெலாஞ் சொல்ல லுற்றான்.

4. ஒல்லாந்தர் காலம்

1658 — 1796

அரசியல் நிலை :

ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து யாழ்ப்பாண வரசை 1658இற் கைப்பற்றி 138 ஆண்டுகளாக ஆண்டு வந்தனர். அக்காலத்தில் அவர் கோட்டைகளைக் கட்டுதல், நிலவளவைப் பகுதியைச் சீர்திருத்தல், தேசவளமை என்னும் தமிழ்மக்களின் நியாயப் பிரமாணங்களைத் தொகுத்து வெளியிடல் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்வதற் காலத்தைக் கழித்தனர். எனவே, நாட்டில் சமாதானம் நிலவிற்று. ஒல்லாந்தர் தமது சமயமான புரோடத்தாந்து கிறித்தவத்தை மக்களிடையே பரப்ப விரும்பின ரேனும் போர்த்துக்கேயரைப் போல் அட்டுழியங்களைச் செய்து மக்களைத் துன்புறுத்தவில்லை. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட காலத்திலே சைவசமயிகள் ஓரளவு சுதந்திரமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அக்காலத்திய தமிழிலக்கியங்களிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

ஒல்லாந்தர் சிறந்த அரசியல் வாதிகள். அவர்கள் நாட்டைச் செவ்வனே ஆளுவதற்காக வகுத்த சட்ட திட்டங்கள் இன்றும் ஈழத்தின் சட்டபரிபாலகராற் போற்றப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியப் பண்பு :

ஒல்லாந்தர்காலத் தெழுந்த தமிழிலக்கியங்களுள் ஒரு பகுதியின கத்தோலிக்க மத இலக்கியங்கள் ஆகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் வேருன்றிய கத்தோலிக்கம் சிறப்புற வளர்ந்தது ஒல்லாந்தர் காலத்தி லெனலாம். பூலோகசிங்கமுதலியார், கூழங்கைத்தம்பிரான், பிரான் சிகப்பிள்ளை முதலியோர் எழுதிய நூல்கள் இவ்வகுப்புள் அடங்கும். போர்த்துக்கேயர் காலத்திலே கத்தோலிக்க மதத்தவரின் தலைமைப்பீடமாய் விளங்கிய தெல்லிப்பழை,

ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் புலவர்கள் பலரின் உறைவிடமாயிருந்ததென்பதை இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

அக்காலத் தமிழ்ப் புலவர்களுட் டலைசிறந்தோர் வரத பண்டிதர், சின்னத்தம்பிப்புலவர், மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் ஆகிய மூவருமாம். இவர்களியற்றிய இலக்கியங்கள் தமிழ்நாட்டி லெழுந்த இலக்கியங்கள் போன்று மிக உயர்ந்த தரத்தவை; செந்தமிழில் யாக்கப்பட்டவை.

ஒல்லாந்தர் காலத்திய ஈழத்துத் தமிழிலக்கியங்கள் நாயக்கர் காலத்திலே தமிழகத்திற் றேன்றிய இலக்கியங்களின் பண்பைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. மக்கள் சமய வாழ்க்கையிலும் கோயில் வழிபாட்டிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததாகிய அக்காலத்திற் றேன்றிய இலக்கியங்கள் மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தன. வரத பண்டிதர் இயற்றிய சிவராத்திரிப் புராணம், பிள்ளையார்கதை, குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிடுதூது ஆகிய மூன்றும் பதினேழாம் நூற்றாண்டுச் சூழ்சிலையின் பெறுபேறாய்த் தோன்றியவை. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கட்டியெழுப்பிய கோயில்கள் போன்று ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் பல கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன. நித்திய பூசைகளும் விரதங்களும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. எனவே, கோயில்களிற் படித்துப் பயன் சொல்லச் சிவராத்திரிப் புராணம், பிள்ளையார்கதை முதலிய நூல்கள் இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டன. தமிழகத்தில் மடாலயங்கள் சமய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவிபுரிந்ததுபோன்று, ஈழநாட்டில் எவ்வித தாபனங்களும் உதவிபுரியவில்லை. ஆயினும் மக்கள் தளராத உள்ளத்தரா யிருந்தமையின் சமயக் கிரியைகளை விளக்கிக் கூறும் நூல்களைப் படிசெய்து படித்துப் போற்றிவந்தனர்.

சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி என்பனவும், மயில்வாகனப் புலவரியற்றிய புலியூர் யமக அந்தாதியும் ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் அந்தாதி பாடுவதிற் கைதேர்ந்தவர் என்பதை உலகுக்குக் காட்டுகின்றன. இவ்வந்தாதிகளெல்லாம் கடவுளர்மீது

பாடப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. கதிரைமலைப்பள்ளி, ஞானப்பள்ளி ஆகிய பள்ளி நூல்கள் பொதுமக்களாற் போற்றப்பட்டுவருவதைக் கண்ட சின்னத்தம்பிப் புலவரும் சின்னக்குட்டிப் புலவரும் முறையே பருளை வீநாயகர்பள்ளி, தண்டிகைக்கனகராயன்பள்ளி என்னும் பெயரிய நூல்களை இயற்றினர். இந்நான்கு பள்ளிப் பிரபந்தங்களும் ஈழத்து இலக்கியவரிசையை அணி செய்து நிற்கின்றன.

கரவை வேலன் கோவை, தண்டிகைக் கனகராயன்பள்ளி ஆகிய இரண்டும் முறையே கரவேட்டியில் வாழ்ந்த வேலாயுதபிள்ளையையும், தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்த கனகராய முதலியாரையும் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை. ஈழத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் பின் தமிழ்ப் புரவலர்கள் தோன்றவில்லையே என்னுங் குறையைப் போக்க இவ்விரு புரவலர்களும் உதித்தார்கள் போலும்.

ஈழத்தில் வடமொழியின் செல்வாக்கு மிகக் குறைந்திருந்த காலம் ஒல்லாந்தரது ஆட்சிக்காலம் ஆகும். அக்காலத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் தம் சொந்தக் கற்பனை ஆற்றலின் உதவிகொண்டு இலக்கியங்களைப் படைக்க விரும்பினரேயன்றி மொழிபெயர்த்துக் காவியங்களைப் பாட விரும்பினரல்லர். இக் காரணத்தாற் பழைய செந்தமிழ்ச் சொற்கள் சின்னத்தம்பிப் புலவர் முதலியோர் பாடல்களில் வாழ்வு பெறலாயின. தமிழகத்துப் புலவர்கள் வடமொழியாதிக்கத்தின் தீமையை உணருமுன் ஈழத்துப் புலவர்கள் உணர்ந்துவிட்டார்களெனக் கருதத்தக்கதாகப் பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைய ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கியங்கள் காட்சிதருகின்றன.

ஒல்லாந்தர்காலத்திலே தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் தோன்றி இலக்கியங்களைப் புனைந்தார்களெனத்தெரிகிறது. அவர்களுட் பலர் பாடிய நூல்களின் பெயர்கள் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; செய்யுள்கள் எல்லாம் பாதுகாப்பாரின்றி அழிந்தொழிந்தன. பெரிய புலவர்பரம்பரை ஒன்று, தமது காலத்துக்குமுன் வாழ்ந்திருந்தது கண்டே ஒல்லாந்தரது ஆட்சிக்காலவிறுதியில் வாழ்ந்த மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் 'யாழ்ப்பாண வைபவம்' என்னும் புலவர் வரலாற்று நூலை எழுதினார்.

வரத பண்டிதர்

1656—1716

இவர் சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த அரங்கநாதையர் என்பவரின் புதல்வர். இலக்கியம், இலக்கணம், வைத்தியம் முதலியவற்றிற் சிறந்த புலமை படைத்தவர். இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் சிவராத்திரிப்புராணம், ஏகாதசிப்புராணம், அமுதாகரம், கிள்ளைவிடுதூது, பிள்ளையார்கதை முதலியன. இந்நூல்கள் எல்லாம் இன்றும் மக்களாற் போற்றிப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சிவராத்திரிப்புராணம்

காவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காச்
சென்றமர்செய் காம னுமைம்
பூவரசு படவிழித்துப் புனவேங்கை
யத்தியதழ் புனைந்து போர்த்த
தேவரசு மனமகிழத் திருப்பதிக
மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப் பாடு
நாவரசு பதம்பரசு நமக்குயர்பொன்
னாட்டரசு நல்கு மன்றே.

1

எய்ச்சிலை யுண்டென் றேதற்
கேதுவா மிடையாண் மாரன்
கைச்சிலைப் புருவ மைக்கட்
கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைச்சிலை யுருவ மாற்று
மலர்ப்பதன் வடத்தண் டார்ந்த
பச்சிலைப் பள்ளி யானுட்
பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த.

2

நீடலுறழ் கருங்கனங்கள் படிந்துமுழ
வெனவதிர நிரந்து தும்பி
பாடல்புரி தரத்தழைத்த பாசடைசந்
தனப்பனையிற் படருஞ் செய்ய

கோடலலர் விளக்கேந்தக் குலமயினு
 டகம்புரியுங் குன்று தோறு
 மாடல்புரி முருகவிரு சரணமலர்
 பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம். 3

முத்தவெண் மணித்தோ டரித்தநூல் வடத்தின்
 முறைமுறை குறைவறக் கோத்து
 வைத்தெனச் சிதறி விரிந்தபூம் பாளை
 மரகதக் கமுகினிற் குலையைத்
 துய்த்தலை கடுவன் பாய்ந்துறச் சிந்தச்
 சுரிமுகக் கூன்பிடர்ச் சங்கங்
 கைத்தலத் தெடுத்துக் கம்பள ரெறிந்து
 கடிந்திடுங் காம்பிலி நாடு. 4

கயமலர் துவைத்துக் கரைதவழ் பணிலங்
 கான்றிடத் தோன்றுநித் திலத்தை
 முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி
 முகைமுறுக் குடைந்தே னொழுக்கும்
 வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பினைக் கவரி
 முறித்திடத் தெறித்தவெண் மணிமுத்
 தயன்முதிர்ந் திடுசூற் றவளைமேற் படநொந்
 தாங்கது பொறுத்திடா தரற்றும். 5

காங்கேசன்துறை குருநாதசுவாமி
 கிள்ளைவிடு தூது

காப்பு

கொற்றமிகுந் தெய்வக் குருநாத சாமிதன்மேற்
 சொற்றதமிழ்க் கிள்ளைவிடு தூதுரைக்கக் — கற்றுணர்ந்தோர்
 நான்முகத்தோன் போற்றுமுக்க ணக்க னருள்பாலன்
 ரேன்முகத்தோன் றுளே துணை.

அவையடக்கம்

கூதலுடை யார்நெருப்பின் புகைத்திமை
 குறிக்கிலர்நோய் கொண்ட பேர்கள்
 வாதபித்த கடும்பிணிக்கோர் மருந்துருசி
 பார்க்கிலரவ் வாறு போல

முதறிவா லுணர்ந்தோர்கள் குருநாத
சாமியென்னு முதல்வன் பேரிற்
காதையினைக் கொள்வரென்புன் கவிக்குறைகண்
டாலுநெஞ்சிற் கருதி டாரே.

நூல்

கலிவேண்பா

சீர்தங்கு தெள்ளமுதுஞ் செந்திருவு மைந்தருவுங்
கூர்தங்கு நாற்கோட்டுக் குஞ்சரமு—மேர்தங்கும்
ஆரத் தனத்தே வரம்பையரும் வந்துதித்த
கீரக் கடற்றோன்றுங் கிள்ளையே—பாருலகில்
இந்துதவு நன்னுதலார்க் கின்பமுடன் றாதுபோய்
வந்துதவுங் கிஞ்சுகவாய் வன்னியே—நந்துதவு
முத்தே நவமணியே மோகமட வாருயிரின்
றத்தே தவிர்க்கவருந் தத்தையே—கத்தரிகள்
கள்ளையில் பைம்பூங் கணைக்காம வேளேறக்
கிள்ளையாய் வந்தபசுங் கிள்ளையே—தெள்ளுபுனல் 5
ஆட்டிப்பா ராட்டி யமுதூட்டிச் சீராட்டிக்
கூட்டி லுணையிருத்திக் கோதாட்டி—நாட்டமுடன்
என்போ லிகழ்ச்சிசற்று மில்லாம லென்னிரண்டு
கண்போல் வளர்த்த கடன்றீர—நண்பாகத்
தக்கசந்த மார்பகத்துச் சாமிகுரு நாதன்பான்
மிக்கசந்து போய்மீள வேண்டுங்காண்—புக்கதுயர்
மன்றன் மலரன்ன மருவுகையில் வண்டுவிண்டு
தென்றல்பயில் பூவையுடன் செப்பேன்காண்—முன்றனியே
மாருருங் கொங்கைமுலை மங்கை மணவாள
னாருஞ் செஞ்சடையா னாருந்—றேருரும் 10
வீதி தனின்முனிவர் விண்ணே ரதிசயிப்பப்
பாதிமதி நெற்றிப் பரவைபா—லோதியுணர்
சுந்தரற்காத் தாதுபோய்ச் சொல்லித் திரும்பிவந்தா
னிந்தக் கதைகேட்ட தில்லையோ—முந்தொருநாட்
பாண்டவர்க டங்கள் பகைமுடிக்கப் பாஞ்சாலி
கூண்ட கரிய குழன்முடிக்க—நீண்ட

திருமாலைச் சக்கரக்கைத் தேவைக் குவளை
 யருமாலை சூட்டி யனுப்பக்—குருகுலத்துத்
 தூண்டு பரித்தேர்ச் சுயோதனன்பாற் றூதாகி
 யாண்டுபோய் மீண்டுவந்த தாய்ந்திலையோ—மாண்டகைய 15
 சித்திரப்பொற் பாவைநிகர் சீதை துயர்தீர்க்கப்
 பத்திரதன் புத்திரன்ருன் பண்டனுப்ப—வத்திரநேர்
 அஞ்சனக்க ணஞ்சனேசே யஞ்சாதி ரஞ்சமுக
 வஞ்சகன்பாற் றூதுபோய் வந்திலனோ—கஞ்சமலர்க்
 கண்ணு யிரமுடையோன் கற்பிக்கப் பொற்கழற்கா
 னண்ணூர் பரவு நளராசன்—பெண்ணுள்
 அமுததம யந்திதன்பா லன்று மறுக்காமற்
 சுசுமுடனே சென்றிலனோ தூது—குமுதவிதழ்
 மாதருயிர் காக்க வரும்புண் ணியமிதனா
 லேதமுறு மிழிபொன் றில்லையே—யாதவினால் 20
 தாதூது வண்டுமுர றூர்வாங்கப் பைங்கிளியே
 நீதூது செல்ல நினைந்தருள்வாய்—மீதாரக்
 கண்டவிறும் பூதெனது காதலளித் தோன்றகைநாட்
 கொண்ட துயர்விரகங் கூறக்கே—ளண்டர்புகழ்
 தெல்லிநகர் மாவையூர் சேர்ந்தபழை செங்கமல
 வல்லியிருந் தேவாழ்வி மன்காம—நல்லளிகள்
 கிதமுறுஞ் சோலைக்காங் கேயன் றுறைதேவர்
 காதல் புரிவளமைக் கட்டுவனூர்—சீதமலர்
 மன்னு மயில்வாழ் மயிலை வயாவிளான்
 பன்னுபுக முற்ற பலாவிபூ—ருன்னரிய 25
 புண்ணியமு மிக்க புகழும் படைத்ததனான்
 மண்ணின் மிகுத்த வறுத்தலையூ—ரெண்ணரிய
 தன்மமுடன் செல்வமிகுந் தையிட்டி யிவ்வூரிற்
 சன்ம மெடுத்த சனங்களுக்கும்—பொன்னினுடன்
 துய்யமுப்பா லாறுவினை சோறுதவி யாங்கவர்க்கு
 வெய்ய பிணினோய் விலக்கியே—யையமறக்
 கேட்டவர நல்குங் கிருபைச் சமுத்திரமாங்
 கோட்டமதில் வாழுங் குலதெய்வம்— 29

வாளிபடச் சோர்ந்துவிடு மாமயில்போ லேமடவார்
தோளின் மிசைச்சார்ந்து துளங்கினேன்—கோளின் மிகு
சன்னியோ பேய்க்குறையோ தானேதோ வென்றுசில
கன்னியர்க ளெல்லாங் கவலையுற்றுப்—பொன்னீயுந்
தண்டநேர் கைத்தலத்திற் றுங்கி யெடுத்துமெல்லக்
கொண்டவடி மண்டபத்திற் கொண்டுசென்று—பண்டுபகை
மாரன் றெடுக்கு மலர்வாளி யிற்கிடத்தி
யாரக் குழம்பரைத்திட் டப்பியப்பிச்—சாரமுற்றும் 190
பூசு மதவேள் பொரும்போரி லேறுதென்றல்
வீசிவர வாசன் வெளிதிறந்தா—ராசைநோய்
மாற்ற மருந்தறியா மாதவர்கள் செய்பிழையாற்
றேற்றமொன்று மின்றிமனஞ் சோம்பினேன்—நேற்றமிகும்
அன்றில்பகை தாயருட னாயர் நிழல்பகைநற்
நென்றல்பகை தெண்டிரைசேர் சிந்துபகை—மன்றன்மலர்
அம்பைந் துடைய வநங்கன் பகைமாவின்
கொம்பிற் பயிலுங் குயில்கள்பகை—நம்பினேன்
உன்னைப் பசுங்கிளியே யோருதவி வேறறியே
னென்னைப் புரந்தேகற் கெண்ணுவாய்—சென்னெறியிற்
கண்டலைந்து தாமதித்துக் காய்கனிக டான்மிகுத்த
தண்டலைக ளுண்டவற்றிற் றங்காதே—விண்டெனவே
விம்மினகொங் கைத்துணையார் மென்குதலைச் சொற்கேட்டு
நம்மினமென் றங்கு நணுகாதே—செம்மையினாந்
தேசமெங்குங் காராளர் சேருந் தெருக்கடன்னில்
வாசமனை தோறும் வருவிருந்தைப்—போசனங்கள்
பண்ணியினைப் பாறுமென்பர் பாவையர்சொற் குப்பயந்து
எண்ணித் திரும்பிவர வெண்ணாதே—புண்ணியர்கள்
பூசையுண வாருமென்பர் பூளுயென்று நீயயந்து
பாசக் கிளியே பதுங்காதே—யாசையுள்ளோர் 200
நன்னாக மென்பரந்த நாட்டையது நாகமென்று
நின்னாகந் தன்னி னினையாதே—பொன்னாகும்
வண்டா மரைமலளும் வாவிசுஞ் சோலைஞங்
கண்டாங் கதனைக் கடந்தேகித்—தண்டாமற்

சங்கைபெறு காராளர் தங்குமூர் தாமலரின்
 மங்கைபயில் மாவை வழந்தாள்—கங்குல்
 உறங்கணிய வளையார்ந் தோங்குபொய் கைகுழு
 மிறங்கணிய வளையி லெய்தித்—திறம்பெறவே
 முன்னதிலே நின்று முதல்வன் குருநாதன்
 சந்திதி வாச றனிலணுகி—யன்னவர்தான் 205
 மஞ்சன மாடி மணிப்பொற் கலன்பூட்டி
 யஞ்சுவிதப் போசனங்க ளார்ந்தருளிக்—கஞ்சனநேர்
 நோக்கிக் களிகூர்ந்து நுண்ணிடையா ராட்கொண்டு
 வாக்கின் மனத்தின் மகிழ்ச்சியுண்டாய்—நீக்கமின்றி
 நாற்றிசையி லுள்ள நரருக் கருள்புரிந்து
 வீற்றிருக்குஞ் சந்தோஷ வேளைகண்டு—போற்றிசெய்து
 தீர்வாழி யீங்குன் றிருப்பதியும் வாழியுன்றன்
 பேர்வாழி யென்று பெரிதேத்திச்—சீர்வாழு
 நிற்பவனி கண்டொருபெ ணின்னை நினைந்துநெஞ்சி
 லன்பவன விட்டமெழு காயினு—ளின்பமலர் 210
 மஞ்சரிகள் சூடாள் வரிவிழிக்கு மைதீட்டாள்
 விஞ்சமணிப் பொற்பூண் விதம்பூணாள்—வஞ்சியரோ
 டம்மனைபந் தாடா ளன்ன மிவைதொடாள்
 தம்மனைமார் தங்களொடு தார்கட்டாள்—செம்மனையிற்
 கண்டயிலா ளென்றெனது காதலெல்லாங் காதிலுற
 விண்டுவிண்டு நன்றாய் விரித்தெடுத்துப்—பண்டிங்
 கிறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
 குறுதி பயப்பதாந் தூதென்—றறிவிற்
 றிருவள் ளுவருரைத்த செய்யுட் பயனைப்
 பெருகநினைத் தச்சமறப் பேசி—முருகுமலர்ச் 215
 சோலைப் பசங்கிளியே சொல்லுங் குருநாதர்
 மாலைதனை நீவாங்கி வா.

பூலோகசிங்க முதலியார்

1680

இவர் காரைநகரிற் பிறந்து தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்து வந்தவர். இவரது மதம் கத்தோலிக்கம். அருளப்பநாவலர் என்பது இவரின் மறுபெயர். இவரியற்றிய நூல் திருச் செல்வராசர் காவியம். அந்நூல் 24 படலங்களையும் 1946 விருத்தச் செய்யுள்களையுங் கொண்டுள்ளது.

ஆக்கியோன் பெயர்

செல்லினருள் பெருகுதவச் செல்வரா
யன்கதையைத் தேர்ந்து நுண்ணூற்
றுல்லிபமோர்ந் திடும்புலவர் மகிழ்தூங்க
விருத்தத்தாற் சொற்றிட் டானால்
நல்லிசைநா டகமியலின் றமிழ்தெரிநா
வினன்சதுர நாக ரீகன்
தெல்லிநக ரருளப்பன் றென்காரைப்
பூலோக சிங்கன் ருனே.

திருச்செல்வர் காவியம்

நாட்டுப்படலம்

ஆடகச் சிலம்பொலி யரவக் கிண்கிணி
பாடகச் சீறடி பரதப் பண்ணுறச்
சூடகக் கரங்களிற் கண்க டோய்தர
நாடகத் தியல்பெற நாறு நாட்டினார்.

1

சிந்துர நுதலியர் விழிச்செஞ் சேற்குடைந்
தந்தரம் புகக்குதித் தகலும் பைங்கயல்
கந்தியின் பழமுகத் தாக்கல் கம்பள
ருந்திய குணில்களை யொக்கு மென்பவே.

2

மங்கையர் கைப்படு வளங்கொல் மள்ளரா
ரங்கையின் செய்கைகொ லவர்செய் புண்ணியந்
தங்கிய கொல்பயிர் தழைத்திட் டெங்கணும்
பொங்கிய கருங்கடற் பரப்புப் போன்றவே.

3

களமெலா மலர்மல ரளிகள் கஞ்சமே
 லிளவனத் திரள்புடை யின்ற சங்கின
 மளவளாய் நிறைவுகொண் டார்க்கு மோதையால்
 வளவயற் சிறப்பையார் வழுத்த வல்லரோ. 4

அங்கவர் குரவையு மசைந்த மேனியுஞ்
 செங்கையுல் லாசமுந் தெளிந்த பாடலும்
 மங்கையர் கண்டுள மகிழ்ந்து மாமலர்ப்
 பங்கயத் தனமெனப் பரந்திட் டார்களே. 5

சொற்பத மெழுத்திய ரெடர்த ரப்பொரு
 ணற்புதர் பிரித்திடு நன்க தென்னவே
 நெற்பதர் போக்கிமீக் கூப்பு நீள்பொலிப்
 பொற்பது பொற்சயி லத்தைப் போலுமே. 6

தாங்க னிந்து மாதரா நிரப்ப மந்தி தாழையின்
 தேங்கனிக னைத்தி ருப்பி வீழ்த்த வந்து சேர்ந்துராய்
 மாங்க னிகள் சிந்திவண் கமுகி னெற்றி வாழையின்
 றிங்கனி யுகுத் திழிந்து சம்பி ரத்திற் சிக்குமே. 7

பொங்கு கந்த வாசவோதி மாத ருட்டு பூம்புகைத்
 துங்க மாட மீதினாடு தோகை மஞ்ஞை கூவொலி
 யெங்கு மிந்த வண்மையில்லை யில்லை யென்ப தில்லையா
 லிங்கு வந்து கொள்ளுமென் றியம்பு கின்ற தொத்ததே.

நகரப்படலம்

அகரமே யெழுத்தினத் தாதி யானபோன்
 மகரமேய் திரைக்கடல் வலையத் திந்தமா
 நகரமே யாதியா மிதனை நாவின
 னிகரவே றிணைநகர் நிகழ்த்த லாவதோ. 9

காவிதா மரைவிழி வதனங் காரற
 லாவிதோய் குழல்கிடை யதரமாம் பல்வாய்
 மேவிமான் மதநறு விரைநெய் வீசலால்
 வாவியா வையுமட வாரை நேருமே. 10

ஆகம நூறெரி யமைச்சர் நுண்மதிப்
பாகமை சொற்படி படியு மன்னர்போன்
மாகவான் பிறைவளை தோட்டி யின்படி
வேகவெங் களிற்றின மிடைந்த வீதியே.

11

வற்கலை முனிவரர் வகுத்துக் காட்டிய
சொற்கலை துகடபத் தெளிந்த தூயரான்
மற்கலை நிகர்புயம் வருந்தக் கோலிய
விற்கலை கற்பவர் வீதி யெங்குமே.

12

தேங்கமழ் மலர்வளை திரைக்க ரங்களிற்
ரூங்கியே யணிந்துமா நகரத் தையலை
நீங்கிடா திராப்பக னின்று காப்பதாற்
பாங்கியை யொத்ததப் பள்ள வெள்ளமே.

13

காய்கடும் பசிக்கரா வினங்கள் கௌவலிற்
பாய்தரு வாளைகள் பதைத்துச் சுற்றுதல்
வாய்தருந் தாரைய வாட்கள் கைக்கொடு
சேயவர் சுற்றிய செய்கை போன்றவே.

14

கொத்துடைப் பவளவான் கொடியிற் கோதறு
நத்தினம் வயினுழைந் தீன்ற நன்கதிர்
முத்தினம் பிறங்கன்மொய் கிடங்கென் றுள்ளவை
யத்தனை யையுநகைப் பதனை மானுமே.

15

வேறு

சங்கத்திரண் மடவார்சொரி தரளந்தவண் முறுவ
லங்குப்படர் பவளக்கொடி யிதழ்காரற ளளகம்
பொங்குற்றுகள் கயல்போர்விழி பூவம்பர்கள் களபந்
திங்கட்குடர் வதனந்திரி சுறவஞ்செறி குழையே.

16

செவ்வித்திரு நகரத்துறை செல்வத்திடை சிறிதே
கொவ்வைக்கனி யதரத்தவ ரிசையைக்குயில் கவரும்
நவ்விக்குல நயனத்தெழி னடையைச்சிறை யன்னம்
வவ்விக்கொள லல்லான்மறு பொருள்வெளவ்வுந ரிலையே.

வீரக்கோன் முதலியார்

1686

இவரது ஊர் திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த தம்பல கமம். இவரியற்றிய நூல் 'வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்'. இந்நூல் 421 கண்ணிகளைக்கொண்டது; திருக் கோணமலைக்குத் தென்பாலுள்ள வெருகற் பதியிலெழுந் தருளியிருக்கும் சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் புகழைக் கூறு வது. கண்டியிலிருந்து அரசாண்ட இராசசிங்கன் என்பவன் நூலினுட் புகழப்படுகின்றமையின் நூலாசிரியர் வாழ்ந்த காலமும் அவன் காலமேயாம் (1686).

சித்திரவேலாயுதர் காதல்

- சீர்பூத்த தென்வெருகற் சித்திரவே லாயுதர்மேல்
ஏர்பூத்த செந்தமிழா லின்பரசக் காதல்சொல்ல 1
- வார்பூத்த சும்பதன் வல்லவைதன் பாகமுறுங்
கார்பூத்த மேனிக்க ணபதிதாள் காப்பாமே. 2
- தென்னிலங்கை ராவணனைச் செய்யவிர லாலுன்றிப்
பின்னவன்ற னின்னிசையைப் பெட்டிடனே கேட்டுவந்து
- வாளுடன்வா ணளுக்கொடுத்த மாகோணை நாயகர்தந்
தாளிணையெந் நாளுந்த மியேனுக் குத்துணையே. 4
- செய்ய வெருகனகர்ச் சித்திரவே லாயுதர்மேல்
வைய மகிழு மதுரமொழிக் காதல்சொல்ல 5
- மையனைய பூங்குழலாண் மாதுபிடி யன்னநடை
ஐயைமலர்ப் பாதமதை யன்பாகப் போற்றிசெய்வாம். 6
-
- வேலரிடந் தூதாய் விரைந்தேகி யென்றுயரைச்
சாலமுடன் சொல்லுஞ் சமயமதைக் கூறுவன்கேள். 368
- என்போலும் பெண்க ளிசைந்தனுப்புந் தூதுவர்கள்
அன்புடனே பேசு மமையமதிற் சொல்லாதை. 369
- இந்திரனுஞ் சந்திரனு மெண்ணரிய விண்ணவரும்
வந்துதொழும் போதெனது மையறனைச் சொல்லாதை.

வீரவா கோடுமற்றும் வீரர்தொழு தேத்துகின்ற
நேரமதி லென்மயலை நீயெடுத்துச் சொல்லாதை. 371

மெத்தபுகழ் வாய்ந்த வெருகற்ப தியுறையுஞ்
சித்திரவே லாயுதரின் சீரடியி லன்புகொண்டு 372

மானமு டன்மிக்க வயனிலமுந் தோப்புகளும்
மானிய மாயிந்த மகராச ராசேந்திரன் 373

மாணிக்கம் வைத்திழைத்த வன்னப்ப தக்கமுடன்
பூணணிக ளீந்து புகழ்படைத்த பூபாலன் 374

கண்டிநக ராளுங் கனகமுடி ராசசிங்கன்
தெண்டனிடும் போதெனது சேதியைநீ சொல்லாதை.

சித்திரவே லாயுதவேள் சேர்ந்துமகிழ் வாயுறையுஞ்
சித்திரஞ்சே ராலயமுஞ் செம்பொற் சினகரமும் 376

திட்டமுடன் முன்னாளிற் செய்தநல்ல நாதனெனுஞ்
செட்டிவம்மி சத்திலுள்ள செய்யபிர தானிகள்போய்

பன்னரிய பாதம்ப ணிந்துதொழு தேத்துகையில்
என்னுடைய சங்கதியை யெள்ளளவுஞ் சொல்லாதை.

துன்னு மிருமரபுந் துய்யவிளஞ் சிங்கமெனும்
வன்னிமைபொற் பாதம் வணங்கையினீ சொல்லாதை.

சாற்று நிலைமை தலைமையுடன் மற்றுமுளார்
போற்றுகையி லென்மயலைப் பூங்கிளியே சொல்லாதை.

வித்வசனார் பாமாலை மெல்லடியிற் சூட்டுகையிற்
சத்தியமா யென்மயலைச் சற்றுநீ சொல்லாதை. 381

எண்டிசையிற் பாலகரு மிப்புவிழி லுள்ளவருந்
தெண்டனிடும் வேளையிலென் சேதிதனைச் சொல்லாதை.

வன்னிமைதே சத்தாரம் காநாடு தான்கூடி
மின்னுமெழின் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே

கோதில்புகழ் சேர்வீரக் கோன்முதலி தானியற்றுங்
காதலரங் கேற்றுகையிற் காதறனைச் சொல்லாதை. 384

இராமலிங்க முனிவர்

1649 —

இவரது ஊர் அராலி. இவர் தமது பதினெட்டாவது வயதில் (16-5-1667) வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தை முதன்முதற் கணித்து வெளிப்படுத்தினர். இவர் பழமொழிப்பிரபந்தம், சந்தானதீபிகை ஆகிய நூல்களையும் இயற்றினர். இவற்றுட் சந்தானதீபிகை (1-1-1713) வடமொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் நூலாகும்; இது 122 விருத்தப் பாக்கள் கொண்டது.

சந்தானதீபிகை

பாயிரம்

கடலான கலைஞான தேசிகனைக்
கயமுகனைக் குகனைக் கான்குழ்
மடலார்தண் பூவினிலு நாவினிலும்
வதிந்தருளும் வாணி மாணை
யடலாரு மொன்பதுகோ ளாகியவா
னவர்கடமை யடிய னேன்ற
னிடரான தறத்துரப்பீ ரருள்கரப்பீர்
புரப்பீரென் றிறைஞ்ச வேனே.

1

நூல் செய்தவர்

நன்னூலாம் வடமொழிச்சந் தானதி
பிகையதனை நலங்கு லாவ
தென்னூலாய் பவர்தாழு மாராய்ந்து
கொண்டாடத் தெரித்தல் செய்தான்
மின்னூலா மிடைவாணி மெய்யருளா
னெஞ்சகத்தும் புறத்து மேவு
முன்னூலான் சந்திரசே கரன்புதல்வ
னிராமலிங்க முனிவன் றானே.

2

நூற்போருள்

செல்வ மைந்தரி லாததுஞ் சேர்வதும்
புல்லு தத்தப்பு தல்வர்கி டைப்பது
மல்கு புத்திர சேதமு மைந்தர்க
ளல்க றுனும்பெ ருகல ளவையும்.

3

நோயு மாரண முந்திரு நோக்குந்தா
னாயு மாந்த ரறியவ டமொழித்
தேய்வில் சந்தான தீபிகை தன்னையா
னேயுந் தென்மொழி யாலின்றி யம்புகேன். 4

அவையடக்கம்

நீதி வித்தகர் சொற்றிடு நீள்பொரு
ளாத விற்கற் றமைந்தபு லமையோர்
தீதி னைத்தளித் தேன்கொளல் போலென்சொற்
கோதி னைத்தளிக் கொள்வர்பொ ருளையே. 5

மலடன்

அடையு மோரையொ டைந்தினுக் கேழினுக்
குடையர் பொன்வலி குன்றவு தித்துளோன்
மடந் டைப்புதல் வர்ப்பெறு மாண்பிலான்
றொடைதொ டுத்துச்சொ ருகுங் குழலியே. 6

இல்வாழ்க்கைக்குச் சந்தானத்தின்

இன்றியமையாமை

உலகினில் வாழ்வு பூண்டுளோன் சகல
செல்வமு முற்றிருந் தாலு
மிலகிய மகவை யினிதினீன் றிடாதா
னிருமையும் பயன்பெறு னதனாற்
பலதவஞ் செய்து மகப்பெறல் வேண்டும்
பரவுகன் னியர்தமை வேட்ட
னிலவுசந் ததியின் பொருட்டலாற் காமப்
பொருட்டல வெனமறை நிகழ்த்தும். 7

புத்திர புத்திரிகளா லேய்தும் பயன்
ஆதலா லுலகி லாண்மகப் பெற்று
விருமைக்கும் பயனினி தளிக்குங்
காதல்கூர் கின்ற பெண்மக வாயி
னிம்மையிற் பயனிலை கருதிற்
றீதிலா விவாகஞ் செய்தளித் திடுகின்
மறுமையிற் நிகழ்பயன் சேரும்
பேதையர் தம்மைப் பெற்றன மென்று
பேதுறன் மிகப்பெரும் பிழையே. 8

சின்னத்தம்பிப் புலவர்

1716 — 1780

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர். தேசவளமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப்பிரமாண நூலைப் பரிசோதிக் கும்படி ஒல்லாந்த தேசாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட அறிஞர்களுள் ஒருவராகிய வில்லவராய முதலியார் இவரது தந்தையார். இவர் இளமையிலேயே பாடும் ஆற்றல் பெற்றவர்; ஈழத்துத் தலைசிறந்த புலவர்களுள் ஒருவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, பருளை விநாயகர் பள்ளு என்பன.

பருளை விநாயகர் பள்ளு

பள்ளியர் தத்தம் நாட்டுவளங் கூறல்
போற்று மாதுளை மாணிக்க வித்தைப்
பொதிந்த சோதிக் கனிபல தூங்குந்
தாற்று வாகை யிலைசென்று மாகத்
தரணிமே லால வட்ட மசைக்குந்
தோற்று மாசினி முட்புறச் செம்பழஞ்
சுட்ட பொன்னின் சுளைபல தூற்று
மேற்று வாளை கமுகிற் குதித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

1

காடெல் லாங்கரி மான்மதஞ் சேருங்
கடலெல் லாம்வெள் வலம்புரி யூரு
நாடெல் லாங்கதர்ச் சாலி தழைக்கு
நரம்பெல் லாமிசை யேழை யழைக்கும்
வீடெல் லாம்வள்ளைப் பாட்டொலி பூணும்—விண்
மீனெல் லாந்தண் டலைத்தலை காணுந்
தோடெல் லாம்பொறி வண்டுபண் பாடிய
சோழ மண்டல நாடெங்க ண்டே.

2

கண்ண கன்ற வரைத்தலைச் செம்மணிக்
காந்தி தூயநந் தாவிளக் கோர்ப்பால்
வண்ண வேயங்குழ லாதண்ட ராவின்
மணியி னோசை கறங்குவ தோர்ப்பால்
பண்ணை யோதிமக் கூட்டமு மோர்ப்பால்
பவளக் கொம்பிற்கம் பூர்வது மோர்ப்பா
லெண்ணி னுனில மும்புடை யோங்கிய
வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

3

மின்னுங் காரும் கரும்புமுத் தீனும்விண்
மீனு மீனு மணிமுத்த மீனு
முன்னுங் கார்மத வேழமுஞ் சேர்க்கழை
யோங்கல் வேழமு மாரம் பயக்கும்
பன்னுஞ் சீதளப் பங்கய ராசியும்
பாண்டுக் கூனற் பணிலமுஞ் செங்கார்
துன்னுஞ் சாவிக் குழாமு நிறைந்தொளிர்
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

4

கோரந் தோய்ந்த வரியஞ்ச னத்தின்
குழம்பு தோய்விழிக் கொம்பனை யார்தா
மாரந் தோய்ந்த களபக் கடாசல
மன்ப னூர்புயக் கந்தினிற் பூட்ட
வாரந் தோய்சந் தனமணந் தோய்ந்து
வயங்கு மின்னிசைத் தண்டமிழ் தோய்ந்தே
யீரந் தோயு மிளந்தென்றல் வந்தசை
யீழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

5

நீரி லேபுண்ட ரீக மரும்பு
நிழலி லேகரு மேதி யுறங்கும்
வாரி லேவெண் டரள நிலாவும்
வரம்பி லேசெந்நெற் பூங்குலை சாயும்
போரி லேநென் மணிக்குவை சேரும்
பொறியி லேகரும் பாடுங் கரும்பின்
றூரி லேகம டங்கண் வளர்ந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே.

6

மஞ்ச ளாவிய மாடங்க டோறும்
 மயில்கள் போன்மட வார்கணஞ் சூழு
 மஞ்ச ரோருகப் பள்ளியில் வான்சிறை
 யன்ன வன்னக் குழாம்விளை யாடுந்
 தஞ்ச மேதி சூறுக்களைச் சேறச்
 சுருக்க ளோடிப் பலாக்கனி கிற்
 யிஞ்சி வேலியின் மஞ்சலிற் போய்விழு
 மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

7

தண்ட பாணி யிறைஞ்சு பதாம்புயத்
 தாணு நாதன் றிகம்பரத் தூயன்
 பண்டை நாகளை யானும் விரிஞ்சனும்
 பாதஞ் சென்னி யறியாத நம்ப
 னண்டர் நாயகற் கற்புத மீதென
 வரிக ளேந்திய வாலய வெற்பைத்
 துண்ட வான்கழு கென்றும் வலம்வருஞ்
 சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

8

அருவி யோதை யிழுமெனுங் குன்றி
 லடைந்த சாரற் குளிர்புன மீதி
 லுருவு சேர்தினைப் பூங்கதிர் மேற்கிளி
 யோச்ச வேண்டிப் புலிககத் தாலி
 மருவு வண்குறப் பேதையர் கட்செவி
 மாசு ணப்பண நேர்கவண் மீதி
 விருளி லாத மணிகைத் தெறிந்திடு
 மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

9

மாலை தோறு மிசைவன வண்டுமென்
 மாலை நூலிடை யேயுந் துவண்டு
 மேலை தோறும் பயில்வன சங்கம்
 வியன்க ழகந்தொ றுந்தமிழ்ச் சங்க
 மாலை தோறும் பொழிவன சாறுபொன்
 னான வீதி யரியரன் சாறு
 சோலை தோறு மலர்த்தா திறைத்திடுஞ்
 சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே.

10

சிந்து

பைப்ப ணிப்பகு வாய்ப்பட்ட திங்களிற்
பாயு மோதக் கடற்கரை தோறு
மிப்பி வாயிலின் முத்த மிலங்கிய
வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 11

மாரி மேகந் தவழ்மலைச் சாரலின்
மந்தி வைத்த மணிப்பத்ம ராகஞ்
சூரி யோதயம் போல விளங்கிய
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 12

பரப்பு மேகலை மங்கையர் போகம்
பயில வேண்டி யிணங்கார் முகத்தை
யிரப்ப தேயன்றி வேறிரப் பில்லாத
வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 13

வாம மேகலைப் பாவையர் கோவை
வதனம் போல விளங்கிய விண்ணிற்
சோமன் மேலன்றி யோர்மறு வில்லாத
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 14

வளமை சேர்ந்திடு மூப்பிய லான்முது
மந்தி தாவி மலையிடைப் பாய
விளமை மந்தி யுருவடி வாய்விடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 15

முன்னை நாளிற்பஞ் சானன ருபன்
முளரி யந்தட மூழ்கிய போதிற்
சொன்ன மேனி விளங்கி யெழுந்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 16

உரைத்த வானிந்து காந்தச் சிலைவிட்
டுருகு நீர்ப்பிர வாகங்க ளோடி
யிரைத்த வேலைப் புலால்வெடி மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 17

பகுத்த வந்தணர் சாலைக டோறும்
பயிலும் வேதத் தொலிபண்ணை மீதிற்
றெகுத்த மள்ளர் குரவையை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 18

பண்ணிற் ரோயப் பொருண்முடிப் புக்கட்டிப்
பாடும் பாவலர்க் கீந்திட வென்றே
யெண்ணிப் பொன்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 19

செல்லுஞ் சென்முடிக் குந்தளக் கண்ணிரு
சேலைப் போன்ற கடைசியர் செய்க்குச்
சொல்லுஞ் சொன்முடிப் புக்கட்டி வைத்திடுஞ்
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 20

காந்தி சேர்கண்ணி லாதவர்க் குக்கண்ணுங்
காட்சி யுந்தந்து சூர்ப்பகைச் செவ்வே
லேந்தல் சேர்கதி ராபுரி சேர்ந்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 21

பொங்கு கூளி பிடித்தவர்க் குக்கூளி
போக்கி யிக்கலி மீதினிற் செவ்வேற்
றுங்க முத்தையன் வீற்றிருக் கும்புரிச்
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 22

கயல்வ ரைந்த துவசன் பணிநவ
கண்டி மன்னன் வரராச சிங்க
னியல்பு டன்றிருச் செங்கோ னடாத்திய
வீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 23

நேரி யன்சரண் புக்க புருவி
னிறைத னக்கு நிறையிற் புகுந்த
சூரி யன்குடை நீழலிற் றங்கிய
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 24

கான்ற சோதியி னித்திலஞ் சிந்துங்
கரும்பி னிற்குருத் தைக்கதிர்க் கற்றை
யின்ற சாலிக் குழாஞ்சுமந் தோங்கிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 25

சாதி நாகிளந் தெங்கினிற் சாய்ந்திடு
தண்கு ரும்பையைப் புகத ராசிச்
சோதி யார்பவ ழக்குலை தாங்கிய
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 26

கற்ற நூலுணர் பண்டிதன் மார்பஞ்ச
காவி யஞ்சட் கலைக்கட ரேய்ந்து
மெற்றை நாளுங்கல் வித்திறம் பார்த்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 27

திகந்த மெட்டும் வடகலை தென்கலை
தேர்ந்து தேர்ந்து செழுமலர்க் காவிற்
சுகந்த னக்கயற் பூவை பயிற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 28

ஆட்டு மூசலி னுடுமின் னார்பொன்
னணிக லத்தின்ம னிதெறித் தோடி
யேட்டுக் காவிற் குயிற்றியின் மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 29

வாவி யின்கரைக் கெண்டை குதிக்க
மண்டுகம் பாய்ந்துசெந் தாமரைப் பாயற்
றாவி யன்னத்தி னித்திரை மாற்றிடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 30

கோல மாதவி வன்னிம ராமரங்
கோங்கு வேங்கைசெங் குங்குமஞ் சாதி
யேல மார்கதிர்க் கற்றையை மாற்றிடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னூடே. 31

ஆலை தாதகி பொன்னிறக் கொன்றை
யரும்பு கூவிளம் பாதிரி புன்னைச்
சோலை வானமு கிலைத் தரித்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 32

கருவ லம்புரிச் செங்கதிர் மாவலி
கங்கை யாறு பெருகிக் கரையி
னிரும ருங்கினு முத்தங் கொழித்திடு
மீழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 33

வள்ளி யோரிற்கொ டைநிறைந் தேநுரை
மண்டி யேவரு காவிரி யாறு
துள்ள வாளை பசும்பொ னிறைத்திடு
சோழ மண்டல நாடெங்க னாடே. 34

கல்வளையந்தாதி

சம்பந்த மாவினைத் தென்னவற் கிந்தவன் ருங்குமருட்
சம்பந்த மாமுனி பாமலை சூடி தருபொருண்மா
சம்பந்த மாலம் புனைகுழங் கல்வளைத் தந்திவெம்பா
சம்பந்த மாயையென் பானீக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே

இலங்கை யிராவணன் கண்டதுண் டம்பட வெய்சரம்ப
யிலங்கை யிராமன் கடதாரை சிந்து மிரண்டிருகோ
டிலங்கை யிராவதன் ருழ்கல் வளைய னெனின்முத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தா டிறப்பிப்ப னேரம்பனே. 36

அருந்துதிக் கையமில் கற்பிந்த மேனை யசலவரை
யருந்துதிக் கைக்கு மகளாய்ப் பிறந்திடு மன்னைவிட
மருந்துதிக் கைப்புனை கூறைப் பினாகி யருள்கல்வளை
யருந்துதிக் கைக்குன்ற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

கதிரைக் கடவுள் குறமானே மேவச்செய் கங்கணநா
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைந்தசெந்நெற்
கதிரைக் கடைசியர் போரேற்று கல்வளை யாய்க்கனக்
கதிரைக் கடவயிற் றார்ப்பாயென் றூல்வருங் கைவலமே.

வரச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழுத்துநற்ற
வரச்சந் திரணத்தின் மாற்றுங் கடாசல மங்குலுலா
வரச்சந் திரதில கம்வளர் கல்வளை மானுயீர்க
வரச்சந் திரவி னடந்தா னுணவென வந்ததுவே. 39

இரும்புண் டரவெண்டு கண்மணி மந்திர மெய்தன்பரை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குநெற்ப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல் வளையனை யெண்ணிப்பன்னி
இரும்புண்டருமயிற்றென்றிசைக்கோன்பின்னையென்செய்வனே.

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்களை யேவித் தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை
சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர்க் கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வானுருவுங் கல்வளைத் தானத்தனே.

மருக்காவி னாறிடக் குங்குலு வாலயம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பண்ணை நாறிடுங் கல்வளை வார்கொன்றைத்தா
மருக்காவி யன்ன வளைப்பா டிலர்கவி வாணரென்க
மருக்காவின் பாலுகுத் தானெனப் பாடுவர் மாந்தரையே.

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித் தேன்சிலைவே
தனக்காக்கை போக்கிய நோக்கினன் மைந்ததண் காரினைச்சந்
தனக்காக்கை நீட்டுதென் கல்வளை யன்பர் சகாயத்தனே.

கண்டால முண்ட பெருமா னுதவிய கான்முளைபுன்
கண்டால மாந்தர்க் ககற்றுகு வாகனன் கல்வளையின்
கண்டால நேருங் கரத்தானைக் காணத் தொழ்ப்புகழ்க்
கண்டாலங் கைத்தலம் பெற்றேனற் றேனென் கனதுயரே.

கனகந் தரநிற மால்சாபந் தீர்த்திடுங் காரணவென்
கனகந் தரநெஞ்சிற் றோன்றுபுன் மாலைகைக் கொள்வைசெங்கோ
கனகந் தருமலர் கோவைசெய் நாருங் கவினுமன்றோ
கனகந் தரள மணிமாடக் கல்வளைக் கற்பகமே. 45

கணபதி ஐயர்

1709 — 1784

இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டை. தந்தையார் பெயர் பாலகிருட்டிண ஐயர். இவர் பாடிய செய்யுள் நூல்கள் : வண்ணை வைத்தியலிங்கக் குறவஞ்சி, வட்டுநகர்ப் பிட்டி வயற் பத்திரகாளியம்மை பதிகம், பத்திரகாளியம்மை ஊஞ்சல் முதலியன. வாளபிமன் நாடகம் முதலிய நாடக நூல்களும் இவரது செய்யுட்டிறனைக் காட்டுவன.

வாளபிமன் நாடகம்

வாளபிமன் - கோச்சகத்தரு

தந்தா ளிரண்டு புயங்குலுங்கத் தாளந் துடை மார்பிலங்க வந்தாய் அரக்கா செருக்காய்என் வாளின் அருமை யறியாயோ பந்தாய் உந்தன் தலையைவெட்டிப் படிமீ தெறிந்து விளையாட.

வாளபிமன் - தரு

வந்தா யோடா கிட்டி — வாடாமோடா
எந்தன் வல்லப மறியாயோ — மாடாகேடா
வரத்தையும் சிரத்தையும் கரத்தையும் உரத்தையும்
அடிக்கிறேன் நொடிக்கு ளிங்கே. 2

கடோ - கோச்.

ஒட்டிப் பகட்டிப் பரிசையெடுத்
துடைவா ளேந்தி ஓங்கிநின்று
தட்டிச் சம்மட்டி பொருவார்போல்
சமுட்டிச் சிமுட்டி முழித்துநின்று
வெட்டிக் கிடையே கிட்டிவந்து
வீரம் பேசி உறுக்கின்றாய். 3

கடோ - தரு

துட்டா மட்டியடா பயலே நீ
கெட்டா கெட்டியடா
நானும் சிங்கக் குட்டியடா
போர்துடை தட்டி யோட்டிடுவேன். 4

அபிமன் - கொச்சகம்
 உனக்குப் பிறகே வந்துநின்று
 ஒதுங்கி முழிகள் பிதுங்குமவன்
 தனக்குத் துணையாய் உணைக்கூட்டிச்
 சாம இரவில் வந்தானே
 முன்வந்த அரக்கனுக்குச் செய்ததுபோல்
 கனக்கு முன்னுடைய கறுத்தச்
 சடலத்தை அறுத்த றுத்து.

5

தரு

தின்னத் தின்ன நரிக்கினிக் கொடுத்திடுவேன்
 உயிர்தோ ராசனை புவிக்கிடை விடுத்திடுவேன்
 மனச்செருக்கொடு முறுக்கொடு நெரித்திடும் செருக்காய்
 நீ சீக்கிரம் பொர வருவாய்.

6

கடோ - கொச்சகம்

காயும் நெருப்புப் பொறுக்கிணையாய்க்
 கண்ணுஞ் சிவந்து மனங்கறுத்து
 வாயும் சிலுத்துக் கழுத்தொடுங்கி
 வாலும் முறுக்கி மதத்தெழுந்து
 பாயும் புள்ளிப் புவிக்கெதிரே
 பள்ள வெள்ளப் பசுப்போலே.

7

தரு

நீ அடித்திடவோ - உனக்கென்ன
 பேய் பிடித்ததடா
 நரியொடு நாய்கடித் திழுக்க
 அடித்தி முத்தே யெறிந்திடுவேன்.

8

வாளபிமன் கொச்.

களித்து நெளித்து நிறுமாந்து
 கரத்தில் தண்டர யுதம்சுமந்து
 நெளித்து நெளித்து நிறுமாந்து
 நிறுமா டாளன் னுரைகளாய்
 துணித்துத் துணித்துக் கதறிவிழத்
 துணித்துன் னை என் மணிவாளால்.

9

வாளபிமன் தரு

இழுத்திடுங் கழுகுகளுக்கு எறிந்திடுவேன்—இந்த
இரவீனில் வனம்விட்டுப் பிரிந்திடுவேன்
படை யெட்டா தடைதனைவிடு கடுகிடுத்தினி
எதிர்போர் வருவாய். 10

கடோ - கோச்.

பண்டத் திடுநா வினில்விசையம்
படித்து நறவம் குடித்துலவும்
வண்டுஞ் சுருமாம் வாசமுறு
மலர்க்கா விடையே இலக்காகப்
பெண்டுஞ் சுகிர்த காழுகர்போல்
பித்தா வந்து எதிர்த்தாயே. 11

தரு

கண்டு ஆற்றிடுவாய்—எனதுகைத்
தண்டு பார்த்திடுவாய்
மதமிகக் கொண்டு சேர்த்திடுவேன்—அடிமுடி
மண்டை பெயர்த்திடுவேன். 12

அபிமன் - கோச்.

கடுத்து வெடுவெ டுத்துப்போர்
செய்ய வருகிறாய்
எடுத்தென் கைவாளால் உன்னிருகரமும்
ஒருசிரமோ டெறியப்போறேன்
உன்உயிர் வேண்டுமென்றால் அங்கேகுதித்து
இங்கே நில்லா தகலுவாயே. 13

கடோ - தரு

பிடிக்குள் நடுங்கு வாயே
வாளினால் நொருக்கு வாயோ—பெரிய பழிகாரா
நீ அரிய வழியில் வந்து குளறுகிறாய்
மனம் அலறுகிற யடா சீக்கிரம் போய்வருவாய்.

அபிமன் வசனம்

அகோ வாரும் பிள்ளாய்! ஊர் பேர் உனக்குச் சொல்லவேண்டிய தென்ன? போர்பண்ண வல்லப முண்டானால் அதிக சிக்கிரம் வாரும் பிள்ளாய்.

கடோ - கோச்சகம்

வாடப் பதித்து முகம்கருகி
மனதிற் கனத்த கவலைகொண்டு
தேடக் கிடையாச் சரக்கிதொன்றைத்
திருடப் புறப்பட்ட டவர்போல
ஒடத் தொடங்கி முழிக்கின்றாய்
ஒங்கும் பூங்கா வனங்கடந்தாலும். 15

தரு

காடு வல்லை யோடா—போர்
மனங் கூடுதில்லை யடா!
உனக்கெந்த நாடு சொல்லிடுவாய்—பிறகு
நாம் கூடியே போகலாம். 16

கடோ - கலி - நெடில்

மதுமலர் சொரிவள மதிலித விதமொடு
வருமத நிகர் குமரர்
வரைபொரு வியகர மலிமணி வாள்கொடு
மதமொடு குலவுகி ருய்
கதுமென நொடியினில் ஒருஅடி யுடன்உடல்
கழுதக ளுக்கிரை யிடுவேன்
கருதிய தரியலர் புவியிடை உயிர்கொடு
கனமதில் வாழுவ ரோ
சதுர்வித கேசகர் துரகத அரசர்கள்
தனையொரு பொரு ளெனவே
தரணியி னிடைதனி விரவினில் வந்துதாங்
கிறசெய மல்ல வோ
இதுபொழு துன்னார் பெயரொடு நீயிங்கோ
விதிசெய வழிமு றைகள்
இயல்மு றைப்படி யாயுரைத் திடுயா
னறிதற் கினியே.

கூழங்கைத்தம்பிரான்

1699 — 1795

இவர் தமிழ்நாட்டிற் காஞ்சிபுரத்திற் பிறந்தவர். தஞ்சை திவத்தூர்மடத் தம்பிரான்மாரிடம் இலக்கிய இலக் கண சமய பாடங்களைப் பயின்று பின்பு அம் மடத்தின ராலேயே ‘தம்பிரான்’ என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டார். அழலிற் காய்ந்த இரும்பைத் தூக்கியபோது வலக்கை வெந்து கூழை ஆயினமையின் கூழங்கைத்தம்பிரான் என அழைக்கப்பட்டார். பின்பு யாழ்ப்பாணம் வந்து குடியேறி இலக்கியப்பணி யாற்றினார்.

இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : யோசேப்பு புராணம், நல்லைக் கலிவெண்பா, கூழங்கையர் வண்ணம், சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை என்பன. இவற் றுள் யோசேப்பு புராணம் 21 காண்டங்களையும் 1023 விருத்தங்களையும் கொண்டுள்ளது.

எம்மதத்தையுஞ் சமமெனக் கருதிய இவர் யாழ்ப் பாணம் ஆங்கிலேயர் கைப்பட்ட 1795ஆம் ஆண்டில் உயிர் நீத்தார்.

யோசேப்பு புராணம்

ஆற்றப்படலம்

பயம்புவிக் கருள்பயோ தரமியா வும்வெண் டிரையாற்
பயங்கொள் வேலையிற் பரந்துவா ரிதியிடை படிந்து
பயங்க ளானவை பருதியப் பரவையின் வடிவாய்ப்
பயங்கொள் கோரகை கொண்டிடப் பரந்ததம் பரமேல். 1

பரவு மால்ககு பங்களோ டெட்டொடு வாளைப்
புரவு வேந்தராள் புவியினைப் போர்த்தென விருண்டு
விரவு கின்றது விண்ணெனும் பந்தரின் கண்ணே
யிரவு நேர்கரும் படாத்தினல் விதானஞ்செய் தென்ன. 2

திருவு லாங்கலைப் பிலிப்புமே லோன்குருச் சிந்தை
மருவு ஞானநல் லொளியென மின்னிமற் றென்வாய்ச்
சுருதி யாமெனத் தொனித்தின்னோ னுயிர்க்கரு டொலைமாக்
கருணை யாமெனப் பொழிந்தது காரிருட் புயலே. 3

தேவ தேவரும் பராபரன் சீரணி சிறந்த
தாவி லாத்திரு நாமமே தயங்குறுஞ் சுத்த
மேவி நுஞ்சியோன் வரைக்குமஞ் சனம்புரி விதம்போ
லோவி லாமழை பெய்தன வுலகுளோ ருவப்ப. 4

இறும்பி னுச்சியிற் பெய்திடும் புனலெல்லா மிழிந்தே
யெறும்பு சீயம்புல் விருங்குடா வடியெலா மீர்த்து
நறும்ப ணைத்தர ளங்களைக் கொழித்துட னடந்து
வறும்பு னத்திடை யுலாயது கடல்புரை வாவி. 5

சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலே
முரட்டை யடக்குமணி முச்சரட்டிற் கோத்தாங்
கிரட்டை மணிமாலே யென்னாற்—சரட்டேற்றக்
குக்குட வன்பனைமாக் கூழ்களிப னுட்டுநல்லைக்
கைக்குட வன்பனைமாக் காப்பு.

தனிப்பாடல்

நதியரவ மதியிதழி புரிசடை யவழிந்துநட
நண்ணுமா காச லிங்கம்
நால்வருக் குக்கலா னிழலினல் லுபதேசம்
நவிலுற்ற மவுன லிங்கம்
நதிபதித னன்புடைத் தோழனா யீசான
நிலைநின்ற வேட லிங்கம்
நிவாதமுறை யிருவர்க் கழற்கம்ப வடிவாகி
நின்றெழுஞ் சோதி லிங்கம்
துதிதுதிக் கையானை யன்பொடும் போற்றிடுஞ்
சுயம்பான வப்பு லிங்கம்
துய்யவுணர் வோரிதய கமலா லயத்திலெழு
சுடற்போற் கொழுந்து லிங்கம்
மதிதவழு மதிலோடு கோபுரந் திகழ்வுறும்
வண்ணையெல் லையினி றுத்தும்
மாதங்க புரிதையல் பாகமிசை மீதமரும்
வைத்திச மாலிங்க மே.

அச்சவேலி நமச்சிவாயப் புலவர்

1749 —

இவரது ஊர் அச்சவேலி. இவர் கணபதிப்பிள்ளைச் செட்டியார் என்பவரின் புதல்வர். பாடும் வன்மைமிக்க இவர் பாடிய தனிச்செய்யுட்களன்றி நூல்களொன்றுங் கிடைத்தில.

வரணி தல்வளை விநாயகர் வெண்பா

நல்வனமார் புன்னை நறுங்கொன்றை யத்திழுதற்
பல்வளனும் பந்தர்போற் பாங்குசூழ் — தல்வளையில்
அத்திமுக வத்திமத வத்திரிற் நித்தகத
சித்திமுத்தி தந்துநமைத் தேற்று.

இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர்

1760

இவர் யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் என்னும் ஊரிலே சிதம் பரநாதர் என்பவரின் புதல்வராகப் பிறந்தார். ‘கதிர்காம சேகர மாநாமுதலியார்’ என்பது இவரின் பட்டப்பெயர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத் திறுதியில் இவர் வாழ்ந்தார்.

இவரியற்றிய செய்யுளிலக்கியங்கள் : சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், பஞ்சவர்ணத்தூது என்பன. நொண்டி நாடகம், கோவலன் நாடகம், அனிருத்த நாடகம் முதலிய நாடக நூல்களிலும் இவரது செய்யுட் டிறனைக் காணலாம்.

இணுவைச் சிவகாமிசுந்தரியம்மை பதிகம்

தாவு கோச்சகம்

பெற்றவணீ யானுனது பிள்ளையுல கோரறிய
அற்றமிலாச் செல்வ மருளிவளர்த் தன்புதந்தாய்
இற்றைவரை யுந்தனியே யான்வருந்த வெங்கொளித்தாய்
சிறறிடைமின் னன்னை சிவகாம சுந்தரியே.

பஞ்சவர்ணத்தாது

விநாயகர் துதி

திங்கண்முக நங்கையுமை திருத்தாட் கன்பு
 சேர்ந்தநதி குலக்காலிங் கேந்த்ரன் சேயாந்
 துங்கமிகு கயிலாய நாதன் சீர்த்தி
 துலங்கு செஞ்சொற் பஞ்சவன்னத் தூதுபாட
 வெங்கயசே கரணையொரு கோட்டாற் கீன்ற
 விண்ணவர்சே கரணைமலை வேந்தன் மாது
 பங்கில்லைவத்த சந்திரசே கரன்று னீன்ற
 பரராச சேகரனைப் பணிசு வோமே.

முத்துக்குமார்

— 1779

இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டை. இவர் சேனாதிராய
 முதலியாரின் ஆசிரியர். கஞ்சன் காவியம், வலைவீசுபுராணம்
 என்பன இவரியற்றிய நூல்கள்.

கஞ்சன் காவியம்

வெயிலே றிரத்த மகுடம் புனைந்து
 வியன்மிக்க சென்னி யழகார்
 மயிலேறி யன்ப ரிதயத் துலாவி
 வருபத்ம பாத மறவேன்
 குயிலேறு போகி தருமாதி னோடு
 குறமாது தோயும் புயத்
 தயிலேறு செங்கை முருகா முகுந்தன்
 மருகா வரன்பு தல்வனே.

பிராஞ்சிசுப்பிள்ளை

— 1802

இவர் மயிலிட்டியைச் சார்ந்த வயாவிளான் என்னும் ஊரினர்; கத்தோலிக்க சமயத்தவர். இவர் பாடிய நூல்கள்: மூவிராசர் வாசகப்பா, பிள்ளைக்கவி, தசவாக்கிய விளக்கப் பதிகம்; திருவாசகம், கிர்த்தனத்திரட்டு, பச்சாத் தாபப் பதிகம், இரட்சகப் பதிகம் என்பன.

பிள்ளைக்கவி

குவலயத் தவரன்பு கொண்டாட வண்டாடு
 குளிர்மலர்ப் பொழில்க ளாட
 கோலமயி லாடவய னீடுகுயி லாடநெற்
 குலைகலக லென்றா டிடக்
 கவலையற் றிடுமாயர் களியாட விளவாழை
 களினீடு தளிர்க ளாடக்
 காராடு மொய்குழலி னாராட வழகனைய
 கழிநீடு தளிர்க ளாடத்
 தவில்முரசு டித்தும்பர் சபையாட நவகோடி
 சனமாட விளமை கொணிலத்
 தண்ணிழல்ப ரந்தாட விண்மணியொ டுங்கிரண
 தாரகை தயங்கி யாடத்
 திவலையழு தைப்பருகு தெய்வீக பாலனே
 செங்கிரை யாடி யருளே
 திருமருவு பரமகனி மரியுதவு பாலனே
 செங்கிரை யாடி யருளே.

சின்னக்குட்டிப் புலவர்

— 1815

இவரது ஊர் மாவிட்டபுரம். இவர் தெல்லிப்பழையிலே செல்வந்தராய் விளங்கிய கனகநாயக முதலியாரின் இல்லத்துப் புலவராய் விளங்கியவர். அவர்மீது ஒரு பள்ளுப் பிரபந்தம் பாடி 1789இல் வெளியிட்டார். அதுவே தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு என அழைக்கப்படுவது.

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு

வடகாரை தேன்காரை நாட்டுச் சிறப்பு

விண்டு ளாவிய தண்டலை காட்டும்

வெயில வன்பொன் னெயில்விடு பாடும்
வண்டு சோலைதே னுண்டிசை பாடும்

வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 1

பொங்க ரிடைப் பைங்குயின் மேவும்மென்

பூவை மாடப் புரூயிவை கூவும்

திங்கள் மாடத் தயங்கி யுலாவிடுந்

தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 2

காளை வெருண்டு கறுமி வயல்தொறுங்

கலந்த மள்ள ரொலியி னிற்றெறும்

வாளை பூகத்தின் பாளையைக் கீறும்

வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 3

வன்ன மாங்கனி யூற்றிய யூற்றின்

வருக்கை வாழை பெருக்கிய சேற்றின்

கன்ன லென்னவே செந்நெல் வளர்ந்தோங்குந்

தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 4

பொன்ற வழந்திடு வீதிக டோறும்

புதிய சந்துந் துதிசெய்து மீளும்

மன்ற லும்மிளந் தென்றலும் வீசும்

வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 5

காக்கு மள்ளர்க டாக்கும் வெயிலிற்
கடைக டந்தக டைச்சிய ரெல்லாந்
தேக்கு தேனுலை வார்க்கும் வளஞ்செறி
தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 6

கஞ்ச முந்திக முஞ்சமுந் துய்யசெங்
காவி யுங்கமழ் வாலியும் மேவும்
மஞ்ச னும்வள ரிஞ்சியுஞ் குழும்
வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 7

ஏற்றைப் பூட்டியே மள்ள ருரப்பிட
எழுந்த வாளை வளைந்து கொழுந்தண்
சேற்றிற் பாவியே நாற்றிற் குதித்திடுந்
தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 8

தேனைத் தாங்கிய வார்பலிற் றேம்பொதி
செய்ய துய்ய செழுங்கம லத்திரள்
வானத் தோங்குவண் டாடனத் துடன்செறி
வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 9

மருவு மஞ்செழுத் தும்வளர் சைவமும்
மறையும் நீதியும் வாய்மையு மோங்கிட
திருவெண் ணீறும் அறநெறி யும்வளர்
தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 10

பலவிதச் செந்நெற் போரை மிதித்துப்
பகரும் பற்பல நற்றிசை தோறும்
மலைக ளென்னப் பொலியைக் குவிக்கும்
வடகா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 11

ஏரை மள்ளர்கள் பூட்டி யுரப்ப
எழுந்த வாளைக ளெங்குங் குதிப்பத்
தேரை பாயவெண் னாரைகள் பாய்ந்திடுந்
தென்கா ரைவள நாடெங்கள் நாடே. 12

காரைநாட்டு வேளாளர் வளம்

மருவு கங்கை குலாதிபர் பூவினில்
மாறி லாறு தொழிலது செய்திடத்
திருவு மாநெறி யுந்தழைத் தோங்கச்
செகத்தின் மீது மகத்துவ மாகி 13

கங்குன் மீது வருமரற் கன்பொடு
கன்ன னேரும் முனையமு தீந்து
துங்க மேவிய பாவலர் தங்கட்குச்
சூவி வெந்நிற் சுடுமன்ன மிட்டு 14

கதிர்த ரும்பணி மாமணி பாவலர்
கையின் மீது கருத்துட னீந்து
பொதித ருங்கலை கீறிக் காலினிற்
பொருந்து புண்ணினை வேந்தர்முன் காட்டி.

மழை பேய்தல்

இலங்கொளி மருவிப் பலதிசை யினுமொய்த்
தெழிறிகழ் ககனத் தெழுமுகினீள்
கலைமக ன்ருவத் துலவிவெள் வளைநற்
கயலுகள் தமரக் கடலிடைநீர். 16

இந்திர சிலையிட் டண்டமு மெதிர்வுற்
றெங்கணு மிருளிட் டடங்கவே
அந்தர மிசையிற் செங்கதிர் கலைசுற்
றம்புவி மறைவுற் றெடுங்கவே. 17

படநிரை யரவத் துடனுழை யுழுவைப்
பாழ்நிரை சிதறிப் பதறவே
தடமழை விகடக் கடகரி திரியச்
சலசல சலெனப் பொழியவே. 18

மருக்கோட் டுநிரை சரித்து முறைமுறை
மறித்து மிகுபனை முறித்துநீள்
தருக்கு சுளைவிரி வருக்கை யுறுகனி
தரித்து விழவிழ மிதக்கவே. 19

தேங்கு புனலிடை வீங்கு மதகரி
சேர்ந்து பொலிவொடு தேம்பவே
தாங்கு முசவுட னெகின முதலிய
சாய்ந்து பவன்மிசை தூங்கவே. 20

துங்கக் குறவர்க டங்கிச் சிலையொடு
துன்புற் றிடையிடை தயங்கவே
செங்கட் புறவொடு கம்புட் பறவைக
டங்கிப் புனலிடை தியங்கவே. 21

கன்னலின் முத்துங் குடவளை முத்துங்
கமுகினில் முத்துங் கலந்துநீர்
செந்நெலின் முத்துங் கொணர்ந்து திசைதிசை
செறிந்து மெய்ப்புவி நிறைந்ததே. 22

காளை

இட்ட மாகவே மால்கொண்டு போனதோர்
ஏழு காளை யினுவுமல் லாமல்
அட்டதிக்கி லொருபுறந் தன்னிலோர்
ஆட்டு டன்மாட்டைக் கூட்டியே விட்டேன்
கட்டுப் பண்ணையி லேபல மாடுண்டு
காட்டு வேனரன் கட்டிடு மாட்டைக்
குட்டிப் பாம்பும்பு லியுங்கண் டார்களாங்
கேட்டுப் பின்பு கிளத்துவ னுண்டே. 23

மண்வெட்டி

சைய நேரு மணிப்புய வேள்தமிழ்த்
தண்டிகைக் கனக நாயகன் நாட்டினிற்
செய்யின் மேவுவ ரம்புவாய்க் கால்வெட்டித்
தேய்ந்து போனதோ ராயிரங் கோடியே
மெய்ய தாகவே மேடு திருத்திட
வெட்டித் தேய்ந்தமண் வெட்டிகள் கோடியாம்
நையு மென்குடி லின்மே விக்கிடந்து
நலிந்த மண்வெட்டி காட்டுவ னுண்டே. 24

மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர்

1779 — 1816

இவரது ஊர் மாதகல். இவர் சிற்றம்பலப் புலவரது சகோதரியின் புதல்வர் ; வையா என்னும் பெயர் பெற்ற கல்விமானின் மரபில் உதித்தவர் ; கூழங்கைத் தம்பிரா னிடங் கல்வி கற்றவர். யாழ்ப்பாணவைபவம் என்னும் வசனநூலை இயற்றியதன்மூலம் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளார். இவரியற்றிய செய்யுணூல் புலியூர் யமகவந்தாதி. ஞானாலங்காரரூப நாடகம், காசியாத்திரை விளக்கம் என்னும் நூல்களும் இவரது செய்யுட்டிறமையை யுணர்த்துவன. பின்வருஞ் செய்யுள் இவர் பெருமையைக் கூறுகின்றது:

நெய்யார்ந்த வாட்கைப் பரராச சேகரன் பேர்நிறுவி
மெய்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் நூல்கள் விரித்துரைத்த
வையாவின் கோத்திரத் தான்மயில் வாகனன் மாதவங்கள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூரந் தாதி புகன்றனனே.

புலியூர் யமக அந்தாதி

பாயசங் கண்டு பரியாக்கி யத்தபத் தர்க்கினிய
பாயசங் கண்டு நிகர்புலி யூர பகையைவெல்லு
பாயசங் கண்டு கரத்தாற் கரிய பழவினைக்குப்
பாயசங் கண்டொ டராதெனை யாள்க பராபரமே. 1

கரமஞ் சரிதரு வென்னற்க நீசரைக் கட்டுகட்சி
கரமஞ் சரிதரு மம்புலியூ ரற்கிய மன்கடிந
கரமஞ் சரிதரு மாயைநெஞ் சேநங் கருவினையக்
கரமஞ் சரிதரு மென்றே மொழிக கனவிலுமே. 2

மணக்குஞ் சரதத் திருமாற் கரியவர் வண்புலியூர்
மணக்குஞ் சரந்நம் மறந்தனர் சேவல் வரும்பெடையை
மணக்குஞ் சரந்தைபெடையாற்றப் புள்ளுறைவான்கழியே
மணக்குஞ் சரமெய்து வேளெதிர்ந் தானெங்ஙன் வாழ்குவமே.3

வானவன் பாலன்று பாணன்கை யோலை வரைந்தனுப்பும்
வானவன் பாலன்ன பூதியி னான்மயி லோன்பயில்க
வானவன் பாலன் றலைக்கறி யுண்டவன் வண்பதஞ்சேர்
வானவன் பாலனம் வாழ்புலி யூரை வணங்குதுமே. 4

கூடம் புடைத்த வயிற்கண்ணி கேள்வன் குளிர்வுலியூர்க்
கூடம் புடைத்த மலைமுலை மாதின் குறுமுயலின்
கூடம் புடைத்த முகங்கண் ணெனவுண்டு கொல்வண்டுகாள்
கூடம் புடைத்தட வாரிச நீலங் கொளக்கண்டதே. 5

தனையா தரிக்கும் பிரமத்தை யோதெனச் சண்முகநா
தனையா தரிக்கும் புகழ்ப்புலி யூரனைத் தாணுவைநித்
தனையா தரிக்கும்பர் தாருவென் றோர்சிலர் சார்பவப்பந்
தனையா தரிக்கும்ந் தோவிருப் பாரித் தரணியிலே. 6

பாதவத் தைக்குறித் தேழெய்த கேழன்முன் பார்க்கரிய
பாதவத் தைக்குமெய்ப் பங்களித் தோய்புலி யூர்ப்பதியப்
பாதவத் தைக்குறு கேனூயிர் போமப் பகலிடைத்தப்
பாதவத் தைக்குத வுற்றிடு வாய்பரிந் தஞ்சலென்றே. 7

இடந்தால மாவுறை யன்றிலும் பேடு மெழிற்சத்திமாந்
பிடந்தாலம் வைத்திடு மூவரும் போன்மின்னு மேந்தலுமண்
ணிடந்தாலம் வாழரி யேற்றோ னுறையிணர் மேய்ந்திகன்ம
கிடந்தால மன்னு மியற்புலி யூர்நகர்க் கேகிளரே. 8

காந்தத்தில் வீழு மிரும்பினைப் போற்கனற் கண்ணுதலிற்
காந்தத் திலக நுதலாண் மருங்குறை கத்தனையே
காந்தத்தில் வீழிற் கவின்புலி யூரன் கமலமதங்
காந்தத்தில் வந்த களிவண்டிற் றேன்றுங் கருத்துறவே. 9

பாடலங் கந்தம் பயில்சடை யார்பது மத்துமள்ளர்
பாடலங் கந்தத் துழும்புலி யூர்ர்செம் பங்கியிரு
பாடலங் கந்தகற் செற்று ரெனவொன்று பாடுகிலீர்
பாடலங் கந்தமை யாதினுக் கோதுவீர் பாவலரே. 10

5. ஆங்கிலேயர் காலம்

1796 — 1947

அரசியல்நிலை :

ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து யாழ்ப்பாணம், மன்னார், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு முதலிய கடற்கரைப் பட்டினங்களை 1795இற் கைப்பற்றி 152 ஆண்டுகளாய் ஆண்டுவந்தனர். 1815இலிருந்து கண்டியிராச்சியமும் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று. பல நூற்றாண்டுகளாகத் தனித்தனி யிராச்சியங்களாயிருந்த ஈழத்துப் பிரதேசங்கள் ஆங்கிலேயராலேயே ஒரிராச்சியமாக ஆளப்பட்டன.

ஆங்கிலேயர் ஈழத்தையாண்ட காலத்திலே நாட்டிற் சமாதானம் நிலவற்றெனலாம். நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்யும்பொருட்டு அவர் தேயிலை, இறப்பர், கோப்பி முதலிய பயிர்ச் செய்கைகளைப் பெருநிலப் பரப்பி லுண்டாக்கினர். காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நாடுகளாக்கப்பட்டன; வியாபார வசதிகள் பெருகின; நாடுமேலும் புகையிரத, தெரு வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன; உத்தியோக வாய்ப்புக்களும் பெருகின; செம்மைசா லாட்சியின் நிருவாகக் கடமையையாற்ற நாட்டுமக்கள் தேவைப்பட்டனர்; ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் பெரிய நகரங்களெங்கும் திறக்கப்பட்டன; கிறித்தவமத நல்லெண்ணக்குழுவினர் மேலை நாடுகளிலிருந்து இங்கு வந்து தம் மதத்தைப் பரப்புவதற்கேற்ற வாய்ப்புக்களுங் கிடைத்தன. ஆட்சியாளரின் தூண்டுதலின்றியே மக்களிற் சிலர்தம் பொருளாதார நிலையை விருத்திசெய்யும் நோக்கமாக மதமாற்றம் பெற்றனர். இதனாற் றேசியவுணர்வு பெருகுவதற்குத் தடைகள் பல ஏற்படலாயின. ஆயினும் ஈழம் சுதந்திரநாடாக மாறுவதற்கு ஆங்கிலேயர் கடைப்பிடித்த அரசியற் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் பெரிதும் உதவினவெனலாம்.

இலக்கியப்பண்பு :

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்திலே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் புலவர்கள் சிறந்த செய்யுளிலக்கியங்களைப் புனைந்தனர். இவற்றுட் பல அச்சாகியுள்ளன. ஆயினும் நூல்களின் தரத்தைப்பற்றி ஓரிரு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே கூறல் முடியும்.

யாழ்ப்பாண, திருக்கோணமலை மாவட்டங்களிற் போல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் ஈழத்துக்குப் பெருமையிட்டிய தமிழ்ப் புலவர்கள் தோன்றியது ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக் காலத்திலாகும். இவர்களுள் வித்துவான் பூபாலபிள்ளையையும் சுவாமீ விபுலாநந்தரையுஞ் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். சைவ, கிறித்தவ இலக்கியங்களன்றி இசிலாமிய இலக்கியங்களும் பெருமளவிற்கேன்ற வாரம்பித்த காலம் ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலமாகும். அக்காலத்திய இசிலாமியப் புலவர்களுள் அருள்வாக் கியர் அப்துல்காதிருப் புலவர், அசனாலெப்பைப் புலவர், சுலைமான்லெப்பைப் புலவர் ஆகிய மூவரையுஞ் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக் காலத்தி லெழுந்த செய்யுளிலக்கியங்களுட் பெரும்பாலன மதச்சார்பு பற்றியவை. சைவசமயத்தின் உட்பொருள்கள் துலங்கத் துலங்கப் பாடிய பாடல்கள் பல ஈழத்தமிழிலக்கியத்தை அழகு செய்து நிற்கின்றன. தென்கதிரை, நல்லை, மாவை, நயினை, கோணை முதலிய தலங்களில் வீற்றிருக்குங் கடவுளர்மீது அந்தாதி, வெண்பா, ஊஞ்சல், அகவல், மான்மியம் முதலிய பிரபந்தங்கள் பல எழுந்தன. இவற்றுள், அந்தாதி, ஊஞ்சல் ஆகிய இருவகைப் பிரபந்தங்கள் ஈழநாட்டுப் புலவர்களாற் பெரிதும் விரும்பப்பட்டன. ஈழத்திலே தமிழ் மக்கள் வாழும் இடங்களிற் கோயில்களில்லாத ஊர்களில்லை; பாடல்பெருத கோயில்களு மில்லையெனலாம். ஈழத்திலே சைவம் தூய்மையுடன் வளர்வதற்குக் காரணமாயமைந்தவை இப் பிரபந்தங்க ளென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

ஈழத்திலே சைவசமய வளர்ச்சியின் நிமித்தம் நூற்றுக் கணக்கான பத்தியிலக்கியங்களைப் பொழிந்த புலமை மேகங்கள் தோன்றுவதற்கேற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கியவர் நல்லையகர் ஆறுமுகநாவலரெனலாம். அவர் தோற்று வித்த புலவர்பரம்பரை இன்றும் சுடர்விட்டெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆறுமுகநாவலரின் மாணவ சூழலுளகப்படாத ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் சிலரினுஞ் சிலரே. இக் காரணத்தால் ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் நாவலர்பரம்பரையினர் புனைந்த செய்யுளிலக்கியங்களெல்லாம் சைவசமயச் சார்புபற்றி அமைந்திருப்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களுட் சொல்லலங்காரக் கவிதைகள் புனைவதிற் புகழ் பெற்றவர் க. மயில்வாகனப் புலவர் (1895 — 1918) ஆவர். மாலைமாற்று, கோமுத்திரி, காகபாத பந்தம், நான்காரச் சக்கர பந்தம், நாகபாச பந்தம், இரட்டைநாக பந்தம், வேலாயுத பந்தம், பதுமபந்தம், இரதபந்தம், முரசுபந்தம் முதலிய செய்யுள் வகைகள் பலவற்றை அவர் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார். சிலேடை பாடுவதிற் புகழ் பெற்றவர் முருகேசபண்டித ராவர். எண்ணுக் கணக்கிற் கூடிய செய்யுள்களை யாத் தோருள் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், வயாவிளான் ஆசகவி வேலுப் பிள்ளை முதலியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். ஆங்கிலப் புலவர்களின் பாடல்களைத் தமிழாக்கஞ் செய்து தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்தியோருட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆவர். ஆங்கிலப் புலவர்களாகிய செகசிற்பியார், தெனிசன், மில்றன், கீட்சு என்போர் பாடிய சிறந்த பாடல்களை அவர் அழகாகத் தமிழிற்றந்துள்ளார்.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலப் புலவர்கள் கையாண்ட தமிழ்நடை செந்தமிழாகும். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் இனிமையுந் தூய்மையுமுடைய தென்பதை உலகுக்குக் காட்டி நிற்பன இவரியற்றிய பிரபந்தங்கள். தமிழிலக்கண

நூலோர் வகுத்த நுழைவாயிலினூடேயே வடமொழிச் சொற்கள் தமிழிற் புகுந்தன வென்பதை இவ்விலக்கியங்கள் காட்டிநிற்கின்றன. நாடக விலக்கியங்களோ அங்ஙன மின்றிப் பேச்சுமொழி பெரிதும் விரவப் பெற்றுள்ளன. இந் நாடகங்கள் இசைச் செய்யுளிற் பாடப்பட்டுள்ளமையின் அவற்றினின்றும் எடுத்துக்காட்டுக்கள் இவ்வியலிற் றரப்படுகின்றன.

சேனாதிராச முதலியார்

1750 — 1840

இவர் தென்கோவையைச் சார்ந்த இருபாலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த நல்லைநாதமுதலியாரின் புதல்வர்; மாதகற் சிற்றம்பலப் புலவரிடத்தும், கூழங்கைத் தம்பிராரிடத்தும் கல்வி பயின்றவர் என்ப. போர்த்துக்கேயம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளிலே தேர்ச்சிபெற்ற இவர் நியாயதூரந்தர ராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் அரசாங்க உத்தி யோகம் வகித்தவர். சிறந்த தமிழ்ப் புலமைபடைத்த புலவர் திலகமாய் விளங்கிய இவரிடங் கல்வி கற்றோர்களுள் நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர், நீர்வேலி பீதாம்பரப் புலவர், ஆறுமுகநாவலர் முதலியோர் சிறப்பாகக் குறிப் பிடத்தக்கவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : நல்லைவெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக்குறவஞ்சி, நீராவிக்கவிவெண்பா முதலியன.

நல்லைக் குறவஞ்சி

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ரம்மானை
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க அம்மானை
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானை. 1

கொடிவளரு மணிமாடக் கோபுரஞ்சூழ்

நல்லூரிற் குமர மூர்த்தி

அடியருளத் திருளகல அமரர்முக

மலரவர அணிமா னீன்ற

கொடியினோடும் பிடியினோடும் குலவுமுடம்
பிடியொடுங்கோ தண்ட மேந்தி
மிடியகல மயிலேறி விடியவந்த
தினகரன்போல் மேவி னானே.

2

நல்லை வெண்பா

காப்பு

கந்தவேள் வேன்முருகன் காங்கேயன் காதலித்து
வந்தநல்லூர் வெண்பா வகுப்பதற்குச் — சந்த
வனகவள வாரணமுன் னாங்குடிலை மேவுங்
கனகவள வாரணமே காப்பு.

3

பூமாது பூவினுளப் பொன்மலரென் நெண்ணிநித
நாமா துடன்வாழு நல்லூரே — தேமாது
பாலனய னத்தன் பரிந்தறியா நின்றவரன்
பாலனய னத்தன் பதி.

4

சீர்விளங்கு மெப்பதிக்குஞ் செப்புகின்ற சொற்பெயரே
யூர்விளங்கு நாமமா நல்லூரே — யூர்விளங்கு
நன்கதிரை நாகத்தா னண்ணலரென் றஞ்சுவிக்குங்
தென்கதிரை நாகத்தான் சேர்வு.

5

போற்றமடி யார்பிறவிப் புன்மையிரு னைக்குதலா
னாற்றிசையும் வந்திறைஞ்சு நல்லூரே — யேற்ற
மருவலரை நேர்முடித்தான் வானவர்க்காய் நீப
மருவலரை நேர்முடித்தான் வாழ்வு.

6

மெய்ப்புலவ ருள்ளுறலான் மேகமதி லூர்தலா
லொப்புலவணை நாயகனா நல்லூரே — யப்புருவ
நஞ்சார் கணியானா னன்கா னவர்முன்பு
நஞ்சார் கணியானா னாடு.

7

மற்குரிய தோளரசர் மாமுடியுங் கையகமும்
பொற்கவிகை காட்டும் புகழ்நல்லை — விற்குலவு
நாகங் கலந்தா ரெனநயந்தார் சேயிருவர்
பாகங் கலந்தார் பதி.

8

பொன்னனையார் சிற்றிடையும் பூசுரர்கள் சொற்கிடையு
நன்னூல் கலைவிளங்கு நல்லூரே — முன்னினைஞ்
ரேற்றமருள் வீட்டினு னீர்வேலா னன்பருக்கே
யேற்றமருள் வீட்டினு னில். 9

வேதவொலி வேள்வியொலி மிக்க விழாவொலியா
லோதவொலி நாணுமுயர் நல்லை — காதரவின்
மாற்கிழவ னாகி வரைக்குறவர் முன்வள்ளி
பாற்கிழவ னானுன் பதி. 10

தூவிமயின் மீதாகச் சுந்தரநல் லூரிறைவன்
சேவலங்கை யான்பவனி சேர்ந்ததுதான் — தீவகம்போ
லக்குருகு முன்னு வவர்க்குருகு மாயிழையார்
கைக்குருகு கொள்ளவே காண். 11

பாகனசொல் லார்நகையும் பன்னு சிவநூலு
மாகதியைக் காட்டு மணிநல்லை — நாகவுரி
போர்க்குமரன் சத்திதரப் போந்தசுரர் மாளவடும்
போர்க்குமரன் சத்திதரன் பூ. 12

செல்வமலி நல்லூரே செஞ்சிலைக்கை வெஞ்சூரன்
றெல்லவியன் றன்மாயச் சூழ்வினாற் — பல்விதமாம்
புல்லுருவங் காட்டினு னென்பதெல்லாம் போக்கியோர்
நல்லுருவங் காட்டினு னுடு. 13

நந்தா வனத்தருவி நன்மதுவா ருந்தேன்கள்
மந்தாரத் தேனளவு மாநல்லை — முந்தா
மடங்கலையம் பிற்செற்றான் மாறார்ந்த வெய்ய
மடங்கலையம் பிற்செற்றான் வாழ்வு. 14

போதப் பொலிவுள்ளார் முத்தி நலம்பொருந்தி
யோதக் கடல்போ லுயர்நல்லை — பாதக்
கனகச் சிலம்பன் கலைப்புலவன் செவ்வே
ளனகச் சிலம்ப னகம். 15

என்னுசை யம்பரமே லானே னினிநாண
மென்னுசை யம்பரமே யாதலால் — முன்னொருநாட்
டந்தார் வந்தாரார் நல்லூரார் தழைகடப்பந்
தந்தார்வந் தாரார் தனி. 16

செந்நெல்லும் வேள்வித் திறத்தினருங் கன்னலுமே
கன்னனிலை காட்டுங் கவினல்லை — மன்னுசிவ
னுண்மைகோ லானிறுத்தா னெட்டிவருஞ் சூர்மாயத்
திண்மைகோ லானிறுத்தான் சேர்வு. 17

வார்காட்டும் பொற்குடத்தார் வாய்க்கைகை கொந்தளமுங்
கார்காட்டப் பீலிமகிழ் காநல்லை — வार्ன்கோட்டுத்
தானமுறக் காதினான் றுனவவே தண்டமுட
னீனமுறக் காதினா னில். 18

சீரரச கேசரிமுன் னாகுந் திறலாண்மைப்
பாரரசர் போற்றும் பதிநல்லை — காரிகையார்
தாராதா ரக்களத்தன் றந்தமட வார்புனையுந்
தாராதா ரக்களத்தன் சார்பு. 19

படைமடத்தை நீங்கினார் கற்றார்பன் னாலுங்
கொடைமடத்தர் வாழ்வுகூர் நல்லூர் — விடமடைத்த
கந்தரத்தர் செம்மலருட் காங்கேயர் வேலுகந்த
கந்தரத்தர் செம்மல் களம். 20

தன்மங் கலமெனக்கொள் சால்பினர்மெய்ச் செல்வார்சேர்
நன்மங்க லஞ்சிறந்த நல்லூரே — பொன்மலியுந்
தாம் மதலையார் தன்னடியா ருய்யவருள்
சேம மதலையார் சேர்வு. 21

சைவம் பொலிக தமிழ்தழைக தாரரசர்
செவ்வியகோ லுய்கவளர் சீர்நல்லை — மெய்ம்முனிவர்
நன்கவியுங் கானவரே னற்சருவும் கொள்வானென்
புன்கவியுங் கொள்வான் புரம். 22

பொன்னங் கலையார் விலோசனத்தான் மாதிரம்போய்த்
துன்னியசீ ராலுமைநேர் தூநல்லை — முன்னயனைத்
தாரகங்க டாவினான் றுவரக்கட் பீலியைச்சூர்
போரகங்க டாவினான் பூ. 23

நத்தமு ருங்கயத்தால் நன்கிளைகொள் பாடலத்தால்
சித்தசவேள் போலுந் திருநல்லை — முத்தின்
திருத்தணிமா மலையுந் திண்கோட்டிற் காட்டும்
திருத்தணிமா மலையான் சேர்வு. 24

சந்திரசேகர பண்டிதர்

1785

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் வாழ்ந்த நாராயண பட்டர் என்பவரின் புதல்வர்; நல்லூர்க் கந்தசுவாமி மீது ஒரு கிள்ளைவிடுதூது பாடியுள்ளனர். அந்நூல் 1785இல் இயற்றப்பட்டதென நூற்சிறப்புப்பாயிரங் கூறுகின்றது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடுதூது

சிறப்புப்பாயிரம்

ஆசிரியவிருத்தம்

சீர்செறி சகவாண் டாயிரத் தெழுநூற்

றெட்டெனச் செறிந்திட விரவும்

பேர்பெற மருவும் பராபவ வருடம்

பிறங்குதை மதியிரு பத்தோ

டேர்தரு மொன்பான் றிகதிபொன் வார

மிசைத்திடுஞ் சோதிநா ளிதனிற்

சார்தரு நல்லூர் முருகவே ளருளாற்

றருங்கிளித் தூதுசொன் னதுவே. 1

கட்டளைக்கலித்துறை

செந்நெற் பழனத் திருநல்லை வேன்முரு கேசருக்கு
வன்னப் பசங்கிளித் தூதுரைத் தான்சது மாமறைதே
ரன்னத் தவனிகர் நாரா யணனரு ளாலுதித்தோன்
பன்னத் தருபுகழ்ச் சந்திர சேகர பண்டிதனே. 2

காப்பு

வேண்பா

விந்தைசெறி நல்லூர் விரும்பியுறுங் கந்தன்பாற்
கந்தரஞ்சேர் கிள்ளைவிடு தூதுக்குத் — தந்தவிசைச்
சீராம்ப லானனத்தான் சிந்திக்கு மோர்கோட்டுக்
காராம்ப லானனத்தான் காப்பு. 3

கீத்தாம்பிள்ளை

1798

இவர் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாதோட்டத்து நாடகாசிரியராய் விளங்கிய லோறஞ்சப்பிள்ளை என்பவரின் பேரன். இவரால் இயற்றப்பட்ட நாடகங்கள் : எருமை நாடகம், நொண்டி நாடகம், எம்பரதோர் நாடகம் என்பனவாகும். இவற்றுள் எம்பரதோர் நாடகம் 1798இல் இயற்றப்பெற்றது.

எம்பரதோர் நாடகம்

காப்பு

விருத்தம்

ஏர்மேவு பொற்றிகிரி கரத்தி லேந்தும்
 எண்டிறீக் கெம்பரதோர்க் கினிய காந்தை
 சீர்மேவு கற்புராக் கினிதன் காதை
 சிறப்புயர்நா டகப்பாவாய்த் தேர்ந்து கூறப்
 பார்மேவு பெத்தலையம் பதியில் வெல்லைப்
 பருப்பதத்தில் மனுச்சுருபம் படைத்து வந்த
 நேர்மேவு மேசநச ரேனு பாதம்
 நித்தியமுங் காப்பெனமுன் நிறுத்தி னேனே. 1

பின்விருத்தம்

திருஞான மறைக்குகந்த செல்வ னாகச்
 செகம்புரக்கு மெண்டிறீக்கெம் பரதோர் பாரி
 பெருஞான நேசகற்பு ராச மாது
 பேருலகில் நடந்தசரித் திரத்தின் காதை
 அருஞான முனிவோர்சொல் லுரையின் வண்ணம்
 அரங்கினில்நா டகப்பாவா யறையப் பாரிற்
 குருஞான முபதேச முரைக்கு மாதி
 குமாரனிரு சரணமலர் கும்பிட் டேனே. 2

தம்பி தாழ்சை

வாச மேவுகுழல் ராச மாமதுர
 வஞ்சி யேகொடிய நெஞ்சியே
 வன்ன மாமனைசெய் யென்ன வோதுதல்
 வருத்த வோசிறையி ருத்தவோ
 கூசி டாமொழியை நேச மாமெனவே
 கொம்ப னுருரையை நம்பிநான்
 குறிக்கு மாப்பதுபற் றிக்கு மந்திபடு
 கோல மாமெனது சீலமே
 ஆசில் லாதகொடி யேவெ முத்திடினும்
 அத்தி மீதுமலர் பற்றினும்
 அரிவை நெஞ்சொருவர் அறிதல் பஞ்சியென
 அன்று சொல்லுவமை கண்டதே
 தேச மேமகிழு மிராச னாமெனது
 சேட்ட னுரிவைகள் கேட்டராற்
 செய்வ தென்னவினி யையை யோபழைய
 தீது சூழ்ந்ததினி யீதுதான்.

3

கன்னி திருவாசகம்

ஆதியே போற்றி யநாதிகா ரணமா
 யனைத்தையும் புரப்பவா போற்றி
 அளவில்லா ஞானக் கருணையங் கடலே
 அடியிணை போற்றியே போற்றி
 சோதியே போற்றி நீதிசேர் மூன்று
 சுடரொளி யானவா போற்றி
 தொல்புவி தனிலென் வல்வினைப் பாவத்
 தொடரறுத் தாட்கொள்பவா போற்றி.

4

கோதிலா விடையர் சேரியிற் கோவின்
 குடிவினி லுதித்தவா போற்றி
 கொடுமைசேர் கடிகள் துடிமத மொடுக்கும்
 கொற்றசற் குருபரா போற்றி

பேதையென் றனக்கித் தனையுப காரப்
பேறுதந் தாள்பவா போற்றி
பிறங்குநற் கருணை நிறைந்ததித் தியமே
பேரின்ப நாதனே போற்றி.

5

போது மங்களத்தரு

வேந்தர்சம தானமுற மங்கள வாழ்த்து—நன்மை
மெய்ஞ்ஞான மேசிறக்க மங்கள வாழ்த்து
சேர்ந்துசந்தா னந்தழைக்க மங்கள வாழ்த்து—சுக
செல்வமுடன் வாழ்ந்திருக்க மங்கள வாழ்த்து. 6

மிடிமைநோய் பிணியகல மங்கள வாழ்த்து—என்றும்
மெய்சுகமபெற் றுய்திருக்க மங்கள வாழ்த்து
படியில்நற் பொருள்பெருக மங்கள வாழ்த்துப்—பல்
பாக்கியம்பெற் றுய்திருக்க மங்கள வாழ்த்து. 7

மாதழும் மாரிபெய்ய மங்கள வாழ்த்துச்—செந்நெல்
வாரிமிக வேபெருக மங்கள வாழ்த்து
மேதினி யடிமையுய்ய மங்கள வாழ்த்து—என்றும்
மேன்மைபெற்று வாழ்ந்திருக்க மங்கள வாழ்த்து. 8

வாணிகம் மிகப்பெருக மங்கள வாழ்த்து—பூவில்
வர்த்தகர் திதந்தழைக்க மங்கள வாழ்த்து
தோணுநன் நிதிபெருக மங்கள வாழ்த்து—சுப
சோபனமாய் வாழ்ந்திருக்க மங்கள வாழ்த்து. 9

பாரிலிக் கதைசிறக்க மங்கள வாழ்த்து—இதைப்
பாடியாடு வோர்தழைக்க மங்கள வாழ்த்து
பேரிய விசைவிளங்க மங்கள வாழ்த்து—கேட்கும்
பேரவையெல் லாந்தழைக்க மங்கள வாழ்த்து. 10

மேழிக் கொடிதழைத்து வாழ்க வாழி—இந்த
மேதினி யுழவுதொழில் வாழ்க வாழி
ஆழிப்பொருள் மாடாடு வாழ்க வாழி—எங்கள்
அனைய பொருள்தழைக்க வாழ்க வாழி. 11

142 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

நற்புறு சுகம்பெருகி வாழ்க வாழி—இலங்கை
நாடுமிக வேதழைத்து வாழ்க வாழி
பொற்புறு மெண்டிறீக்குநகர் வாழ்க வாழி—கற்புப்
புண்ணியரா சாத்திகதை வாழ்க வாழி. 12

தண்டலைத் தலைவாநிதம் வாழ்க வாழி—மற்றுஞ்
சகலபெரி யோர்தழைத்து வாழ்க வாழி
தண்டமிழ்க் கலைஞர்சங்கம் வாழ்க வாழி
தானியம் மிகப்பெருகி வாழ்க வாழி. 13

மன்னார்மா தோட்டநகர் வாழ்க வாழி—இதில்
வாழ்சகல மானருய்து வாழ்க வாழி
பொன்னு ரரண்மனையும் வாழ்க வாழி—என்றும்
பூமாது வாழ்ந்திருந்து வாழ்க வாழி. 14

க. ஆறுமுகம்

1806

இவரது ஊர் திருக்கோணமலை. தந்தையார் பெயர்
சுப்பிரமணியர். திருக்கோணசல சைவ ஆதினத்தைச்
சேர்ந்த இவர் பெரும் புலமையுடன் திகழ்ந்தார். இவ
ரியற்றிய நூல் 'திரிகோணமலை அந்தாதி'யாகும்.

திரிகோணமலை அந்தாதி

விநாயகர் துதி

பூமா தருணிறை பொற்கோண வெற்பிறை பூத்தபுக
ணுமா தருணிய லந்தாதி கூற நகவிமயக்
கோமா தருளொரு கொம்பிரு கடொளி கூருமுக்கட்
டேமா முகவைங் கரதரன் பூங்கழல் சேர்துணையே.

நூல்

மலையாங் கயிலை வரதப் பிரானடி வாழ்த்தியென்றும்
நிலையா மடியவர் நெஞ்சமொ டேழ்பில நீள்விசம்பு
துலையாம் வழிதவ றினுங்கற் பிறையுஞ் சுருங்காக்
கலையா மதிமுகங் கண்டகன் றுனுளங் கனகமே. 1

தனிவாழு நாதர் தருதந்தை தாயிலர் தண்கயிலே
யுனிவாழு மீச ருளமுறை யொண்டொடி யோங்குடலில்
வனிவாழு நின்விழி மாலம்பு பாய மனமருளின்
புனிவாழு மாறோர் கயம்புக்க தாகிற் புகன்றிடுமே. 2

மறைமுத லாமரன் வைகிய கோண மலைமயிலே
நிறைமுத லாவொளிர் நின்முக நேரு நிறைமதியங்
குறைமுத லாயின கொண்டுள நானூஉ குலவமுத
முறைமுத லாமிவ் வரைவல மென்று முலாவியதே. 3

சுடர்க்கொடி தென்கயி லைக்கிறை தோய்கொடி தொல்விமயம்
படர்க்கொடி யண்ட சராசர மற்றும் பயந்தகொடி
யிடர்க்கொடிக் காடு மெழிற்கொடி யின்குழ லேறரிகா
ளுடற்கொடிக் கூறு வரினுமக் கேபழி மின்னிடுமே. 4

பிடியன்ன மென்னடைப் பெண்ணர சேயுணர் பேரரவின்
வடிவன்ன காந்த ளலர்ந்த வனமயி லாடியவாற்
கொடிமன்னு தென்கயி லாய நிறைபுரி கோலமொடே
நொடிதன்னி லெய்து வரஞ்சலை வேழ்புரி நோவுமின்றே.

கருமந்தி வாயிற் கடுவனன் மாங்கனி கையினிடுங்
கடுமந்தி கண்படு காக்கயி லாயரைக் கண்டிறைஞ்சார்
கருமந்தி ரிபுசெயும் பாளு டலுயிர் கைக்கொளவுட்
கருமந்தி கணைதிர் காலையென் சொல்வர் கருத்துரையே.

கண்டங் கரியர் கயப்புலி மாவுரி கையிடையிற்
கண்டங் கரிய பதியெப் பொருட்குங் கயிலைமலைக்
கண்டங் கரிசன மென்முலை யின்சொல் கவின்றிடலுன்
கண்டங் கலந்த நறையுட னுண்டகல் காவலனே. 7

உன்ன நினைவு முலையா வினைவு முயர்மதியும்
பன்ன மனுவும் பதரு மனமும் பகைசினம்பொய்
மன்ன வறிலும் மருவா வினையும் வராபிறப்புஞ்
சொன்ன வருமின்ப முந்தா கயிலைத் துறையன்பனே. 8

பீதாம்பரப் புலவர்

1819

இவரது ஊர் நீர்வேலி. தந்தையார் பெயர் சண்முகம்பிள்ளை. இவர் இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியா ரிடங் கல்வி கற்றவர். மறைசைக் கலம்பகம், மறைசைத் திருப்புகழ், நீர்வை வெண்பா, வல்லிபுரநாதர் பதிகம் என்பன இவரியற்றிய பிரபந்தங்கள்.

வல்லிபுரநாதர் பதிகம்

தேமேவு மாலயன் றேடியுங் காணாத
சிற்பரற் குரியமலையைத்
தேரா தகந்தைகொடு பாரோ டெடுத்திடுஞ்
செப்பரிய திறனிருதனைப்
பூமேவு சுரசுரர் பொற்பொடு துதிக்கவே
பூவைகுல திலகனாகிப்
பேசரகத் திருபது சிரங்களு முருண்டிடப்
பொருதபுய பலராமனே
கார்மே வரங்கம் பொருந்துகா குத்தனே
காமனைப் பெற்றகண்ணை
காசினி விசும்பங்கி கமலமா லானவா
கம்பேறு கையினானே
மாமேவு முல்லைசெறி மார்பனே மாயனே
மகிழ்வினுட னென்னையாள்வாய்
வல்லிபுர நகர்வாச வல்லிநிக ரிடைவனச
வல்லிமகிழ் நேயமாலே.

1

மறைசைக் கலம்பகம்

இரங்கல்

மேவுமலை மானை விழைவோ டிடம்வைத்து
வாவுமலை மானைமுடி வைத்தவா—காவகமேல்
வந்துவழங் கும்மறைசை வானவா வாழ்த்தெனக்கு
வந்துவழங் குன்றூண் மலர்,

2

தவம்

கான்மருக் குழலைக் கனிவுறு மகவைக்
கனத்தினைத் தனத்தினைக் கருதும்
பான்மையை யகற்றிப் பிறப்பினை யிறப்பைப்
பணித்துவான் பரகதி பெறுவீர்
நான்மறை யவனை மாயனைப் படைத்த
நாதனைப் போதனை நயந்த
மானுறு கரனைப் பரனைமா மறைசை
வாசனை யீசனைத் தொழுமே.

3

அம்மானை

மேலோர் புகழ்மறைசை மேவெம்பி ரான்வடிவம்
மாலார் கலையணிவின் மானாக மம்மானை
மாலார் கலையணிவின் மானாக மாமாகில்
மாலார்ந்து பண்டுவன மருவினதே னம்மானை
வனத்தினிடை மருவினதும் வான்கருணை யம்மானை.

மேனம றைப்பதி கொண்டிரே
மெய்யிலர் தம்மக மண்டிரே
வானலை தன்னை விளித்திரே
மருமலர் மாலை யளித்திரேற்
கானம ருங்குழ னோகாதே
கனவு மரும்பகை யாகாதே
வானில வும்பகை செய்யாதே
மாவுல கும்வசை வையாதே.

5

சித்து

புன்ப வந்தொலைத் தாண்டரு ளீசர்வாழ்
பொன்ம லிந்தம றைநகர்ச் சித்திரே
மின்பு றும்மணிக் கன்னல்வில் வாங்கிடு
மேந்த லுக்கயம் பொற்சுக மாக்கினோம்
வன்பு றும்மயி லூர்கந்த வேளுக்கு
மருவத் தாரமுன் மாதங்க மாக்கினோ
மன்பு றுங்கரி யோனுக்குந் தாரம்பொன்
னாக்கி னோஞ்சித் தளவில வண்ணமே.

6

காலம்

மின்னிமுகில் கறுத்தலரம் பெய்கின்ற காலம்
 வேனில்வேள் கறுத்தலரம் பெய்கின்ற காலம்
 பொன்னிதழி லளியுறவம் பலர்மலருங் காலம்
 பூவையர்க டுன்புறவம் பலர்மலருங் காலந்
 தென்மலயத் தென்றறெரு மரத்தியங்குங் காலந்
 தெரிவையர்தஞ் சிந்தைதெரு மரத்தியங்குங் கால
 மன்னவயல் சூழ்மறைசை யத்தரணி நாட்டி
 லன்பர்பொருட் கேகியின்னு மணைதலிலாக் காலம்.

புலம்பல்

வாங்குங் கனல்கொள் செங்கையினான்
 மருவுந் தினமுஞ் செங்கையினான்
 வன்னிக் கோலத் திசையுடையான்
 வயங்குங் கோலத் திசையுடையா
 னோங்கும் புரத்தை நேர்மலைந்தா
 னொளிர்செக் கரிந்து நேர்மலைந்தா
 னுமைமான் பிரியா துறைபதியா
 னுயர்மா மறைசை யுறைபதியான்
 நேங்குஞ் சீரைக் கண்டேனே
 சிறந்த பாயற் கண்டேனே
 சேலு லாவு மறியலையே
 செப்பென் றுயர மறியலையே
 தூங்கு நாரைக் குஞ்சினமே
 சொல்லென் னயலார்க் குஞ்சினமே
 தூது போமங் கிருந்தத்தையே
 சொல்லி வாரு மிருந்தத்தையே.

8

இரங்கல்

தார மிஞ்சும் வேலையே—கோர மிஞ்சு மாலையே
 தார்ரி றைந்த கண்டலே—நீர்மு கந்த கொண்டலே
 யூரு நந்தி னங்களே—தேரும் வந்த னங்களே
 யுப்ப மைந்த கானலே—வெப்ப மைந்த பானலே
 காரு றம்புன் னாகமே—வாரு றஞ்சன் னாகமே
 கஞ்ச வாவி மறைசையார்—வஞ்ச நெஞ்ச லுறைசெயா
 ரார மார்பி லதனமு—மீர மாரும் வதனமு
 மந்தி வண்ண மேனியுஞ்—சிந்தை கொண்டு போனவே.

மறைசைத் திருப்புகழ்

காப்பு

ஆதிசதுர் வேதமல ரன்றிறையா நின்றிறைஞ்சு
வேதவன நாதனடி மெய்ப்புகழை — ஒதியிடப்
போதகனே ரானனே பூரணனே வீரகத்திச்
சேதகனே போதருளைச் செய்.

நூல்

கடலினு னுக்குமக் கமலயோ னிக்குமெக்
கடவுளோ ருக்குமெட் டரிதாகிக்
ககனமே லுற்றழற் கிரியதாம் வித்தகக்
கடவுண்மா ணிக்கமெய்க் கதிர்காலும்
படவரா வுற்றபொற் புயதரா பச்சைமெய்ப்
பரைகொள்பா கத்ததற் பரநாதா
பகருன்மேன் மைத்திருப் புகழையோ தற்குமெய்ப்
பரமஞா னத்தையெற் கருள்வாயே
கடிகொள்பூ கத்தினிற் கயல்கள்பாய் சித்திரக்
கழனிவே தப்புரத் துறைவோனே
கலபநீ லச்சமத் துறுமயூ ரத்தினைக்
கடவுமவே லத்தனைத் தருநாதா
தடவின்மே ருச்சரா சனமுளா யற்புதா
சமர்செய்கூ ருற்றமுத் தலைவேலா
சடையினு கத்தனித் தவளபா திப்பனிச்
சசியைமேல் வைத்தமெய்ப் பெருமானே

விதியின்முறை விரதமன தொன்றில னன்றில
னுனதுசின கரமும்வலம் வந்தில னன்பிலன்
விரவுமுன தடியர்தமை யண்டிலன் ரெண்டிலன் வினையேனான்
விசிதமணி யணிபவரி னண்புறும் பண்பில
னனுதினமு முனதெழுத் தஞ்சநெஞ் சங்கொளும்
விழைவுமில் னுததிமுர சங்கொளஞ் செங்கயற் கொடிவீர

மதனன்விடு கணையின்மிக நொந்துநொந் தந்தியும்
 பொதியமலை யுதவுசிறு தென்றலும் மன்றிலு
 மகரசல நிதிபருகு மங்குலுங் கங்குலும் வலிதாவ
 மயிலணைய வியன்மகளிர் மந்திரஞ் சென்றுசென்
 றனவரத மயலுழன் றின்பெனுந் துன்பிலென்
 மனமெலிவு குறையும்வணம் வந்துகந் துன்பதந் தருவாயே
 கதிகொளலை கடலணைய மஞ்சனுங் கஞ்சனுங்
 கநகநக ருறைகரிய சந்தனு நொந்துளங்
 கவலையுற ஷுனதடிக டஞ்சமென் றஞ்சிவந் தணைபோதே
 கடியகொடு விடமதனை யுண்டுகண் டங்கொளுங்
 கருணைசெறி பகவமிகு சுந்தரங் கொண்டிடுங்
 களபமிர்க மதபுக கொங்கைமின் னங்கயற் கணிபாகா
 கொதிகொள்கடு வுடையவர வங்களுங் கங்கையு
 முருகுமிழ்பொன் னிறமருவு கொன்றையுந் தும்பையுங்
 குணமிலகு குழலிவெண் டிங்களுங் கொண்டசெஞ் சடைநாதா
 கொடியதிற னிசிசரரை வென்றுகுன் றந்தெறுங்
 குமரனைமுன் னுதவுபர சந்ததஞ் சுந்தரங்
 குலவுமறை நகரிலுறை யும்பருங் கும்பிடும் பெருமானே

கட்டு மளகமெய் வனமோ கனமோ
 சித்ர மிகுநுதல் சிலையோ கலையோ
 கற்றை மிகுமுக மதியோ மரையோ வழுதுறல்
 கக்கு மொழியியல் குயிலோ மயிலோ
 துய்க்கு மிதமொளிர் துகிரோ கனியோ
 கத்து கடலுறு கடுவோ வடுவோ விழிமேலாம்
 வட்ட வினமுலை மலையோ வலையோ
 வெய்க்கு மிடையது கொடியோ துடியோ
 வட்ட வரையர சிலையோ வரவோ வெனமாலே
 வைக்கு மெளியன்வல் வினைநீங் கிடவே
 சித்தி செறியுமெய் யுணர்வோங் கிடவே
 வச்சு மலைமக ளொருபாங் குறவந் தருள்வாயே

துட்ட நிசிர னுயிர்மாண் டிடவே
 யிட்ட முளசுரர் சிறைமீண் டிடவே
 ரெட்ட வறுமுக பெருமான் றணையிந் தருள்வோனே
 சுத்த மலரயன் றிருமா தவனு
 கத்தன் முதலிய விமையோர் தொழவே
 துப்பின் வருகடல் விடமார்ந் தருடேங் கியதேவா
 அட்ட திசையுடை யரனே பரனே
 சிட்டர் பரவுமுக் கணனே குணனே
 யக்க வடமணி யமலா நிமலா வடலாரு
 மத்தி யுரியவைம் முகவா பகவா
 மத்த நதிமதிச் சடையா விடையா
 வத்த மிகுமறை நகர்மீ தினில்வாழ் பெருமானே

மருவு நிழலினு மலரணி குழலினு
 மதுர முளகனி மொழியினும் விழியினு
 மகிழ்வு பெறுநடை வகையினு நகையினும் வனமேவும்
 வனச முகுழன முலையினு நிலையினு
 மதுர விதழினு மிடையினு முடையினு
 மணிகொள் பணியினு மணியினு மனமிக மயலாகி
 உருகி யவரொடு பகிடிமுன் னிடுகினு
 முரைசெய் பணிவிடை புரிகினும் விதிமுறை
 யுளது தவறினு மலரணை மிசையுறு மனுராக
 வுததி படியினு மவர்வச மழியினு
 முலகு புகழ்மறை நகருறை பகவவுன்
 னுபய பதமலர் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
 கரிய கொடுவிட மறுகர வணிமணி
 கதிகொ ணதிமதி யிதழியு மணிபர
 ககன வமரரு முனிவரு முணர்வுற வரியோனே
 கனக பரிபுர பதவிதி தலையணி
 கவினு மணிமலை யனபுய பலநல
 கமலை மணமக னெ னும்விடை கடவிய வொருநாதா

பருமை யறுகட கரியுரி யுடையவ

பவள வருவபொன் மரகத மலைமகள்

படிப புளகித மிர்கமத முலைமுக

டுழுமார்பா

பகைகொ ணிசிசர ருடல்பொடி படவிடு

பரம குருபர வரகர சுசிகர

பரவும் வகையெனை யருண்மறை நகருறை பெருமானே

தங்கம் புரிந்த சங்கொன் றுசெங்கை

தண்கொங் கைகொண்ட

மடவார்பாற்

றஞ்சம் புகுந்து கொஞ்சென் றணைந்து

தங்கும் புலன்கொள்

விழனாயேன்

அங்கம் புணர்ந்த துன்பங் களிங்கு

மங்கும் பொருந்தி

யலையாம

லங்கங் குவந்த புன்கண் மடங்க

வன்பொன் றுமின்ப

மருள்வாயே

கொங்கொன் றுகொன்றை வெண்டிங் கள்கங்கை

கொண்டங் கிலங்கு

சடையோனே

கொந்தின் குருந்து தங்கின் புனங்கொள்

குண்டம் பிறங்கு

மலருடே

சங்கம் புகுந்து கண்டுஞ் சுநன்மை

தங்கும் வளங்கொண்

மறைநாடா

சந்தங் கொள்குன்ற மின்கண் டுகந்து

தன்பங் குகொண்ட

பெருமானே

கனமலர் வைத்துக் கமழ்ந்த குந்தள

கவினுறு பொட்டிட் டிலங்கு சந்திர

கதிர்முக வட்டத் தமைந்து மென்குமிழ் மிசையேறிக்

கணநவ ரத்நத் துயர்ந்த பைங்குழை

தனிலடி வைத்துச் சிறந்தி ருண்டுறு

கயலொடு பிணையைத் துரந்து பொங்கிரு கண்சிறி

மனவினை யுற்றுப் புலந்த மங்கையர்

வனசம லர்ப்பொற் பதம்ப ணிந்தெழில்

வரிவளை கைக்கட் கலின்க லீனென

வனுராக

மருவுற வொத்துக் கலந்து கந்துள
 முருகவ ணைத்துப் புணர்ந்து சந்தத
 மருவினு நின்பொற் பதங்க ணைஞ்சினின் மறவேனே
 புனமிசை யுற்றுத் திரிந்து புன்குற
 மகள்புள கப்பொற் குரும்பை யன்பொடு
 புணரறு முகனைத் துலங்க வன்றருள் புரிமேலோய்
 புவனிசெ லுத்தித் தயங்கு சந்திர
 கிரியைவ னைத்துப் புரங்கொ ளண்டவர்
 பொடிபட விட்டுக் களைந்த குங்கும புயவீரா
 தினமுநி னைத்துப் பணிந்த வன்பர்க
 ஞறுதுய ரத்தைக் கடிந்து சிந்தனை
 செயும்வண முதவிப் புரிந்து கொண்டருள் செகநநாதா
 திகழிமை யத்திற் செறிந்த சுந்தரி
 கனதன வெற்பிற் கலந்த சுந்தர
 திருமறை நகருட் சிறந்து தங்கிய பெருமானே

விருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங் கரைப்புண்கொண் டுருக்கின்பம்
 விளைக்கும்பெண் களைக்கண்டங் கவரோடே
 விழுப்பங்கொண் டுவப்புண்டும் புணர்ப்புண்டும் பிணக்குண்டும்
 விழிப்புண்டும் பழிப்புண்டும் விரையாரும்
 திரப்பஞ்சாத் திரக்கந்தப் பனுக்குந்தென் றலுக்குந்தென்
 மதிக்குந்நொந் துளத்தென்றுஞ் செயன்மாறித்
 திகைக்கும்புந் தியிற்பொங்குந் தியக்கஞ்சென் றிடற்குன்றன்
 றிருக்கஞ்சப் பதத்தின்பந் தருவாயே
 தருக்கும்விண் பதிக்கும்பங் கயற்குஞ்சங் கரிக்கும்மைங்
 கரற்குந்திண் குகற்குந்தஞ் சமதானாய்
 தடப்பொற்சந் திரக்குன்றங் குழைத்துந்தும் புரத்திற்சஞ்
 சரிக்குந்தெவ் வரைக்கன்றுந் தனிவீரா
 பரக்குந்தண் பணைக்கஞ்சம் பரிக்கும்வண் டிசைக்கம்பொன்
 மயிற்சங்கந் நடிக்கும்பண் மறைக்காடா
 பழிச்சுமவெம் புலிக்குஞ்செம் பணிக்கும்விண் ணளிக்குந்தண்
 மலைப்பெண்பங் கினிற்றங்கும் பெருமானே

வாசநெ டுந்தெரு மீதுசெல் கின்றவர்
மாலடையும்படி மயில்போலே
வாயிலி னின்றெழின் மார்பிலி ருந்திடும்
வாசநெ கிழந்திடும் வகைமாறி

பாசமி ருந்திடு வாணிமொ ழிந்துறு
பார்வையெ னுங்கடு விடுவார்தம்
பாகமு கந்துசெல் லாசைத விரந்துப
ராவுற வந்துன தருடாராய்

ஈசபொ வங்கிரி மாணைம ணந்திடு
மேகதி கம்பர வெரிகாலு
மீமந டம்புரி பாதவி டங்கமுன்
னீறினி ரஞ்சன விடையாளா

நேசமு டன்றசை வேடன்வ ழங்கிடு
நீர்மைய றிந்தருள் புரிநாதா
நீலமி லங்குசெய் வேதவ னஞ்செறி
நேரில்வ ரந்தரு பெருமானே

கீதமளி பாடுகின்ற சீதமல ரேவுகின்ற
கேடின்மத னூருகின்ற சிறுகாலாற்
கேண்மதியி னுன்மிகுந்த வாசையுட னேபுகுந்து
கீரமொழி மாதர்தங்கண் முலைமீதே

காதன்மிக வேபுணர்ந்துள் ளாதரவி னோடணைந்து
காலம்விட வேநினைந்து திரிவேனோ
காமர்மலை மேல்வளர்ந்த சாமளம தாமடந்தை
காரணியி னோடிசைந்த கதிர்மார்பா

நாதசிவ நீலகண்ட ஞானபர மாதிரம்ப
நாகவணி மேலணிந்த மகதேவா
நாகமுக னோடுமிந்த்ர நீலமயின் மீதுகந்து
நாளுமிவர் வாணையன்று தருநாதா

வேதனரி நாடுகின்ற பாதமுடி மேவகண்ட
மேலவபொன் னேறிவரந்து வருவோனே
வேலையலை வீசுசங்கி னாரமலை யானிறைந்த
வேதவன மீதமர்ந்த பெருமானே

சுவாமிநாதர்

1765 — 1824

இவர் மானிப்பாயில் வாழ்ந்த அருணாசலம் என்பவரின் புதல்வர். இலங்கைச் சட்டநிருபண சபையில் அங்கத்துவம் வகித்த ஏலேலசிங்க முதலியாரின் தந்தையார். இவர் சங்கீதப்பயிற்சியும் மிக்கவர். இராமநாடகம், தருமபுத்திர நாடகம் முதலிய நாடகங்கள் இவரின் புலமையைக் காட்டும்.

தனிப்பாடல்

ஆண்டுகொண் டவனிமுத லன்றிலங் கையிலுறையும்
 அரியரா வணநிசிசரன்
 அழகுசெறி சீதையைச் சிறைவைக்க ராமனா
 யவதரித் திடுமாயவன்
 தூண்டவனு மான்சென் றறிந்துவந் தேசொலத்
 தொடுகடலை யணைகட்டியே
 சுக்கிரீப னெடுசேனை சூழ்ந்திட விலங்கையிற்
 ரெகுதியொடு போயடைந்து
 வேண்டியம ருக்குவரு தம்பியும் பிள்ளைகளும்
 வெகுழி பலமுழிய
 விறவிரா வணன்மடிய நொடியிலே சிறைமீட்ட
 வீரரா கவன்மருகனே
 நீண்டவன் பிலையெனினு மாண்டுகொண் டிடுமடிமை
 நீயருளெ னக்குதவுவாய்
 நிகரில்தொண் டமனாற்றில் நிலவுசந் நிதிமேவும்
 நிமலகுரு பரமுருகனே.

விசுவநாத சாத்திரியார்

1836

இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்த அராலி. வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தை முதன்முதற் கணித்து (16-5-1667) வெளிப்படுத்தியவராகிய இராமலிங்க முனிவரின் வழித் தோன்றல் இவர். தந்தையார் பெயர் நாராயண சாத்திரியார்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : வண்ணைக் குறவஞ்சி, நகுலமலைக் குறவஞ்சி என்பன.

வண்ணைக் குறவஞ்சி

சித்திர முளரிக் கண்ணர் சிறந்தவா மனத்த ராசை
வத்திர முடைய ரஞ்சக் கரத்தர்பொன் வனத்தா மத்தர்
இத்திற வயன்மா லீச னிவர்களி லிறைவ ரான
அத்தர்தாள் வணங்கி வண்ணைக் குறவஞ்சி யறைகு வேனே.

நகுலமலைக் குறவஞ்சி

வடமலைச் சிகர மொன்றினை வாயுக்
கடலிடை வீழ்த்துமக் காரணப் பெயரால்
ஈழமண் டலமென யாவரு முரைக்க
வாழுமண் டலத்தின் மகிதலம் போற்றத்
தென்கயி லையிலுந் திருக்கேச் சரத்தினும்
அன்புறு கௌரியோ டரன்வீற் றிருந்தனன்
சங்கம் வருவித் தகுநகு லாசலத்
துங்கம துறுகதை சொல்லுவன் முன்னாள்
வளம்பெறு சோழ மண்டல மதனில்
உளஞ்செறி சோழன் றன்மக னொருத்தி
பரிமுகத் தோடுமிப் பார்மே லுதித்தனள்
மருவுமிப் பீடையை மாற்றிட வேண்டிப்
பொன்னுரு மருவிய புண்ணிய தீர்த்தம்
அன்னதி லாட வகந்தனி லெண்ணிச்
சகிமார் தம்மொடுந் தானையி னோடும்
நகுலா சலத்தினை நாடிவந் திறங்கிக்

கந்தவேள் பதத்தைக் கருத்துற நினைத்துச்
 சிந்துவிற்பாய்திரு தீர்த்தநீ ரருவிச்
 சங்கம மதனீற் றகும்புன லாடி
 அங்குறு மறையோர்க் கருநிதி வழங்கிக்
 கோவிற் கடவைக் குகன்பதம் பணிய
 மேவிய மாமுகம் விட்டு நீங்கினள்
 அன்னகா ரணத்தா லப்பதி தனக்கு
 மன்னுமா விட்ட புரமெனப் பகர்ந்தனர்
 இங்குறுஞ் சோழ ராசகன் னிகைதான்
 செங்கம லாசனத் திருவெனச் சிறந்தாள்
 அற்றைநா ளிரவி லணிபெறுஞ் சேனை
 சுற்றியே காப்பத் துணைவிய ரோடு
 படங்குமா ளிகையிற் பஞ்சனை மீது
 நெடுந்துயில் கூரவந் நிகியே கிடுமுன்
 காவலர் முருகவேள் கடிநகர் வந்து
 யாவரு மறியா திவனைக் கொண்டுசென்
 றன்புறு திருமண மவ்விடை யாற்றி
 இன்புறக் கூடி யிருக்கு நாளிற்
 றிக்கெலாம் விளங்கச் செயவால சிங்கச்
 சக்கர வார்த்தி தானினி துதித்தான்
 இங்கிவ னரசர் யாவரும் பணியத்
 துங்கவிந் திரனெனத் துலங்குறு நாளில்
 ஏழிசை நிறுத்தும் யாழ்வலா னொருவன்
 ஈழமண் டலத்தை யினிதுகாத் திருக்கும்
 கண்டிமன் னவனைக் கண்டுதன் கையும்
 வண்டமிழ் வாக்கு மனமுமொன் ருக்கி
 இன்னிசை யோடும் யாழினைப் பாட
 மன்னவன் ருனு மனமிக மகிழ்ந்து
 இன்னநற் பதியை யீவன்றனக் குதவ
 விதிபெறுந் தனது வியன்பெய ரதனால்
 பதியுடைப் பெயர்யாழ்ப் பாணமென் றெவருஞ்
 செப்பவிந் நகரைச் சிறப்பொடு புரந்தான்
 நறுந்திருக் கோவிற் கடவைமா நகரிற்
 சிறந்தினி திருந்தருள் செய்திடுஞ் செவ்வேள்
 அங்கதற் பின்ன ராகமா நிலத்தின்

மங்கள நகர வர்த்தகர் தமக்கு
 அருள்செய நினைந்தே யாறுமா முகமுந்
 திருமிகு மாறிரு செங்கையுங் கொண்ட
 வடிவுடன் கோவிற் கடவையின் மற்றும்
 அடியவர் தமக்கு மருள்புரிந் திருந்த
 வள்ளன் மேற்குற வஞ்சி நாடகந்
 தெள்ளிய தமிழாற் செப்புவன் யானே.

தரு

சூரியன்றன் குலத்தில்வரு முக்கிரசோ முனென்னு மிராசனுக்கு
 பூரணமா யொருமகள் தான் பரிபோலு முகங்கொண் டுதித்தான்
 அந்தமட மான்வளர்ந்தே புத்தியறிய வருகா லத்திற்
 தந்தைசொல்லங் கட்டளையாற் றனதுகன்மந் தீர்பொருட்டாய்
 அத்தலத்தில் நதிகளெல்லாஞ் சென்றாடியுந் தீராததனால்
 சித்திதரு நகுலகிரிப் புண்ணிய தீர்த்தமதி லாடவெண்ணிப்
 பங்கமறு சேனைகளுந் துணைப்பாங் கியருங் கூடிவர
 வங்கமத னிடையேறி யீந்த வாரிதியைத் தான்கடந்து
 நகுலகிரி யதனில்வந்து கடல்நண்ணும் நன்னீர் சுனையாடிக்
 குகபெருமான் றனைப்பணிந் தந்தக் குதிரைமுகப் பிணிதீர்த்து
 கண்டிமகா ராசனுக்கு நல்ல கற்புமிகு காதலியாய்
 மண்டலங்கள் புரந்திடவே துங்க வாலசிங்க ராசனெனும்
 புத்திரனைப் பெற்றிருந்தா ளந்தப் புண்ணியந குலாசலத்தில்
 உத்தமமாய் வளர்குறப்பெண் நானு முள்ளகுறி சொல்வேனம்மே.

விருத்தம்

மாவெடுக்குஞ் சோலைதனிற் கொடிய மாரன்
 மறுபடியுங் கணைதொடுக்க மனத்தி லெண்ணிப்
 பூவெடுக்க வந்திடுவ னதற்கு முன்னே
 புப்பமெலாம் வண்டுகளுட் பொதிய வாய்ந்து
 கோவெடுக்கு மாவைநகர்க் கோயி லுள்ளே
 கொண்டுபோ யழிவினோடு குணமாய்ப் பூசை
 தேவெடுக்கச் செய்திடுவீ ரம்பு நாணுஞ்
 சிதைந்திடவே புறங்கொடுப்பன் சேடி மாரே.

சிந்து

மோகனசுந்தர லேகையும் வந்தாளே—உல்லாசமாக
மோகனசுந்தர லேகையும் வந்தாளே.

மோகனசுந்தர லேகையும் வந்தாள்
முழுமதிநிகர்தரு முககுக்குருபர்
ரழகிய மலர்புரை யடியிணைதொழுதே
— மோகனசுந்தர

தேறல்கொள் வண்டுகள் மாலைகள்
கொண்டையிலாடவே மலரின்பாரங்
கொண்டதினாலது கண்டிட வாடவே
கோதிலாது குலவியநவமணி
கொழுவியபரிபுர கலனுறுமரிநிரை கலகலென
— மோகனசுந்தர

அங்கசவேள்புகழ் மெங்கணும் விளங்கவே அழகுக்கொண்ட
செங்கையின் மேவிய சங்கமுழங்கவே
திகழுமிரத்தினச் செழுமணி யதனிடைச் செயவருபலமணி
பளிர்பளிரெனவிரு பான்முலைதிகழ
— மோகனசுந்தரலேகையும்

நெடுமுலை யிடைமுகில் படிவது பொருவவே
நிகரிலாத்தட முலையிடை யணிபடமது மருவவே
தவறிலாத சரிகம பதனிச சனிதபமகரிச
தருமிசையோடு தகுதிக்குதகு வெனவே — மோகனசுந்தர

கந்தப்பிள்ளை

1766 — 1842

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர். பரமாநந்தர் என்பவருக்கும் உலகாத்தையார் அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தவர். கூழங்கைத்தம்பிராணிடங் கல்வி கற்றுப் பாண்டித்தியம்பெற்ற இவர், போர்த்துக்கேயம், உலாந்தா, ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளையும் அறிந்திருந்தார் என்ப. இவரே ஆறுமுகநாவலரின் தந்தையார் ஆவர்.

இவர் பாடிய நாடகங்கள் : சந்திரகாசநாடகம், இராம விலாசம், நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி, கண்டிநாடகம், ஏரோது நாடகம், சம்நீக்கிலார் நாடகம், இரத்தினவல்லி விலாசம் முதலிய இருபத்தொன்று என்பர்.

இராமவிலாசம்

தருவளர் வனஞ்சு முயோத்தியம் பதியில்
 தசரத நருள்பெறு ராமன்
 தருகவு சிகர்க்காய்த் தம்பிலட் சுமணன்
 தன்னெடுந் தனிவனம் புகுந்து
 செருவளர் படைகள் செலுத்துதா டகையைச்
 சிதைத்துயா கமுநிறை வேற்றித்
 திகழக லிகைதன் சிலையுரு அகற்றிச்
 சீகையைக் கண்டுவின முரித்து
 மருவளர் மிதிலை மணம்புரிந் தேதம்
 வளநகர்க் கேகும்வ் வழியில்
 வரும்பர சிராமன் வலியொடும் வில்லு
 வாங்கியே சென்றுவாழ்ந் திருந்த
 திருவளர் கையை விலாசம் தாகச்
 செப்பினேன் பிழையிருந் தாலும்
 செந்தமிழ்ப் புலவீ ரவைபொறுத் தருள்வீர்
 தேவசா ரித்திர மெனவே.

வைத்தியநாதச் செட்டியார்

1753 — 1844

இவர் அச்சுவேலியில் வாழ்ந்த அரிகரபுத்திரச் செட்டியாரின் மைந்தர். அவ்வூர் நெல்லியவோடை அம்மன்கோயிற் பூசகராயும் புலவராயும் விளங்கியவர். நெல்லியவோடை அம்மாள் பிள்ளைக்கவி என்பது இவரால் இயற்றப்பட்ட பிரபந்தமாகும்.

நெல்லியவோடை அம்மாள் பிள்ளைக்கவி

சிறிற்பருவம்

பவளத் தியற்றுங் கலசமிசைப்

பன்னீ ரதனா லுலேவார்த்துப்

பதுமராக வடுப்பில் வைத்துப்

பகருங் கனகத் தழல்கொளுத்தி

திவளும் வைர விறகடுக்கிச்

சிறந்த தவள வரிசிபெய்து

சேர வடித்து நீறணிந்து

செவ்வே யிறக்கிப் பசங்கிரணந்

தவளும் பச்சை யிலேமீது

தயங்கப் படைத்துச் சராசரங்கள்

தழைக்க வளர்க்கு மருட்கொளரி

தகைசேர் நெல்லிய வோடைவளர்

குவளை விழிச்சி மெய்ஞ்ஞானக்

கொழுந்தே சிற்றில் சிதையேலே

குன்ற முலைச்சி மாரியம்மாள்

கோதாய் சிற்றில் சிதையேலே.

சரவணமுத்துப் புலவர்

— 1845

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர். இவரின் தந்தை யார் மனப்புலி முதலியார் ஆவர். இருபாலேச் சேனாதிராச முதலியாரிடங் கல்விகற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் ஆறுமுகநாவலர், சிவசம்புப்புலவர் முதலியோரின் ஆசிரிய ராக விளங்கினார்.

நெல்லை வேலவருலா என்ற பிரபந்தத்தையும் பல தனிப்பாடல்களையும் இவர் பாடினார். திருக்கோணேசர் மலைக் குறவஞ்சி என்னும் நூலைப் பாடிமுடிப்பதன்முன் 1845இல் இறைவன் நீழலையடைந்தார்.

வேதாரணியம் தருமலிங்க சுவாமி பேரிற் பாடிய
தனிப்பாடல்

சுத்திபெற லாம்புத்தி முத்திபெற லாம்பவுத்ர
சுகபுத்தி ராதி பெறலாம்
தொலையாத குன்மகய ரோகமுத னோய்களொரு
சொல்லிலே சுத்தி பெறலாம்
பத்திபெற லாங்குருடு கூன்செவிடு சப்பாணி
பரிசுத்த மாகை பெறலாம்
பயமேறு பூதம் பிரேதப் பசாசுகள்
பறந்தோட வெற்றி பெறலாம்
சித்திபெற லாஞ்சுத்த வித்தைபெற லாஞ்செயச்
சிற்பொருப மகிமை பெறலாம்
சிவயோக மாதிரிபல வகையோக சாதனச்
சிவபோக திருப்தி பெறலாம்
சுத்திபெற லாஞ்சைவ தர்மலிங் கச்சாமி
சங்கிதி யடைந்து பணிமின்
சங்கற்ப சகலசன சமயபரி பாலர்காள்
சத்தியஞ் சத்திய மிதே.

முத்துக்குமார கவிராசர்

1780 — 1851

இவர் சுன்னாகத்து மயிலணியில் வாழ்ந்த அம்பல வாணபிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். இவரது புலமையைப் போற்றிய மக்கள் இவரைக் 'கவிராசர்' என்றும், 'வரகவி' என்றும் அழைத்தனர். இருபாலேச் சேனாதிராச முதலியாரோடு நெருங்கிய நண்பராகவும், சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் குருவாகவும் இவர் விளங்கினார்.

இவரையற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : ஞானக்கும்மி, யேசு மதபரிகாரம், சுன்னாகம் ஐயனார் ஊஞ்சல், நடராசர்பதிகம் முதலியன. அநேக தனிப்பாடல்களையும் இவர் பாடியுள்ளார். 'முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி' என்பது இத் தனிப்பாடல்கள் அடங்கிய திரட்டு நூலாகும். இந்நூற் பாடல்களில் யாழ்ப்பாணத்து ஊர்கள் பல சிலேடையாகப் பாடப்பட்டுள்ளன.

சிதம்பர நடராசர் தோத்திரம்

விருத்தம்

நன்மைசெய் தறிகிலேன் தன்மவழி செறிகிலேன்
 நம்பினர்க் குதவி செய்யேன்
 நந்தா வனம்வையேன் மாதான மீந்துயேன்
 நற்கொடை யிலாத கையேன்
 புன்மைவழி தேடுவேன் கன்மவழி நாடுவேன்
 பொய்ச்சூது விளையாடுவேன்
 புல்லரைப் பாடுவேன் புலைமகட் கூடுவேன்
 பொய்ச்சமய வழியோடுவேன்
 சென்மமருள் தாய்தந்தை குருதெய்வ நிந்தனைகள்
 செய்துளே னெனினும் வாயால்
 சிவசிதம் பரமென்று சொல்லும்அடி யேன்பவந்
 தீரா திருக்கு மோதான்
 சின்மய சொருபனே உன்மயம தாம்பாத
 தெரிசனம் எனக் கருளுவாய்
 சிதம்பர மெனுந்தவர் நிதம்பர விதம்பெறு
 சிதம்பர மகா தேவனே.

1

பாதநூ புரமணி கலின்கலின் கலீனென்று
 பரதவித மாட வேங்கைப்
 பட்டாடை மடமடென விட்டாட வரையினிற்
 பன்னகக் கச்சை யாடச்
 சோதிநூ லாடவுட னாதியே னக்கொம்பு
 தொட்டாட விதிக பாலத்
 தொடையாட முழுவென்பு புடையாட மான்கன்று
 துள்ளிவிடீ யாட மதியின்
 பாதியா டக்குழையின் மீதுபொற் குண்டலம்
 பளபளென் றுட வணியும்
 பணியாட வணியக்கு மணியாட மதலைப்
 பசுந்தொடையு மாட வேணிச்
 சீதவா னதியாட மன்றாடு நிற்பாத
 தெரிசனம் எனக் கருளுவாய்
 சிதம்பர மெனுந்தவர் சிதம்பர விதம்பெறு
 சிதம்பர மகா தேவனே.

2

மாதவனு நாவினுறை மாதவனு நால்வேத
 வாக்கிய முரைப்ப தொருபால்
 வானவரு மன்பினிறை வானவரு மரகர
 மாதேவ னென்ப தொருபால்
 ஆதவனு மலையமலை யாதவனு மம்புலியும்
 அஞ்சலிசெய் தார்ப்ப தொருபால்
 அகிலபுவ னத்துறை சனங்களுஞ் சிவசிவ
 அருந்துதிகள் செய்வ தொருபால்
 ஓதுறு பதஞ்சலி வியாக்கிர பதத்துமுனி
 ஓங்கவொரு பாங்கு ஞற்றும்
 உத்தம நிருத்தபரி சுத்தசிவ சம்புவே
 உண்மைதரு ஞான குருவே
 சீதமா மதியமணி சோதியே நிற்பாத
 தெரிசன மெனக் கருளுவாய்
 சிதம்பர மெனுந்தவர் சிதம்பர விதம்பெறு
 சிதம்பர மகா தேவனே.

3

மாவைச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்

வேண்பா

கோவிற் கடவைக் குருபரனா ருற்சுவத்தைச்
சேவித்து நிற்பார் தெருத்தோறுங்—காவிச்செலுங்
காவடியைக் கண்டிருப்பார் காண்பரோ கூற்றுவனார்
தாவடியே முஞ்சமையைத் தான். 4

திருவிழாத் தரிசனப் பலன்

விருத்தம்

கருவிழா உலகினிடைப் பிறந்துமெய்ம்மை
மறந்துமலுங் கன்ம சென்ம
உருவிழா முன்னெவரே யாயினுங்கோ
விற்கடவை உறையுந் தேவைப்
பெருவிளாங் கனிக்கான்கன் றெறிந்தமான்
மருகன்வேற் பெருமா னுக்காந்
திருவிழாத் தரிசிக்கச் செல்லுவார்
யமதண்டம் வெல்லு வாரே. 5

திருவிழாச் சேவையின் சிறப்பு

கார்படியு நகுலகிரித் திருக்கோயிற்
கடவையினார் கடவுஞ் செம்பொற்
நேரடியிற் பின்னடியார் திருக்கூட்டத்
துடன்வலமாய்த் தெரிசிப் பார்கள்
ஓரடிக்கோர் பரிமகப்பே றடைவருடம்
பாலுருள்வா ருற்ப வத்தின்
வேரடியுங் கடந்துகந்த வேளடியின்
முத்திசென்று மேவு வாரே. 6

சப்ரமஞ்சத் திருவிழா

நூறுநா லாறுதிருக் குடையானுங்
கணங்களும்போய் நுவன்று நாமங்
கூறிநாத் தழும்புறவே தொழும்புறுங்கோ
விற்கடவைக் குகனார் கண்ணீர்

ஆறினார் திருமுகங்க ளாறினார்
படைக்கஞ்சா வயிலார் சங்கத்(து)
ஏறினார் சப்ரமஞ்சத் தேறினார்
அடியவரீ டேறி னாரே.

7

சுப்பிரமணியக்கடவுள் பவனி வருதல்
மல்லாக மாதகலான் மருகன்சுன்
னாகத்தான் மகன்பா வாணர்
சொல்லாச்சீர் ஈவினையான் துன்னலை
யானத்தான் சுரும்ப ரோதிச்
சில்லலை யிருள்வென்ற குறக்கொடிகா
மத்தானைச் சிகண்டி மாலூர்
வல்லானை மாவிட்ட புரநகரத்
திடைப்பவனி வரக்கண் டேனே.

8

காதன்மகளிர் சேயல்
கட்டளைக் கலித்துறை
கரைக்காற் புனல்வயற் றென்மாவைக்
கோவிற் கடவைச் செவ்வேள்
வரைக்கா விரத மணிக்குர
லார்ப்பு வருமுன்னமே
அரைக்கான்முக காற்கணக் குக்குமென்
சந்த மளாவுநறு
விரைக்கா றரக்கடுங் காலாய்
வினைந்தது மெய்யெங்குமே.

9

கட்டளைக் கலிப்பா
முடிவி லாதுறை சுன்னாகத் தான்வழி
முந்தித் தாவடிக் கொக்குவின் மீதுவந்(து)
அடைய வோர்பெண் கொடிகாமத் தாளசைத்(து)
ஆனைக் கோட்டை வெளிகட் டுடைவிட்டாள்
உடுவி லான்வரப் பன்னலை யான்மிக
உருத்த னன்கடம் புற்றமல் லாகத்தில்
தடைவி டாதனை யென்றுப லாலிகண்
சார வந்தன னோரிள வாலையே.

10

பேறுபேறல்

பன்னி ரண்டுக் ரகந் தனைஎட்டுப்
 பாளை யைத்துண் டதரக் குயவளை
 முன்னி ரண்டுகு டங்கையில் ஏந்தியை
 முட்டி முட்டிமல் லாய்மாவைச் சாடியைப்
 பொன்னி ரண்டுபெ றும்பெருஞ் செட்டியைப்
 போற்று வீர்புல வீர்சக ரந்தனை
 முன்னர் வைத்தக லசம்பத் தும்பெறீஇ
 முதன்மை சால்பெரு வாழ்வுறன் மெய்ம்மையே.

ஐயனார் தோத்திரம்

விருத்தம்

ஓங்குகரு ணையினுருவ மாங்குயிலை நிகருமொழி
 உமையம்மை பங்கனும்
 உத்தமனு நத்தமர வத்தமிசை வைத்தவனு
 மொண்சால மரநீழலில்
 தாங்களிரு வருமாண்பெ ணாங்கொலென மருவியே
 சரமசர முய்யமகவாய்த்
 தந்திடச் சுன்னைநகர் வந்திரட் சிக்குமா
 சாத்தவருண் மூர்த்திமீது
 தேங்குமது ரத்தமிழி னாசிரிய மோதவென்
 சித்தத்து ணித்தமுறையும்
 திகழுமரு மறைமுதற் பிரணவத் துருவான
 சிற்பர னுன்கினுடனே
 தாங்குமொரு கையன்முரு கையனுய் யக்குறத்
 தையன்மை யற்குதவினோன்
 சந்திரசே கரானந்த சிந்துரா னனஞான
 தற்பரன் பொற்பாதமே.

12

பள்ளக் கடற்குமிழி கொள்ளக் கடைந்தமுது
 பண்ணவர்க் கருளுமுந்திப்
 பதுமத்த னும்புதிய மதுமத்த னுந்தரும்
 பாலகா ஞாலமுதல்வா

கள்ளக் கொடுத்தொழியி னுள்ளத்தி னோடுச்சி
 கைப்பற்று மசமுகிதனைக்
 கண்டங் கறுத்தவள்கை துண்டப் படுத்தமா
 காளனை விடுத்தபரனே
 அள்ளற் குரம்பினிடை வெள்ளத் தொதுங்கிவந்
 தவிர்புத்து மதியென்னவே
 ஆம்பற்கள் விள்ளமரை கூம்பச் சுரும்பிசை
 யளித்திட நெளித்துவானே
 துள்ளப் பழங்களுதிர் பள்ளக்கு வனாவயற்
 சுன்னையம் பதிவாசனே
 சுத்ததத் துவமெத்து பத்தருத் தமசித்த
 துத்யகித் தியவையனே.

13

மாதண்டம் வனேநேமி கோதண்டம் வாள்கொண்டு
 வளரண்ட பகிரண்டமும்
 மலருந்தி மிசைதந்த நரசிங்க வவதார
 மதுகுத னப்பெருமனும்
 வேதண்ட முறுகாள கண்டனும் பண்டுதரும்
 விமலமெய்ஞ் ஞானருபா
 விழியா யிரத்தரச ரயிரா பதத்தர்தமை
 மிசைவாழ்வு வைத்தபரனே
 தாதுண்டு வரிவண்டு மிகமண்டி யிசைகொண்டு
 தடமண்ட வெடிவரால்
 தங்குதெங் கின்பரும் பைங்குரும் பைக்குலை
 தகர்த்திடத்தண் டலைதொறும்
 சூதுண்டு வளர்முலைமி னார்வண்ட லயர்வயற்
 சுன்னையம் பதிவாசனே
 சுத்ததத் துவமெத்து பத்தருத் தமசித்த
 துத்யகித் தியவையனே.

14

அராலி முத்துக்குமாருப் புலவர்

— 1827

இவரது பிறப்பிடம் அராலி. இவர் அனலைதீவில் விவாகஞ் செய்தவர். ஊர்காவற்றுறையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். இவரியற்றிய நூல்கள் சீமந்தனி நாடகம், பதுமாபதிநாடகம், குறவஞ்சி, தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம் முதலியன. இவற்றுள் தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம் 1827இல் இயற்றப்பெற்றது.

தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம்

சேவகர் விருத்தம்

ஆன்றநஞ் சுகுக்கும் வளையெயிற் றரவி
 னரும்பொறி தன்பத நெரிய
 வுன்றியே யவனி முழுவதும் புகழ்
 ஒருகுடை நிழற்றியெந் நாளுந்
 தோன்றுசீர் வஞ்சி வனமேந்தர ராயன்
 சொற்படி யதிகாரஞ் செலுத்தும்
 முன்றென வுரைக்கு மதிகாரத் துரையே
 முதல்வாசின் னடிபணிந் தோமே.

1

கற்பித்தான் கலிப்பா

புலரி வந்திடப் பொற்சேவல் கூவிடப்
 பூவண் டார்த்தெழப் பொன்மலை மீதெழும்
 அலரி கண்டசெந் தாமரை போல்முகம்
 அந்தித் தாமரை யாகிய தென்கொலோ
 சிலரி கழ்ந்ததோ தேர்வேந்தன் கோபமோ
 திய நோய்களோ தேவிதன் செய்கையோ
 வலரி யன்னரண் விரிய சூரிய
 மந்த்ரத் தந்திரி யேனீ வகுப்பையே.

2

நீலகண்டன் கலித்துறை
 சொற்கொண்ட கோட்டையும் மாடாடு
 வீடுந் தொழும்புகளும்
 பொற்கொண்ட பேழை முதலாகி
 யுள்ள பொருட்களெல்லாம்
 ஏற்கொண்ட கங்கு லெனமாய்ந்த
 தென்ன விதமறியேன்
 கற்கண் டினும்மிக்க சொல்லா
 யிருஞ்சென்று காண்குவெனே. 3

பேண் கோச்சகம்

ஆவியொன்று கூடிரண்டா யாரையுற்றிந் நாளளவும்
 மேவி யிருக்கும் விறல்வேந்தே யென்தலைவா
 பாவிரா னுன்சொற் படிநடப்ப தல்லாது
 பூவுலகில் வேறெருவர் புத்தியினிக் கேளேனே. 4

நாகேசஜயர்

1809 — 1857

இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டை. தந்தையார் பெயர் இராமசாமிஜயர். இவர் பல நாடகங்களையும், பல தனிக் கவிதைகளையும் இயற்றியதோடு அடைக்கலந் தோட்டத் திற் கோயில் கொண்டருளியிருக்குங் கந்தசுவாமிபேரில் 'நாணிக்கண்புதைத்தல்' என்னுந் துறைமீது நூறு செய்யு ளும், 'அமுதநுணுக்கம்' என்னும் விடவைத்திய நூலும் இயற்றினர்.

அடைக்கலங்கோவை

பொன்பூத்த நாரணன் வேதன் முதலபுத் தேளிரெலாம்
 தென்பூத்த வேத முறையா லருச்சனை செய்தமரும்
 மின்பூத்த வேல னடைக்கலங் கோவை விளம்புதற்குக்
 கொன்பூத்த குஞ்சரச் செஞ்சர ணெஞ்சினிற் கொள்ளுவனே.

சங்கர பண்டிதர்

1821 — 1871

இவரது ஊர் நீர்வேலி. தந்தையார் பெயர் சிவகுரு நாதர். இவர் முருகேசபண்டிதர் முதலியோரின் ஆசிரியர். பல உரைநடை நூல்களை இயற்றியவர். தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிப் புலமையும் கிரம்பப்பெற்றவர். ஆறுமுகநாவலர் போன்று சைவசமயத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டியவர்.

தனிப்பாடல்

ஆறுமுகநாவலரால் இயற்றப்பெற்ற பெரியபுராண வசனத்துக்குச் சங்கரபண்டிதரால் அளிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா

உலக மனைத்தினு முலப்பிலா தோங்கி
யிலகுபே ரொளியா யேகனாய்ச் சிவனா
யனாதி முத்தனா யதிபர மாத்தனாய்த்
தனாதி சத்தியாந் தனிவடி வினனாய்த்
திருவளர் தில்லைச் சிற்றம் பலத்தினுட்
பொருவிலா நிருத்தம் புரிந்துநின் றொளிரு
முயர்சபா நாயக னுலகெலா மென்றெடுத்
தியலுலா மடியுரைத் தினிதருள் பூப்பச்
சிறந்தகுன் றத்தூர்ச் சேக்கிழான் மரபிற்
பிறந்தரு ளருண்மொழித் தேவனும் பெயரின
னருந்தனி யடியா ரறுபதின் மூவரும்
வருந்தொகை யடியார் மறுவிலொன் பதின்மரு
மெனப்படும் பரிசுடை யெழுபத் திருவர்த
மனப்படு மடிமை வளத்திற மதனைத்
தத்திடுந் திரைக்கடற் றண்டமிழ் நாட்டோர்
பத்திவை ராக்கியம் பழுதிலா ஞானம்
பெற்றிட விரித்துப் பிடுறப் பாடிய
பொற்புடைப் பெரிய புராணமாம் பெயர்பெறுந்
துகளறு நற்றிருத் தொண்டர் புராண

மிகலறு மிலக்கண விலக்கியப் பயிற்சியின்
 வல்லோர்க் கல்லது மற்றையோ ருணர்ந்திட
 வொல்லா தன்றியு முரைத்தவல் லோர்க்கு
 மிடர்நோய் முதலிய வேதுவான் விவேகம்
 படர்தலில் லாவழிப் பயன்படா தாதலி
 னெல்லார் தமக்கு மெக்கா லத்தினு
 நல்லுப யோகமா நலந்தரற் பொருட்டுத்
 திப்பிய மாகுமத் திருப்புரா ணத்தைத்
 தப்பிலா யுத்திகள் சால்புற வேற்றியும்
 வைத்திடும் புனைந்துரை வகைபல மாற்றியுங்
 கத்திய ரூபமாக் கருணையி னியற்றிப்
 பாவலர் வியப்புற யாவரு நயப்புறப்
 பூவுல கனைத்திலும் பொலிந்திட வருளினன்
 பேசுதே வாரம் பெறுசிவத் தலங்களு
 ளாசுதீர் திருக்கோ ணுசலங் கதிதரு
 மிசைமலி திருக்கே தீச்சர மிரண்டையும்
 வசையறத் தன்வயின் வைத்துமெய்ப் புகழ்பெறு
 மீழமண் டலத்தினு ளினிதுறீஇ விளங்கித்
 தாழ்விலா தோங்கித் தமிழ்நாட் டகத்தோர்
 தன்பா லெங்கணு மன்பால் வசித்திட
 விற்பா லுயர்ந்த யாழ்ப்பா ணத்தினிற்
 பரம்பர னடியவர் பரம்பரை முறையாற்
 பரம்பிவை முதலாற் பல்வளம் பல்கிய
 நலம்பொலி பெருந்திரு நல்லைமா நகரினன்
 குலம்பொலி கந்தவேள் குமாரனா யுதித்தோன்
 வடமொழி யதனின் மாப்பெரும் பவுட்கரந்
 திடமுற விளங்குஞ் சிவஞான போத
 மாதியா கமங்களுக் ககல்வியாக் கியானமுந்
 தீதிலா வுறுதிச் சித்தாந்த சிகாமணி
 பிரமாண தீபிகை பிராசாத தீபிகை
 யுரனுறு நற்சிவ யோகசா ரம்முதற்
 பல்பெருங் கிரந்தமும் பரந்த செந்தமிழி
 னல்வரந் தருஞ்சிவ ஞானசித் திக்குச்
 சீரணி யுரையுந் தெளிவுற வருளிய
 பூரண சிவானு பூதிமா னாகிய

திருநெல் வேலிச் சீரு ருடையனும்
 பெருமைசேர் ஞானப் பிரகாச முனிவரன்
 வந்தவ தரித்த சுந்தர மரபினன்
 பந்தம தகற்றும் பல்பெருந் தவத்தின
 னீதியிற் பெருகிய மேதகு நிதியினன்
 கோதிலாக் குசைநுதிக் கூர்மைகொண் மதியினன்
 சுருக்கமி விலக்கணத் தொகைபல விலக்கியந்
 தருக்கவே தாந்தப் பெருக்கமுற் றுணர்ந்தோன்
 வாதிக ளேங்கி வாய்புதைத் தோட
 மேதினி யெங்கணும் வியன்புகழ் படைத்தோன்
 வயம்பெறு வண்மையன் வரகுண மேரு
 சயம்பெறு சைவ சபைக்குய ரதிபதி
 சிவமே யாமெனச் சிவனடி யவரைப்
 புவனியிற் பரிவொடும் போற்றிவாழ் புனித
 னக்குமா மணிநீ றணிதிரு மேனியன்
 மிக்குயர் செந்தமிழ் வேதபா ராயணன்
 மேலா கியதனி விசேடச் சுருதியா
 மூலா கமங்களின் முப்பொரு ளருளினால்
 யுத்தியி னமைத்துணர்ந் துயரனு பூதி
 சித்திபெற் றேங்கிய வித்தக சிரோமணி
 யவமுறு பரமத் வந்தகா ரங்கெடச்
 சிவமத கமலந் திகழ்த்திடுந் திவாகரன்
 ரெழுதுடல் கம்பித் தழுது தொழும்புசெய்
 பழுதின்மா னாக்கர் பாங்குறச் சூழச்
 சொல்வளச் சுவையாற் சுருதிகட் கினிதா
 யல்கலில் லாத வரும்பொருள் வளத்தாற்
 சிந்தையாஞ் செய்யுறீஇச் சிவப்பயிர் வளர்க்கு
 மந்தமி விற்பத் தமுதமா மழைநிகர்
 மெய்யுப தேசம் விளங்கிட விரித்துரை
 செய்திடும் படுதர தேசிக சிகாமணி
 மறைதிகழ் பிரணவ மன்ன
 முறைதிக ழாறு முகநா வலனே.

கனகசபைப் புலவர்

1829 — 1873

இவரது ஊர் அளவெட்டி. தந்தையார் பெயர் வேலுப் பிள்ளை. மதம் கிறித்தவம். இவர் 1751 விருத்தப் பாக்க ளாலே 'திருவாக்குப்புராணம்' எனப் பெயரிய காவிய மொன்றை இயற்றினார். சென்னப்பட்டணத்தில் வசித்த போது கண்டி அரசனின் பௌத்திரனான அழகர்சாமி பேரிலே 'அழகர்சாமி மடல்' என்னும் பிரபந்தம் ஒன்றைப் பாடி அதனுடன் சீட்டுக்கவி யொன்றையுஞ் சேர்த்து வேலூரிலிருந்த அழகர்சாமிக்கு அனுப்பினர் என வர லாறுகள் கூறும்.

திருவாக்குப் புராணம்

அனைத்துலகந் திருவாக்கா லளித்தகில
சராசரமு மருட்சித் தத்தே
நினைத்துளவப் படியமைத்துக் காத்தளிக்கும்
தனிமுதலா நிகரி லாதான்
தனைத்துதிசெய் தெண்ணுகின்ற தகுங்கருமஞ்
சித்திபெறத் தருக வென்றே
இனைத்தெனவொப் போதரிய வினைமலர்த்தாள்
சிரத்தேந்தி யிறைஞ்ச வாமே. 1

சீட்டுக்கவி

நிறைநிலவு பொழியமுத கிரணசந் திரனென்ன
நின்றிலகு கின்ற தொடையாய்
நேரலர் படைக்கடலை வீரவே கங்கொண்டு
நிஞமுல மாக்கு படையாய்
நெடியதரு வைந்துமெழு முகிலுமிணை யல்லவென
நித்தமருள் கின்ற கொடையாய்
நிலவலைய மெங்கணுங் கல்விநிலை பெற்றிலகு
நிகரற்ற கீர்த்தி யுடையாய்
நிறைநிலவு தவமுமுயர் பொறைபலவு மெனவெளவு
செங்கையுத் தண்ட தீரா
செயமாது குடிகொண்ட திண்புயா சலவுளந்
திருமா துவக்கு நெறியாய்

தென்னிலங் கேசுவெழின் மன்னுமங் கசுருப
திறலழகர் சாமி யென்னுஞ்
சிங்கவே றனையவுத் துங்கவுள் ளக்களி
சிறந்திட மகிழ்ந்து காண்க.

2

துறைநிலவு கலைவாரி கரைகண் டுயர்ந்துநின்
ரோல்குலத் தரசர் தம்பாற்
ரோமிலா நண்புபெற் ரோங்குவைத் தியநாத
சுருணன் குலத்து தித்தோன்
துகளற்ற சீரளவை நகரத்து வருகனக
சபைமிக்க துன்று பத்தி
தூண்டநின் மாபெருமை பூண்டசுமு கம்பெறச்
சோர்விலா தெழுது நிருபம்
முறைநிலவு மிறைமைபெறு முடிமன்னர் திலகநீ
முகமலர்ந் தகழு வந்தே
முளுமன் பாலணிய நீளுமின் பானவிசை
மெய்த்தமடன் மாலை தரவும்
முகதரிசு னங்கண்டு மிகுகரிசு னங்கொண்டு
முன்பெய்த வுங்கரு திநின்
முன்னணுகு மென்றனக் கின்னருள் சுரந்தாழி
முதுலகி னீவாழி யே.

3

புலவராற்றுப்படை

பூவின் மீதெவரு மெய்ச்சு பாவருளில்
புல்லர் மீதுசொலி நெஞ்சுகால்
புண்கள் பட்டுவரு பாவ லீரெனையொர்
புரவ லன்கொலென வெண்ணலீர்
யாவின் மீதுமுய ரோவில் சீருறு
மிலங்கை நாடர சியற்றுபேர்
இசைவி ளங்கழகர் சாமி யண்ணலரு
ளீகை பெற்றுவரு புலவன்யான்
நாவின் மீதுலவு பாவி னத்தருமை
நன்கு ணர்ந்ததமி ழறிவினான்
நாவ லர்க்குதவு வள்ள லங்கவனை
நண்ணி வின்னபரி செய்துவீர்
மாவின் மீதரசு னந்த மத்தியிசை
மருவு பேரரசு னந்தநீள்
வைய மீதரசு னந்த மென்றுமவன்
வாயின் முன்னரடை யாளமே.

4

குமாரசுவாமி முதலியார்

1791 – 1874

இவர் உடுப்பிட்டிக் கோயிற்பற்றைச் சேர்ந்த வல்லு வெட்டி (வல்லிபட்டி) என்னும் ஊரிலே கதிர்காமபூப முதலி யாருக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். ஊர்காவற்றுறை நீதவான் கு. கதிரவேற்பிள்ளை என்பவர் இவரது புதல்வர்.

இவர் பாடிய நூல்கள் : அருளம்பலக்கோவை, திருவிற் சுப்பிரமணியர் பதிகம், மூளாய்ச் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல், நல்லைக்கவித்துறை, கந்தவனநாதர் ஊஞ்சல், இந்திரகுமார நாடகம் முதலியன.

அருளம்பலக்கோவை

திங்கா ஞடலகந் தேய்வுற மாய்வுறச் சித்தரைப்போற்
றங்கா மலந்தர மார்க்கந் தவம்புரிந் தாலுந்தமிழ்
மங்கா துடுவை வருமரு ளம்பல மன்னன்வரைக்
கொங்கார் குழலி முகம்போன் மெனநினைக் கூறரிதே. 1

தீருவிற் சுப்பிரமணியர் பதிகம்

பூமேவு வாவிப் பொறிச்சிறகர் வண்டினம்
பொதியினார் முறுக்கவிழ்த்துப்
புதுமது வருத்தியிசை கூடக் கருங்குயில்கள்
புத்தமிழ் துறழ்ந்துபாட
மாமேவு களிமயில் சிறைப்பறை யடிக்கமட
வஞ்சநட மாடநீடி
மன்னுதண் டலைதலை யசைத்துநனி நாடமிடை
வண்டான நன்றுபுகழந்
தேமேவு வளமருத வயல்புடை யுடுத்திலகு
செங்கமலை தங்குவல்வைத்
தீருவிலை நற்றூன மாவெண்ணி வள்ளியொடு
தேவகுஞ் சரியுமகிழத்
தூமேவு சத்திகைத் தலமொளிர வெம்மனோர்
தூயர்திர்க்க வந்தமுருகே
சூரநீ லக்கலப மயில்மீ துலாவிவரு
சுப்ரமணி யக்கடவுளே.

நல்லைக் கலித்துறை

ஆனியி லாடி யவாவணி பூங்கொடி யண்ணறரு
வானிய னந்த வனஞ்சூழ நல்லை மயிலனையா
டானு மறந்தன ணீபொருட் கேகுறிற் சாபறைகேட்
டன முறுமுன் விரைந்துசெல் வாயெம் மிறையவனே 3

புரட்டாதி யைப்பசி மாதத்த னீந்தருள் புங்கவன்கூர்
சிரட்டாதி வாழ்நல்லை மாதுக்கு நீகற்கச் சேறலுணர்
பொருட்டாங்குச் சென்று சொலிலாவி போமெனும் பூவையர்சொற்
றெருட்டாணிலாய்வலவாவென்செய் தாயினிச் செய்வதென்னே.

கார்த்திகை மார்கழீஇத் தைவர மாசிதக் கண்முலைப்பா
லீர்த்தகை வேள்வள நல்லையன் னுள்பொருட் டேகுமென்றேர்
பார்த்தகை கண்ணும் பறியாள் பசலைமெய் போர்த்திருப்பா
ணீர்த்தகைசேர்முகில்காள்யான்வரன்முன் னிகழ்த்துவிரே

பங்குனி சித்திரை யாகவை காசிப் பரமனிட
மங்கை தருங்கந்த வேடங்கு நல்லை மயில்பிரிபோ
தெங்குஞ் செலுஞ்செலுஞ் சம்பந்தன் வித்தைகற் றெய்துமென்ற
தங்கறிந் தும்வல வாகார்முன் றேர்பின்ன ராக்கினையே. 6

தேசா ரிளமுலை மானார் கலவியிற் சிக்கியவர்
பாசாங்கிற்பட்டுப்பதைத்துமன் றேனல்லைப்பண்ணவனே
ஈசா வளியனை யிந்நாளுஞ் செய்துகை தேய்ந்தகம
லாசாரி கைக்கினிப் பண்ணக்கொடாதெனை யாட்கொள்வையே.

கல்லைக் கடையர்கள் கைவிட் டெறியக் கனன்றெழுந்து
பல்லைத் திறந்துறு மிக்கவி தெங்கின் பழமுதிர்க்கு
மல்லற் பழனங்கள் சூழ்நல்ல நாதனை வந்தடைந்தோர்க்
கில்லைப் பிரமக் குயவன் வனைவதற் கேதுக்களே. 8

கட்டித் தயிரை யிடைச்சியர் மத்திற் கடையப்பிரி
குட்டிப் புலியொலி யென்றே புலிகு முறும்புறவம்
கிட்டிக் கிடக்கின்ற நல்லையில் வேலற்குக் கிள்ளைப்பிள்ளாய்
எட்டிச்சற்றேசென் றெனுள்ளஞ் சொலாய்பின் னையென்சொல்வதே.

விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்

— 1876

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணை. தந்தையார் பெயர் சின்னத்தம்பிச் செட்டியார். முப்பதாம் வயதிலே தம்மைப்பீடித்த காசநோயின்வேதனை பொறுக்க மாட்டாது கதிர்காம யாத்திரை செய்து முருகனிடம் முறையிடவே காசநோய் மாறவாரம்பித்த தென்பர். பின்பு திரும்பி நல்லைநகர் வந்து முருகன் முன்னிலையிற் பாடியரங்கேற்றிய நூலே 'கதிரை யாத்திரை விளக்கம்' ஆகும். இந்நூல் ஒரு நொண்டிச்சிந்து ஆகும்.

கதிரை யாத்திரை விளக்கத்திற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் நல்கியவர் ஆறுமுகநாவலருடைய தமையனாராகிய பரமானந்தப் புலவர் ஆவர்.

கதிரை யாத்திரை விளக்கம்

விநாயக வணக்கம்

சீரார் கதிரைமலைச் செவ்வேடன் சந்நிதிக்கு
நேராகச் சென்றுவந்த நீனெறியை—ஆராத
காதலுடன் செப்புதற்குக் கம்பகும்பத் தானைமுகன்
பாதமலர் சென்னியில்வைப் பாம். !

நொண்டிச்சிந்து

சீரேறு வண்ணை நகரம்	இந்தச்
செகதல மெலாம்புகழுஞ் செய்ய நகரம்	
பாரேறு முயிர்க ளுக்கு	நல்ல
பரமுத்தி போற்சுகம் பாவிக்கு நகரம்	
தருக்கண் மிகவு மோங்கும்	அதிற்
ருனேறி மந்திசுதி கொண்டு லாவும்	
கருக்கொண் முகிலை யுடைக்கும்	அதிற்
காணுந்தண் ணீரைவாய் வைத்துக் குடிக்கும்	
பலவின் கனிகள் வெடிக்கும்	அதிற்
பாயுஞ்செந் தேன்வயல் வரம்பை யுடைக்கும்	

குலவும் நெல்லினை விளைக்கும் அதனாற்
 குடிகளெல் லாஞ்செழித் தோங்கு நகரம்
 நல்லோர்கள் வாழு நகரம் வைசியர்
 நாடும்வே ளாளர்புடை நீடு நகரம்
 செல்வர் செறிந்த நகரம் புலவர்
 செய்யா ளுடனமருஞ் செய்ய நகரம்
 மறையோர்கள் வாழு நகரம் மட
 மங்கையர்கள் பாடவிசை பொங்கு நகரம்
 துறவோர்கள் கூடு நகரம் புலவர்
 சொல்லுங் கவிதைபல பாடு நகரம்
 இந்த நகரந் தனிலே வேம்படி
 இருக்குங் கணபதியை யின்புடன் கண்டு
 வெந்துயர்க் கடல்க டக்க இதுநல்
 வேளையடி யேனையினி யாளுவா யென்றேன்
 பொற்பாதந் தன்னைத் தொழுதேன் புகழ்
 போற்றிக்கொண் டேன்மனசைத் தேற்றிக் கொண்டேன்
 தற்பரா விடைதா வென்றேன் அவ்விடந்
 தன்னைக்கடந் தப்பாலே நண்ணும் பொழுதில்
 வண்ணையில் வாழ்கோ பாலன் துய்ய
 மாதவத்தி னாலுதித்த வைத்திய விங்கன்
 மண்ணு டர்புகழ் சிலன் மட
 மங்கையர் விழிக் குகந்த மகிபாலன்
 சீரகத் தொங்க லுடையான் தன்னைச்
 சேர்ந்தாரை வாழ்விக்குஞ் செய்ய கொடையான்
 ஆரும் புகழும் நடையான் புவி
 யடர்ந்துப டருங்கீர்த்திக் கொழுந் துடையான்
 மாயோ நயனறி கிலா ஈசன்
 மலரடிக் கர்ச்சனை செய்திடுஞ் சிலன்
 காயமிது பொய்யென் றெண்ணும் நல்ல
 கருத்துடை யானன்பு மிகுத்து டையான்
 முன்செய் தவப்பலத் தாலும் அன்பு
 முழுது நிறைந்த மனநலத் தாலும்
 இன்பாய்ப் பிரதிட்டை செய்த வயித்
 தீசுரனு றையுங்கோயிற் கோபுரங் கண்டேன். 2

விருத்தம்

காலன் றனைமார்க் கண்டனுக்காக்
காலா லுதைத்த கண்ணுதலே
பாலன் றனக்காப் பாற்கடலைப்
பரிவோ டிந்த பரம்பொருளே
தாலம் பரவ வண்ணைநகர்
தனில்வாழ் வுகந்த தற்பரனே
ஆலந் தனைமுன் னுண்டவனே
யடியேன் றனையிங் காளாயோ.

3

நொண்டிச்சிந்து

அரகர சிவ வென்றேன் அவன்
ஆலயத்திற் சென்றுதீர்த்த மாடிக் கொண்டேன்
அரவம் புனைந்த பெருமான் பங்கில்
அமர்தையல் நாயகியை யன்புடன் கண்டேன்
வந்தேனுள் வீதி வலமாய் அங்கு
வாழும்வயித் தீசுரனை வாழ்த்திக் கொண்டேன்
சிந்தையிற் றுயர் தீர என்றன்
திவினையெல் லாமகற்றி யாளுவா யென்றேன்
செய்யநிறச் சடை முடியாய் உன்றன்
செம்பொற் பாதந்தந்தென் வினை தடியாய்
கையின்மழுப் படை யுடையாய் அன்பர்
கருத்தி லிருக்கு மழவே றுடையாய்
செய்ய வயித்திய லிங்கனே என்றன்
திவினையெல் லாந்தவிர்க்கும் மகா லிங்கமே
அய்யா வுன்னடி. போற்றி என்றே
அவிடம்விட் டேனென்ற நவலம் விட்டேன்
சாந்தையர் மடத்தில் வந்தேன் அங்குத்
தங்குவீர கத்திவிநா யகற்ப ணிந்தேன்
போந்தே னவிடம் விட்டேன் திருமால்
பொற்பாதம் போற்றிக்கொண் டப்பாற் சென்றேன்
அன்னை தூர்க்கைபதம் பணிந்தேன் அவள்
அரியபுகழ் பாடிக்கொண் டப்பாற் சென்றேன்
கன்னலுடன் செந்நெல் வளரும் நல்லூர்
கண்டே னெஞ்சின்மகிழ்வு மிகவுங் கொண்டேன்

செங்கோல் செலுத்து மகிபன் நல்ல
 சிங்கவா ரியனரசு செய்த நகரம்
 மங்கையர் விழிக் குகந்தவன் திறல்
 மன்னர் புகழ் செகராச சேகரனும்
 பரராச சேகர னும் பொல்லாப்
 பற்றலர் வெருவரச கேசரி யும்
 அரசு புரிந்த நகரம் புலவர்கள்
 அரிய கவிதைமாரி பெய்த நகரம்.
 செறியும்பண் ணைகள் குழுஞ் செல்வர்
 திகழு மராஸியென்னும் பதி வதிவோன்
 மறையவன் சந்திர சேகரன் நல்ல
 மாறில்கிள்ளை வீடுதூது கூறு நகரம்
 வேதவ னத்தின் வாழ்வோன் கற்றவர்
 விரும்புசொக்க நாதனென் றிடும் புலவன்
 சோதிக் கடம்பன் மீதிற் குறவஞ்சி
 சொற்றநகர மிகுசீர் பெற்ற நகரம்
 செல்வர்கள்செ றிந்த நகரம் புலவன்
 சேனாதி ராயன்வெண்பாச் செப்பு நகரம்
 நல்லோர்கள் வாழு நகரம் நல்ல
 நாகரீக மானநல்லை யென்னு நகரம்
 இந்தநன் னகர் தன்னிலே செங்கை
 ஈராறு கொண்டவ னென்னை யாள்வோன்
 வந்துகுடி கொண்ட கோவில் புலனேக
 வாசுபிர திட்டைசெய்த மாசில் கோவில்
 கோபுரந் தரிசித் தேன் நின்று
 கும்பிட்டே னுள்வீதி வலமாய் வந்தேன்
 நாவினாற் போற்றி செய்தேன் அதனை
 நன்றாகச் சொல்கின்றே னன்கு கேளும். 4

சின்னத்தம்பி

1830 — 1878

இவர் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த தாமோதரம்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். இளமையிலே தியாகராச பண்டிதரிடங் கல்வி கற்றார். இவரையற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : வீரபத்திரர் சதகம், வீரபத்திரர் பதிகம், வீரபத்திரர் ஊஞ்சல், புதுச்சந்திதி முருகையன் பதிகம், விக்கினேசுரர் பதிகம், வீரமாகாளியம்மன் பதிகம், சிவதோத்திர கீர்த்தனை, மதனவல்லி விலாசம், இராமவிலாசம், நிலஅளவைச் சூத்திரம் முதலியன.

வீரபத்திர சதகம்

ஏரேறு பரிதியுட னெழிலேறு மமரர்களு

மேமேறு முனிவருமலா

தியலேறு மதிமுத விவரேறு துதிகள்செய

லினிதேறு கயிலைமலையில்

வாரேறு தனமதனின் மணியேறு பணியணியும்

வகையேறு மலைமகளுடன்

வயமேறு முலகதனி நாயமேறு முயிர்கணிதம்

வாழ்வேற வீற்றிருக்குங்

காரேறு கடுமிடறொ டேறேறு கடவுளது

கண்ணேறி வந்தபுலவர்

கழலேறு பதமதெனு கீழலேறி யெனதுதுயர்

கரையேற வருடருகுவாய்

தாரேறு கன்னலொடு செந்நெல்விளை நெல்வயற்

றங்குடுப் பிட்டிககிற

சந்திர குளத்திலம ரெந்தையே வந்துனரு

டருவீர பத்திரதேவே.

பரமானந்தப்புவர்

இவர் நல்லூர்க் கந்தப்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர் ; ஆறுமுகநாவலரின் தமையனார். யாழ்ப்பாணம் பிரசித்த நொத்தாரிசாக விளங்கியவர். விநாயகமூர்த்திச் செட்டியா ரியற்றிய கதிரை யாத்திரை விளக்கம் என்னுந் நூலிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தவர் இவரே. நல்லைக்கந்த ரகவல், நல்லைக்கந்தர் கிர்த்தனம் என்பன இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள்.

நல்லைக்கந்த ரகவல்

கடன்முகட் டுதித்தசெங் கதிரெனத் திகழும்
படம்விரித் தெழுந்த பஃறலை யரவின்
பருமணித் தொகையு மரிமணிக் குவையும்
பச்சையறு வயிரமு மற்றைய மணியும்
விண்ணகத் திடையிடை தண்ணிழல் விடுப்ப
இந்திர வில்லென் றினமயி லேமாந்
தெங்கணு மகவுஞ் செம்பொனி னிமையத்
தண்கிரி நடுவட் டழைத்தெழு பச்சைப்
பைங்கொடி யன்றருள் பண்ணிய மருந்தே
இருவராண் டளந்து மொருகரை காணாக்
கருணைவா ரிதியின் விளையுமா ரமுதே
கருத்துறக் கருதிக் கசிந்தவ ருள்ளத்
திருட்டொகை தூரக்குந் திருத்தகு விளக்கே
இல்லையென் றெருவரை யிரவா தடியவர்
அல்லலோ யகற்றியின் பருளுநன் விதியே
வண்டினங் குடைந்துபண் பாடிட வளர்முகை
விண்டலர் கடம்பெனும் வெறிமலர்த் தொடையனே
கோகன கத்தில்வாழ் குரவனைச் சிறைபுரிந்
தாருயிர் படைத்தரு ளளித்திடு முதல்வனே
கிரனைச் சிறைசெயுங் கிருத்திமந் தனைநெடு
வீரவேல் விடுத்தமுன் னகத்தியர்க் கருமறை
தெருட்டுநல் லுணர்வருள் சிற்பரா னந்தனே
நாரதன் மகத்தினில் நணுகுறு செச்சையை

ஊர்தி யெனப்பிடித் தூர்ந்திடு மொருவனே
 ஆறுருத் தனையுமோ ரங்கையா லணைத்துமை
 ஓர்வடி வாத்திரட் டியவொரு முருகனே
 தடநெடுஞ் சரவணந் தனிலறு மங்கையர்
 குடமுலை யூறுபால் குடித்திடுங் குமரனே
 ஆவினன் குடியினு மரியவே ரகத்தினுஞ்
 சீரலை வாயினுந் திருப்பரங் கிரியினும்
 பழமுதிர் சோலையென் றுரைபெறு மலையினும்
 உளமகிழ் வோடுறை யொப்பிலா முதல்வனே
 குன்றுதொ ருடல்செய் துலவிடுங் குழகனே
 அதிர்கருங் கடல்புடை யடர்ந்தவம் புவிதொழுங்
 கதிரையங் கிரியுறை கங்கைதன் புதல்வனே
 குடவளை யினம்பல குமுறுதண் பணையொடு
 தடமலர் வாவிகள் தயங்குநல் லூரனே
 அன்பினர் நெஞ்சத் தடந்தொறு மலர்ந்ததின்
 பங்கயப் பாதமென் சிந்தைவைத் தியம்புவன்
 மாயிரு ஞாலத்து மக்களிற் பற்பலர்
 தந்தையுந் தாயும் தமருந் தனயருஞ்
 செஞ்சொல்வஞ் சியருந் தேடிய பொருளும்
 மீமிசைப் பவக்குழி வீழ்த்திடப் பிணித்த
 பாசமென் றெல்லாம் பற்றறத் துறந்து
 காட்டிடைப் புகுந்தொரு காலினை முடக்கிமேல்
 நோக்கிய கண்ணொடு கூப்பிய கையுமாய்
 நெடுந்தவம் புரிந்து மெலிந்தனர் தளர்ந்துங்
 காற்றுதிர் சருகுங் காயுங் கணியும்
 வாய்த்தன வருந்தி வருந்தின ருலையும்
 பேயெனத் திரிந்தும் பேருடல் வரண்டுங்
 கானிடை விலங்கெனக் காண்வர வழன்றும்
 வேற்றொரு தேவரை வேண்டார் நின்னடி
 போற்றினர் முத்தி புகுவது பொருளாய்
 அங்கவை யனைத்துஞ் சிந்தைசெய் யாது
 தண்டலை மலர்விழும் வண்டின மென்னக்
 கண்டன கண்டன காழுற்று வைகலும்

அறுசுவை யமுத மொருசுவை குறைந்துழி
 அட்டனர் வெருவ வெட்டென வெகுண்டுந்
 தண்ணறுஞ் சாந்து சவாது குங்குமம்
 ஒண்மலர்ச் சூட்டென் றுள்ளன புனைந்தும்
 நன்னெறி படர்கிலார் நட்பினை நயந்தும்
 நாணிலாக் கணிகையர் நயனவேற் குடைந்தும்
 வாணு ளெல்லாம் வீணாக் கழித்தனன்
 இனமணிக் குலங்க ளிமைக்குமா முடியுந்
 தினகரர் போலொளி திகழ்முக மாறும்
 ஒருமர வடிவா யுலகினை யுலைத்தஞர்
 இருபிள வாக வெறிந்திமை யோர்கள்
 சிறைதவிர்த் தருளிய திருநெடு வேலும்
 மற்றுள படையும் வரதமு மபயமும்
 உற்றிடு பன்னிரு கைத்தல நிரையும்
 அருவரை யணைய வகலமு மிரண்டு
 மடவன முவந்து வாழ்வுறு பாலும்
 கலகலென் றிசைக்குநின் கழலுங் காட்டி
 மரகதக் கலாப மயின்விசைத் தோன்றும்
 வடிவினை வாழ்த்தி மறவா துள்க
 இரவினும் பகலினு மிறைஞ்சிலே னாயினும்
 உன்னையே தெய்வமென் றுளத்துட் டுணிந்தனன்
 அன்னது துணிந்தேற் குன்னது பாரஞ்
 சினமொடு தீமையு மனமடு காமமும்
 நெறியிடைப் புகாத பொருளிடைச் செலவும்
 நரகிடை வீழ்த்துங் கொலைகள வாதியும்
 இன்னவு மிம்மையி லகற்றி
 அம்மையின் முத்தி யருளு மாறே.

ஆறுமுகநாவலர்

1822 — 1879

இவரது ஊர் நல்லூர். தந்தையார் பெயர் கந்தப் பிள்ளை; தயார் பெயர் சிவகாமி அம்மையார். இவர் இரு பாலைச் சேனாதிராச முதலியாரிடமும் அவர் மாணாக்கர் நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடமுங் கல்வி கற்றவர். தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் பிறருக்குக் கல்வி கற்பிப்பதில் கழித்தவர். பல உரைநடைநூல்களைப் புதிதாக எழுதியும் பழைய நூல்கள் பலவற்றைப் பதிப்பித்துத் தமிழை வளர்த்தவர்.

இவர் பல தனிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

உடையவர் துதி

மணிகொண்ட கடல்புடைகொ ளிந்நாட்டி லுன்சமய
வர்த்தன மிலாமை நோக்கி
மகிமைபெறு நின்புகழ் விளக்குவான் கருதியிம்
மைப்பொருட் பேரெழு தித்தே
கணிகொண்ட வித்தியா சாலைதா பித்திவ்வூர்க்
கயவர்செயு மிடர்கள் கண்டும்
கல்லூரி யதைநடாத் தப்பொருட் டுணைசெயக்
கருதுவோ ரின்மை கண்டும்
அணிகொண்ட சாலைய தொழிப்பினஃ துணையிகழு
மந்நிய மதத்தர் சாலை
யாமென நினைந்தெனெஞ் சற்பகற் றுயருற
லறிந்துமொரு சிறிது மருளாத்
திணிகொண்ட நெஞ்சவினி நின்முன்யா னுயிர்விடுத
றிண்ணீ யறியா ததோ
சிறியேன தன்பிலர்ச் சனைகொளழ கியதிருச்
சிறறம் பலத்தெந் தையே.

1

ஆசுகவி - விநாயக வணக்கம்

சீர்பூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச்
சிவம்பூத்த நிகமாக மங்க ளோங்கப்
பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப்

பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
பிறைபூத்த சடைமௌலிப் பிரானார் தந்த
வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றேதும்
மதம்பூத்த விநாயகன்ருள் வணங்கி வாழ்வாம். 2

பெரியபுராண வசனத்து விநாயக வணக்கம்
சீர்பூத்த மறைமுதற்கட் பிரணவத்தி
னரும்பொருளைச் சிவனார் தந்த
பேர்பூத்த நிருமலசின் மயவடிவை
யானந்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருநெடுமா லயன்முதற்புங்
கவர்வணங்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்த வடியர்வினை கெடுத்தருளுங்
கற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம். 3

சித்திவிநாயகர்

சீரேறு கருணையுரு வாயவிசு வேசனோடு
திகழ்விசா லாட்சி தந்த
செல்வமே யடியவர்க ளினிதுண்ண வுண்ணத்
தெவிட்டாத தெள்ள முதமே
பேரேறு மறிவிச்சை தொழிலென்று மதமுன்று
பெருகுமா னந்த வடிவே
பிரணவப் பொருளேயென் னுறவேயெ னுள்ளமே
பேசமிரு கண்ணின் மணியே
காரேறு நெடுமாலொ டயன்முத வியாவருங்
காணரிய நினதி ரண்டு
கழல்பணிந் திடின்மகப் பேறுமுத வியாவையுங்
கைகூட்ட லரிதா குமோ
வாரேறு களபபரி மளமருவு முபயமுலை
வலவையுள மகிழ்கொழு நனே
வண்டுமது வுண்டுலவு தண்டலை யராவிகர்
வாழ்சித்தி வேழ முகனே. 4

விசுவநாதசுவாமி

உலகெலா மாகிவே ருயுடனு மாய்நின்ற
 உண்மையறி விற்ப வடிவே
 ஓங்குமீ சாநாதி சத்திபஞ் சகமேமெய்
 யுருவெனக் கொண்ட முதலே
 அலகிலா முற்றறிவு முதலறு குணங்களா
 நங்கமென வுடைய பரனே
 அவனிமுதன் மூர்த்தமெட் டுடையனாய்ச் சர்வாதி
 யட்டநா மங்கொள் சிவனே
 இலகுசீ ரைந்தொழி லுஞற்றியு முஞற்றிலா
 தினிதுதிகழ் கின்ற பதியே
 எண்ணத் தெவிட்டாத தெள்ளமுத மேயடிய
 ரிடர்போக்கு சேம ரீதியே
 விலகலா துன்னைவழி பாடுசெயு மண்டர்க்கு
 வேண்டுவ கொடுத் தருளுவாய்
 விண்டல மளாவீவளர் தண்டலை யராவிககர்
 விசுவநா தக்க டவுளே.

5

விசாலாட்சியம்மை

பொன்பூத்த விமயப் பொருப்புதவு புதல்வியே
 போதவா னந்த வடிவே
 பொலியுமெண் ணான்கறம் வளர்த்தமரு மன்னையே
 போக்குவர வற்ற பொருளே
 கொன்பூத்த வயில்வேற் குமரனைத் தந்தநிர்க்
 குணனிடப் பாலம் மையே
 குலவுபரை யாதியைஞ் சத்திவடி வாய்நின்ற
 கோதில்கரு ணாவா ரியே
 மின்பூத்த கொடியிடைகொள் சலசைகலை மகள்பணியு
 மேன்மையுறு மாதே வியே
 மிக்கபா மாலைசாத் திடுமடியர் வேண்டுவன
 வேண்டியாங் குதவு ரீதியே
 தென்பூத்த நினதுபத மலரிறைஞ் சிடுமடியர்
 சிந்தித்த வரமருள் செய்வாய்
 செங்கமல மலர்வாவி தங்கிடு மராவிககர்
 திகழ்விசா லாட்சி யுமையே.

6

அரிமழம், சுந்தரேசர் மீனாட்சி துதி

திருக்கிளர் கமலத் தயன்முத லமரர்
 திகழ்மறை முனிவரேத் தெடுப்ப
 மருக்கிளர் சோலை யரிமழ நகர்வாழ்
 வரதனே மறைமுடி விளங்குங்
 குருக்கிளர் மணியே யன்பர்த மகத்துக்
 குலவிய தீபமே யடியேன்
 கருக்கிளர் பிறவி நோயொழித் தருள்வாய்
 கடவுளே கருணைவா ரிதியே.

7

மெய்யறி விற்ப வடிவமே நெடுமால்
 விரிஞ்சனா டரும்பரஞ் சுடரே
 மொய்குழற் கயற்கட் கொடியொரு மருங்கு
 முனைத்தெழு முதயமா மருந்தே
 தெய்வத மறையோர் தினந்துதித் திறைஞ்சத்
 திகழரி மழமுறை சிவனே
 யுய்யநன் னெறிநா யேற்கினி தருளா
 யொருவனே யுலகநா யகனே.

8

அவனவ ளதுவென் றுரைத்திடு முலக
 மாகிவே ருயுள னாகுஞ்
 சிவபெரு மானே படைத்தலா தியவைந்
 திறத்தொழி லுயிர்ப்பொருட் டுஞற்ற
 நவவடி வெடுத்த வருட்பெருங் கடலே
 நவிறரு மரிமழ நகர்வாழ்
 பவனெனுஞ் சொக்க நாதனே யெனக்குப்
 பற்றுநின் பதமலா திலையே.

9

அங்கியின் சத்தி யொன்றதே யெனினு
 மடுதலா தியபல தொழிலாற்
 பொங்குபஃ றிறத்த தாதல்போற் பதிக்குப்
 பொருந்துமோர் சத்திநீ யெனினுந்
 தங்கிய பரையே முதலவைந் தானோர்
 சகம்புக ழரிமழ நகர்வா
 ழங்கயற் கண்ணி யம்மையே யுன்ற
 னடித்துணை யாருயிர்த் துணையே.

10

‘சனிநிராடு’ என்னும் முதுமொழியைக் குறித்துச் சொல்லிய

சீட்டுக்கவி

மக்கர்க்கு தத்தர்நிட தத்தர்பிற மன்னர்தொழ
 வளமிகுதொன் மதுரை நீங்கி
 மத்தகய மொத்ததிறல் பெற்றிடு புவிச்சக்ர
 வர்த்திசிங் காரியன் முதல்
 மன்னரர சாளுமிட மென்னவள ரியாழ்ப்பாண
 மருவுநல் லாபுரி யினன்
 மயில்வா கனச்சுப்ர மணியசுவா மியின்றிரு
 மலரடி துதிக்கு மடிமை
 திக்கனைத் தும்புகழு முத்தம மிகுத்திடுஞ்
 செந்தமிழ்க் கலைஞா பகன்
 சீர்மருவு கந்தனருள் மைந்தனா மாறுமுக
 திரனெழு துங்கா கிதம்
 செப்புதய தாரகைப் பத்திரமச் சிற்பதித்
 திட்டுப்ர சித்தி செய்யும்
 திகழ்முகா மைக்கார ரேதிர்கொண்டு துயர்விண்டு
 சித்தமகிழ் கொண்டு காண்க
 தக்கசனி நீரா டெனும்வ்வை யார்மொழி
 தனக்குரை தனைப் பகரிடிற்
 சனிவார மதிலெண்ணெ யிட்டுவெந் நீரினிற்
 றலைமுழுக வென்ப தாகுஞ்
 சத்திய விசித்திரகவி ஞர்க்குளு சிதப்ரபல்ய
 சற்குண மகத்துவ மிகும்
 தணிகைவளர் கந்தப்ப தேசிக னளித்திடுஞ்
 சரவணப் பெருமா னெனும்
 மிக்கபுல வனுமிங் ளுனமுரைவ குத்தனன்
 மிகுசோ திடங்க ளாலும்
 வித்தக வறப்பளீச் சுரசதக முதலான
 வேறுபல நூல்க ளாலும்
 மேலான பொருளிதென வேயுணர்க வேறுசில
 வீணர்பொருள் வேறு பகர்வார்
 மெய்ம்மையைப் பற்றிவள் ளுவர்சொன்முன் ருங்குறள்
 விளங்கிலார் போலு மன்றே.

நல்லைக் கைலாசப் பிள்ளையார்மீது
மங்கள விருத்தம்

சீர்கொண்ட பரமவா னந்தசிற் ககசொருப
செகதீச திருமங் களம்
தெய்வசர வணபவசண் முகவற்கு முன்வந்த
திகழீச திருமங் களம்
பேர்கொண்ட சதுர்மறையின் முதலிலகு பிரணவப்
பிரகாச திருமங் களம்
பிறைநுதலொ டயில்விழிகொள் வலவையெனு மரிவையிற்
பெருநேச திருமங் களம்
ஊர்கொண்ட பரிதிமணி யெனவிலகு முதரமதி
லொளிர் தேச திருமங் களம்
ஒருவெண்ணெய் நல்லையமர் மெய்கண்ட தேசிகற்
குபதேச திருமங் களம்
கார்கொண்ட கரடதட கயமுகவ வங்குசக்
கரராச திருமங் களம்
கருணேச நல்லையங் கைலாச புரிவாச
கவினேறு கணரா சனே.

12

நல்லைக் கந்தசுவாமிமீது வாழி விருத்தம்
அருணவிக சிதகமல மலரைநிகர் தருவதன
மாறுமநு தினமும் வாழி
அமரர்தொழு கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ
னருண்முருகர் சரணம் வாழி
கருணைமழை பொழிபனிரு நயனமதி னொடுவலிய
கவினுலவு தோள்கள் வாழி
கனகிரியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில்
கரதலத் தினிது வாழி
வருணமர கதவழகு திகழவரு மவுண்ணெனு
மயிலினொடு சேவல் வாழி
வனசரர்த மரசனுத வியகுறமி னொடுகடவுண்
மயிலிவர்க டினமும் வாழி
தருணமீது வெனவமரர் பணிநல்லை யமர்கந்தர்
தமதடியர் நிதமும் வாழி
சகசநிரு மலபரம சுகிர்தபரி பூரண
சடாட்சரம் வாழி வாழி.

13

உடுவில் சந்திரசேகர பண்டிதர்

1800 — 1879

இவரது ஊர் உடுவில். கிறித்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த போது இவர் பெற்ற பெயர் 'நதானியேல்' என்பது. சிறந்த தமிழ் அகராதி ஒன்றை இயற்றியுள்ளனர். அவ் வகராதியின் அவையடக்கச் செய்யுள்கள் இவரது புலமையைக் காட்டும்.

தமிழகராதி அவையடக்கம்

உத்தமர்க ளெந்நாளு முற்ற வோர்ந்தே
உறுகுறைகள் மறையவுண்மை யுகந்து கொள்வர்
மத்திமர்க ளவையிரண்டுஞ் சமமாய்க் கொள்வர்
மற்றையரா மதமருண்மை வகுக்க மாட்டார்
இத்தகையா லாய்ந்துணர்ந்த நல்லார் கல்லா
னியற்றுமக ராதியென விகழா ரென்றே
சித்தமிசைக் கொண்டுதெளி வில்லாப் பேதைச்
சிறற்றிவே னறிவளவீற் சேர்த்திட் டேனே.

இராமலிங்கம்

— 1885

இவர் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த சுதுமலை என்னும் ஊரில் வயிரமுத்து உடையார் என்பவருக்குப் புத்திரராய்ப் பிறந்தார். இவர் பாடிய நூல்கள்: சங்கனையந்தாதி, மாணிக்கவாசகர் விலாசம், நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம் முதலியன.

நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம்

பொன்னுலக மென்னப் பொலியுநிட தம்புரக்கு
மன்னனளச் சக்ரவர்த்தி மாகதையை — இந்நிலத்தே
சந்த விலாசத் தமிழா வியம்புதற்குத்
தந்தி முகன்றாள் சரண்.

மாவைப் பொன்னம்பலப்பிள்ளை

— 1891

இவரது ஊர் மாவிட்டபுரம். இவரியற்றிய நூல்கள் :
மாவையந்தாதி, சித்திரகவி முதலியன.

மாவையந்தாதி

மாவைய மாவைய முப்புரஞ் செற்றவர் மைந்ததரு
மாவைய மாவைய தாழ்க்கிற் கடிகை வரைநிலைக்கு
மாவைய மாவைய மன்கொள ஆன்ரு மலிநரிக்கா
மாவைய மாவைய வீதோநா னென்று வருந்தினனே.

வ. கணபதிப்பிள்ளை

1845 — 1895

இவர் புலோலி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த வல்லிபுர
நாதபிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். இளமையில் உடுப்பிட்டிச்
சிவசம்புப்புலவரிடங் கல்வி கற்றார். பின்பு இந்தியாவுக்குச்
சென்று காஞ்சிபுரம், திருவனந்தபுரம் முதலிய இடங்களில்
ஆசிரியராயிருந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்தார். இவருடைய
தம்பியாரே புலோலி வ. குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : வில்கணீயம், இரகுவமிசச்
சுருக்கம், இந்திரசேனை நாடகம் முதலியன. இவை யாவும்
வடநூல் மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆகும்.

வில்கணீயம்

நீலாம் புதகிறத்து கித்தியன்றும் காருண்யக்
காலாம் புதாகெளரிக் கண்மணியே—சீலாம்பு
பூரித்தோர் வல்வினைகள் போக்குபரா வென்னிதயம்
பூரித்தே மல்கப் புரி.

திருத்தணிகாசலேசர் துதி

மண்டல முதலா வுலகெலாம் பரவு
 வரம்பில்சீர்த் தணிகைமா மலைவாழ்
 வானவர் மகுட மணியணி வரன்று
 மருவிரி கமலமென் றுழா
 குண்டல வருவாஞ் சிவகுகா சிருட்டி
 தலைப்படு மைந்தொழில் குலவக்
 கூறுநான் முகனை முகுந்தனைப் பவனைக்
 குறிக்கரு மகேசனை மேலாம்
 விண்டல மதிய மவிர்சடை யவனை
 விதித்திடு பிரமமே யாரும்
 விளம்பரு மோங்கா ரத்தனி யுருவே
 விசாகனை வினோதவா வியினிற்
 பண்டல மந்த கீரனை யாதி
 மெய்யடி யவர்பரு வரலைப்
 பார்த்தருள் கருணைத் தீர்த்தனை யடியேன்
 பகர்வது பலனுற வருளே. 2

மதனாபிராம மகாராசனும் மந்திரியும்

மந்திரி கேளா யென்றன் மாதவந் தன்னால் வந்த
 சந்திர வதனி யாகுந் தையல்சங் கிதந் தன்னில்
 தந்திரி வீணை தன்னிற் சமமிலாள் சாகித் யந்தான்
 வந்திடும் வகையா தென்ன மகிழ்ந்தெனக் குரைப்பாய் நீயே. 3

மன்னனை மன்னர் சூடு மகுடரத் தினமே கேளாய்
 இன்னகைத் துவர்வாய் நங்கை யெழின்மணி மேனி காணில்
 கன்னல்வின் மதன ராசன் காமசா கரத்து வீழ்வான்
 அன்னதால் யாவ ரன்னாட் கரியநா லறிவிப் பாரே. 4

யாமினிபூரணதிலகைக்கு வில்கணன்
 தன் கருத்தைக் குறிப்பிடுதல்

அன்னப் பெடையே அழகார் பசங்குயிலே
 கன்னி யரசே கருதுமணி மாமயிலே
 மின்னற் கொடியே மிளிர்காம பூடணமே
 உன்னைப் பிரிந்தேனேல் உய்வனோ கண்மணியே. 5

மானே மடக்கொடியே மாரவேள் சாயகமே
தேனே சுரமுதே தித்திக்குஞ் செங்கரும்பே
ஊனே டுயிருருகி யுள்ளமெலாஞ் சோருகின்றேன்
யானோர் செயலறியேன் யாதுபுரி வேன்மதியே. 6

காமசரம் பீறியையோ காயமெலாஞ் சோருகின்றேன்
வாமமணி மேகலையே வந்ததர பானமெனும்
சோமசுதை யீந்தேயென் றுக்கமெலாம் போக்குவையேல்
நாமமுறு நின்றனக்கு நானொருவி நீயிரங்கே. 7

சிரச்சேதஞ் செய்யப்போகும்போது வில்கணன்
தன் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணங் கூறுதல்

கானாருங் கற்பக வ்யயான நாகர் கவினுலகின்
தேனாரு மென்சொற் சசியோ வரானந்த தேவதையோ
மானாரு மம்பக மின்னோ வெனவுரை வஞ்சிநல்லாள்
ஊனாரு நெஞ்ச முறைந்தா ளஃதென்ற னுற்சுகமே. 8

மின்னற் கொடியன சிற்றிடை யாள்சுக மென்மொழியாள்
அன்னப் பெடையன மென்னடை யாளாட்ட காமவல்லி
வன்னப் பயோதர மாதங்க மேந்தியென் வாடுமுயிர்
தென்னப்பு மாரற் குடையா வகைபுரி செய்கைநன்றே. 9

சந்திர பாக பிரதிசங் காச
நுதலினாள் தரமிலா முகத்தாள்
இந்திர தனுவை யியைந்தொளிர் புருவ
மிலங்குமா னம்பக வணங்கு
தந்திர மியற்றி யளியனேன் மதன
சாயக வேதனை சகிப்பான்
மந்திர மியற்றி யளித்தவா வின்னு
மனத்திடை நினைத்தனன் மகிழ்ந்தே. 10

மாரசா யகமோ மானினம் பகமோ
மருவரு காவியோ வேலோ
வீரசா சமுக பங்கம தியற்றும்
வீழிகொலோ மின்னலோ விடையோ

பூரசா வமுத கும்பமோ குசமோ
 பொருவிலா மராளமோ புகலும்
 சாரசா கரமோ பிரமதா மணியோ
 தமிழனே னுளம்புகுந் ததுவே. 11

குந்தல மிலங்கப் பிரமர சமுக
 மொலிசெயக் குலவுநா புரங்கள்
 சிந்தல வரவ தொனிசெயச் சிவந்த
 செய்யமென் மதுரவாய் திறந்து
 நந்தல மரலை யொழிகுதி யெனவே
 நகையிள நிலாவெழ வுரைத்த
 பந்தல முறுநற் பயோதர மாதென்
 னுளங்குடி புருந்தனள் பரிந்தே. 12

காமகச் சளம தகற்றுவா னுதித்த
 காலையம் பரிதிநா யகனோ
 சோமகற் பகமோ சங்கமா மணியோ
 சொல்லரும் பதுமமா மணியோ
 மாமக வினோத வேங்கடா சாரி
 மணிகொலோ வென்னுளம் புருந்தே
 ஆமகம் புரிந்தொ ரிதய்மா மென்ன
 வாக்கிய தளியனே னகமே. 13

சுப்பிரமணியர் வாழ்த்து
 அனாதியாம் பாச வல்லிரு ளகற்று
 மருணனை யறுமுகப் பரனை
 தனாதியா னிகந்தோர் தம்மனத் தொளிரும்
 தாவறு சதோதய விளக்கை
 மனாதிகட் கெட்டா வடிவுடை யானை
 மன்னுசி ருடம்பிடிக் கரனை
 ளனாதிரு கண்ணி னரியமா மணியை
 யேகநா யகனையேத் திடுவாம். 14

இராமலிங்கச் சட்டம்பியார்

1870

இவர் புங்குடுதிவைச் சேர்ந்த பரமானந்தர் என்பவரின் புதல்வர். இவருடைய ஆசிரியர் சேதுநாதர் என்பவர்.

இவர் பாடிய நூல்கள் : கப்பற்பாட்டு, புயற்பாட்டு, கேரநகர் அரிகரபுத்திரர் பதிகம் என்பன.

கேரநகர் அரிகரபுத்திரர் பதிகம்

தத்துபரி மீதேறி யுற்றபடை சேனையுஞ்
சாலவே சூழ வரவுந்
தங்குசெய துங்கமுறு வீரமா காளனுஞ்
சாடிவல சாரி வரவும்
பத்தியுட னண்டர்கள் பணிந்துதுதி செய்யவும்
பாவையர்க ணடமா டவும்
பாவாண ரானவர்கள் தேவார மோதவும்
பரிவினெடு வீதி வருவாய்
கத்துசெண் டாயுத கரத்தனே எனதுதுயர்
கனையுமெய்ஞ் ஞான குருவே
கல்வியுஞ் செல்வமுங் கமலபொற் பாதமுங்
காட்டினீ கருணை புரிவாய்
அத்தனே அடியவர்கள் பத்தனே ஆலரிழல்
அமர்ந்திடுங் கேர நகரில்
அனுதினமு மடியர்தொழ வடபுறம் தமர்கின்ற
அமலஅரி கரகும ரனே. 1

தக்கைதண் ணுமைதிமிலை சல்லரி தடாரிநற்
சங்கினெடு குடமு ழாவும்
தவிவினெடு முரசமிசை எக்காள மேபம்பை
தட்டைநன் முருடு சின்னம்
கொக்கரை யுடுக்கையொடு கொம்புமத் தாளமும்
குனிபேரி பலவி யம்பி
கொண்டுமா காளனுடன் அண்டியே பலசேனை
கூடியே வீதி வரவும்

சிக்கெனக் கொக்கின்மீ தேறிவல மாகித்
 திரிந்துபண் ணவர்கள் பரவச்
 சிங்கார மோடுலவு கடல்வண்ண னேயுனது
 தெரிசனை யெனக் கருளுவாய்
 அக்காரின் அழகமுறு மயிராணி யைக்காக்கும்
 அன்பனே கேர நகரில்
 அனுதினமும் அடியர்தொழ வடபுறம தமர்கின்ற
 அமலஅரி கரகும் ரனே. 2

மின்னைநிகர் மகுடமும் நுதலினிற் றிலதமும்
 மிகுகுழை யினோடு கவசமும்
 மேலான புயகிரியும் வாகுவல யத்துடன்
 மிக்ககர மீது செண்டுந்
 தன்மழுப் புரிநூற் பதக்கஞ் சரப்பளி
 தயங்குநற் றிருமார் பழுந்
 தண்டைவீ ரக்கழல் சதங்கையொலி கலிரெனத்
 தாளமொத் திடுபா தழுங்
 கன்னியர்கள் புடையமர வெள்ளைவா ரணமீது
 காவலாய் வீதி வந்தே
 காட்சிதந் தடியர்துயர் மீட்பதுனை யன்றியே
 காசினியி லொருவ ருளரோ
 நன்மையுற் றோரிசம் இன்பமாய் வாழும்
 நயப்புற்ற கேர நகரில்
 நாளுமடி யார்தொழுது வாழ்வட புறமமரும்
 நாதஅரி கரகும் ரனே. 3

சதாசிவ பண்டிதர்

1887

இவர் வண்ணார்பண்ணையைச் சார்ந்த நாச்சிமார் கோவில் என்னுங் கிராமத்திலே நமசிவாயம் என்பவருக்குப் புத்திரராகப் பிறந்தார். இவரியற்றிய நூல்கள் : வண்ணையந்தாதி, வண்ணைநகருஞ்சல், சிங்கைநகரந்தாதி என்பன. இவை 1887இற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

வண்ணைநக ரந்தாதி

அறிவுக் கறிவாகி யாருயிருக் குள்ளே
செறியுஞ் சிவகாமித் தேவி—நெறியுடனே
மாலயனைப் பெற்றருள்வாள் வண்ணைநகர்க் காமாட்சி
யாலயமென் னகமே யாம்.

சிங்கைநக ரந்தாதி

குதிக்கின்ற வாணவக் கூத்துங் குலநலக் கொள்கைகளு
மதிக்கின்ற மாடமு மாளிகைத் தோப்பு மனைவிமக்கள்
விதிக்கின்ற கட்டளைப் பட்டங்கள் யாவும் விழலெனயான்
மதிக்கின்ற நெஞ்சைத் தருவாய் பழஞ்சிங்கைப் பண்ணவனே.

புலவர் சுப்பையனார்

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணை. ஏழாலை என்னும் ஊரில் விவாகஞ் செய்து அல்லூரை உறைபதியாக்கினார். இயற்கைப் புலமை படைத்தவர். வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலில் நடனமாடிய கனகி என்பவள் மீது மையல்கொண்டு 'கனகிசயமரம்' எனப் பெயரிய சுவைமிக்க நூலைப் பாடினார். இந்நூல் நானூறு விருத்தங்கள் கொண்டது; கனகி புராணம் எனவும் இது அழைக்கப்படும்.

இவரது காலம் 'பாவலர் சரித்திர தீபக' ஆசிரியராகிய சதாசிவம்பிள்ளையின் (1820—1896) காலமாகும்.

கனகி புராணம்

சித்திர மறையோர் வீதி சிறந்திடும் வண்ணை யூர்க்குக்
கத்தனும் வைத்தி சர்க்குக் கனத்ததோர் நடனஞ் செய்யுங்
குத்திர மனத்த ளாகுங் கொடியிடை கனகி நூற்குப்
பித்தனா யுலா மராலிப் பிள்ளையான் காப்ப தாமே. 1

நடந்தா ளொருகன்னி மாராச
கேசரி நாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தா னசைய வொயிலா
யதுகண்டு கொற்றவருந்
தொடர்ந்தாரசந் யாசிகள் யோகமவிட்
டார்குத்த சைவரெல்லாம்
மடந்தா னடைத்துச் சிவபூ
சையுங்கட்டி வைத்தனரே. 2

காட்டுக் குயிலைக் குடியோட்டிக்
கனத்த நாவி னெய்தடவி
மாட்டு மினிய சொல்லுடைய
மானே கனக மரகதமே
ஓட்டைக் காதி னுடனிருப்போன்
ஒளிசேர் புடைவை விற்கின்ற
நாட்டுக் கோட்டை யார்தமக்குள்
நல்லாண் டப்ப னல்லாளே. 3

நத்தே பெற்ற முத்தனையாய்
 நவிலுந் திருப்பாற் கடல்கடைந்த
 மத்தே யனைய தனக்கனகே
 மாரன் கணையை வளர்ப்பவளே
 பத்தோ டொன்றிங் கவரென்னப்
 பரிதி குலத்துச் சிகாமணிபோற்
 புத்தூர் மணியம் சின்னையன் (சண்முகங்காண்)
 புறத்தோன் தம்பி யுடையானே. 4

தாலக் கனியொன் றினுக்காகத்
 தரைமேல் மாந்தர் பலர்திரண்டு
 வேல்கத் திகள்கொண் டெறிந்துமிக
 விசயம் பொருதும் வளநாடன்
 மால்பற் றியநெஞ் சினனாகி
 வந்தான் கனகே மன்றலுக்கு
 நீலக் கருங்கார் மேகநிற
 நியூற்ற னிவன்காண் நேரிழையே. 5

ஊரார் சுணங்கு தோற்றமல்
 உயர்சாந் தணிந்து வடம்பூட்டி
 வாரான் மறைக்குந் தனக்கனகே
 வரிவண் தே முகையவிழுந்
 நீராற் பொலிந்த சரவைவளர்
 நெய்த நிலத்தான் வங்கநிறை
 ஊராத் துறைக்கு மணியமிவன்
 உடையா ரருண சலத்தின்மகன். 6

மறுவற் றிலங்கு மதிமுகத்தில்
 வாள்சேர்ந் தனைய வுண்கண்ணாய்
 நிறையச் சொருகும் பூங்குழற்கு
 நிகர்வே றில்லாக் கனகமின்னே
 அறிவுக் கினியான் அவனிதனில்
 யார்க்கு முதவி செயவிரும்புங்
 கறுவற் றம்பி யெனும்பெயரோன்
 கண்ணன் றனக்குச் சரிவந்தோன். 7

பொன்னைப் பொருவு மருமத்திற்
 புடைகொண் டெழுந்த வனமுலையாய்
 மின்னைச் சிரிக்கு நுண்ணிடையாய்
 வேய்த்தோட் கனகே யிவணிநுப்போன்

தன்னைப் போல வேறொருவர்
தரணி தலத்தி லுள்ளாரோ
வென்னப் பேசும் நன்னியிவன்
இடறுப் பூச்சு மெய்யானே.

8

மானினைக் கயலை வனத்தினிற் றுரத்தி
மறலிக்குக் கொலைத்தொழில் காட்டிப்
பானலை யோட்டி வடுவினை வாட்டிப்
பருத்தசெவ் வேலையும் பழித்துக்
கூனல்வாள் நஞ்சி நமுதினோ நறவு
கொண்டிடும் விழியுடைக் கனகே
தேனின நீங்கா மலரணி புயத்துச்
செல்வநா யகமிவன் தேவே.

9

மாணைக் கயலை வேல்வாளை
மறுநீர்க் கடலைக் குவளையைநற்
காணிற் கமலந் தனைவெல்லுங்
கண்ணாய் கனகே யிவணிநுப்போன்
ஞானக் குணமும் நல்லறிவும்
நலஞ்சேர் புகழு மிகவுடையோன்
ஆனைக் கோட்டை வேளாளன்
ஆறு முகன்கா னென்பாரே.

10

வண்டார் மாலைக் குழலாளே
மதிசேர்ந் தனைய முகத்தாளே
கண்டார் வணங்குங் கண்ணாளே
கனகென் றுரைக்குங் காரிகையே
உண்டார் போக மிவனைப்போ
லுளரோ விர்த லூர்தனிலே
தண்டார் புனையும் பண்டார
மென்ற ரந்தத் தாதியரே.

11

மானினைப் பழித்த கண்ணும்
வடிவினுக் குவமை யில்லாத்
தேனினு மினிய செஞ்சொற்
றெரிவையே கனகே கேண்மோ
ஊனுணும் பரிதி வேல்வாள்
ஒளிபெற வீங்கி ருப்போன்
தானைகு முடுவில் வாழந்
தன்கையொன் றில்லா வேந்தே.

12

சதாசிவம்பிள்ளை

1820 — 1896

இவரது ஊர் மானிப்பாய் ; மதம் கிறித்தவம். ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிப்புலமையும் படைத்தவர். 'உதயதாரகை' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர். தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாற்று நூலாகிய 'பாவலர் சரித்திர தீபகம்' என்னும் அரும்பெரு நூலினை எழுதிய பெருமை இவருக்குண்டு.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : வெல்லையந்தாதி, திருச்சதகம், நன்னெறிமாலை முதலியன.

வெல்லை அந்தாதி

காத்தவ னேயிந்தக் காசினி தன்னைமுன் காதலொடு
பூத்தவ னேயருள் பூப்பவ னேவெல்லைப் பொற்புரியிற்
சாத்திரி மார்வந்து சாட்டாங்க தண்டன்செய் தற்பரனே
போத்துறை வாருளம் போகா யடியனைப் போற்றுவையே. 1

தந்தன தான எனவண்டு பாடுநற் றண்டலேகூழ்
சுந்தர மான வளவெல்லை யென்றரை தொல்பதியில்
இந்தினை நேர்முகத் தாண்மரி யன்னை யிருஞ்சுதனாய்
வந்தவ னேயருட் கண்ணு கிருபை வழங்குவையே. 2

தற்பர மேசயம் பேயரு மாமறை தாமுணரா
அற்புத மேயன்றி யாவீரின் வேண்டுதற் காயவன்றன்
நற்புதல் விக்குயிர் மீண்டிடச் செய்தனை நல்லவெல்லைப்
பொற்பதி யோயெனை நீயுயிர்ப் பித்திடல் புண்ணியமே. 3

புகலிட நீயன்றி வேறு ரெனக்கிப் புலனமதன்
அகலிட மெங்கணு மாராய்ந் திடிலகி லாண்டமுதற்
சகலவி டந்தொறுஞ் சர்வ வியாபக தாரகமாய்ப்
புகல விடமிருந் தும்வெல்லை தோற்றும் புராதனனே. 4

இன்றுதொட் டேசின் கயிங்கரி யந்தனை யின்பமுடன்
நன்றுகொண் டேனடி மைமுறி நின்றர நாடிவந்தேன்
தொன்றொரு நாற்பது நாளுப வாசஞ்செய் தொல்பரனே
சென்றுவெல் லைப்பதி வாழ்திரு ஞானத் தினகரனே. 5

தனியான வெல்லையி லுற்பவ னேசற் சனருவக்குங்
கனியே கனியின் ரசவொழுக் கேயுட் கலுழ்ந்துகண்கள்
பனிரீர் ததும்ப வழைப்பவர் முன்னர்ப் பரிந்துசெல்வாய்
நனியா னினையழைத் தேனோடி வாவிந்த நாளதிலே. 6

வந்துட னீள்கடல் கூடியொன் றுகி மதர்த்தெழுந்து
கொந்தளிப் புக்கொண்ட காலை யிலோருரை கொண்டுவற்றின்
மைந்தை யடக்கினை மற்றடி யேன்றன் மனச்செருக்கார்
சிந்தை யடக்க லரிதோவெல் லைப்பதித் தேசிகனே. 7

சேயே மரியம்மை தந்திடு செல்வத் திருக்கொழுந்தே
தாயா யுலகங்க டந்தவ னேதனைத் தான்தடிந்த
தீயோனைச் சிட னெனக்கொண்ட வாவெனைச் சேர்ந்திடுங்கால்
ஏயாத குற்றஞ் சொலுவா ரியார்வெல்லை யேந்தலின்னே. 8

ஆவண வோலை யுனக்குந்தந் தேனடி யானுமலை
ஆவண மென்றனை யாண்டுகொள் வாயிங்கு மங்குமொன்றி
ஆவண மல்கிடு வெல்லைப் பதியி லணியணியாய்
ஆவண வுங்கொட்டி லுற்பவ னேயென்னை யாள்பவனே. 9

ஆநந்தந் தந்திடு வெல்லைப் பதியிடை யாயருடன்
ஆநந் தன்னெனச் சாத்திரி மார்தொழ வாங்குசிறு
ஆநந் திடாக்கொட் டகம்வாழ்ந் திருந்திட்ட வம்பரமன்
ஆநந்த னார்திரு மைந்தாவந் தாளென் னகமலரே. 10

ந. ச. பொன்னம்பலப் பிள்ளை

1836 — 1897

இவரது ஊர் நல்லூர். தந்தையார் பெயர் சரவண் முத்துச் செட்டியார். தாயார் ஆறுமுகநாவலரின் சகோதரி யாவர். நல்லூர்க் கார்த்திகேய உபாத்தியாயரிடத்தும் மாம னாராகிய நாவலரிடத்தும் கல்வி கற்றார். நாவலரைப்போற் பிரசங்கங்கள் பொழிவதில் வல்லுநர். இவருடைய மாணுக் கருட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கோர் ம. க. வேற்பிள்ளை, ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை, த. கைலாசபிள்ளை, சுவாமிநாத பண்டிதர், புலோலி வ. குமாரசுவாமிப்புலவர் முதலியோர்.

இவர் நூல்கள் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை. தனிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

வேண்பா

செஞ்சடிலன் வெண்ணீற்றன் சிற்றம் பலமுதல்வன்
மஞ்சடையுங் கண்ட னடிமறவா — நெஞ்சடைய
ஆறுமுக வையற்கே யாட்செய்யப் பெற்றனம்யாம்
வேறறங்கள் வேண்டுமோ மேல்.

ஆசிரியப்பா

திருமகள் கொழுநன் கருமனத் தழுக்கா
வருணனி கருதா தகந்தை மேவி
யெருத்தத் திலங்கு பருத்த மருப்பும்
பணைத்துக் குறுத்த தரத்த தாளு
கிமிர்ந்து குவிந்து நீண்ட நாசியுங்
குன்றிக் கண்ணு நீல மேனியும்
பொலிந்த கேழற் பொலனுரு வெடுத்துப்
பாதலந் துரீஇக் காணப் பாதமும்
புண்டரி கத்துறை யண்டப் புத்தேள்
10 சிறுகணு மங்குச முறமுந் துண்டமு
மாதிர மளக்குந் தாவில் சிறையும்
புயங்க மெட்டுந் தியங்கிக் கலங்கக்

- கொளுவிக் கிழிக்கு முகிரார் தாளும்
 பொருப்பினைப் பொரீஇத் தருக்கு மேனியுங்
 குலவுபுண் டரமா யிலகு சேண்போ
 யண்ட ரண்ட மளந்துங் காணாக்
 கூவிள மறுகு கொன்றை தும்பை
 மாவிணர் மத்தம் வதிமதி முடியு
 முடைய சங்கர னெண்மல ரடியை
- 20 யகத்தி லிருத்தி யருச்சனை புரிந்தோய்
 தெய்வ விரதனாந் துய்ய நேய்க்கு
 நயீட்டிகப் பிரம சாரிநீ யெனினுந்
 தகவே னரிவையை யிதமுறத் தமிழீஇப்
 பல்லுயிர்க் கருளாஞ் செல்வனைத் தந்தே
 சிவனடி யவரா மவமில் விருந்தைப்
 புறந்தந் திடலாற் சிறந்த வறிஞ
 ரில்லத் தோன்மற் றிவனெனக் குழீஇச்
 சொல்லி வழுத்த மல்கு தூயோ
 யெம்பந்த மறுக்குஞ் சம்பந்த நாமனு
- 30 மாலமர் கடவுளா மால்விடை யோனை
 யைங்கதிப் பரியிற் றங்குவித் தோனு
 மிடங்கர் வாயி லடங்கு மறையோ
 னுபவித மன்ற லுறவிதித் தோனு
 மும்மதக் களிறு தன்னைவந் திக்கப்
 பரனைவந் தித்த வுரனார் சீலனு
 மொருவுடி வெடுத்தென வருளொடு பொலிந்தோய்
 கொடுங்கோ லில்லாக் கடுங்கோன் வழுதியா
 னடைபெற் றுலவிய கடையில் காட்சித்
 தலைச்சங் கத்துக் கலைப்புல வோரான்
- 40 திரபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளுங்
 குன்ற மெறிந்த குமரநா யகனுஞ்
 சந்தனப் பொதியச் செந்தமி மோனும்
 மதித்த புலமை கதித்த மேன்மையோ
 யைந்தை யடக்கி யாறை வென்றே
 யொன்றை யுறவுணர்ந் தேழை யொருவினே

- யிலங்கையிற் கொடுங்கோல் கலங்கா தோச்சுபு
மறங்கள் வளர்த்த பறங்கி மன்னர்
குடியா யுள்ளோ ரிறையா வொவ்வோ
ரான்கன் றன்பா யாமுண வளித்தல்
- 50 வேண்டுமென் றிசைத்த வெம்பணி மரும
னாடொறுங் கொடுத்தல் கண்டுள நைந்தே
யிப்பவ வரசர்தேத் திருத்தலுங் கொடிதெனத்
திருநெல் வேலியாந் தனதூர் நீங்கி
யுத்தம திசையெனு முதக்கிற் பொலியுங்
கவுட தேசம் விதியீ னடையூஉ
வாரிய மாகும் பாரிய பரவை
வறழப் பருகிப் பிறழ்கரு முகிலா
மகத்துற வுடனே புறத்துற வடைந்த
வரத ஞானப் பிரகாச வள்ளல்
- 60 பிறந்தை யுற்ற வறங்கெழு மரபோ
யடியவ ருளத்திற் குடியா யிருத்தலி
னிதமயல் விளைக்கு மதன்மத னீக்கலி
னணவ மாயை கன்ம மெனப்படு
மும்மதின் ஞான முழுத்தழ னகையாற்
பொடிபட் டொழிய வடல்புரி மேன்மையின்
வாதனை புரியும் பூதனை கடியுயிர்
பாலொடு பருகிய நீனிற மாயோன்
செங்கருங் கரங்களிற் சீர்செறி யுங்கர
மொன்ற லிருகுவ டன்றேந் தியதென
- 70 வந்தியொழுக் கேந்திய நிந்தையி லம்மச்
சங்கரி தனையொர் பங்கினில் வைத்த
கிர்க்குண நின்மல நித்தியா னந்த
தற்பர னாஞ்சிவ சம்பு நிகர்த்தோ
யரனடி யவரி னனிக னாதலிற்
செறிதுயி லறச்செறுத் தறிதுயி லமர்தலிற்
றிருமக டமுலிக் கருமை மேவலி
னுலகளந் துண்ட வொருவ னொத்தோய்
நாமகள் காமுறு கோமக னாதலின்

- 80 வேத வியலை விளங்க விரித்தலிற்
போத வியலார் வேதன் போன்றோய்
தொல்காப் பியனா மொல்காப் புகழுறு
முனிவர னருளிய துனியி னடைசேர்
மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே
யெனுஞ்சூத் திரவிதி யியைவினை யிகந்தே
யுட்டெளி வுடைய பட்டணத் தடிகள்போ
லன்னையை யடிபணிந் தாதரித் திட்டோய்
தென்கோவை யென்னுஞ் சீரார் நகர்வாழ்
மேழிக் கொடியோர் வாழ்விற் குலாவ
வவதரித் திட்ட வருந்தமிழ்க் கவிஞனா
- 90 மானா வியல்பிற் சேனாதி ராய
முதலியு மவன்பாற் கலையெலாங் கற்று
மதியாக் கலைஞக் குதிநவ் விகட்கோர்
புனப்புலிப் போத்தா மனப்புலி முதலி
பெற்றிடு பெற்றி யுற்றிடு சீர்த்திச்
சரவண முத்து முதலியாம் புலவனுந்
தேடிய பல்புக ழானவை யடைய
வின்னுநிற் பனவிப் பெருமன் புகழைப்
பொலம்பெறத் தழீஇய நலங்கொள்பே ருலெனச்
சொற்பயில் பண்டிதர் மெச்சு சீர்த்தியோய்
- 100 செந்நாப் புலவராஞ் சீர்சான் மணிக
ளோவ லின்றி யுறுமா கரமுந்
தென்மொழி யதனிற் றுன்னிய வணிசே
ரிருகுவம் மிசப்பெய ரியையிலக் கியத்தைச்
துரிசற வியற்றி வரிசை படைத்த
வரசகே சரியாம் புரையின்மே தையற்குச்
சேட்ட னாய வாட்டமில் கவிகைப்
பரராச சேகர னென்னும் பற்றுர்
பணியு மரசர் கணிகோ ணகரமு
மாகிய நல்லையாம் பேரிய நகருறை
- 110 சத்திய வுத்தம வித்தக வேளாண்
குலதீ பம்மென நிலவிய கந்தவே

- ளரிதிற் புரிந்த கரிசக னோன்பால்
வானோர் போற்று காண்முளை யாகி
யாறு முகனெனும் பெயரா தரித்த
பரம குரவ வறமிகு நிலைய
பாரினைத் தாங்கு பண்டவி பொறுத்த
சேடன் துதிக்க வேலாச் சீர்த்திய
பத்தரைத் தாங்குமெய் பயில்கா ருண்ணிய
சிந்தா மணியே நந்தா விளக்கே
120 கண்ணே கருத்தே பெண்ணே யமிர்தே
யுயிருக் குயிரே யுலவா வொளியே
பசுபதி மதத்தை வசுமதி நிறுவி
யவனருள் வேதா கமங்களி னரும்பொரு
ளேழையே மையந் திரிபற் றுணர
வீனிதிற் றிரட்டி யியம்பு மெந்தாய்
யாமெலாம்,
நின்னடி யேமென வுன்னப் பெறினும்
பணிகரி குயிலென் றணிபெறு முன்றையும்
புற்றிற் கானின் மாவிற் புகுத்திய
சிற்றிடைப் பணைமுலைத் தேமொழி மடவார்
130 கண்ணெனுங் காலவே லெண்ணி னுழைய
நெஞ்ச மழிந்த நிலைய மாகிப்
பாடி காவலிற் பட்டுமன் றிட்டனம்
அதனால்,
எமைநீ யிகத்த லமைவுடைத் தாயினு
மன்னையை யத்தனை மன்னிய வொக்கலைப்
பொருளெனக் கொளாதுன் கழலே பேணி
நின்னடித் தொண்டே மன்ன நிகழ்த்திய
சதாசிவ னாகுந் தரஞ்செறி தொழும்பனை
யொளிகொ டிருவுளத் துள்ளா திகந்தே
யாயிரத் தெண்ணூற் றிரண்டென வறையுஞ்
140 சாலி வாகன சகவற் சரநிகழ்
தரமார் கின்ற பிரமாதி வருடத்
தெருக்கான் மதியிரு பத்தொரு தேதிசோர்

களங்க மில்லாப் பளிங்கின் வாரமு
 மபர பக்கத் தமைசத் தமிழும்
 வடுமறு சிறப்பிற் கொடுநுக நாளு
 மட்கி லொளிசேர் விட்கம்ப யோகமு
 நிலைஇய மேன்மை யுலவா வேல்வையி
 லவனே தானே யாகி யரனடி
 நீழலி னித்தியா னந்தம் பெறீஇச்
 செம்மாந் திருத்தல் சீரோ வுனக்கே. 2

தாடலைபோற் சங்கரனைச் சார்ந்தடங்கி நின்றிடுகின்
 பாடலையா நற்பதத்தைப் பாடளியா—லாடலையா
 வாறுமுக நாவலசீ ரத்தசிற்ப நாயடியேம்
 வீறுமின்ப வீடடைதன் மெய். 3

கற்றவர் பற்றுங் கனியைக் கணிப்பி லறம்புரியப்
 பெற்றவர் பெற்ற பயனைப் பிறவிக் கடல்கடக்க
 வுற்றவர்க் கென்று முதவுறு மோடத்தை யாறுமுக
 நற்றவ வெந்தையைப் போற்றிடிற் கூற்று நடுங்கிடுமே. 4

பூமேவு மாம்பொழிலிற் போருமிள மாக்குயிலே
 மாமேவு வாதின்கண் வலியேசு மதமிழித்த
 பாமேவு சீராறு முகபரம குரவனெனுங்
 கோமேவு புண்ணியன்றன் ருளினைந்து கூவாயே
 கோலநல்லை மாமுனிதாள் யான்மகிழக் கூவாயே. 5

கார்த்திகேயப் புலவர்

1819 — 1898

இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த காரைநகரில் வாழ்ந்த முருகேசையரின் புதல்வர். இருபாலைச் சேனாதி ராயரின் நண்பர். அவரிடஞ் சிலகாலங் கல்வி கற்றவர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்.

இவர் சிதம்பரத்துக்குச் சென்று வாழ்ந்த காலத்திலே 'திருத்திலைப் பல்கந்தமாலை' என்னும் பெயரிய பிரபந் தம் பாடினார். 'காரைநகர்த் திண்ணபுரவந்தாதி' என் பதும் இவரால் பாடப்பட்ட சுவையுள்ள நூலாகும்.

காரைநகர்த் திண்ணபுரவந்தாதி

காப்பு

திருவேளை யட்டவன் காரை நகருறுந் திண்ணபுரத் தொருவேழைபங்கினன் மேலொரந்தாதியையோ துதற்குப் பெருவேளை பூண்டு பிரார்த்திக்கு மன்பர் பிறவியெனுங் கருவேழை யுந்துடைத் தாளுங் கணபதி காப்பதுவே.

நூல்

கண்ணுதல் செய்ய சடையன் றிண்ணப்புரன் காண் கருத்தி லெண்ணுதல்செய்யவொண் னாதவன் தன்னை யினிமையுட னண்ணுதல் செய்ய மலர்கொடு போற்றி யமர்ந்தர்ச்சனை பண்ணுதல் செய்யன் பருக்கின் னருளினைப் பாஸிப்பனே. 1

இருபதத் தன்றனைக் கிழுற ஆன்றி யிருத்துதிற் றொருபதத் தன்றிகழ் திண்ண புரப்பதி யுள்ளுவந்தான் வருபதத் தன்முத லானோர்கள் ஞான வழியமையக் கிருபதத் தன்றனைப் போற்றிடுவார்க்கொரு கேடிலையே. 2

ஓதி மயனிம வான்பெற் றருளு முமைதனக்கோர் பாதி மயன்கு ரெனையணு காத படியருளுஞ் சோதி மயன்புகழ் திண்ண புரப்பதி துன்னினர்க்கு ஞாதி மயனினை யார்க்கய லானென்ற னையகமே. 3

அகமா யதற்குப் புறமாகி யெங்கு மமர்ந்தருள்வோன்
மிகமா யனும்புகழ் திண்ண புரப்பதி மேவுபிரான்
மகமாய நீங்கித் தனைமதிப் போர்க்கு மகிழ்ந்துதவுஞ்
சுகமாய வல்லவர் யார்புல வீரிந்தத் தொன்னிலத்தே. 4

துவரித ழம்பிகை பாக னெனது துயர்தணித்தோன்
உவரித ழங்கியற் றிண்ண புரத்தி லுறைபெருமான்
கவரிதழ் வில்வத்தி னுலருச் சிக்கக் கருதினரைச்
சுவரித ழங்கப்பொற் கற்பக நாட்டிற் சரிப்பிப்பனே. 5

பரவை யிடஞ்சுந் தரற்காகத் தூது படர்பரம
னரவை யிடர்தணித் தோன்றெழுந் திண்ண புரத்ததிப
னிரவை யிடாதன் பருக்கருள் வோன்றனை யெண்ணிதிந்
குரவை யிடக்கடி தோடிவந் தாளுங் குணமலையே. 6

போதே கியவய னும்புகழ்ந் தேத்தும் புனிதனெங்கும்
மீதே கியபொழிற் றிண்ண புரத்தினில் வீற்றிருப்போன்
காதே கியவிழிக் கன்னியொர் பங்குடைக்கண் ணுதல்பாற்
றாதே கியவன மீளா திருப்பதென் றெல்வினையே. 7

இயலிசை நாடகம் வல்லார் புகழு மிறைவர்செந்நெல்
வயலிசை திண்ண புரத்துறை யெந்தை மலையகத்திற்
புயலிசை கூந்தனல் லாயுன்றன் மேனி பொலிவழிந்தோர்
செயலிசையாதுளஞ் சோர்வடைந் துற்றதென் செப்புலையே. 8

செப்பற் கரியன கொங்கைக் களவிழிச் சில்லையர்பாற்
கப்பற் கரிய கொடியெனச் சென்றுலை காழுகரே
ஒப்பற் கரியநற் றிண்ண புரத்திறை யும்பர்பிரான்
அப்பற் கரிய துயர்தீர்த் தவன்பணி யாற்றவம்மே. 9

அவந்தனி னாட்களைப் போக்கி யுழன்றுள் ளறிவழிந்து
பவந்தனின் மூழ்கிக் கிடந்தே யிடர்ப்படும் பாழ்மனமே
கவந்த ிறைதடஞ் சூழ்திண் ணபுரக் கருணையுருச்
சிவந்தனி லன்புற்றுப் போற்றிச் சிவகதி செல்லுலையே. 10

பறத்தலை யுற்ற பறவையைப் போலப் பலயோனியிற்
பிறத்தலை யுற்றலை பேதைநெஞ் சேயொன்று பேசுவன்கேள்
சிறத்தலை யுற்றொளிர் திண்ண புரத்துத் திருப்பதிசென்
றறத்தலை யுற்றிடும் பேர்க்கரி தாம்பொரு ளொன்றிலையே. 11

பதங்கஞ்சுடர்தனில் வீழ்ந்துமெய்வெந்தழி பான்மையைப்போல்
இதங்க நலமென் றரிவையர் மோகத் திசைபவரே
உதங்கன் றொழுதகு திண்ண புரத்தை யுகந்தவனை
மதங்கன் தனதுரி போர்த்தானைக் கண்ணுற வந்திடுமே. 12

அனையும் பிதாவும்நீ யல்லா துலகினி லாருமிலைப்
புனையும் பிதாமகன் போற்றும் புனிததண் பொய்கையினிற்
கனையும் பிதாவமர் திண்ண புரத்துறை கர்த்தவினி
யெனையும் பிதாவழி யுற்பவி யாம விரட்சிப்பையே. 13

படர்வேலை யன்ன விழியின ரேவற் பணிகளன்றித்
தொடர்வேலை யார்த்திடுந் திண்ண புரப்பதி துன்னியென்றும்
நடர்வேலை யன்றொண்டு செய்யாத நீவிர் நமன்றனொற்றர்
அடர்வேலை யாது புரிவீ ரதனை யறைகுவிரே. 14

என்னனை யாவ லொடுவருந் திச்சுமந் தின்றளித்த
மின்னனை யாக மழியுமு னுன்னருண் மேவுவனோ
துன்னனை யான துகள விருல்வெடித் துச்சொரியும்
நன்னனை யாற்றுந் திண்ண புரத்தை நயந்தவனே. 15

இருவருஞ் சோதிக்க வெட்டாது வானில மெட்டிநின்ற
பொருவருஞ் சோதி மலையா னவனுயர் புன்னைவன்னித்
தருவருஞ் சோதி தகைதிண் ணபுரத் தளியதனில்
மருவருஞ் சோதியைப் போற்றிடிற் பாச வலையறுமே. 16

பெற்றம் பறித்தெறி முக்கோண வெற்பைப் பிடுங்கரக்கன்
கொற்றம் பறியப் பெருவிர லுன்று குழகனிலா
முற்றம் பறியுநற் றிண்ண புரன்மேன் மொழிந்தமையாற்
குற்றம் பறினு மிகழாரென் பாவினைக் கொள்வர்களே. 17

சிவம்புரி யாதுல கத்துறை சீவர் தினங்கலங்க
அவம்புரி யாநி லறங்கடை யீரோன் றறைந்திடுவன்
துவம்புரி யாகிய திண்ண புரத்திற் றொடர்ந்துநல்ல
தவம்புரி யாதனி ரென்செய்கு வீர்நமன் றண்டனைக்கே.

முழுமுத லைச்சிறுத் தொண்டன் சமைத்துமுன் னாளிக்கக்
குழுமுத லைக்கறி வேண்டி யருளுங் குழகன்செறுக்
கெழுமுத லைப்பெறு கிண்ண புரத்தினிற் கிட்டியென்றந்
தொழுமுத லைத்தால மீர்ந்தோர்க் கரிய துணைப்பதமே. 19

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

இவர் திருக்கோணமலையிலே தம்பிமுத்து என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையின் (1863—1922) இளைய சகோதரர். இளமையிலேயே இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தார்.

இவரியற்றிய செய்யுளால் 'தத்தைவிடு தூது'. இது மிக்க சுவையுடைய ஒரு பிரபந்தமாகும்.

தத்தைவிடு தூது

தேனோங்கு பூம்பொதும்பர்ச் செறிந்துபசுந் தழைபரப்பி
வானோங்கு தேமாவில் வாழுமிளம் பைங்கிளியே
மானோங்கு மைவிழியென் வஞ்சியிடைப் பைந்தொடிபால்
நானீங்கு புகலுமொழி நற்கிளியே கூறயே

நங்கையவள் பாற்சென்று நலம்பெறநீ கூறயே. 1

இந்துநுதற் சந்தவளைச் சுந்தரியென் னின்னுயிர்பாற்
சந்துநடந் திளங்கிளியே தமிழேன்சொற் கூறுதியால்
முந்திருவ ரஞ்சிறியேம் முன்றிலிலா டுங்காலந்
தந்தைமொழிந் திட்டத்தனைத் தவறுவதேன் வினவுதியால்
தானுமெனை மறந்தனளோ தத்தாஅய் வினவுதியால். 2

ஈல்லிகைசண் பகங்கோங்கு மந்தாரை வெட்சியுடன்
புல்லினமும் பலவளரும் பூம்பொழிலி லக்காலம்
மெல்லமெல்லப் பந்துகொடு வினையாடுங் காலவடாய்
சொல்லியது மறந்தனளோ சுகமே வினவுதியால்

தோகையெனைத் துறந்தனளோ சுகமே வினவுதியால். 3

தீம்பலவி நீழலின்கட் டெரிவையவட் கியானறியேன்
ஆம்பன் மலர்மாலை யணிந்தேன் மகிழ்ந்தனளால்
சாம்பொழுதும் யான்மறவேன் தையலவ ளிக்காலம்
வீம்பான் மறந்தனளோ வினவாய் பசங்கிளியே

வீணை புலம்புவதென் விதியோ பசங்கிளியே. 4

பன்னிருயாண் டவளொடுயான் பயின்றிருந்து மிக்காலங்
கன்னிமுக நோக்கவிடார் கதவடைத்தார் கருணையிலார்
என்னிருகண் மணியனையா ளெனக்குரிய ளென்றிருந்தேன்
என்னே யெனதெண்ண மின்றுபட்ட வாறந்தோ
ஏதிலனா யிங்கே யிரங்குவல்யான் பைங்கிளியே. 5

செல்வமில்லை யென்றுரைப்பர் சிந்தியார் மற்றொன்றுங்
கல்வியெனுஞ் செல்வங் கருதார் கருதாரால்
செல்வமோ வின்றிருக்குஞ் சென்றிடுமா னானைமற்றக்
கல்வியொரு காலுண்மேற் கற்றோர்ப் பிரிவிலதால்
கல்வி சிறந்ததன்றோ கழறாய் பசுங்கிளியே. 6

கல்வி மிகவிருந்தேன் கணக்கிலசெல் வம்மிருந்தேன்
மெல்லியற்கு நாயகன்மேல் விருப்பிலதேற் பைங்கிளியே
சொல்லரிய காத றுகடபவுள் ளொன்றினன்றோ
நல்லார் மணம்புரிவர் நலம்பெறுவா ருண்மகிழ்வார்
நாரியர்பா விம்மாற்றம் நவில்வா யிருஞ்சுகமே. 7

தந்தைமொழி தலைவகித்துத் தாய்சொன்மொழி யுளம்பேணி
நந்தமக்குத் தீங்கிழைத்த னலமோ பசுங்கிளியே
மைந்தர்துயர் நோக்கார் மனமெழுந்த வாறுரைக்கில்
அந்தோ மறுத்த லவசியமாம் பைங்கிளியே
ஆருங் குறைசொல்லா ரறிவாய் பசுங்கிளியே. 8

செங்கமல வாள்விழியாட் சேர்க்கக் கருதுமுவன்
மங்கைதனக் கேற்ற மணவாள னோபுகலாய்
நங்கைகிலைக் கேற்க நடக்கவல னோபுவியிற்
கொங்குமலர் மாலை குரங்கிற் களிப்பாரோ
கோதையிட மிம்மாற்றங் கூறுதியாற் பைங்கிளியே. 9

முடருக்கும் பேடருக்கும் முதியோர் மெலியோர்க்குந்
தேடருநல் விரத்தினம்போற் றெரிவையரைச் சேர்த்துவரோ
பீடுடைய கல்விநலம் பெற்றிருக்கும் வாலிபர்யாம்
வேடுவரை வேட்பேமோ விளம்பாய் பசுங்கிளியே
விரும்புவமோ சந்தியாசம் விளம்பாய் பசுங்கிளியே. 10

பெண்ணருமை தானறியாப் பேதையர்க்குப் பெண்கொடுத்தார்
மண்ணிலுள காலம் வருத்துதற்கே பெற்றெடுத்தார்
கண்ணிலரித் தந்தைதமர் கடுநகிற் கேயுரியர்
எண்ணி யினைந்தேங்கி யிருந்து பெறும்பயனென்

என்னுயிரை மாய்த்த வியைவதாம் பைங்கிளியே. 11

தம்பெருமை தாமறியாத் தஞ்சமிலாப் பெண்கடமை
வேம்புலிவாய் மானென்ன வீணை கொடுத்திடுவார்
செம்பொற் றிரளுடனே வெந்துயரஞ் சேர்வதிலுஞ்
செம்பொனிலா விற்பஞ் சிறந்ததெனக் கூறுதியால்
தேரிலையவட் கிம்மாற்றஞ் சீர்க்கிளியே கூறுதியால். 12

உண்பதுவு முறங்குவது மூர்க்கதைகள் பேசுவதும்
பெண்கடொழி லாமென்றே பேசிடுவ ரொருசாரார்
பெண்களுக்குத் தம்பதியே பெருந்தெய்வ மென்பர்சிலர்
பெண்களுக்கு மடிமைகட்கும் பேதமில்லை யென்பர்சிலர்
பேதமைகா ணிவர்கொள்கை பேர்த்தறிவாய் பசங்கிளியே.

மாதரார் தாமிலரேல் மனையும்வன மாநல்ல
மாதரார் தாமுளரேல் வனமும் வளமனையாம்
மாதரா ரன்றோவில் வாழ்வீற் கருங்கலம்
மாதரா ரன்றோ வருந்துவரிம் மாநிலத்தில்
மாதுசிரோ மணிக்கிவைநீ வகுப்பாய் பசங்கிளியே 14

கல்விநலம் பெற்றனரேற் காரிகையார் காதலர்க்குச்
சொல்லருந் றுணையன்றோ தொல்லுலகு சிறக்குமன்றோ
மெல்லியர்பாற் கல்விவிரும் பாத விணரெலாம்
எல்லையிலா விற்படைதற் கிடையூறென் றேயியம்பாய்
என்னிருகண் மணியனையாட் கியம்பாய் பசங்கிளியே. 15

கூட்டிற் பசங்கிளிபோற் கோதையரை யெப்பொழுதும்
வீட்டி லடைத்துவைக்கும் விரகிலருக் கியாதுரைப்பேம்
பூட்டித் திறந்தெடுக்கும் பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டோர் நகைப்பதுவுங் கேட்டிலரோ பைங்கிளியே
கிஞ்சகவாய்ப் பைந்தொடிபாற் கிளத்தாய் பசங்கிளியே. 16

அத்திமுதற் சிற்றெறும்பி ருனவுயிர் யாவையிலும்
உத்தமராம் மாந்த ரொருவரே பேசவலார்
சித்தமகிழ்ந் தேபிறர்பாற் றெரிவையரைப் பேசவிடார்
எத்தான் மறுத்தனரோ விசையா யிளங்கிளியே
ஏதுகுற்றஞ் செய்தனர்க ளிசையாய் பசங்கிளியே. 17

அந்தோ விசைப்பதெனே யரிவையர்க்குத் திங்குபல
சிந்தைமகிழ்ந் தேபுரிவார் சிந்தியா ரொருசிறிதும்
பைந்தொடியார் தம்பாற் பரிதாபஞ் சற்றுமிலார்
இந்தவிடை தமக்காமே விருப்பரோ வாடவர்தாம்
இறைசகியா ரிறைசகியா ரெழிலார் பசங்கிளியே. 18

கண்ணைமறைத் தேகொடுபோய்க் காட்டில்வீடும் பூஞ்சையப்போற்
பெண்ணை மனையடைத்துப் பின்னொருவர் கைக்கொடுப்பர்
கண்ணான்முன் கண்டுமிலர் காதலர்சொற் கேட்டுமிலர்
எண்ணாது மெண்ணி யிருந்தயர்வர் மங்கையர்கள்
இக்கொடுமைக் கியாதுசெய்வ திசையாய் பசங்கிளியே. 19

ஓரிரவன் ரோர்பகலன் றுயிருள்ள நாள்ளவுங்
காரிகையா ருடன்வாழ்வார் கணவரே யாமாயின்
ஓரிறையு மவ்விருவ ருள்ளமதை வினவாதே
பாரிலே மணம்புரிவோர் பாதகர்காண் பைங்கிளியே
பாவைதனக் கிம்மாற்றம் பகர்வாய் பசங்கிளியே. 20

தந்தைதா யார்மகட்டுத் தலைவற் றெரிவரெனும்
இந்தமொழிக் கியாதுரைப்பா யென்னிலிவர் தாம்வேண்டும்
அந்தமகன் றன்னைமக ளந்தோ விரும்பிலளேல்
தந்தைதா யார்க்கென்னுந் தவிப்ப தவளன்றோ
சார்ந்துநீ தோகையிடஞ் சாற்றுதியாற் பைங்கிளியே. 21

தந்தையொரு வன்மகற்குத் தான்விரும்பு மோர்மகளை
மைந்த மணவெனலும் மைந்தன் வணங்கியெழுந்
தெந்தாயான் வேண்டே னிவளை விரும்புதியேல்
தந்தாய் மணத்தியெனச் சாற்றினனென் றேயுரைப்பர்
தையலிட மிக்கதைநீ சாற்றுதியாற் பைங்கிளியே. 22

தம்மனைக்கோர் பசுவேண்டிற் றும்பலகாற் பார்த்திருந்தும்
பின்னுந் துணிவிலராய்ப் பேதுறுதன் மாந்தர்குணம்
என்னே மணவீனையே லிமைப்பொழுதி லேழுடிப்பார்
சின்னப் பதுமைகொடு சிறுர்செய்மணம் போலுமரோ
தெரிவையவட் கிம்மாற்றஞ் சீர்க்கிளியே கூறுதியால். 23

ஆணாய்ப் பிறத்த லவசியம்வே றோர்குணமும்
பேணுர்த மின்னுயிராம் பெண்ணைக் கொடுத்திடுவார்
நாணார் மதியார் நகைத்தே களித்திடுவார்
வாணாள் பசங்கிளியே மலடாக் களித்திலரே
வாள்வீழியென் மங்கையிடம் மாங்கிளியே கூறுதியால். 24

வண்ணவீளம் பைங்கிளியே வையகத்து மணமினிதேற்
பெண்ணொருபால் விம்மியழப் பிள்ளையொரு பாலலறத்
தண்ணறும்பூஞ் சோலைவிட்டுத் தாங்கரிய வெஞ்சுரமே
நண்ணியவெங் கரியதுபோல் நாயகன்றுன் புறுவதெனை
நாரியர்பா விம்மாற்ற நவில்வாய் பசங்கிளியே. 25

மண்ணுலகில் யாம்பிறந்து வாழ்வதின லாம்பயனென்
எண்ணரும்வெந் துயர்போக்கி யின்பஞ் சுகியேமால்
பெண்ணு ணிருவருமே பேரன் பொடுவாழின்
நண்ணுது வெந்துயரம் நற்கிளியே கூறுதியால்
நணுகுமா லின்பமெலாம் நற்கிளியே கூறுதியால். 26

அன்னநடை மைவீழியா ளம்பொன்மலர்க் கொம்பனையாள்
என்னிதய தாமரைக்கோ ரிலக்குமியாம் பெண்ணரசி
கன்னன்மொழி கேளாது கஞ்சமுக நோக்காது
மன்னிலத்து வாழேன் மடிந்திடுவன் மங்கையர்க்கு
மற்றிப்பழி சேருமென மாழ்குவேன் பைங்கிளியே. 27

என்னிதயந் தனதாக்கி என்னுயிருந் தானேயாய்
என்னையிவண் வருத்துதரு னிவட்கழகோ பைங்கிளியே
மன்னிதுவோ பெண்கள்குண மாற்ற ரினியரன்றே
என்னே யிரங்கா ளிரங்காள் பசங்கிளியே
ஈதுகொடி தீதுகொடி திசையாய் பசங்கிளியே. 28

அந்தோ தவறுதவ றறியா துரைத்தனன்யான்
பைந்தார்ப் பசங்குழலாள் பாவமறி யாள்கிளியே
தந்தைதா யாரிலரேற் றரியாளென் பாங்கருடன்
வந்தாள் மகிழ்ந்தாள் வதிந்தாள் பசங்கிளியே
வானுலகி னின்பமெலாம் வந்தனவாற் பைங்கிளியே. 29

பெண்மணியை யான்பெறுநாட் பெற்றனனாற் செல்வமெலாம்
மண்ணிதனுட் பிறிதொர் பொருண்மதியேன் மதியேனால்
ஒண்ணுதறன் னுடனேயா னோருயிரீ ருடலாகி
மண்ணுலகின் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வேன் பசங்கிளியே
மங்கைபவள் மனமறிந்து வருவாய் பசங்கிளியே. 30

கன்னன்மொழிக் காரிகையாள் கமலவிழி யான்மறவேன்
கன்னத் தொளிமறவேன் கனிவா யிதழ்மறவேன்
பின்னற் சடைமறவேன் பிடரி னெழின்மறவேன்
பன்னற் கருகையும் மறவேன் பசங்கிளியே
பாவையரு மென்மனத்தே பதிந்துளதாற் பைங்கிளியே. 31

அன்னமெனு மென்னடையு மஞ்சிறைய மயிலொயிலுஞ்
சின்னக் கொடியிடையுஞ் செவ்வாய்க் கிளிமொழியுஞ்
சன்னச் சிலம்பொலியுந் தளவ நறுமணமும்
நன்னர்ப் பசங்கிளியே நாளை மறவேனால்
நங்கைவடி வங்கிளியே நாளை மறவேனால் 32

கொங்கலர்பூஞ் சோலைவளர் மாங்கிளியே கோதையிடம்
நங்காய்நிற் காதலித்தே நலிவான் மெலிவானால்
தங்கா துயிரென்றான் தானின் சரணென்றான்
நங்கா யிரங்கெனவே நவில்வாய் பசங்கிளியே
நாரியர்பா லென்னிலையை நவில்வாய் பசங்கிளியே. 33

முருகேச பண்டிதர்

1830 — 1900

இவரது ஊர் சன்னாகம். தந்தையார் பெயர் பூதப் பிள்ளை. இவர் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடத்தும் நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதரிடத்துங் கற்றவர். இலக்கணத் திற் பெரிதும் வல்லுநராகையின் 'இலக்கணக் கொட்டன்' என அழைக்கப்பட்டார். மடக்கு, சிலேடை முதலிய கவிகள் பாடுவதில் வல்லுநர். சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் இவருடைய மாணாக்கர் ஆவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா, மயிலணி ஊஞ்சல், மயிலணிப் பதிகம், சந்திர சேகர விநாயகஞஞ்சல், குடந்தை வெண்பா, நீதிநூல், பதார்த்ததீபிகை முதலியன.

தனிநிலைச் செய்யுள்

நடுவெழுத்தலங்காரம்

மைந்தன்விதை மாமிகவர் வழிமீ னொன்று
மதனவேள் புறவிதழிவ் வேழின் மீது
வந்தநடு வெழுத்தெனக்குச் செய்தான் மற்றை
வரிகள்பதி னன்கிணையுந் தானே கொண்டான்
அந்தநாள் வளைத்துச்சி தரித்துத் தம்மை
அருச்சிக்கு மவர்க்ககற்றி யங்கை யேந்தி
முந்தவதன் கீழிருந்து நடனஞ் செய்து
முனிந்துரைத்தான் மயிலணிவாழ் முதல்வன் றானே. 1

விரோதச் சிலேடை

நெட்டையிலை வைத்திருக்குஞ் செவ்வே ளல்ல
நெடிதோங்கித் தண்டேந்து மாலு மல்ல
கட்டுவா னரளிக்கும் பிரம னல்ல
கனிவெட்டி எடுத்தலாற் சுரங்க மல்ல
நட்டவரைத் தனபதியா யிருக்கச் செய்யும்
நன்மையினு னும்வணங்கு மீச னல்ல
சிட்டரெலாங் கொள்ளுமொரு பொருளே யாகுஞ்
சேகமறிய விப்பொருளைச் செப்பு வீரே. 2

நீதி நூறு

வேடம் பலவானால் வீடும் பலவாமோ
நாடுமதம் சாதியினி னண்ணுவதென் — கூடுமுண்மைச்
சாக்கியர்நன் னந்தனார் சான்றுமெய் யன்பொன்றே
யாக்குமுயர் முத்தி யதை. 3

தம்மத நீத்துத் தவறுவார்த் தேற்றலால்
எம்மத மேனு மிகழற்க — அம்மவொரு
கல்லூரி யன்றோ கருது பலசமயம்
புல்லிய விந்தப் புவி. 4

கற்றவனை மற்றவர்கள் காணா ரவர்தமக்கு
சொற்புலவன் பற்பல்கதை சொல்லுவான் — பொற்பழஞன்
வாழை தனையுருக்க வல்லதோ செய்யசுடர்
மாயையொடு வெண்ணையலான் மற்று. 5

காலத்துக் கேற்பக் கலைபிறிது கற்றாலுஞ்
சிலத்தைக் கைவிடுதல் சீர்மைத்தோ — கோலித்தைத்
தள்ளுமோ யார்க்குஞ் சமமன்றோ நான்மறையோர்
எள்ளுவதென் றங்க ளியல். 6

அந்தணர்க்கு வேத மரசர்க்குச் செங்கோன்மை
வந்த வசியர்க்கு வாய்மையுரை — முந்தும்
உழவர்க்கு மேழி யுறுதிமற் றீதே
பளகறுத்து வைக்கும் படி. 7

கண்ட விடத்தினிமை காணா விடத்தின்னா
விண்டொழுகும் பேதையரை வேண்டற்கு — மண்டும்
உடற்கரந்த நோயோ உடற்புறத்து நோயோ
அடற்கெழுஉங் காலத்தா லாங்கு. 8

உற்றுழித் தேர்வதலா லொண்ணாது நட்டவரைத்
தெற்றெனத் தேரத் தெளியுங்கால் — உற்றபதர்
காற்றடிக்கும் போதல்லாற் கண்டு தெளிவதற்கு
வேற்றுமை யுண்டோ வெளி. 9

வல்ல விதியவெனின் மாயுமோ மாய்ந்தாலும்
இல்லையெனிற் போம்போ மெவர்காத்தும்—மல்லடுதோட்
பஞ்சவர் சேயான பரிச்சித்து நீருறைந்துந்
துஞ்சினான் பாம்பிற் சுழன்று. 10

தன்னாக்கம் வேண்டிப் பிறர்க்குத் தகாவியற்றின்
முன்னாக்க மோடு முடிந்திடுமால் — மன்னாக்கம்
பூண்ட கிளை யொடுமுன் பொன்றினான் கண்ணிலிசேய்
பாண்டவ ரோடு பகைத்து. 11

செத்தார் பிழைத்தார் செறுநோ யிலாதவரார்
மற்றா ரிவைபிழைத்து வைகுவார் — பொத்திப்
பயன்யா தெனவே பயணந் தனக்கு
முயல்வா ரறிவுடையார் முன். 12

தன்னுயிர் போலப் பிறவுயிருந் தான்பேணி
லென்ன வறழு மிவன்பால — தன்னை
வருத்துவிர தாதியினான் மன்னிடுவ தென்சுக்
கரைத்தருந்திற் போமோ வயம். 13

ஆயிரங்கண் பெற்று னரியிலங்கை காவலனும்
போயுயிரு னாடும் புறங்கொடுத்தான் — சாயகமற்
றென்று லுருண்டா னுயிர்வாலி யன்னியரிற்
சென்று குவதென்ன சீர். 14

ஈச னடியை யிறைஞ்சவார்க் கெய்துதுயர்
மாசகலு மாறன்றி மற்றில்லை — பேசின்
மறந்தாருக் கெய்துவது மன்னு நரகன்றி
இகந்தன்னி லெய்த விலை. 15

தெரியாத தொன்றைத் தெரியுமெனச் சொல்லி
யருமை குலைவா ரறியார் — தெரியுமெனும்
ஒன்று முரையா ரூரவோர்க னுகமிலார்க்
கென்று மிடரே யெழும். 16

ஈச னெருவ னுளானு மெவ்வுயிரும்
பாச மகலும் படியருகே — நேசமுடன்
செய்குவான் வன்கண்மை செய்யா னவனடியைக்
கைதொழுமி னுள்ளங் கனிந்து. 17

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

1832 — 1901

இவர் புத்தூரைச் சார்ந்த சிறுப்பிட்டி என்னும் ஊரிலே வைரவநாதபிள்ளை என்பவருக்கும் பெருந்தேவி அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். வட்டுக் கோட்டை அமரிக்க ஆங்கிலக் கல்லூரியில் எட்டாண்டு கல்வி கற்றபின் சென்னைக்குச் சென்று 'தினவர்த்தமானி' என்னும் பத்திரிகையின் அதிபராய் இருந்தார். பல ஏட்டுச் சுவடிகளை நூல்வடிவிற் கொண்டு வந்த பெருமை இவருக்குரித்து. இவர் பல தனிப்பாடல்களைப் பாடினார். புதிதாக நூலெழுதுவோர் இவரிடஞ் சிறப்புப் பாயிரம் பெற்றுப் பதிப்பித்தல் மரபாயிருந்தது. உரையும் பாட்டு மாகச் சைவமகத்துவம், கட்டளைக் கலித்துறை முதலிய பல நூல்களை எழுதினார். இவராலே நீதிநெறிவிளக்க உரையும் வீரசோழியமும் தணிகைப் புராணமும் தொல் காப்பியம் பொருளதிகாரமும் கலித்தொகையும் இலக்கண விளக்கமுஞ் சூளாமணியுந் தொல் - எழுத்து, சொல். நச்சினர்க்கினியமும் இறையனார் களவியலுரையும் அச்சிடப்பட்டன. இவருக்குச் சென்னை அரசாட்சியார் 'ராவ்பகதூர்' பட்டம் வழங்கினர்.

சைவ மகத்துவம்

பிள்ளை மதிச்சடையான் பேசாப் பெருமையினான்
கள்ளவீழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் — உள்ளபடி
கல்லாலின் கிழிருந்து கற்பித்தா னோர்வசனம்
எல்லாரு மீடேற வே. 1

விநாயக வணக்கம்

கங்கா தரன்றருமுக் கண்ணனே சித்திபுத்தி
பங்கா வுறையும் பகவனே — துங்கா
செகத்து வினைதிர்க்கும் சிற்குணா சைவ
மகத்துவம்பே சத்துணையாய் வா. 2

அவையடக்கம்

நானா சமயத்துட் சைவ மகத்துவ ஞானியர்முன்
யானா வெடுத்துச் சொலவல னென்றெனக் கேகிரிப்புத்
தானாய் வரினு நகுவர்கொ லோவெனைத் தண்மதிதோய்
வானா றணிசடை யாரடி யாரிந்த வையகத்தே. 3

222 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

பூவின் மெய்ம்மத மிதுவிது பொய்யெனப்
புகலுவ தரிதேயோ
நாவி னான்மனத் தானவின் றுணர்வரு
ஞானசா கரமாமெய்த்
தேவ வாசகம் யுத்தியிற் கதிதமாந்
திறம்புமோ மனுவாலே
மேவு மெவ்வெவ் வேதமுந் திறம்புநல்
விஞ்சையா லளப்பின்னே.

4

குருவணக்கம்

(வீரசோழியப் பதிப்புரை)

எழுத்தொடு விழுத்தமிழ் பழுத்தசெந் நாவினன்
முழுத்தகை யேற்கவை யழுத்தியோன் சன்னு
கத்துயர் மரபினோன் முத்துக் குமார
வித்தக னடிதலை வைத்துவாழ்த் துவனே.

5

இறையனார் களவியல்

அந்தமு மாதியு மவ்வுனவ் வுந்நின் றமலன்றந்த
செந்தமி ழென்னுந் திறங்காட்டி யீதைந் திணையகநூல்
வந்தன யாவும் வளரன்பின் மேனவென் வாய்மைக்கன்றே
முந்துமன் பின்முத லாய்மேன வென்று முடிந்ததுவே. 6

சுப்பிரமணிய தேசிகர்

விண்ணுடு கைலை வழித்தே சிகர்வெவ் வினைக்குநெற்றிக்
கண்ணான சுப்ர மணிய சுவாமிகள் காண்மலரை
நண்ணுத் தலையி னசைதிரத் தாங்கநற் கோகழிவாய்
மண்ணாய்ப் பிறந்தில னேயைய கோவிந்த வையகத்தே. 7

சிரமலை யாகவுஞ் சின்முடி யாகவுஞ் செய்யகண்ட
சரமலை யாகவும் யானடி யேனினை யேன்றருவாய்
பரமார் கயிலைப் பரம்பரைக் கோகழிச் சுப்ரமண்யா
மரமாய்நின் பாத குறடாய் வருதற் கொருவரவே. 8

கையறுநிலை

வேதம்வலி குன்றியது மேதகு சிவாகம
 விதங்கள்வலி குன்றி னவடற்
 சூதன்மொழி மூவறுபு ராணம்வலி குன்றியது
 சொல்லரிய சைவ சமயப்
 போதம்வலி குன்றியது பொற்பொதிய மாமுனி
 புகன்றமொழி குன்றி யதுநம்
 நாதனினே ஞாலமிசை நாடரிய வாறுமுக
 நாவல ரடைந்த பொழுதே. 9

நல்லைநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
 சொல்லுதமி றேங்கே சுருதியெங்கே—யெல்லவரு
 மேத்துபுரா ணுகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
 யாத்தனறி வெங்கே யறை. 10

மறைசைக் கலம்பகச் சிறப்புக்கவி
 கற்பகத்தை மலர்களெலாங் கட்டுவிட்டு
 நகைக்கவது ககனத் தான
 பொற்பவனென் றுளங்கனன்று புதுத்தளிர்க்
 ணெருப்பெடுப்பப் புறங்கண் டாங்கு
 முற்படவே றியகிளைகண் முகந்திருப்பிக்
 கிழக்குறுஞ்சிர் முதிர்நீர் வேலி
 நற்பொழிலொன் றிரவிமதி நாடருந்
 தனவனமாய் நண்ணிற் றன்றே. 11

புலவர் கவியைப் புகழ்தல்

ஆருர னில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழப்
 பேருரு மாறு முகநா வலர்பெரு மான்பெருமை
 சீருரு மாறு தெரித்தாய் சிவசம்பு தேசிகநிற்
 காருரி னேரின்றன் றேருநின்சொல் வன்மை யறிந்தனனே.

அம்பலவாண பண்டிதர்

வாக்கிற் சரச்வதி வாய்மைக் கரிச்சந்திர மன்னனெடுங்
 தூக்கு நடுவு நிலைமையிற் சானவி தூய்மையிற்பொன்
 ஆக்கந் தனிலள காபதி மார னழகிலிந்தரன்
 தேக்குமவை போகத்தி லம்பல வாணனைச் செப்பிடினே.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

1849 — 1901

இவரது ஊர் நல்லூர். ஆறுமுகநாவலரிடத்தும் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடத்துங் கல்வி கற்றவர். தருக்கசாதிரத்திலே மிக வல்லார். இதனால் 'தருக்க குடார தாலுதாரி' என மக்களால் அழைக்கப்பட்டார். சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்துவந்த காலத்தில் இறைவனடி எய்தினர்.

இவரியற்றிய நூல்கள்: அரிகரதாரதம்மியம், வேதாகம வாததிபிகை, நாராயண பரத்துவ நிர்சனம் முதலியன.

அரிகர தாரதம்மியம்

திருடினனா லொருவனிடைச் சியரகத்து
வெண்ணெயினை யொருவன் தெய்வப்
பொருளிலாப் புலவர்களுக் கருளினான்
புரையிலமு துணற்பொ ருட்டாங்
கிருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 1

ஒருவனோ ரிடத்திலிந்த விசுவத்தில்
வசிக்கையி லுவகை யுற்றான்
கருதுமற்றை யவன்விசுவே சுரனெனவே
யவனியினிற் கழறப் பெற்றான்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 2

ஒருவன்விழி மலராலர்ச் சனைபுரிந்தா
னொருவனவற் குவந்து தன்கை
வீரவுறுபே ராற்றலமர் சக்கரத்தை
வெற்றிபெற வழங்கி னான்மே

விருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 3

ஒருவனடைந் தனனீல நிறத்தைவிடந்
தாக்குதலா னுடல முற்றுந்
கரியவிட முண்டவனைக் காத்தலினன்
னியன்களமாத் திரங்க றுத்தான்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 4

மருமமதி லொருவனிலக் குமியைவகித்
துந்தனத்தை வாஞ்சிப் பானரூப்
சிரமதனி விரந்துமொரு வன்பிறர்க்குப்
பாக்கியத்தைச் சிறக்க வீவன்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 5

ஒருவனுர லொடுதுவக்குண் டானொருவ
னுயிர்களைமாம் குறத்து வக்கிக்
கருவுறுத்து மாணவத்தாற் றுவக்குண்டா
னல்லனெனக் கழறு மித்தால்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே. 6

ஒருவனருச் சுனனிரதப் பரிக்குபசா
ரஞ்செய்தா னொருவ னந்தப்
பிருதைசுத னாற்சமர முகத்துத்தோத்
திரஞ்செய்யப் பெற்று னீங்கிவ்

விருவர்தமி லெவனதிக னெனலுகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

7

ஒருவனா லிலையினனி துயின்றூன்று
மதகுணத்தி னெருவன் ஞான
வரமுறுசத் துவகுணத்தின் வடவிருக்க
மூலமதின் வதிந்தான் மற்றிவ்
விருவர்தமி லெவனதிக னெனலுகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

8

ஒருவனனு தினமுநவ நீதமுநவ்
துண்டனன்மற் றெருவ னாழ்ந்த
பரவைதனி லெழுந்தமரர்ப் பயமுறுத்து
கரளமதைப் பருகி னானிவ்
விருவர்தமி லெவனதிக னெனலுகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே

9

ஒருவனிழி கிராதனது சரத்தினான்
மரித்தனன்மற் றெருவன் பற்றார்
திரிபுரங்க டமைச்சிரிப்பாற் பொடிபடவே
நனிபுரிந்து சீரை யுற்றான்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனலுகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

10

ஒருவனருச் சித்தனன்சே துவிற்சிவனை
யந்நியனில் வுலகி னென்றும்
வருமரியர் காணவரு ளிராமநா
தப்பெயர்கொ டவண்வ திந்தான்

இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

11

ஒருவனர சிங்கவவ தாரமுறீஇ
யிரணியன துயிர்செ குத்தான்
சரபவவ தாரமுறீஇ யொருவனவ
னுயிர்செகுத்துத் தாழ்த்தி னானிவ்
விருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

12

ஒருவனிழி மகடூஉவாந் தாடகையை
வதம்புரிந்தா னொருவன் சாலும்
முரணுறும் நிசாசரநிந் திரனாகு
மந்தகனை முருக்கி னானிவ்
விருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

13

ஒருவனொரு சரணத்தாற் சகடமதை
யுதைத்தனனன் னியனு யர்ந்த
சரணமெனுஞ் சரோருகத்தி னகநுதியாற்
சைலமதை யுதைத்தான் சாற்றும்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

14

ஒருவனுயர் நான்முகனைப் புத்திரனாப்
பெற்றனனிங் கொருவ னன்னான்
வெருவரீள் சிறையினிட்ட வறுமுகனைப்
புத்திரனா வியக்கப் பெற்றான்

இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

15

ஒருவனுயர் சுருதிகளை யெடுத்துவிதி
தனக்களித்தா னெருவ னேருஞ்
சுருதிகளைப் பரியாக்கி அவ்வலரோன்
றனைச்சூத னாகச் செய்தான்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

16

ஒருவனியா சகனாகும் பவியினையா
சித்தனன்மற் றெருவ னொப்பில்
இருமையுறு சௌக்கியத்தை யெளிதினடி
யவர்கடமக் கென்று மீவன்
இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

17

ஒருவனுப மன்னியன்பாற் சிவதிக்கை
பெற்றனன்மற் றெருவ னொன்ற
வருமுறுமவ் வுபமன்னி யன்பருகப்
பாற்கடலை வழங்கி னொளிவ்
விருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
துண்மையிசைத் திடுக மாசு
மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

18

ஒருவனுறு மிருபத்தைந் தாந்தத்து
வத்தின்கீ ழொருவ னோங்கு
பிருதிவியே முதன்முப்பத் தாறுதத்து
வத்தின்மேற் பிறங்கா நிற்கும்

இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
 துண்மையிசைத் திடுக மாசு
 மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
 யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

19

தெரிவரிய சுருதியொரு வன்றனைநற்
 பசுவென்றுஞ் சிறப்ப துற்ற
 ஒருவனையொப் பிலாவுலகிற் பசுபதியென்
 றஞ்சால வுரைக்கு மிந்த
 இருவர்தமி லெவனதிக னெனவூகித்
 துண்மையிசைத் திடுக மாசு
 மருவுதலி லறிவுடையீ ரியாமவனை
 யடைந்துவழி படுவா மன்றே.

20

வல்வை வயித்தியலிங்கபிள்ளை

1852—1901

இவர் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாலுள்ள வல்லு வெட்டித்துறை (வல்லிப்பட்டித்துறை) என்னும் ஊரினர். சைவ சமயத்தவர். உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரின் மாணாக்கர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை முதலிய அறிஞர்களால் 'இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டவர். 'சைவாபிமானி' என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தியவர்.

இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : 'சிந்தாமணி நிகண்டு', 'செல்வச்சந்திதி முறை', 'வல்வை வயித்தியேசர் பதிகம்', 'சாதிரிர்ணய புராணம்' என்பன.

சாதிரிர்ணய புராணம்

நெற்சாதி பேதம் போல
நிலந்தனிற் கலந்து தோன்று
முற்சாதி பேத முன்னான்
முறையுற மொழிகை யாலே
சொற்சாதி போத மெல்லார்
துணிந்திடா வெனது சொல்லே
நற்சாதி பேதத் துள்ளார்
நவின்றிடார் நவையி தென்றே. 1

புவனியிற் கலியின் வன்மை
பொருந்தலிற் சாதி பேத
மவர்தம தொழுக்கங் குன்று
தறநெறி யொழுகு மாறு
தவநெறி யுலக நாதன்
றமிழினுற் றருக வென்னச்
சிவனருள் கருதி யானுஞ்
செப்பிடத் தொடங்கி னேனாள். 2

வேதநால் வகைதெ ரித்த
 வியாதன ருரைத்த நூலுங்
 காதலார் மிருதி யும்வை
 கானச மென்னு நூலுஞ்
 சூதசங் கிதையு மெங்கோன்
 சுப்பிர பேத மென்றே
 யோதுமா கமழுங் கொண்டே
 யுரைப்பன்யான் சாதி பேதம். 3

தேசிக ராவார் சைவ
 தீக்கையைப் பெறுகை மிக்க
 வோசைகொள் சிவாக மரதி
 யுரைத்திடு மொழுக்க மெல்லா
 மாசினூ லுரைத்த வாபன்
 மரபினர் பயில வேண்டி
 நேசமோ டுலகத் துற்ற
 நெறிமர புரைப்பா மன்றே. 4

ஆறெனும் பேத சைவ
 ரரன்சிவ தீக்கை பெற்ற
 மாறிலைத் திருடி கோத்திர
 மறையவ ராதி சைவ
 ரேறியத் தீக்கை யார்வே
 தியர்மகா சைவ ரென்ப
 கூறுசத் திரியர் நாய்கர்
 குறியனு சைவ ராவார். 5

ஆற்றல்சார் களமர் தாமே
 யவாந்தர சைவ ராகும்
 பேற்றனு லோமர் நூல்சொல்
 பிரவரை சைவ ரென்ப
 சாற்றிய பலவா மற்றைச்
 சாதியார் யாவ ரும்பின்
 னேற்றமி லந்திய சைவ
 ரெனவுரைத் திடுவர் நூலோர். 6

செட்டிகன் னியைச்சோ ரத்திற்
 றிருமறை யாளன் புல்ல
 விட்டநாய் வருங்கை கோள
 றிருங்கொடிக் கயிறு பின்னிச்
 சிட்டரா லயத்துக் கேற்ற
 திருக்கொடி யாடை நெய்வார்
 நட்டுவர் தாழு மாவார்
 நாடகத் தொழில்கள் பூண்டே.

7

வேறு

நீணில மதனைக் காக்கு
 நிருபன்ருன் வணிக சாதிப்
 பூணணி பிறனில் லாளைப்
 பொருந்திய களவில் வந்தோ
 ராணியு நிறையுங் காட்டு
 மரடகங் கோட கத்தின்
 வாணிகம் புரிந்தி டும்பொன்
 வாணிக ராகி வாழ்வார்.

8

வசையறு வணிகன் வேட்ட
 மறைக்குல மாதர் காத
 னசையுறப் பெற்ற மைந்தர்
 நரம்புறு கருவி தன்னில்
 விசையுறு குரலுக் கேற்ற
 விசையினுல் விரவு மோரே
 ழிசையினை யியற்ற வல்ல
 வியாழப்பாண ராகி வாழ்வார்.

9

மெய்திக ழப்பி றப்பார்
 மேயயா ழிசைத்த லன்றி
 நெய்திடுந் தொழிலும் பூண்டு
 நெடியமால் கீர்த்தி யெல்லா
 மெய்துவை கான சத்த
 ரெனவிழைந் தினிது கேட்குஞ்
 செய்திய ராகுஞ் சாதிச்
 சேடர்சே ணியரு மாவார்.

10

வழுவுற மன்னில் லாளை
 வணிகன்சோ ரத்தி னாலே
 தழுவவே வந்த மைந்தர்
 சாதிநால் வகையுள் ளோர்க்குந்
 தொழிறநு கத்தி தீட்டித்
 தொடையினிற் றுடைத்து முற்றும்
 பழுதற நாபி யின்கீழ்ப்
 பணிசெய்நா விதரே யாவார்.

11

மறையவர் மங்கை தன்னை
 மணந்தகுத் திரன்பால் வந்தோர்
 குறைவினன் னகர்க்கு நூறு
 கோற்றரைக் கப்பு றத்தி
 லுறைபவ ராகி யூர்க்கு
 முச்சியிற் பின்பு காராய்ப்
 பறைதனைத் தோளிற் றாக்கும்
 பறைக்குல மாவ ரன்றே.

12

ஒழுக்கமா மறையோ னில்லா
 மொண்டொடி யுபய கொங்கை
 வழுக்குறு களவு தன்னின்
 மணந்தகுத் திரன்பால் வந்தோ
 ரழற்கறைக் கார நீளி
 யாடைகள் வெளுத்து நல்கி
 யிழுக்குறு பறையர்க் காளா
 மிளமைக ளாவ ரன்றே.

13

குரவுறு மலையில் வாழுங்
 குறவனுக் குறவு பூண்டு
 வரைவுறு வணிகர் தங்கண்
 மடக்கொடி பெற்ற மைந்தர்
 விரவிய காள வாயில்
 வெந்தவெண் சுண்ணத் தோடு
 பரவைமீன் பிடித்து விற்கும்
 பரவர்க ளாவ ரன்றே.

14

கொந்தக வேளா என்றன்
 கோதையைக் களவிற் சான்றான்
 முந்தியே சேர வந்தோர்
 முதன்மைசே ரனுலோ மர்க்கே
 நித்தனைப் பூப்பின் மாத
 தேத்திடுந் துகிலெ டுத்து
 வந்திடு மவ்வ முக்கு
 மாற்றிடும் வண்ண ராவார்.

15

தெள்ளாவி னிரைகண் மேய்ப்போன்
 சிறந்தவந் தணர்தம் மாதை
 யுள்ளாவி யுருகக் கொங்கை
 யுறவணைந் திடவே வந்தோ
 ரெள்ளாவிவ் வுலகந் தன்னி
 விசைந்திடு மனுலோ மர்க்கே
 வெள்ளாவி தன்னிற் றாசு
 வெளுத்திடும் வண்ண ராவார்.

16

பண்டைய நூலிற் கூறும்
 பன்னருஞ் சாதி பேதத்
 தொண்டுள பெயர்க ளிந்நாட்
 டுன்றுத லின்மை யாலே
 கண்டுள சிலவற் றைத்தாங்
 கருத்தினி லுணர்ந்து றைத்தா
 மண்டிய வனைத்தும் யாரே
 வகுத்திட வல்லா ரன்றே.

17

சபாபதி நாவலர்

1843—1903

இவர் வடகோவையில் வாழ்ந்த சுயம்புநாதபிள்ளை என்பவருக்குத் தெய்வானை அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். இளமையிலே நீர்வேலிச் சிவசங்கர பண்டிதரிடங் கல்வி கற்றார். பின்பு திருவாவடுதுறை ஆதினத்தை அடைந்து சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் நூல்களை முறையாகக் கற்றார். அவரே 'நாவலர்' என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரை இவருக்கு நல்கியவர்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : ஓசமத திராகரணம், சிவகர்ணமீர்தம், சிதம்பர சபாநாத புராணம், திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி, திருவிடைமருதார்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மாவையந்தாதி, திராவிடப் பிரகாசிகை முதலியன. திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் உரைநடை நூல் இவருக்கு அழியாப்பெருமை நாட்டியுள்ளது.

சிதம்பரசபாநாத புராணம்

காப்பு

ஞானமிக வளரினஃ நினையவுயர்
 திணையாகு நவிலஞ் ஞான
 லீனமிக வளரினுயர் திணையவஃ
 நிணையாகு மென்று தேற்றன்
 மானவஃ நிணைமேலு மாண்டவுயர்
 திணைகீழும் வடிவிற் காட்டித்
 தேனமரும் பொழிற்றில்லைச் சிகரிவாழ்
 கற்பகத்தை வணக்கஞ் செய்வாம்.

சபாநாயகர்

பொன்பூத்த மணிமன்று ளானந்த நடங்காணப்
 புகுவோர்க் கிந்தக்
 கொன்பூத்த குஞ்சிதமென் பாததரி சனத்தினே
 கூடு முத்தி
 மென்பூத்த பிறமுயற்சி வேண்டவெனுங் குறிவரதா
 பயத்தின் மேவ
 மன்பூத்து நடங்குனிக்கும் பெருவாழ்வைப் பணிந்தேத்தி
 வாழ்வா மன்னோ.

சிவகாமியம்மை

நிறைந்திடும் பரணைத் தொழின்முறை குயிற்ற
 நிகரில்லாச் சிவமுத லாக
 வறைந்திடு மேழு பேதமாய் மன்னி
 யடைதரற் கேற்றிடத் தானு
 முறைந்திடு சக்தி முன்னெழு வகையா
 யுயிரோடெப் புவனமு மளித்துச்
 சிறந்தசிற் சபையி னிருத்தசான் றுகித்
 திகழ்சிவ காமியைப் பணிவாம். 2

தில்லைவாழந்தணர்

எல்லைகாண் டற்கரிய தியாகேசப் பிரான்கருதி
 யியம்பும் வாயால்
 தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேனென்
 றெடுத்த சீரார்
 நல்லவே தாகமங்கள் கரைகண்டோர் நாமிவரி
 லொருவ ரென்று
 சொல்லமா நடராசற் பெறுமுவா யிரமுனிவர்த்
 தொழுது வாழ்வாம். 3

அவையடக்கம்

அருள்பெருக்கு மேமசபா நாதமான் மியமதனை
 யாய்ந்து நீநற்
 பொருள்பெருக்கு முயர்தமிழாற் புராணமுறை கூறுகெனப்
 புலமை சான்ற
 தெருள்பெருக்கு நடராசன் றிருவடிக்கன் புடைமறையோர்
 செப்பு மாற்றா
 லொருவழிப்பட் டெழுமாசை நனிதூண்டத் தமிழேனீ
 துரைக்க லுற்றேன். 4

காவிரிநதிச் சிறப்பு

புண்ணியப் புனனாட் டுள்ள
 பொருவிலாக் குறிஞ்சி முன்னு
 வெண்ணிடு நிலங்கள் யாவு
 மிவ்வகை குறும்பெ றிந்து

திண்ணிதி னடிப்படுத்துத்
 திருந்துறச் செங்கோ லோச்சித்
 தண்ணளி மிகுந்தெஞ் ஞான்று
 சராசர மோம்பும் பொன்னி.

5

தில்லையின் பேருமை
 திருவினாற் கவினாற் றேசாற்
 றிருத்தத்தாற் சிறப்பு வாய்ந்த
 வருவினா லுயர்வான் மாண்பா
 லொழுக்கத்தா லோத வொண்ணா
 வருமையாற் புகழா னன்கா
 வார்க்கத்தா னறிவா னான்ற
 பெருமையாற் றனக்குத் தானே
 யுவமையாம் பிறங்கு தில்லை.

6

தருமபரிபாலகர் இடங்கள்

அனாதி சைவனாஞ் சிவபிரான் முகமைந்தி லடைந்து
 பினாதி மாறின்றி யாகம மறைநெறி பேணி
 மனாதி மூன்றினுஞ் சிவனருட் பணிபுரி மாண்பா
 ரினாவ கன்றநல் வேதிய ரிருக்கைக ளீண்டும்.

7

அரிய ஞானிக டிருமட மொருபுடை யணவும்
 பெரிய யோகியர் திருமட மொருபுடை பிறழுங்
 கிரியை பேணுநர் திருமட மொருபுடை கெழுமுஞ்
 சரியை யாளர்க டிருமட மொருபுடை தழுவும்.

8

அன்ன சாலைக ளொருபுடை யரியமா முனிவர்
 பன்ன சாலைக ளொருபுடை பலகலை விதங்க
 ணன்னர் நான்மறை யாகம முறைப்பட நாகும்
 பொன்னின் மாமுடிப் பட்டிமண் டபமொரு புடையே.

கீத மேம்படு நான்மறை யோதுபல் கிடையு
 நாத மேம்படு நால்வர்செந் தமிழ்பயில் களனும்
 போத மேம்படு தொண்டர்தம் புராணமு நடேசன்
 வேத மான்மிய மைந்துமோ திடங்களு மிகுமே.

10

நைமிசப் படலம்

தேவ பாடையின் மாதவச் சிறுவர்க ளோதும்
பாவு மூவறு வித்தையும் பலமுறை கேட்டுங்
காவின் மேவுறு புவையுங் கிள்ளையுங் கனிவா
னாவி னோதிடக் கிளர்வுறு நைமிசா ரணியம். 11

புராண வரலாற்றுப் படலம்

அரியபல் கலையு மங்கமோ ராறு
மரிதப வுணர்ந்தனை ஞானம்
பெரிதுநன் கடைந்தே வுரைசெய வல்ல
பெரியருட் சிறந்தனை பிறங்கு
மிருவகை யாகிப் பரவுறு காண்டத்
தியலும்வே தாகம புராணம்
வரன்முறை தெரிந்து மேம்படு புலமை
மன்னினை மாதவ ரேறே. 12

மறைமுடி புணர்ந்த ஞானிக ளறிந்து
வழிபடுந் தரத்ததா யாண்டு
முறைதரு மெல்லாப் பொருளினு மடங்கா
துயர்ந்ததாய்த் தனதிய லுணர்ந்து
முறையுளி வழிபா டாற்றுநர் வேட்ட
வேட்டவா றுடன்முழு தருளுங்
குறைவிலா னந்தம் வழங்கருண் மூர்த்தி
யாதுநீ கூறெமக் கென்றார். 13

திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி

திருத்துங்க வந்தண ரோம்புநல் வேள்வித் திருமறைய
திருத்துங்க மானசிற் றம்பலம் பாடத் தமிழனுளந்
திருத்துங் கருணைக் கடலே யடைக்கலங் கங்கைசிரத்
திருத்துங்கண் மூன்றுடைத் தேவே கைலைப் பருப்பதனே.

மாணிக்க வாசக மார்வயற் றில்லைச்சிற் றம்பலவ
மாணிக்க வாசகர் காணின் ரோய்மறைத் தாதையைக்கொன்
மாணிக்க வாசக லச்செய்த சங்கர வாக்கிற்பிர
மாணிக்க வாசகப் பொய்யர்க்குப் போல மறையலெற்கே.

சித்தாந் தலைவற் புலியூர்ச்சிற் றம்பலஞ் சென்றுதரி
சித்தாந் தலைவத்த தேவ சதாசிவ வென்றுபழிச்
சித்தாந் தமையவன் றன்னடி ஞானத்திற் சேர்த்தொன்றுசெய்
சித்தாந்த சைவரன் றோபிற வாழுத்தி செல்வர்களே. 3

பேரம் பலத்திலைச் சிற்றம் பலவன் பிறங்கறிவுப்
பேரம் பலத்தைப் பெருவருள் செய்யும் பெருந்தகைத்துப்
பேரம் பலத்த னிளவலிற் கொண்டவன் வேணிக்கங்கைப்
பேரம் பலத்தைத் துரக்கும் பிறையோ டணிந்தவனே. 4

சபாபதி யாகம வேதந் தரும்பதி சார்பவநா
சபாபதி யாகுந்தில் லைப்பதி சிற்றம் பலப்பதிவஞ்
சபாபதி யானங் கெடுத்தடி யேன்மனந் தன்னிலின்னே
சபாபதி யாவுணைப் பாடத் திருவரு டந்தருளே. 5

சத்துச்சித் தானந்த மாகிமுப் பத்தறு தத்துவவா
சத்துச்சித் தானந்த லின்றி விளங்குஞ் சதாசிவநே
சத்துச்சித் தானந் தவரு திடவரு டாவிடமே
சத்துச்சித் தானந்த ஞார்க்கருள் சிற்றம் பலத்தவெற்கே.

விண்டல மண்ட ருயநஞ்ச முண்ட கண்டனிலை
விண்டல மண்டரு நெற்குவை யென்ன விரிதில்லையான்
விண்டல மண்ட வுயருஞ்சிற் றம்பல மேவினர்க்கு
விண்டல மண்டலம் வாழ்ந்திட நல்கு மிளிர்திருவே. 7

கு. கதிரைவேற்பிள்ளை

1829 — 1904

இவரது ஊர் உடுப்பிட்டி. தந்தையார் பெயர் குமாரசுவாமி முதலியார். இலங்கைச் சட்டநிருபணசபைப் பிரதிநிதிகளுள் ஒருவராயிருந்த பாலசிங்கம் என்பவர் இவரது புதல்வர்.

இவர் ஊர்காவற்றுறை நீதிபதியாயிருந்தவர். அக் காலத்தில் இவர் தொகுத்த தமிழகராதி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இவர் பல நூல் களுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் நல்கியுள்ளார்.

கற்புக் கவி

கந்தசட்டி மாநூலைக் கன்னத் தமிழ்தமெனத்
தந்த தமிழ்க்காளி தாசகவி—முந்துசிவ
சுப்ர மணியசிவா சாரியனுன் சூனுசொற்சீர்க்
கொப்புண்டோ நாகேச வோது.

அகராதிக் காப்பு

திருவா நலகஞ் சிருட்டித் தளிக்கும்
அருவார் பொருட்டென் னகம்.

அம்பிகைபாகர்

1854 — 1904

இவரது ஊர் இணுவில். ஆறுமுகநாவலரிடங் கல்வி கற்றவர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளைக்கும் இவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

இவரியற்றிய செய்யுணால் “இணுவை அந்தாதி”.

இணுவை அந்தாதி

திருத்தங் கிதழி யுடைத்தாமர் தில்லைத் திருச்சபையில் நிருத்தங்கொ ளீச ரளித்தமுன் னேன்சிர நீண் மருப்பொன் றுருத்தங் கொசித்த வுணற்செற்ற முன்னே னுறு துணைகாண் மருத்தங் கிணுவையந் தாதியென் வாயில் வருவிக்கவே.

திருஞானசம்பந்த உபாத்தியாயர்

1839 — 1906

இவரது ஊர் சுழிபுரம். இவர் ஆறுமுகநாவலரிடம் இலக்கண இலக்கியங் கற்றவர். பிரசங்கஞ் செய்யுந் திறமையு முடையவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : மாணிக்கப்பிள்ளையார் திரு வருட்பா, கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா ஆதிகள.

கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா

பூவார் மலர்மிசைப் போதனும் மாயனும் போற்றியினும் நாவாற் றுதித்தற் கரிதாங் கதிரை நகருறையும் மாவாரும் வள்ளிதெய் வாளை மணாளற்கு மன்னுமருட் பாவார் துதித்துணை மாணிக்க வைங்கரன் பாதங்களே.

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை

1874 — 1907

இவர் புலோலி நாகப்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். சென்னையிலே பலவாண்டு வாழ்ந்து பலருக்குக் கல்வி கற்பித்தவர். பல மணித்தியாலங்களுக்குப் பிரசங்கஞ் செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இராமலிங்கபிள்ளையின் பாடல் 'அருட்பாவன்று மருட்பா' என வாதிட்டு வெற்றி பெற்றவர். யாழ்ப்பாணத் தமிழகராதி தொகுத்தவர் இவரே.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : சிவசேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் முதலியன.

சிவசேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்

அவையடக்கம்

நல்ல யாழ்ப்பாண மேலைப்பு லோலியி
 னாளு மெங்கட் கருள்செய வந்துறை
 செல்வ னாகுங் கதிரையில் வேலவன்
 சீர டித்துணை செய்துணை யாலுல
 கல்ல லோட வறிவில னீங்கிதை
 யாற்றி னேன்குறை யாண்டிட லீங்கிது
 மல்கு நந்தா மணிவிளக் காயெழ
 மாசி லெந்தை யருடுண்டு முண்மையே.

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்

இடந்தானு முணராணை யின்முருகை யெல்லாங்
 கடந்தாணை அருளாந்தன் கடலாணை வேல்கைக்
 கிடந்தாணை யெப்பொருளுங் கிடப்பாணைச் சூர்க்கா
 நடந்தாணை யேத்தாத நாவென்ன நாவே. 2

காசிவாசி செந்திநாதையர்மேற் பாடிய குருவணக்கம்

செந்தூர்நங் குகக்கடவுள் போலெனக்குத்
 தலைக்கருணை செய்வோய் நாளும்
 நந்தூருங் கரத்தார்க்கு மறிவரிய
 பரம்பரன்ற னலத்த ஞானம்

வந்தூரு மெய்யுளத்த வடமொழியுந்
தென்மொழியும் வரம்பே கண்ட
நந்தோமின் மெய்ப்புலவ சித்தாந்த
பானுவென நவில நின்றோய். 3

அன்பதுவே யுறுப்பாக வருட்குழாம்
வடிவாக வழகே வாய்ந்த
இன்பதுவே குணனாக வியைசிவமே
யுணர்வாக வெழிற்சித் தாந்தம்
என்பதுவே கானாக விதைவிரித்த
றொழிலாக விளங்குஞ் செந்தி
முன்பதுவா நாதப்பேர் நாவலசற்
குருமணியே முறையைக் கேட்ட. 4

என்னுடலு முயிர்தானு நீயன்றோ
வென்பொருளே யெனக்கு வாய்ந்த
மன்னடலே பெரும்பேற்றுக் குணக்குன்றே
யடிகளென வாழ்த்த லன்றிப்
பின்னெதையா நின்றிறத்துச் செய்குவன்கா
ணிவ்வுலகிற் பிறந்தே கற்ற
அன்னபய னீயன்றோ வடைகின்றாய்
புகழ்மிக்கோ யையா வையா. 5

தம்மையே புகழ்ந்தென்னு முதலதுள
திருவருட்பாத் தன்னைக் கொண்டே
எம்மையோர் தம்மையும்நான் புகழ்ந்ததிலை
இதுகாறு மின்பே யீது
மெய்ம்மையே நீயெனக்குச் சற்குருவாய்
விளங்கலினின் மீது பாட
அம்மையால் வந்ததென்றே நினக்கியான்
கூறலிச்சை யன்றான் மாதோ. 6

சிவசம்புப்புலவர்

1852 — 1910

இவரது ஊர் உடுப்பிட்டி. தந்தையார் பெயர் அருளம் பல முதலியார். இருபாலேச் சேனாதிராய முதலியாருடைய மாணாக்கராய் விளங்கிய நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடத்தும் அவர் மாணாக்கராய் விளங்கிய நல்லூர் சம்பந்தப் புலவரிடத்துங் கல்வி கற்றவர். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களை இவர் பாடினர் என்பர். இவருடைய புலமையை வியந்து நாவலரே இவருக்குப் 'புலவர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கினர். யமகம், திரிபு முதலியன பாடுவதிலே மிக வல்லுநர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : இராமநாதபுரம் பாற்கர சேதுபதி மகாராசாவின்மீது கல்லாடக் கலித்துறை நான் மணிமாலை இரட்டைமணிமாலை ஆகிய மூன்று நூல்கள், பாண்டித்துரைத் தேவர்மீது நான்மணிமாலை ஒன்று, கந்தவனநாதர் பதிகம், வல்விபுரநாதர் பதிகம், செந்தில் யமகவந்தாதி, திருவேரக யமகவந்தாதி, எட்டிகுடிப்பிரபந்தம், புலோலி நான்மணிமாலை முதலியன.

பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை

காப்பு

வில்லாடன் மேருவில் வைத்தோன்பான் மன்றில் விழைந்துசெயு
நல்லாட னாடிடும் பாற்கர சாமி நரேந்திரன்மேற்
கல்லாட நூலின் கருத்தை யமைத்துக் கலித்துறையாச்
சொல்லாட வோர்மருப் பைங்கரத் தும்பி துணைவருமே.

தேங்குமெய்த் தண்ணளி யோவாத வாறு திருமுகமும்
வீங்கு மிராறு புயவெற்பு நாட்டமு மேனிலைச்சீ
ரோங்கு மடிகளுஞ் சேயோன் மயிலு முடம்பிடியும்
யாங்குமென் றுந்தமி யேன்கண்ணி நெஞ்சி நிலங்குவவே.

நூல்

தமர் நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்

சீர்முந்து பாற்கரன் வெற்பிற் கறுத்துச் சிவந்தவிழி
வார்முந்து கொங்கை பணைத்தவொல் கிற்றிடை மாமகடன்
ரூர்முந்து மோதி யிருண்ட துரைப்பத் தமரிற்செறிப்
பேர்முந்து மன்னசிற் றூர்ச்சொற் சிலபல வேறியவே. 1

தாயறிவு கூறல்

நொச்சியம் பூவுதிர் நள்ளிரு ண்டுக் கழி நுன்னன்பர்த
மச்சியல்கூவிரந் தோற்றஞ்செய்தென்றெனை யன்னைதொர் இ
நச்சிய லைச்சினந் தோதாள் புறத்தி னனிதுடித்தாள்
கச்சியல் பூண்முலை பாற்கர சாமி கனவரைக்கே. 2

வழியொழுகி வற்புறுத்தல்

பொன்னனை யாய்புகழ்ப் பாற்கர பூபன் பொருப்பினின்பா
லின்ன னிரப்பினர்க் கியவெங் கான மிறந்தவர்க்கு
மின்னணி வாட விழிவெள்ளத் தாழ்ந்த மெலிவுகண்டாற்
கன்னலந் தேமொழிக் குற்றதென் னென்று கடுப்பர்களே.

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்

மான்கா டினைகொய்யக் காலங் குறித்து மலர்ந்தகணி
கான்கா ணிருவியி னன்றிகொல் லாரிற் கலந்துபுள்ளந்
தேன்கா னிமிர்தொடைப் பாற்கர னன்பினிற் றீர்த்தவர்போல்
வான்கா முறுமனைக் கேகவும் யாமுள் வலித்தனமே. 4

இளமைகூறி மறுத்தல்

முருந்து நிரைத்தபற் றேன்றாதெய் தாது முடியளக
மருந்துற ழின்சொற் றிகழாது நோக்கியல் வாய்த்திலகண்
டிருந்து முலைபொடி யாதிரப் பென்னிச் சிறுமிதன்பால்
விருந்து புரந்தருள் பாற்கர சாமிதன் வெற்பண்ணலே. 5

சுவடுகண்டறிதல்

புலிவாய மாக்கடிப் பீதிது கற்பிற் புளினர்படை
நலிவாகத் திய்த்த தீவண்டீய் நறுமலர் நற்றவத்தோர்
பொலிவாக வாசி புகன்றது பாற்கரன் போற்றலர்போ
மெலிவார் சுரத்தழன் மாற்றிய காற்குறி மெய்யிதுவே. 6

நற்றூய் வருந்தல்

இன்பெடுத் தோம்பிற நிற்கமெய் யாவி யியல்சகியா
முன்பெடுத் தானையுந் தீர்ந்தரும் பாத முலையொருவ
னன்பெடுத் தாண்டகைப் பாற்கரன் றெவ்வி லயரவிவ்வூர்
துன்பெடுத் துள்ளியைந் தாளோ செலவெஞ் சுரத்தினிலே.

செலவு நினைந்துரைத்தல்

எல்லாரு மேத்திடும் பாற்கர சாமி யெழில்வரையி
னல்லார் தருநடு நாளரி தாக வடைந்திரென்றோர்
சொல்லார்வ மாய்நம் மெதிர்ப்பின்றி யன்பரிற்றோன்றிடுமே
னில்லாம லங்கட் செலவு முரிய நிரைவளையே. 8

அறத்தோடு நிறுதல்

சாய்ப்பாவை தந்துமொண் பூழியஞ் சோறுண்டுத் தத்துஞ்செங்கை
தாய்ப்பா யலையுந்திக் கைதை முறித்திட்டுந் தார்கொளச்செவ்
வாய்ப்பாவைக் கீந்துநின் றூர்நிற்க வீது மதிக்கவற்றோ
வாய்ப்பாடி வாழ்கண்ண னோர்தரும் பாற்கர னத்திரிக்கே.

தேர்வாவுகண்டு மகிழ்ந்துகூறல்

நீதி யடைந்திடும் பாற்கர வேள்வெற்பி னேரிழையீர்
சோதி யடைந்த வயிற்பெரு மானைத் தொழுமன்பர்தேர்
வீதி யடைந்த துருட்பூழி யாடுமின் மெய்யிசைப்பா
வோதி யடைந்தலர் துமினும் மேத மொழியின்களே. 10

கல்வி நலங் கூறல்

உந்தியு மேருவு மைந்தரு வுங்கண்ணு மோங்கருளு
முந்திய மூவரு மாங்கல்விச் செல்வத்தர் முத்தமிழ்க்குத்
தந்தியும் வாசியுந் தந்திடும் பாற்கரன் சையமின்னே
செந்தியில் வேளருள் பெற்றாரி னீடுவர் சீர்மதியே. 11

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தல்

தருவே மெரியதர் தீர்ந்தங் கெயிற்றியர் தங்குரம்பை
மருவேனன் மாத்துய்த் திபவெயிற் றிற்றலை வைத்ததண்மே
விருவேமும் பாற்கரன் றேவையன் னாய்நுக ரின்பினுக்குப்
பொருவேலன் றுளுறு மின்பே யலது பொருந்திலதே. 12

நிலவுவேளிப்பட வருந்தல்

வெள்ளிய மாமதி தாழ்ந்தேநம் பாற்கர வேந்தர்பிரான்
றெள்ளிய சீரிலெங் குந்திகழ் வாயொன்று செய்நன்றியுண்
டுள்ளிய லன்பர்கண் ணன்னார்நங் கண்மு னுறுநடுநா
ளொள்ளிய வாலறி வுற்றமைந் தாரி னெடுங்குதியே. 13

வாவேடுத்துரைத்தல்

அயல்வா யலரெஞ்ச நீயே மடமக ளன்பர்ப்பகை
முயல்வார் வெருவிட வேனோ ரிடுதிறை முற்றுங்கொளீஇ
வியல்வாய தேர்க்குமுன் றேன்றவிற் பாற்கரன் வெற்பன்னமே
புயல்வாழ் மனைமுற்றுங் கோடிக்க பூணுக பூண்பனவே.

அழுங்கு தாய்க்குரைத்தல்

போக்கிய தாயுளந் தீதிரு வோரும் புணரமணந்
தேக்கிய விம்மனை சேர்ந்து வரும்வழி தேர்ந்துசொன்ன
வாக்கியல் வேத மகனும் பிறரும் வழாநிலையோர்
பாக்கிய மெய்தின ருநிலை பாற்கரன் பாதவத்தே. 15

வேறிவிலக்கல்

செந்தமிழ் வாணர்ப் புரந்திடும் பாற்கரத் தென்னன்வெற்பிற்
கந்த மலர்ப்பொன்னை யாறீர்த் திடாதுமுன் கைதந்தவர்
தந்த மயலு மிருக்க மறியின் றசைமிசைய
வந்ததெய் வங்கற்ற போதம் பொருதொர் மனமிடமே. 16

உலகியல்புரைத்தல்

இக்காரம் பண்ணை மலைபிறர்க் கீவ வெழிலுமைமா
மைக்காலன் றெவ்வரி பின்போகக் கல்லத்தி மாழ்கிறிறில
மிக்கார் பரவிடும் பாற்கரன் கற்கட மெய்யன்பன்பின்
புக்காளுக் கூருண்டி விட்டழல் பேதைமை பொற்கொடியே.

மகிழ்ந்துரைத்தல்

வில்லுயர் மாமணிப் பூணணி பாற்கர வேந்தன்வெற்பிற்
கல்லுயர் திண்புயத் தார்தந்த வீரந்தழை கற்பினியல்
வல்லுயர் பொன்முலை யாளிடைத் தேற்றிட வாட்டமுறு
தில்லுயர் மங்கலம் பூணுந் துணையு மிலங்கியதே. 18

பிறைதொழுகேன்றல்

மணிவான் மருமன் றுயில்பாற் கடலிடை வந்தமுதோ
டணிவா னுலாய்நின் னுதலொத் தரன்சடை யண்மிக்கொன்றைக்
கணிவாசந் தோய்ந்துதண் கங்கை படியுங் கதிர்ப்பிறையைப்
பணிவாழி பாற்கர சேது பதிவரைப் பைங்கிளியே. 19

ஆற்றுமை கூறல்

வனைதரு பொன்முடிப் பாற்கர னுட்டன்ப வான்பொருட்டு
நினைதரு மெண்ணிற் படர்திவெவ் வாடை நெருப்பெழுநா
ளினைதரு நெஞ்சிற் புலம்புறு நம்மெல் வியற்கடைத்த
வினைதரு மாறன்றிக் காணேன் புனைந்து விடச்சொற்களே.

தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி

புன்னைப் பொதும்பரிற் றம்முட் பனைமடிப் பூவெகினை
மின்னைப் பொருமயிற் பாற்கர னுட்டுற மெய்க்கரியா
வென்னைப் புணர்ந்தவர் போக்குமற் றீங்குழி யெய்துவது
முன்னைப் பதம்பணிந் தேன்றெரிந் தாற்சொல் லொளிர்மதியே.

வேறுபடுத்துக்கூறல்

என்னாவி யுங்கண்ணு மன்னு ளொருத்தி யெறிசுனையின்
முன்னாட வுற்றன ளுக்குறு வேர்வன்றி முற்றியலு
மன்னு ளொ டொத்தி கணமிரு மேவுமிங் காடுமலர்ப்
பொன்னு றிருவ ரெனப்பாற் கரன்வரைப் பூங்கொடியே.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி

கைதாய் பெருங்கழி யேகுரு கேதிண் கருங்கடலே
மெய்தான் றழுவிய தண்ணந் துறைவற்கிம் மெல்லியலுள்
வெய்தா லுடைந்தனள் பாற்கரன் வெற்பில் விழியருவி
பெய்காளென் னென்றெனைக் கேளீர்மெய்க் கேண்மை பிழைத்தனிரே.

இடமணித்துக் கூறி வற்புறுத்தல்

மாணிலை வேலற்கு மன்பர்க்குங் கும்ப வரமுனிக்கு
நீணிலை யாய தமிழுக்கு மாக நிகழெல்லைதான்
வாணிலை யுற்றநம் மூர்க்குநும் மூர்ப்பொன் மலைக்குநங்காய்
சேணிலை யுள்ள நடுங்கலை பாற்கரன் றெவ்வரினே. 24

நின்குறை நீயேசேன்றுரையென்றல்

ஈயா வுலோபர் பொருளெனத் தேய்ந்த விடையிறச்செய்
சாயா முலையை மருவிக் கரவுந் தகையுமன்பு
நீயா வுரைத்துட னேர்விப்ப தேதகு நீர்மைவள்ளால்
வியாத வான்புகழ்ப் பாற்கர சாமிதன் வெற்பினிலே. 25

இரவுக்குறி வேண்டல்

புண்ணிய மேதகைப் பாற்கரன் வெற்பிற் புயல்பெய்கின்ற
தெண்ணியல் கல்வியி லாருளம் போல விருண்டதெங்குந்
திண்ணிய யானை புவியரி தாரி திரிவநும்மூர்க்
கண்ணிய நல்விருந் தாயினன் காண்முருந் தாநகையே.

நகரணிமை கூறல்

உவந்தானெய் புண்டவ னன்னீரும் பொன்னெத்த வொள்ளிமையு
மவந்தா னில்லாவீம் மலைகடந் தான்முன் னடைந்திடுவீர்
தவந்தா னுஞ்ஞற்றுந் தவமா யுதித்த தனாதுளத்தைச்
சிவந்தான் கொளத்தந்த பாற்கரன் றேவைத் திருநகரே. 27

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்

இரப்பார்களையாயெனும் பாற்கரன் வெற்பிலெறிவர்கவண்
டுரப்பார்கள் கந்துக மேற்பா ரருவி கூளைகுடைவார்
புரப்பார் தினைசெம் மணிகொழிப் பார்கடிப் போதுகொய்வார்
சரப்பார்வை யார்பலர் யார்கணின் னூர்வந் தராதிபனே.

சுடரோடிரத்தல்

எங்கோதை யாமுங் கிளிமுதல் யாவு மினையக்கடத்
தங்கோர் விடலைபின் சென்று ளவட எனமுங்கண்ணுங்
கொங்கோ வருமலர்த் தாமரை போலக் குளிரச்செய்யாய்
செங்கோன்மைப்பாற்கரன் சீரினெங்குந்திகழ்செஞ்சுடரே.

இன்னலேய்தல்

சூகன்ற ளிறைஞ்சிடும் பாற்கரன் வெற்பிற் குறிகள் பல
புகன்றும் யாயரு மாறில வேலென் புரிவரவைவேன்
மகன்ற னயர வெறிநோயும் பிரழு மல்கலுறு
தகன்ற லுயிர்நிகர் வாரித் துறைவற்கென் னுதுநெஞ்சே.

நெஞ்சோடு நோதல்

பொன்னுசை யாற்றள்ளிக் கான்றடைந் தெண்வழிப் பூவையங்க
மன்னுசை யாற்பொரு ளீட்டுதன் மாறி மருளுநெஞ்சே
துன்னுசை யெட்டும் புகழ்ந்திடும் பாற்கரத் துங்கன்வெற்பி
லென்னுசை சொல்லுமுன் னேற்செல்லு மீட்பின் னென்றிடினே.

வேழம் வினாது

நம்பிவந் தார்க்கருள் பாற்கரன் வெற்பி. னளினையன்னீர்
தும்பியும் புள்ளும் புயலும் பிடியுந் தொடரமுனை
யம்பி னரற்றிக் குழிகட் டழைசெவி யாம்பலொன்று
கொம்பி னிலங்கினைத் துற்றது வோதுங் குளிர்புனத்தே.

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்

திரங்கொண்ட வாசகப் பாற்கரன் வெற்பினிற் செம்மகளி
ரரங்கொண்ட கட்டெய்வக் காட்சிப் பட்டோர்க ளணிந்தெருக்கு
வரங்கொண்ட வெண்பொடி பூசுபு பூண்டு வறியவேன்பு
கரங்கொண் டருங்கிழி யூர்வர் பனைமடற் கந்துகமே. 33

அல்லகுறியறிவித்தல்

பார்ப்பனைக் கும்பெடை யோடுசெங் காலனம் பாயும்வையை
நீர்ப்பனைத் தேவைப் பதியோம்பும் பாற்கர னேரலறிற்
கார்ப்பனைப் புனைக் குடம்பையின் வைகறை காறுந்துஞ்சா
தோர்ப்பனைத் தோளி யழுங்க வலமர லென்னுற்றதே. 34

நலம்புனைந்துரைத்தல்

சாலக் களியுற நீர்விழும் பூவுட்சஞ் சாளிகங்காள்
கோலக் சூகன்றனைப் பாடிடு மன்பர் குறைதவிர்க்க
ஞாலக்கண் வைத்தருள் பாற்கரன் றேவைநன் னுடனையார்
நீலக் குழன்மணம் போலவுண் டாயி னிகழ்த்துமினே. 35

நாணிழந்து வருந்தல்

ஒன்னார் வெருவிடும் பாற்கர னாட்டுயி ரோடுற்றவெ
னன்னாண் டறிவெற்பன் காதன்மென் காலி னடுங்கிக்கற்பா
முன்னார்வன் காலிற் றரிப்பின்றி வீழ்ந்தது முற்றுமந்தோ
வென்னாண்செய் வேனினிப் பெண்பிறப் பென்று மிழிபுடைத்தே.

தோழியியற்பழித்துரைத்தல்

சிரத்தை யரனடிக் கீந்திடும் பாற்கரன் றேவையினம்
வரத்தைய னீரற வாடும்பைங் கூழென மாழ்கிவைக
மரத்தை யணைந்திடு மூரியிற் காட்டு மறுமனப்பொய்ப்
பரத்தைய ரில்வயி னல்குநம் மூரன்மெய்ப் பண்பிலனே.

பொழுதுகண்டு மயங்கல்

கற்றங் கமைந்திடும் பாற்கரன் வெற்பிற் கதிர்ப்பிறையாம்
பற்றங்கி யன்பர்த் தணந்தவ ரேங்கிப் பதைக்கச்செக்கர்ச்
சொற்றங் கழலொ டெழுமாலை யேயெனைச் சூழ்ந்துகொல்வா
னுற்றங்குப் பாசறை யோர்க்கு முனையொ லுரைமதியே.

ஆடிடத் துய்த்தல்

கண்ண றிரண்டின னைத்தொழும் பாற்கரக் காவலனை
யெண்ணரி னேங்கி யினையலொன் றேயென தின்னுரைகாண்
பெண்ணார் சிகாமணி யேமுன்னி யாடு பெருமுழக்கத்
தண்ண ரருவியஞ் சாரற் கரந்திவட் சாருவனே. 39

விரதியரோடுரைத்தல்

தேயமெல் லாம்புகழ் பாற்கர னாட்டிற் றிருவெண்பொடி
காயமெல் லாங்கொண்ட முக்கோற் கரத்திற்றுங் காட்சிநன்கியா
னையமெல் லாங்கொண்ட காளையின் காண்செலு நீர்மைதனை
யாயமெல் லாமகிழ் வாய்க்கேட்பக் கூறுமி னன்னையர்க்கே.

அகிலேசபிள்ளை

1853 — 1910

இவரது ஊர் திருக்கோணமலை. தந்தையார் பெயர் வேலுப்பிள்ளை. திருக்கோணசல வைபவம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திருக்கரசைப் புராணம் முதலிய பல நூல்கள் ஏட்டுவடிவினின்றும் அச்சவடிவு பெறுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : திருக்கோணநாயகர் பதிகம், விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

திருக்கோணநாயகர் பதிகம்

சந்ததமு நினதுபய பதமலரை
வேதியர்கள் தாம்பூ சித்து
வந்தனைசெய் திடக்கருணை வைத்தருள்வாய்
குளக்கோட்டு மகிபற் குற்ற
பந்தவினை தனைநீக்கிப் பகரரிய
முத்தியினைப் பரிவா யீயும்
அந்தமிகு வாரிதிகுழ் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

1

பன்னரிய நினதுபய பதமலரை
வேதியர்கள் பரிவு கூர்ந்து
முன்னினிய ருச்சனைசெய் திடவருள்வாய்
முவருக்குண் முதல்வ னாகி
வன்னமிகு குமரகுரு பரவேனை
வினாயகரை மகிழ்ந்து தந்த
அன்னநடை யுமைகூடத் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

2

முப்புரிநூன் மார்பிலங்கு வேதியர்க
ளினதுபத முண்ட கத்தை
எப்பொழுதும் பச்சிலைகொண் டிறைஞ்சவருள்
புரிந்திடுவா யிமையோ ருக்கு

தப்பிதஞ்செய் திடர்வினைத்த வசுரனைவேல்
கொடுதடிந்தோன் றன்னைத் தந்த
அப்புலஞ் சூழ்ந்திலங்குந் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

3

கஞ்சமல ரயன்முகத்தி லுற்பவித்த
வேதியர்கள் கருணை யோடு
மஞ்சிலகு நின்னுபய மலரடிபூ
சிக்கவருள் வழங்கு மையா
தஞ்சமின்றிப் பவக்கடலிற் கிடந்துவருந்
திடுமடியர் தம்மை நோக்கி
அஞ்சலெனக் கரமீயுந் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

4

மட்டவிழு மலரெடுத்து வேதியர்க
ணினதுபய மலரை நாளும்
இட்டமுடன் பூசனைசெய் தேத்தவருள்
புரிந்திடுவா யியம்ப வொண்ணா
கட்டழகா ரிமயமலை யரசன்மகள்
புடைமருவக் கருணை கூர்ந்து
அட்டதிக்கும் பெருமைசெறி திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

5

சண்டனையோ ரன்பனுக்கா யுதைத்தநினை
துபயபதந் தன்னை நாளும்
பணடையநின் மரபின்வரு வேதியர்பூ
சிக்கவருள் பாவித் தாள்வாய்
மிண்டுசெயு மசுரர்களைக் கண்டதுண்டஞ்
செய்வைவேல் வேளைத் தந்த
அண்டர்களு மறியவொணாத் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி.

6

பத்தியுடன் வேதியர்க ளினதுபய
பதமதனைப் பரிவி னோடு
நித்தியமு மருச்சனைசெய் திடக்கிருபை
கூர்ந்தருள்வாய் நிகழ்த்த வொண்ணா
சத்தியுமை புடைமருவச் சந்ததமு
மடியர்துயர் தன்னை நீக்கி
அத்திரியோர் தமைக்காக்குந் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி. 7

பற்றுடனே பச்சிலைகள் பறித்துநிதம்
வேதியர்கள் பாங்கி னின்ற
குற்றமொரு சிறிதுமிலாப் பூசனைகள்
செய்யவருள் கூரு மையா
பொற்புலவ மாதுமையாள் புடைமருவ
விடையிலவரும் புனிதா மிக்க
அற்புதங்க ளமைந்திலங்குந் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி. 8

அம்புவியை யரசுசெய்யு நீசமகி
பாலர்களக் கிரம மாக
வம்பவினின் பதமலரை மறையவர்பூ
சனைபுரியா வகைத டுத்தார்
எம்பரனே யிவர்கள்கொடுங் கட்டளைக
ளழியவரு ளீந்துன் பாத
வம்புயக்காட் சியைத்தருவாய் திரிகோணச்
சிலம்புறையு மாதி மூர்த்தி. 9

விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில்விருத்தம்

காப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை

மாணிக்க வீரகத் திப்பிள்ளை பாதம் வணங்கியன்பைக்
காணிக்கை யாகக் கொடுத்தேன் மதியொடு கங்கைதனை
வேணிக்குள் வைக்கும் விசுவேசர் பாங்கரின் மேவிவளர்
பாணிக் கொணுத விசாலாட்சி சீர்த்தியைப் பாடுதற்கே.

விருத்தம்

திருவார் கரிய குழலழகுந்
 தேங்குங் கருணை விழியழகுஞ்
 செவ்வா யுறுபுன் சிரிப்பழகுந்
 திகழு நான்கு புயத்தழகும்
 மருவார் மலர்வெண் டரளமணி
 மாலை யொளிர்ந் தனத்தழகும்
 வன்ன விடையிற் பட்டழகும்
 வயங்குங் கமலப் பதத்தழகும்
 இருமா நிலத்தி லனுதினமென்
 னிதயத் திருத்தித் துதிப்பதல்லா
 லின்னு முனைவிட் டொருதெய்வ
 மிருக்கு மெனயான் நினைத்தறியேன்
 அருமா மறைசொல் கோணமலை
 யதனில் விசுவ நாதரிடத்
 தமருங் குயிலே விசாலாட்சி
 யம்மே யெனைநீ யாள்வாயே.

1

உன்னற் கரிய கடல்புடைகு
 முலகத் துதித்த நாண்முதலா
 ஒழியாக் கவலை யுளத்தினில்வந்
 துறுத்த வதனால் வருந்திநிதம்
 இன்னற் படுமென் றனக்கருள்செய்
 திடவெள் ளளவு மனமிலையோ
 ஏது மறியா தவர்போல
 விருத்தன் முறையோ மனக்குறையோ
 வன்னக் குயிலே யிமயமலை
 மகிபன் பயந்த மடமயிலே
 மகவான் றுயரந் தனையகற்ற
 மயில்வா கனவே டனையுதவும்
 அன்னப் பெடையே விசுவேச
 ரருகி லமரும் பசங்கிளியே
 அடியார்க் கருளும் விசாலாட்சி
 யம்மே யெனைநீ யாள்வாயே.

2

சொல்லு மனுடப் பிறவியைமுற்
 ஞெடர்பா லடைந்தும் பெருவாழ்வின்
 சுகத்தை யடையும் வழிவகையைச்
 சுருதி முறையா லறியாதும்
 அல்லும் பகலு முனதுபத
 மதனைத் துதிக்கு மடியவர்கள்
 டுத்தொண் டியற்றி யவர்களிடத்
 தருளைப் பெறுது மழுங்குகின்றேன்
 தொல்லம் புவியிற் பெறற்கரிய
 தூய வழிதே செழுந்தேனே
 துகட ரினிய முக்கனியே
 சுரக்குங் கரும்பின் றெளிசாறே
 அல்ல லகற்றும் விசுவேச
 ரருகி லமரு மருமருந்தே
 அருந்தண் ணளியார் விசாலாட்சி
 யம்மே யெனை யாள்வாயே.

3

வட்டித் தெழுந்த முலைமடவார்
 மயக்கத் தழுந்தி யுனதுபத
 மலரை மலர்கொண் டருச்சித்து
 வணங்கித் துதிக்க வறியாமல்
 மட்டித் தனமாய்த் திரியுமெனை
 வலிந்தாண் டடிமைக் கொண்டிடுநாள்
 வருமோ வறியே னெட்டுணையு
 மனதிற் கருணை வரவிலையோ
 மட்டிட் டெவரு முரைக்கவொணு
 மணியே மணியின் மருவொளியே
 மருவார் மலரே யம்மலரின்
 மணமே யடியார்க் கருள்புரிய
 அட்டி யிலாத விசுவேச
 ரருகி லொளிரு மரியழுத்தே
 அரிசோ தரியே விசாலாட்சி
 யம்மே யெனை யாள்வாயே.

4

கஞ்சத் தயன்மா விந்திரனின்
 கதிர்சே ரிரத்தன முடிகளின்மேற்
 கவினு முனது பதமலரைக்
 கருத்தி விருத்தி வணங்காமல்
 வஞ்சங் களவு கொலைகுது
 வதியுங் கசட ருடன்மருவி
 வாணண் முழுதும் வீணக்கு
 மடைய நெனக்கை விடலாமோ
 தஞ்சம் புகும்மார்க் கண்டனுக்காய்ச்
 சமனைத் தடிந்த சிவபெருமான்
 றனக்கு முதல்வி நீயெனிலுன்
 றகைமை யெடுத்துச் சாற்றறிதே
 அஞ்செஞ் சடையார் விசுவேச
 ரருகிற் படரும் பசங்கொடியே
 அருமா மறைசொல் விசாலாட்சி
 யம்மே யெனைநீ யாள்வாயே.

5

வேதன் புவியைப் படைப்பதுவும்
 விளங்க நெடியோன் காப்பதுவும்
 விடைமீ திவரு மெம்பெருமான்
 விரும்பி யவற்றைத் துடைப்பதுமுன்
 பாதம் படியு மணுத்துகளின்
 பலனென் றரிய மறைகளெலாம்
 பகரு மெனிலுன் மகிமைதனைப்
 படிநே னுரைக்கும் பண்பாமோ
 காதங் கமழ்தா மரையணங்குங்
 கலைவா ணியுநின் பணியியற்றக்
 கவினுங் கனக மணிக்கொலுவின்
 கண்ணே விளங்குங் கற்பகமே
 சீதம் புனையும் விசுவேசர்
 சிறப்போ டுவக்குந் திங்கனியே
 திகழு மெழில்சேர் விசாலாட்சி
 திருவே யெனைநீ யாள்வாயே.

6

எல்லா வுலகு மவற்றினிடை
யியங்கு முயிர்க ளெவற்றினையு
மீன்ற வனை யவ்வுயிரில்
யானு மொருவன் ருனலனோ
பொல்லா தவனென் றிகழ்ந்துபெற்ற
புதல்வன் றனைத்தாய் புறத்தகற்றிப்
போவென் றுரைக்க மனம்வருமோ
புவனந் தனில்யான் நன்னெறியில்
நில்லா தவனு யினுமுனது
நிகழ்த்தற் கரிய பதமலரை
நிமிட மெனினு முளமதனில்
நினையா திருந்த நாளிலையே
அல்லார் களத்தர் விசுவேச
ரருகி லுறந்தா மரைமலரே
அடியார்க் கிரங்கும் விசாலாட்சி
யம்மே யெனை யாள்வாயே.

7

அஞ்சக் கரத்த நயன்முடியு
மடியு மறியா தலமரச்செய்
அஞ்சக் கரத்தன் றனைவீட்
டகன்றே யிருப்பா யாமாயின்
அஞ்சக் கரத்தி லொருதொழிலு
மாகா தெனவே யறிந்ததனால்
அஞ்சக் கரவக் கரம்புனையு
மரனும் பிரியா தமர்கின்றான்
வஞ்சக் கயவ ருளமெனுந்தா
மரைமே லுறையா மடவனமே
மாசி லடியார் மனத்தினிதம்
வைகி யொளிரும் மணிவிளக்கே
மஞ்சற் றிலகும் விசுவேசர்
மகிழ்கூர்ந் திடவே மருவிநிதம்
மஞ்சத் துறையும் விசாலாட்சி
மானே யெனை யாள்வாயே.

8

மக்க ளமுது வருந்துவதை
மகிழ்வீற் பயந்த தாயர்கண்டால்
வந்தே யனைத்து முகமலர்ந்து
மதுர வமுதந் தனையருத்தல்

எக்கா லமுமீவ் வுலகியற்கை
 யிதனை மறந்து நீயிருப்ப
 தென்னே வுனது மனஞ்சிலையோ
 விரும்போ வேதென் றியானறியேன்
 இக்கா சினியின் முந்நூறே
 டெய்து மறுபத் தெனுங்கிரணத்
 திருக்கு முனது பதமலரை
 யெளியே னிறைஞ்சு மியல்பாமோ
 அக்கா ரணியும் விசுவேச
 ரன்போ டனைக்கு மனப்பெடையே
 அகிலம் புகழும் விசாலாட்சி
 யம்மே யெனைநீ யாள்வாயே.

9

மைப்பார் வையுமென் கருங்குழலும்
 வயங்கும் பிறையை நிகர்நுதலும்
 வன்னக் குழையுந் தண்டரள
 வரிசை யெயிறும் வனைக்கழுத்தும்
 துப்பா ரிதழுந் துணைமுலையுந்
 துலங்கு மடவார் சுரதமெனுந்
 தொழிலா லடைந்த சுகத்தினையான்
 சொல்ல முடியுந் தரமன்றே
 இப்பார் தனிலே வினைப்பயன
 லெடுத்த வுடலை நித்தியமென்
 றிறுமாந் துனது பதமலரை
 யிறைஞ்சா திருந்தேன் பொறுத்தருள்வாய்
 அப்பார் சடிலர் விசுவேசர்க்
 கடியேன் படும்பா டனைத்துமெடுத்
 தன்போ டறைவாய் விசாலாட்சி
 யம்மே யெனைநீ யாள்வாயே.

10

வேண்பா

ஐயைவிசா லாட்சியெனு மன்னையே நின்புயத்தில்
 வையகத்திற் றெண்டர் மகிழ்ந்தணியும்—துய்யநறும்
 பூமாலை யோடு புனைந்தருள்வாய் யானுரைத்த
 பாமாலை தன்னையுமன் பாய்.

வேன்மயில்வாகனப் புலவர்

1865 — 1912

இவர் அச்சுவேலி என்னும் ஊரிலே அரிகரபுத்திரச் செட்டியார் என்பவருக்கும் முத்தாச்சி அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடத்தும் பின் ஆறுமுகநாவலரிடத்துங் கல்வி கற்றார். புலோலி சைவவித்தியாசாலையிலே தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றினர்.

இவர் பல நூல்களுக்குச் சிறப்புக்கவி பாடினார்.

சிறப்புக்கவிகள்

சேணுற் றிடுபொழில் யாழ்ப்பாண மாதகற் சென்மிதனாய்
பேணுற் றிடுபுல வேன்மயின் வாகனன் பெட்புறச்சொன்
மானுற் றிடுநற் புலியூரந் தாதிக்கு வாய்ப்புறவோ
ரேணுற் றிடுமுரை செய்தெழி லாரச் சிடுதியென்றே. 1

செல்லாரு மிஞ்சினல் லாரே திகழுஞ் செழும்பதியாச்
சொல்லார் புகழமை வேலா யுதன்செய்த தூய்யதவத்
தெல்லார் மணியென வந்திசை வைத்தவ னின்றமிழைப்
பல்லூ ரவர்க்கும் பகர்கார்த்தி கேயன் பணித்திடவே. 2

அன்னே னிடத்தினு முன்னே புகன்றநல் லூரடைந்த
முன்னேனம் மாறு முகநா வலன்றிரு முன்னருஞ்சொ
லின்னேன் மருக னெனவந்த வித்வ சிரோமணிப்பேர்
மன்னும்பொன் னம்பலப் பிள்ளைதன் மாட்டினும் வாய்த்திடவே.

கற்றோ னிலக்கண லக்கிய மற்றுள கல்வியெலா
மற்றோரோப் பில்லவன் வேளாண் மரபொளிர் மாண்புடையோ
னுற்றோர்ந் திடுமியன் மட்டுவிற் பேர்ப்பதி யுற்றிடுதிங்
கற்றோர்க் கருள்சைவ வக்கழ கத்துக் கதிபதியே. 4

கயல்சேர்ந்த நீர்வயல் யாழ்ப்பாணத் துக்கனங் காட்டுநயச்
செயல்சேர்ந்த சீர்த்திரு நெல்வேலி யன்றினஞ் செய்தவத்தா
னுயர்சேர் கணபதிப் பிள்ளைக் கொருசுத னுவுதித்த
வியல்வேலுப் பிள்ளை யுரைசெய் தெழிலச்சி னிட்டனனே.

வேலணைக் கந்தப்பிள்ளை

1840 — 1914

இவர் வேலணையைச் சேர்ந்த வினாசித்தம்பி என்பவரின் புதல்வர். ஆறுமுகநாவலரிடம் இலக்கிய இலக்கணங்கள் கற்றவர். வேலணையிற் சைவவித்தியாசாலையொன்றைத் தாபித்து அதன் அதிபராகப் பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றியவர். 'சைவ சூக்குமார்த்த போதினி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். காசி வாசி செந்திரநாதையர், அம்பலவாண நாவலர், சுவாமிநாத பண்டிதர் முதலியோர் இவர்தம் நண்பர். வேலணைப் பேரம்பலப்புலவர் இவரின் மாணாக்கர்.

இவரியற்றிய நூல்: வேலணை மகா கணபதிப்பிள்ளையார் திருஊஞ்சல்.

மகாகணபதிப்பிள்ளையார் திருஊஞ்சல்

திருமருவி யாழ்ப்பாண மாதி னேங்கு
திலதமேனும் வேலணைநன் னகர மேற்கில்
தருமருவு பெரியபுலத் தருளின் மேவுந்
தந்தைமகா கணபதிமே லூஞ்சல் பாடக்
கருமருவு மடியர்மல மிரிய நீடு
கருணைமழை பொழிபரனு முமையு மீன்ற
உருமருவு கடதடகும் பக்க ளீற்றின்
உபயமல ரடிதினமுங் காப்ப தாமே. 1

சீர்பூத்த மறைநான்குங் கால்க ளாகச்
சிறந்தஉப திடதமுயர் சட்ட மாக
நேர்பூத்த சிவாகமங்கள் பலகை யாக
நிறையறுபா னுன்குலை கயிற தாகப்
பேர்பூத்த உபாகமங்கள் விட்ட மாகப்
பிறங்குபிர ணவமிலங்கு தவிச தாக
ஏர்பூத்த பெரியபுலத் தருளோ டோங்கும்
இறைவமகா கணபதியே யாடி ருஞ்சல். 2

திருமகனா யகனாதி யமரர் தங்கள்
 சிந்தைமய லறவுதித்த வடுகன் ருனும்
 வருவீர பத்திரனுஞ் சூர னோடு
 மலைபிளக்க வேல்விடுத்த குமரன் ருனும்
 மருவியிரு புறமுமலர் தூவிப் போற்ற
 மலைமகளொ டிறைவனருள் மாரி தூற்ற
 அரிகரபுத் திரனாதி முதல்வ ரேத்த
 ஆதிமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 3

நந்திமகா காளர்பிருங் காதி யாக
 நண்ணுசிவ கணங்கணறு மலர்தூ யேத்த
 விந்தைபெறு மட்டவித்தே சுரர்க ளோடு
 விளங்குபிர ணவர்முதலோர் விரவிச் சூழ
 அந்தமில்சீ ருருத்திரனுஞ் சனக னாதி
 அரியமுனி வரரேழு கோடி யாக
 வந்தமகா மந்திரங்கள் வணங்கித் தேங்க
 மருவுமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 4

ஆரணமா கமங்கடெய்வ வருக்கொண் டேத்த
 அரியநவ சத்திகளு மன்பாற் போற்றச்
 சீரணவு சத்தமட மாதர் தேங்கச்
 சித்திபுத்தி யிருபுறமுஞ் சிறந்தே யோங்க
 ஆரபரா பரைபேத மாகி யோங்கும்
 அமலசிவ சத்திகள்பாங் கன்பு கூரக்
 காரணகா ரியமாகி யதீத மாகக்
 கருதுமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 5

மங்கலமார் பூதமைந்துங் கரண நான்கும்
 மருவுதன்மாத் திரைகன்மேந் திரிய மைந்துந்
 துங்கமிகு ஞானவின் திரிய மைந்துந்
 துலங்குகலை காலமுத லேழி னோடு
 தங்குகத்த வித்தைமுத லைந்து மாகத்
 தத்துவமுப் பத்தாற்றிற் கப்பா லாகி
 அங்குதித்தே பெரியபுலத் தருளோ டோங்கு
 மாதிமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 6

இந்திரனல் லடைப்பைகொள வங்கி தீப
 மேந்தயம னுடைவாளோ டினிது மேவ
 வந்துகளாஞ் சியைநிருதி யெடுப்ப நல்ல
 வருணனெழிற் சிவிறிகொடு மருங்கிற் றூவ
 நந்தனிலன் கவரிகொளக் குபேர னோடு
 நலங்குலவீ சானன்று மலர்தூ யேத்தச்
 சுந்தரமார் பெரியபுலத் தருளோ டோங்கு
 சோதிமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 7

திருமாலு மலரயனு மிருகை கூப்பச்
 சிறந்தமுனி வரரமரர் வணங்கிப் போற்ற
 வருமிரவி மதிகவிகை தாங்கி மேவ
 வரமுறுநல் லடியர்மலர் மாரி தூவ
 உருகவரு தும்புருநா ரதர்கள் பாட
 வுயர்கணநா தர்கடுதிசெய் யோசை நீட
 அருளுருவாய்ப் பெரியபுல மமர்ந்தே யோங்கு
 மாதிமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 8

சங்கமொடு துடிமுரசு சின்ன மோங்கத்
 தயங்குகொடி யாலவட்டம் பீலி தேங்க
 மங்கையர்க ணெண்வகைமங் கலங்க டாங்க
 மணமலர்தூ யரமகளிர் மகிழ்ச்சி தூங்கத்
 துங்கமுறு வேலணைநன் னகரில் வாழந்
 துரியபர சிவனடியா ரெவரு மோங்க
 அங்கெழில்சேர் பெரியபுலத் தருளோ டோங்கு
 மாதிமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 9

ஆதிசிவ பாலகரே யாட ருஞ்சல்
 அன்பருளத் தமர்முதலே யாட ருஞ்சல்
 வேதசிவா கம்பொருளே யாட ருஞ்சல்
 விளங்குமுமை திருமகனே யாட ருஞ்சல்
 ஒதபர பரஞானத் துண்மை யாகி
 யோங்குசுத்த நிட்களரே யாட ருஞ்சல்
 சோதிசுயஞ் சோதிபரஞ் சோதி யாகித்
 துலங்குமகா கணபதியே யாட ருஞ்சல். 10

அந்தணரா நியர்வாழி யறங்கள் வாழி
யாவினமு மடியவரு மமர்ந்தே வாழி
சந்தமிழு வேதசிவா கமங்கள் வாழி
தயங்குதிரு நீரெடக்க மணியும் வாழி
வந்துமழை மும்மாரி பொழிந்து வாழி
வளமுறுவே லணைநகரோ ரெவரும் வாழி
சந்தரமார் பெரியபுலத் தருளோ டோங்குஞ்
சோதிமகா கணபதியின் றுணைத்தாள் வாழி.

எச்சரீக்கை

கடமார்கய முகனேசிவன் மகனே யெச்சரீக்கை
கண்முன்றுடை யவனேகண பதியே யெச்சரீக்கை
திடமார்வரை யுமையாடரு செல்வா வெச்சரீக்கை
தேசார்கண ராசாசேக தீசா வெச்சரீக்கை
படமார்பணி மணியாலொளி முடியா யெச்சரீக்கை
பரனேயருள் வடிவேழுத்தி முதலே யெச்சரீக்கை
தடமார்பொழிற் பெரியபுலஞ் சார்வா யெச்சரீக்கை
தருமாருயி ரெவர்க்குமருள் தருவா யெச்சரீக்கை.

பராக்கு

ஓசைதரு மோங்கார வொளியே பராக்கு
உண்மைநிறை நாதவிந்தி னுருவே பராக்கு
தேசுதரு சூரியப்பிர காசா பராக்கு
சித்திபுத்தி யானசத்தி நேசா பராக்கு
மாசிலுயிர்க் கருள்கனிந்த வரதா பராக்கு
மாமறையி னுருமுதலில் வருவாய் பராக்கு
பாசமவை நீக்கியருள் பரமா பராக்கு
பத்தர்நீனை வொத்தவருள் பரனே பராக்கு.

மங்களம்

சீரேறு பரமசிவ னருளுருவ தாய்வந்த
செகதீச திருமங்களம்
தெய்வமறை முதலிலகு பிரணவப் பொருளாய்ச்
சிறந்தமுத றிருமங்களம்

பேரேறு மடியரிடர் கெடவருள்செ யைங்கரப்
 பெருமநற் றிருமங்களம்
 பிரசவிழி யரியரவி னுருவகல வருள்செயும்
 பிள்ளையடி திருமங்களம்
 பாரேறு மலவிரு டுரந்துபர ஞானமருள்
 பாசாங்குச திருமங்களம்
 பரவுமம் பிகைபால கயமுக கணேசபர
 பகவசக திருமங்களம்
 காரேறு மெயிலயி லணைப்பதியி னார்க்கருள்
 கனிந்தருள்க திருமங்களம்
 கவினிலகு பெரியபுல மமர்மகா கணபதிக்
 கருணாநிதிக் கடவுளே.

வாழி

தேமேவு கமலமல ரெனவிலகு கருணைபொழி
 திருவதன மாறும் வாழி
 திருவேர காதியறு தலமோடு பலதளி
 சிறந்ததிரு வருளும் வாழி
 பூமேவு மருண்மாரி பொழிபனிரு நயனமோடு
 பொலிவுபெறு தோள்கள் வாழி
 பொருவிறெய் வதயானை யொடுவள்ளி நாயகி
 பொலிந்தினிது தினமும் வாழி
 மாமேவு கிரவுஞ்ச மலைகீறு வேலினோடு
 மயில்சேவ ருளும் வாழி
 மலர்மேல வார்க்குமுயர் குறுமாழு னிக்குமருள்
 வரதசிவ குமர வாழி
 காமேவு மயிலணையி லமரடியர் பவநோய்
 களைந்தொழுகு கருணை வாழி
 கருதுதமி ழாசிரிய பரமகுரு நாதனிரு
 கழலிணைகள் வாழி வாழி.

ஏரம்பையர்

1847 — 1914

இவரது ஊர் மாதகல். தந்தையார் பெயர் சுப்பிரமணிய சாத்திரியார். இவர் நல்லூர் சம்பந்தப் புலவர், நீர்வேலி சங்கரபண்டிதர், ஆறுமுகநாவலர் என்போரிடங் கல்வி கற்றுப் பாண்டித்தியம் எய்தியவர்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : நீதிசாத்திரம், நாகேசுவரி தோத்திரம், குவாலம்பூர் சிவபெருமானாஞ்சல், கவணுவத்தை வைரவருஞ்சல், மாதகற் பிள்ளையாருஞ்சல், காலிக் கதிரேசருஞ்சல், நகுலாசல புராணம் முதலியன.

நீதிசாரம்

இந்தநூ றன்னைக் கற்பா னெவனவன் நன்மை தீமை
முந்துசெய் திடுவ செய்யத் தகாதன முறைமை தானும்
நந்தலி லறம்போ திக்கு நன்மையு முள்ள வாறே
சின்தையி லுணர வல்லா னென்றனர் வடநூற் செல்வர்.

நகுலாசல புராணம்

பகுதியுந் தகுதியும் பாலு ணார்த்திடும்
விசுவதியும் பெற்றிடை விளங்கி ரட்டியால்
நகுலனைப் பணிபவர் நண்ணு மீறதாம்
புகுமுதல் பெற்றடி பொருந்தி வாழ்வரே.

ஐந்துறை நிகமந் தம்பின்

அமைந்திடும் முல்லை யக்கம்

நொந்திடும் இடைபொ றைச்சீர்

நுதலினே டழகு பெற்று

பைந்தொடி சோழ ராசன்

பாவையும் உருவம் மாறி

முந்திவந் தெழுந்தாள் நீரின்

மும்மடி யழகு பெற்றே.

வள்ளியம்மை திருமண ஞானக் கருப்போருள் விளக்கம்
என்னும் நூலுக்கு அளித்த சிறப்புப்பாயிரம்

சீர்கொண்ட புள்ளிமயில் வாகனஞர்
வள்ளியெனுந் தெய்வக் கொம்பை
யேர்கொண்ட மணமுடித்த சரித்திரத்தி
னுட்பொருளை யாருந் தேறப்
பேர்கொண்ட வொருநூலா யாத்தளித்தா
னறிஞர்நனி பேண விந்தப்
பார்கொண்ட தேவரெனு மருமறையோர்
குலத்தினிலுற் பவித்த மேலோன்.

காரேறு தண்டலையுங் கடியேறு
வண்டலைபொற் கஞ்ச வாவி
நீரேற நெல்லேற நிதியேறு
வேளாளர் கிறைந்து வாழும்
பாரேறு நன்னவா விப்பதியில்
வாழ்வுபெறு பன்னூல் வல்லோ
னேரேறு சிவசர்ம வபிதான
மிகவேறு மிசைவ லோனே.

சரவணமுத்துப்பிள்ளை

1848 — 1916

இவரது ஊர் ஊரெழு. தந்தையார் பெயர் சுப்பிரமணியபிள்ளை. இவரும் சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரும் முருகேச பண்டிதரிடம் ஒருங்கு கற்ற மாணவர் ஆவர். 'சைவ உதயபானு' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினர்.

இராமநாதபுரத்து மகாராசாவாகிய பாற்கர சேதுபதி மீது ஒரு பிரபந்தமும் தேர்க்கவியும் பாடினர்.

பிரபந்தச் செய்யுள்

சித்தாந்த சைவத் திறந்தெரிந் தான் மன்னர் தேடுசெங்கோ
லைத்தாந் தகையி னிறுத்து வராங்க ணமர்பிரசை
சத்தாந் தவநெறி சேர்வரென் றோர்ந்தத் தனிவழிக்கே
சித்தாந்தஞ் செய்தது சேது பதிப்பெயர்ச் சிங்கமொன்றே.

தேர் வெண்பா

தேர்மீது தேமாலை தேனேக மார்புதுவ
ளார்மீது விற்பனர்க்கி யற்புதத்தின் — போர்மீது
போதுவபோ லாமனத்திற் போய்த்திகழ்ந்தாய் பன்னோத்துச்
சேதுபதி மன்னமனே தேர்.

தனிநிலைக் கவிகள்

கற்றார் புகழ்சைவ சித்தாந்தப் பாலின் கடல்கடைந்து
மற்றார் நினைக்கருஞ் சைவப்பிர காசன மாவமிழ்தை
நற்ற ரணிச்சைவ நற்புல வோர்க்கு நயந்தளித்தான்
வற்ற வறிவுடைச் சங்கர பண்டித மாதவனே.

தேனே கனியோ வெனவே சுவைக்குஞ் செழுந்தமிழில்
தானே தனக்கிணை யாகி யுதித்துயர் சற்குருவாய்
வானோர் புகழ்நல்லை வந்தரு னாவலன் வண்புகழை
நானே சொலவல்லன் சேடனுங் கூறிட நானுவனே.

சிற். கயிலாசபிள்ளை

1857 — 1916

இவரது ஊர் நல்லூர். இவர் திருச்சிற்றம்பலம் என்பவருக்கும் மாணிக்கவல்லிக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றபின் மாட்சிமைதங்கிய தேசாதிபதியின் முதலியாராகக் கடமையாற்றினர். அப்போது 'இராசவாசல் முதலியார்' என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் சூட்டப்பட்டார். இவர் சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை தமிழ் ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பதிப்பித்தபோது அவருக்குத் துணையாயிருந்தார்.

வடதிருமுல்லைவாயில் மும்மணிக்கோவை என்னும் பிரபந்தத்தின் அகவந் பாடல்களை இவர் பாடினர் என்ப.

ஆற்றுப்படை

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!
 மாற்றருஞ் சிறப்பின் வண்டமிழ்ப் புலமைப்
 பாவல் லீரும் நாவல் லீரும்
 போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!
 வடாஅது நெடியோன் வண்புகழ் மலையே 5
 தெனாஅது குமரியந் தெண்டிகரைப் பௌவமே
 குணாஅது வங்கக் குரைகடற் குடாவே
 குடாஅது மலையக் குண்டுரீர்ப் பரப்பே,
 என்றென் றமைந்த தென்றமிழ் வாழ்க்கைப்
 பாவல் லீரும் நாவல் லீரும் 10
 போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!
 தென்றமிழ் நிலத்தின ரன்றுதாம் பலகாற்
 பிரிந்துறை கொள்கைய ராகித் தெரிந்த
 யாழின் வந்த வாழ்வுடைப் பெயரிற்
 ருழ்வின் றோங்கிய தண்டமிழ் நிலத்திலும் 15
 முத்தமிழ் விரகன் முதிரிசைப் பனுவல்

நிரைகழ லரவ நிறைமொழி பெறீஇக்
 கோணு தோங்கிய கோணமா மலையினும்
 திரைகட லோடிய திருவமர் சிறப்பிற்
 சிங்கா வண்டுறைச் சிங்க புரத்தினும் 20
 தாங்கா விளையுட் டகைசால் கழனியுந்
 தூங்கு குலைத்தெங்கு தேங்குபல படப்பையும்
 பொறிகா ணலவனெடு மீனமுங் குறையாச்
 செறிமாண் கழிசூழ் புளியந் துருத்தி
 மட்டுக் களப்பினும் வண்புகழ் நிறீஇய 25
 அரும்பொருட் பொன்பெயர் அமர்நாட் டங்கணும்
 இட்ட வாழ்க்கை கட்டிய பான்மைப்
 பாவல் லீரும் நாவல் லீரும்
 போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!
 தென்றிரு மதுரைச் செழும்பதி யகவயின் 30
 நான்மைச் சங்கமும் நன்குநிலை யிடுமார்
 மும்மைச் சங்க மும்மையி னிரீஇச்
 செம்மைத் தமிழ்த்திறம் சீர்பெற வளர்த்த
 பாண்டி மன்னர்மன் வேண்டுபு கொண்டனர்
 பாண்டி யந்துரைக் கோலமும் போலுமென் 35
 றியாண்டு மேதையோர் செம்மாந் தனரால்
 நமரங் காள்நம் மொருமொழி கேண்மோ
 அன்பினைத் திணையென் றரும்பொருண் மலர்ந்த
 அங்கயற் கண்ணி பங்குறை யிறைவனும்
 கிரன் றமிழினன் வாரம் வைத்த 40
 முருக வேணம் முதற்பெரு வணிகச்
 சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவனும்
 யாங்கா கியரென யாமயங் கலமால்
 பொலம்புரி முளரிப் பொய்கையங் கோட்டுக்
 கூட லாலவாய் நீடுபெலங் குன்றினும் 45
 எஞ்ஞான் றும்மென இஞ்ஞான் றதனினும்
 உண்மகிழ்ந் துடங்கும் உறைகுந ரலரோ?
 கலையெலா முவர்பாற் கற்றொருங் குணர்ந்த
 பொதியமா மலையிற் றிருமா முனியும்

வதியுமா மகிழ்தலும் தவீர்கலன் மன்னோ! 50
 வடமா மொழிக்கட் கடவுண்மா மறையோ
 அப்பெரு மறையின் அரும்பெற்ற பயனாச்
 செப்பிடு மருணூற் றிறந்தெரி பாதமோ
 கேட்டன் முதலாக் கிளந்திடு திறமோ, 55
 கோட்டமில் சிவநெறிக் குரவருந் தாமோ
 என்றென் றிவ்வெலாந் துன்றுபு மன்ற
 நான்மையின் முடிந்த பான்மையி னன்றே
 சங்கமு மிங்ஙன் சான்றுகின் றதுதான்!
 ஈதுநந் தெய்வத் திருவருட் பாங்கென்
 றோதுறு மருநால் ஒருநாற் பயனும் 60
 நாற்பெருஞ் சங்க நன்னெறி நிலையிப்
 பிறவா நெறியி னிறுமாப் பம்மே!
 ஆதலின் நாமெலாங் காதலிற் குழுமிப்
 போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே! 65
 மாற்றருஞ் சிறப்பின் வண்டமிழ்ப் புலமைப்
 பாவல் லீரும் நாவல் லீரும்
 போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!

சிவப்பிரகாச பண்டிதர்

1864 — 1916

இவரது ஊர் நீர்வேலி. தென்மொழி வடமொழிப் புலமை கிரம்பிய சங்கரபண்டிதர் இவருடைய தந்தையா ராவர். இளமையிலே தந்தையாரிடங் கல்வி கற்றார்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல் பாலாமிர்தம்.

பாலாமிர்தம்

இச்செயலா லீதுவரு மென்றாரா யாமலே
 எச்செயலு மேலோ ரியற்றூர்தாம் — இச்சையொடு
 வல்லையியற் றுவரேல் வந்திடுமே மாருத
 அல்லலவர்க் கென்றே யறி.

வித்துவான் சிவானந்தையர்

1873 — 1916

இவரது ஊர் தெல்லிப்பழைக்கு அயற்கிராமமாகிய பன்னாலை. தந்தையார் பெயர் சபாபதி ஐயர். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடங் கல்வி கற்றவர். சிதம்பரத்திலே சிலகாலம் வாழ்ந்தவர்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : புலியூர்ப் புராணம், புலியூர் அந்தாதி, சனிதுதி என்பன.

புலியூர்ப் புராணம்

அவைகெழு புலவ ருள்ள மறிந்தறிந் துவகை யாரச்
சுவைகெழு தமிழின் பவ்வஞ் சொரிமுகி லனைய தூயோய்
நவைகெழு பிறவி போக்கு ஞானவா னந்தக் கூத்தர்
சுவைகெழு பெருமை யீண்டுச் சாற்றுகி தமியேற் கென்று.

மற்படு குன்றத் திண்டோள் வசுவகத் தியனை வேண்ட
வெற்படு குறியோன் கூறும் வேதமுற் றறிந்த தூயோன்
சொற்படு முலக முத்தா லகனெனச் சொல்லு நாம
மிற்படு குழவி யின்றி யிடமுந் தினைய செய்வான். 2

மறைமுடி வறியா முக்கண் வள்ளலார் கமலப் பொற்றா
ணிறைமலர் கொடுபூ சித்து நிட்டையி னெடுநா ணின்றான்
குறைவறு மமலன் மேனி குறித்துநோக் குவதே யன்றி
யிறையினும் பிறிது நோக்கா னெத்திசை யகத்து மாதோ.

கேட்பது மமலன் சீர்த்தி கிளப்பது மவன்சி ராகத்
தாட்பது மத்து வைத்துத் தளர்வறு சிந்தை யோனாய்
நாட்பல கழிய நின்ற நயங்கண்டு ஞான மூர்த்தி
யாட்படு மவர்க்கெட் டாண்டே யாயுள்பெற் றுடைய னாகி.

அறநெறி வழுவா தோனா யகிலமு முணர்ந்தோ னாகுந்
திறமுறு தனையற் றந்தான் செங்கண்மால் காணச் செல்வன்
புறமுறு முலக நாமம் போற்றிடு சுவேத கேது
வுறவுகூ ரைந்தா மாண்டி னுபநய னமுமாங் குற்றான். 5

முந்தையாம் பிறவி தோறு முயன்றிடு தவத்தி னாலு
மெந்தையா ரருளி னாலும் யாவையு மெளிதீற் கற்று
வந்தமுற் றறிவி னாகி வைகினன் சுவேத கேது
நந்தியெம் பெருமா னென்ன ஞாலத்தோர் நயக்கு மாறே.

மறையொரு நான்கு மாங்கே வகுத்திடு மங்க மாறு
மறைபொரு ளனைத்துந் தேர்ந்தா னரும்வே தாந்த நூலின்
றுறைபடிந் துணர்ந்தா னங்குச் சொற்றிடுந் தகர வித்தை
முறையற வறிதல் வேட்டான் முன்வினைத் தொடர்பு முள.

யாதைமா தகர வித்தை யென்னநீ யியம்பிற் றென்று
தாதையை வணங்கிக் கேட்டான் சாற்றுமுத் தால கன்றுண்
றீதுமுற் றகல நீக்கிச் சிவகதி யளிக்கு மஃது
பேதையோ ரறிய மாட்டாப் பெற்றிய தாகு மைந்த 8

ஆங்கம ரிதய மென்னு மாகாய மதுவே யாகு
மோங்கிய தகர மென்னு முறுபெய ருரைத்துக் கொள்வார்
திங்கறு மஃதி ரண்டு திறம்படு மென்று செப்பிற்
பாங்குறப் புகலு மாதி பவுதிக மென்ப மன்னே. 9

தேர்தரு விராட்டி னுள்ளச் செங்கம லப்போ தாகும்
பார்தரு புலியு ரென்னப்பன்மறையுணர்ந்தோர் சொல்வர்
கார்தரு மணிமி டற்றுக் கடவுளக் கனக மன்றுட்
சீர்தரு பேரா னந்தத் திருநடஞ் செய்யா நிற்கும். 10

படியுணர் பிறவி தோறும் பயின்றிடு கொடிய பாவ
நொடியினிற் புவிமேல் யார்க்கு நூறிடுந் தூய தீர்த்தம்
வடிபுனற் சிவகங் கைப்பேர் வாவியு மருவா நிற்குங்
கடிகெழு புலியூர்ச் செல்வக் காமரு ரகத்து மாதோ. 11

கொம்பென சிறும ருங்குற் குயில்பொரு குதலைச் செவ்வா
யம்பிகை யறம்வ ளார்த்தா ளடிதொழு மன்பர் செய்யும்
வெம்பவம் வீட்டி ஞான வீடுதந் தருளு மாற்று
லும்பர்கு ழந்ந கர்க்க னெருமருங் குறையு மன்றே. 12

ஆனந்த கூப மென்னு மரும்பெயர்ப் புனலுட் கொண்ட
வீனந்தி ரந்ந கர்க்க னெம்பிரான் பதுமப் பொற்றுண்
மோனஞ்சேர் ஞான னந்த மூழ்குறக் கண்டோர் முன்னி
வானந்தாழ் தருமெய் வீட்டின் வதிவது சரத மன்னே. 13

கண்டமாத் திரைக்கே முத்தி கலப்புறத் தருவ தாகு
மண்டர்கோ னுங்கி யற்று மானந்த நடன மாங்குத்
தொண்டருக் கன்பு நல்குந் தூயபே ரறிவே யாகி
மண்டுசிற் சபையெஞ் ஞான்றும் வானவர் பரவ மன்னும்.

அத்திருச் சபைகண் டாருக் ககம்விழை பொருள்க ளோடு
முத்தியு மெளிது வாய்க்கு முன்னியாங் கொருநாள் வைகின்
மெத்துமா யிரமாங் கோடி வேள்விசெய் பயனுண் டாகு
மித்திறத் தஃதா மாகி பவுதிக மியம்பின் மைந்த 15

ஆதியாத் துமிக மாவ ததனினு முயர்ந்த தாகுந்
தீது தன்ச ரீரஞ் செறிமனக் கமல மாகு
போதிடு மிரண்டி டத்து முமையொரு பாகங் கொண்டேன்
கோதிருண் டவமி யற்றுங் குறிப்பவர்க் கருளு மாற்றல்.

ஆதலி னதுகண் டோருக் கரும்பெரு முத்தி மேவு
மீதடை தரும்பொ ருட்டா லீண்டுமவ் வடிவ மாகி
மேதகப் பாவித் தேத்தல் வேண்டுமவ் விமல மூர்த்தி
யோதுபெள திகத்து மின்றங் குற்றவான் மிகத்து முள்க.

பாவனைப் பரிபா கத்தாற் பரமனா ராடல் காண்பார்
யாவரு மஃது மென்று மிகுதிற் முடைய தாகு
மேவரும் வாச கத்தின் விளங்குவ தொன்றெஞ் ஞான்று
மோவரு மனத்தின் மேவி யுறுவதொன் ருகுங் கண்டாய்.

சொல்லுரு வாகு முன்னர்ச் சொற்றவர் சகம்பொ ருட்டாற்
புல்லுரு வாகு மேனைப் புகன்றமா னதந்தா னஃது
மெல்லையிற் சகள மாகி மியம்பிடு வேறு பாட்டா
னல்லவ ரிருதி றத்து நவிறுவர் வேறு பாடே. 18

வருமெழுத் தருவ மாக வகுப்பரச் சகன மாட்சி
மருவுமற் றையதா னந்த வானுரு மருவா நிற்கும்
பொருவுமொன் றிரண்டு முன்றூப் புகன்றிடும் வேறு பாட்டாற்
றிருவெழுத் துருவும் பற்றல் திறமுடைத் தென்ப மன்னே.

நாட்டுப் படலம்

ஆம்பல் பற்பல வொருகையிற் பற்றின ரழிப்பார்
தேம்பப் புண்டரீ கம்பல வொருகையிற் சிதைப்பார்
சாம்பு மெல்லியர் மகளிரென் றுரைப்பது சமக்கோ
நாம்பு கன்றது பொய்யுரை படுங்கொலோ நவிறீர். 20

பக்கிர்ப் புலவர்

1862 — 1917

இவரது ஊர் மன்னூர்ப் பிரிவிலுள்ள எருக்கலம்பிட்டி என்பதாகும். தந்தையார் பெயர் கப்பக்கண்டு. விக்ரீர மாதிர்த்தன் கதையில் வரும் வேதாளங் கூறுங் கதைகளுள் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து விருத்தப் பாக்களாற் 'காந்த ரூபி' என்னும் பெயரிலே நாடகமாக எழுதினர். பல தனிப் பாக்களையும் பாடியுள்ளார்.

இறைவனை நாடிப் பாடிய பாடல்கள்

நாதனே இந்த நாயினையேன் படைத்தாய் — கெட்ட
நடையாகிய படுபாதக முடனே பல
மடமீறிய — நாயினையேன் படைத்தாய்.

மாதர் மையல்தலைக் கேறி வெறிகொண்டு
வடுவேசிகள் படுதாசிகள் உடனே பல
மடமீறிய — நாயினையேன் படைத்தாய்.

மெய்ப்பொருளே உந்தன் வேதம் விதிவிட்டுப்
பொய்ப்பொருளாம் நிலம் பொன் பெண்ணைத் தொட்டு
எப்பொழுது முழு மோசத் திடப்பட்டு
முழு நாளுமே தொழுகாதுனை வழிகேடுட பழிமீறிய

—நாயினே.....

உன்னபி நாத ருரைவழி மறந்து
இன்னலில் மேசத மென்னவுந் திறந்து
பொன்னகர் போம்வழி தன்னையும் மறந்து
புலையாடிய விலைமாதர்கள் மயல்மீறிய —நாயினே.....

சிற்நிநபி முகையதின் பாதஞ் சூடி
முத்தமிழ் பாடாது சிற்நின்பமோ கோடி
எத்தினமும் பாவம் மொத்தப்பாவந் தேடி
எக்காலமுந் தவமாரிய பக்கிரீஎனும் பவமீறிய

—நாயினே.....

வே. க. இராமலிங்கம்பிள்ளை

1868 — 1918

இவருர் வேலணை. தந்தையார் பெயர் கந்தப்பிள்ளை. இளமையிலேயே இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்கு கல்வி கற்றார். பின்பு அங்கேயே வாழ்ந்து தமிழ்ப் பணி புரிந்தார்.

இவரியற்றிய நூல் : 'சிதம்பரப்பதிகம்'.

சிதம்பரப்பதிகம்

உலகெலா முணர்த நேற்று வொருவனே யுன்றன் பாதம்
நிலவிட வென்ன கத்தில் மித்தனே யருள வேண்டுங்
கலையுணர் புலவர் போற்றுங் கண்ணுதல் தில்லை மன்றி
னிலகருள் நடனஞ் செய்யு மெந்தையே போற்றி போற்றி.

ஆதிநாட் டவஞ்செய் தேத்து மரும்பெரும் புலியும் பாம்பும்
தோதிலா துய்ய வேண்டிக் கொடுத்தருள் கிருபை தன்னை
தீதெலா முருவ மான தியனே னுய்ய வெந்தை
நீதியே யருள்செய் தில்லை நிர்த்தனே போற்றி போற்றி. 2

நறுமலர்க் குழலாள் பங்க நல்லறி வற்ற நாயே
னிறைவரின் பாத மேன்மை யெள்ள வறிய மாட்டேன்
கறைமிட றுடைய வெங்கள் கண்ணுத லைய தில்லை
யறிவரின் னருள்சொ லாயு மறிவருள் அத்த போற்றி. 3

அலைகடல் குழும் பாரி லறிவிலார் நகைக்க வென்னை
விலகுத லின்றிக் கெட்ட மிடியிடித் தலைக்கு தையா
சலமக ளெருக்கு வன்னி தலைமிசை யணிந்த தில்லைப்
புலவனே கிருபை செய்வாய் பொன்னடி போற்றி போற்றி. 4

துடியிடை மடவார் போகத் துன்பமார் சலதி தன்னு
ளடிபடு கின்ற பாவிக்கப்பனே கதியு முண்டோ
படியிசை யடியார் போற்றும் பண்புறு தில்லை மன்றிற்
பிடியன நடையோ டாடும் பெரியனே போற்றி போற்றி. 5

அளவிலாப் பாவ மென்னு மார்கலி தன்னு மாழ்ந்தே
அளவிலா வன்ப ரேத்து மண்ணலே யுனைம றந்தேன்
மளவிலார் மூரி யேற்று மன்னவா தில்லை மன்று
ளளவிலா நிருத்தங் காட்டி யருள்செய்வா யத்தா போற்றி. 6

பணமணிப் பாந்த ளல்குற் பாவையர் மோக மென்னு
நிணமணிச் சேற்றிற் சிக்கி நீசனே நயரு கின்றேன்
மணமணி கூந்தற் செவ்வாய் வல்லியோ டாடு தில்லைக்
குணமணிப் பதந்தந் தாள்வாய் கொற்றவா போற்றி போற்றி.

உச்சியிற் கதிர்வந் தார உயருதைப் பூசந் தன்னின்
மெச்சிடு வியாழ வாரம் விளங்கயன் மாலும் போற்ற
கச்சணி முலையா ணின்று கடைக்கணுற் பார்வை செய்ய
நிச்சய நடன மாடும் நின்மலா போற்றி போற்றி. 8

மதியணி சடையிற் பாம்பு மத்தமுங் கொன்றை சூடுங்
துதியணி கூத்துங் கொண்டு துன்பத்தை நீக்கு மெங்கள்
சுதியணி கீத நாதன் தொண்டர்கள் பணியுந் தில்லைப்
பதியணி யென்ன நிற்கும் பரமனே போற்றி போற்றி. 9

பண்டைநற் றவமுஞ் சற்றே பாலிக்கு முனது கொல்லோ
தண்டையுஞ் சிலம்பு மார்க்குஞ் சரணத்தைத் தூக்கி யையன்
கண்டவர்க் கருளு நிர்த்தங் காட்டினே தில்லை மன்றில்
கெண்டைசேர் விழியின் பங்கா கீதனே போற்றி போற்றி.

பழமறை போற்றுந் தில்லைப் பகவனைப் போற்றி செய்தே
அழகமர் சோலை சூழு மரகர சிவமாஞ் சத்தம்
பழகுவே லணையிற் கந்தப் பிள்ளையிற் றேன்று பாலன்
மழவிடை யாற்குச் சாத்து மாலையென் றறிஞ் ரேற்பார்.

வேறு செய்யுள்கள்

வள்ளி படர்ந்தபுய மாமயிலோற் கன்புமிக
தெள்ளியதோர் நற்பதிகஞ் செப்பவே — விள்ளென்
திருக்கோட்டி யாளுஞ் செறிநால்வாய் முக்கண்
ஒருக்கோட் டிருதாள் உலா.

சீருலவு மண்ணைநவ ரத்னகே வணகிரண
 திவ்யமணி மகுடமுடியும்
 திருநுதலு மருண்மடை திறந்தொழுகு மீராறு
 செந்தா மரைக்கண்களும்
 ஏருலவு செம்பவள வாயுநகை யுங்கடம்
 பிணரிலகு திண்டோள்களும்
 எழின்மேவு வள்ளியும் பிடியாணை யுங்குலவு
 மெழுதரிய திருமார்பமும்
 தாருலவு முதரமு மருங்குலுந் தண்டையுந்
 தாளுமயில் வேலுமுரகன்
 றடமுடிக ணெளிநெளிய நடனமிடு மயிறுமாண்
 டலைவிறற் கொடியுநெடுமா
 மேருலவு செங்கதிர்த் திருவணைய பொவிவினெடு
 விணையனேன் காணவருவாய்
 விசையையந் தரிபால வசிகசம் பிரமசால
 விசயசுந் தரவேலனே.

க. மயில்வாகனப் புலவர்

1875 — 1918

இவரது ஊர் தெல்லிப்பழையைச் சார்ந்த வறுத்தலை விளான். தந்தையார் பெயர் கணபதிப்பிள்ளை. இவர் சுன்னாகங் குமாரசுவாமிப் புலவரிடங் கல்வி கற்றவர். தெல்லிப்பழை, மல்லாகம், காங்கேசன்துறை முதலிய ஊர்களிலுள்ள ஆங்கில வித்தியாசாலைகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிப் பின்பு நொத்தாரிகுப் பரீட்சையிற் சித்தி யெய்தி அவ்வுத்தியோகம் வகித்தனர்.

சிறந்த புலமை படைத்த இவர் சொல்லலங்காரம் பொருந்திய செய்யுள் செய்வதில் ஈழத்திலே தலைசிறந்த வராய் விளங்கினார். இவரியற்றிய நூல்கள் : மயிலை மும் மணிமாலை, விநாயகரகவல், மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம், ஊஞ்சல், வைரவர் தோத்திரம், மாவைப்பதிகம், இணுவைப்பதிகம், துணைவைப்பதிகம், நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து, இணுவைப் பதிறுப் பத்தந்தாதி முதலியன.

ஊஞ்சல்

காப்பு — வேண்பா

தென்மயிலை வாசர் சிவசுப்ர மண்யர்தமக்
கின்மொழிசே ருஞ்ச விசைபாடப்—பொன்மணிப்பூண்
கோட்டுக் களிறு குடிகொண்டு வாழுமன்பி
னாட்டு மடியே னாகத்து.

விருத்தம்

பூமேவு சூரியனைப் புடைத்து நீட்டிப்
புரிந்ததுபோன் மாணிக்கப் புதுத்தூ ணட்டி
ஏமேவு சந்திரனைப் பிடித்து வாட்டி
யிசைத்ததுபோல் வயிரவனை யிறுக மூட்டி
மாமேவச் சுதைமுத்தக் கயிறு பூட்டி
வான்மணிபோ னவரத்தப் பலகை மாட்டித்
தேமேவச் செய்யுஞ்சற் பீடத் தேறிச்
சிவசுப்ர மண்யரே யாடி ருஞ்சல்.

நானமணி மண்டபத் தளாவி யாவு
 நறுவிரைநீர் மூழ்கியிழைப் பட்டா லொற்றி
 ஆனதிரு வாபரணங் கலைகள் சாத்தி
 யமைவுபெறச் செய்ததிருப் பந்தர்க் கீழாப்
 போனகநீர் கைதொட்டுப் பூசி வாசம்
 பொலியமடுத் தரும்புகைபஃ நீப மாடித்
 தேனமரும் பூமல்தென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாடி ருஞ்சல். 2

வெண்கவரி யெழுந்துசர வணத்தி னூர்ந்து
 மிளிர்திரைபோ விருபாலும் வீச முத்தத்
 தண்கவிகை நிழற்றவொளி ரால வட்டந்
 தயங்கிக்கால் செய்யவலம் புரிக ளார்ப்ப
 கண்கள்சுக நீர்சொரியக் கரங்கள் கூப்பிக்
 கசிந்துதொழ வன்பர்குழாங் கருவி யேங்கத்
 தேண்கமலை யுறைந்திடுதென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாடி ருஞ்சல். 3

பணியார்ந்த வரவினினங் கால்க ளாகப்
 பார்க்களே சேருமொரு பலகை யாக
 அணியார்ந்த கரைமரம்வா னுண்க ளாக
 வழகுதரு பொய்கைமலர் பாய லாக
 மணியார்ந்த சரவணமா மஞ்ச மேலா
 மகிழ்மென்கா லசைப்பவுறை மைந்த கந்தா
 திணியார்ந்த மரஞ்செறிதென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாடி ருஞ்சல். 4

தாங்கரிய துன்பமெலாந் தேவர்க் காக்கித்
 தகையநிலை போக்கிநிதஞ் சிறையில் வாட்டும்
 ஓங்கசுர குலச்சூர னாவி போக்கி
 யும்பர சியலையிந்தி ரற்கு நாட்டிப்
 பாங்கிலுறு வோர்துயரம் பலவு நீக்கிப்
 பங்கமிலா நெறியன்பர் தமக்குக் காட்டித்
 தேங்குநிறை பால்பொழிதென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாடி ருஞ்சல். 5

வான்பூத்த பரங்குன்றிற் றெய்வ யானை
 மணந்தாடி நின்றதிரு ஆஞ்ச லாட்டும்
 மான்பூத்த வீழிவள்ளி தன்னை வேட்டு
 வரையகத்துப் புரிந்ததிரு ஆஞ்ச லாட்டுங்
 கான்பூத்த திருஆஞ்ச லாட்டி லொன்றுங்
 கண்டறியாப் பேதையரேங் களிக்கு மாறு
 தேன்பூத்த கழைவளர்தென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாட ருஞ்சல். 6

பூதமெடுத் தன்றுமலைக் குகையில் வைத்துப்
 புனிதமுறு நீர்படியப் போக வன்பின்
 ஒதுதலுங் கிரனுக்குச் சிறையை நீத்த
 வெரப்பிறிடு முருகாற்றுப் படைசொல் வாருங்
 காதுகவ ரருணகிரி நாதர் சொன்ன
 கனிந்ததிருப் புகழோது வாரு மேவச்
 சீதமலர்த் தடநிறைதென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாட ருஞ்சல். 7

கன்னியராம் வள்ளியொடு தெய்வ யானை
 காநலொடு மிரண்டுபுறத் தேயு மேவத்
 துன்னசுர குலங்களைவேல் வலக்கை யோங்கச்
 சுந்தரமார் மஞ்ஞையுனைத் தாங்கி நிற்ப
 மன்னுவணத் தரியிரண்டு பெண்க ளோடும்
 வலியாழி கொண்டிருத்தல் போல வைகிச்
 சென்னிபணி தவர்செறிதென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாட ருஞ்சல். 8

தஞ்சமெனும் பேர்க்களியீ ராட ருஞ்சல்
 சரணடையாப் பேர்க்களியீ ராட ருஞ்சல்
 கஞ்சவிதிக் குரைமொழியீ ராட ருஞ்சல்
 கமலமுகத் தருள்வியியீ ராட ருஞ்சல்
 விஞ்சமயன் மாற்கரியீ ராட ருஞ்சல்
 விழுமியவன் பர்க்கெளியீ ராட ருஞ்சல்
 செஞ்சொலறி வோர்புகழ்தென் மயிலை வாழுஞ்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாட ருஞ்சல். 9

பூவாழு மாந்தரெலாந் தழைத்து வாழப்
 புயல்பசுக்கண் மகளிர்கற்புப் பொலிந்து வாழப்
 பாவாமுஞ் செந்தமிழ்சித் தாந்தம் வாழப்
 பயின்மறையோ ரரசரோடு பின்னோர் வாழ
 நாவாழு நான்மறையா கமங்கள் வாழ
 நவவீர ரஞ்செழுத்தா றெழுத்தும் வாழச்
 சீர்வாழுந் தென்மயிலை செழித்து வாழச்
 சிவசுப்ர மண்யரே யாட ருஞ்சல். 10

நகுலேச்சர விநோத விசித்திரக் கவிப்பூங்கொத்து
 ஆறுதலை சேர்ந்தா ராறுதலை யீந்தா
 ராறுதலை யார்தந்தை யைந்தலையார் — மாறினகர்
 நங்கை தகுதி நரலை முதலிடையோ
 டங்கடையி னென்ற ரறிந்து. 1

‘நகுலைப் பரமசிவ நாயகனே யாதி’
 தகுமிப் பதினைந்திற் றுனே — மிகுபெரிய
 வைந்தாறு பன்னிரண்டு மப்பாற் பதினைந்தும்
 வந்தாற லென்றே வழுத்து. 2

செம்மான் கைக் கொண்டவ னம்பட்டன் வண்ணன் செலுத்துமள்ளன்
 றம்மான் குயவன்பி னானகச் சிடையன் றபக்கரையா
 னம்மாண் டிநநற் பறையனோர் வேட னணிநகுலைப்
 பெம்மா னெனத்துதி யாய்நமைப் பார்ப்பான் பெரிது வந்தே. 3

1. நங்கையின் முதல் - ந, தகுதியின் இடை - கு, நரலையின் கடை - லை, எனவே அவரது நகரம் நகுலை எனக் கூறியவாருயிற்று.
2. முதலடியிலுள்ள பதினைந்து எழுத்துக்களில் ஐந்தாம் ஆறாம் பன்னிரண்டாம் பதினைந்தாம் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து பரகதி என்றாகும்.
3. மானைத் தரித்தவர், அழகிய பட்டுவத்திரத்தை உடையவர், அழகிய இடபத்தைச் செலுத்தும் வீரர், தமது சத்தியின் தளங்களிடத்தே அன்புடையவர், கச்சணந்த இடையை யுடையவர், தபமாகிய துறையிலுள்ளவர், துடியாகிய நல்ல பறையையுடையவர், வேடங்களைக் கொள்ளுபவர், அழகிய நகுலேச்சரத்துப் பெருமான்.

சரக்குக்களின் பெயர்கள் தோனிக்கப் பாடியது

ஆய்ந்தவம் மல்லிகொண் மஞ்சற் கடுகுழ லாணகுலை
வாய்ந்தவள் பங்கவிங் குள்ளனின் நேத்திடு வாயிளகா
யேய்ந்தவெங் காயங்கள் சுக்காகி வெந்தயர்த் தேபிறகுஞ்
சார்ந்தபெ ருங்காய மாற்றநற் சீரகந் தந்துதவே. 4

பக்கணப்பெயர்கள் தோனிக்கப் பாடியது

அணியா வடைமலர்த் தேன்குழற் றேய்ப்பன் னகவணியான்
றணியா திடர்மோ தகம்பரிப் பாணையெஞ் சற்கரையா
மணியார் நகுலை நகர்க்கண் டதிகனி வாயவன்பாற்
பணியாரந் தோசயி லம்போன மனத்தர் பரவிரின்றே.

இராசிப்பெயர்கள் தோன்றப் பாடியது

மேடமுகைப் பவன்றூதை யிடப மேறி
மிதுனவடி கடகமுழந் தாள்கொள் சிங்காத்
தேடுமெழிற் கன்னிதுலா நிகர்த்த நீதி
சிறந்தயன்றன் செய்யலிருச் சிக்கங் கொய்தா
னடுநலத் தன்னைதனு நிகர்கொ ணெற்றி
நவின்மகரக் குழைகும்ப முலைசேன் மீனங்
கூடுவிழி யுடையவடன் கொழுநன் யாரேற்
குலவுமொழி னகுலைநகர்க் கோயி லானே. 6

எழுத்துக்களை எண்களாக மறைத்துப் பாடியது

ஆறுடனே சிகரமுதற் றளிக ளன்றி
யணிநகுலை நகரிடத்து மமரு மீசா
வீற்றுமெண் பாணைந்து வடிவ மாகி
மிளிருமிரு பாணைந்து வடிவ மாகிக்
கூறுமவை யிரண்டொடுகால் வடிவ மாகிக்
குலவுமர பன்னைந்து வடிவ மாகி
நாறுமுடற் சுமைநீக்கி நயந்த பேறு
நமக்கருள்வதென்றுகொன்மெய்ஞ் ஞானதேவே.

என்னெஞ்சப் பித்தனையா மலையில் வாழு

மெழினகுல மெனுங்கல்லு மலையின் பாங்கர்
மின்னஞ்சம் வெள்ளிமலை யொன்று மேவ
மேலொருசெம் பவளமலை விளங்க வாங்கே

மன்னுஞ்சீர்ப் பச்சைமலை யொன்று சார்ந்து
வாமமுறு வதுகண்டு பின்பு ணர்ந்தே
னின்னுஞ்சொற் புலவர்மொழி பிழையி லாரா
யினத்துடனே யினஞ்சேரு மென்ற றுனே. 8

தாயொடுநற் தந்தையிலாத் தன்மை யாலுந்
தாருவனத் தெய்தியமு தேற்ற தாலுங்
காயமிசை யானைத்தோல் போர்த்த தாலுங்
கடியபுலித் தோலரையிற் கட்ட லாலும்
வாயில்வந்த படியிகழ்ந் தடித்து தைத்தார்
வரனகுலை யரனாரை யவர்ச சிக்கார்
நேயவுமைக் கொருபாதி மற்றோர் பாதி
நெடுமாலுக் கீந்துடல நீத்தார் தாமே. 9

நகுலமுனி வாசமெதென் றிரந்து கேட்ட
நாயகிக்கு நாயகனு நாக மென்றான்
பகையொடது கடியாதா வென்றான் பெண்ணே
பகரிய சிலம்பென்றான் காலேப் பார்த்தான்
நகையொடது வரையென்றான் கையைப் பார்த்தான்
நகமென்றான் ; விரற்பார்த்தான் குத்ர மென்றான்
தகுதியதோ கபடமென்றான் கோத்ர மென்றான்
ருனெதிர்த் தழைப்பனென்றான் மலையென்றான்.

நவேழுத்தலங்காரம்

நெஞ்சநடிப் போடுமைநா ளிகமென் றிந்த
நீணான்கு மொழியிடையுந் தானே யாகி
யெஞ்சியவை தாமுறையிற் சென்னி சேர்த்து
மெழுந்தருளி யுபதேச நிழற்கீழ்ச் செய்துந்
துஞ்சிடவன் றுரியீர்த்தும் வீண்டு செய்த
துதிக்கிரங்கி யீந்துந்நின் றவனா ரென்னி
னஞ்சதொழி லாநந்த தாண்ட வஞ்செய்
தருள்கடவுள் சீர்நகுலை யமர்வா னன்றே. 11

மாலை மாற்று

வேக மாகமு னோடிவா
வான வாகன மேறுநா
நாறு மேனக வானவா
வாடி னோமுக மாகவே.

எழுத்து வருத்தம்

வேத னிழந்தபொருள் விண்டுமுன்னு ஞண்ட.பொரு
ளேதினகு லேசனையிங் கீந்தபொரு — னோதி
னலைநதியொன் றீற்ற றடைந்தெழுந்தொவ் வொன்றுந்
தலையலகு முங்கிலெனச் சாற்று. 13

வினாவுத்தரம்

நக்கர்நகு லேசரெனு நங்கடவுள் பேரொருப
சர்க்கமெவை நீர்சுரபி தம்பெயரென் — புக்ககடை
யற்றகும்பி யாதிங் கறிவுறுதொல் காப்பியத்தோர்
சிறுரிச்சொற் குத்திரமென் செப்பு. 14

காதை கரப்பு

அவிர்புன் னகைவா யருள்விழிபொற் றுள்க
டவிர்வரிதா நீற்றணிசேர் தன்மைக் — கவிரிதணல்
வாய்ந்த வறலளகி வாழிநகு லாம்பிகையாள்
வேந்து மருந்து வினைக்கு. 15

ஒற்றுப்பெயர்த்தல்

நிலமேற் சிறந்தது வானத்து முள்ளது நீருடைசூழ்
தலமேற் றொடக்கத்து முள்ளதெம் மீசன் றருதகைத்தா
னிலமேற் பெரியவர் யாகத்து மேய்வது நீணகுலைத்
தலமேற் பொழிந்திடு மாரிய மாமெனச் சாற்றுதியே. 16

14. உத்தரம் - 'ஐவியப்பாகும்', கடவுள் - ஐ, ஒரு உபசர்க்கம் - வி, நீர் - அப்பு, சுரபி(பசு) - ஆ, கடையற்றகும்பி - கும், தொல் காப்பியத்து ஓர் உரிச்சொற் குத்திரம் - 'ஐவியப்பாகும்'.
15. காதை கரப்பு: யாதேனும் ஒரு செய்யுட்டு உரிய எழுத்துக்கள் எல்லாம் தேடி எடுக்கத் தக்கனவாய் ஆங்காங்கு வைத்து அச்செய்யுளை மறைத்துப் பாடுவது. இச் செய்யுளிலே "அற வாழி யந்தணன் றுள்சேர்தார்க் கல்லாற் பிறவாழி நீந்த லரிது" என்னுந் திருக்குறட் கவியின் எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு அமைத்திருத்தல் காண்க.
16. ஒற்றுப்பெயர்த்தல் - ஒரு மொழியுந் தொடர்மொழியுமாய் நின்று கருதிய பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயக்கத்தக்கதாகப் பாடுவது. பொழிந்திடுமாரியம் என்பது பொழிந்திடுஞ் சம்ஸ் கிருதம் எனவும் பொழிந்திடும் முகிலீர் எனவும் பொருள் பயத்தது.

மாத்திரை வருத்தனம்

மாத்திரையொன் றுறுமலையே வண்ணகுலை மேவுமரன்
மாத்திரையொன் றுறுமனத்தின் மன்னியசீர்ப் பூடணமா
மாத்திரையொன் றுறுகறுப்பே மங்கலமாய்ச் சூடுகின்ற
மாத்திரையொன் றுறுநகமா மதிக்கலைநூல் வல்லுநரே. 17

கோழுத்திரி

பசுவின் முத்திர வடிவாகச் சமைக்கப்பட்ட வரையிலே
எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடுவது.

கலி வீருத்தம்

நகுலை யாதி யடிமல ரோதலே
மிகுதி யாநு மவாகழி சாயுமே
தொகுதி யாகிய மாமய ரோடவே
தகுதி யான மகாகதி சாருமே.

காகபாத பந்தம்

காகத்தின் பாதம் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திர
தளத்திலே எழுத்துக்கள் நின்று முறையே உத்தரமாகப்
பாடுவது.

பாருல குய்ந்து கடைத்தேறு மாறிடப் பாகமதி
னாரியை வைத்து நகுலேச ரென்னநன் னாமமுற்றார்
சிரிய கண்ணுடைச் செய்யாட்கெ னுமமத் தென்றிக்குவாச்
சார்விளி யென்னை நிறங்குறு மேனியுந் தாமெவையே.

உத்தரம்

1. பெண்ணை இடப்பாகத்தே இருத்திச் சிவன்பெற்ற பெயர்	வாமதேவன்
2. சிரிய கண்ணுடை(ச்செய்)யாள்	வாமலோசனை
3. தென் திசையானையின் விளி	வாமன
4. நிறம்	உரு
5. குறுமேனி	வாமன உரு

17. மாத்திரை வருத்தனம் - ஒரு சொல்லின் ஓர் எழுத்துக்கு மாத்
திரை கூட்டுதலால் வேறு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்
கும்படி பாடுவது.

மலை - நகம் - நாகம் - பாம்பே
மனம் - அகம் - ஆகம் - மார்பில்
கறுப்பு - தமம் - தாமம் - கொன்றையே
நகம் - மலை - மாலை - மாடையாம்.

நான்காரச் சக்கர பந்தம்

வண்டியின் சில்லுப்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே சிற்சில உறுப்பினர்கண்ணே எழுத்துக்கள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடுவது.

வஞ்சி விருத்தம்

காயு மாலழி மேதகா
காத மேமலை நீளகா
காள நீடுமை நாயகா
காய நாமன மாயகா.

முப்பத்திரண்டு எழுத்துக்களையுடைய இச் செய்யுளை நான்காரச் சக்கரத்திலே அமைக்கும்போது ஒவ்வோர் அடியினதும் முதல் சுற்று எழுத்துக்கள் குறட்டிலுள்ள ஒரே எழுத்தாதலும் அரத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் இவ்விரு முறை வாசிக்கப்படுதலும் பெற்று எழுத்துக்கள் பதினேழாகச் சுருங்குதல் காண்க.

இரட்டைநாக பந்தம்

ஆறு தாங்கு சடாத ராகமா
வீறு வீங்குறு வேத வாசக
தேறு நேசருட் டேங்கு வானவா
கூறு நீதக வானகு லேசனே.

இரண்டு பாம்புகள் தம்முட் பின்னிப் புணர்ந்து விளையாடுவன போலத் தோன்றுமாறு முறைப்படி சித்திரிக்கப்பட்ட அறைகளிலே எழுத்துக்களைத் தொகையிற் சுருக்கிப் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடுவது, இரட்டைநாகபந்தமாகும். தொண்ணூற்றாறு அறைகளுள் அறுபத்தெட்டெழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.

வேலாயுதபந்தம்

மாக லாநய னாகிவா
வான மாகக னாகவா
வாக னாகக மானவா
வாகி னாயந லாகமா.

வேலாயுதம்போல அமைக்கப்பெற்ற சித்திரத்திலே காம்பின் அடிதொடங்கி வாசித்துப் போய்ப் போயவழியே மீண்டும் வாசித்துத் தொடங்கிய இடத்திற்குவரச் செய்யுளும் முடியத்தக்கதாய் எழுத்துக்கள் அமையப் பாடுவது வேலாயுதபந்தம். மாலைமாற்றுமாம். வேலாயுத சித்திரத்திலே அமைக்கும்போது முப்பத்திரண்டு எழுத்துகள் பதினாறுகத் தொகையிற் சுருங்குதல் காண்க.

அட்டள பதும பந்தம்

எட்டிதழ்த் தாமரை வடிவமாக வரையப்பட்ட சித்தி
ரத்தின் பொகுட்டாகிய நடுவில் நின்ற எழுத்தே எட்டு
விடைக்கும் முதலெழுத்தாக வரப் பாடுவது.

குந்தந் திறல்கலை யானத்தி கச்சுக் குவலயமோ
டிந்தனங் கோழி விதிர்ப்பெனும் பேர்கட் கியல்பெயரே
னந்தண் ணகுலேச் சுரர்புலி யூரே னவரிலமே
னெந்தை சொருபமென் சொல்வாய் பதுமத் தியையவைத்தே.

1. குந்தம் - வியாதி
2. திறல் - விறல்
3. கலையானத்தி - விமலை
4. கச்சு - விசிகை
5. குவலயம் - விபுலை
6. இந்தனம் - விறகு
7. கோழி - விட்டி
8. விதிர்ப்பு - விதலை

இவற்றின் இறுதி எழுத்துக்களைக் கூட்டி வாசிக்கப் பின்னைய
மூன்று வினாவுக்கும் விடையாகும்.

1. சிவனது புலியூர் - தில்லை
2. ,, இல்லம் - கைலை
3. ,, சொருபம் - குடிலை

பதுமபந்தம்

தேகசுக மாகவக யுகமிக வாகடைக
தேகமிதி விட்டசித்தி தீர்க்காயுள் - போகம்
வரவிலங்கைப் பல்பதிவு வண்டலைவற் கீதை
யருளோ டுபசரிப்போற் காம்.

எட்டு, பதினாறு, முப்பத்திரண்டு என்னும் இதழ்களை உடைய
மூன்றடுக்குத் தாமரைமலர்போல இயற்றப்பட்ட சித்திரத்திலே
பொகுட்டில் உள்ள எழுத்து எண்முறையும் மூன்றடுக்கிலுள்ள
முதல் எழுத்துக்கள் இவ்விரண்டு முறையும் வாசிக்கப்பட்டுப் பொது
வமையப் பாடப்படுவது பதுமபந்தமாகும்.

இரதபந்தம்

கூறுதனிற் பார்ப்பதியாய்க் கோணை விடையூர்வா
 னேறுவிய னூர்நகுலைக் கேந்தன்முத்திப் — பேறுதருந்
 தாதா பரம்பருவித் தையல்சிர மேவைத்தாள்
 பாதார விந்தவினை பற்று.

தேர்போலச் சமைக்கப்பெற்ற சித்திரத்திலே முதன் மூன்றடி
 எழுத்துக்களையும் நான்காமடி முதல் எழுத்தையும் அமைக்க நான்கா
 மடி எழுத்துக்கள் நடுவிரையிலே ஒழுங்கு அமைந்திருக்கத் தக்கதாகப்
 பாடுவது தேர்க்கவியாகும்.

இப்பாவில் எழுபத்துமூன்று எழுத்துக்கள் அறுபத்துமூன்றாகச்
 சுருங்குதல் காண்க.

முரசபந்தம்

ஆழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 பாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 வாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 தாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்.

நான்கடி உடையதாய் மேல் இரண்டு அடிகளுந் தம்முட்
 கோழுத்திரியாகவுங் கீழ் இரண்டு அடிகளுந் தம்முட் கோழுத்திரி
 யாகவுஞ் சிறுவார் போக்கி, முதலடி மற்றைய மூன்று அடிகளிலுங்
 கிழுற்று மீண்டு மேலேபோய்க் கீழே இறங்கி முடியவும், இவ்
 வாறே இறுதி அடியும் மேலேபோய்க் கீழே இறங்கி மேலேபோய்
 முடியவுந் தக்கதாகப் பெரு வார் போக்கி எழுத்துக்கள் அமைத்துப்
 பாடுவது முரசபந்தமாகும்.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவர்

1866 — 1918

இவர் கண்டிக்கு அணித்தாயுள்ள போப்பிட்டியைச் சார்ந்த தெல்தோட்டை என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவரது புலமையைக் கண்ட மக்கள் 'வித்துவதிபம்' என்னும் பட்டத்தை இவருக்குச் சூட்டினர். இவர் இந்தியாவுக்குச் சென்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு தொடர்புபூண்டு பல செய்யுணுல்களை இயற்றி வெளிப்படுத்தினர்.

இவரியற்றிய நூல்களுட் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது 'சந்தத் திருப்புகழ்' என்பதாகும். இது நபிபெருமானின் பெருமைகளை நூறு வண்ணங்களில் கூறுவது.

சந்தத் திருப்புகழ்

காப்பு

கலி விருத்தம்

புகழெலாம் பொருந்திய புனித வாரணத்
திகழ்கருப் பொருணமர் சேம மாமணி
சகதசற் குருமுகம் மதுசந் தத்திருப்
புகழ்தனக் கொருமுதற் பொருளின் காவலே.

அவையடக்கம்

ஆசிரியவிருத்தம்

வாருதி தனக்கு நேரோர்
வட்டிலி நீர்போ லும்பொன்
மேருவுக் கிணைய தாய்மண்
மேடவண் வளர்ந்த போலும்
பாருல கிடத்திற் செஞ்சொற்
பனுவலோர் முன்ன முன்னூற்
நேருத வில்லான் சொன்னூற்
றிருத்துவர் தெளிவுள் ளோரே.

சந்தம்

தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன
தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன
தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன

தனதானா

மஞ்சஞ்சங் கொங்கங் கொந்தள
முங்கும்பம் பந்தும் பம்பர
மஞ்சந்தண் கஞ்சஞ் செஞ்சிமிழ்

முலையாலு

மந்தன்கண் டஞ்சஞ் சஞ்சர
வம்புங்கஞ் சம்பிஞ் சஞ்சன
வண்டுங்கண் டஞ்சங் குஞ்சர

விழிமாதர்

தஞ்சங்கொண் டென்றுந் தந்திர
முந்தங்கும் பங்கம் புன்பவ
சங்கங்கங் கின்றுந் துன்றிய

செயலாளர்

தங்கம்பொன் பொங்குங் கண்டகர்
முன்சென்றின் பங்கொண் டுந்திய
சந்தங்கொஞ் சும்பண் பிங்குயி

விசைபோல

நெஞ்சம்பண் பொன்றும் பண்கவி
விண்டுங்கண் டொன்றுந் தந்திலர்
நெஞ்சந்துன் பென்றிங் கொண்டிவ னுழல்வேனோ

நெஞ்சின்கொங் குந்துங் குங்கும
சந்தந்தங் கும்பொன் றண்டொடை
நின்றெங்கும் பந்தந் தந்தொளி

ரழகேசா

அஞ்சஞ்சொன் றங்கங் கொண்டிய
ருந்தொண்டென் றஞ்சம் பண்பின
ரந்தந்தங் கும்பொன் பொங்கிய மறையோர்கள்

அன்புங்கொண் டென்றுந் தங்கும
னந்தன்பங் கின்றென் றுந்தவ
மங்கொண்டென் றென்றுந் தங்கிய

விறகுலே

சந்தம்

தன்ன தான தானான
தன்ன தான தானான
தன்ன தான தானான தனதானு

தரள மாலை தானுட
வதன சோதி மேலாட
சலய மேய தாளாட விடையாடத்

தளவ மாலை யூடாட
வணிக ளாட வாளோடு முலையாட
சருவு பார்வை வேலாட

வுரக நேமி வானுட
விரத வாள் ரோடாடி
யுலவு மாமை மேலாடு மரமாதர்

உடனு லாவி மாலாட
நெடிய பாவ மேயோட
வுபய பாத சிப்பாடு மெனையாள்வீர்

விரத வாசி யாவாட
மறிய மாட மீனாட
விசய வானர் தாமாட வறுசாட

மிளிரு கூறு லீனாட
விபுதர் லோக நீராடி
வெகுவி னோத மேநீட வருவோரே

முரச ருத மேன்மாட
துவச மான வானோட
முரல்வ போல வேயாட வினையோர்கள்

முதிய போதர் பாலோடி
யரிய ஞான மேதேட
முயன்ம தின நாடாளு மிறகுலே

தத்ததன தத்தத் தனத்தந் தனத்ததன
தத்ததன தத்தத் தனத்தந் தனத்ததன
தத்ததன தத்தத் தனத்தந் தனத்ததன தனதானு

முத்துவட சித்ரத் தனத்தங் கனப்பொனடை
தத்தைமொழி மச்சக் கருக்கண் சுருக்குமிடை
முத்தமணி வெட்கத் துலக்குந் தகைப்பலொளி யினிதான
முக்கியசு கப்பொற் பதிக்கண் குதிக்குமின
லுக்கினையெ னப்பட் பிறக்குஞ் சிறக்குமிசை
முற்றியத ரத்துப் பரத்தின் றிருத்தமுய ரரமாதர்
சித்தசனெ னக்கைப் பிடிக்கும் படிக்கினிய
புத்திரிதி சுற்பித் திகத்தம் பகக்கருணை
சித்தமுற வைத்துப் பதத்தின் சதத்தடைய வருள்விரே
சிப்பிதரு முத்திற் றெளித்துந் தடித்திலகு
கக்கனொளி யுற்றற் புதத்தந் துறப்பெருகு
சித்திவழி சொக்கத் தவத்தந் தவத்தொலைய மதிதாரும்
பத்தினெறி யைத்தப் பிடத்துன் புலத்தரிய
லர்க்கணம டர்த்துப் பினக்கண் கலக்கலகை
பட்சிகள்ப சிக்குப் புசிக்கும் படிக்குதவு வடிவேலாய்
பட்சமொ டகத்திற் றுதிக்குங் கதிக்கினிய
வர்க்கருள்சு ரக்கப் புரக்குந் திருக்குடைய
பத்தசன ரைச்சொர்க் ககத்தின் புகப்பதவி தருவோரே
பித்திகைத னிற்சித் திரத்தின் பரப்புமொளி
பற்பலவி தத்துப் படத்தின் சுடர்ப்பரவி
பித்தலநி திக்குட் புதுக்குஞ் சுதைப்பொனக ரதுமானும்
பிற்படுத லற்றுட் சிபத்தின் றவப்புனல
துற்றரூர வார்க்கட் டெளித்துங் குடித்தினோளர்
பித்தமறு மக்கப் பதிக்குங் கதிக்குமொழி விறகுலே.

அசனுவலப்பைப் புலவர்

1870 — 1918

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணம். சுல்தான் முகியீதின் என்பவரின் புதல்வர். ஆங்கிலம், அரபு ஆகிய மொழிகளிலும் வல்லுநர். இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் பின் வருமாறு: 'நவரத்தினத் திருப்புகழ்', 'முகியீதின் ஆண்டகையவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம்', 'பதாயி குப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி', 'சாகுல்கமீது ஆண்டகையவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து என்பவை கொண்ட புகழ்ப் பாவணி', 'திருநாகை நிரோட்ட யமகவந்தாதி' முதலியன.

நவரத்தினத் திருப்புகழ்

காப்பு

முத்துருவா மஞ்ஞை முழுவடிவாப் பண்டிருந்து
முத்திதர வந்த முகம்மதாங் — கத்தர்
திருப்புகழைப் பாடத் திகழ்சீவ செந்தின்
கருப்பொருளா நின்றவனே காப்பு.

ஒருவாத வாத பித்த

வஞ்ரீனே மேக வெட்டை

புழன்மேனி காய்வு விக்கல்

சொறிசோகை

உயர்பார்வை கேள்வி மற்றை

யிருகால்கை சேரி யக்க

முரையாதி தீர வுற்ற

பலநோய்கள்

வருதிய மார்ப டைப்பு

நலிவார் சுவாத குத்து

வலிமூல வாயு குக்கல்

புனல்கோவை

மருண்மேவு ரோக குட்டம்

வெகுவார் வஞ்ரி யச்ச

மலிபேதி யாதி யெற்கு

முடுகாதே

தருமேத பேய்க ளுட்கு

திருவேத போத பத்தி

தவமுவ லான்ம னத்தும்

வருநோய்கள்

தணியாத தீயி றப்பு

பகைஞர்கை யான்ம டிப்பு

ததைநீரின் மாய்வு மற்று

நிகழாதே

குருவேயெ னாவி சைத்து

மிருபாத போது பற்று

கொடியேனை யாத ரித்து

மருடாரீர்

கொடிமாட மீதி ரத்தன

மணிதூய வாணி முத்து

குலனோடு காலு மக்க

இறகுலே.

தெளிக்குஞ் சீரறி வாளர்சொன் மாறுகை

பழிக்குங் கேடுக ளீயுமெ னாநனி

திடச்சிந் தாமன நீதியி னாயினு மொளிவாலே

திகைத்தஞ் சேர்கடு நீள்கடர் வீழ்சிறு

சிறைச்செந் தாமென யானடு திதிடை

தினோக்கும் பான்மையெ னீர்மைகொ லோவறி கலன்யானே
களிக்குஞ் சீர்மைகொ ளோரற னாயினு

மிழைத்துந் தோமற வேயென நாடுதல்

கலக்கும் போதினி மேவுது மேலையி னெனவினாள்

கழிக்குங் காரிய வேதெவ னீனனென்

மனத்துண் டாகிய மூடம் தோவெழில்

கதிக்கும் பாரக மாயைகொ லோவியை மருவாதே

யளிக்குந் தூயநு மாணையி னுனயன்

மிகுக்குங் காவல்செய் தாதிபி ரானெமை

யமைக்குங் காரண மீதென வோர்தரு முணர்வோடே

யறத்தின் பாலச னுலெபை யாமென

வழைக்கும் பேரிய வேழைப ராவுற

வருட்டந் திகைகொ ணேர்கதி போதர வருள்வீரே

துளிக்குஞ் சித்த யாநிதி யேயறி

விறைக்குஞ் சூன்முகி லேதெளி வேமதி

துலக்குந் தூயக மேகரு னாகர பெருமானே

துணர்ப்பைங் காமிசை மேகவு லாவுபு

வளர்க்கும் பேர்மதி னுபுரம் வாழ்தரு

துவச்செங் கோல்கொளு மேதகு நாநிலை யிறகுலே.

வேத நேர்வழி யென்று மறந்தன

னீதி யாளரை வம்பி னிகழ்ந்தனன்

வீணி லேபொய் விளம்பி யுலைந்தனன் முதியோர்சொன்

மீறு மூடர்க ணண்பை யுவந்தனன்
 மாத ராசை விழைந்துள நைந்தனன்
 மேவு பாதகர் வன்புரை கொண்டன னுயர்வான
 நீதி நேர்நெறி யொன்றுமு ணர்ந்தில
 னாதி நாயக னின்சொ னயந்தில
 நேய சீலகு ணங்கள் பொருந்தில னியன்மேன்மை
 நீடு மேதையின் விஞ்சை தெரிந்தில
 னோது மாறுட னைந்து மறிந்தில
 னேடு சீரற னென்று பயின்றில னினியேனு
 மேத நீரகி தம்பல பொன்றவு
 மோகை கூருமி தம்பல துன்றவு
 மேக நாதனி னன்பு பொருந்தவு மருடாரீ
 ரீகை யார்தவ வண்டுறை தின்றனு
 போக மேநுகர் பண்பு நலம்பொறை
 யேயு மேலவ தஞ்ச மடைந்தவர் கருணேசா
 சித நீர்மைய பைந்தரு மிஞ்சிய
 சோலை நீழல் கரும்புய லென்றொளிர்
 சேம தூவி விரிந்து வயங்கநன் மயிலாவல்
 சேரு மாமயல் கெம்பி நடஞ்செய
 வேம மார்குயி லின்ப ணயர்ந்தம
 தின மாநகர் சென்றுறை கின்றவெ மிறகுலே.

முகியிதீனுண்டகை அவர்கள் பேரில்
 ஆசிரிய விருத்தம்

மாதவத்தி னாலோங்கு மன்பகுதா தெங்கோன்மே
 லேதமற வண்புகழ்ப்பா யான்பாடப் — போத
 நெறியினுக்குச் சந்தோற்று நிர்மலனே மாசி
 லறிவினையே யெற்கிங் கருள்.

அந்தரந் தருவிகற் பம்பலவு மேய்ந்தவில
 வரியகண் ணகன் மேதினி
 யடரெழிலி தண்ணெனப் பொழிமழையி னுக்கமுற்
 றதிவளங் கெழும லேபோன்

முந்துபற் பலவிட ரிடைப்பட் டுழன்மாந்தர்
 மூவாத விருமை வாழ்வு
 முறைமையொடு பெற்றுச் சிறந்திடுத னுங்கண்
 முகந்ததண் ணளியி னன்றோ
 வந்துதமி யேன்படர்ந் தடர்பாவ நோய்தாங்க
 மாட்டாம னும்ப தத்தில்
 வரிசைபெற வண்டினேன் பிழைபொறுத் தெற்கருள்
 வழங்கியே காத்தி ரெந்தாய்
 புந்திமிகு மாக்கண்மறை யோதுமொலி மாருத
 புகழ்கொள் பகு தாதிறைவரே
 புவிமாயை மருவாது தவமீது விளையாடு
 போதரா முகியி தினே.

கன்றிய வுளத்தனாய்ச் செவ்வனெறி யறியாது
 கவலையொடு தட்டழி வனே
 கனநிலவு சன்மார்க்க வேதபோ தனைகளைக்
 கல்லாம விழிபடு வனே
 துன்றுமும் மலமென்ற பகைஞர்விடு பகழியாற்
 சுழல்வந்து மனமடி வனே
 சுடுகனற் படுகிருமி போலவெம் பவமீது
 துனிகொண்டு மாய்ந்திடு வனே
 வென்றுநா னுய்குவே னென்றுநற் கதிபெறுவ
 லென்றெண்ணி யுழல்கிற் பனே
 வென்செய்கே னென்செய்கே னிப்பா தகப்பாவி
 யிடைவுதரு மித்துயர்க ளாற்
 பொன்றுமுன் காத்தருள்விர் கன்னலங் கழனிகள்
 புனைந்தபகு தாதிறை வரே
 புவிமாயை மருவாது தவமீது விளையாடு
 போதரா முகியி தினே.

பதாபிகுப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி

இன்றேன் றுளிக்கு மலர்தொறுந் தாவி யியைகளிப்பின்
 மன்றேன்றுளிக்குடைந் துண்டிசையார்ப்பச்செய்வானைவெரீஇச்
 சென்றேன் றுளிக்குல விப்பாய் பதாயிக சேவடிமேய்
 கின்றேன் றுனிக்குயின் கண்ணுற் கணித்திமின் னெஞ்சுவந்தே.

இன்ன மனந்தம ரிட்டமுன் யானிரி யாதிறைபான்
மன்ன மனந்தம ரிட்டருண் மாழ்க வுருத்துமுன்னர்
வன்ன மனத்தம ரிட்டவண் பூம்பத மீதிர்முத்தைக்
கொன்ன மனந்தம ரிட்டமென் றேகொள் பதாயிகரே.

அரத்தம் படரணப் பைஞ்சுகங் காள்பல வானுழக்க
குரத்தம் படரணிச் சங்கமுத் தீனும் பதாயிகுக்கட்
புரத்தம் படரகன் றெய்தியக் கோற்றெரி சித்தலங்கற்
கரத்தம் படரற வேவாங்கி வம்மிக் கவிஞனுக்கே.

கவியலர்க் கந்தரக் கின்றென்றற் குக்கடற் குக்குயிற்கு
நவியலர்க் கந்தர விந்திற் கயரந் நலார்த்தளுவிக்
குவியலர்க் கந்தர னுளாமுன் காத்திற்கொன் வீதிமுத்தேயந்
தவியலர்க் கந்தரக் காலும்ப தாயிகிற் சார்ந்தவரே.

சாரம் படுமன் றலங்கனி வாய்நின்று தாழ்குழலார்
வாரம் படுமன் றலம்பந்தர்த் தோய்க்கும் பதாயிகுறைந்
தாரம் படுமன் றலம்புரந் தீர்தஞ்ச மென்றுமந்தக்
காரம் படுமன் றலந்தரு போதுமெற் காத்திர்மன்னே.

சாகுல்கமீது ஆண்டகையவர்கள் பேரில்

முது ஜாத்து

யாக்கை வருத்தும் வன்பிணியு

மிதயம் வருத்தும் பவநோயும்

மூக்க மொடுவந் தணுகாம

லுள்ளக் களிப்பி னெமைக்காப்பி

ராக்க மொடுவண் குதுபென்னு

மரிய பட்டஞ் சூடியிக

ருங்கி விளங்குந் தகைசான்ற

சாகுல் கமீது நாயகமே.

வண்டா மரைப்பூம் பதத்துணையே

மாண்பு தருவ வென்றின்னே

யண்டா நிற்குங் கொடியேம்பா

லாய பிழைகள் பொறுத்தருள்வீர்

சண்டா ளரைநல் லோராக்குந்
தகைமைத் துங்க னூற்றெடுத்த
தண்டா வளத்துத் தண்ணளியே
சாகுல் கமீது நாயகமே.

நஞ்சம் புறமு முண்கண்ணு
நகைகான் ரௌரிரு முறுவல்களுந்
கொஞ்சம் பசிய கிளிமொழியுந்
குவியா தலர்ந்த முகமுதல
விஞ்சுஞ் சிறப்பிற் சொன்மடவார்
வீச மயலி னுழலாது
தஞ்சம் புகுந்த வெமையாள்வீர்
சாகுல் கமீது நாயகமே.

குணக்கி லெழுஞ்செங் கேழ்ப்பருதி
குடக்கிற் செல்லி னிடைநேரக்
கணக்கு மீளா தென்பதனைக்
கவனி யாது வீண்போக்கி
வணக்க மியற்றா தினைந்தேமெம்
மனத்தி னுணர்ச்சி நல்கிடுவீர்
தணப்பி லாத மேதகையீர்
சாகுல் கமீது நாயகமே.

புயங்கந் தனது வாய்ப்படுப்பப்
புக்கித் தியங்குந் தேரையென
மயங்கிக் கிடக்கு மித்தொண்டர்
வாடு முகத்தைப் பார்த்திடுக
வயங்குந் தவமா மடுநடுவண்
வளர்ந்து பூத்த வருண்மலரே
தயங்குந் ரோர்க்குத் தேற்றமருள்
சாகுல் கமீது நாயகமே.

அப்துல் றகுமான்

1846 — 1920

இவரது ஊர் நாவலப்பிட்டி. மாணிக்கரத்தின முதலியாரின் மருகரான குப்பத்தம்பி என்பவரின் புதல்வர். தமிழ், அரபு ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வல்லுநராய் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்தவர். இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : 'சரந்தீவு மாலை', 'ஞான அகீதாக்கும்மி', 'நாச்சியார் மாலை' முதலியன.

துதிக்கும் மனது சுணங்காமல்
தொண்டன் அடியேன் கறையகற்றி
உதிக்கும் உதிப்பு நீயாகி
உள்ளும் புறமும் நீயாகித்
ததிசேர் இறகுல் நபிபொருட்டால்
தருவாய் நாவில் கலிமாவை
கெதிகொண் டுணர்ந்துன் புரம்சேரக்
கிருபை செய்வாய் ரகுமானே. 1

அடங்குங் கபுரில் அக்கணமே
அமரர் இருவர் வந்தெதிரே
தொடங்குங் கேள்விக் குத்தரவு
சொல்ல எனக்கு உதவிதந்து
உடலை உனத மானிதஞ்செய்(து)
ஏதுங் கட்டம் அணுகாமல்
இடைஞ்சற் கபுரை விரிவாக்கி
இறங்கி யருள்செய் ரகுமானே. 2

எழும்பும் மகுசர் நாளினன்று
என்னை ஒலிமா ரோடெழுப்பி
மலைப்போல் எழுந்து வருங்கதிரோன்
வருத்தம் எனக்கொன் றணுகாமற்

செழிப்போ டுந்தன் அருகிருந்து
சிறந்த லிவாவு கம்துநிழல்
அலைபோற் குளிரச் செய்வாயே
மன்னர் மன்னு ரகுமானே. 3

நாடும் நாட்டம் நான்பெறவே
நலமாய் வந்தென் குறைதீர்க்க
நலமாய் நபிதான் வருவார்கள்
நானை 'கியாமத்' நானையிலே
பாடும் எளியேன் பயமகற்றி
பண்பாய் வார்த்தை மொழிந்திடவும்
நல்ல நபிநா தர்பொருட்டால்
நாடி அருள்செய் ரகுமானே. 4

ஞான ஓகீதாக் கும்மி
மானமகி தாத்திரியில் வாழுமுயிர்க் கின்பமுறு
ஞானவகி தாக்கும்மி நானியம்ப — மோனமதிக்
கோனவனே நீதிமொழி கூறுமறை தேடரிய
வானவனே நீதுணையா வாய். 5

ஊருணி மாமலைக் கோட்டையுண்டாம் — நல்ல
ஊரில் தலைமகன் நால்வருண்டாம்;
சீரான மத்தீசர் நால்வரென்றார் — இந்தச்
சீமை யதிசயங் கேளுங்கடி! 6

ஓரேழு பேர்கள் இறைமக்களாம் — நல்ல
உத்தமி யான முறைமக்களாம்
ஓரைந்து பேர்களோ மேன்மக்களாம் — சகி
ஓதிய பேர்கள் துரைமக்களாம். 7

தத்துவம் பெற்றோர்க ளேழுபேராம் — அந்தத்
தாரணி யாளும் அரசனுக்கு
புத்தகம் பெற்றோர்கள் இரண்டுபேராம் — இந்தப்
புதுமனை யூரு வாண்டையராம்! 8

சீரான தேசத்தில் ராசனுண்டு — நல்ல
சித்திர மாளிகை ரத்னமுண்டு
வீரர்கள் நாலுபேர் காவலுண்டு — தொனி
வீரகண் டாமணி வீணையுண்டு. 9

கச்சேரி பார்க்கலாம் பெண்ணைகண்ணை — கை
வீசி நடவடி வாலிப்பெண்ணை
கச்சேரி மேளமுந் தாளங்களும் — அங்கே
காண்பதுச் சேரிக்குக் கேட்கிறதே. 10

தாள மிருக்குது வீட்டுக்குள்ளே — தம்
பூரு மிருக்குது கோட்டைக்குள்ளே
மேள மடிக்கிறுன் சொத்தியனும் — மிக
மோடியா யாடுருன் நொண்டியனும். 11

பாட்டுப் படிக்கிறுன் ஊமையனும் — அதை
பார்க்கப் புறப்பட்டான் கூன்குருடன்
கேட்டு மகிழ்ந்தவன் செவிடனடி — இந்தக்
கேசர கோட்டத்திற் கூடுங்கடி. 12

முப்பாலு மப்பாலுந் தாண்டவேணும் — வரும்
முற்றுகை எத்தாலுந் தாண்டவேணும்
இப்பாழுங் காயம் அழியுமுன்னே — வழி
இராச்சத மல்லோடி ஞானப்பெண்ணே. 13

வானங்கள் ஏழையுந் தாண்டவேணும் — ஏழு
வற்றுச் சமுத்திரம் நீந்தவேணும்
மோன வெழுத்தினை யோதவேணும் — இந்த
மௌனிய ரைப்பின் பற்றவேண்டும். 14

வீட்டுக் கடந்தவன் ஆரிப்ஐயா — வதை
வீற்றுக் கடந்தவன் சிங்கமய்யா
சுட்டியே காட்டினேன் பாருமய்யா — சுருதி
சூட்சாதி சூட்சத்திற் சேருமையா. 15

தானே தானே தத்திகாரம் — ததி
தானே தானே தத்தியமாந்
தானே தானே நித்திலமாந் — தன்மந்
தானே தானே தத்தியமாந். 16

சூரிய சந்திர னைப்போல — சுசி
ஞானப்பெண் வாலைப்பெண் லைலாவை
வீரியர் தேடிய லைவார்கள் — வெகு
பாடலைப் பாடித்தி ரிவார்கள். 17

சாவேது பூவேது வாசமேது — சனு
சாகர முமேது சையமேது
ஊரேது ஆறேது குளமேது — இந்த
ஊறணி மாமலைப் பாரேது. 18

காடேது நாடேது நகரமேது — கன
காயாபுரிக் கோட்டை தானேது
ஏடேது கூடேது மாடமேது — இந்த
எமரேது மண்ணேது விண்ணேது? 19

சத்திய நூலும் பகன்றிருக்க — மறை
சான்றவை நீங்கள் அறிந்திருக்க
முத்திதருஞ் சித்தி மாதவத்தைத் — தள்ளி
முற்றமே விட்டவன் காபிரடி. 20

தத்திகாரம் - பொய்
ததி - தத்துவம்
தத்தியம் - மெய்
தன்மம் - நன்மை

ஆரிப் - துறவி
சனு - பிறப்பு
சையம் - செல்வம்

பூபாலபிள்ளை

1855 — 1920

இவர் மட்டக்களப்பிலுள்ள புளியந்தீவிலே சதாசிவப் பிள்ளை என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். ஆங்கிலமும், தமிழும் நன்கு கற்ற இவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அங்கத்தவராகவும் இருந்தார். இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : சீமந்தனிபுராணம், விநாயகமான்மியம் முதலியன.

விநாயக மான்மியம்

அவையடக்கம்

ஆதியென் றேத்து மம்மையு மப்பனுங்
காதலி னினைந்தவை கைகூ டற்கு
தந்திமா முகனையே தவத்திடை நோற்றால்
அந்தமா கடவுட் காரிணை யெனலாம்
மற்றவன் புகழ்சேர் மான்மிய சரிதம் 5
கற்றவர் முன்னே கழறப் புகுதல்
விண்வளர் மேனிலை மாடகூ டத்தை
மண்வினை யாட்டிற் சிறுமிகள் வகுத்துப்
பாரெனக் காட்டும் பரிசே யாயினுஞ்
சீருடைப் பெரியோர் சேற்றெழு மலரையும் 10
மணத்தாற் கொள்ளு மரபிலிந் நூலைக்
குணத்தாற் கொள்வர் குறைதவிர்த் தன்றே.

இராவணன் பூசித்தல்

மற்று மோர்கதை வழத்துவல் கேண்மோ
பொற்புய ரிலங்கா புரியைமுன் னுண்ட
வேந்த னிராவணன் வெள்ளிமால் வரையைச்
சார்ந்தொரு சாரலிற் றவம்பல நடாத்தக்
கண்ணுத லாங்கே காட்சிதந் தருளி 5
எண்ணிய வரங்கள் யாதென வினவலும்
வளமிகு கற்பக வாண டழியினும்
அளியே னிலங்கை யழியா வண்ணம்

வரங்கொடுத்தருளென மாதுமை பாகன்
 ஒருமணி விங்கங் கையினி லுதவி 10
 நின்பதிக் கிதனை நேரே கொடுபோய்
 அன்பொடு வைத்துப் பூசனை யாற்றுதி
 வாகனத் திவரேல் வழியிடை வைத்தால்
 ஏகமுற் றுங்கே யிருந்திடு மெழும்பா
 தென்றுரைத் தகல விராவண னேந்தி 15
 நன்றெனத் தன்னூர் நாடிமற் றேக
 இந்திரன் முதலிய விமையவ ரோடிச்
 சுந்தரக் கணேச னிணையடி தொழுது
 பத்துத் தலையான் பரனிடம் வாங்கிய
 தத்துவ விங்க மிலங்கைமு தூரிற் 20
 போயுறு மாயிற் பொன்றிடா னவனும்
 மாயிரு விசம்பை வந்துகைக் கொள்வான்
 அங்குறு வண்ணந் தடுத்தரு ளாயெனப்
 புங்கவர்க் கிரங்கிப் புழைநெடுங் கரத்தோன்
 வருணனை யழைத்து ராவணன் வயிற்றிற் 25
 பெருகென விடுத்துப் பிராமணச் சிறுவன்
 போலெதிர் போதலும் பொங்குநீ ருளைவால்
 மேலுறச் சூழ்வரு விளைவையோ ராமல்
 வருமிளங் காளாய் வாதைசெய் நீரைப்
 பரிசஞ் செய்து வருமள வாக 30
 இத்தகு விங்கந் தனைக்கரத் தேந்தி
 வைத்துக் கொள்ளென வழங்கின னெம்பிரான்
 மெலிதரு மாக்கையேன் ருங்குதற் கேற்ற
 வலியில னாயினும் வலிதிறிற் றந்தாய்
 மும்முறை கூவுவன் முடுகா யாயின் 35
 அம்மகை விடுவே னறிந்துகொள் வாயெனச்
 சொல்லிமற் றவன்போய் நீர்தொடா முன்னம்
 வல்லையின் மும்முறை வருகென வழைத்துச்
 செங்கையி லேந்திய சிவலிங் கத்தை
 அங்ஙன மிருத்தத் தரையகத் தழுந்தி 40
 வளர்ந்தது ராவணன் வல்லையி னோடி

இளந்தா யிங்கென் னிழைத்தனை யென்று
 கரங்கொண் டெடுப்பக் கவினுறு விங்கம்
 உரங்கொண் டவ்விடத் துற்றவா றிருப்பப்
 பக்கமண் கிழித்துப் பத்திரு கையாற் 45
 சிக்கெனப் பற்றித் திறமெலாஞ் செலுத்தி
 இழுத்தன னெழுந்ததில் பசுவின் செவிபோற்
 குழைந்ததக் காரணங் கொண்டு கோ கன்னம்
 என்னவத் தலத்துக் கெய்திய தோர்பெயர்
 மன்னிய விங்கம் வலித்திழுத் தெழாமையின் 50
 மாபல மென்ற னிராவண னதுமுதல்
 மாபல விங்க மெனப்பெயர் வழங்கும்
 அந்தணச் சிறுவன் போலாங் குற்ற
 தந்தி மாமுகன் தலைமிசைக் குட்டலும்
 மேவிய வருவம் விரைவினின் மாறி 55
 யாவரு நடுங்க யானை யானைப்
 பேருரு வெடுத்துப் பிடித்திரா வணனைப்
 பாரொடு விசும்பிற் பந்தெறிந் தாடக்
 கொண்டபல் லெலும்பெலாங் குலைதர மறுகி
 அண்டர்தம் பிரானே யபயமிங் கடியேன் 60
 புரிந்தபொல் லாப்பிழை பொறுத்தரு ளாயேல்
 வருந்துயிர் போமென வாய்விட் டலறக்
 கர்த்தனு மிரங்கிக் காவல நீயென்
 மத்தகந் தன்னிற் றுக்கிய வாறுன்
 சிரமிசைப் புடையெனச் செப்பிய வுடனே 65
 இருபது கரங்கொண் டிராவணன் புடைத்தான்
 இம்முறை யாரும் மத்தகத் திருகையான்
 நம்மெதிர் புடைத்துச் செல்லுவா ராயின்
 ஆங்கவர் விரும்பிய வரமெலா மளித்துத்
 திங்கிலா தினிய வாழ்வுறச் செய்வோம் 70
 என்றவன் றனக்கு மிசைவரம் வழங்கிச்
 சென்றன னப்பாற் றென்னிலங் காபுரம்
 எய்தி யிராவண னிதமொடு வாழ்ந்தான்
 வையக மெங்கும் புகழ்வளர்ந் திடவே.

ச. சபாரத்தின முதலியார்

1858 — 1922

இவரது ஊர் கொக்குவில். தந்தையார் பெயர் சபா பதிப்பிள்ளை. இவரும் த. கைலாசபிள்ளையும் ஆறுமுக நாவலரிடம் உடன் கற்றவர் என்ப. இவர் கச்சேரி இலிகிதராகப் பலவாண்டுகள் கடமையாற்றியவர்; இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டமும் இவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இவர் பல தனிப் பாடல்கள் பாடினர். முன்னே நாதசுவாமி வடிவழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம், கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி தோத்திரம், மும்மணிக்கோவை, வெண்பா, அந்தாதி, கந்தர் கலிப்பா, சரவணபவமாலை, நல்லை நான்மணிமாலை, கொக்குவில் சித்திவிநாயகர் இரட்டைமணிமாலை முதலிய பல செய்யுணூல்களையியற்றினர்.

ஈச்சுர நிச்சயம்

காப்பு

உலகெலாந் தன்பா லாக வுலகத்துட் டானு மாகி
யலகிலா திவற்றுக் கெல்லா மதீதமா யறிவி னூடு
நிலவுசீ ரமல னீன்ற நித்தியா நந்த முக்கட்
குலவுபே ரருளி னால்வாய்க் குஞ்சர முகன்றாள் போற்றி.

உபாசனா மூர்த்தி வணக்கம்

அகிலசரா சரத்திறனாற் றனாதுண்மை யடிய ரேங்கள்
தகுதிபெற வுணர்ந்துயுமா றவ்வவற்றிற் சார்ந்துஞ் சாரா
நிகபரக்க ணுயிர்க்குயிரா யெவ்வெவையு மியக்கு மாதிக்
குகபெருமா னடியிணையை முடியணியாக் கொண்டு வாழ்வாம்.

முதற் சூத்திரம்

கடவு ளுண்டெனக் காண்புறு வழக்கை
அடைவுற நாங்கொளல் ஆர்கட னென்றது.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

கர்த்த னுண்டெனக் காண்பது தானே
யுத்திக் கிசைந்ததென் றுண்மைசா தித்தது.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

தருபவ னுண்டெனச் சாற்றுக வியாய
மரபெனு மாற்றம் வாதித் துரைத்தது.

நான்காஞ் சூத்திரம்

படைத்தளித் தமிழ்க்கும் பரம்பொரு ளுண்மை
திடப்பட நிறுத்தித் தெருட்டினாட் டியது.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

இறையவ னுண்மைக் கெதிர்கெழு சங்கைகண்
முறைமுறை யொழித்து முடிபுக றியது.

சிறீலசிறீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பேரிற் பாடிய

கையறுநிலை

நாமக ணுவிற் றுயிலுகை யாலலர் நான்முகனாய்த்
தேமரை மாதிடஞ் சேர்தலி னாற்றிரு மாயவனாய்
மாமறை யாகம போதனை யூட்டலின் மாணரனாய்ப்
பூமிசை மேவிய நாவல பூபதி போயினரே.

சிவசமய கமலமதைத் தமிழ்நாடாந்

திருமடுவிற் செறித்த லர்த்திப்

பவமயறந் தாங்கணுற்ற பரசமய

விருள்கடமைப் பதற வோட்டித்

தவநெறியாந் தேரினிடைத் தனியூர்ந்து

தற்பரனா மாழி சார்ந்தா

னவமகல வுலகுபெறு மாறுமுக

நாவலனா மனில யோனே.

சுன்னாகம், குமாரசுவாமிப் புலவர்

1855 — 1922

இவரது ஊர் சுன்னாகம். அம்பலவாணபிள்ளைக்குஞ் சிதம்பர அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். முருகேச பண்டிதரிடங் கல்வி கற்றார். முதலில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால் ஏழாலை யிலே தொடங்கப்பட்ட சைவ வித்தியாசாலையிலும் பின்பு ஆறுமுகநாவலரின் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலுந் தலைமையாசிரியராயிருந்தார். கு. கதிரைவேற்பிள்ளை தொகுத்த அகராதிக்கு உதவிபுரிந்தார். இருபதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களை இவர் எழுதினார்.

சாணக்கிய நீதி வெண்பா, இராமோதந்தம், மேக தூதக் காரிகை, சிவத்தோத்திரக் கவித்திரட்டு, ஏகவிருத்த பாரதாதி, மாவைப் பதிகம் முதலிய பல செய்யுள் நூல்களுந் தனிப்பாடல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டன.

சுப்பிரமணியர்

சீர்மேவு நவரத்ன சிங்கார கோலமிகு
செம்பொனின் மகுடமுடியுந்
திவ்விய குணங்களோ ராறுமாய் வீறுற்ற
செய்யமுக மூவிரண்டும்
ஏர்மேவு நீபமலர் மாலையொடு செச்சைமலர்
இனமாலை புரளுமார்பும்
எழின்மேவு மகமேரு கிரிபோல நிலவுற்ற
இணையிலாப் புயமிராறுங்
கார்மேவு கடலிலெழும் அலரிபோல் மயிலின்வரு
கனகமய மேனியோடு
கவின்மேவும் ஆண்டலைக்கொடியும் வேற்படையுமாய்க்
காட்சிதந் தருள்புரிகுவாய்
பார்மேவு பல்லுயிர்க் குயிராகி நிறைகின்ற
பரமே சுரவடிவமே
பாவலா தேவர்தங் காவலா மாவையம்
பதியில்வதி கந்தவேளே.

மேகதாதக் காரிகை

துதுவேண்டேல்

சந்தாப வெந்தழ லுற்றூர்க் கினிமை தருமுகிலே
மந்தார மேவும் பொழிலள கேசன் மனக்கொதிப்பால்
வந்தே னுரைக்கு முரையைப் பிரிந்த மனையவட்குச்
சந்தாகிச் சென்றங் குரைத்துத் துயரந் தணிக்குவையே.

துதுபோகவேண்டுமீடம்

என்மனையாட்டி உறைவிடம் யாதெனின் யான் சொலக்கேள்
மின்மலி கின்ற விருநிதிக் கோமகன் வீற்றிருக்கும்
பொன்மலி மாடம் பொலியு மளகைப் புரமெனவே
நன்மனங் கொண்டு முகிலே யவண்செல நாடுதியே.

விரைந்து போகவேண்டுமெனல்

ஒருவரு டத்தொடு சாப முடிய வுயிர்த்துணைவர்
வருவ ரெனமதித் தெஞ்சிய நாளெண்ணி வாழ்ந்திருக்குந்
திருவனை யானைப் பதிவிர தத்திற் சிறந்தவளைப்
பருவர னீங்க விரைவினிற் காண்டி பயோதரமே.

பிரிவாற்றாது சரீரமெலிந் தேதிர்பார்த்தல்

நெடுநா ளகன்ற நினைவே நினைந்தந்த நிர்விந்தியும்
படுநீர் குறைந்து கரைசேர் மரநிரை பாங்குதிர்த்து
விடுநீர் வறந்த சருகுகண் மேவி வெளுப்புநிறங்
கொடுநீ வருவை யெனவழி பார்க்கும் குலமுகிலே.

அவந்தி நகரம்

புண்ணியஞ் செய்து தனதிடம் வந்த புலவரொடும்
மண்ணிடை வந்த வமரா வதியிது மற்றலவென்
றெண்ணிவி சாலை யவந்தியொ டுஞ்சை யெனும்பெயர்கள்
நண்ணிய புட்ப கரண்டினி நோக்கி நடமுகிலே.

மாகாளர்கோயிற் சேவை

மாகாளர் கோவிலி னுள்ளே பொழுது மறையுமட்டும்
போகாமல் வேறிடம் நின்றுபின் மாலைப் பொழுதினிடை
போகாள கண்டர்க்கு மின்விளக் கேற்றுதி பூசனைக்கும்
வாகாரு மத்தள மாக முழங்குதி வான்முகிலே.

சரசுவதி நதி

பாண்டவர் நூற்றுவர் பால்வைத்து நீண்ட பழநண்பினால்
வேண்டலன் போரெனத் தீர்த்தநல் யாத்திரை வேண்டியன்பு
பூண்டவி ரேவதி கொங்கையுந் தேமல் பொருந்தநின்றேன்
தேண்டி யடைந்த சரசோதி யாற்றையுஞ் சேர்முகிலே.

இமயமலையிற் றிருவடித் தேரிசனம்

பொன்மே விமயம் புகுந்திடு நாளிற் புராந்தகனார்
கன்மேல் விளங்க வழுத்திய பாதமுங் கண்டடைதி
சொன்மே வியோகியர் நாளுந் தொழுவர் தொழாதவர்பார்
நன்மேக மேயது பாவந் தொலைத்து நலந்தருமே.

மானசவாலி

பொற்றா மரைமலர் மானச வாலிப் புனல்குடித்தங்
குற்றேறும் வெண்ணிற யானை முகத்தி லுயர்படமாய்
நற்றாரு வாகிய கற்பகச் செந்தளிர் நன்கசைத்து
முற்றார்வ மோடு முகிலே கிரீடையும் முற்றுவையே.

அளகாபுரத்து மேல்வீடும் மழைத்துளியும்

மண்மே லுயர்ந்துள வெண்முத்த மாலையை மாதொருத்தி
பண்மே லுயர்ந்த குழலிற் புனையும் பரிசதுபோல்
விண்மே லுயர்ந்த வெழுநிலை மாட மிசையளகை
தண்மேவு நும்மினம் பெய்துளி தாங்குந் தனிமுகிலே.

கற்பகலிருட்சம்

பொற்பக மேவு மளகா புரத்துறை பூவையர்க்குப்
பற்பல மாகிறப் பட்டுகள் பூமது பானமுடன்
விற்பன பூடணஞ் செம்பஞ்சு மற்றும் விரிந்தமலர்க்
கற்பக மொன்று தனிநின்று நீட்டுதல் காண்முகிலே

வீட்டடையாளங் கூறல்

என்வீட் டுளவடை யாளமுங் கேட்டி யினியியக்கார்
மன்வீட் டருகில் வடசிற கார்ந்து மகபதிதன்
கொன்வீட் டழகுங் கவர்ந்துவிற் ரோரண கோபுரத்தால்
மின்வீட்டு மாமுகி லேநீ ளிடையில் வெளிப்படுமே.

இயக்கன்மனைவி யிலக்கணம்

முற்று வயசினள் சிற்றிடை தாங்கி முலைச்சுமையாற்
சற்றே வளைந்தவள் கெம்பீர நாபித் தடமுடையாள்
பற்றூர் நிதம்ப கனத்தாற் பயப்பயப் பாங்குறுவாள்
பொற்று மரையோன் சிருட்டியின் முன்னிற்பள் பொன்முகிலே.

நினைப்பணி

நீங்கிய வென்னை யிராப்பக லாக நினைந்தமுது
வீங்கிய கண்களும் முச்சால் வெதும்பிய வெள்ளுதடும்
தூங்கிய கூந்தலுங் கொண்டாண் முகத்தினைத் தூமுகினீ
ஒங்கி மறைக்க மறையும் மதியென வுன்னுவனே.

அவளோடு பேசும்விதம்

நன்மங் கலியே உனதுயிர் நண்பற்கு நானுண்பன்
உன்மங் கலங்கேட் டுனக்கவன் வார்த்தை யுரைக்கவந்தேன்
சென்மத்தி லென்னை முகிலென் றறிகுதி தேவியர்பால்
மன்மங்க ணீங்கினர் தம்மை முழங்கி வருஷிப்பனே.

மனைவியை முன்னிலையாக்கிச் சோன்னது

கண்டேன் பரீனிக் கொடியிலுன் மேனியைக் கண்கள்வெரு
வுண்டேகு மான்கணிற் கண்டேன் முகத்தை யுவாமதியிற்
கொண்டேன் குழன்மயிற் பிலி புருஉத்திரை கொண்டறிந்தேன்
சண்ட யுனக்கொப் புரைப்பவர் யாவர் தரணியிலே.

இராவும் பகலுஞ் சோகமெனல்

ஆரா வமுதே திருவே நினைப்பிரிந் தாற்றரிதாய்த்
தீரா விரகத்தி னீளு மிராவிது தீர்வதில்லைப்
பாராய் பகலும் பகலோன் வெயிற்பரி தாபமுறும்
வாராய் தமிழேற் கிருபோதுஞ் சோகம் மலிந்ததுவே.

முகிலுக்கு விடை கோடுத்தல்

வின்மேல் விடுக்கு முகிலே யுனது விருப்பமர
என்மேற் றையுபிரிந் தென்றூதை யங்க ணியம்பியதன்
பின்மே லுனது பிரீதிப் படிசெல்க பெண்ணெனுநின்
மின்மேற் பிரியலை யென்செய லோர்குவை விண்முகிலே.

சாணக்கிய நீதிவெண்பா

பண்டிதர் மகிமை

சொல்லணிசேர் கல்வித் துறைபோய பண்டிதர்தாம்
வெல்லுமிகல் வேந்தரினு மிக்கவர்காண் — சொல்லுங்கால்
வேந்தர்க்குத் தன்னுட்டின் மேன்மையுண்டாம் பண்டிதர்க்குச்
சேர்ந்தவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

பண்டிதரல்லாதவர்

உருவ மிளமை உயர்ந்தகுடித் தோற்றம்
மருவினுமென் கல்வியிலா மக்கள்—ஒருசிறிதும்
வாசந் தராமுருக்கின் வண்மலரே போல்வரெனப்
பேசுவரே நூலோர் பிரித்து.

புத்திர பரிபாலனம்

ஐந்துவய தாகுமட்டும் ஆதரவாய்ப் பேணுகவீர்
ஐந்து வயததன்பி னாகுமட்டும்—மைந்தர்களைக்
கண்டிக்க விரெட்டுக் காணுமேன் மித்திரன்போற்
கொண்டிடுக வேண்டாங் குறை.

குணமில்லான்

தியமர மொன்றுநின்று செந்திக் கிடனாகி
ஆய வனமெல்லாம் அழலாக்கும்—ஆயதிறம்
போலக் குணமில்லாப் புத்திரனுந் தன்குலத்தைச்
சாலக் கெடுத்தொழிப்பான் தான்.

வஞ்சகன்

நாக்கு நுனிக்கண் நறுந்தேனும் நெஞ்சகத்து
நீக்கரிய நஞ்சும் நிலைபெற்ற—தீக்குணத்தோன்
இன்சொ லுரைக்கின்ற னென்றவனை நம்பாதே
என்சொலினுஞ் செய்வா னிடர்.

லிலகுந் தூரம்

ஆனைக்கு நீங்குமுழம் ஆயிரமே கொம்புடைய
ஏனை விலங்குக் கிரைந்தே—வானியிரும்
வாசிக் கொருநூறே தூர்ச்சனர்க்கோ வைகுமிடம்
ஆசறவிட் டோடுதலே யாம்.

முற்றுங் களைதல்

வட்டிக் கடனும் வளர்நெருப்பும் வெம்பிணியுங்
கட்டழித்தல் வேண்டும் களைந்துகுறை—விட்டதுண்டேற்
சும்மா விடுமோ தொடர்ந்து முழுதழிக்கும்
அம்மா தடுத்த லரிது.

பெருந்துயர்

வேற்றோர் மனைவிரும்பு மெல்லியலுஞ் சொற்கேட்டுப்
போற்றிப் பணிதலிலாப் புத்திரனும்—ஆற்றங்
கரைசேர் விளைநிலமுங் காணுங்கால் என்றும்
மரணத் துயர்கொடுக்கும் வந்து.

துக்கப்பேறு

நல்லறிவில் லாதவற்கும் நற்கலைகல் லாதவற்கும்
நல்லரசன் காவலிலா நாட்டவர்க்குஞ்—சொல்லினிய
மக்கட்பே றில்லா மாந்தருக்கு மின்பமில்லைத்
துக்கப்பே றுண்டெனவே சொல்.

ஆபரணம்

தாரகைகட் காபரணஞ் சந்திரனே சுந்தரஞ்சேர்
நாரியர்கட் காபரணம் நாயகனே—பாருலகுக்
காபரணஞ் செங்கோ லரசனே யாவர்க்கும்
ஆபரணங் கல்வியே யாம்.

துன்புறு பகைவர்

பெற்றகட னீர்க்காப் பிதாவும் பிழைகொண்ட
பெற்றவளுங் கற்கை பெருமகனும்—முற்றழகு
வாய்ந்த மனையாளும் வாரமுடை யாரெனினுஞ்
சார்ந்த பகைவரெனச் சாற்று.

நவையுருமை

சீரணஞ்சேர் போசனமுஞ் சென்று முதிர்வடைந்த
தாரமும் வீடுவந்த தானியமும்—போரிடைப்போய்
வெற்றியொடு வந்த வீரனுமார் சொல்லுநவை
பற்றப் படுவதில்லைப் பார்.

இராமோதந்தம்

உலக மேத்திய விச்சிர வசுவென வோதும்
தலைமை சேர்முனி தந்திடுஞ் சிறுவர்க ளாகிக்
குலவி ராவணன் கும்பகன் னன்பெருங் குணஞ்சேர்
தலைவன் வீடணன் மூவரும் விளங்கினர் தலைநாள்.

தேவர் கோமகன் றருக்களை மணிகளைத் திறல்சேர்
ஏவ லாளரார் கொணருவித் திலங்கைமா நகரின்
மேவ நாட்டினன் தேவருக் கிடுக்கணும் விளைத்தான்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரோ பிறர்ப்படுத் துயரம்.

வெய்ய ராவணற் கொன்றிட விரைவினில் யாமும்
வையங் காத்திடுந் தசரதன் மைந்தனாய் வருவேம்
பொய்ய மூமவன் றன்னொடும் போர்புரி காலைத்
துய்ய வானவ ரெமக்கருந் துணைசெயும் பொருட்டு.

ஒன்றுந் தத்தம கூறுக ஞற்றிடப் புலியிற்
றுன்றும் வானர வடிவொடுந் தோன்றிடக் கடவர்
என்று நாரணன் பிரமனுக் கியம்பினன் மறைந்தான்
அன்று வானவர் பின்வரப் பிரமனு மகன்றான்.

அநக னாகிய ராமனு மங்கிசான் ருகச்
சனகன் மாமகள் சீதையை வேட்டனன் றங்கள்
மனமு வந்திடு மங்கையர் மூவரை யினைய
புனிதர் மூவரும் வேட்டனர் தனித்தனி பொருந்தி.

வேறு

காட்டினிற் போக வேண்டும் கரியவன் பரத னிந்த
நாட்டினை யாள் வேண்டு நவிலுமிவ் வரமி ரண்டும்
வேட்டிடு கின்றே னின்றே தந்தரு ளென்று வேங்கைக்
கேட்டன ளிரக்க மில்லாக் கேகயன் புதல்வி மாதோ.

தாதையைத் துயரிற் போக்குந் தாயினைக் கடிந்து கூறி
மேதினி யாளு கென்று வேண்டும்வா சகமு நீக்கிக்
கோதறு மரசில் வைக விராமனைக் கொணரு மாறு
மாதூய ரத்தி னோடும் வனநெறி மருவி னானே.

யாதுரை செயினுங் கொள்ளே னேழிரு வருட மீண்டே
தாதைசொல் வழாமல் வாழ்ந்து தனிநகர் பின்பு சேர்வேன் .
போதுமந் நாள்வ ரைக்கும் போய்ப்புவி யாளு கென்று
பாதுகை யிரண்டு மீந்தான் பரதனும் பெற்று வந்தான்.

வாவிநீர் குழும் பஞ்ச வடியிடைத் தனது கையால்
ஆவிபோன் றினிய தம்பி யாக்கிய பன்ன சாலை
தேவியுந் தானு மாகச் சென்றுவீற் றிருந்தா னென்ப
தேவர்தந் துயரை நீக்கத் திருவவ தாரஞ் செய்தோன்.

மானுரு வெடுத்துக் கொண்டு மாயமா ரீசன் சென்று
சானகி முன்னே நிற்பச் சானகி யீது பொன்னின்
மானிதை நீபி டித்துத் தருகென வாஞ்சை கொண்டு
கோனடி பணிந்து கேட்டாள் கோலுமங் கதன்பின் போனான்.

தம்பியும் போன பின்பு சானகி தனிய ளாகி
இம்பரில் வைகுங் காலை யிராவணன் துறவி வேடம்
நம்புறக் கொண்டு சென்று நங்கையைக் கவர்ந்து செல்ல
உம்பரிற் சடாயு கண்டங் குருத்தவ னெதிர்த்தா னன்றே.

பொன்னின்மா னதன்பின் போன பூபதி தம்பி வந்து
சொன்னவா சகங்கள் கேட்டுத் துயர்ப்பெருங் கடலின் மூழ்கிப்
பன்னசா லைக்கண் வந்து பாவையைக் காண னாகி
இன்னலுற் றழுங்கி நின்ற னிருவருந் தேட லுற்றார்.

வேறு

கூடும் வானரக் கோமகன் சீதையைத்
தேடும் வண்ணந் திசையொரு நான்கிலும்
ஓடும் வானர வீரரை யுய்த்தனன்
தேடு வீரெனுஞ் செம்ம லுரையினால்.

அநும னங்கத னாகியர் தென்றிசை
நனிபு குந்துசம் பாதி நவின்றிடும்
வனிதை வாய்மொழி வார்த்தையுங் கேட்டனர்
இனிது தென்கட லெல்லை மருவினர்.

வேறு

வாவிபெழு மாருதியும் வழிமறிக்கு மிலங்கைமகா
தேவிதனை வலிதொலைத்துத் திறலரக்கர் நகரியிற்போய்ப்
பாவிபிரா வணன்றுயிலும் பான்மையும்பார்த் தசோகமரக்
காவிலிருந் தொருவனிகை கலங்குவதுங் கண்டனனே.

பாதபத்தின் மிசையிருந்தோன் பலவாறு புலம்புசின்ருள்
சீதையென நிச்சயித்துச் சிந்தைமகிழ்ந் தணிமையிற்போய்க்
காதலன்றன் செய்கையெலாங் கட்டுரைத்துத் தான்கொணர்ந்த
மோதிரமு மவளிடத்தின் முறைநின்று கொடுத்தனனே.

முன்னவனோ நும்பகைத்து மூதுணர்ந்த வீடணனும்
பின்னவனுஞ் செயராம பிரானருகில் வந்தணைந்தான்
அன்னவனை யினியிலங்கைக் கரசாக வபிடேகஞ்
சொன்னமுறை யாற்புரிந்து தூயவனும் வைத்தனனே.

வேறு

சுக்கி ரீவனு மநுமனு மராமரந் துளைத்த
அக்கு மாரனுந் தம்பியு மமரிடை வந்து
புக்க வெந்திற லரக்கரை வேரொடும் போக்கி
மிக்க வீரமுங் காட்டினர் தேவர்கள் வியப்ப.

வெருவும் போர்பல விராமனும் வியந்திட வாற்றிப்
பிரமன் வெம்படை விட்டிரா வணன்முடி பிறங்குஞ்
சிரமெ லாமறுத் தொழித்தனன் செயசெய வென்றே
விரியும் பூமழை விண்ணவர் சொரிந்தனர் வியந்து.

தனிப்பாடல்

முந்தேறு கிருதயுக பூபதிமாந் தாதாவு
முடிந்து போனான்
நந்தேறு கடலடைத்த செயராமச் சந்திரனு
நடந்து வீட்டான்
வந்தேறு குருகுலத்துத் தருமன்முதன் மகிபரெலா
மாய்ந்து போனார்
அந்தோவிங் கிவரொடும்போ காதபுவி நின்னொடுதா
னடையு மையா.

காசிவாசி செந்திநாதையர்

1848 — 1924

இவர், குப்பிமான் என்னும் ஊரிலே சிந்நய ஐயருக் குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். ஏழு ஆண்டுகள் நாவலராலே தாமிக்கப்பட்ட வித்தியாசாலைகளிற் கல்வி கற்பித்தவர். இத்தியாவிலும் பலவாண்டுகள் வாழ்ந்து சமயப்பணி புரிந்தவர். பல கண்டன நூல்களை இவர் எழுதினர்.

ஆறுமுக நாவலர்மீது கையறுநிலை

வேண்பா

வன்றெண்ட னாவலர்கோன் வாழ்வா வதுமாய
மென்றுரைத்த தேவாரத் தின்பொருளை — நன்றியுடன்
சிந்தைசெய்தே னாவலனே சேர்ந்தாய்நீ யென்பதனாற்
புந்தினொந்து துக்கமிக்க போது.

நன்னடக்கைப் பத்திரிகை நாவலனே நீயனுப்ப
வென்னதவஞ் செய்தேனோ யானறியே—னன்னதனு
ளுள்ளசில வாசகங்க ளுற்றுணரும் போதெல்லாம்
வெள்ளம் பொழியும் விழி.

சுன்னைக் குமார சுவாமியிடத் தோர்கடித
முன்னைக் குறித்தனுப்பி யுள்ளுவந்தே—னன்னதன்பாற்
சேருமுன்ன நாவலனே சென்றாய் சிவலோகம்
யாரும் பதைபதைக்க வீங்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

தேவாரம் யான்சொலக் கேட்டு மகிழ்ந்து சிரத்தையுடன்
பூவாதி கொண்டு புரிசிவ பூசைப் பொலிவழகும்
பாவாணர் மெச்சச் செய்யுப்பிர சங்கமும் பார்த்தினிநான்
நாவார வாழ்த்திடு நாளுமுண் டோநல்லை நாவலனே.

புலோலி, வ. குமாரசுவாமிப் புலவர்

— 1925

இவரது ஊர் புலோலி. தந்தையார் பெயர் வல்லிபுர நாதபிள்ளை. இவர் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடத் தும் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடத்துங் கல்வி கற்றவர். இலக்கண வமைதியில்லாது எழுதுவோ ரைக் கண்டிக்கும் பண்புடையராகையின் 'இலக்கணக் கொத்தர்' என அழைக்கப்பட்டார். பல நூல்களுக்கு உரை யெழுதியதோடு சில தனிப்பாடல்களையும் பாடினர்.

பிரதீக பஞ்சகம்

அறுசீர் விருத்தம்

முன்னாளிற் சூதமுனி மொழிந்தவட
மொழிதெரிந்து முதிர்ந்த வன்பாற்
பின்னாளிற் கச்சியப்ப சிவாசாரி
தமிழின்மொழி பெயர்த்துப் பாடப்
பன்னாளில் வழங்குகந்த புராணவள்ளி
யம்மைமணப் படலப் பாட்டுக்
கிந்நாளி லெவருளமுங் களிக்கவுரை
யியற்றினு னேவ னென்னில்,

கட்டளைக்கலிப்பா

கூறு சீரியாழ்ப் பாணப் பெரும்பதி
கோதில் வண்குலத் தார்களைக் கொண்டுறும்
வீறு பெற்றுடு வைப்பெயர் மேவிய
மெச்ச நற்பதி வாசன் விரும்புநூல்
தேறு புந்தியன் சாலி விளைநிலஞ்
செல்வ மிக்கவன் றேகியென் றூர்க்கிடும்
பேறு முற்ற வருளம் பலவற்குப்
பிள்ளை யாகப் பிறந்திடு சீரினோன்.

எழுசீர் விருத்தம்

வனப்பதி கஞ்சேர் மாசமி புன்னை
மலர்ந்துயிர்த் திடுநறுங் கந்த
வனப்பதி வதியு மாறுமா முகத்து
வள்ளறன் வினையடிப் போதாம்
வனப்பதி வுற்றார் மதுகர மனையான்
மாறுசெய் தெதிர்ப்பவர் முப்பு
வனப்பதி யவரே யென்னினுந் தளரா
மனத்திட முடையமாண் பினனே.

அந்தணர் முதலாம் பற்பலர் வந்தே
யருந்தமிழ்க் கலைபடித் ததற்குத்
தந்தைக் கிணையா இாலுரை யியற்றுஞ்
சார்பினிற் சார்ந்திடும் பொருளாற்
செந்தமிழ்ப் பிரபந் தங்களைக் கேட்டுச்
சேதுநற் பதிமகா ராசன்
சிந்தனை களித்துத் தருதியா கத்தாற்
சீவனஞ் செய்திடு திறத்தோன்.

கட்டளைக் கலிப்பா

சொல்ல வந்தவித் தோங்கு மிலக்கணஞ்
சோர்வி லாப்பெருங் காப்பிய மாகவும்
நல்ல கோவையந் தாதி கலம்பகம்
நால்வ ரோது மருட்கவி நீதிநூல்
அல்ல றீர்க்கும்பு ராணமென் றின்னன
வாசை யோடு மதிநுட்ப மாமதி
வல்ல வாறறிந் தாசில் கவித்திற
மாண்பு றுஞ்சிவ சம்புப் புலவனே.

இரகுவம்மிச உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

ஆசிரிய விருத்தம்

பெரும்புகழ்பெற் றிட்டமகா கவிகாளி
தாசன்வட மொழியிற் பேசும்
அருங்கவியாம் ரகுவம்ச காவியத்தை
யரசகே சரியென் றோதும்

விரும்புகடர்ப் பரிதிசுலத் தமிழரசன்
யாழ்ப்பாண மிசைநல் லூரான்
இருந்தமிழாற் பாடியமிழ் தெனவருந்த
விருந்திட்டா னெவர்க்கு மன்றே.

அன்றுரைத்த தமிழிரகு வம்சகா
வியமேதா வியரே யாய்ந்து
மன்றுரைக்க வுணர்வதன்றி நானிலத்தா
ரறிவரிய வியல்பா கின்ற
தென்றுளத்தின் மதித்துணர்ந்து தமிழர்கள்யா
வருமுவகை யெய்தும் வண்ணம்
நின்றுலகி னிலைபெறவோர் புதியவுரை
செய்தானே நிகழ்த்தக் கேண்மின்.

சீரோங்கு நல்லைநகர் வாசன் வித்வ
சிரோமணியென் றேகலைஞர் செப்புந் தப்பில்
பேரோங்கு பொன்னம் பலப்பிள் கையின்பாற்
பிரியமுடன் பல்லாண்டு கற்றோன் மற்றும்
பாரோங்கு மதுரைச்செந் தமிழ்ப்பே ருற்ற
பத்திரிகைக் கிராமாவ தாரச் செய்யுட்
கேரோங்கு பாடாந்த ரங்கள் மற்று
மெழுதிவிடுத் தேவருக்கு மிதமே செய்தோன்.

ஏர்செறியு மல்லாகத் தின்கு ருகி
யெவ்வளமுந் தந்துலகோர்க் கினிமை யான
நீர்செறியும் புன்னைநகர் வாசன் பெம்மா
னிமலபா தத்துணைக்கு நேசன் கஞ்சத்
தார்செறியுங் காசிபகோத் திரச்சின் னையர்
தவத்தின லுதித்தமதிச் சற்கு ணத்தான்
பார்செறியுந் தமிழைநனி யுணர்க ணேச
பண்டிதனெண் டிசைமதிக்கு பண்பி னானே.

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை

1872 — 1929

இவரது ஊர் தெல்லிப்பழை. தந்தையார் பெயர் அருளம்பலம். சைவசமயிகள் கல்விகற்றுப் பயனடையும் வண்ணம் தெல்லிப்பழை மகாசன உயர்திலைப் பள்ளியைத் தாபித்து அதனை வழிநடத்தியவர் இவரே. பதங்கள், கீர்த்தனைகள், கும்மிகள் பாடுவதில் இவர் வல்லுநர்.

இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : சிவமணிமாலே, யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, இதோபதேச கீதரச மஞ்சரி என்பன.

சிவமணிமாலே

நாளுந் தொலைந்து பெலமுங் குறைந்து நலிவடைந்து
மாளுஞ் சமய மெனக்குமுன் றோன்றி மறுபிறப்பை
ஆளும் பலத்தை யருளியென் சீவ நகன்றபின்னர்
நீளுஞ் சுகாநந்தம் நீயருள் வாய்சிவ நின்மலனே. 1

எள்ளுக்கு ளெண்ணெ யெனவெவ் விடத்து மிருக்குமுனை
உள்ளக் கமலத் திருத்தி யனுதின மோங்குபெரு
வெள்ள மெனுமன் பொடுபு சனைசெய்து வீடுபெறு
தெள்ளுங் கயவர்க்கு வாழ்நா ளெதற்கென் னிறையவனே. 2

தத்தஞ் சமயமொன் றேயுண்மை யென்று தரணிதனில்
நித்தம்பல் வேறு சமயிகள் வாது நிகழ்த்துகின்றார்
எத்தலத் துஞ்சிவ மொன்றே யுளதென வெண்ணுவரேல்
சித்தப் பிரமையொர் காலுங்கொள் ளாரச் சிதடருமே. 3

தனிப்பாடல்

(தமிழிமான மகத்துவம்)

பூவிற் றமிழரின் சாதி யெனுநற் புகணிலையை
மேவிடு வோர்தங்கள் மெய்யபி மானநன் மேன்மைதனை
நாவின் மனதிற் செயலினிற் காட்டி நனிமகிழ்தல்
பாவிற் புலவர் பெருஞ்செல்வ மென்று பகர்தகைத்தே. 4

கீதரசமஞ்சரி

(தமிழ்ப் பாசையின் மகத்துவம்)

தேனோர் சுவைகுலவுஞ் செந்தமிழா கும்பாசை
தானே தனக்குறிகர் சாற்றுபுகழ்த் தொன்னூலின்
ஞான கரமுதிறை நற்பாசை யாமதன்சீர்
நானே சொலவலியேன் நாடுமதை நண்பர்களே. 5

உண்மை

சத்திய நெறியினைச் சார்ந்து தேவனுக்
குத்தம சேவைசெய் துண்மை யாங்குணஞ்
சித்தஞ்சொல் செயலினிற் றினமுங் காட்டுதல்
பத்தருக் குகந்தநற் பலன தாகுமே. 6

நீதியின் தைரியம்

என்ன நயம்வரினு மெத்தனை பேர்கூடி
இன்னல் புரிய வெழுந்தாலும்—உன்னி
யெதுசரியோ வத்தை யின்பமுடன் செய்யு
மதுநீ தியின்தைரி யம். 7

பொறுமை

சந்தன மரத்தினைத் தறிக்குங் கோடரிக்
கந்தநன் மரம்மண மருளல் போலுனக்
கெந்தவல் லிடரினை யெவர்செய் தாலுநீ
சிந்தைவைத் தவார்க்கன்பு செய்தன் மேன்மையே. 8

தற்பொழிவு

பரவுபகா ரங்கருதிப் பாடுபடும் மாந்தர்
பரவுகடல் குழுமியாழ்ப் பாணம்—விரவுபலர்
இல்லையது வித்தேச மேருற் றிலங்குதற்கோர்
வல்லதடை யென்றே வழுத்து. 9

சீதன வழக்கத்தின் தீமைகள்

மெய்ம்மண வாழ்வி லதியின்ப மாயுய்ய வேண்டுபவர்
கையி லதிபணம் பாரிய வாத்தி கதித்தநகை
பெய்யுமின் னுளிவ ளென்றொரு பெண்ணிற் பிரிதிகொள்ளார்
செய்திறம் மேன்மை குணங்கல்வி கற்பிவை தேடுவரே.

வித்துவான் சரவணமுத்து

1882 — 1929

இவரது ஊர் மட்டக்களப்பு. தந்தையார் பெயர் அருணகிரி. இளமையில் அரசாங்க சேவையிலமர்ந்து எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றினார். சுவாமி விபுலா நந்தர் இவருடைய நெருங்கிய நண்பர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம், கதிர்காமவேலர் தோத்திரமஞ்சரி, சனிவெண்பா என்பன.

சனிவெண்பா

விநாயகர் துதி

திருவிளங்கச் சீர்திகழுஞ் செந்தமிழு மோங்கப்
பெருமை பெருகவருள் பேணி—வருமினிய
செய்யசனி வெண்பாவைச் செப்பிடவே மாமுகநற்
றுய்யனே யுன்று டீணை.

1

நூல்

நளனையரிச் சந்திரனை நான்மறைவே தாவைத்
தளர்வுறச் செய்திட்ட தகையே—கழலார்
கனிவா யிதழ்வல்லி கண்ணருளா லேதான்
சனியே யெனைப்பகையா தே.

2

விண்ணவரை மாலயனை வேந்தர்வேந் தன்பரனை
எண்ணு திடர்ப்படச்செய் யெந்தையே — கண்ணுன
கற்பகமே நற்கவையே காசினிபோற் றஞ்சனியே
தற்பரனே தந்தா டைய.

3

நள்ளார் நகைக்கவைத்தாய் நானிலத்தா ரேசவைத்தாய்
உள்ள மரியாதை யோட்டிவைத்தாய் — மெள்ளவே
வந்தனுகாத் தீச்செயல்கள் வந்திடச்செய் தாய்கலியே
எந்தையினி யென்மே விரங்கு.

4

ஆலய சேவை யனுட்டான மாதியவை
கால மறிந்துசெய்யாக் காரணஞ்செய் — சிலசனி
என்குறையை மன்னித்திங் கேழைமீ தேயிரங்கி
யுன்பகைதீர்த் தாள்வா யுகந்து.

5

சூலைசொறி யீழைவலி வாதமொடு நீரழிவு
மாலையிரு ளன்ன மதியளித்து — வேலைசூழ்
ஞாலத் தலையு ஞுமலிபோற் செய்யாதே
காலசனி யேபணிந்தேன் கால். 6

தாயார் பகையாமற் றந்தையார் தள்ளாமற்
சேய்மனையுந் தான்வெறுத்துச் சொல்லாமல் — ஓயா
துலகமுமே தான்கிரியா துன்னருளா லேதான்
கலகமிலா தெஞ்ஞான்றுங் கா. 7

சீத நறுங்குழலார் செய்யபா தங்கண்டும்
போதமுற்று நீயகன்று போகாயோ — பேதவிதி
யென்னாற் சகிக்க வினிமுடியா தேசனிநன்
மன்னாவுன் றன்றுயர மே. 8

கிழங்கு வருத்தவே கிழமைப் படுத்தப்
பழங்களுண் ணச்செய்தல் பண்பா — வழங்கா
வகைநீக்கு வாய்சனியே வையத் தவர்செய்
நகைநீக்கி யாள்வாய் நயந்து. 9

போற்றிநா டோறுமுந்தன் பூங்கழல்கள் பாடிநிற்ப
வாற்றரிய நோய்க ளகன்றோடச் — சிற்றமிலா
வுன்கிருபை யாலே யுவந்துவாழ்ந் தேயினிது
மன்புகழ்நின் றோங்க வழங்கு. 10

ம. க. வேற்பிள்ளை

1846 — 1930

இவரது ஊர் மட்டுவில். தந்தையாராகிய கணபதிப் பிள்ளை உடையாரின் பிறப்பிடம் புலோலி ஆகும். இவருஞ் சபாபதி நாவலரும் ஆறுமுகநாவலரிடம் ஒருங்கு கல்வி கற்றோராவர். இவர் நூல்களுக்கு உரையெழுதுவதில் விற்பன்னராகையின் 'உரையாசிரியர்' என அழைக்கப் பட்டார். சிதம்பரம் நாவலர் வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இவரிடங் கல்வி கற்றோருட் குறிப்பிடத்தக்கோர் சாவகச்சேரிப் பொன்னம்பலப் பிள்ளையும், வித்துவான் சுப்பையபிள்ளையுமாவர்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : புலோலிப் பர்வத வர்த்தினியம்மை தோத்திரம், புலோலி வயிரவக் கடவுள் தோத்திரம், ஈழமண்டல சதகம் முதலியன.

ஈழமண்டல சதகம்

காப்பு

செந்திருசேர் சந்த்ரபுரச் செல்வரூட் கேதாரச்
சந்திரமௌ லீசர் சதகபதப் — புந்திபுகும்
இந்துஞ்சிந் துந்நந்து மெந்தைமுந்து தந்தபொலந்
தந்தன்பந் தந்தவிர்க்குந் தாள்.

1

நூல்

பொதுப்பிரகரணம்

அக்கிராசன பதித்துவம்

சேற்றிற் பிறக்கினுங் கமலமலர் சிவபிரான்
றிருமுடிக் கண்ணேறிடுஞ்
சீரறு சிலம்பிவாய்த் தோன்றினும் பட்டரன்
றிருவரை தனிற்செறிதரும்
போற்றரிய விப்பிவாய்த் தோன்றினுந் தரளமுமை
புணர்முலைக் குன்றிலேறும்
புள்வாயி னுச்சிட்ட மாயினுந் தேன்முப்
புராரிபொற் சடைபுக்கிடும்

நாற்றப் புலாலுட் பிறந்தகோ ரோசனையு
 நாதர்முடி மீதுநணுகு
 நற்குலச் செல்வர்க டமக்குமுன் கற்றவர்க
 னாயகத் தவிசேறுவார்
 சாற்றிடிற் கல்வியெதிர் சாதிதலை நீட்டுங்கொல்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

2

இலங்காபுரிப் பிரகரணம்
 இலங்கையின் விசேடம்

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனாய்
 மூவுலக வேந்தர்வேந்தாய்
 முந்திந் திரற்காக வேதேவ தபதிமுன்
 முதறிவி னிற்றந்ததும்
 ஒப்பற்ற விருநிதிக் கிழவற்கு நீள்கால
 முறுராச தானியாகி
 யுற்றது மிலங்கையெனின் மற்றிதற் கிணையாக
 வொன்றிங் குரைக்கவுளதோ
 இப்பெற்றி யன்றியுமுன் னாரத மகாமுனி
 யிடத்தா யிரம்மறைபயி
 விராவணற் குஞ்ஞான பூடணற் குந்தொல்
 விராசதா னியுமினையதே
 தப்புற்ற நாயினேற் கேவர்துணை நீயலது
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

3

சொல்லுநூற் றெட்டுத் தலங்களுண் மிக்குத்
 துலங்கலி விலங்கையாம்பேர்
 குடிற்ற தன்றியு மிரத்தினு கரமாய்த்
 துலங்கலா னும்மிலங்கை
 அல்லதாம் புதியதா வடைதலா னேயிதற்
 கானதிவ் வபிதானமே
 யாதிருகு திருமூலர் சிவபூமி யென்றிதனை
 யன்றறுதி யிட்டருளிஞர்

328 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

ஒல்லுதே வாரம் பெறுந்தல மிரண்டுசிவ
ஞௌிபாத மென்றிளஞ்சேய்க்
கோங்குந் திருப்புகழ்த் தலநான்கு சிவநதி
யுளதுநான் கொளிராகமச்
சல்லாப வுல்லாச கயிலையங் கிரிவாச
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே.

4

ஈழம திலங்கையே விங்கிதன் பொருள்பொனல
தில்லையிது சூதமுனிவாக்
கீழமதி லாருகத முதலாய பலசமய
மின்னுமிலை யிதுவிசேடம்
ஈழமதி லையரா கமநிந்தை மாசுண
வியாதுமிலர் மாயாமதம்
யார்யா ரீடத்துமிலை யுண்டுகொ லெனின்மூல
மிதரதே சிகள்வாசமே
ஈழம திராவணன் மனைவிமந் தோதரிக்
கிறைவர்பெண் மகவொன்றளித்
தினிதருள் செயப்பெற்ற திம்மகவு தான்சீதை
யிவள்சனன பூமியுமிதே
தாழநினை வாழ்த்தத் தியானிக்க வன்புதவு
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே.

5

திருக்கேதீச்சரம்

அமலர்கே தீச்சரந் திருஞான சம்பந்த
ராரூரர் திருவாய்மலர்ந்
தருள்செய்தே வாரம் பெறுந்தலம் தாகவி
னதற்குறிக ரார்சொலவலார்
குமலர்மா திரமீ திதற்குறிக ராகவருள்
குலவுதல மிலதெனற்குக்
கோடிதே வர்கணிதங் கூடியர்ச் சித்தல்கரி
கூறிலனு பவசித்தமாங்

கமலர்நேர் தருபிருகு முனிபருப் பதமுனிவர்
 கழறமா வியவான்முதற்
 கணிதமிலர் கவுரிபவ வயிரியிவர் கழறெழுது
 கடிதுசிவ கதிகடுகினர்
 சமலர்மு வரினுமிழி தமிழனே னுக்குமளி
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

6

திரிகோணமலை

தென்கயிலை யாகியொளிர் திரிகோண மாமலை
 திருக்கயிலை யின்சிகரநங்
 திருஞான சம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருள்செய்
 தேவார தெய்விகதலங்
 கொன்புனையு மனுநீதி கண்டசோ ழன்குலக்
 கோக்குளக் கோட்டன்றருங்
 கோயில்கொண் டுடையதெழு பாதாள கங்கையிடை
 கோணேசு ரன்வதிவதாம்
 இன்புயிர்க் குதவுபிடி யன்னமென் னடையிறை
 யிடப்பாக மினிதமர்வதிங்
 கெழுபுவன முந்திக்கு நோக்கியெதிர் தொழுதிட
 விருப்பது பொருப்பதியலார்
 தன்பெருந் தலைமைதா னறிகிலாத் தனிமுதல்வ
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

7

சிவஞௌளிபாதமலையுஞ் சமஞ்சலமும்

நிகரில்சிவ ஞௌளிபாத மென்றிங்கொர் குன்றுண்டு
 நிமலர்திரு வடிநிலைபெறு
 நீடுவட மேருபோற் றென்மகா மேருவிது
 நிலவுசம ஞ்சலத்தைப்
 புகரில்கம் பளாவலவை புகழுமா வலிகங்கை
 பொற்புமிரு கல்லாறெனப்
 புகலுமீ ரிருநதிகள் புடைசூழு மிவைதமிழ்
 புல்லுமா ணிக்கமேநூல்

பகருமா மதுரையெம் பரமர்கைக் கொடுசென்றோர்
 பாண்டிய குமாரன்மகுடம்
 பண்டுசெயு மாறவ் னமைச்சர்க்கோர் வணிகராய்ப்
 பகருமா ணிக்கமணியாஞ்
 சகமீது குடமுழா நந்தி சனைத்தந்த
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

8

கதிர்காமசைலம்

மலைகளுட் டிலகமாங் கதிர்காம சைலத்து
 மான்மியங் கயிலையுறையு
 மறைமுத லுமைக்கருள்செய் பின்னர்நந் திக்கருள
 மற்றவன் மாணுக்கருக்
 கிலைமறைந் துறுகாயி னரிதெடுத் திந்திடலு
 மிதுசத்ய வதிபுத்திரற்
 கெட்டிற் றிவன்கூத முனிவற் கியம்பலுமீவ்
 விருடிசித் தாச்சிரமிகட்
 குலைவிலா துதவினா னெளிர்காந்த மாங்கடலி
 லுளகயிலை பயில்சங்கிதை
 யுற்றதக் கிணைகலை மான்மிய முரைக்குமிஃ
 துயர்வொப்பில் பாவியேன்புன்
 றலையினின் றுள்கூட்டு தருணமும் உளதாங்கொல்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

9

வீணுகானபுரப்பிரகரணம்

உபயநாமாதிகள்

இங்கித னுதக்கில்வீ ணுகான புரமொன்
 நிலங்குமதி யாழ்ப்பாணமே
 யீசர்பதி னெண்மொழியு ணீண்டுவளர் செந்தமிழி
 யாண்டுள திறம்பூதிவட்
 டுங்கமுறு செந்தமிழ்ப் புலவர்பல ரிசைதிசை
 துலங்கிடத் தோன்றுகின்றார்
 தூறுகொச் சைத்தமிழ் குறைத்தமிழ் கொடுத்தமிழ்க்
 டுவரத் துறந்தீரார்

தங்குமற் றெங்குந் தனித்தமிழு முண்டெனத்
தால்சற் றசைக்கவலமோ
தக்கதவ முற்பவத் திற்செய்த சற்சனர்க
டாஞ்சார்வ தித்தண்ணடை
சங்கமுதன் மூன்றினுக் குஞ்செந் தமிழ்த்தலைவ
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே ஐந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே.

10

ஞானப்பிரகாசமுனிவர் வரலாறு
சீர்மேவி யாழ்ப்பாண திருநெல்வே வியிலியாஞ்
செய்தவ மெனாவுதித்தான்
சிந்தும் பழிக்குவெந் துயருழந் தஞ்சினந்
தேயமக லுஞ்சிந்தையான்
ஏர்மேவு யௌவனத் தெரிசுளிக் குங்கற்பி
னேந்திழையை யுங்கதறவிட்
டெய்திச் சிதம்பரத் திறையிறைவி தாள்புக்கொ
ரேழேழு நாளுபவசித்
தூர்மேவு கௌடத்தெ முமையம்மை யருளுந்த
வுற்று ரியக்கடல்கடந்
தும்பர்குரு வின்மகா பண்டிதனு மாய்ச்சனன
முற்றபய னுறவுமையருட்
சார்மேவு சைவத் தனித்துறவி யாயினான்
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே

11

யாழ்ப்பாணத்துப் பண்டை வித்துவான்கள்
தேடரிய பரராச சேகரன் செகராச
சேகரன் செயகேசரி
செப்புசின் னத்தம்பி நாவலன் சேனாதி
ராயமா முதலியார்சீர்
பாடரிய வரராச பண்டிதன் மயில்வாக
னப்பெயர்ப் பாவலனியாம்
பரவுசர வணமுத்து வித்துவான் வேன்முதலி
படிநில்சம் பந்தமைந்தன்

நாடரிய முத்துக் குமாரநா மன்சீர்த்தி
 நாட்டுசங் கரபண்டித
 னவிலுமிவ ரும்பிறரு மீண்டுசெந் தமிழ்நீஇ
 நல்லிசை நடாத்துத்தமர்
 தாடருமு பாயநீ தந்துதவ வந்தனஞ்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

12

வீணுகானபுரவாசிகள் விசேடம்

சிவஞான சாதனம தாஞ்சைவ தீக்கைதஞ்
 சேமநிதி யிற்கொண்டுளோர்
 சிவபூசை செயுமுன் மருந்தேனு முட்கொளாச்
 சீலர்சிறு விலைசிறிதிலார்
 அவஞான மிலர்சைவ சித்தாந்த ஞானமே
 யாருயிரி னோம்புமறிஞ்
 ரறுமுகத் தெந்தைகந் தப்புரா ணம்பிறவு
 மாண்டுக டொறும்படிப்போர்
 நவமான விபரீத நடைகள்கிஞ் சித்தின்றி
 நகுக்கணைக் காலுமொருவர்
 நாடொணு நன்மான மனையோ ரொருத்தியொடு
 நன்கில் லறந்நடவுவோர்
 தவஞான தகவான பவமேனு மொன்றருடி
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

13

நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியராலயம்

கொழிதமிழ்க் கொருவனும் பரராச சேகரன்
 குலமுத லமைச்சனாகிக்
 குலவுபுவ னேகவா கிந்நல்லை தன்னிலொரு
 குகனு லயஞ்சமைத்தான்
 விழிதமிழ் கண்டுளோர் மொழிசேவிக் கொண்டுளோர்
 வீடிறுதி நான்குறுதியும்
 விரவுமா திருமுருக னறுதலமொ டிந்நல்லை
 விதியினேழ் தலமாமிவட்

கழிதகக் கருணைபுரி காரணத் தாற்கொலோ
 கலியுகநல் வரதனுனன்
 கண்ணுறத் தேருந்ச வங்கண்டு தொழுதுளோர்
 கண்டுளோர் பிறவிக்கரை
 தமிழவத் துவசுத்தி போலுமித் தரிசனஞ்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

14

ஆறுமுகநாவல சற்குரு

ஆறுமுக நாவல நெனுஞ்சபாப் பிரசங்க
 சிங்கமிங் கவதரித்த
 தாருமறி வாரவன தறிவொழுக் கங்கல்வி
 யறிகிலார் யாதுமறியார்
 தேறுமுக மொன்றிலேற் கறிவுசிறி தருள்செய்த
 தேசிகோத் தமனுமிவனே
 செந்தமிழி னூலுரைக டந்ததிங் குரைசெயச்
 சேடனன் முடிவதாமோ
 நீறுமுக முறுவித் தருங்கண்டி கைக்கலனி
 நேயமிகு வித்தெங்கனு
 நிகமாக மம்பூசை நிலைநீஇ விட்டதிவ
 னிமலப்ர சங்கநிதியே
 சாறுதனு மாதத்தி னிற்பத்து வீறவருள்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.

15

திருத்தொண்ட ரைச்சிவமெ னக்கொண்ட வன்சைவ
 சித்தாந்த சிகைகண்டவன்
 சிவகாம சுந்தரி சபாநடே சன்பாத
 சீர்த்திகளே லாம்விண்டவன்
 உருக்கொண்ட புண்ணியத் துயிரனன் றன்பெய
 ருருடியாக் கொண்டவுழவன்
 உயர்தரத் தருமகல் லூரிபல் லூரினு
 மொழுங்குற நடாத்துத்தமன்

334 சுழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

செருக்கொண்ட யேசுமத மேங்குபு திடுக்கிடத்
திறல்கொண் டடர்த்ததீரன்
றிய்யசிவ பூசா துரந்தரன் சமயகுரு
சென்மசை வத்துறவிதீத்
தருக்குண்ட துர்ப்படா டோபநா வலரல்லர்
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே.

16

பொன்னம்பலப்பிள்ளை யவர்கள்

பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புட்கலா வர்த்தம்
புராதன சியாயோததி
புகழ்சங்க லக்கியப் புணரிரா மாயணப்
பொருவறு மளக்கர்புவியிற்
றுன்னித் துலங்கிமலி சூதனெலி மாலையாந்
தொல்பயோ ததிகாவியத்
துங்கவார் கலிபார தப்பரவை லக்கணத்
தொடுகடல்க டுய்த்தெழுந்தே
மின்னித் திடுக்கிட விடித்தியாழ்ப் பாணகிரி
மீதேறி நல்லெழுடிமேன்
மேவிப் படிந்துசெந் தமிழ்மேதை நிதிமாரி
மிகவும் பொழிந்திட்டதிச்
சன்மத்து வித்தியார்த் திப்பயிர் தழைத்திடச்
சாந்தநா யகிசமேத
சந்த்ரமௌ லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்த்ரபுர தலவாசனே.

17

கணபதிப்பிள்ளைச் சட்டம்பியார்

1860 — 1930

இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கொக்குவில் வாசி யாகிய கந்தப்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள இலுப்பைக்கடவையில் ஆசிரியராக விளங்கியவர். அவ்வூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளை யார், சுப்பிரமணியர், வைரவர் என்னுங் கடவுளர் பேரில் விருத்தங்களும் ஊஞ்சற் கவியும் பாடியவர்.

இலுப்பைக்கடவை கட்டாடிவயல்
பிள்ளையார் விருத்தம்

வந்தா னருளுகட் டாடி வயல்தனில் வாழ்வுதரத்
தந்தா னெனக்கருள் சங்கர னார்முதற் றந்தமைந்தன்
சிந்தா குலந்தவீர்த் தென்றனை நன்னெறி சேரவைத்தான்
செந்தா மரைமிகர் பாதங்க ளென்நெஞ்சிற் சேர்த்துவனே

சேரணி முகுந்தற்கு நேயமரு காவுனது
திருவடி நினைந்த பேர்க்குச்
சிவலோக பதவியரு ளமலனே விமலனே
செங்கரக மணி மார்பனே
தாரணியி லுனதுபுகழ் ஓதவறி யேனேழை
சர்வசம் மதமு மாக
தந்தையென வந்தென்மன திற்குடி கொள்ளுவாய்
தற்பரா னந்த வடிவே
காரணியு மேகங்கள் மழைபொழிய வருள்செய்து
கட்டாடி வயல் தன்னிலே
கருதினோர் சிந்தைகுடி கொண்டுறையு முன்னவா
கயமுகன் றனைவ தைத்து
வாரணியு மிருகொங்கை குறமாது முன்கும்பி
வடிவமாய் வந்த முதல்வா
மனமகிழ்வொ டினிதுவளர் புளியமர நிழலிலுறை
வாரண முகக் கடவுளே.

336 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

கந்தமுறு மாலைபுனை இந்திரன் விரிஞ்சன்மால்
கருதரிய தேவர் கூடிக்
கடலைபொரி பயறவல் இளநீரு மெட்பாகு
கற்கண்டு சர்க்கரை யுடன்
சிந்தைகுளிர் முப்பழம் பால்சீனி மோதகஞ்
சிறுறுண்டி தோசை வடையுஞ்
சித்தமகிழ் வோடுவைத் தர்ச்சனை புரிந்தபேர்க்குச்
சீர்கிருபை செய்த பரனே
விந்தைபெறு கட்டாடி வயலுளோர் செய்யுசை
மேலாக வேம தித்து
வேண்டியதை வேண்டுவார்க் காங்காங்கு நீயருளி
மேலான பதவி நல்கி
மந்தமுறு மென்மனதில் வந்துகுடி கொள்ளுவாய்
மதகரி முகத் தண்ணிலே
மனமகிழ்வோ டினிதுவளர் புளியமர நிழலிலுறை
வாரண முகக் கடவுளே. 3

கன்னலொடு செந்நெல்வளர் கட்டாடி வயல்தனிற்
கஞ்சனொடு மால்லு திக்கக்
கந்தமுறு களபகஸ் தூரிபுனை மார்பனே
கருணைகுடி கொண்ட வடிவாய்
தன்னொருவர் நிகரிலா வள்ளலே காமாட்சி
தந்தசிவ ஞான ரூபா
தாரணியி லுன்னைவிட வேறு முயர்வுபெறு
தலையான தெய்வ முண்டோ
அன்னமொடு கிள்ளைகுயில் கூவமயி லாட
அரம்பையர்கள் வாழ்த் தெடுப்ப
அளியுடன் கந்தருவர் நாகரொடு விஞ்சையர்கள்
அமுதவிசை யாழில் மீட்க
வன்னநிற மான்மரைகள் ஆவினமும் மேதியொடு
மந்திகுதி பாய்தல் கண்டு
மனமகிழ்வோ டினிதுவளர் புளியமர நிழலிலுறை
வாரண முகக் கடவுளே. 4

இலுப்பைக்கடவைக் கட்டாடிவயல்
சுப்பிரமணியர் விருத்தம்

திருவுற்ற சோலைசூழ் வனமாத ரொருபுறம்
தேவர்க ளொருபுற மதாய்
தித்தியொடு மத்தளந் தாளமொடு வீணைபயில்
சித்தர்க ளொரு பக்கமாய்
மருவுற்ற நவசத்தி தருமைந்தர் ஒருபக்கம்
வயிரவர்க ளொரு பக்கமாய்
வந்ததொரு கணநாதர் தாமுமிரு சுடர்களும்
மருவியிரு பக்க மேவ
திருவுற்ற இந்திரனெ டயன்மாலு நிருதியும்
சேர்ந்திரு புறத்து மாக
தையலொரு குறமாது மனமகிழ வருள்கொண்டு
தாரணியில் வந்தி ருந்து
கருவுற்ற முகில்கள்மழை பொழியவருள் செய்து
கட்டாடி வயலில் வந்த
கந்தனே மாமயிலில் ஏறிவரு சண்முகா
கதிரைமலை மேவு குகனே.

5

பச்சையி லேறிவரு பவனியு மாலைபுனை
பன்னிரு புயத்தி னழகும்
பாதச் சிலம்பினொடு கிண்கிணியி னோசையும்
பன்னிரு திருக்கண் களும்
கச்சையணி வாளுடன் இச்சகம் புகழ்வேலுங்
கரந்தனி லிருந்தொ ளிரவும்
கண்டசர மாலையுங் கைதனிற் படைகளுங்
காதினிற் குழையி னொளியும்
மெச்சுதற் கரிதான பூணூலு மரைஞானும்
விலைபெற்ற பட்டு டையுமாய்
வேதங் களுக்கெலாம் மூலகா ரணமாகி
வெய்யதொரு சூரை வீட்டிக்
கச்சையணி யிருகொங்கை குறமாது மனமகிழக்
கட்டாடி வயலில் வந்த
கந்தனே மாமயிலி லேறிவரு சண்முகா
கதிரைமலை மேவு குகனே.

6

அல்வைக் கணபதிப்பிள்ளை

— 1930

இவரது ஊர் அல்வாய். தந்தையார் பெயர் வேலாயுதர். தும்பை முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களிடம் இவர் கல்வி கற்றவர்.

இவரியற்றிய நூல் ஈழமண்டல சதகம்.

ஈழமண்டல சதகம்

காப்பு

ஐந்துகரத் தந்திமுகா வைந்துமுகத் தோற்குமுனம்
வந்தவா தேவாதி வானவா — சந்ததமு
மீழவள நாட்டி னியல்பிங் கியம்புகவி
வாழவருட் கண்வழங்க வா.

நூல்

அண்டரிற் போகி நதியிற்கங் காநதி யாமலரிற்
புண்டரி கந்நற் றபோதன ரிற்றேர் பொதியமுனி
வண்டமிழ்ப் பாவில்வெண் பாப்போல வுத்தரம் வாய்ந்தவெல்லா
மண்டலந் தம்மினு மிக்கதொன் மீழநன் மண்டலமே. 1

காமாரிக் கன்புவைத் தாங்குடற் பார்ப்பனி கண்ணெனுந்தன்
னோமார் கொழுநற்கிங் கேமாலை சூட்டிய வேல்பதனாற்
றேமாம் பொழிறிகழ் பாண்டிநன் னாடு திருந்துறுநன்
மாமா வெனச்சொல்ல நின்றது மீழநன் மண்டலமே. 2

கண்ணிற் கருத்திற் புகுத்தவொண் ணாக்கரு ணாகரனை
யெண்ணிற் புகுத்து புனனுடன் கேட்ப விராவணனை
விண்ணிற் புகுத்து ரகுராமன் சீர்முற்றும் வேட்டகம்பன்
மண்ணிற் புகுத்தமுன் வைத்தது மீழநன் மண்டலமே. 3

அவநா டிலாத தசக்கிரீவ னென்னு மவனிபனும்
பவநீ டிலாதவவ் விடணன் ருனும் பராபரபுங்
கவனேடி நல்லருள் பூப்பக் கருத்தி னொடுமமைத்த
நவகோடி லிங்க நணீஇயது மீழநன் மண்டலமே. 4

மாணிக்க கங்கை

சீரணங் கொன்ற நடிப்பான்முன் னுட்டந்த தேக்கடப்பந்
தாரணங் கொன்றம் புயத்தான் றலத்துத் தருநர்பவம்
மாரணங் கொன்ற வதிதரு மாணிக்க மாநதியும்
வாரணங் கொன்றம் முலையாய்மற் றீழநன் மண்டலமே. 5

முனிச்சுரம்

நீண்டான் புவனிக்கு முன்போற்று நின்மல னீள்பதத்தை
வேண்டான் பணிபுரியான் றுணியானெங்ஙன் விண்புகுமோ
வாண்டான் மறைநான் கெனவகுத் தான்குறை யானவெல்லாம்
மாண்டா னொருவன் முனிச்சுர மீழநன் மண்டலமே. 6

நல்லூர்க் கந்தசாமிகோயில்

காவைப் புகுந்தகண் ணாயிரத் தோன்முத லாங்ககன
ராவைப் பிகந்தன மென்றுவ லிக்க வறன்வடிவாஞ்
சேவைப் புகந்தவ னீந்தசெவ் வேல்கொடு தியவெஞ்சூர்
மாவைப் பிளந்தவ னல்லூரு மீழநன் மண்டலமே. 7

நயினை நாகபூடணியம்மை கோயில்

முன்னமொர் கோவணந் தட்டினி லிட்டு முயன்றடிமை
தன்னை மதிக்கச்செய் தோன்றில்லை வாழுஞ் சபேசனிந்
துன்னி யொளிரு மொருநாக பூடணி தொல்லைமுன்னாண்
மன்னத் தவஞ்செய் நயினையு மீழநன் மண்டலமே. 8

நெடுந்தீவு

சேயு ரமர்தொண்ட நாட்டா னுழவன் றிருந்தரவப்
பாயுருங் கண்ணற் கரியா னொளிரும் பதாம்புயத்தை
யேயுருந் தஞ்ச மெனுந்தனி நாயக னேங்குகடல்
வாயுரு மம்ம நெடுந்தீவு மீழநன் மண்டலமே. 9

பரராசசேகரன்

நரரா சனமென்னத் தின் னும்வெந் நோயை நவியமுதைத்
திரராச நூலின் வகுத்தே தெரித்த திறனிலவும்
பரராச சேகரப் பார்த்திவப் பேர்கொளும் பண்டிதனும்
வரராச சிங்கமு மம்மம்ம வீழநன் மண்டலமே. 10

சேகராசசேகரன்

இகவாழ் வினுக்கும் பரவாழ் வினுக்கு மெழிற்கணெனத்
தகயா வருங்கைக் கொளுஞ்சோ திடத்தைச் சகமுறுத்தச்
சேகராச சேகரப் பேர்கொண் டவனி திருத்துசெங்கோன்
மகராச சேகர மன்னனு மீழநன் மண்டலமே. 11

தில்லைநாதத் தம்பிரான்

திடமா மனத்தன் சிவயோகி யாந்தில்லை நாதனெனப்
படமா லிகந்த பெரியோன் வரணிப் பதித்தம்பிரான்
விடமார் களத்தனெம் மாநூர்த் தியாகன் விழாக்கிரத
வடமா குவடு தொடுத்தான்முன் லீழநன் மண்டலமே. 12

கடையிற்சாமி

குடையிற் றனிவளர் பூபாலர் யாவருங் கூர்த்துரும்பென்
னடையிற்சமாதியடைந்தான்மெய்ஞ்ஞானிகளிர்நறுஞ்சேம்
படையிற் றுளியெனப் பற்றேவு தெய்வ வருட்கடலின்
மடையிற் கடையிற் சுவாமியு மீழநன் மண்டலமே. 13

யோகர்

பண்ணுக் கனிந்தசொற் பாவைய ராமுதற் பற்றென்றின்றி
விண்ணுக் கணிய வீருவா தனையற்ற வேந்தனருங்
கண்ணுக் கினிமை தரும்யோக சாமிமென் கான்மலரின்
மண்ணுக்க தூளென் றலையாங்கொ லீழநன் மண்டலமே.

திருமறைக்காட் டாதீனகர்த்தா திருஞானசம்பந்த தேசிகர்
கருவா ருயிர்கடைத் தேறமுன் னோன்முன் கலந்தவருட்
டிருவா டளிவருங் கேதாரத் தான்றன் செழுமரபா
னோருவா வரணிநல் லாதீனத் தானொளி ருந்திருமுன்
வருஞான சம்பந்த தேசிக லீழநன் மண்டலமே. 15

பூதத்தேவஞர்

பொருபூதங் கொண்டநக் கீரன்முன் னாய புலவர்க்கெல்லா
மொருபூதந் தொன்ற விருந்தாகப் பாடலுய்த் தான்சங்கம
மருபூதந் தோய்ந்த மதுரா புரியினின் வண்டமிழ்தோர்
வருபூதந் தேவனும் வாழ்வான தீழநன் மண்டலமே. 16

முத்துக்குமார கவிராயர்

எத்துக்கு நாலுகை பல்காற்சொல் லாட விரும்பொழிற் பூங்
கொத்துக்கு மந்தி யினமிசை பாடிக் குலாவுசன்னை
முத்துக் குமார கவிராயன் பாடலென் முதருஞ்செல்
வத்துக்கு வாய்ந்தபொன் மண்டல மீழநன் மண்டலமே.

சின்னத்தம்பிப் புலவர்

அறைசெயும் வண்டு படிகாநல் லூர னருங்குணமே
யுறைசெயும் வில்லவ ராயன் புதல்வனம் மோம்புமில்ல
முறைசெயும் வாசலிற் கொன்றை மரமென்ற முதறிஞன்
மறைசையந் தாதி வகுத்தானு மீழநன் மண்டலமே. 18

ஆறுமுகநாவலர்

தண்டமி மாறு முகநா வலனெங்கள் சற்குருவாங்
கொண்டல் பொழிந்த பிரசங்க மாரி குறுகியப்பால்
அண்டமுன் புக்கது பாதாளம் புக்க தஃதன்றிக்கன்
மண்டலம் புக்க திசைபுக்க தீழநன் மண்டலமே. 19

பொன்னம்பலப்பிள்ளை

கணியமு னாறு முகநா வலன்மரு கன்கதித்த
திணிய வுதகத் தமினாடு முற்றுந் தெரிந்தெடுத்த
வணிய லெனக்கொண் டொளிரும்பொன் னம்பல வித்வசிரோ
மணியைமுன் கொண்டு குதிகொண்ட தீழநன்மண்டலமே.

அம்பலவாண நாவலர்

1855 — 1932

இவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்த சித்தன்கேணி யென்னும் ஊரிலே ஆறுமுகம்பிள்ளை யென்பவருக்கும் சுந்தரவல்லியம்மைக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். இவர் ம. க. வேற்பிள்ளையிடமும் நீர்வேலிச் சிவப்பிரகாச பண்டிதரிடமும் இலக்கிய விலக்கணங்களைக் கற்றவர். பிரசங்கங்கள் செய்வதில் மிக வல்லவர். திருவாவடுதுறை அம்பலவாண தேசிகரால் இவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள்: அருணாசல மான் மியம், திருநாவலூர் மான்மியம், வேணுவன லிங்கோற் பவம், நாவலர் சற்குரு மணிமாலே முதலியன.

நாவலர் சற்குரு மணிமாலே

நாயேனை யாளவொர் மாநாடக் கோல நயந்துபெற்ற
தாயே யெனைநனி பாராட்டி யன்பிற் றழீஇயெடுத்து
மாயா வறிவமு தூட்டினை யேயின்ப வாழ்வுறுவான்
கூயாளெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 1

ஏத்தாத நாவு மிறைஞ்சாத் தலையுமெண் ணாதநெஞ்சங்
காத்தாண்ட நின்னுருக் காணாத கண்ணுங் கருக்கடந்த
மீத்தான மாள்பொரு ளேயெளி யேற்கு விதித்தனையே
கூத்தாவெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 2

நீறருட் கண்மணி யெங்கேபஞ் சாக்க நேர்மையெங்கே
வீறுயர் வைதிக சைவமெங் கேதமிழ் வேதமெங்கே
தூறிக் கலியிலெஞ் சீமானிந் நாள்வந்து தோன்றிலையேற்
கூறரு ளாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 3

ஞான வொழுக்கம் வறந்ததுட் டக்கவி நாளில்வந்து
ஞான வொழுக்கப் பிரசங்க மாமழை ஞாலமெல்லாங்
கான மெனப்பொழிந் தார்த்தா யருட்புட் கலாவர்த்தமே
கோனம தாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 4

அடித்த டித்துவக் காரமுன் றீற்றிய வற்புதத்தைப்
பிடித்துய்கி லாரது கோபமென் றேசிலர் பேயருண்மை
விடுத்திறந் தார்தலை மேலெழுத் தார்தமை விட்டதந்தோ
கொடுத்தமெய் யாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 5

அத்தா மினக்குத் தெரியுமன் றேசண்பை யந்தணர்முன்
கைத்தாளக் கோலத்தர் கல்லுரென் றோதிய காரணமென்
சித்தேபல் லாயிரர்க் கேவிடு கொள்ளை செறித்ததென்சீர்க்
கொத்தாரெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 6

முன்றே பதார்த்தஞ்சுத் தாத்துவி தம்முடி வென்றுமுறை
தேன்றோய் மறைதந் திரமிரண் டும்மொத்துச் செப்புமுண்மை
வான்றோய் மெய்கண்ட வழிப்பய னாமென வாய்மைவைத்தாய்
கோன்றோயெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 7

இருபாற் படுமவ் வொருபாலை வேட்டெம் மியற்சண்பையா
ரிருபாற் படுமவ் வொருபாற் பொருளை யிறைஞ்சினரா
யிருபாற் படுமவ் வொருபான் மொழியை யெடுத்தொவித்தார்
குருபாற்கொ ளாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 8

சூலையென் றுற்றது சூலையன் றேயது தொல்சிவத்தின்
பாலது வாய்வயின் பாலது வாயுரைப் பாலதுவாய்
வாலிய தென்றமிழ்ப் பாலது வாய்வந்த மாமறையே
கோலவெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 9

விரித்த திருமுறை யிராறுஞ் சைவம் விளைநிலமே
பரித்தபன் னான்குசித் தாந்தமு மங்கட் பயில்விளைவே
தெரித்த தமிழ்ப்புவிச் செங்கோ லரசு செலுத்திடவங்
குரித்தரு ளாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 10

வெண்ணீறும் பொன்னொளி மேனியுங் கண்மணி வீறழகும்
பண்ணார் சிவப்பிர சங்கக் கொலுவும் பழுத்தபண்பு
மெண்ணூரின் செம்முக மண்டல முந்நெஞ்சி ருத்திவைப்பாய்
கொண்ணீயெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 11

நன்றே யறுகமன் றீதே யறுகவெந் நாயகமே
நின்றேய மார்சைவ தேசிகக் கோலமு நின்றபயரு
மென்றேயு மெள்ளள வும்மற வாவர மீந்தருளாய்
குன்றேயெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 12

ஐயாநின் மெய்ச்செய லெல்லா மெமக்கிங் கருட்செயலே
யையாநின் மெய்க்கொலு வெல்லா மெமக்கிங் கருட்கொலுவே
யையாநின் மெய்ம்மொழி யெல்லா மெமக்கிங் கருண்மொழியே
குய்யாவெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 13

திருவுமெய்ச் செல்வமுஞ் சீர்த்தியு மாயுளுந் தேசுமருள்
வருமுறை முத்தியுஞ் சித்தியு நின்சைவ மாமரபின்
மருவினர்க் கென்றும் வழங்குவிப் பாயருள் வான்முகிலே
குருமர பாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 14

பிணக்குப் புறமத நூல்க ளொரீஇச்சிவம் பேணியதி
னிணக்குசித் தாந்த மரீஇச்சிவ சாதன மேன்றுகொண்டு
தணப்பில தீதப் பெருவாழ்விற் றெண்டர்தஞ் சார்புவெல்க
குணக்குல வாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 15

திருவே யருட்செல்வ மேசிவ மேசிவ சிற்சுகமே
மருவே மருவின் மலரே மலர்க்கற் பகவனமே
கருவே யிரித்தெமை யாண்டிட நீயுருக் கண்டனையே
குருவேயெம் மாறு முகநா வலசற் குருமணியே. 16

நாகமணிப் புலவர்

1891 — 1933

இவரது ஊர் நயினாதிவு. அவ்வூர்க் கிராமசங்கத் தலைவராக ஐந்தாண்டுகள் இவர் கடமையாற்றியவர். இயற்கையாகவே பாடுஞ் சத்தி இவருக்கிருந்தமையின் 'வரகவி' என அழைக்கப்பட்டார்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : நயினை நிரோட்டக யமகவந் தாதி, நயினை மான்மியம் என்பன.

நயினை மான்மியம்

புகார்ச்சருக்கம்

மதுரைமாநகரில் மாதரிமனையில் கண்ணகி சிலம்பீதல்
வழுதி யார்மனை மங்கல மகன்றிட மதுரைத்
தொழுதி யாவணம் பொறிமக ளகன்றிடத் தொலையா
தழுதி யாவரும் விழிப்புன லகன்றிட வகற்றி
எழுதி யாயசித் திரமனாண் மகிழ்வுட னீந்தாள்.

கோவலன் சிலம்பினைக் கொண்டேகல்

வேறு

வைகும் பதி சுற்றத் தொடர் மனை யானை யகன்றே
பைகொண் டசி லம்பொன் றெடு படர்வா னரு ஞறலான்
மைகொண் டுள வொருமு வகை மலமற் றெளிர் போதங்
கைகண் டுல கற்றே புகு கடைஞா னிக ளொத்தான்.

பூவாண ரின் மறுகுந் துகில் புகல்வார் களின் மறுகுந்
காவாள் கனி மறுகும் புனை கந்தத் திகழ் மறுகுந்
நாவார் தரு முணர்வின் பொரு ணல்குந் தனி மறுகும்
பாவாண ரின் மறுகும் பல பலவா யின கண்டான்.

கோவலன் சிலம்பினைத் தட்டானிடங் கோடுத்தல்
மலை வைத்தநி திக்கொண் டொரு வாரங் கெடு வேதா
வுலை வைத்தவு ருக்கிற் பணி உருவந் தர வல்லோ
னிலை வைத்தன னென்றுஞ் சிலம் பெனமன் னனை யேய்க்குந்
தலை வைத்தவன் உரைகற் றெரு தட்டா னெதி ருற்றான்.

வருவீ ரென வுரையா டினன் மணியார் தவி சிடை ய
மருவீ ரிவண் வரல்பா தென வளமைக் குள மகிழாக்
கருவீ ரழு கிற்கே யுறழ் கைக்கோ வலன் மாறித்
தருவீ ரிஃ தெனவைத் துள தன்னூ புர மீந்தான்.

குன்றோ டிகல் வணிகர்க் கொரு கூற்று யுள கரவோ
னென்றோ துணை யுண்டோ வென வுதுவே யென வியவா
வென்றோ விது கண்டே னிதி லெளியே னிட ரற்றேன்
சென்றோ துவல் வருவா ரிது தேர்வா ரிரு மென்றான்.

தட்டான் பாண்டியனிடங் கூறுதல்

வஞ்சஞ் செறி நஞ்சம் புகு மாற்றந் தனை யேற்றான்
எஞ்சும் பரு வஞ்சென் றவ னிவனுற் றிட வவணித்
தஞ்சந் திற னெஞ்சின் றிய வாசா னுரை கூசா
மஞ்சஞ் செல வஞ்சந் திடு மன்னோ டிது சொன்னான்.

பொன் னூபுர முன்னு ளது போயும் பல நாளாய்
என்னோ வென வெண்ணு தவை யெல்லா மக முள்ளே
னின்னா ளிடை நன்னு ளென தெவனோ கொடு வந்தி
துன்னு தெனை மாறும் படி யுற்று னக மென்றான்.

பாண்டியன் கூற்று

பித்தா ளர்கள் வெறியா யினர் பெண்பால் கசை வைத்தோர்
சித்தாள் பிணி யிடைமூழ் கினர் தேர்ந்தும் புகல் வாரோ
வித்தா ரம தேனூழ் புக வெட்டக் கொணர் கென்பா
னெத்தா ளனை வெட்டிக் கொண ரிந்நூ புர மென்றான்.

தண்டலாளருக்குத் தட்டான் சாற்றுதல்

சீற்றத் தொடு வந்தா ரெதிர் சென்றந் நகர் வேக
மாற்றற் றிடு திசே ருலை வைத்தா னிவண் வைஞ்
தோற்றத் தவ னேனூ புர சோரன் றெரி வீரென்
றுற்றற் சின மோடோ தின னவரிங் கிது புகல்வார்.

தண்டலாளர் கூற்று

அளிதங் கிய விழியா லுள வழகொன் றிய முகனா
னொளிதங் கிய நகையா லுட லுறுமென் பரி சதனா
களிதங் கிய வுரையா லிது கரவிங் கிவர் புரியார்
வெளிதங் கிய முறையால் வர விலைகொண் டவர் போலாம்.

தட்டான் தண்டலாளருக்கு
விளக்கிச் சொல்லுதல்

எனவிங் கிவ ருரையா டலு மிழிஞன் சொலு மதியீர்
கனவங் கிக ளிடுவா ருரை கனியென் றிட மொழிவார்
வனசங் கலை மதியா மென வதனம் பக லுறுவார்
தினகங் குலி னெதிரா நகர் செலும்வஞ் சக ரிவரால்.

வையங் தனி யானுந் திறன் மன்னன் பொரு ளோடே
கையங் கள வுந்தந் தது காணும் மற வோர்நீர்
பொய்யன் றவ னோதும் மொழி போலே புரி யீரேற்
செய்யுந் தொழின் மீண்டும் மிடை சேருந் திட னென்றான்.

தண்டலாளர் கோவலனை அழைத்துச் சென்று
தலைவனானையை நிறைவேற்றுதல்

வேறு

கூட லுண்டிடுந் தேவினுக் கிடுபலி குறிதர நடந்தோனீ
ராட லுண்டென விழிப்புனல் வியர்வுத னணியுட னனைத்தாகக்
கோட லுண்டகண்டகன்றுணித்திடுதலுங்குருதிவையகம்போர்ப்ப
வீட லுண்டனன் புரிந்தவெப் பிறப்பினும் வினைந்திட றவருதால்.

கண்ணகியார் ஆய்ச்சியரை வினாவுதல்

வேறு

வாட்ட முற்றனர் வாய்புதைத் தோதலும்
பாட்டி னிற்றனைப் பார்ப்பது மீட்பதும்
நாட்ட முற்றவ னாயகற் காண்கிலேன்
கோட்ட முற்றனன் கூறுதி ராலென்றான்.

ஆய்ச்சியர் கூற்று

அம்ப லம்புக னாயிழை மாதரார்
நொம்ப லம்புகு தாண்முக நோக்கிவாய்
வெம்ப லங்குரல் வீங்கினின் னானையா
னும்ப லம்பிழைப் பான்கொலைக் கோதினான்.

கண்ணகி புலம்புதல்

என்ற நஞ்ச மிருஞ்செவிப் புக்கதோ
பொன்ற யங்கு முரத்தினைப் போழ்ந்ததோ
அன்றி யாவி யடங்கினள் யாரையுங்
கன்ற வேகொ லுயிர்த்துக் கதறினாள்.

கண்ணகியார் முறையிடக் கதிரவன் தேற்றுதல்
கொள்வ தின்றிக் கொலைபுரிந் தாரலாற்
கள்வ னோவென் கணவ னியாவையு
முள்வ துந்தெரி வாய்கதி ரோயென
வெள்வ ளாய்நகர் வேமென்ற வானமே.

கண்டோ ரேங்குதல்

சூல மின்று சுரிமுகப் பூட்கைமேற்
கோல மின்று சூலங்களு மின்றுகட்
பால மின்றிவள் பத்திரை போலுமால்
ஏலு மொன்றென வேங்கின ஓரெலாம்.

கண்ணகியார் கணவனைக் காணுதல்

வெய்ய தான வினைக்களத் தெய்தினு
டொய்யின் மார்பஞ் சுமத்தவன் றுண்டமாய்
வைய மீது கிடத்தலும் வாய்விடாள்
ஐய கோவென் றரற்றினள் விடினாள்.

பூவி னன்மனைப் பொற்சிலம் பொன்றுகொண்
டாவி போயவற் காகி யவன்புடைத்
தேவி யென்றுந் திருவினுட் டமைசெய்
பாவி யென்றும் பழிக்கப் படுவனே.

என்று கொண்க னிருதுணி தொட்டுளா
 ளொன்று கண்டெழுந் தோர்மொழி சொல்கென
 வன்றி ரந்தன ளார்துயில் போயினான்
 நன்று ணர்ந்தென நாயகன் மேயினான்.

ஆவி யாயவ ளம்பக மென்றுணைக்
 காவி நீரிற் கரங்கொடு பூசினின்
 பூவி னார்முகம் பொன்றிய தென்றுவிண்
 காவி னாயினன் கற்பினென் றுள்ளதோ.

கண்ணகியார் பாண்டியன் அவைக்களம் புகுதல்
 ஒழிந்தவ னெழுந்திது மொழிந்தன னிறந்தது
 முறுந்துய ரறிந்தி லளறு
 வழிந்திடு சினந்தனி வீருந்திது புரிந்தவன்
 வதிந்துழி பொருந்து வலெனப்
 பொழிந்தக னெடுந்துகள் படிந்தமெ யொடுங்குழல்
 புரிந்தலைய வும் பதியினூ
 டிழிந்தெவரு மஞ்சிட வறந்தலை குனிந்தெதி
 ரிரங்கிட வடைந்தன ளரோ.

புரந்தெற நெடுங்கதிர் கொணர்ந்தென விருந்துள
 புலம்புறு புனைந்த மணிநூ
 புரங்கொடு மணந்தவி லடைந்திடு மிரும்பசி
 புகுந்தவள் புரைந்திட வழா
 புரந்தவ னிருந்திடு மரங்குற நடந்தவள்
 புரிந்துயர் புறங்கடை யகோ
 புரந்தனை யணைந்தவ ணிசைந்திட விரைந்தனள்
 பொருந்துழி புயங்க மனையாள்.

வழக்குரைத்தல்

மறைந்தவி ரிரும்பிறை யெனும்படி விளங்கிய
 வளம்புவி கொளுங்கொடி யையோய்
 குறைந்தவி னிலந்தவிர் சிலம்பெது பெறும்பரல்
 குழன்றென வவன்ற ரளமென்
 றறைந்தள விலங்கவ ரிடுந்தனெ கிழந்தனை
 அறைந்தன ணிலம்பட வுடைந்
 துறைந்தன சிவந்தரி பறந்தன சினந்தனி
 லுறும்பொறி பறந்த தெனவே.

அரசன் ஆவி துறத்தல்

தெட்டுமணி யுற்றன தெறித்தலும் விழித்துணை
தெரித்தவ னளித்த மகனாற்
பட்டவ னடித்திட வெனக்கொதி கொதித்துடல்
பதைத்திட வெறுத்த வசமாய்
இட்டமுடி வைத்திடு மெனைத்திருட னிற்புகல்வ
திற்பழு திலைத்தகு மெனா
விட்டன னுயிர்த்தனைய வெட்டுமவ னைக்கொணர
விட்டதென வக்கண மரோ.

எனக்கினி யனைப்பட வொறுத்தது பொறுத்தனை
இருத்திகொ லெனத்தழல் செறூஉ
மனக்கன விடைச்சிமி னுறுத்தளி விசித்தென
வடக்கரு முகப்பட ரிடத்
தனக்கன தியைத்துகிர் நகத்தினி லெடுத்துள
சளக்கரை முடிக்குதி யெனாச்
சினக்கணி னுறத்தலை திரித்தும் துரைப்பதி
செலுத்தின டனைத்தெரி கிலாள்.

எரிந்தன கொடுத்திற் னடைந்தவ ரிடம்பதி
இருண்டது புகைந்திட நிலஞ்
சரிந்தன கொடுங்கைக ளிடிந்தன நெடுஞ்சுதை
தரும்பொறி யினம்பொன கரங்
கரிந்தன குலைந்திடு சனம்படு புலம்பொலி
கடந்தது கிடந்த நிரையா
னிரிந்தன சுரிந்தற விரிந்திடு கருங்குழ
லிலங்கணி யெறிந்த பொழுதே.

கறங்குறு குடம்பையு ளடங்கின வவந்திகை
கருங்குயி லடைந்தொழி வகட்
புறங்கடை மருங்குள சுணங்கை வலங்கொடு
புகுந்தன திரிந்தன முகட்
டுறங்கெலி தியங்கிம ணகந்தனி லிறங்க
விலும்புலி கவர்ந்தன செலப்
பிறங்கனல் வளைந்திட முளிந்தற விழைந்தவர்
பெறுங்கதி யறைந்தன வரோ.

வேறு

எண்ணருஞ் சோலைக ளியானை யாயின
கொண்ணல மறுகெலாங் குதிரை யாயின
கண்ணகன் மனையிடங் கழுதை யாயின
புண்ணுறு முயிரெலாம் புலியி னாயவே.

திரிவரத் துளமதச் சேவ காம்பலம்
பரிவரப் பில்லன பதைத்து வீழ்ந்தன
சரிவரச் சாமுனந் தடிவி ருப்பினால்
நரிவரத் தொடங்கின திசைக னான்குமே.

பத்தினி மடந்தையர் பாலர் மூத்துளோர்
வீத்தக மறையவர் விருத்த ராதியாய்
ஒத்தவ ரொழிந்திட வொழிந்து ளாரொடு
முத்தமி கூடலை யழலுக் கூட்டினாள்.

மதுரைமாதேய்வம் வருவது கூறல்
அன்னகர்த் தெய்வத மணுகி யாயையிக்
கொன்னகர்ப் புறத்தசெங் குன்று மேவியே
முன்னிரட் டிகொளெழு நானே முற்றினின்
மன்னுறப் புகுதிபொன் னுலகு மானமேல்.

குன்றேறி விண்புகுதல்
என்றது போகலு மினிதென் றேகியக்
குன்றினை மேவிமெய் குறைவு தீர்கிலாள்
மன்றவ னாயகன் வருகை நோக்கினாள்
பின்றிகழ் வார்சூழற் பிடித்த நோன்பினாள்.

ஆவது காலையி லமரர் மாதரார்
பூவியன் மானமேற் பொலிந்து போந்திடுங்
கோவலன் றன்னொடுங் குறுக வாங்கதிற்
தேவுரு வாயினள் சேறன் மேயினாள்.

கண்டவர் கண்கணீர் கசிந்து வாழ்த்திடப்
பண்டவ ருதுவிஞ் சையர்கள் பாடிட
விண்டவர் பனியினீர் வியோ டாட்டிடக்
கொண்டவ னோடுவிண் குறுகி னுளரோ.

சோமாஸ்கந்த பண்டிதர்

— 1936

இவரது ஊர் தாவடி. இவர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடங் கல்வி கற்றவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமை பாற்றியவர்.

இவர் பல நூல்களுக்குச் சிறப்புக்கவி வழங்கியுள்ளனர்.

கணேசையர் இயற்றிய இரதவமிச உரைச்
சிறப்புக்கவி

பொன்னக ரயோத்தி யாண்ட புரவலர் தம்மின் மிக்க
மன்னவ னிரகு வென்பான் மரபினை விளங்கக் கூறி
யன்னதை யிரகு வம்ச மாமென வாரி யத்திற்
பன்னினன் காளி தாச பண்டிதன் பாவ லோனே. 1

அப்பெருங் காப்பி யத்தை யரசகே சரியென் றோது
மிப்பெரும் புவியி ராச னிருந்தமி ழதனா லாய்ந்து
திப்பிய வமிர்த மென்றே திசையுளோர் செவிம டுப்பச்
செப்பினு னென்றுந் தின்று செந்தமிழ் சிறக்கத் தானே.

செந்தமிழ்ப் பாவி னாலே செய்தவின் நூலின் மாடே
வந்தநுண் பொருளி யாவு மரபுளி விளங்கித் தோன்றச்
சந்தமா ருரையீ தென்று தமிழகஞ் சிறக்கு மாற்றாற்
றந்தனன் யாவ னென்னிற் சாற்றுவ னவனைக் கேண்மின்.

மதுரையில் வைத்த சங்க மாசிக பத்தி ரத்திற்
சதுரனாய்த் தமிழி ராம வவதார மாதி தர்க்க
முதிர்வினான் முறையே தீட்டு முதறி ஷடைய மேலோன்
மதியினி னுண்மை வாய்ந்தோன் மரபுளி நூல்க ளாய்ந்தோன்.

நன்னகர் நல்லை யாறு முகவனா நாவ லற்கு
மன்னிய மருகன் வித்வ சிரோமணி மதியி னுன்ற
பொன்னவ னனைய பொன்னம் பலவனும் புலவன் றன்பா
லென்னுட னிலக்கி யத்தோ டிலக்கண மினிது கற்றோன்,

சுன்னைவாழ் குமார சாமிச் சொற்றமிழ்ப் புலவன் பாலு
மன்னமாண் கலைக ளெல்லா மரிறபத் தெரிந்த செல்வன்
புன்னைவாழ் பூசு ரர்க்குட் புண்ணியப் புருட னான
நன்னயச் சின்னை யர்க்கு நற்றவப் புதல்வ னானேன். 6

மாசிலா மறைவ லாளர் மணியென வந்து தோன்றி
யாசில்சித் தாந்த நூல்க ளைமவுட னாய்ந்து முள்ளோன்
பூசிதன் குணத்தின் மேன்மை பூண்டிடும் புனித னானேன்
காசிப கோத்தி ரத்தோன் கணேசபண் டிதன்று னன்றே.

குமாரசுவாமிப் புலவர் மீது பாடிய கையறுநிலை

முன்னர்த் தமிழ்தெரி முச்சங்க நூல்கள் முழுதுணர்ந்தே
பின்னர்த் தமிழ்தெரி சங்கப் புலவர்கள் பேணநின்ற
சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவவன் றாலவுடல்
மின்னுற் றழியினு நின்புக மென்றும் விளிகிலதே. 8

முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள்

1853 — 1936

இவரது ஊர் புலோலி. தந்தையார் பெயர் மகாதேவ ஐயர். இவர் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடங் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : பசுபதிசுரர் அந்தாதி, சிவ பெருமான் அலங்காரம் என்பன.

சிவபெருமான் அலங்காரம்

போங்காணு மிவ்வுயிர் போனபி னிந்தப் புலையுடலம்
வேங்காணுந்தீயினில்வெண்பவியாகவெறும்பெரும்பொய்
யாங்காணு மிந்தப் புரைவாழ்வு போத வகமகிழ்ந்து
நாங்காணு நங்கள் பெருமானைப் பாடுது நாடுதுமே. 1

நீரேறு வேணிச் சிவபெரு மான்மிசை நேயமுட
னேரேறு நல்லலங் கசுரந் தமிழ் னியம்புதற்கு
நேரேறு மன்பார்க ணெஞ்சத்து ணின்றரு ணின்மலநற்
காரேறு மத்தக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே. 2

ஐங்கர முன்னவன் றந்தா யமலை யமரொருகற்
றங்க படிசு நிகர்ஞான மேனி யமலசுர
துங்க துவன்றுயிர் துன்பந் துடைக்குந் துரந்தரன்
பங்க முருது பரிந்தெனைப் பாலனம் பண்ணுகவே. 3

சிற்றம் பலவன் செழுங்கயி லாயன் சிறந்தவன்பர்
குற்றஞ்செயினுங்குணனாக்கொள் கோதிவி கோட்புலியைச்
செற்றங்கொ டன்றுரி தீரன் மலைவளர் செல்விவரன்
பெற்றம் பரிகொள் பெருமா னுயிர்க்கருள் பேரிறையே. 4

காலனுக் கஞ்சிக் கழலடி பேணிய காதலுறு
பாலனுக் கன்று பெரிதருள் செய்தற் பரவொளிகூர்
வேலனுக் கைய கீளையே துதிசெய் விருப்புடையேன்
மாலனுக் கங்கொளு மப்போ துமையுடன் வந்தருளே. 5

நீங்கிய நீதி கிசாசரர் தம்புர நீடமு
வீங்கிய மேனி மதன்புற மாசவி லோசனத்தி
னோங்கிய தீயிட் டெரித்தார் தமிழ்ந் குதவுவரே
லேங்கிய தீயின் மெழுகாய் வினைக ளிகலறுமே. 6

ஐயா வுனையிங்ஙன் வேண்டுகின் றேனன் றவுணர்புர
நொய்யாக வெந்தழ லூட்டினை யந்தக னோன்மைகெட
மெய்யாக நிற்பத மேத்தவெண் ணீறு விழையவண்மை
பொய்யாத வைந்தெழுத் தெண்ணந் போதம் புரிந்தருளே. 7

எந்தையிங் கியான்படு மின்னலை நோக்கி யிரங்குகிலை
முந்தைய வெவ்வினை மாகட னீந்த முயன்றுநீனைச்
சின்னதசெய் தேத்திப் பணிவேற் குயரருட் செல்வமளி
தந்தைய லான்மைந்தர் துன்பந் துடைத்தெவர் தாங்குவரே.

செம்மையன் புற்றழு தம்மேயப் பாவென்ற சீர்மகற்குக்
கொம்மை முலையழு தூட்டருண் மங்கையொர் கூற்றிறைவ
வும்மையி னன்மைகொள் புண்ணிய முண்டுகொ லுன்னடியை
யிம்மையி லிங்ஙன மேத்துகின் றேனினி யிங்கருளே. 8

உடல்பொரு ளாவி யெனுமுன்று மிங்கினி யும்மளவே
கடல்கெழு பாரிற் பிறப்பஞ்சி மின்று கலுழுகின்றே
னடல்கொள் வினைத்திற மார்த்துறு நீயிங் களியனைக்கை
விடலரி காணரு நிற்பதம் பேணும் விருப்பருளே. 10

சத்தார் புகழடி சார்ந்தவற் காகச் சதுர்மறையாந்
தத்தார் புரவி தனையூர்ந்து வந்து தளர்வகற்றிக்
கத்தார் கலியுல குய்யநின் னாரருள் காட்டினையா
லத்தா வடிய னலந்தே னயர்விங் ககற்றுவையே. 11

எல்லா வுலகு மொருதனி பேபெற்ற வின்னமுதச்
சொல்லா னொருபுடை சாரவைத் தாயன்பர் தொல்வினையுந்
செல்லாது சேவடி யீந்தரு ளீச சிவக்கொழுந்தே
கொல்லாது கொல்லும் வினையினி யாரிடைக் கூறுவனே.

கானவ னாகிமுற் காண்டவ னோடு கடுந்திறல்செய்
மானவ நாகிள வேனக் குருளை மகிழ்வுறுதா
யானவ நாகின் குழையாய் மலரொளி யங்கிரிகர்
மேனவ னாகிளர் பேரருள் வேண்டினன் மேவினனே. 13

வில்லவ னுக்கு மதிமலிப் பாடல் விரும்புமிசை
வல்லவ னுக்கு நனிபொரு ளீய வரைந்தனுப்பு
நல்லவ னுக்கு நலிபிரு ணீக்கறு நல்லொளிகு
ரெல்லவ னுக்குப் பணிசெயின் வெவ்விரு ளேகுறுமே. 14

வீழாமை வேண்டும் பிறவிக் கடலிடை வெவ்வினைகள்
சூழாமைவேண்டுஞ் சுழலாமைவேண்டுந் தொலைந்தலைந்து
தாழாமை வேண்டுந் தளராமை வேண்டுந் தருப்பமுறு
கீழாமை வேண்டுங் கரியோடு வேண்டிய கேடிலியே. 15

கங்கம் படர்புகழ் கந்தனைத் தந்து கலங்கிமையோர்
பங்கம் படர்பழி யாவையு நீத்தவ பண்டுநர
சிங்கம் படவென்ற சிம்புட் படிவநற் சீரிமையோ
ரங்கம் படவகி பூடண வீங்கு னடைக்கலமே. 16

போதக மென்றுணைப் பாதர்தம் போதம் புகுந்துளதேற்
பாதக மென்செயு மோதரும் வெவ்வினை பாவிநின்ற
தோதக மென்செயு மென்செயுங் கூற்றன் றொடர்கயிறு
சாதக மென்செயுஞ் சாவும் வராது சரதமிதே. 17

நல்லார்க ணுடப் பொலம்பொது வாடல்செய் நாதனக
வில்லா னிரசித சைலமில் லாக விழைந்தபரன்
கல்லாளை கன்ன னசையோடு தின்னக் கருதியவ
னெல்லாம் புரிதர வல்லா னெவர்க்கு மிறையவனே. 18

தாவர சங்கம வாருயிர்க் காருயிர் தாட்கமலப்
பூவர சங்கம ளீய மொழிபதி பூரணனே
தேவர சங்க மணியோ னயன்புகழ் தேவவெனைக்
காவர சங்க மளித்தருள் கண்ணுதற் காரணனே. 19

மானே றுயர்த்தரு ளாரியை பாகங்கொண் மானறிருமா
லானே றுயர்த்த வருள்வாரி வேதத் தரியபொருள்
மீனே றுயர்த்தவன் றீய வீழித்தவன் மேனியெழில்
வானே றுயர்த்த மகவானு நோக்கி வகுக்கலனே. 20

பாலங்கொள் செந்தழற் கண்ணுரை யேத்திப் பகர்வரிய
சிலங் கொளமன்னு சித்திபெற் றுய்வது சீர்த்திகொவிஞ்
ஞாலங் கொளநின்று நாய்போ லலைந்து நமன்கயிறு
குலங் கொளக்கண் டயர்வது சீர்த்திகொல் குழுமினே.

நலம்புனை யார்வ நிறைமனத் தானன்று நாடியொரு
குலம்புனை பூச லடியார்க ணோவடி கோலியிந்தத்
தலம்புனை கோயில்செய் வேந்தர்க ணோந் தனிமுதல்வர்
புலம்புனை நண்புற முற்புகு மார்வம் புரிந்தனரே. 22

சிலையினை யன்று சிலையாக்கொள் வீரரைச் செய்யவன்பு
வலையினை யிட்டிங் ககப்படுத் தாது வருந்தியருங்
கலையினைக் கற்றுந் துதியாத நாவினைக் கண்டிறைஞ்சாத்
தலையினை யேன்படைத் திட்டா னலர்கொள் சதுர்முகனே.

மருந்தே யருமைகொள் வாழ்வேயென் செல்வம் வளர்விறிக்கு
விருந்தே யெனநின்ற வெந்தா யருளின் விழைவினைவே
முருந்தே யெனுநகை மூர வரும்பு முகிழ்முலையோ
டிருந்தே யெனதுளத் தென்றுமெஞ் சாக்கதி யீந்தருளே.

அவ்வியம் பேசுவ ருனுண்பர் தம்மை யடுத்தவுயிர்
வெவ்விய காதகஞ் செய்குவர் நாய்கரி வெங்கமுகு
வவ்விய நின்ற புலையுடல் பேணுவர் வாழ்வருளுஞ்
செவ்விய பாதரைப் போற்றவுன் னார்கடஞ் சிந்தையுள்ளே.

பாணியின் மன்னிய மானீ ருவகைகொள் பண்புறுமோ
தோணியின் மன்னு கவுணியர் நான்மறைத் தூயதமிழ்
வாணியின் மன்னு நகையீர் விபஞ்சி வளரிசைகொள்
சேணியின் மன்னவர் பாடிசை யீரென்சொல் செஞ்செவிக்கே.

தூக்கார நின்ற கனக சபாநடத் தூமணியைத்
தேக்கார நின்றிட்ட தும்பிநற் போதந் திருந்துமன்பா
னோக்கார நோக்கித் தலையாரத் தாழ்ந்து நுவலருஞ்சீர்
வாக்கார வேத்தி வழிபட லேபெரு மாதவமே. 27

தோன்றாத் துணையைத் துகடர் சுபோத சுகவிளைவை
யீன்றாளு மப்பனு மேத மிலாநல் வினத்தவரு
மேன்றார மன்னுமெ னாவிபு மான வினையவரை
நான்றாநிந் நாளு மறியாத தென்ன நகையிதுவே. 28

தம்பிமுத்துப் புலவர்

1857 — 1937

இவரது ஊர் அச்சவேலி. இவர் நல்லூர்ச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் உறவினருள் ஒருவர். அச்சவேலியிலே 'சன்மார்க்க விருத்திச் சங்கம்' என்னும் பெயரிய சங்க மொன்றை அமைத்து நற்கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பி வந்தவர். அச் சங்கத்தினர் நடத்திய 'சன்மார்க்க போதினி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : சன்மார்க்கவந்தாதி, சன் மார்க்க சதகம் முதலியன.

சன்மார்க்க வந்தாதி

புழுவும் மலமுஞ் சலமுஞ் சளியும் பொருந்துமிந்தக்
கழிவுற்ற பாழுடம் பைப்பேணி யென்பலன் கண்டனையே
அழிவுற் றிடுபவர் தம்மைக்கண் டேனு மறம்புரியத்
தெளிவுற் றிடுமனம் வாராத தேது தெரிந்திலையே. 1

ஈனம தாய்வலி பேசியுல் லாச வினிமையுற்றும்
மேனி மினுக்கியும் வீரமொ டுஞ்செலும் வீம்பர்களே
கூனித் தடியும் பிடித்தே யடிக்கடி குந்திக்குந்திக்
கானில்விழுந்துந்தவழ்ந்துஞ் செல்வோர்களைக்கண்டிடுமே.

சன்மார்க்க சதகம்

ஏவுத விலாமலே தேனீக்கள் மதுவினை
யெடுத்துத் திரட்டிவைக்கும்
எறும்புகளும் வேறென்றி னேவுத விலாதபடி
யிரைதேடி வந்துசேர்க்கும்
காவல்புரி நாய்களெச மாணையறி யாதுவரு
கள்வர்தமில் வள்ளெனவருங்
காத்திருந் தூர்ச்சமதி பார்த்துநல முலவுசெங்
காந்தளது புட்பித்திடும்

சேவல்களு நேரம் தறிந்தமுறை யேயொருவர்
செப்பிடா மற்கூவிடுஞ்
சிறுவருந் தாய்தந்தை யுரைபகரு முன்னமே
செய்வதை யறிந்துசெய்தற்
கோவிலங் கிடுபுவியி லீதுநிகர் பாக்கியங்
கூறிடுகி லில்லையெனலாங்
குறைவற்ற வச்சுக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 1

சந்தன மரத்தருகு தன்னிலுறை நிம்பமுந்
தக்கவா சங்கொடுக்குஞ்
சவாதுபுனு குற்றிடும் பைக்குட் டிணித்திட்ட
சாணியுங் கமழ்வுற்றிடும்
கந்தமுறு பூவினைக் கட்டுசிறு நாரிலுங்
கருதுமண மதுநிறைவுறுங்
கடியவிர சத்துடன் சேர்த்திட்ட வங்கங்
கரைந்துமரு விச்சேர்ந்திடும்
விந்தையறு பரிதியின் சுந்தரக் கதிர்பெற்ற
வெண்மதிய மொளிபெற்றிடும்
விரைமருவு சந்தன மரைத்தசிறு கல்லும்
விரும்புவா சம்பொருந்தும்
குந்தமுறு துர்க்குணர்கள் சற்குணர்க ளொடுநிதங்
குலவிடிற் குணமுறுவரே
குறைவற்ற வச்சுக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 2

மிஞ்சுபிர யாசையொடு பயிர்செய்ய மாடுகள்
விரைந்துசென் றேயழிக்கும்
வீடினைப் பாடுபட் டுக்கட் டிடச்சற்று
வேளையிற் றீயழிக்கும்
குஞ்சினுக் காய்க்கோழி முட்டையைக் காத்திடக்
கொடுமரவு சென்றழிக்கும்
குயவனும் பலநாள் வளைந்தமட் கலமதைக்
கொடியதடி நொடியழிக்கும்

மஞ்சலவு புவியினி வெறும்புகுழி தோண்டமழை
வாரியது சென்றழிக்கும்
வல்லமையி னோடுபல நல்லபுத் திகடம்மை
மகவினர்க் குப்புகட்டிக்
கொஞ்சியே பெற்றார்கள் நன்னெறி பயிற்றினும்
குள்ளர்கூ டிக்கெடுப்பார்
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 3

கொடியர்தம் மொடுகூட நடவியவர் செல்கின்ற
குற்றமுறு வழியைநாடக்
குலவுநன் னெறியோட இலகிவளர் செல்வம்
குறைந்துளமெ விந்துவாட
மிடிமையா னதுகுட வினையங்க னைத்தேட
விண்குரோ தங்கள்நீட
விளங்குபொய் கொலைகளவு காமமுத லாந்தோட
விக்கின மெழுந்துமூட
அடிமையா யவகைகளி னடியினைக னைச்சாட
அனியாய தூட்டமூட
ஞமிவ னெனப்பலரு மாகாத வசைபாட
வரியமன முந்தளாடக்
குடியிலே தீப்போட முடிவிலா வினையுறக்
கொண்டகூட் டுறவாகுமே
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 4

தகாத செய்கையிற் பழகினோரதனால் நாசமடைவர்
ஆழமுற் றிடுநெடிய கடலிலே அதன்மீது
அரியவங் கம்விடலிலே
ஆணவத் தொடுபுரியு மடலிலே பிறதார
மதைவிரும் பித்தொடலிலே
நீளமுற் றிட்டவெடி சுடலிலே மதுவகையை
நித்தமுந் தன்குடலிலே
நிறையவிட் டேயலம் பிடலிலே கொலைசெய்ய
நேர்ந்தே யுடன்படலிலே

ஈழமுற் றிடுபனையின் மடலிலே திடமின்றி
என்றென்று மேறிடலிலே
இதமென்று பழகினோர் சிலபோதி லவையா
விழப்பர்தம் முயிரையன்றோ
கோளமுற் றிடுபுவியில் நீளுசெந் தமிழறிஞர்
குலாவுயாழ்ப் பாணமருவுங்
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 5

துர்ச்சனருக்குப் புத்தி கூறல்
செற்றையிற் பல்லிதனை மெத்தையில் வளர்த்தினுஞ்
செற்றையைத் தேடியோடுந்
திராப் பிணிக்காக வோர்கூடு போட்டிடிற்
சீறியே நாயோடிடும்
உற்றவா பத்தால் விலக்கர வினைத்தொடினு
மோடிக் கடித்திடவரும்
உயர்ந்தவா னரமொன்று குளிர்காய வெனவெண்ணி
யொளியொன்று கண்டெழுந்து
பற்றையரு கிற்படியு மின்மினிப் பூச்சிமுன்
பாயவத னைத்தடுத்த
பட்சியைக் கோபித் தலட்சியம தாய்க்கொல்
பழங்கதையு மொன்றுண்டலோ
குற்றமுற் றோர்க்குநல முற்றபுத் திகள்சொலிற்
கோபித் தகன்றுவிடுவார்
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 6

பெரியோரியல்பு

மற்றவர்கள் வசைசொலார் வன்மமது வைத்திரார்
வஞ்சமுறு வார்த்தைபேசார்
வல்லமைகள் சொல்லிடார் பொல்லாத பேர்களொடு
மனநேச மாயிருக்கார்
உற்றநே சர்களடக் கந்தன்னை வெளிவிடார்
உண்மையை மறைத்துவைக்கார்
ஓரவா ரஞ்செய் திடர்களவு செய்பவர்க்
கொருபோது முதவிசெய்யார்

கற்றவர் தமைக்கனம் பண்ணுவார் பொய்சொலார்
காமமதி லேமழ்கிடார்
கள்ளினை யருந்திடார் உள்ளபொரு டன்னிலே
கனதரும மேசெய்குவார்
குற்றமற் றிடுமேன்மை பெற்றபெரி யோர்களுக்
குற்றவியல் பீதாசுமே
குறைவுற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 7

துட்ட செல்வரியல்பு
பெற்றவரை மதியார்கள் உற்றதமர் தம்மையும்
பேணியே வாழ்ந்திடார்கள்
பெரியோரை மரியாதை செய்பார்கள் பகையிகப்
பெருகினுங் கவனியார்கள்
கற்றவர் தமைக்கனம் பண்ணார்கள் காருண்ய
கர்த்தனையு மெண்ணிடார்கள்
கருதியே யெளியவர்க டம்மைகே சிக்கார்கள்
கைப்பொருளு முதவிடார்கள்
மற்றவரை வெல்லுதற் குற்றபொருள் மிகுசெலவு
வரினுமன மிடைவுருர்கள்
வறிஞருக் கற்பபொரு ளுறில்மனந் தாங்கார்கள்
வைபகந் தன்னில்மிக்க
குற்றமுற் றிடுசெல்வர் பெற்றவியல் பீதெனக்
குணமுட னறிந்திடுகவே
குறைவுற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 8

நற்பெண்டிரியல்பு
கணவன் சினந்தே யடிக்கினு மறுத்துமொழி
கழறிடா துளமெலிபவள்
காரியங் கண்டுதன். கணவனது மனதைக்
கரைந்திடச் செய்திடுபவள்
பணமின்றி யேமிடிமை பற்றினும் பொறுதியொடு
பரமனைப் பணிகின்றவள்
பசித்தவர் சலித்தவர் தமைத்தா பரிப்பவள்
பரிவுடைய மொழிபகர்பவள்

சணமும் தரித்திடாத் தயவோடு பணிசெய்து
தலைவனைப் போற்றிடுபவள்
சந்தோட மாகவே பிறவாட வன்முகம்
தன்னையே பாராதவள்
குணமும் திடுங்குலக் கொடியென்ப துண்மையே
குலவிநல மிலகிவளருங்
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 9

தந்தையரியல்பு

பாலகரை நன்னெறி பயிற்றிடுத னித்தமும்
பாடசா லைக்கனுப்பல்
பரிவுடன் றன்னு வியன்றளவு கலைபல
பயிற்றிடத் தெண்டித்திடல்
சோலிசெய் தேகேட்ட பொருளைக் கொடுக்காது
சுகுணமொடு கேட்டபொருளைச்
சோர்விலா தீந்திடுத றுங்கமுறு மங்கமது
சுத்தமாக் கப்பயிற்றல்
போலிசேர் துட்டகுண பாலர்கூ டிடமதிற்
போகாம லேதடுத்தல்
பூரணன் பதரிதம் போற்றப் பழக்கலிலை
புத்திசெறி தந்தையியல்பே
கோலமுறு தாலபூ கங்கதலி யாதியன்
குலவிமிக வழகுசெறியுங்
குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 10

அன்னையரியல்பு

சிறுவரைத் திட்டாமை தீயமொழி சொல்லாமை
திருடிடவி டங்கொடாமை
தீயபிள் ளைகளுடன் சேர்ந்துவினை யாடிச்
சினேகமுற் றிடவிடாமை
மறுவகன் றிடுமுணவ தாயினுஞ் சினமுடன்
வாதாடி யமுதுகேட்பின்
மகிழ்வாக வியாமை மாகோப வேளையில்
வருத்தியாக் கினையிடாமை

கறுவியே தண்டித் திடாமையெந் நேரமும்
 கனமான நேசந்தனைக்
 காட்டாமை கெடுபுத்தி யூட்டாமை யவர்கீர்த்தி
 கழறாமை யாகுமிவைகள்
 குறுகிடா நெறிபெருகி நிறையுமுத் தமதாயர்
 கொள்ளுமியல் பாகுமன்றோ
 குறைவற்ற வச்சநக ருறைவுற்ற சன்மார்க்க
 கூட்டமுறு பெரியோர்களே. 11

சுவாமிநாத பண்டிதர்

— 1937

இவர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சார்ந்த கந்தர்மடம் என்னும் ஊரில் சின்னத்தம்பி என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். ந. ச. பொன்னம்பல்ப்பிள்ளையிடங் கல்வி கற்றார். வாழ்க்கையின் பெரும்பாகத்தைத் தமிழ் நாட்டிற் கழித்தார். சிதம்பரம், திருச்செந்தூர் முதலிய தலங்களிற் பிரசங்கங்கள் செய்யும் வழக்கமுடையராயிருந்தார். பல உரைநடை நூல்களை இயற்றினார்.

திராவிடப் பிரகாசிகைச் சிறப்புக்கவி

திராவிடநன் னான்மாண்பு தேருருந் தேறத்
 திராவிடப்ர காசிகையைச் செம்மை—விராவிடச்செய்
 தீந்தான் சபாபதியென் றேயிசைக்கு நாவலன்றான்
 றீந்தேன் றமிழருமை தேர்ந்து.

தேவாரத்திருமுறை முகவுரை

ஞாயிறு போலுமே ஞாயிறு போலுமே
 பாயிருஞ் சோதிப் பரம னளித்தரு
 டந்தி முகத்தனைச் சந்தத மெந்தஞ்
 சிந்தை நிறுவுதுஞ் சிந்தை நிறுவுது
 மெந்தவிக் கினமு மெமையணு காவணஞ்
 சிந்தி நல்லருள் செய்திடற் பொருட்டே.

முத்துக்குமர ஆச்சாரிய சுவாமிகள்

1883 — 1937

இவர் நீர்வேலி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த ஆறுமுக ஆச்சாரி என்பவரின் புதல்வர். இளமையிலிருந்து தெல்லிப்பழை வருத்தலைவிளான் என்னும் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தவர். ஆறுவது யாழ்ப்பாணத்தரசனாகிய பரராச சேகரன் (1467 - 1549) என்பவருக்கு முடி, செங்கோல் முதலியன செய்து கொடுப்பதற்கென இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட விசுவகர்ம குலத்தவரின் பரம்பரையினர். இவர் ஒரு ஞானியாக வாழ்ந்தவர்.

இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் :

‘கதிர்காம முருகேசர் ஆறுதார சடாட்சர அந்தாதி’, ‘வசந்தன் பாடல்கள்’, ‘தெல்லிப்பழை சிவகாமியம்மன் பதிகம்’, ‘வீமன்காமம் காமாட்சியம்மன் ஊஞ்சல்’, ‘வீமன்காமம் காமாட்சியம்மை பதிகம்’, ‘தியானயோக சரவண பவமாலை’, ‘பிரார்த்தனைப் பத்திரிகை’, ‘சடாட்சர தியானமாலை’, ‘உவ்வை வாசக உறுதி போதகம்’, ‘மணி வாசகர் சரிதை’, ‘சிவஞான தத்துவ தீபம்’ முதலியன.

தெல்லிப்பழை, கொல்லன்சீமாச் சிவகாமியம்மன் பதிகம்
 போற்றுமுயர் தாய்தந்தை யவர்களொடு தோற்றினோர்
 பொருளின்மனை வியர்மக்களும்
 பொருந்திய சகோதரர் சகோதரிக ளாதியாய்ப்
 புகல்வரு பலசுற்றமும்
 பொங்குபுக ழிதிதிகளை மனமகிழ்வி னில்வாழ்வு
 பூண்டுளோன் பாதுகாத்தல்
 பொற்புறுங் கடமையென இப்புலியில் மெய்ப்பட
 இயம்பினது நியல்லவோ
 ஏற்றமுறு மிந்நெறியில் நிற்பதற் கானபொரு
 ளீட்டமிக் காசையுற்றே
 ஏகியொரு பொருதிரைக் கடலூடு சென்றுபல
 இடநாடு நகர்வைகியும்
 ஈட்டினது மிகுபாவ மூட்டையே யல்லாது
 ஏதுமொரு சுகமுமுண்டோ
 ஏதேது உன்னைநா னொருகடிகை யாயினும்
 இடைவிட்டு நின்றதுளதோ

சாற்றிலோ எங்குநா னங்குநீ நின்றுமித்
 தரணியோர் செப்புமொழிபோற்
 சார்ந்தென் னுடன்நின்று சதிசெய்ய லாகுமோ
 தாய்பிள்ளை நேசமிதுவோ
 சன்மார்க்க நெறிநின்று தகுபொருள திட்டவுந்
 தருமநா லாராயவுந்
 தந்தைதாய் சுற்றம் விரும்பிய வளிக்கவுஞ்
 சார்ந்தோர்கள் பசிதிர்க்கவும்
 ஊற்றமுட னேமனெனை யணுகாழு னமரர்முனி
 யுயர்பூத ரதிதமகிழும்
 ஒப்பற்ற பஞ்சமா வெச்சம தியற்றவும்
 உயர்வர மெனக்கருளுவாய்
 ஓதரிய பன்னலந் தீதகல வருதெல்லி
 யோங்கிடுங் கொல்லன்சீமா
 உறைதரும் பரமான கதியுறுஞ் சிவஞான
 முதவிடுஞ் சிவகாமியே.

கதிர்காம முருகேசர் ஆடுதார சடாட்சர அந்தாதி

உதித்தே யெனதகங் கோவில தாக்கி யொருவிலின்பைப்
 பதித்தே யென்முன் வினையாவும் வடவன லாகப்பற்றிக்
 கொதித்தே யெரித்து வதைத்திடுங் கூற்றுங் கொடுங்கலியும்
 மிதித்தே யடியனைக் காத்திடும் மூவிலை வேற்சத்தியே.

சித்தத்தி லின்பமுந் துன்பமுங் கட்டிச் சுமந்துதிரிந்
 தெத்தெத் திசையினு மங்காடி நாய்தனை யேய்ப்பவலைந்
 தத்தத்தைத் தேடியிவ் வம்புவி யிற்பட்ட வத்தையுறும்
 இத்தத்தை நீகடந் தாறெழுத் தேணிதொட் டேறுநெஞ்சே.

பாழ்வினை முற்றும் படுகு ரணம்பண்ணிப் பற்றியெனைச்
 சூழ்கலி முற்றும் புறத்தே துரத்திச் சுடர்வடிவா
 யாழ்கட லுற்றெழுமாதித்தன் போலென் னகத்திருள்போய்
 வாழ்வுறப் பொற்கரம் விசினி ன்ருடும் மலைச்சிங்கமே.

வஞ்சமுற் றேபெற்ற மாதாப் பிதாத்தங்கள் மக்களுக்கு
 நஞ்சமிட் டாற்பிற ரார்தடுப் பாரிந்த நானிலத்திற்
 பஞ்சமுற் றேயெனை வாடும் படிக்குப் பணித்தினைத்துக்
 கெஞ்சவிட் டாலுனை யார்தான் றடுப்பர் கிரிக்கந்தனே.

மணிவாசகர் சரிதாமிர்தம்
 அரியயர்க்கு மளப்பரியான் பொருப்பதனை
 அகன்றுதிரு வாத லூர்பால்
 அந்தணர்தங் குலத்திலவ தரித்தரசற்
 கமைச்சருமா யசுவம் வாங்கப்
 பரிவினோடு பெருந்துறைசென் றருட்குருவாய்ப்
 பரனருளப் பணிந்து ஞானம்
 படிந்தேகிப் பெருமானு லடவிரி
 பரியாக்கிப் பரிக னைப்பின்
 நரிகளென வாக்கிடவும் அரன்நரனாய்
 மண்சுமந்து நடித்துக் கூடல்
 நகரச்சேவலினுற் பிரம்பினடி
 தாங்கிடவும் நலிந்து புத்தர்
 வரிசையகன் றுமையரா கவும்ஊமை
 பேசவும்மா தேவன் கையால்
 வாசகத்தை எழுதிடவுஞ் செய்யும்மணிவா
 சகர்சரிதம் வழுத்தல் செய்வாம்.

தந்தையர் தாயர் மகிழ்ந்து சிறந்து
 தழைத்திட அந்தணர் வந்துமி டைந்ததி
 விர்தை பொருந்து சடங்குகள் புந்திவி
 ருந்துணு மாறு புரிந்து முடிந்தன
 சிந்தைய ரும்பல சங்கையொ ழிந்துசெ
 முங்கலை யின்பல சிந்து கடந்தே
 மைந்த னிளம்பிறை யின்கலை யென்ன
 வளர்ந்து விளங்கின னங்கது காலே.

என்ற துஞ்சிவ மேது ஞானம
 தேது போதம தேதருள்
 கென்ற மைச்சர் வினாவ லுஞ்சிவ
 மென்ப தொப்பில தொருபொருள்
 நின்ற அப்பொரு ளதனை நெஞ்சில்
 நிறுத்தி வேறுள திரிபெலாம்
 நீக்கி ஆகம அளவை யாலறி
 வதுநி கழ்த்திடு ஞானமாம்

வேன்ற ஞானம தனுப வத்தில்
 விளங்க நிச்சய மாக்குதல்
 விளைவு பெற்றிடு போத மாமென
 வேவி ளக்கினர் நாதனார்
 துன்று செம்பொருள் கண்ட அந்தணர்
 நன்றி தின்றுரை சொன்னநீர்
 சோதி யாம்வட வாலி ருந்தவ
 ரேயெ னத்துதி குட்டினார்.

என்றிடலும் மன்றில்நட னம்புரியும் எம்பரமன்
 இன்பமுற நுங்கனவிலே
 என்றனது புன்பெயர் இயம்பினதும் உங்களின்
 இருந்தவம் முதிர்ந்ததிறமே
 நன்றுமிக நன்றென எழுந்தவ ருடன்வழி
 நடந்தனர் அடைந்துகடிதா
 நடந்தநட மன்றனை வணங்கினர் சயந்தரு
 நலம்பெற விரும்பிநடுவே
 நின்றிடலும் அங்கணர் குருந்தமிழ் லின்கணுரு
 நேர்பட எதிர்ந்துநிலவும்
 நெற்றியில் உடற்றிரு வினைத்தொடர் அகற்றுதிரு
 நீறுமிட் டெதிரிகளை
 வென்றிடுக என்றுவிடை தந்தனர் அருந்தவர்
 விரைந்துமணி மண்டபமதில்
 வெற்றமறு புத்தரேதி ரிற்றிரை விரித்தெழில்
 விளங்கனை இருந்தருளினார்.

திங்கள் சூடிய தம்பி ரான்திரு வாத லூரர் உரைத்திடுஞ்
 சிவமணங்கமழ் தேனெனுந்திரு வாசகங்கள் அனைத்தையுஞ்
 செங்க ரத்தில் எடுத்த ஏடு பிடித்தெழுத்துகள் தெளிவுறச்
 செம்மை யாக வரைந்த பின்பு திரும்ப வும்பெரு கருளுடன்
 சங்கை தீர்ந்த தவத்த ரேஅருள் சார்ந்த சைவர்கள் ஓதியே
 சஞ்ச லங்கள் தவிர்த்தி டச்சபை நாத ரைத்தலை மகனெனப்
 பொங்கு காத லுடன்பு கழ்ந்தக மாம்பொ ருட்கள் விரித்திடும்
 பொருளில்கோவைஎன ப்படுங்கவியும்புகன் றிடும் என்றனர்.

இங்கே வந்தென தெதிரே யேடதை
 எழுதிய மறையோர் எவரோதான்
 எங்கே போயினர் எங்கே போயினர்
 என்றே தேடினர் அருகெங்குந்
 தங்கா தோடி அலைந்தார் இதுவதி
 சயமென் ருர்தளர் வுற்றூர்பின்
 கங்கா தரன்இவர் என்றே கண்டு
 கரைந்தார் அவசம் அடைந்தாரே.

கடவுள்

உடலுயிரைச் செலுத்துபவன் கடவு ளென்பா
 ருள்ளமதைக் கடந்ததென உரைப்பார் மற்றோர்
 கடமெவைக ளோவவைக்குட் கலந்து நிற்குங்
 காரணத்தி னாற்கடவு ளென்றுஞ் சொல்வார்
 மடமையினுற் பலவாறு பெயரைச் சூட்டி
 வழிபடுவார் மாநிலத்து மக்க ளெல்லாந்
 திடமுடனே கடவுளுக்கு நாம ரூபஞ்
 செப்பவொனா தெனப்பெரியோர் தெரித்திட்டாரே. 1

கடமெனுமில் வுடல்தனையே நானென் றுன்னிக்
 காசினியில் மனக்குரங்காற் கலக்க முற்றே
 திடமடமுந் நன்மைதின்மை யின்ன தென்றுந்
 தெரியாதே மாப்புரினைப் பினால்ம யங்கித்
 தடமுடைய மண்பெண்பொன் னாசை தாக்கிச்
 சஞ்சலத்துட் பட்டுமலுந் தன்மை யாலே
 நடமிடுமிக் கூத்தெல்லா மாட்டு விக்ருந்
 நட்டுவனார் நானாரென் றறிவ தில்லை. 2

உலகுதனில் மனமோடித் திரிந்து பேய்போ
 லுலாவுதலா லுண்மைதனைக் காண்ப தின்றிக்
 கலகமிடு முலகாசா பாசந் தன்னிற்
 கட்டுண்டு பொறிமயங்கி யறிவுங் கெட்டுப்
 பலவிதமாம் பிறப்பெடுத்தும் விடுத்தும் பாடு
 பட்டுமெலிந் திடச்செய்யும் மனத்தின் சேட்டை
 விலகிவிடும் வரையுலகை மனத்தை விட்டு
 வேறுகப் பிரித்தெடுக்க முடியா தன்றே. 3

மனமதிலே யுலகமுற்றும் படிந்து நிற்கும்
 மாசால உலகில்மனம் பற்றி நிற்கும்
 தினமுமிந்த மனமுமூல கமுமொன் ருயத்
 துவிதமுற விருப்பதினாற் சிவம்ம னத்துற்
 பனமெனுமெய்ஞ் ஞானமது பலித்தி டாது
 பலிக்குமட்டும் மெய்ப்பொருளைப் பார்ப்ப தேது
 செனனமிறப் பெனுங்கடலிற் சிக்கச் செய்யுஞ்
 சிந்தனையா மனங்கடந்தாற் சிவந்தா னாமே. 4

நவமாய உலகமதிற் செனனங் கொண்டே
 நாட்டமுறு மாயையெலா மனுப வித்துச்
 சுவையுணவி னிச்சைபசி தீரு மட்டுஞ்
 சொகுசுடனே யுண்டவுட னெழிவ தேபோ
 விவையனைத்த போகமினிப் போதும் போது
 மெனவெறுப்புற் றுண்மையின்ன தெனவே நாட
 எவையெவைதா னெதிர்ப்படினு மவைக்குள் ளேநின்
 றியக்குமொரு சிவம்வெளிப்பட் டருளு மன்றே. 5

கண்ணாலே கண்டுணரத் தூல மாகக்
 காணநின்ற தோற்றமெலாஞ் சித்தின் தோற்றம்
 உண்ணாடி யறியுமவன் தேக மல்ல
 உள்ளிருக்குந் தேகியெனு மான்மா வானால்
 மண்ணாதி பூதவுடற் போர்வைக் குள்ளே
 மறைந்தவையாய்த் தோற்றநிற்ப தான்மா வன்றே
 பெண்ணொனோ டலியெனவே பேசா நின்ற
 பேருலகத் தோற்றமெல்லா மான்மா வாமே. 6

காணுமவ னான்மாவே யாகில் நேரே
 காணநின்ற காட்சிகளு மான்மா வன்றோ ?
 தோணுமெவற் றுள்ளுமொரு சிவம்ம றைந்து
 தொழிற்படுத்து முயிர்க்கன்மத் தளவாய்க் கூட்டி
 கோணுமனக் கோட்டமெலா மகற்றிப் பார்க்கிற்
 குவலயத்துக் கடங்களுக்குள் ளுடங்கி நின்று
 பேணுவதாற் கடவுளென்று மியவு ளென்றும்
 பேதமறப் பொதுமொழியாய்ப் பேசுந் தானே. 7

செவ்வந்திநாத தேசிகர்

1907 — 1937

இவரது ஊர் கரணவாய். சைவக்குரு மரபினரான திருஞானசம்பந்த தேசிகர் இவருடைய தந்தையார். இவர் சுன்னாகம் பிராசின பாடசாலையிற் படித்தவர். வித்துவான் கணேசையரின் மாணவர். 1923ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கத் தமிழ்ப் பண்டித பரீட்சையிலும், சம்ஸ்கிருத பண்டித பரீட்சையிலுஞ் சித்தியெய்தியவர். இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள்: நல்லைக்கோவை, மாவை மும்மணிமாலை என்பன. தமிழ்மாராய்ச்சி முதலிய உரைநடை நூல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டன.

திருநல்லைக் கோவை

இடமணித் தென்றல்

சோரிக் கறையயிற் சேய்நல்லை மாதூரின் ரெல்பதிக்கா
மூரிக் கடுவன் பயில வசைகொம்பர் முட்டவுடைஇ
பூரிப் பிரசத் தினாலுரு தேன்சென்று புள்ளலம்பும்
வேரிக் கமலநம் மூர்வயற் செந்நெல் விளைவிக்குமே. 1

பயந்தோர்ப் பழிச்சல்

நாதபஞ் சாக்கர மேனிப் பிரான்றரு நாதனலர்ப்
பாதபஞ் சேர்பொழில் சூணல்லை வாணன் பனிவரைவா
மாதபங் கானுதற் றேமொழிப் பைம்பொ னணிமகளை
மாதபம் போற்றிப் பயந்தோர்பல் லாழியும் வாழியவே.

பாங்கன் கழறல்

அறிவான் முதிர்ந்தவென் னொருயி ரண்ண லலைவெண்முத்த
மெறிவான் கடற்புனன் மாந்தும் பொதியத் திருடிக்குளஞ்
செறிவான் தமிழெரித் தோன்பொழி னல்லைச் சிலம்பிலொரு
மறிவாண் மதர்விழிக் காமனந் தேய்தன் மதியல்லவே. 3

நடுங்க நாட்டம்

பஞ்சர மேவுங் கிளிநிகர் மென்மொழிப் பாவைகொடுங்
குஞ்சர மொன்றுசெந் நீர்துவன் கோட்டொடு கோபம்விஞ்சிச்
செஞ்சர மேகொண் டவுணரைத் தேய்த்தவன் சேருந்நல்லை
மஞ்சர விர்தச் சுனைவள ரோங்கன் மருவியதே. 4

இறைவனை நகுதல்

மாயா வருஞ்சம்ர தாயலிவ் வண்ணன் மயிலுகைக்குஞ்
சேயார் திருநல்லைமாந்தழைகைக்கொண்டு செஞ்சரந்தான்
பாயா வுடல்பட் டிருவக் கலையொன்று பாய்ந்ததென
வாயா லுரைப்பவ ராவிரர் விரர் மதிநுதலே. 5

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்

தாரக மாம்பொரு டாதைக் குரைத்த தலைவன்றிரு
வேரக மார்குக னல்லூ ரிறும்புறை யாம்விலங்கு
மாரக மாற்றுங் குறவர் குலத்துளம் வாயினநீ
காரக மாளும் பொருநர் குலத்தினைக் காவலனே. 6

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்

பொறிசால் கருவண் டுறைதண் டலைநல்லைப் புண்ணியன்ற
கறிசால் வோங்குஞ் சிலம்பாநின் கைத்தழை கந்தரநேர்
வெறிசால் குழலெம் மடப்பாவை மாட்டு விரவினமற
நெறிசா னமரயிர்ப் பார்கொண்டு நீங்க நெறிநினக்கே.

கவினழி வுரைத்தல்

தெங்கங் கனியுதிர்ந் தோங்கும் வருக்கைச் செழுங்கனியின்
றுங்கம் பொலிகளை கிறிடப் பில்குஞ் சுவைமதுவைச்
சங்கம் பருகும் பழனநல் லூரர்தஞ் சாரனல்லாய்
அங்கம் மெலிந்து கவினழிந் தேன்றணந் தண்ணலையே.

வரைவு கடாதல்

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்

செந்தேன்றுளிக்கும் பொழினல்லை வாணன் சிலம்பவன்னை
வந்தே யெனதுமுன் னென்னை யழைத்து மழைவளரு
மிந்தே யனைய முகத்தாட் குறுபிணி யாதெனயா
னெந்தே மனம்பின் மறைத்துச் சிலசொன் னொடித்தனனே.

சேவிலி கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டு கேட்டல்
சீதையுங் கார்வண் ணனும்போல் வரும்பெருஞ் சீருடையீர்
போதையுங்கோலத்தளிரையுங்கொண்டபொழிநல்லேவே
ளோதையுந் தூவும் பொலிபுன லோங்கலி னோரண்ண லுங்
கோதையுங் கூடிச் சுரம்போகக் கண்டிடிற் கூறுமினே. 10

மாவை மும்மணிமாலே

காப்பு

சீர்மேவு மாவைநகர்ச் செவ்வேண்மேல் யானியற்று
மேர்மேவு பாமாலேக் கின்றுணையாங் — கூர்மேவு
வெள்ளைமருப் பைங்கரத்தண் மேவுமதி குடுசடைக்
கொள்ளைமதத் தும்பிமுகக் கோ. 1

வானூர் தருபொழின் மாவைப் பிரானடி மாமலரு
மானூர் முழுமதி போலு மிராறு வதனமுஞ்செந்
தேனூர் பசங்கடம் பார்பன் னிருபுயத் திண்மலையு
முனூர் சுடரிலே வேலுமன் றோவெம் முயிர்த்துணையே.

உறைவெண் சங்க வொண்புனற் பழனத்து
முட்டாட் டாமரை முழுநெறிப் போதிடை
வெண்பறைச் செங்கழன் மென்னடை யெகினக்
கவின்றிக் டொழுதி கண்படை பொருந்தும்
வளம்பொலி மாவைப் பழம்பதி வைகிய
கடம்பினெண் டாரோய் கடம்பினெண் டாரோய்
வெண்டிரை யரற்றும் வியன்பெரும் பௌவத்து
வீசம்புற நின்ற விறன்மாத் தடிந்தருள்
கடிகமழ்ச் செழுமலர்க் கடம்பினெண் டாரோய்
நின்னையெஞ் ஞான்றுந் நெஞ்சிடை யிருத்தியு
நின்புக மென்று மன்பினெடு புகன்றுந்
நின்னடி யென்றுந் நீணிலத் திறைஞ்சியு
நின்பா வியானென்று வேண்டு வதுதான்
பொன்னு மன்றே புடவியு மன்றே
மணமலி கருங்குழன் மடவா ரன்றே.
பெருமலந் துடைத்த பின்றைப் போழ்துறாஉ
மரும்பெறல் வீட்டி னமர்ந்தினிது நுகரு
மழியா விற்ப மடைதலா மன்னே. 3

மரந்திகழுஞ் சோலைசெறி மாவைநகர் வாழுங்
 கரந்திகழுங் கூரிலேவேற் கந்தா — அரந்தைகெட
 வேத்து மடியேன் இனிப்பிறவி சேராது
 காத்தலுனக் கம்ம கடன்.

4

மதிதங்கு பேரெழின் சூழ்கிடங் கேர்செய்நன் மாவையெனும்
 பதிதங்கு மாறிரு தோண்முரு கேசன் பதந்தொழுவார்
 நிதிதங்கு வாருயர் வென்றிகொள் வார்நல மீடுமொரு
 கதிதங்கு வாரென்று மோவாத வின்பமுங் காண்குவரே.

பொன்றிகழ் கொன்றைப் புதுமலர் குடைந்திடு
 மென்சிறை யறுபதம் விரும்புபண் பாட
 மண்டுதிரைத் தெண்கடன் மாந்திய மைம்முகிற்
 கண்டுபெரு மயிலினங் களிப்புட னூடச்
 சிறுகா லெறிதருஞ் சீரிள வேனின்
 மகிழ்வுறாஉங் குயில்கள் வருந்திமெய் வாட
 விண்டலத் தோங்கிய தண்டலை மாட்டு
 நலந்திகழ் காந்த ணனைமுறுக் கவிழும்
 மலிபெருஞ் செல்வ மாவையம் பதிவாழ்
 ஒலிகழற் றிருத்தா ளொருபெரு முருகனைக்
 கண்டிலார் கண்ணினை புண்ணே யென்றுங்
 கருதிலார் நெஞ்சகங் கல்லே பரிவுடன்
 இறைஞ்சிலா ரியாக்கை யியங்குறு மரமே.

6

அன்னத் தொழுதிவினை யாடும் பொழின்மாவைச்
 சொன்னத் திருக்கோயிற் சோதியே — நன்னர்
 அருணகிரி வள்ளறனக் கன்றருளு மாபோற்
 கருணைபுரிந் தென்னையுநீ கா.

7

இறைசேரு மிந்திரன் முன்னு ளளித்த வெழிலணங்கும்
 நிறைசேரு மீர்ங்குழல் வள்ளியும் பாங்கர் நயந்துறையச்
 சிறைநேரு மஞ்ஞையின் மீதமர் மாவைத் திருநகரான்
 கறைசேரு மோரயி லென்றனை யேயென்றுங் காப்பதுவே.

கரும்புய றிரிதருஉங் காயத் தோங்கிய
 விருந்தாட் கொழுமடற் றிருந்துபைம் புகத்து
 முற்றிய செங்காய் முணைகிழ்ந் துதிர்த்துப்
 புக்குத் திரளாய்ப் பொலிந்து கிடந்தன
 திங்கனி மிடைந்த செங்குலைக் கோழிலை
 யரம்பை வளர்க்குமா றமர்ந்தகால் வாயாற்
 பனிப்புனல் பாய்ச்சும் பருந்தொழி லாளர்க்குப்
 பாகு மடையுமா யெளிதிற் பயன்படுஉந்
 தட்பங் கெழுமிய தனிப்பெரும் படப்பைத்
 தெய்வநன் மாவைத் திருநகர் வைகிய
 விண்ணவர் பராவும் விறலுடைத் தேவே
 தீவினை வலியாற் சென்றுபுல னில்லாப்
 புல்லாய்ப் பிறப்பினும் புழுவாய்ப் பிறப்பினும்
 யானின் றிருவடி யெம்மையு மனத்தின்
 மறவா திருத்தும் வரமெனக் கருளே.

செய்து அலாவுதீன் புலவர்

1890 — 1938

இவரது ஊர் புத்தளத்துக் கருகாமையிலுள்ள காரை
திவு. இவர் இந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறியோர்
பரம்பரையினர். சரநூல், வழிநடைச் சிந்து, நவவண்ணக்
கீர்த்தனை ஆகியன இவரியற்றிய நூல்கள்.

தனிச் செய்யுள்கள்

அருவை அறிந்தவர் ஆயிரத்து ளொன்று
அருளை யறிந்தவர் இலட்சத்தி ளொன்று
குருவை யறிந்தவர் கோடியி ளொன்று
கருவை யறிந்தவர் காண்பது மரிதே.

1

வழங்கும் பணஞ்சரியாய் வாங்கிக்கொண் டென்பசிக்குக்
கிழங்கிந்தி டென்றுணைநான் கேட்டேன் — வழங்கினையிற்
கமலனே நாளைக் காலையிலே சத்தியமாய்
எமனுனைக் காண்பான் இரு.

2

சுகாதார விதி

கைவிரல் வாயினில் வையாதீர் எச்சில்
கண்டவிட மெங்குந் துப்பாதீர்
செய்வன திருந்தச் செய்திடில் என்றுஞ்
சேமமாய் வாழ்ந்திடு வீரேயருங்
கஞ்சா அபின்பல லேகியம் புகையிலை
நஞ்சே எனஉணர் வீரே
நெஞ்ச வரண்டு தேகம் மெலியும்
நீக்கிடு வீரவை தானே.

3

நாகமுத்துப் புலவர்

1857 — 1939

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த காரைநகர்.
இவரியற்றிய நூல்கள் : திண்ணபுரத் திருப்பதிகம்,
திண்ணபுர ஊஞ்சல் முதலியன.

காரைநகர்த் திண்ணபுரத் திருப்பதிகம்

சுந்தர மமைந்தகணி யுமையம்மை பாகமுஞ்
சுதனுறையு நின்கவானுந்
தூயமுக தாமரையி னழகொழுகு கருணையுந்
தோமிலா நகைநிலாவுஞ்
சிந்துநீ ரரர்சடா மகுடமும் வெண்பொடி
செறிந்தசெம் பவளவடிவுந்
திகமுசங் கொடுதோடு பூண்டவிரு கன்னமுந்
தேனிதழி மாலைமார்புஞ்
சந்தவுப வீதமு மான்மழுத் தீயைத்
தரித்தசெங் கரமலர்களுஞ்
சரணம் புயங்களுந்தனிவெள்ளை விடையின்மேற்
றமியனேன் காணவருவாய்
கந்தனைத் தந்தருளு காரண பூரண
கழனிவள நனிபொலிந்த
காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசுந்த ரேசபதியே.

1

பூமேவு வேதனும் பொன்மேவு மார்பனும்
போற்றுமடி முடிகடெரியாப்
போதனே வேதனே நாதனே நீதனே
புகழ்மறையின் முடியின்மணியே
பாமேவு கவிஞருரை பாக்களைக் கேட்டுருகு
பரமகல் யாணகுணனே
பாராதி யண்டங்கள் யாவையுந் தந்தவா
பற்றலர் புரஞ்செற்றவா
மாமேவு வடமேரு வில்லாய் வளைத்திட்ட
மாபரா பரவரதனே
மண்ணாதி யைம்பூத மானவடி வங்கொண்ட
மாதேவ யென்னையாள்வாய்

காமேவு கற்பகக் கையனே துய்யனே
கழனிவள நனிபொலிந்த
காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசந்த ரேசபதியே. 2

தற்பரஞ் சோதியே சாதிசுண மில்லாத
தலைவனே சாந்தமலையே
சதுர்வேத வாகம புராணங்க ளறியொணுச்
சச்சிதா னந்தசிவமே
அற்புதா னந்தவருள் பொழிகின்ற மேகமே
அறிவினுக் கறிவானவா
ஆதியே சோதியே யம்பலந் தன்னிலே
யரியநட மாற்றுமுதலே
சிற்பர வியோமசின் தாமணிக் குவியலே
தேனே நெடுஞ்சலதியே
தெள்ளமுத மேசென்ம மாற்றுதற் கடியார்கள்
தேடியலை யருமருந்தே
கற்பகச் சோலையே யென்றடிய னுன்றனைக்
கவிமலை சூட்டவருளாய்
காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசந்த ரேசபதியே. 3

பொல்லாத தியரொடு கழகந் தனிற்சேர்ந்து
போதகலை யூட்டுபாவி
போந்தவா துலர்மிடியர் தங்களுக் கன்னநீர்
போற்றியீ யாதபாவி
இல்லாத சொல்லியே கயவரைக் கவிகளில்
எடுத்துப் புகழ்ந்தபாவி
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மகலா
திருந்திட்ட கொடியபாவி
வல்லாள கண்டனாய்ப் படுவழக் குப்பேசி
வஞ்சித்த பெரியபாவி
வம்பர்க ளுடன்சேர்ந்து பஞ்சமா பாதகம்
வையத்தி யற்றுபாவி
கல்லாத பாவியேன் பொல்லாத குணநீக்கிக்
காத்திரட் சித்தல்வேண்டும்
காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
கதிசந்த ரேசபதியே. 4

அருமையுட னேபெற்ற தாயும்பி தாவுநல்
 லாசானு மிகவுமேன்மை
 யானகுல தெய்வமும் பிறவிப் பெரும்பிணிக்
 கருமருந் துஞ்சுற்றமும்
 பெருமைமிகு குறைவற்ற செல்வமுந் துணைவியும்
 பிரியமக ரரியநட்பும்
 பேசரிய பரகதிகொ டுத்தருள்செய் வள்ளலும்
 பிழையனைத் தும்பொறுக்குந்
 தருமதுரை யானவனு நீயென்று வந்துகின்
 சரணமே சரணடைந்தேன்
 தயவாக வேமன மிரங்கிநிர் மலமுத்தி
 தந்தெனையு மடிமைகொள்வாய்
 கருமைமயி லேறிவரு கந்தனைத் தந்தவா
 கற்றவர் விழுங்குகனியே
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

5

வஞ்சியர்க ளிளமதி முகத்திலே யவர்கண்
 மருட்டிலே மைப்பொட்டிலே
 மாடுனாத்த விழியிலே தேனாத்த மொழியிலே
 வண்டனைய கார்குழலிலே
 கொஞ்சுகிளி போற்பயிலு மிங்கிதந் தன்னிலே
 குஞ்சிரிப் பின்நகையிலே
 கொப்புச் சிமிக்கிபொன் னோலையணி காநிலே
 கோத்தமுத் தணிமார்பிலே
 சஞ்சீவி மலையையநிகர் முலையிலே இடையிலே
 சர்ப்பபட தடமடுவிலே
 சங்கவளை கொங்கைக் குலுக்கிலெளியேன்மனஞ்
 சாராம லருள்புரிசுவாய்
 கஞ்சனாயி ரைக்கொன்ற மாயவன் மைத்துனா
 கருணைநிதி யெனையாளவா
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிசுந்த ரேசபதியே.

6

அரிதான மானிடப் பிறவியைப் பெற்றுமென்
 னறியாமை நீங்கவில்லை
 அன்பென்று சொல்லவுங் கேட்டதிலை யானேனு
 மகந்தைசற் றகல்வதில்லை
 பெரிதான வெஞ்சின மடங்கவிலை யைம்புலப்
 பிழைவழி யொதுங்கவில்லை
 பேராசை தீரவிலை நல்லோ ரிணக்கமென்
 பிறவியிற் கேட்டதில்லை
 பரிதாவல் போலெங்க னுந்தாவு பாழ்மனப்
 பதைபதைப் பகலவில்லை
 பசுபாச பதிவினவி யெவ்வாறு தின்பதப்
 பங்கயத் தடைவதம்மா
 கரியமா றங்கையுமை யம்மையார் பாகனே
 கருணாகரக் கடவுளே
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிகந்த ரேசபதியே.

7

திருநாவ லூரில்வரு சுந்தரர் முனஞ்சென்று
 திருமணம் புரிபோதினிற்
 சிறுவனீ நமத்திமை யென்றொருபொய் யாவணஞ்
 செங்கைமலர் கொண்காட்டிப்
 பொருநாவின் வல்லமறை யோர்களவை முன்புமெய்ப்
 பித்தவரை வலிதினாண்டு
 பித்தனென நந்தமைப் பாடுகென வருளியிரு
 பேதையர்கள் காதல்பூட்டி
 ஒருநா ளிராப்போது தூதுசென் றும்பரவை
 யூடலையு மெளிதின்மாற்றி
 உணவுநிதி நெல்லாதி யுந்தந்து முதலைவா
 யுறுமதலை வரநல்கியுங்
 கருமாய் மலர்க்கழ லளித்தவா றெம்மையுங்
 கடைக்கணவைத் தருளல்வேண்டுங்
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிகந்த ரேசபதியே.

8

வாதமுதன் முப்பீணியில் விளையுமெப் பீணியுகினை
 மனதி னினைக்குமுன்னே
 வந்தவழி தெரியாம லோடுமே பொல்லாத
 வஞ்சனை வருத்தபில்லி
 ஏதமுறு குனியம் முதலான கர்மங்கள்
 யாவையும் நீருக்குமே
 இருளனெடு முனிகறுப் படல்வீர மாடனு
 மிடாகினியு மாகாளியும்
 பூதவே தாளவிற லேமனுட னவனேவல்
 புரிசின்ற காலபடரும்
 பொய்யாத நின்பெய ருரைத்திடி னடுங்கிவாய்
 பொத்தியே யோடிவிடுவார்
 காதலாய் நின்பெருமை யறிவதற் கெளியதோ
 காமனைக் காய்ந்தநிமலா
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிகந்த ரேசபதியே.

9

மாயமாய் மாதாவ யிற்றிலுரு வாகிமிகு
 மலமுத்தி ரத்துழன்று
 மாநிலந் தன்னிலே சேயெனத் தோன்றுசிறு
 மதலையாய்த் தானிருந்து
 காயம்வ லுத்தபின் நானென் றகங்கொண்ட
 காளையா கத்திரிந்து
 காமாதி நோயால் மெலிந்துடல் வருந்தியொரு
 கன்னியைம ணந்துபின்னுந்
 தேயமதி லெங்கெங்கு மோடியெந் நாளுகிதி
 தேடிப்பு தைத்துவைத்து
 தேகியென் போர்தமக் கியாமல் வீணிலே
 தினமுங்க ளிக்குமிந்த
 காயனெவ் வாறுனக் காளாவெ னருளுவாய்
 கங்கைபிறை யணிபிரானே
 காரைநகர்த் திண்ணபுர வாசனே நேசனே
 கதிகந்த ரேசபதியே.

10

வண்ணை நெ. வை. செல்லையா

1878 — 1940

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணை. தந்தையார் பெயர் வைத்தியலிங்கம். இவர் வித்துவசிரோ மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடங் கல்வி கற்றவர். மலாயா நாட்டிலே ஈப்போ திருவள்ளுவர் கல்லூரித் தலைமை யாசிரியராய் விளங்கியவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : பழமைப் பனுவல் ஐம்பா னேந்து, நல்லைச் சண்முக மாலை, வண்ணைத் திருமகள் இரட்டைமணிமாலை, வண்ணை வெங்கடேசப்பெருமாள் ஊஞ்சல், கதிரை நான்மணிமாலை, ஈப்போ தண்ணீர்மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை, வண்ணைத் திருமகள் பதிகம், அரிநாம தோத்திரம், நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திரு விருத்தம், வடிவேலர் திருவிருத்தம், வடிவேலர் ஊஞ்சற் பதிகம், வடிவேலர் திருவருட்பத்து, மதுவிலக்குப் பாட்டு, ஒழுக்க மஞ்சரி, காந்தி இயன்மொழி வாழ்த்து, மது மானிடக் கும்மி, நாவலர் பதிகம், இரமணமகரிசி பஞ்ச ரத்தினம், பாலர் பாடல் முதலியன.

பழமைப் பனுவல் ஐம்பானேந்து

எவனெருவன் ருய்மொழியை யினிதறியா திகழ்ந்துபிற
வேற்கின் ருனே
வவனுதித்த நாடுதனக் கரியபணி யன்னவன
லாற்ற லாகா
கவனமுயர் சமுதாய முறவுமக்கட் சுட்டிவைகள்
காண்ப தில்லை
தவனிடையி லாடையின்றித் தோண்மீதி லாடைகொண்ட
தன்மை யாமால். 1

அறிவாற்ற லொன்றேயா மாங்கிலஞ்சிங் களந்தமிழென்
றதனில் வேறு
பிறிவாற்றல்யாண் டுமில வுன்னுதலிற் பொருள்மொழியாற்
பேத மில்லை
பொறியாற்றல் மிகுபருத்தித் துறையாறு முகர்புரிந்த
புரையில் சீர்த்திக்
குறியாற்று மணிக்கூடெவ் வாங்கிலத்தி னுதவியினுற்
கூடிற் றம்மா. 2

கம்பரது கற்பனைக்கும் மிவிட்டனது கற்பனைக்குங்
காளி தாசன்
அம்பரமேற் செகசிற்பி யிருவரது நாடகங்கள்
அன்னம் பட்டர்
சம்பரமேற் றிசையிலிரு தக்கோர்செய் தருக்கநூற்
றன்மை கூறி
லும்பரோக்கு மாதலின லுள்ளொளியெம் மொழியுமன்றிங்
குணர்ச்சி யொப்பே. 3

செல்லவிடு மம்புசென்ற வழிநோக்கி மீளுவதுஞ்
சிலம்பு நூலிற்
சொல்லியயந் திரப்பொறியுங் கச்சியப்பர் கூறியதுந்
துரிசி லாத
நல்லியல்கார் நாற்பதினும் பெருங்கதையாம் பனுவலினும்
நவின்ற நுட்பம்
புல்லியபல் வகையான யந்திரமு மாய்ந்துகண்டோர்
புவியி லுண்டோ. 4

கடைச்சங்க மொழிந்தபின்னர் கிபியைந்தாம் நூற்றாண்டிற்
கல்விக் காக
நடைச்சைன முனிவரனும் வச்சிரநந் தியனாயோர்
நவமாஞ் சங்கங்
கிடைச்சடகோ பன்காலத் தொருசங்க மதுவொன்பான்
கிபிநூற் ருண்டு
கொடைச்சிந்தா மணியேற்ற புலவர்முந்நூற் றுவருமதிற்
கூடி னாரே. 5

வடநாட்டி விருந்தகல்விக் கழகமெனு “நாளந்தா”
மாண்பு தேரா
ரிடைநாட்டி லெவருமிரார் காசியினு மொன்றதுபோ
விருந்த தென்ப
தடநாடு காவிரிப்பூம் பட்டினத்து மொருகழகந்
தழைத்த தந்நாள்
திடமாடும் யாழ்ப்பாணந் தனிர்கழக மிருமுறையாய்த்
திகழப் பெற்ற. 6

384 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

சீரிரகு வமிசமுதற் பன்னூல்க ளரங்கேறிச்
சிறந்த சங்கம்
பேரிலகு யாழ்நகரிற் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டிற்
பிறங்கிற் றன்றி
யேரிலகு முச்சங்கங் களினுமெண்பத் தாறுநூ
றிரண்டு நீங்க
நேரிலகு நூல்களரங் கேறினவந் நூல்களெங்கே
நீர்வா யன்றே.

7

ஏரணமென் றிடுபாட லதனில்வரு நூல்களெல்லா
மெங்க ணாட்டிற்
காரணமா யிருந்துபல கலைத்துறையு மொளிவீசக்
கற்ற வல்லோர்
சீரணமா யினரேனு மன்னவராற் செய்துவைத்த
சிற்ப நுட்பம்
பூரணமா யின்றுமுள வந்நூல்கள் புணரியின்வாய்
புகுந்த வன்றே.

8

ஆதலினாற் பலநூல்கள் தமிழ்நாட்டி லரியனவா
யாழி வாயிற்
போதலுற மற்றுளநூல் துருக்கரது படையெடுப்பாற்
பொறியிற் பட்டுச்
சேதமுற வெஞ்சியன சிதலைபுழு வாதியசீர்
கிதைத்து நூறிச்
சாதலுறும் பேறுபெற்று லெங்ஙனுயர் வெடுத்தியம்புஞ்
சாதி யாவார்.

9

மின்னேரி கந்தளாய்க் குளவமைப்பும் பொலனருவை
மிளிரு லோகத்
தின்னூரு முருவங்கள் தாச்மகால் கட்டடங்க
ளியன்ற தஞ்சை
தன்னேருங் கோபுரம்மா வலிபுரத்துச் சிற்பநுண்மை
தளிக ளாதி
பொன்னோங்கு குகையசந்தா சிகிரியாப் படிமங்கள்
போற்றார் யாரே.

10

ஆடவர்போல் மடந்தையரு மாயுள்மறை நூலுணர்வி
 னறிஞ ராகிப்
 பீடமுயர் மருத்துவரா யிருந்ததுவும் பரிகரிக்கும்
 பிரச வத்தின்
 கூடலுறும் மருத்துவிச்சி யாயினது மந்நாளிற்
 குலவு மெங்கள்
 பேடகமாம் பரதகண்டந் தனின்முதலென் றெடுத்தியம்பும்
 பெருமை யுண்டே. 11

சரித்திரவா சிரியர்பிதா வெனுங்கெரடோ டசுவென்பர்
 தருக்கள் மீது
 தரித்திரமில் வளர்மயிரா மிஃதாட்டு மயிரினுந்
 றரமுஞ் சால்புந்
 தெரித்திடுபோல் விலையுயர்வுங் கொண்டதிந்தி யாம்பருத்திச்
 செல்வ மென்று
 விரித்துரைத்த மொழியிந்நாள் வேற்றரசால் வெறுமொழியாய்
 விளங்கிற் றன்றே. 12

எலிமயிரென் னுந்தொடரை யெடுத்தாண்ட தமிழ்நூல்க
 ளெழுத முன்னர்க்
 கலிகடந்த பிறநாட்டு வணிகமக்க ளாட்டுமயிர்க்
 கலிங்கங் கூறும்
 வலிமிசூந்த மொழியாலவ் வெலியாட்டுக் கொருபெயராய்
 வழக்கு வீழ்ந்து
 மெலிவடையா நின்றனவே தமிழ்நாட்டிற் றிரிபுமொழி
 மிகவு முண்டே. 13

காவிரிப்பூந் துறைமாந்தை முசிறிதொண்டி முதலான
 கரையி னெல்லாந்
 தூவிமுத்து மிளகுதந்தம் துணிமணிகள் கருங்காலி
 தூவெண் பட்டு
 நாவியகில் முதற்பொருள்கள் கொண்டேற்று மதிபுரியும்
 நாவா யோடு
 மேவியுறைந் தனர்யவன ரெனிலந்நாள் வணிகமுறை
 விளம்பற் பாற்றே. 14

வேறு

இத்தகை விரிந்த வறிவுபெற் றிருந்த
 விந்திய நாட்டுட னிலங்கை
 வித்தக நிலையி னிழிந்தது பெரிய
 விந்தையன் றெவ்வொரு தொழிலுஞ்
 சித்திசற் றில்லாச் சிலவகுப் பார்க்கே
 சேர்ந்ததென் றெழித்தபுன் மதியாற்
 சத்திகெட் டழிந்து தாழ்ந்ததற் கேது
 சாற்றுதல் மிகமிக நன்றே. 15

வண்ணை, வேங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல்

காப்பு

திருமேவு மணிமார்பத் தேவ தேவன்
 சீர்செறியும் வண்ணைநகர்ச் செம்பொற் கோயில்
 உருமேவும் பரமபதத் தொருவன் வேழ
 மோலமிட முன்னின்ற வுயர்வொப் பில்லான்
 மருமேவுந் துளபத்தார் வேங்க டேசன்
 மலரடிக்கே ஊஞ்சலிசை மகிழ்ந்து பாடத்
 தருமேவு தமிழ்மறைசொல் குருகூர் நங்கை
 தந்தவருட் சேய்மலர்தாள் சிந்திப் பாமே.

நூல்

பங்கயனு முருத்திரனுங் கால்க ளாகப்
 பராபரமே மணியார்ந்த விட்ட மாகப்
 பொங்குகலை ஞானமொடா கமநா லங்கம்
 பொருந்துமுப றிடதமுறுக் கிழைய தாகத்
 துங்கமிரு நால்வேதங் கயிற தாகத்
 துலங்குபிர ணவமேபொற் பலகை யாக
 மங்குல்தவழ் சோலைசெறி வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாடி ருஞ்சல். 1

தய்யபர வெளியேநல் விதான மாகத்
 துலங்குடுக்கள் நவமணியின் மாலை யாகப்
 பொய்கையொடு மூவர்தமிழ் விளக்க மாகப்
 போதாந்த மங்கலவா லாத்தி யாகச்

செய்யவனுங் கலைமதியுங் கவிகை தாங்கத்
திருமகளார் வலமார்பிற் சீர்கொண் டாட
வையமதில் வளஞ்செறியும் வண்ணை மேவி
வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 2

மன்னுமறம் பொருளின்பம் வீடு நான்கும்
மருவிநிறை சாமரையின் தொகுதி யாகப்
பன்னுவடந் தொட்டமரர் பணிந்து தாழப்
பரமபதத் தடியர்குழாம் பாதந் தாங்கச்
சின்மயசிற் பரவடிவே யாட ருஞ்சல்
திகழ்கருடத் துவசவே யாட ருஞ்சல்
வன்னமணிக் கோபுரஞ்சேர் வண்ணை மேவி
வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 3

செம்மலர்த்தாட் பரிபுரமுஞ் சிலம்பு மாடத்
திருமார்பிற் கௌத்துவமுந் திருவு மாடக்
கொம்மைபெறு புயமீதிற் றுளவ மாடக்
குலவுகரத் தாழிவளை கூடி யாடச்
செம்மல்முடிக் கருங்குழலுஞ் சுரும்பு மாடத்
தேறுமுக மதியருளுங் குழையு மாட
வம்மெனுஞ்சீர்க் கொடியாடும் வண்ணை மேவி
வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 4

தடமுறுகிற் குடமாடித் தழல்வாய் நாகந்
தன்மீது நடமாடித் தாழிக் காடிக்
குடமுறுபால் தயிர்க்காடி வெண்ணெய்க் காடிக்
கோலியர்தம் மனைதோறுங் குலவி யாடி
இடமுறுமென் னகத்தாடி ஈமத் தாடி
இரவுதவிர்த் தாடிவரு மீசா என்றும்
மடல்விரியு மிணர்க்காவின் வண்ணை மேவி
வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 5

எவ்வுயிர்க்கும் பராபரரே யாட ருஞ்சல்
இனியதமிழ்ப் பின்னடந்தீர் ஆட ருஞ்சல்
கௌவைதவிர்த் தாள்பவரே ஆட ருஞ்சல்
கருடனுரத் திருவடியீர் ஆட ருஞ்சல்

தெவ்வருயிர்க் காழிகொண்டர் ஆட ருஞ்சல்
 திருமகளின் மணவாளா ஆட ருஞ்சல்
 மௌவல்நகை வாய்ச்சியர்க்கும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 6

சாரங்க பாணிசம்பு சங்க மேந்தி
 தாமோத ராமுகுந்தா சலசை கேள்வா
 சீரங்க வாசவனே கேச வானீள்
 திரிவிக்கர மாபதும நாபா சீலா
 ஆரங்கொள் வனமார்பா மணிவண் ணுவென்
 றணிமுறுவ லரம்பையர்சீர் வடந்தொட் டாட்ட
 வாரங்கொ ளடியார்க்கும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 7

ஆரணத்து முதற்பொருளே ஆட ருஞ்சல்
 அக்கரமெட் டானவரே ஆட ருஞ்சல்
 வாரணமுன் வந்தவரே ஆட ருஞ்சல்
 வாட்கலியன் மொழியுவந்தீர் ஆட ருஞ்சல்
 நாரணநான் முகவரனே ஆட ருஞ்சல்
 நாதாந்த வடிவுடையீர் ஆட ருஞ்சல்
 வாரணங்கள் முழங்குவயல் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 8

கண்ணகன்ஞா லத்துயிரைக் காக்க வேண்டிக்
 கஞ்சன்மனைக் குழவியெனக் காண வந்தீர்
 விண்ணுமண்ணுந் தோயாநின் விழுதி யாலே
 வேண்டுருவந் தனையெடுத்தே விளங்க வாட்டி
 உண்ணுதரத் துதியாது உதித்தே மீள
 உலகொடுக்குந் திருவயிற்றீர் ஆட ருஞ்சல்
 வண்ணைநகர் வைசியர்கொண் டாட மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 9

சீர்மலிதா ரச்சுதரே ஆட ருஞ்சல்
 தேவகியா ரச்சுதரே ஆட ருஞ்சல்
 கார்மலிசீ ரங்கத்தீர் ஆட ருஞ்சல்
 கலிபணிசீ ரங்கத்தீர் ஆட ருஞ்சல்

தார்மவிநா லம்புயத்தீர் ஆட ருஞ்சல்
 சானவிநா லம்புயத்தீர் ஆட ருஞ்சல்
 வார்மவிசூழ் வளம்பொலியும் வண்ணை மேவி
 வாழ்வேங்க டேசுரரே யாட ருஞ்சல். 10

எச்சரீக்கை

சீரார்வண்ணை யூராவரு ணீரா குல்லைத்தாரா
 திருமாதுறை யொருமாதவ தேவா எச்சரீக்கை
 கூராழிசங் கேரர்கரத் தீரா பரநீரா
 குணபூசண வீபூசண குருவே எச்சரீக்கை
 ஆராவழு தனையாயடி யாராவழு தனையாய்
 அண்டாவரு கண்டாகண்டன் விண்டே எச்சரீக்கை
 வீராஅரி யூராபுரி கோராஅவ தர்ரா
 விமலாவிழிக் கமலாதரு வமரா எச்சரீக்கை. 1

காயாமலர்க் காயாவெண்ணெய் வாயா எச்சரீக்கை
 கதிராழிகொண் டுருளாழியைக் காத்தாய் எச்சரீக்கை
 ஆயாதையைக் காயாவருட் டோ எச்சரீக்கை
 அடியாரிடர் பொடியாவரு நெடியா எச்சரீக்கை
 வேயாஎச்ச ரீக்கைமுகிழ் மாயா எச்சரீக்கை
 மேலோய்எச்ச ரீக்கைதிரு மாலோய் எச்சரீக்கை
 நேயாஎச்ச ரீக்கைவண்ணை மாயா எச்சரீக்கை
 நீண்டோயெச்ச ரீக்கையென்னை யாண்டோ யெச்சரீக்கை.

பராக்கு

திருவளரும் வண்ணைநகர்த் தேவே பராக்கு
 சீர்வளரும் மகிழ்மாறன் பாவே பராக்கு
 பெருவளமை தருமுருக பேறே பராக்கு
 பின்னைமகி ழன்பான கூறே பராக்கு
 அருவளரும் விசையனை யளித்தாய் பராக்கு
 அந்தணன் புதல்வரை யளித்தாய் பராக்கு
 கருவளரு முயிருறையுங் கர்த்தா பராக்கு
 காலிங்கன் மீதருளு நிர்த்தா பராக்கு. 1

யாதவ குலத்தெழுங் கதிரே பராக்கு
யாதவ பராக்கிதை ஆதவ பராக்கு
மாதவ பராக்குவா மனனே பராக்கு
மாயா பராக்குவண மாலீ பராக்கு
பூதர பராக்குநதி பூத்தோய் பராக்கு
புண்ணிய பராக்குபுரு டோத்தம பராக்கு
சீதர பராக்குப் பராக்குதிரு வேங்க
டேசா பராக்குப் பராக்குப் பராக்கு. 2

வாழி

நீராழி வண்ணனடி நினைப்போர் வாழி
நிறைமொழியோர் பசுநிரைகள் நிதமும் வாழி
பேராழி மன்னுலகிற் பெருகி வாழி
பிறங்குவண்ணை நகர்வாழி புலவர் வாழி
சீராழி சங்குகதை சிலைவாள் வாழி
சீரியகற் புடைமையறஞ் சிறந்து வாழி
வாராழி சூழிலங்கை வடபால் வண்ணை
வாழ்வேங்க டேசுரன்றாள் வாழி வாழி.

கதிரை நான்மணிமாலை

நேரிசைவேண்பா

உற்றமணி மாணிக்க வொண்ணதியின் மீனினங்கள்
பெற்றதவ மென்னே பெருமானே — பற்றியகை
வள்ளியம்மைத்தாயினொடுமாண்புனலாட்டோங்குகையிற்
றுள்ளியநீர் தோயச் சுகம். 1

கட்டளைக்கலித்துறை

சுகமஞ்சசெஞ்சொற்றுணைவியர்பாங்குறத்தோகையின்மே
னகமஞ்ச வேற்படை கொண்டுநக் கிரர் நவைதவிர்த்தோய்
இகமஞ்ச புன்மை தவிர்த்தெனை யாள விதுதருண
ழகமஞ்ச சோலைக் கதிர்காம நாத வடைக்கலமே. 2

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

கலமற் றழிந்த மங்கையருங் கையிற் பொருளற் றிழிந்தவரு
நலமற் றவையிற் சோபனத்தி னுடல் தவிர்கை நானிலத்திற்
புலமுற் றதன லுன்பாதப் போதுள் ளிருத்தப் புரிகண்டாய்
குலமுற் றதிருங் கதிரைமலைக் குகசண் முகசிற் குமரோனே.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

குமைபடிற் றெழுக்கமுங் குற்சிதத் தொகுதியும்
பொய்யும் விருப்பும் புலைபிணி யடுக்கு
நையு மிடும்பையு நாணுடை மறவியு
மைய மொராஅ லையமு மினையன
பல்பொருட் பொதிகள் பாங்குட னேற்றி 5
வினையெனு மீகான் விடுப்ப வநிலை
கருவெனு நீணகர்க் கார்த்துறை நீரகத்
தைம்புலச் சுறவ மலமந்து தொடர்ப்
பிறவிப் பெருங்கடல் பெரிதுற வலைக்கும்
அவலத் திரையுவுட் டானாமை கொண்டு 10
பெயர்ப்பிட மெங்கணும் பிரியா துழன்றே
அயர்வுயிர்த் தகமகிழ் வடைய வவாவிப்
பற்றிய வெல்லாம் பாழ்போ யெழியக்
குடும்ப மென்னு முரண்பாறை தாக்க
வீழ்ந்து நிறையெனுங் கூம்பு முரிந்து 15
அறிவெனு நெடும்பா யலைந்து கிழிந்து
மன்னிய நன்னெறி மயங்கிய காயச்
சிறைக்கலங் கலங்குபு சிதையா முன்னம்
ஏனற் புனத்தம ரெயினர்தம் பாவையை
மார்ச்சால மாக வலங்கொண் டன்பர் 20
விழுமந் துடைக்கும் வேற்படை விமல
எழில்நதி கழிஇ ஏற்றிடுங் கோயி
லொளியுரு வாகிய வுயர்கதிர் காமத்
தையநின் னருளெனு மமைத்தார் பூட்டித்
திருவடிச் சேர்ப்பினிற் சேர்த்துமா செய்யே. 25

பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம்

1891 — 1941

இவர் மட்டுவில் உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை யின் புதல்வர். தந்தையாரிடமே இலக்கிய இலக்கணங் களைக் கற்றவர். சிறந்த இலக்கிய ரசிகர். பன்னிரண்டாம் வயதிலே பழனிப்பதிகம் பாடியவர், பல தனிப்பாடல்களை இவர் பாடியுள்ளனர்.

தனிப்பாடல்கள்

பாலரவி பலகோடி செஞ்சுடர் விரித்தெனப்
படரொளிசெய் திருமேனியும்
பரிவுடன் பெற்றசீ வார்க்கெலாம் பேரருள்
படைக்குங் கடைக்கண்களுங்
கோலமுறு பவளவா யுங்கொவ்வை யிதழ்களுங்
குறுநகையு மலர்வதனமுங்
குலவுநாற் கையுமக் கையினிற் பாசாங்
குசஞ்சிலை மலர்களைகளுஞ்
சீலமுறு மன்பர்தந் தஞ்சரஞ் சிதகஞ்ச
செஞ்சரண செல்வங்களுஞ்
செங்கமல வல்லியும் வெண்கமல மெல்லியுஞ்
சேவைசெய் பாராட்டுமெக்
காலமுறுஞ் சிறியனிரு கண்ணைவிட் டகலாது
காட்சிதந் தருள்புரிசுவாய்
காந்தர்கா மாட்சிநினை வாய்ந்தகா மாட்சிபுனை
காஞ்சிகா மாட்சியனையே. 1

ஓதரிய வென்குற்ற மெல்லா மொழித்தருளிப்
பாதம் பணியப் பரிசருள்வாய் — பூதத்
திடைக்கலந் தாயே யிடர்க்குடைந்தே னேழை
அடைக்கலந் தாயே யருள். 2

தோல் — சொல்லதிகாரச் சிறப்புப்பாயிரம்
 மணிவளர் மிடற்றுக் கடவுள்பொன் னடியை
 மறக்கிலாக் காசிப முனிவன்
 வழிவரு புனிதச் சின்னைய சுருணன்
 வளர்தவத் தருள்புரி மறையோன்
 அணிவளர் தமிழ்நூற் பரப்பெலாங் குசைநுண்
 மதியினு னாய்ந்தமிழ் தெனவே
 அருந்தமிழ்ப் புலவோர் விருந்தென நுகர
 வளமிலாப் பொருளுரை வரைந்தோன்
 நணிவளர் புலமை யீழநாட் டறிஞர்
 நமக்கொரு நாயக மெனவே
 நயந்தினி தேத்தும் பருணித கணேச
 ஞானஞ் சியனிலக் கணநூற்
 றுணிவளர் தருதொல் காப்பிய வுரையிற்
 றுறுமுநுண் பொருளிரு ளகன்று
 துலங்குற விளங்கிச் செம்மைசெய் தனன்பொன்
 னையனாந் தோன்றல்வேண் டிடவே. 3

இந்துமத பௌத்தமதத் தோட்பு
 மன்னிவள ரிந்தியா தேசமே இந்துமத
 மாதேவி வாழுமிடமாம்
 மாசற்ற திவ்யதரி சனமுடைய கடவுளர்
 வளர்த்தவம் மதமன்யமென்
 றுன்னவரு பன்மத நதிக்குலங் களையுண்
 டுவட்டாத பேராழியாம்
 ஒருமதத் தாலுமது வலிகெடா தெனினுமிக்
 காலத்தி லொழிகுடதிசைப்
 பின்னமுற மார்க்கங்க ளிடர்புரிய நம்மதம்
 பெற்றபெண் ணரசியாகிப்
 பெயர்வுற் றிலங்கையப் பான்சின மெழிலுடைப்
 பிரமதே சஞ்சியமென்
 றின்னதேத் தடல்கொண்டு மிளிரும் பௌத்தமத
 மீன்றவளை நோகவிடுமோ
 இறைவனரு ளாமிவை யிரண்டுமே நீடுழி
 யிருநிலக் கொளியெய்யவே. 4

புன்னேறி விலக்கு

தம்முடைய சாதியையுந் தம்முடைய பாசையையுந்
தம்முடைய நாட்டினையுந் தாழ்த்துரைப்பார்—புன்மைபெண்ணே
வேசியராய் முற்பிறப்பில் மானத்தை விற்றுண்ட
நீச சுபாவம் நினை. 5

நாட்டுப் பொருளிருக்க நாடாம லந்தியர்தம்
நாட்டுப் பொருளழகை நாடுவதேன் — வீட்டுக்
கொழுந னழகிலனென் றன்னியர்தங் கோலம்
விழைகுநரு முண்டுபுவி மேல். 6

அற்பகலா யாக்கைக் கலங்காரஞ் செய்வதினாற்
பொற்பகலா நேரதிதி போக்குகின்றார் — சிற்சிலரேன்
தீங்கில்பத நீருக்கேன் சீனிகைக்குந் தேய்நீர்க்கேல்
ஆங்கமைவ தென்றே யறி. 7

ஈழமண்டல சதகச் சிறப்புக் கவி

செய்தபிழை யெல்லாஞ் சிவனே பொறுத்தருளி
உய்யவருள்செய்யெனும்வாக்குள்ளுறையாப்—பெய்தளித்தான்
வெள்ளைக் கவியான் விதுமௌலிக் கொண்சதகம்
பிள்ளைக் கவியென் பிதா.

கண்ணுவர் சகுந்தலையை வழியனுப்புதல்
மங்கையிவள் செலும்வழியில் நறுந்தருக்கள்
நிழல்செய்து மவிக; மற்றும்
பொங்குமணல், தாமரையின் பொலந்தாது
போற்பொலிக; புனிதவாவி
எங்குமலர்ந் திலங்கிடுக; மந்தமா
ருதம்வீச இனியதோகை
யுங்குயிலுந் துணையாக; அறுதொடர்க்கண்
ணுகரம்போ லுறுகதூரம்.

மல்லை நமச்சிவாயப் புலவர்

1860 — 1942

இவரது ஊர் மல்லாகம். தந்தையார் பெயர் இராமுப் பிள்ளை. இவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் இலக்கிய விலக்கணங்களைக் கற்றவர். இவரியற்றிய நூல்கள் : சிவதோத்திர யமக அந்தாதி, ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம், ஆத்மலட்சாமிர்த மருந்து, சிங்கை வேலன் கிர்த்தனைகள், கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார் கீர்த் தனங்கள், பல ஊஞ்சற் கவிகள் என்பன.

ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்

தேனை நிகர்சொல் லெழாலையன் னூர்நகை தீத்துயிர்கொன் றானை நூகர்த லிலாதுசங் காளை யுறவுதெளிப் பாணையொ ரானைக்கோட் டைப்பழை யானைப் பணிந்துமன வாளை யிறவடைந் தாற்கிட்டுங் கைவன்னி யன்பதியே.

பாதகஞ் செய்தொல் புரத்தார் பதறப்பன் னாகந்தொட்ட மாதக லானைத் துணைக்கொண்மல் லாகத்தர் வல்லுவெட்டி மீதம ரந்தத் தனக்காறர் நட்பை விழைகுவரோ வோதிமீ சாலைய ராயப் பரந்தனை யொட்டுவரே. 2

விடத்தலை நேர்மற வன்புலத் தாரை விடாதுதனங் குடத்தனை யாரிள வாலையில் வாழ்வு குறைந்தழியுந் திடத்தினை யுற்றறச் செம்பியன் பற்றுச்செல் வோர்சிதையிச் சடத்தினைக் கொண்டினி யூராத் துறைதனைச் சார்குவரே.

மட்டுவி லானை மடக்கிப் பரன்றெண்டை யாற்றின்மதக் கட்டுடை யார்துணை வேண்டாநந் தாவிலைக் கண்டிடலாம் வட்டுறுவார்பண்ணைதோய்வாரிற்றூழ்த்திடினவல்லைபறை கொட்டடி கேட்குமுன் னாவரங் காலர்கைக் கொள்ளுவரே. 4

முன்னீ வினைபருத் தித்துறை மேவிய முனையர்தா மன்னூரில் வாழ்விற் றனங்கிழப் பார்புல வஞ்சரைமெய் துன்னுலை யிட்டு வறுத்தலை மேவிச் சுழிபுரம்போய்ப் பன்னு லையநணி யத்வாம் புலத்திற் படிசுவரே. 5

நச்சியல் சொன்மத வாச்சிக ணட்பொடு நாளும்வட்டக்
கச்சியை யும்முலைத் தீவையுங் கண்டுங் கருதுவரோ
மெச்சுவ ரோவினிப் புத்தூரை மேதியி லூரெழுவா
னச்செழு வான்வர முன்சங்கா ரத்தையை யண்டனன்றே.

அணைவியை யாச்சித்தங் கேணியர் பண்டத் தரிப்புடனே
துணைவியை நீங்கிலென் கந்தர வோடையிற் சென்றிருந்தென்
கணையலை காலி யுடுப்பிட்டி யாருங் கரவெட்டிவந்
திணையடி குடினுங் கோப்பாயைச் சேர்வ தெளிதலவே. 7

நாரந் தனையுடை யான்பூ நகரியி னண்ணுடையான்
றேருஞ்சன் னாக முடையானைச் சாவகச் சேரிதூர்இ
வேர்வந் தளவெட்டி பச்சிலைப் பள்ளி விளாங்குளம்போய்ச்
சேரும் படிசெலக் காரைக்கா லாளுகையிற் சிக்கினனே. 8

தையிட்டி யைவம்பர் தாக்க வெறிசர சாலையர்தா
மையிட் டிழுக்க மயிலையன் னரின் மயங்கிநிதம்
பையுற் றடுங்கொடி காமத் தழுந்திப் பதனிழந்தா
லுய்வுற்ற ஞான விளைவேலி சேர்வதுண் டோவினியே. 9

நற்சங்கு வேலியை யுங்கள கோவளர் நட்பவமாங்
கச்சங் குயவர்பண் டித்தலை யேறுவர் கட்டுவன்னக்
குச்சம ராடர்கொள் வார்கொக் குவில்பற்றை மேனிதிரைந்
தச்சங் களைகொளக் கைதடி கொள்ளு மறிந்ததுண்டே.

தாவப் பலாலிகொ ணீர்வேலி யார்படி தாவடியான்
மாவைப் புரிமுக மாலயன் றேடும் வயவையன்பிற்
போயிட்டி யையுறு வார்க்குநல் லூரைப் புரிவன்மண்டை
தவைத் தெரிக்குமுன் னேயொட்ட கப்புலந் தித்துய்யவே.

வடுமானிப் பாயவ ராலிய னோக்கியர் மாயவலைப்
படுவே னவாலி யரியாலைப் பள்ளியன் பற்றுடனீந்
திடுமாத் தனயனைக் கோண்டாவி லோடு மிறந்தொழியச்
சுடுவா னுடுவி லுடையான் சடையற் றுதிக்கிலனே. 12

தெருமந் துவிளந் தனபுரு வக்களச் சீரணியா
ரொருதந் துறளிடைக் காடுநெஞ் சேயொத்துக் கரணவா
யருமந்த வேலைவிட் டாயச்சு வேலி கடந்தெல்லிபோல்
வருமந்த கன்கை யுறிற்கைச்ச தீவினை மற்றுறுமே. 13

கண்டிக்கு நேர்சொற் கொழும்புத் துறைவஞ்சக் கட்செவிநெஞ்
சுண்டிக் குழியிலை யன்னூர்தம் பாலைபு வந்துமன
மண்டிப் பரந்து சுடும்விமன் காமவெவ் வாளியிற்பட்
டண்டத் தனையுங்கை விட்டிரு பாலைபு மற்றதுவே. 14

அக்காரை யூர்சக் கிரிவாழ்வு மந்தப் புரத்தொடவை
மிக்கார்ந்து தேசண் டிருப்பாய் நவக்கிரி மேயதென
மைக்கா ருறைமனை வண்ணூர்நற் பண்ணை வளமுங்கள்ளி
யங்காட் டினளுற வும்வேண்டி லர்மிக் கறிந்தவரே. 15

சிறுப்பிட்டி நேர்தனச் செம்மணி யார்சித் திரமொழியா
னிறுப்புற்ற நேய நிகளத் துரும்ப ராய்சிறுநூல்
விருப்புற்று நித்தம் பயில்வேன்சில் லாலைய மேவினுநெஞ்
சொருப்பட் டுறேனெனக் குண்டோ சுதுமலைக் கேகுவதே.

அந்நாயன் மார்கட் டணியாரங் கிரி மலையரவம்
முன்னாள் வழுதி பிரம்பூ றணிபுன்னை முன்னிணைவிற்
றன்ன லடியணி காங்கேயன் றந்தையைத் தாழ்மனமே
பொன்னாலை யன்றன் றிருவடி சேர்நிலை புல்லுதற்கே. 17

பொன்னைப் புகழ்திரு நெல்வேலி யில்லநற் புத்திரரை
மின்னற் பலத்தி யடியலை யென்ன விலகவிட்டு
முன்னைத் தவவலி கொண்டவ்வல்வாய்வினை முட்டறுத்துத்
தன்னை யறிந்தவாரச் சேர்ந்தான் களநஞ்சத் தற்பரனே.

மாகயப் பிட்டியை நேரந் தகன்வந்து வாவெனின்மே
லேகுவங் காலையென் றுவை லங்குழி யிட்டுதைக்கும்
போகவென் றுலந்த மாதோட்டத் தாரெமைப் போற்றிடுவார்
சாகமு னுந்தர்மஞ் செய்திருந் தாற்பயஞ் சற்றிலையே. 19

கரம்பொனிட் டாலல மாமாங் குளங்கொண்டு கச்சமர்பூங்
குரும்பையிட் டவளலாய்நகைகொள்ளவ் வெள்ளப்பரவை
திரும்பவொட் டாதாழ்ப்பர் வேசியர் சேர்வரி தேகரைபூர்
பெருந்துறை பென்றன்பர் பேசா லையவருட் பேறருளே.

மருதயி னுமட மாதூல னஞ்சச்செய் மால்வணங்கி
யுருகிவிள் ளாநின்ற மாலையன் விண்டனி யூறடையப்
பொருதகு ராபத்தை பூணக்கை வேலணை செட்டிக்குளம்
பெருகுமன் பானந்தச் சம்புத் துறையணை பேறரிதே. 21

மெய்நூல்கல் லாக்கட்டு வன்மாசு தோய்ந்து விளைமுமலப்
பைசார் புலோலிக ளாண்முள் ளியவளை பன்னரிய
நைவா ரிரண மடுவென்றிக் காயத்தை நாடியறிந்
துய்வார் பொறிமயி லப்பைய னாரரு ளுன்னிநெஞ்சே. 22

கிளிநச்சி யன்மொழி யன்னுங்கை யோதிநற் கேழ்கிளர்மை
யொளியுற் றிடவெழு துமெட்டு வாள்விழி யோதரிய
களியுற்று மாரியங் கூடலைக் காணம் மயிலியலா
ரளிபற் றிடாதெங்கு முள்ளாணை நெஞ்சத் தமைத்திடினே.

என்றுமுள்ளாத்தனையீறமுருக்கைம் புலத்தைச்செம்பொன்
குன்றன் புகழை நுணாவில்வை நித்தமுங் கோதகல்சீ
ரொன்றும்வற் றுப்பழை யார்சாது சங்கத்தை யொட்டுநெஞ்சே
சென்றுமன் ருடியை மன்றாடு முன்வினை தீர்ந்திடவே. 24

சொல்லுயர்ஞான மிகமண்டு மண்டையர் சோர்வடையார்
வல்ல விலாங்குடை வான்மதி கொண்டிங்கு வாழ்வார்கன்ம
வல்லலைக் கொத்திய வத்தை யறநெடுந் தீவினைத்துப்
பல்லவ ராயர்கட் டாயன் பணிகழல் பற்றுவரே. 25

சாவகச்சேரி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

1862 — 1942

இவர் சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த சங்கரப்பிள்ளை என் பவரின் புதல்வர். வித்துவசிரோமணி ந. ச. பொன்னம் பலப்பிள்ளையிடமும், மட்டுவில் வேற்பிள்ளையிடமுங் கல்வி கற்றவர். சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பண் டிதராயிருந்தவர். இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள் : 'இராமநாத மான்மியம்', 'அருணாசல மான்மியம்', 'பன்றி மலையரசன் கோவை' முதலியன.

அருணாசல மான்மியம்

சர்வகலாசாலைத் தாபனம்

இந்த நாட்டினுக் கெதினெதி னேற்றங்க ளெனவே முந்த முன்னினன் முறைமுறை சிலச்சில முடித்து வந்த மன்னவ னின்னமும் வேண்டுவ மதித்தே யந்த நாளினி னருஞ்செய லொன்றினை யறிந்தான். 1

சென்னை கற்கையே பம்பையா நகர்களிற் சிறக்க முன்னை தொட்டிது முகமென வமைந்தது முறையே யென்னை யிப்பெருங் கொழும்பினுக் கில்லையென் றிருக்கிற் பின்னை யிவ்விலங் காபுரிக் கென்னைகொல் பெருமை.

இலக்க ணத்துடன் கணிதமு மிரண்டுகண் ணைவற்றிற் றுலக்க முற்றவ ரிலங்கைநம் மாணவர் துரிதர் வலக்க ணோர்கலா சாலையு மிவ்விடை வருமேற் கலக்க மற்றிவர் காண்குவர் கலைக்கடற் கரையே. 3

என்று தானிது வந்திடும் வந்திடி னெனக்கு மன்று தான்றுயில் வந்திடு மென்றுதன் னகத்தி லொன்று தானகோ ரரத்திரம் டினைவதா யுறைந்தான் நன்று தானென நாடுகின் வருவது நலனே. 4

பாரி னல்லவ னீழமென் றெடுத்திவன் பகர்ந்த
 ஆரி னல்லவ னுத்தமன் கலைகளி னுயர்ந்த
 பேரி னல்லவன் சேரரு னைசலப் பெரியன்
 றேரி னிச்செய லுலகினிற் செயற்கருஞ் செயலே. 5

வேறு

மட்டிவண் புகல வொண்ண வாலறி வுடைய வள்ளன்
 முட்டிவ ணிதுவே யென்ன முழுவது முன்னி முன்னி
 யட்டிவண் வேண்டி யேதொள் ளாயிரத் தாரு மாண்டு
 தொட்டிவ ணதற்கே யானதொடக்கங்கள் செய்வ தானுன்.

பன்னவு முடித்து மென்றே பகரவு முயல்வ தென்ன
 வுன்னவு மரிய தான யூனியே சிற்றி யிங்கே
 யென்னவு மின்னு மிந்த விலங்கைக்கு மகுட மாக
 மன்னவுஞ்செய்யவையன்மகாசபையொன்றுசேர்த்தான்.

குலத்துளோர்தம்மைமேலாங்குறைதவிர்செல்வார்தம்மைத்
 தலத்துளோர் தமக்கு ளின்னுந் தகுமுத்தி யோகர் தம்மை
 நலத்துளோர் தம்மை யாய்ந்தே நாடிய கரும சித்தி
 வலத்துளோனமன்னன்மகாசபைக்கங்கஞ்செய்தான்.

நாட்டமா மவைக்குத் தானே நாயக மாகி யேந்தல்
 வாட்டமா மனத்த னாகி மன்னிய குறைகள் காட்டி
 நீட்டமா மதிப்பின் மிக்கீர் நிறைதரு புகழின் மிக்கீ
 ரீட்டமா மறிவின் மிக்கீர் கேண்மினென் றிவற்றைச் சொல்வான்.

சீர்வள மான தேயஞ் செழிப்புள தான தேயம்
 நீர்வள மான தேயம் நெடுநிலத் தரிய தேயம்
 பேர்வள மான தேயம் பெற்றவர் நேருந் தேய
 மேர்வள மான தேய மெங்கணல் லீழ தேயம். 10

கதித்திடக் கற்றல் வேண்டுங் கைத்தொழில் பயிறல் வேண்டுந்
 துதித்திடற் கரிதே யான தொழில்களைச் செய்தல் வேண்டு
 மதித்திடத் தக்க வுத்தி யோகங்கள் வருதல் வேண்டுந்
 திதித்திட வந்த வீழ தேயமே லோங்க வேண்டும். 11

உன்னரு முயர்ச்சித் தான யூனிவே சிற்றி யென்னும்
முன்னரு மறிவு சான்ற முதற்கலா சாலை யொன்று
நன்னய மாக விங்கே நண்ணுமே விலங்கை தானு
மென்னதான் சொல்லு மைய யாரிதை யெண்ணு கின்றீர்.

ஒளியிலா மணியைப் போல வுயிரிலா வுடம்பைப் போல
வளியிலா வறத்தைப் போல வணியிலா மாதைப் போலக்
களியிலா ருமைத் தாய கழகம் திலாத போதிற்
றெளியிலா தீழ தேயஞ் சிறப்புப்பெற் றிருத்த வில்லை. 13

நட்டமே யான யாவு நாட்டினுக் குதவி யாக
வொட்டவே நாடி நானும் யூனிவே சிற்றி யொன்று
பட்டமே வின்னு மின்னும் பயிலவே தகுதி யென்னக்
கட்டமேயிலங்கைக்கென்னுக் காட்டினன் மறுப்புமன்னன்.

எவ்வெவர் தமக்கு மெங்க ளிலங்கைமே லுதவி யாக
வல்லவ னறிஞன் றன்மன் வளமவி யீழ நாட்டி
னல்லவ னென்றே யென்றும் நற்பெயர் நிலைத்து நிற்கச்
சொல்லவ னாயி ரத்துத் தொளாயிரத் திருபா னென்றில்.

ஈட்டினு விலக்கே யில்லா னேற்றபல் வருடங் காறுங்
காட்டினு னெடுத்துக் காட்டுக் காட்டித்தா னெடுத்துக் கொண்ட
பாட்டினு லீழ மென்னும் பாவைநேத் திரமே யாக
நாட்டினுன் கொழும்பி விந்த நற்கலா சாலை யொன்றே. 16

வேறு

ஆன்ற தாக வருமைக்கல் லூரியை
நன்ற தென்றிட நாட்டின னாட்டியே
யென்ற தேயென வெத்திசை தன்னினும்
பொன்ற வின்றிப் புகழையு நாட்டினுன். 17

தோன்ற வென்னிற் புகழொடு தோன்றெனச்
சான்ற நூலுகள் சாற்றிய வாய்மைபோ
லேன்ற கேள்வி யிலங்கரு னாசல
மான்ற சீரொ வனியிற் றேன்றினேன். 18

இன்ன வீழ்த்துக் கின்றி யமைகலாச்
சொன்ன வேற்றந் துலங்குங்கல் லூரியை
மன்ன னிங்ஙனம் வாய்ப்ப வுதவிய
வன்ன நன்றிக் கறிகுறி யாகவே. 19

இன்ன தாக வியற்றுங் கழகத்துள்
வன்ன மாயரு னுசல மாளிகை
யென்ன வென்று மிவன்பெயர் நீடித்தே
மன்ன வேயொரு மண்டபங் கோட்டினார். 20

யாதை யோதுவம் யாதைக் கருதுவந்
தீதை யோட்டித் திகழுங்கல் லூரிக்கே
யேதை மாருக் கிரங்கரு னுசலந்
தாதை யென்றுதே சாதிபன் சாற்றினான். 21

முந்தை வேந்தன் மொழிந்த முறைப்படி
சிந்தை தேர்ந்தனர் யூனிவே சிற்றிக்கு
விந்தை பெற்று விளங்கரு னுசலந்
தந்தை யென்றென்றுஞ் சாற்றுவர் யாவரும். 22

இராமநாத மான்மியம்

அமெரிக்கர் காட்சி பெறுதல்

வானுலவும் பச்சிலைக ளடர்ந்து சேர்ந்து
வயங்குமிளங் கிசலயங்கள் பொதுளத் தந்து
தேனுலவு மதுகரங்க ளிசைத்து மொய்க்கச்
சீதநறு மணிமலர்க டிகழப் பூத்துக்
கானுலவுங் கிளைகடொறுங் கருத்துங் கண்ணுங்
கவர்த்துபல நிறவிசைப்புள் ளினங்கள் பாட
மானுலவு மதியமுத கிரண மென்ன
மன்னுரிழற் றண்டலைகண் மலியப் பெற்றும் 1

பந்தமுற வலர்ந்தவெண்மை செம்மை யின்னும்
பலநிறமு நோக்கமுறக் கவினு கின்ற
கந்தமுள மலர்ச்செடிக ளிலைகண் மின்னக்
கைநிரைமேற் கோணவட்ட முறையின் வைத்த

நந்தவனக் காட்சிதனக் குலகி வீந்த
 நந்தவன மென்பதலா லுவமை யுண்டோ
 வீந்தவன மிடமிடங்க டோறு முள்ள
 விமையவரா ராமமென விளங்கப் பெற்றும் 2

விண்ணளவு மடுக்குமனை விரும்பு தெற்றி
 வேந்தரரண் மனையமைச்சர் சங்க மன்றம்
 பண்ணளவு சபையரங்கம் பத்தி முற்றப்
 பணிகுநர்தே வாலயங்கள் வகுப்புக் கேய்ந்த
 வெண்ணளவு கழகவிதம் விநோத சாலை
 யேற்றவபி டதந்தருபண் டிதர்கள் வைப்புக்
 கண்ணளவு நெடுவிதி கவலை சந்தி
 கண்டகண்ட விடங்கடொறுங் கவினப் பெற்றும்

தனமுடையோர் வறிஞருக்குங் கலைகற் போர்க்குந்
 தமதுமதம் பரப்புநர்க்குஞ் செய்யுந் தர்ம
 மனமுடையோ ரறிவுடையோ ராழ்ந்த பத்தி
 மாண்புடையோர் தாழ்ந்தகுணந் தயாவு தம்மாற்
 கனமுடையோ ருலகிலின்றி யமையா தாகக்
 கண்டசித்திக் கைத்தொழிலை விருத்தி யெய்தத்
 தினமுடையோ ரானவிவ ரமரப் பெற்றுஞ்
 சீர்படைத்துத் தான்சிறந்த தமெரிக் காவே. 4

காயமது பொருளாகக் கருத கில்லான்
 காசினிக்க னெருபாலுற் றழகு வாய்ந்த
 தேயமது காண்பலெனக் கருதி யொன்றுஞ்
 சிந்தைகொளான் கலமுர்ந்துசனமுங் கொண்டே
 நேயமது தூண்டநெடு நாட்கள் சென்று
 வினைவுமுடி பாகவென வினைந்து சென்ற
 தாயமது பெற்றகொலம் பசுமுன் கண்ட
 தனிநாவின் மேற்சிறந்த தமெரிக் காவே. 5

குடியரசு வழுவாமற் றனிக்கோ ஷோச்சிக்
 குறைதவிர்க்கு முறைமையுள வமெரிக் கானன்
 முடியரசு போலுமதோ வெனவு முன்னான்
 முதறிவு யிருக்குமதோ வெனவு யின்னுங்

கடியரசு போலாத நலஞ்சா நேயக்
காட்சிகளைக் கருதியுமே யிலங்கு மீழ்ப்
படியரசு புரக்குமமைச் சியலின் வாய்ந்து
பரவுபுகழ்ச் சேர்ராம நாத வையன். 6

ஆய்ந்துவரு மாயிரத்தின் மேலுந் தான்றெள்
ளாயிரத்தி யைந்தாகு மாண்டு தன்னிற்
ரூய்ந்துவரும் லிகிதருடன் ரென்மை பெற்றுத்
தொடர்ந்துவருங் காப்பினரு மெய்த வங்கே
யேய்ந்துவரும் பெருஞ்சலதி கடந்து பன்ன
ளெழில்வளங்கள் சாலமெரிக் காவு கண்டே
வாய்ந்துவருந் தனதருமா னந்த னோடு
மற்றுளரு மெதிரழைக்கக் கலந்தங் குற்றான். 7

கோனிருக்கு நகரதனுட் டலைமை பெற்றுக்
குலவுசுகந் தரவமைத்துத் திகழ்வ தான
தானிருக்கு மாளிகைமே லவாவுற் றங்கட்
டகுமமைச்சர் தனமிகுந்தோ ரறிஞ ரின்னும்
வானிருக்குந் திரியேக பரன்பா லன்பு
வரும்போத காசிரியர் மற்று முள்ளோர்
தேனிருக்குந் தாரகலத் தண்ண றன்னைத்
திரடிரளாய்த் தினந்தினமுங் காண்ப ரம்மா. 8

நீட்சியுட னுன்னதமும் பளிங்கிற் செய்தே
நிலவுநிரைக் கதவுகளுஞ் சிகர வைப்புங்
காட்சியுட னுலவுபல கணியு மன்னுங்
கல்லூரி தொறுந்தொறுமவந் தழைக்கச் சென்றே
யாட்சியுட னவர்நூலுண் ணாழ்ந்தங் குற்ற
வரியகருப் பொருளிதுவேன் றெடுத்துக் காட்டி
மாட்சியுட னற்புதமு மன்புந் தோன்ற
வகைவகையாய்த் தா னுபன்னியாசஞ்செய்தான்.

கள்ளுறையுந் தாரழகன் வாக்கொவ் வொன்றின்
கனிவினையுஞ்சுவையினையுமொளியுட் கொண்டே
வள்ளுறையுட் புகும்வாளின் மறைந்து மன்ன
வரைந்தவர்தாம் வைத்திடுவாக் கியங்கட் குள்ள

வுள்ளுறையுட் பொருளினையு நலித்துந் தாழ்த்து
முயர்த்துமொழி திறந்தனையுங் கூடுஞ் சங்கத்
துள்ளுறையும் பேரறிஞ் ருவந்து கன்னத்
தூற்றியபுத் தமுதமெனத் தெவிட்டா தூற்றார். 10

மேலுமுயிர் பதிபாச முன்று மென்னு
மேவுமிவை தாமாயி னநாதி மண்மே
லேலுமுயிர் சுடச்சுடரும் பொன்னை யொப்ப
விருவினைக ளொப்பளவு முடலைக் கொள்ளுஞ்
சாலுமுயிர் தானொருக்கா விரண்டு மெய்தல்
சாலாது சாலுமென றகுதி யன்ற
லாலுமுயிர் பிறப்பினுறும் பேத மென்னி
னதற்குவினை முன்னிருந்த தாகு மென்றும். 11

ஆய்ந்தபல நூலுணர்வா லளவை தானு
மமைந்தவுதா கரணமுட னெடுத்துக் காட்டி
வாய்ந்தபல கட்டுரையா லவர்தாந் தேற
மதியிருளுக் கொருசுடரங் குதித்த தென்ன
வேய்ந்தபல மதநிலையுந் தெரியத் தந்தே
யியம்புபன்னி யாசமழை பொழிய வங்குத்
தோய்ந்தபல ருதன்வாய்மை யுள்ள முற்றுந்
துணிந்துளங்கொ ளாசங்கை யகல்வ தானார்.

முந்துமுகங் கண்டளவி விருந்த தங்கண்
முகத்தினுந்தான் மொழியமுத வாரி பொங்கிச்
சிந்துமுகங் கொடுத்தளவிற் றேநேர் வாக்கைச்
சித்தசனே ரணியுருவைக் காத வித்தே
தந்துமுகங் கொண்டாடித் தமைத்தாங் காணுத்
தலைசிறந்த களிதூங்க நித்த நித்தம்
வந்துமுகங் கொண்டேக வவர்க்குத் தானோர்
மதித்ததனி விருந்தாகி வதிவ தானான். 13

தம்பு உபாத்தியாயர்

1863 — 1943

இவர் வேலணையைச் சார்ந்த சரவணை என்னும் ஊரினர். வேலணைக் கந்தப்பிள்ளையிடங் கல்வி கற்றவர். புராணபடனஞ் செய்பவர்.

இவர் பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் மீது பல தனிப்பாடல்கள் பாடியுள்ளார். நயினை நாகதீபப் பதிகம், நயினை நாகபூசணி இரட்டைமணிமாலை என்பன இவரியற்றிய நூல்கள்.

திரு நாகதீபப் பதிகம்

உலகெலா மொருமுதலை யுடையதில் தெனவாத
முண்டுடைய தென்பாருமோ
ஒருவருக் கொருவர்மா ருகவுரை யாடிநா
லொவ்வொன்று செய்துமலுவார்
இலகுபர ஞானவெளி யாஞ்சுயம் பிரகாச
விறைமைக் குணங்கள்பூண்ட
ஈசற்கு பின்னமாய் விந்துமோ கினிமா
னிடத்தகில மும்புரிந்து
கலகமிடு சமயகோ டிகளெலாங் கண்டுரிய
கதியளித் துண்மைஞானங்
கைகூடு பருவத்தை நோக்கியிரு வினையொத்த
காலைநற் கதியருளுமா
தலையளிசெய் மூர்த்தியா யண்டத்தி னிடைநாடி
தனிஞாக தீவுகந்தாய்
சரணநா கேசுவரி யேதயா கீதியே
சகம்போற்று பெருமாட்டியே.

1

ஓயாம லுனைவணங் காதவென் தலைதுறுகல்
உன்னடிய ரோட ளவளாய்
உன்சரிதை கேளாத வென்செவி வறுந்துளை
உனைத்துதித் தேதமும்பு
பாயாத விந்தநாத் தேய்கொழுப் பத்தியாற்
பாராத கண்கணந்தாம்
பரிவினா லுன்னடி யருச்சியாக் கைகள்மண்
பாவைகளு ளுலயத்தை

ஆயாச மின்றுகு மாதகா லசைதறிகள்
 அநவரத மாயாமமோ(டு)
 அமைசிவோ கம்பாவ னைக்குரித் தாகாத
 ஆக்கையோ பாழ்முருக்காம்
 தாயாக வெமையுதவு தையலே கைவிடிற்
 றமியனுக் குதவியில்லை
 சரணநா கேசுவரி யேதயா நிதியே
 சகம்போற்று பெருமாட்டியே.

2

கண்கண்ட தெய்வநீ யென்றுல கெலாமுதவு
 காணிக்கை யாம்பணிகளாற்
 கண்மறைப் புண்டதோ வெம்பணியீ னூர்பணக்
 கவிப்பான் மறைத்ததுண்டோ
 என்கொண்ட பத்தரிடு வில்தசக சிரமெலா
 மெதிரின்மலை போற்குவிதலா
 லெட்டியும் பார்க்கமுடி யாமையாய் விட்டதோ
 விறுமாப்பு வந்ததுண்டோ
 பண்கொண்ட கிதவொலி யாற்செவிடு மானதோ
 பரவையொலி மேலிட்டதோ
 பாவியேன் படுதுயர மும்வேண்டு கோளுமுன்
 பால்வெறுப் பாக்கியனவோ
 தண்கொண்ட முத்தமணி கங்கரீ யென்னிடைச்
 சற்றுநோக் கருளுகில்லாய்
 சரணநா கேசுவரி யேதயா நிதியே
 சகம்போற்று பெருமாட்டியே.

3

நாகைத் திருவிரட்டைமணிமாலை

வேண்பா

அருளினெலா மாக்கி யனுக்கட் களவா
 மிருவினையின் போகமே யீந்து — கருவாதை
 மீக்குதிநா கம்மே நிரைபிறழா முந்துகின்றேன்
 காக்குதிகை யாதே கசிந்து.

4

கலித்துறை

கசிவாக வெம்பவங் காயவென் றிவ்வுருக் காட்டினைகாண்
திசையாவு மெட்டிய சீர்நாகம் மேயுனைச் சேவைசெயப்
பசுபோக முண்ணுங் கரணமெல் லாஞ்சிவ பாவனையாய்
உசிதம் பெறுமென் றடைந்தேனவ் வாழ்வை யுதவுகவே.

வேண்பா

விதிவலியை வெல்லுதற்கு வேறுமருந் துண்டோ
நிதமுஞ் சிவத்தையுட்கொ ணீங்கு — மதுவெனவெம்
முதாளர் கூறுகின்றார் முகனுக்கு நாகம்மே
ஏதமறுத் தப்பெருவாழ் வீ. 6

கலித்துறை

அம்மேநின்செய்கையென்றாரெதையெதையாங்கிரந்தார்
தம்மா லுதவுசில் காணிக்கைக் கேதலை சாய்த்ததுபோல்
இம்மா னுடருக் குதவியவ் வுழை யிகமுகின்றாய்
விம்மா வழலொரு வேற்கோநா கம்மே விதிவலியே. 7

ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை

1860 — 1944

இவரது ஊர் வயாவிளான்; தந்தையார் பெயர் கந்தப் பிள்ளை. இளமையிலே நமச்சிவாயப் புலவரிடங் கல்வி கற்றார். 'கல்லடி வேலுப்பிள்ளை' என அழைக்கப்பட்டவர். இவர் ஒரு கண்டனப்புலி. நினைத்தவுடன் பாடுந் தெய்வீக சத்தி மிக வாப்க்கப்பெற்றவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : மாவைக் கந்தரஞ்சலி, மாவைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி தோத்திரம், கதிர்காம சுவாமி பதிகம், கதிர்காம சுவாமி கிர்த்தனம், உரும்பராய் கருணாகர விநாயகர் தோத்திரப்பாமாலை முதலியன. இவர் பாடிய தனிப்பாடல்கள் எண்ணிறந்தன.

விநாயகர் கலிவெண்பா

பொன்கதிரைத் தன்கதியைப் பூவிலொரு பாற்பரப்ப
வெங்கதிரி னாதவனும் வெட்கமுறீஇ — அம்புவியில்
ஈதீழ தேசமென வெண்ணிவான் புக்கவந்தக்
காரணத்தா லீழமெனக் கண்டபதி — மேலோர்
சிரமாம்வீ னுபுரமன் றிலத மெனக்கால்
பதியா முரும்பைப் பரத்தைப் — புலமேல்
கருணா கரக்கற் பகக்கன்றாய் வந்த
குருவே யடியனையாட் கொள்ளுந் — திருவேதார்க்
கோனே மருமானே கோவிந்தன் பூமினுக்குத்
தேனேநா னுன்பதியைத் தேடிவந்து — நானடையுந்
துன்பத்தை யோதிச் சுகம்பெறநீ காணாமல்
இங்கொளித்தால் நீதியென்று யார்சொல்வார் — வஞ்சக்
குணம்மாய முங்களுக்குக் கோத்திரத்துக் குள்ள
குணமென்ற துண்மையென்று கொள்ளத் — தடையேது
பெற்றபிள்ளை கண்ணீர் பெருகவழு தங்குமிங்குஞ்
சுற்றியையா ஐயா எனச்சோப — முற்றுக்
கதறி யழைக்கவவர் கண்ணெதிரே யோடி
அணையாத வன்கணுடை யாராய் — மறையுமன்னை
தந்தையெங்கு முண்டோ தயாபரமே நீமறைந்தால்
இங்குநா னாவது யார்க்குரைத்தோ — என்கருணை

வள்ளல்நீ யுன்னரிய மைந்தன்நா நென்பதைநீ
 அல்லவென்று சொல்லிவிட ஆகுமோ—பிள்ளையென்முன்
 வந்துகுறை கேட்டு வழங்கவரு ளென்னதடை
 எந்தவிதந் தள்ளிவிட எண்ணினும்நீ -- எந்தையுனை
 நானே விடேனேழை நானே சுவதுமுன்னை
 நான்திட்டி வைவதும்பின் நானமுதென் -- நாதா
 எனவிருகை கூப்பிக் கும்பிட் டேத்துவது
 மெதினா நெய்துமிட ராலென் -- றறிவாய்நீ
 பின்னைநான் விட்டுப் பிரிவதெவ்வா றிம்பரென்கண்
 முன்னேவா மூசிகமேற் கொண்டுகுறை -- என்னே
 எனக்கேளென் மேலே யிரங்கென் பிழையைப்
 பொறுத்தாள் பரத்தைப் புலத்தைங் -- கரத்துப்
 பெருமானே பேழை வயிற்றானே யேரம்ப
 கருணா கரக்கடவு ளே.

திருப்புகழ்ச் சந்தம்

உம்பர்தின மம்பதங் கங்கொளுஞ் சங்கரன்
 கங்கையெனு மங்கைமா றங்கையா ருங்குமர
 வுன்றனா ரம்புய பதங்கொளா நீசருட -- னுறவாடி
 ஒன்றின லுஞ்சுகங் கொண்டிடா தந்திபக
 லுந்துமா பஞ்சமின லுண்டுநோ வுண்டுமன
 மொஞ்சியாரோடுமுறைவிண்டிடாதஞ்சகிலை-யுடையேனாய்
 இம்பர்வா நீயருள வென்றுனார் பாதவர
 விந்தமே தேடிவிசர் கொண்டநாய் போலுலைய
 இங்குநீ யோடிமறை கின்றதா னாலுலகி -- லிதைநீதி
 என்றியார் கூறுவ தகன்றநால் வாயவரை
 யன்றுவேல் பகவெறிகு கன்றிரா கரதுணைவ
 எந்தநா ளும்வினையின் முந்தமா சிந்தைதுதி-யருணாதா
 அம்பரா தித்தனல வன்சொரு பத்ததுய
 ரங்கொளார் பத்தர்துய ரங்குநா றிக்கெடந
 லன்புகூ ரக்கரவருள் பொங்குபோ த்ப்ரபல-குருநாதா
 ஐங்கரா பூதவடர் பொங்கரா தேகநலி
 வண்டியோ டச்சுமன தொண்டர்பார் வைக்கருளு
 மம்பரா முருகனழல் வந்ததே வன்வடுகன் -- முதலோனே
 சம்பமா ரும்வலவை பங்கனே சம்பிரம
 சம்பனா சந்ததச வந்தரா கயமுகச
 ரன்றனா ருடல்தரைபு ரண்டுமா ளும்படிசெய் -- தகைவீரா

தண்டுவா வந்தரு துலங்குகா வின்பகுரு
லிங்கமார் சங்கமர்க ளந்தணர் தங்குமனை
சந்தமா ரும்பைநகர் வந்தவே ரம்பவர — தம்பிரானே.

பொருந்து தேகம் மனுவென வருள்கய முகலோலா
பொருந்தி யானிங் குறுதுயர் பொடிபட—அருள்வாயே
வருந்த நீகை விடிலதை முறையென மதியாதே
வளங்கொள் பூவிங் கடலுறு வாமனன்—மருகோனே
இரந்து நீயென் றுணையெனு மெனையிவ ணிகழாதே
இலங்குமாகின்மிசையெனின் விளியெதிர்—வருவாயே
உரும்பை பூரின் சுடரென வவிர்தரு முமைபாலா
உரங்கொள் பூதக ணேசகர் னாகரப்—பெருமானே.

காவடிச் சீந்து

கந்தனுக்கு முன்புவந்த சுந்தரகரு ணைகரேச
கற்பகக்கன் றேயெனைக்கண் பாரையா—உணைநான்
காணவென்முன் வந்துகிர்வை—கூரையா. 1

பாலர்முதி யோரெனப்பல் லோர்மடவா ராடவர்தம்
பாடுசொல்லி ஆறவர மோனமேன்—எம்
பதியெனு முனக்கிதவ—மானமேன். 2

என்துயரைச் சொல்லியழ ஒன்றிரண்டோ என்னிலுன்
னிரக்கமில்லை யென்கிலென்ன செய்குவேன்—ஏழை
எப்படிநா னிப்படியி—லுய்குவேன். 3

தொட்டவண்ட மாயிரத்து எட்டையு மரசசெய்த
சூரனல்ல நானொரேழை யேயையா—உனது
சோதனை யிதைப்பொறுப்பெ—னோதுய்யா. 4

பூர்வகர்ம போகமெனி னானுனைப் பணிவநதைப்
போக்கவென நீயறிய வில்லையோ—இல்லைப்
போவெனி லுனக்கதிழி—பல்லவோ. 5

அடிப்பது முன்கையெனை யணைப்பது முன்கையெனை
யடியனறி வேன்கிருவை கூரையா—இதோ
அன்புவைத் தெனதுமுகம்—பாரையா. 6

வட்டநிதம் பண்ணியன்ப ரிட்டசித்தி யெய்தவய
வைப்பதிவேற் பிள்ளைசெய்பா மாலையே—இதை
வந்தனைசெய வராதெம்—னோலையே. 7

ஐந்தெழுத்தை யோதவறி யேனர கராவென
அறையவறி யேன்கதியெற் கென்னையா—அறி
வற்றநாயென் னோடுனக்குச்—சன்னையா. 8

பெற்றபிள்ளை புத்தியற்ற பித்தனாக வந்ததென்று
பெற்றவர்கை விட்டதெங்கு முண்டுமோ—இந்தப்
பேதையைக்கை விட்டால்நீதிக்—கண்டுமோ. 9

எந்தவினை யுந்தவிர்க்கு மெந்தைவிக்கி னேசனென்று
இத்தரையோர் சொல்வதுபொய் யாகுமா—பொய்யா
மென்கிலுன்னை யாரும்நம்பப்—போகுமா. 10

ஆசிரிய விருத்தம்

வண்டுநற வுண்டுகளி கொண்டுகி தம்பாட
மயில்சிறை விரித்தாடமா
மரமிசை யிருந்துவா னரவின மினந்தேட
மலர்மணங் கமழவிரவித்
தொண்டரர கரவெனச் சங்குதுடி மணியினிய
தொனிசெயத் தூபதிபச்
சுடரவிர நான்கண்ட காட்சியின் மாட்சியைச்
சொல்லுதற் காயிரம்நாக்
கொண்டசே டனுமஞ் சுறீஇநாணீ னானதைக்
கூறவல் லவனல்லவே
குஞ்சிமுக நீவலவை வஞ்சியொடு தெரிசனை
கொடுக்கிவிது காட்சிமுன்னான்
கண்டகாட் சியினும்யோ சனைமடங் காமதைக்
காணவே யுனைவேண்டினேன்
கர்த்தனே யுயர்பரத் தைப்புலத் தத்தனே
கருணா கரக்கடவுளே. 1

கொடியவெம ராசன்வந் தெனைவருத் தாமலுங்
கூடுவிட் டாவியிடரங்
கொண்டுபிரி யாமலும் மரணபய மென்பதைக்
கொஞ்சமுங் கொள்ளாமலும்
படிமீதில் மனைமக்க னுறவந்நட் டார்பழுது
பாராட்டி யிகழாமலும்
பன்னுதே வாரதிநு வாசக முடன்சிறீ
பஞ்சாட்ச ரத்தையன்றி

மடியர்மொழி யெதுவெனுஞ் செவிகள்கே ளாதுமன
 வரதகுல தெய்வம்நீயே
 வாலசுப் பிரமணிய னேயெனுஞ் சொல்லென்
 மனத்தைவிட் டகலாமலும்
 கடியமன தேன்சயன மானவித மாவிவிடு
 கருணைகடை நாளருளுவாய்
 கர்த்தனே யுயர்பரத் தைப்புலத் தத்தனே
 கருணா கரக்கடவுளே.

2

கலிப்பா

ஐய நான் படும் வேதையை நிற்குரைத்
 தாற வென்கிலென் னாது மாறுதென்
 மெய்ந் நடுங்குதென் செய்வனுன் கிர்பையை
 வேண்டி டாவிடில் வாழா துயிர்விடல்
 வைய மீதி லுசித மெனமனம்
 வற்பு றுத்து திரங்கி யருளுமைங்
 கைய பல்லுயி ரேத்திடுந் தெய்வமே
 கர்த்த னேகரு ணாகர மூர்த்தியே.

3

தனிச் செய்யுள்கள்

காரைதீவுச் சோறுங் கடுகடுத்த (பச்சடியு) சம்பலுமல்
 ஓராருக் கன்றி யுவப்பில்லை—பார்மீதில்
 தங்கோடைச் சைவன் சமைத்த கறிசாதம்
 எங்கேபோய்க் காண்போ மினி.

1

வினாவுத்தரம்

அன்னைபெயர் முன்தரளத் தப்பெயரைந் தக்கரத்தான்
 மன்னுபச்சை முத்தினின் நங்கைபெயர்—என்னபெயர்
 நத்தார்ச் சிரத்தைகொண்டு நன்னிதியப் பேர்சிறந்த
 முத்தாச்சி என்றே மொழி.

2

எழுத்தலங்காரம்

ஈசனொளி யங்கி யிசையரம்பை யேர்கொடசம்
 பேசவரு ஞானம் பிறங்குவண்டு—மாசிறு
 சென்னி நடுவெழுத்தாற் சீர்கரைவா ரூப்பகுதி
 வன்னிமையின் பேராய் வரும்.

3

பண்டிதர் சி. மாணிக்கத்தியாகராசா

1877 — 1945

இவரது ஊர் உடுவில். தந்தையார் பெயர் சின்னப்பா. சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடங் கல்வி கற்றவர். இவர் இயற்றிய நூல் 'முன்னைநாத சுவாமி நவதுதி'.

முன்னைநாத சுவாமி நவதுதி

விநாயகர் துதி

நல்ல விநாயகனே நாடுமுன்னை நாதனருள்
வல்ல கணபதியே மாமிதியே — சொல்லரிய
அட்டசித்தி யீந்தருளு மண்ணலே நாயேனுக்
கிட்டசித்தி யீந்தருள்வா யே.

1

உலகுயி ருய்ய வுலகருள் கடவு
ளுவப்பொடு முன்னைநா ளருகி
யலகிலன் பார நிறுவிமுற் பூசை
யாற்றிட வமர்ந்தமா மணியே
திலகவா ணுதலார் தேவியோர் பங்கிற்
சேர்ந்திட விளங்குபொன் மணியே
யிலகுமெய் யடியார்க் கருள்செய வளரு
மிசைநிறை மாணிக்க மணியே.

2

அடியனேன் றனக்கு னடிமல ரிணையை
யனுதின மகமிக மகிழத்
துடியன விடையார் அம்பிகை மருவச்
சுந்தர விடைமிசை யேறிப்
படியுள திய வினையெலா மகலப்
பரவுமோ ரன்புறக் காட்டி
மடியுளேன் றன்னை யாண்டருள் கருணை
வள்ளலே முன்னை யகனே.

3

வேண்டுவார்க் கிட்ட சித்திக ளருளும்
விண்ணவர் பணியுமெய்ப் பொருளே
யீண்டுபோர் புரியு மிராவணன் றனைவிட்
டிராமமூர்த் தியைமுனந் தொடர்ந்து

திண்டுசூர்ப் பிரம கத்தியை விலக்கித்
தேங்குபே ரருண்மழை பொழிந்து
தூண்டுபே ரொளியாய் விளங்குமா ரமுதே
சுகநிலை காட்டியாண் டருளே.

4

தேவியோர் பங்கிற் செறிந்திட விளங்குந்
தெய்வமே யென்னுளத் துறையு
மாவியே யமுதே யானந்த நிதியே
யனைத்துயிர் புரந்தரு ளரசே
பாவியேன் படும்பா டதனையிங் கெடுத்துப்
பகர்ந்திட வளவினிற் படுமோ
கூவியே யுனது குரைகழல் பணிந்தேன்
குறைபொறுத் தாளவந் தருளே.

5

விண்டுவின் பெருமை பெரிதென வெடுத்து
வியந்துகை தலைமிசைத் தூக்கி
யுண்டுகொல் பிறிதென் றுரைத்திடு வியாத
னுயர்த்திய கையினைப் பெரிய
தண்டுகின் றதுபோ லாக்கிப்பி னாண்ட
தற்பர ஞானசிற் பரனே
கண்டுகின் பாத தொண்டுபூண் டய்யக்
கருணைவைத் தாண்டரு ளரசே.

6

நாயினுங் கடையே னாயினு முன்னை
நாதனே யுலகநா யகனே
தாயினு மினிய கருணைவைத் தாளுந்
தற்பரா னந்தவா ரிதியே
வாயினும் மனத்து மிடைவிடா திருக்கும்
வகையினை யருள்புரிந் தெப்போ
தாயினு மறவா வாழ்வுதந் தாள
வந்தருள் மால்விடை யெழுந்தே.

7

உன்னடி பணியும் நாயினேன் படும்பா
டுனதுள மறிந்திடு மல்லாற்
பின்னையா ரறிவார் பேசுதற் குரிமை
பெற்றுளார் பிறிதுயா ருள்ளார்

அன்னையே யனையா யென்னைநீ கைவிட்
 டவமதித் திருந்திடி லடியேன்
 றன்னையார் காப்பார் தமிழனேன் செய்யத்
 தக்கது மேதுமிங் குளதோ.

8

பொன்னையு மதியேன் பூவைய ரின்பப்
 புணர்ப்பையும் மனத்திடை நினையேன்
 பின்னையிங் கெவர்தம் புகழையுந் துதியேன்
 பேணிமற் றென்றையும் விதியேன்
 உன்னையே மதிப்பே னுன்புகழ் துதிப்பே
 னுன்புணர்ப் பேமனம் பதிப்பேன்
 என்னைநீ கைவிட் டிடி லுயிர்த் துணையா
 யிருப்பவர் பிறிதிலை யரசே.

9

இந்நிலத் துன்றன் பெரும்புகழ் பாடி
 யிராப்பகல் துதித்திடு மடியேன்
 உன்னிலை யறியாப் பாவியா யுள்ளத்
 துன்னடி பெற்றிடா துறைந்தால்
 எந்நிலத் தவரும் என்னதான் சொல்லா
 ரெவர்க்குநா னிக்குறை யுரைப்பேன்
 முன்னிலை வருவா யடியனேற் கிரங்கி
 முன்னைநா தப்பரம் பொருளே.

10

வி. வேலுப்பிள்ளை

1860 — 1945

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை. தந்தையார் பெயர் விநாயகத்தம்பி. இவரியற்றிய நூல்கள்: திருத்தில்லை நிரோட்ட யமகவந்தாதி, பரானந்ததற்பரமாலே, முப்பாணாற்சருக்கம் என்பனவாம்.

திருத்தில்லை நிரோட்ட யமகவந்தாதி

கங்கை யடையார் சடையர் கழனியிற் கற்கடகங்
கங்கை யடையா யளியலர் சேர்தில்லைக் கங்கணநா
கங்கை யடையாள ரத்தர்தஞ் சீர்த்தி கழறெனத
கங்கை யடையா யளித்தன னண்ணல் கழலரணே.

அஞ்சக் கரத்த ரரியாதி யண்ட ரயனிகலா
ரஞ்சக் கரத்த ரிறைஞ்சிறை தில்லைய ரங்கசனன்
றஞ்சக் கரத்தர் சராசர நல்க லளியளகத்
தஞ்சக் கரத்தளி சங்கரர் தாளி னடைந்தனனே. 2

தங்கந் தனையன தாதி னிதழி தனையணிந்தார்
தங்கந் தனையனங் கற்கடந் தின்றனர் சண்டரினா
தங்கந் தனைய னடையா தளியரன் தந்ததஞ்சந்
தங்கந் தனையரி யேத்திறை தில்லையைச் சார்ந்தனனே. 3

கதியாக நாக நகலிந் தணிசிர கண்ணையன்
கதியாக நாக நகத்தரி யத்த கழனிகள்ச
கதியாக நாக நகர்தில்லை மீத்திய கர்த்தநல்லே
கதியாக நாக நகர நயந்தனன் கண்டிடற்கே. 4

தக்கரி யாகஞ் சிதையர னேகர் தகரினன்றந்
தக்கரி யாகன் றனத்தரந் தில்லையர் சாரயற்கந்
தக்கரி யாகல ரன்றணி யாரென் றனையகந்
தக்கரி யாக நனியழி யாதி தனியிறையே. 5

கடனா ரணனறி யாநற் கழலிறை காசினிச்ச
கடனா ரணனரன் றில்லைத் தலத்தன் கடநிகர
கடனா ரணங்கத்த னத்த னிசையைக் கழறிடலென்
கடனா ரணங்கயர் காலன் கடைநிலைக் கஞ்சிலனே. 6

கலத்தினற் காக்கை யனநிலை யேனெனைக் காயகஞ்ச
கலத்தினற் காக்கை கடனஞ் சராநற் கரத்தினணி
கலத்தினற் காக்கை யணங்கினற் காலங் கலாநிதிய
கலத்தினற் காக்கை யணைதில்லை யாரற் கரத்தினர்க்கே.

தினகர னூரல் சசிசேர்ந்த கண்ணன் றிகழணிகா
தினகர னாக னடியா ரிறைஞ்சிய தில்லையகத்
தினகர னாதியை யானன னூரிறை தீரிறைந்தெய்
தினகர னாத னெனதரன் றுணிழல் சேர்ந்தனனே.

தாக்கணங் காக னயனிறைஞ் சத்த தயித்தியனைத்
தாக்கணங் காகன லங்கர தில்லையிற் சார்நசைந்
தாக்கணங் காகன கத்தரங் காட றரிசித்தலெய்
தாக்கணங் காக னசையில் லடிநலந் தாநிலையே. 9

கண்ணனை யாதன தன்னேச னென்னக் கழறடியார்
கண்ணனை யாதன காணகி லேநற் கழனிகயங்
கண்ணனை யாத னளினந் தில்லையின் காட்சிநெஞ்சே
கண்ணனை யாதனந் தந்தரங் காணல் கடனினக்கே.

பரானந்த தற்பரமாலே

வானத் தினகரன் வைதிக மேனை மதங்கள்விண்மீ
னீனத் தினகரந் தெய்துசித் தாந்த மிவரெனுயிர்
மோனத் தினகர முந்துன்மெய்ஞ் ஞான் முகட்டுமுத்தித்
தானத் தினகரஞ் சாரும் பரானந்த தற்பரனே.

கத்தாகத் தாவென்பர் கண்டவ ரார்கதி பெற்றவர்விண்
பத்தாகத் தாயெ னிரீச்சுர வாதி பசிவருத்தத்
தத்தாகத் தாற்றுத் தனியிரு ளச்சத் தமலவென்பன்
றத்தாகத் தானெனை வைப்பாய் பரானந்த தற்பரனே.

ஆவியோம் பாதவ மாக்கைக் கலைந்தோ மடிமையினிற்
சேவியோம் பாதங்கள் பூசியோஞ் சிந்தை சிரவவத்தை
தாவியோம்பாராயணம்பண்ணேந்தற்காணத்தானதுவாய்
பாவியோம் பாழிற் பிறந்தோம் பரானந்த தற்பரனே.

பொல்லா தவரைநோன் பில்லா தவரைமெய்ப் பூமயக்காற்
சொல்லா தவரைச்சீர் கல்லா தவரைத் தொழுமுனன்ப
ரல்லா தவரை யணையே னறியாமை யல்லகற்றும்
பல்லா தவரைவெல் சோதிப் பரானந்த தற்பரனே.

மன்னோ தனந்தந்தென் வாத முதல்செறிற் போய்மகிழத்
துன்னோ தனந்தமெய்த் துச்சி விருந்தேன் றுயரமையு
மன்னோ தனந்தவ வன்மையி லேற்குன் னடியபயம்
பன்னோ தனந்தப் பணிந்தேன் பரானந்த தற்பரனே.

கரும்பன்று தேனன்று கண்டன்று பாலன்று சர்க்கரையன்
றிரும்பன்று பொன்னன் றிரத்தின மோதோற்ற மெற்சசியன்
றரும்பன் றலரன் றிசைவேய்ங் குழலன்று சேர்ந்துறலென்
றரும்பன்ன லாமோ சாயுச்சயம் பரானந்த தற்பரனே.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

1875 — 1947

இவர் மானிப்பாயில் வாழ்ந்த சுவாமிநாதபிள்ளைக்குந்
தங்கமுத்து அம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார்.
இவருடைய பெற்றோர் இவருக்கிட்ட பெயர் வைத்திய
லிங்கம். சைவக் குடும்பத்திற் பிறந்த இவர் கத்தோலிக்க
மதத்தராகி வாணான் முழுவதுங் கிறித்தவ போதகராய்
விளங்கினார். தமிழ்மொழி, தமிழர் வரலாறு முதலியன
பற்றிப் பல நூல்களை எழுதித் தமிழை வளம்படுத்தினர்.

தனிப்பாடல்

உண்ணப் பொருளற்று ஊண்தேடிப் பாதிரி உண்மையென்று
திண்ணப் படுத்தும் திமிர்மதந் தேடித் திரிபவர்காள்
வண்ணப் பரிசயர் மாசுறும் ஆய வரைப்பழித்து
கண்ணுற் றிடநர கத்தி யீனில்விழல் கண்டிலிரோ.

விபுலானந்த அடிகள்

1892 — 1947

இவரது ஊர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த காரைதிவு. சாமித்தம்பி என்பவருக்குங் கண்ணம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் மயில்வாகனன். இராமகிருட்டிண மடத்தைச் சேர்ந்தபோது பிரபோத சைதன்யர் என்ற பெயரையும் 1924இலே துறவு பூண்ட போது விபுலானந்தர் என்ற பெயரையும் இவர் பெற்றார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வல்லுநர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலுந் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இவர் கடமையாற்றினார். எண்ணிறந்த கட்டுரைகளையும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களையும் எழுதினர்.

ஆங்கிலவாணி, மதங்களுளாமணி ஆகிய நூல்களில் இவரது செய்யுட்டிறனைக் காணலாம்.

ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்று

வெள்ளைநிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது. 1

காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ கழுநீர் மலர்த்தொடையோ
மாப்பினையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
காப்பவிழ்ந்த மலருமல்ல கழுநீர்த் தொடையுமல்ல
கூப்பியகைக் காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது. 2

பாட்டளிசேர் பொற்கொன்றையோ பாரிலில்லாக் கற்பகமோ
வாட்ட முறுதவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
பாட்டளிசேர் கொன்றையல்லப் பாரிலில்லாப் பூவுமல்ல
நாட்டவிழி நெய்தலடி நாயகனார் வேண்டுவது. 3

ஆங்கிலப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தமிழாக்கம்

செகசிற்பியார் பாடல்

உலகனைத்தும் ஒரு நாடகமேடை
அங்கணுல கணைத்தினையும் ஆடரங்க
மேனலாகு மவனி வாழும்
மங்கையரை யாடவரை நடம்புரியு
மக்களென மதித்தல் வேண்டும்
இங்கிவர்தாம் பலகோல மெய்திநின்ற
நாடகத்தி னியல்பு கூறிற்
பொங்குமங்கம் ஏழாகிப் போக்குவர
விருக்கையொடு பொருந்து மன்றே. 1

முதலங்கத் தியல்புரைப்பின் முலையருந்தி
மணியிதழ்வாய் முகிழ் திறந்து
குதலைச்சின் மொழிமொழிந்து செவிலித்தாய்
கரதலத்திற் கூத்து மாடித்
திதலைப்பொன் செறிதனத்தார் சேர்த்தணைக்கச்
சிறுகையிற் சிறப்புக் காட்டும்
மதலைச்செம் பருவத்தின் வனப்பனைத்தும்
விளங்குகின்ற மார்க்க மாகும். 2

மணிமருள்வா யிளஞ்செல்வி மதலையென
நடித்தமகன் வதன நோக்கம்
அணிவிறையும் ஓரைந்தாண் டடைதலுமே
கணக்காய ரகத்தை நோக்கி
இணைபிரிந்த விளஞ்சிந்தை பின்னீர்க்க
முன்னேகி யிளஞா யிற்றின்
குணவிறைந்த சிறுபொழுதிற் குறுகிடந்
துறுகின்ற குறிப்பி ரண்டே. 3

எல்லைவந்த முன்றுகு மங்கத்தின்
குறிப்புரைப்பின் ஏருஞ் சீரும்
புல்லின்ற யௌவனமாம் பருவமுற
வேனில்வேள் பொருபோர் வேட்டு

மெல்லிநல்லார் தமைநாடி யன்னவர்தம்
கட்புருவம் வியந்து பாடிச்
சொல்லரிய காமவன லுளம்வெதுப்ப
நெடிதுயிர்க்குந் தோற்ற மாகும். 4

அடலரியே நெனவார்த்துப் புலிமுகத்த
னிவனென்ன வடுபோர் வேட்டுப்
படுகளத்தி லதிரிடிபோற் படிந்துறமும்
பீரங்கிப் படைமுன் னாக
மிடல்சிறப்பப் பொருதெனினும் புகழ்பெறுவன்
யானென்ன வீர மேவல்
தொடர்புடைய நான்காகு மங்கத்தின்
குறிப்பென்னச் சொல்ல லாமே. 5

வட்டவுரு வெய்துதரம் வடிவினிற்சற்
றகன்றுகிற்ப மனத்தி னீர்மை
திட்டமுற நயனத்திற் சினக்குறிப்பு
மருட்குறிப்புஞ் சேர்ந்து கிற்பச்
சட்டமுறை யறிந்தெவர்க்குஞ் சமநிலையாய்
நீதிசொலுஞ் சார்பின் மேவி
இட்டமுறும் பெருமகன்ற னியனிலையை
யைந்தென்ன வியம்ப லாமே. 6

முதுமையுற வுடல்தளர்ந்து முகஞ்சுருங்கி
யுருக்குலைந்து மூப்பின் றோற்றம்
இதுவெனக்கண் டுளமெலிய விணைவிழியிற்
படிகக்கண் ணியைந்து நிற்பக்
கதுமெனவே யிருமல்வரக் கால்தளர்ந்து
தள்ளாடிக் கருத்து மாறிக்
குதலைமொழிச் சிறுவருரை குலவுகின்ற
கிழப்பருவங் கூறின் ஆறே. 7

பண்ணியையு மென்மொழிசேர் பாலரொக்குங்
கிழப்பருவம் பயின்ற பின்னர்க்
கண்ணிணைகள் நோக்கொழியப் பல்லொழியச்
சுவையொழியக் கருத்து நீங்க

உண்ணுமுண் வொழித்தனைத்து மொழிந்துமறைந்
துயிர்வாழ்க்கை யொருவுந் தோற்றம்
எண்ணுமிந்த நாடகத்தி னிறுதியென
யாமெடுத்திங் கியம்பு வாமே.

8

மில்தனின் பாடல்

‘சுவர்க்க நீக்கம்’

நித்திலத்தை வாரி நிலத்தில் உருத்ததுபோற்
காலைப் பரிதி கதிர்காலும் வேளையிலே
உள்ளக் கவலையின்றி உணவுடலிற் சேர்தலினால்
நன்கு துயின்றெழுந்த நல்லோர் புகழ்அத்தன்
இளங்காற் றிசையொலியும் இன்ப இலையொலியும்
வளஞ்சான்ற நீருவி வாய்கின் றெழுமொலியும்
பள்ளி யெழுச்சிப்பண் பாடுகின்ற புள்ளொலியும்
ஆரா உவகைதர அன்பிதயத் துள்ளுரச்
சீரார் இளமான், திருமகள்போல் வாள்அவ்வை,
காதற் கிளியனைய கட்டழகி, எந்நாளும்
வைகறையில் முன்னெழுவாள் மலர்ச்சயனம் விட்டகலாச்
செய்கையினை நோக்கிஅவள் செந்தா மரைவதனம்
ஏறச் சிவந்த இயல்பும், மலர்க்கூந்தல்
சீர்சிதைந்து சோர்ந்த செயலுங்கண் டுள்ளருகி
எழிலார் மடநல்லார் இன்றுயிலுஞ் சீரிதே,
என்னவுளத் தெண்ணி, இளந்தென்றல் மென்மலர்மேற்
சென்று வருடுந் திறமனைய மெல்லொலியில்
‘என்னு ருயிர்த்துணையே; ஈசன் எனக்களித்த
செல்வ நிதியே செழுந்துயில்நீத் தேயெழுவாய்
புத்தமிழ்தே! அன்பே! புலரிப் பொழுதினிலே
வாச மலர்க்கொடியில் வண்டினங்கள் தேன்அருந்தும்
விந்தையினைக் காண்போம் விழிதுயில்நீத் தேயெழுவாய்
வண்ணவண்ணப் பூக்கள் மலர்ந்தனகாண்’ என்றுரைத்தான்
ஆங்கவளும் இன்றுயில்நீத் தன்பன் முகநோக்கி
‘மேதகவு செம்மைநெறி மேவியஎன் னன்பரே
காதலரே! நும்முகமுங் காலை இளம்பொழுதுங்

கண்டேன் ; கவலையற்றேன் ; கங்குற் பொழுதினிலே
கனவோ நனவோநான் கண்டதொரு காட்சியினை
விண்டுரைப்பேன் கேளீரீம் மேதினியில் வந்ததற்பின்
நாளின்பின் நாள்கழிய நாளையென்ப தொன்றறியாத்
துன்ப மறியாத் தொடக்கறியா வாழ்க்கைதூய்த்தேன்
கடந்த இரவிற் கலக்கமுறுஞ் செய்திகண்டேன் ;
நின்குரல்போல் மென்குரலில் 'நித்திரையோ அவ்வையே !
இனிய நிசிப்பொழுதில் எவ்விடத்தும் மோனநிலை
வட்ட மதியம்உயர் வானின் ரௌளிகாலும்
இருள்குவிந்த மென்னிழலால் எங்கெங்கும் எப்பொருளுங்
கண்ணுக் கினியகண்டாய், காரிகையே ! வானுறையும்
விண்ணவாநின் பேரழகில் வேட்கையுற்ற நீர்மையராய்க்
கண்ணிமையார் நோக்குதலைக் கண்டிலையோ' என்றுரைக்க
எழுந்தெங்கும்நோக்கினேன் இன்குரலின் பின் சென்றேன்
ஞானத் தருவிடத்தை நண்ணினேன் ஆங்கொருவன்
வானோர் படிவத்தன் வாய்விட் டுரைபகர்வான்
“கண்ணுக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
உண்ணத் தெவிட்டா உணர்வமிழ்தச் செங்கனிகள்
எண்ணெண் கலைஞான இன்கனிகள் தாங்கிநின்ற
செல்வ மரமேநின் செழுங்கிளைகள் பாரித்த
திங்கனியை மானிடருந் தேவர்களும் உண்டிலர்காண்
கல்வி யறிவைக் கடிந்தொதுக்கல் சீரிதோ?
உண்பல்யான்” என்றுன் ஒருகனியை வாய்மடுத்தான்
ஆணை கடந்தசெயல் ஆதவினால் நான் அஞ்சி
ஒருபால் ஒதுங்கினேன் ; உரவோன்பின் னும்மொழிவான்
“மானிடர்இத் திங்கனியை மாந்துவரேல் வானுலக
இன்பம் பெறுவார் எழிற்பாவாய் அவ்வையே !
இக்கனியை உண்ணுதியேல் எழிலார் அரமகளிர்
தோற்றப் பொலிவுடனே தூயஅறி வும்பெறுவாய்
வானத் திவர்ந்துசெல்லும் வல்லமையும் நீபெறுவாய்
நாகநாட் டோர்தம் நலம்பெறுவாய்” என்றுசொல்லி
ஓர்கனியைத் தந்தான் உயர்மணமுந் திஞ்சுவையும்
புலன்வழியென்சிந்தைபுகப் புதுக்கனியைவாய்மடுத்தேன்

ககனத் தெழுந்தந்தக் கந்தருவன் பின்போனேன்
மேக மியங்கும் வியன்புலத்தைத் தாண்டியபின்
மேதினியை நோக்கி வியந்தேன் ; அவ் வெல்லையிலே
கந்தருவன் சென்றுவிட்டான் ; கண்டுயின்றேன் காதலரே!
கனவி தெனவறிந்தேன் கலக்கந் தெளிந்ததென்றாள்.

உவேட்சுவேத்தின்பாடல்

முதுவேனிற் பெரும்பொழுதின் முளைத்தெழுந்த பரிதி
முன்னேறி ஒளிபரப்ப, மென்னீர அருவி
மதுவாரும் பொழிலகத்துத் தென்றிசையிற் றேன்ற
வடதிசையின் மிகத்தெளிந்த வளிவழங்கும் வெளியில்,

வானகத்தில் அசைவின்றி வதியுமுகிற் குலங்கள்
மன்னியநன் னிழல்பரப்ப, அந்நிழலி னிடையே
வேனில்வெயில் கதிர்சொரிய, உளமகிழ்வு விரிய
மெத்தென்ற பசும்புல்லில் எத்தொழிலும் இன்றி 2

அஞ்சிறைய புள்ளிசைக்குஞ் செழும்பாடல் செவிவாய்
அகநுழைய இருள்விரவு மலைமுழையில் அயர்ந்து
துஞ்சுதல்போற் றுபிலாது கடைக்கண்ணல் அழகு
சுவைத்திடுவான்ஒருவன் அவன்சுகத்தினையென்னென்போம்?

நோக்கினிய அவ்வெளியில் இருகாலுஞ் சேற்றில்
நொந்தலைய முகத்தினைச்சூழ்ந்து) அந்தரமே பெயரும்
ஈக்குலங்கள் தமையோட்டும் இருகரமுஞ் சோர
இளைப்புடனே வழிநடந்தேன் யானுமந்தப் பொழுதில்

நீண்டுயர்ந்த மரம்பலவும் உடன்பிறந்தார் போன்று
நிலைத்தொன்றுஞ் சோலையிலே இலைக்கூரை சிதைய
ஈண்டிமின்ற சுவர்நான்கா யியைந்ததொரு குரம்பை
இக்குரம்பை தனையடைந்தேன் இளைப்பொழிந்தேன் ஆங்கு.

நல்லிருப்புப் பூண்செறிந்த தண்டொருபாற் கிடக்க
நன்னிழலிற் பலகையின்மேல் என்னரிய நண்பன்
அல்லலறப் படுத்திருந்தான் திண்ணியநல் லுடலம்
அருஞ்சுரங்கள் பலகடந்தும் அசையாத நிலையான், 6

தெனிசனின் பாடல்

போரின்றி மனையில் வாழும் மன்னன் ஒருவனின்
வீரச் சோற்கள்

பெறுபயன் சிறிதே பெறுபயன் சிறிதே
வறிதிங் குறையும் மன்னன் யானே
வீளைவு குன்றிய களர்நிலத் துரிமையுங்
கும்புகை அடங்கிய அட்டிலும் மெய்ப்படு
மூப்புவந் தெய்திய இல்லக் கிழத்தியும்
யாப்புற அமையச் செய்வினை யின்றி
வறிதிங் குறையும் மன்னன் யானே
என்னிழல் வாழ்வோர் என்னியல் பறியார்
உண்பார்; துயில்வார்; ஒண்ணிதி குவிப்பார்;
செம்மை நலமிலாச் சிறியோ ரவர்தமக்கு
நடுகிலை யில்லா நீதி வழங்கி
வறிதிங் குறைதல் மாண்போ? பிறபுலஞ்
செல்லா தமையேன் சேரெப் பொழுதினும்
அன்பர் தம்மொடும் அவரிலா நிலையிலுங்
கரையி னகத்துந் திரையெறிந் தார்க்குங்
குரைகடற் புரத்தும் பெரிதுபெரி தாகிய
இன்பந் துய்த்தேன்; துன்பத் துழன்றேன்
விழைவுறு மனனோ டலைவுறு நாளில்
அளப்பில கண்டேன்; அறிந்தன பலவே;
எத்தனை நகரம், எத்தனை மக்கள்,
எத்தனை ஒழுக்கம், எத்தனை அவைக்களம்
எத்தனை அரசியல், எவ்வெவ் விடத்தும்
பெரும்பெயர் நிறுவி அரும்புகழ் படைத்தேன்;
வளமவி துரோய வளிவீசு புலத்தில்;
அடற்போர் மதுவுண் டகங்களி கூர்ந்தேன்;
கண்டன அனைத்தும் என்னகங் கலந்தன;
வாழ்க்கை வட்டத் தெல்லையி னிகந்த
வேற்றுப் புலங்கள் மிகப்பல உள;அவை
செல்வுழிச் செல்வுழிச் சேணிடை அகல்வன;
உறைப்படு வாளிற் கறைப்படல் தரியேன்

வாளா உயிர்த்தல் வாழ்க்கை யாமோ
 (அறிவு நிறைதலும் அருஞ்செயல் புரிதலும்
 ஓரிரு பிறவியில் ஒழியும்நீர் மையவோ?)
 வாழ்க்கைமேல் வாழ்க்கை வந்து குவியினும்
 வேண்டா என்ன விளம்பலும் ஆமோ?
 யாண்டு பலகழிந்தன, ஈண்டிப் பிறவியில்
 எஞ்சிய நாளொரு சிலவே ஆங்கவை
 புதுப்பயன் விளைநா ளாகுக; விதிப்பட
 மக்கள் யாத்த எல்லையின் இகந்து
 குணகடற் குளிக்கும் வான்மீன் போல
 அறிவு நிறைதற்கிவ் வலைகடல் கடக்க
 நரைமுதிர் உள்ளம் நாடிநின் றதுவே.
 இவனென் புதல்வன்; என்செங் கோலுந்
 தரணி காவலுந் தாங்குதற் குரியோன்;
 முரணுறு மாக்களைச் சிறிது சிறிதாக
 நலனுறத் திருத்தும் நாட்டம் உடையோன்;
 ஏதமில் மனத்தன்; இல்லுறை தேவரின்
 பாதம் பரவும் பான்மையன் பண்பும்
 சால்பும் உடையோன் தனக்கென விதித்த
 வினைபுரி கின்றான் என்வினை பிறவே,
 ஆங்கது துறைமுகம்; பாங்கினிற் கப்பல்
 வளிமுகந் தன்ன பாய்கள்; தெளிவில்
 இருள்குவிந் தனையது, திரைபொரு கருங்கடல்
 வம்மின் நண்பீர்! என்னுடன் உழன்றீர்
 மழையினும் வெயிலினும் வண்மைசால் மனத்தீர்
 யானும் நீவிரும் யாண்டினில் முதிர்ந்தனம்
 மூப்பினும் வினையுள; ஆக்கமும் உளவே;
 சாதல் எய்துமுன் மேதக வுடைய
 செயல்சில புரிகுவம்; தேவரை மலைந்த
 அடல்வலி யுடையோம் அருந்திற் லேம்பாம்.
 பகலொடு சுருங்கும் பாரையில் ஒளிக்கதிர்;
 மெல்லென எழுந்து விண்ணிடை மதியம்;
 பல்குரல் எழீஇயது பரவையும் வம்மின்

நலனுறு புதுப்புவி நாடியாம் செல்குவம்;
 கப்பலைத் தள்ளுமின் கவினுற அமர்மின்
 பாய்களை விரிமின் பல்கதிர்ப் பரிதி
 படியுங் குணகடற் படர்வேம் முடிவில்
 வான்மீன் குளிக்கும் வரைப்பினை அடைவோம்;
 துஞ்சினர் வதியுந் தூயநீ வகத்தை
 எஞ்சல் இன்றியாம் எய்தலும் ஆகம்,
 அருந்திற லாளன் அகிலேசப் பெயர்க்
 காவலன் றன்னைக் காணலும் ஆகும்;
 இரிந்தன பலவெனின் இருப்பவும் பலவே;
 விண்ணும் மண்ணும் அதிர மலைந்த
 திண்மையிந் நாளிற் சேர்ந்தில தெனினுங்
 காலமும் விதியும் மேவலின் உடல்வலி
 குன்ற வியன்ற கொள்கையம் எனினுஞ்
 சித்த வலிமை சிறிதுங் குறைவிலம்,
 ஒத்த நீர்மைய உரனுடை உள்ளம்;
 முயன்று தேடிப் பெறுகுவம் இடர்வரின்
 அயர்ந்து முதுகிடா ஆண்மையேம் யாமே.

6. தேசிய எழுச்சிக் காலம்

1948 —

அரசியல் நிலை :

ஈழத்தில் ஆங்கிலேயரது ஆட்சி 1948இல் முடிவுற்றது. அவ்வாண்டில் அரசியற் சுதந்திரம் பெற்ற ஈழமக்கள் பொருளாதார சுதந்திரம் பெறவேண்டிக் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டுவருவதன் பயனாக ஈழம் பூரண சுதந்திர நாடாக மாறிவரும் இக்காலம் ஈழத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே 'தேசிய எழுச்சிக் காலம்' எனப்படும்.

மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆளுங் காலத்திலே நாட்டிற் பல்வேறு அரசியற் கட்சிகள் தோன்றுவது இயல்பாகும். இக் கட்சிகள் மொழி, சமயம், பொருளாதாரம், பிறநாட்டுத் தொடர்பு என்பனவற்றின் அடிப்படையிற் றயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களை மக்களுக்குச் சமர்ப்பித்து அவர்களின் நல்லெண்ணத்தைத் தம்பாற் கவர்த்துகொள்ள முயற்சிக்கின்றன. தேசிய எழுச்சிக் காலத்து முற்பகுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும், பின்பு சுதந்திரக் கட்சியும், அதன்பின்பு சுதந்திர—சமசமாசக் கூட்டுக் கட்சியும் ஆண்டுவந்தன. இன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, தமிழ் அரசுக் கட்சியுடனும், தமிழ்க் காங்கிரசுக் கட்சியுடனும், இன்னும் பல கட்சிகளுடனுஞ் சேர்ந்து தேசிய அரசாங்கத்தை அமைத்து ஆளுகிறது.

இலக்கியப் பண்பு :

தேசிய எழுச்சிக் காலத்தெழுந் தமிழிலக்கியங்கள், சமயம், சமூகம், தேசியம் முதலிய பல்வேறு பொருள்களை உள்ளடக்குகின்றன. இவற்றுட் சமூகம், தேசியம் ஆகிய இருபொருள்களினடிப்படையில் எழுந் கவிதைகள் இக் காலத்திலே மிகப் போற்றப்படுகின்றன.

தேசிய எழுச்சிக் காலப் புலவர்களுட் சமுதாய ஊழல் களைக் கண்டித்துப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியவர்

முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி ஆவர். ஈழத் தமிழ் மக்க
ளுள் ஒரு பகுதியினர் குடிவெறியராவதைக் கண்டு மனம்
பொருத முதுதமிழ்ப் புலவர்,

ஒழுக்கத்தை யுவக்கின்ற மணியே—அன்பொடு
உரைப்பதைக் கேள்மிக்க விருப்பாய்க்கண் மணியே
ஒழுக்கமே உயர்குல மாக்கும்—நல்ல
ஒழுக்கமுள் ளாயெனில் உனைத்தெய்வங் காக்கும்.

பெற்ற தாயும் வெறுத்திடுவாள்—எனக்குப்
பிள்ளை நீயல்லே பிசாசென்று புகல்வாள்
சற்றுஞ் சிறப்பில்லை மணியே—குடி
சாராது வாழ்மிக்க சீராய்க்கண் மணியே. (ஒழுக்)

என ‘குடிவெறியின் கேடு’ என்னும் பகுதியில் இளம்
பிள்ளைகளுக்குப் புத்திமதி கூறினார்.

யாழ்ப்பாண மென்றொரு நாட்டிலே—குடி
யேறி விளங்குந் தமிழரே!
யாழ்ப்பாணத் தார்மிக நல்லவர்—கல்வி
யெய்தியவ ரென்ற சொல்லெங்கே?

சோற்றினை மாற்றினுங் கள்ளினை—விடாத்
திய பழக்கத்தை நண்ணியே
நாற்றிசை யும்பழிச் சொல்லினை—நன்கு
நாட்டிவிட் டாலது நல்லதோ?

தாலி யணிந்திட்ட மங்கையர்—வயல்
தன்னிற் றனிநின்ற வேளையிற்
சால விரைந்துமோட் டாரிலே—வந்து
தாலி பிடுங்கிடக் கேட்டிரோ.

பாதக நெஞ்சு படைத்தவர்—அன்பு
பள்ளிகொள் நாட்டினில் வாழ்வோ
ஓதிடு வீரே தமிழரே—சிறி
தூன்றி நீனைப்பீர் தமிழரே.

என ‘யாழ்ப்பாணப் புதுமை’ என்னும் பாடலில் முது
தமிழ்ப் புலவர் அன்பாக மக்களுக்குப் புத்திமதி கூறினார்.

பஞ்சம் வராமற் பசியனு காமற்
பயிர்செய் பவனெங்கள் தெய்வமையா—அவன்
நெஞ்சம் சுருங்கிடில் யாரிங்கு வாழுவர்
நித்தமும் போற்றிட வேண்டு மையா.

மக்களெல் லாரும் ஒருகுலங் காணெங்கள்
வாழ்வி லுறுதுணைச் செல்வார்களாண்—சொல்லும்
எக்குலத் தாரும் இழிந்தவ ரல்லர்
இதையுணர்ந் தாற்பகை யில்லை யையா.

என 'தொழிலாளர்' என்னும் பாடலில் மக்களெல் லோரும் ஒரு குலம் என்பதை முதுதமிழ்ப் புலவர் கூறி னார். இப் பாடல்களை ஊன்றியாராயின் தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையின் பாடல்களிற் காணப்படும் நல்லியல்புகள் பல வற்றை முதுதமிழ்ப் புலவரின் பாடல்கள் காட்டுகின்றன என்பது போதரும்.

தேசிய எழுச்சிக்காலப் புலவர்களுள்ளே தேசியப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியவர் சோமசுந்தரப் புலவர், முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி, ப. கு. சரவணபவன் முதலியோராவர். பதினையாயிரம் பாடல்களாற் றமிழ்த் தாயை வணங்கிய 'தங்கத்தாத்தா' சோமசுந்தரப் புலவர் தம்பாடல்கள் பலவற்றில் ஈழவளநாட்டின் இயற்கை நலனையும் ஈழமாதாவின் சிறப்பையும் அழகாக வருணித்தார்.

சீரான எந்நாடு மெப்பதியு மூரும்
சேர்வான தாவரமும் மாமரமுங் காவும்
பேரான கனிமரமும் பெருமரமுந் தாவில்
பெட்பாரும் பெண்ணைகளும் வாழையொடு மேவி
நேராக ஓரிடத்து நிலையாகக் காண
நிலமடந்தை வைத்ததென நின்றுபய னுதவும்
பேராத னைப்புதிய நந்தவன மகவைப்
பேணியழு தூட்டிமகா வலிகங்கை பெருகும்.

அதிரவரு மாணிக்க கங்கைதனில் மூழ்கி
அன்பொடு சிவாயஎன அருணீறு பூசி
முதிருமன் பால்நெஞ்ச முருகவீழி யருவி
முத்துதிர மெய்ப்புளக முரவுரை குளறப்

புதியசெந் தமிழ்மாலை புகழ்மாலை சூடிப்

பொருவில்லக் தாசுகந் தாவென்று பாடிய
கதிரைமலை காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

கர்ப்பூர வொளிகாணாக் கண்ணென்ன கண்ணே.

என்னும் 'இலங்கை வளப்' பாடல்கள் நெஞ்சையள்
ஞஞ் சிலப்பதிகாரப் பாடல்கள் சிலவற்றை எம்மனக்
கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன.

தேசிய எழுச்சிக்காலப் புலவர்களுள் மதுரகவிப்புலவர்
சூசைப்பிள்ளையின் பாடல்கள் மதுரமான ஓசையம்பெற்று
அருணகிரிநாதரின் பாடல்களை எம்மனக் கண்முன்
நிறுத்தி நிற்கின்றன. நவநீத கிருட்டிண பாரதியார், தென்
கோவை ச. கந்தையபிள்ளை என்போரின் பாடல்கள்
சங்கச் செய்யுள்போற் செறிவுமிக்கும் பொருளாழம் உடை
யனவாயுந் திகழ்கின்றன. இலக்கிய கலாநிதி நடேச
பிள்ளை அவர்கள் பாடிய 'சகுந்தலைவெண்பா'ப் பாடல்கள்
சொற்சுவையும் பொருட்செறிவும் மிகுந்து விளங்கு
கின்றன. சுருங்கக்கூறின், தமிழ்கூறு நல்லுலகத்துச் சிறந்த
பாடல் வரிசையில் நிற்கும் பாடல் பல ஈழத்துத் தேசிய
எழுச்சிக்காலத்துத் தோன்றின வெனலாம்.

இன்று வாழ்ந்துவரும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின்
பாடல்கள் தேசிய எழுச்சிக் காலத்துக்குரியவை யெனி
னும் அவை இந்நூற்றொகுப்பில் இடம்பெறா. ஆயினும்
பொதுப்படச் சில பண்புகளைக் கூறுவது ஈண்டுப்
பொருத்தமாகும். சங்கச் செய்யுள்களிற் காணப்படுஞ்
செறிவுஞ் சுவையும் மிக்க பாடல்களைப் பாடும் புலவர்
வரிசையிற் புலவர் பாண்டியனாரையும் பண்டிதர் இள
முருகனாரையுஞ் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். புகழேந்தியின்
வெண்பா யாப்பைச் சிறப்பாகக் கையாண்டு 'பகவத்கீதை
வெண்பா' பாடிய புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
அவர்கள் வெண்பாவுக்கு உயிருட்டி வாழும் புலவ
ராவர். புலவர் சின்னையா பாடிய 'கதிரைமலைக்கோவை'
கட்டளைக் கலித்துறையின் ஆற்றலை விளம்பிநிற்கின்றது.

பழைமையும் புதுமையும் தழுவிய சிறந்த பாடல்களைப்
பாடிய புலவர்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கோர்:

வித்துவான் வேந்தனார், பண்டிதர் சிவப்பிரகாசம், நாவற் குழியூர் நடராசன், யாழ்ப்பாணன், நவாலியூர் நடராசன் முதலியோராவர்.

ஈழவளநாட்டில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இளம்புலவர்கள் இன்று தோன்றுகின்றனர். அவரெல்லோருந் தமிழ்த் தாயைக் கவிதை மாலைகளால் அலங்கரித்து அழகு காண வேண்டுமென்னும் விருப்புடையர். அவர்களுட்சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கோர் அம்பிகைபாகன், பஞ்சாட்சரம், வேலாயுதபிள்ளை, சோமசுந்தரம்பிள்ளை, சத்தியசீலன், நீலாவணன், இராசபாரதி, மகாகவி, அண்ணல், பார்வதி நாதசிவம், நுஃமான், சொக்கநாதன், வழுத்தூர் ஒளியேந்தி, திமிலைத்துமிலன், மௌனகுரு, ஈழவாணன், நாகராசன், கதிரசேபிள்ளை, செல்வராசன், முருகையன், சச்சிதானந்தம் முதலியோர்.

இவ்விளம் புலவர்களுட் சிலர் மரபுவழி நின்று தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தோராற் படித்துணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய பாடல்களைப் பாடி வருகின்றனர்; அவர் பாடல்கள் காலவெள்ளத்தைக் கடந்துவாழும் ஆற்றல் பெறுமெனலாம். ஒருசிலர் தம் கல்வியறிவின்மையினாலே இலக்கண வரம்பு மீறிய கொச்சை மொழிகளை மண வாசனையென்ற மெட்டுடன் கவிதைகளுள் நிறையப் பெய்து பாடுகின்றனர். அவர் பாடல்கள் குறிக்கப்பட்ட ஒருகாலத்து மக்களால் மட்டும் உணரத்தக்க ஆற்றலுடையவை. இவர் முதுமையடையுங் காலத்திலே தம் இளமைக் காலப் பிழைகளையுணர்ந்து சிறந்த கவிதைகளைப் பாடவுங்கூடும். இவ் விளம்புலவர்களின் பாடல்களுள் எவை சிறந்தவையென்பதைக் காலமே வரையறை செய்யும்.

ப. கு. சரவணபவன்

1909 — 1949

இவருர் நயினாதிவு. தந்தையார் பெயர் பரமலிங்கம். வித்துவசிரோமணி கணேசையருக்கும் வேலணை தம்பு உபாத்தியாயருக்கும் மாணவர். கருவிநூல் முதலான்களைக் கசடறக் கற்ற தமிழறிஞர். பாடும் வல்லமையை இயல் பாகவே பெற்றவர். நாகபூசணியம்பிகை பதிகமும் பல தனிப் பாடல்களும் பாடியவர்.

நயினை நாகாம்பிகை பதிகம்

பால்நினைந் தூட்டுதா யாதலா லுனதுசிற்
பாலன்மேற் பரிவை யதனாற்
பாருல கனைத்துமீன் றருள்கரந் திடுமினைய
பக்குவத் தினையை யதனாற்
சீலமிகு தந்தையிவ னென்றுகாட் டெனதரிய
சிவசக்தி நீயாத லாற்
செப்பரிய ஞானவழு துன்பாற் குழைத்தெனைத்
தீற்றிடுஞ் செவிலி யதனாற்
கோலோங்கு மிமராச ராசயீச வரியெனுங்
குமாரிநீ யாகை யாலுங்
கொடியவிடமுண்டருளு கொழுநர்நோய் தீர்க்குமொரு
கொடியமருந் தாகையாலும்
நாலோங்கு திசைகளிலு மிசைநிறீஇ நிறுவுகொடி
நாயினேற் கருள்த ராயோ
நாகாம்பி கேநயினை யேகாம் பிகேபரம
நாதாந்த மோன வடிவே.

1

எத்தனை விதப்பனுவல் பாடியுனை யேத்துகினும்
எனதுகுறை எனது மொழியால்
இறைவியுன் கொலுமண்ட பத்தெதிரில் நின்றுசொலு
மேழைவிண் ணப்ப மதுபோல்

மெத்துகுறை திரின் பழித்திடா தாகையால்
 வினையாடு சிறுகுழவி கை
 மேவுபொரு ளுவகெலாந் தேடரு நுணுக்குடைய
 வித்தகச் செறிவு பெறினுஞ்
 சித்திர விசித்திரத் தன்கார்ய சித்தியே
 சேய்க்குமிக விற்ப ளிக்குந்
 தேவியே யெனதுபுரை யுரையுமொரு மாலையாய்ச்
 சேவடிக் கணியாக் கினைன்
 நத்துவாய் வைத்தூதி முத்தூதி யிட்டெந்த
 நாளுமேத் திடுமாழி சூழ்
 நாகாம்பி கேநயினை யேகாம்பி கேபரம
 நாதாந்த மோன வடிவே.

2

வானமுறு மீனினம் மழுக்குமொரு பேரொளி
 வகுத்தவோர் காட்சி கண்டேன்
 மாதிரஞ் செவிடுபடு மொலியையு மடக்குமுன்
 மந்திரக் கேள்வி கண்டேன்
 மாணவன் எனப்பெயர் வகுத்துலக மாள்ராச
 வன்மையின் வன்மை கண்டேன்
 வையத்து ளொன்றுபல வாகியும் ஆகாத
 மாசாத்திர மொன்று கண்டேன்
 ஈனமிகு பிறவிவரு சீவகோ டிகளெலாம்
 ஈறில்பர மாத்மா வினுள்
 இயைவன வெனக்கூறு தந்திரமீவை வாய்த்தபின்
 ஏழையா னும்விடு வனோ
 நானபரி மளசௌந் தர்மையே யெனையாளு
 நர்த்தநட ராச சதியே
 நாகாம்பி கேநயினை யேகாம்பி கேபரம
 நாதாந்த மோன வடிவே.

3

எண்ணரிய சூரியரி னிடையிலொரு முழுமதியம்
 இருகண்முகி லூடெழுவ போல்
 இருகுழவி னடுவிலகு திருமுகமும் மரகதத்
 தியல்கொடியின் வடிவ வருவுந்

436 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தண்ணென்ற மென்வசன கிஞ்சகப் பவளவாய்த்
தரளநகை யிளமுறு வலுந்
தடையிலாக் கருணையிரு கரைபுரளு விழிகளுந்
தழதழென ஒளிர்நி லகமும்
பண்ணிலவு மடியருரை யுண்ணில வலாற்குழைப்
பரிசுபெறு மிருசெ விகளும்
பாதமுறு மாதவர்கள் பாடுமிரு பாதமெனப்
பாடுநா புரம லர்களும்
நண்ணுசேய் அணிகடம் புணருமிள நாசியும்
நளினகர முங்காண் பனே
நாகாம்பி கேநயினை யேகாம்பி கேபரம
நாதாந்த மோன வடிவே.

4

ஈழமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி
காலமெ னுந்தேர் பாவமாம் பள்ளங்
கடுகியே யோடுது கண்முடித் துயிலாய்
பாலர்கள் பசிகொண்டு பால்மொழி கூறிப்
பரிதவித் துன்முகம் பார்த்தழல் பாராய்
மாலுறுத் தும்பஞ்சப் பேய்விரித் தாட
மார்க்கமொன் றறியாம லேக்கமுங் கொண்டாய்
ஏலுமட் டும்மின்னல் உற்றனம் வாழோம்
ஈழமா தாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

புத்த பிரானடிப் புண்ணிய ரெங்கே
போற்றிய வீர செயக்கொடி யெங்கே
முத்தமி ழானவெம் மும்முர செங்கே
மூர்த்தியெங் கேதல தீர்த்தமெங் கேயோ
சத்திய மீகை முதற்படை யெங்கே
தானமெங் கேவீர மானமெங் கேயோ
எத்தனை காலமீவ் வின்னலில் வாழ்வோம்
ஈழமா தாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

கத்திபுகை குண்டுப் பேடிய ரெங்கே
கட்டிடு ஞானத் தளைக்கயி ரெங்கே
முத்து நவமணி ரத்தின மெங்கே
முடிகளெங் கேயுன்றன் குடிகளெங் கேயோ

நித்திரை செய்திடுங் காலம் தில்லை
நெட்டுயிர்ப் புற்று நிலைதடு மாறி
எத்தனை காலமில் வின்னலில் வாழ்வோம்
ஈழமா தாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

ஈழநாட்டுக் குறம்

தேவரெலாங் கொலுவிருக்கும் ஈழமெங்கள் தேயஞ்
செப்பிடுவே நதன்பெருமை சற்றிருந்து கேளும்
மூவரன்று பாடுதிருக் கோணமலை நாட்டில்
முத்தொதுக்கிக் கத்துகடல் சூழுமெங்கள் தேயம் (தேவர்)

எத்திசையும் போற்றுங்கதிர் காமமலை நாட்டில்
எங்கள்வள்ளி குடியிருக்கும் ஈழமெங்கள் தேயம்
புத்தபிரான் பொன்னடியாம் பொற்கமல பீடம்
பொலியுமலை எங்கள்மலை ஈழமெங்கள் தேயம். (தேவர்)

மாவலிகங் கைப்புனலாந் தாவணியை விசி
மாதிரமெ லாம்மணக்கும் வாசனையைப் பூசி
காவலரின் கண்மருட்டுங் கன்னிஎங்கள் தேயம்
காசினியி விவளைப்போற் கன்னியில்லை யில்லை. (தேவர்)

செந்தமிழுஞ் சிங்களமு மாயவிரு தோழி
சேவைசெய்யும் இராசகன்னி ஈழமெங்கள் தேயம்
இந்தியரெம் அக்கைமக்கள் என்றணைக்கும் அம்மை
வந்தனையல் லாதெமக்குச் சிந்தனைவே றில்லை. (தேவர்)

பொற்புதையல் கண்டெடுப்பார் போலச்சில மந்தி
பூமியுள்வெ டித்தபலாப் பொற்சுனையைக் கிண்டும்
நற்குணங்கொள் மங்கையரும் மைந்தர்களும் போல
நாலுகின்ற பூங்கொடியில் ஊசல்சில வாடும். (தேவர்)

மானின்கவைக் கொம்பெடுத்துக் கால்களென நாட்டி
வளமான பன்றிமுள்ளுக் கைம்மரங்கள் பாய்ச்சி
கானிலுதிர் மாமயிலின் தோகைகொண்டு வேய்ந்து
கட்டியத னுள்ளிருந்து சிற்றில்சில வாடும். (தேவர்)

438 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

கனிபெறவென் றெருகுறத்தி காதணியை வீசக்
கடுவனதைக் கைப்பிடித்துக் காதலிதன் காதில்
நனியழுத்தக் கண்ணினின்று நீர்வடியும் வாயில்
நகைவருமக் குரங்கிருக்கும் ஈழமெங்கள் தேயம். (தேவர்)

பாரதீயம் (வணக்கம்)

பாரதியே தெய்வப் பழமேயென் பாக்கியமே
பேருலகில் யான்பெற்ற பேறே பெருமானே
வீரனே யானேற்று வீட்டு மணிவிளக்கே
வாரிதியே யென்மனத்துன் மலர்த்தாண் மலராதோ. 15

உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதி யுன்புகழ்த்தேன்
அள்ளத் துடிக்குமிந்த ஆசைநிறை வேறுதோ
துள்ளிப் பிடித்துன் துணைத்தாட் புணையையின்ப
வெள்ளத்தி லோட்டி விளையாட மாட்டேனோ. 16

முகாந்திரம் சதாசிவ ஐயர்

1882—1950

இவர் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தை நிறுவியவர். அச்சங்கத்தினரால் வெளியிடப் பட்ட 'கலாநிதி' என்னுஞ் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். மட்டக் களப்பில் வழங்கும் வசந்தன் கவிகளைச் சேகரித்து 'வசந்தன் கவித்திரட்டு' என்னும் நூல்வடிவிற்பதிப்பித்தவர். இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள் 'தேவி தோத்திர மஞ்சரி', 'இருது சங்கார காவியம்' ஆதிகளாகும். பின்னையது வட மொழியில் மகாகவி காளிதாசர் இயற்றிய நூலின் தமிழாக்கம்.

இருது சங்கார காவியம்

பாயிரம்

திருந்து சங்கதத் திருதுசங் காரசிங் கார
விருந்து தந்தனன் காளிதா சக்கவி வேந்து
பொருந்து மன்னதைப் புனைகுவன் தமிழ்க்கவி யாக
முருந்து வாணகை பங்கமர் முன்னவ னருளால்.

வேறு

ஆரி யத்தின மைந்தவிக் காவியஞ்
சீரி யற்றமிழ்ச் செல்வருந் தேர்கென
நேரி யன்றத மிழ்க்கவி நேர்ந்தனன்
நாரி யன்ற சதாசிவ நாமனே.

முதுவேனிற் பருவ வருணனை

செங்கதிர்ச் செல்வன் தெறுகரம் விரிப்பத்
தெண்ணிலா மனமகிழ் விளைப்பப்
பொங்கதி தாபம் போக்கிய பல்காற்
பூம்புன லாடலும் பொலியத்
தங்குதி வாவின் கடையினி தாகத்
தணிவுறக் காதலின் வேகஞ்
சங்கதிர் முன்கைத் தையனல் லாய்காண்
தழல்முது வேனில்சார்ந் ததுவே.

மண்டிய நீல படலம தகற்றி
 மதிதிகழ் நிசிகளுந் தாரை
 கொண்டியல் நீரா விமண்டப வகையுங்
 குளிர்மணி விதங்களுஞ் சாந்தின்
 அண்டிய தேய்வை செறிபனிக் குளம்பும்
 அடுத்தவீவ் வேனிலங் காலை
 வண்டிவர் கோதாய் மாந்தருக் கிதமாய்
 மனமகிழ் பூப்பவாய்ந் தனவே.

2

விரைதவழ் வுற்று விழைதகு மாடத்
 தும்பரு மின்னனார் முகத்து
 விரைதரு சுவாசத் தசைவுறு மதுவும்
 மேவுமீவ் வேனிலம் போது
 நிரைதரு யாமத் தின்பினை மூட்ட
 நேர்வரு வீணையின் னிசையும்
 புரைதவிர் காதற் காணையர்க் கெல்லாம்
 போகமு நுகர்ச்சியுந் தருமால்.

3

காமரு பட்டுங் காஞ்சியு மணிந்து
 கவினுறு கடிதடம் முத்துத்
 தாமமுஞ் சாந்தும் அணிகளுஞ் சுமந்த
 தனபரந் தண்விரை நானத்
 தாமதி சுகந்த அழகமென் றின்ன
 வாகிய தாங்கணி யிழையார்
 ஏமரு வேனிற் ரூபம தகற்றி
 யிளைஞருக் கின்பமுட் டுவரால்.

4

வேறு

பஞ்சி தோய்ந்ததி செம்மைய பைம்பொனின் மிளிரும்
 அஞ்சி லம்பின அவனியிற் படும்படுந் தோறும்
 அஞ்ச மென்னவே யரற்றுவ வாயசிற் றடியால்
 வஞ்சி யன்னவர் காணையர் மனத்துமால் வளர்ப்பார். 5

சந்த மார்ந்ததி தட்பமாய்த் தண்பனி வெண்மை
 தந்த முத்தணி தாங்கிய தனங்களும் பொன்னின்
 வந்த மேகலை வயங்குநுண் ணிடைகளும் வலிந்தே
 எந்த ஆடவ ரிதயங்கா முறும்வகை செயுவால். 6

வியர்வு தோன்றுபு விரியுடன் மூட்டினர் விம்மி
உயர்வு சேர்க்கன தனத்திள மூவதிய ரின்னே
யயர்வு தீர்தர ஆடைகள் கனத்தவை யகற்றித்
துயர்த ராதமென் துகில்கொடு நகிலினை தூர்ப்பார். 7

சாந்த நீருறை தந்தசை சிவிறிமென் காலும்
ஏய்ந்த முத்தணி யேந்திய விளமுலை யிசைவும்
வாய்ந்த விணையொ டெழுதரு மதுரநல் விசையும்
ஓய்ந்த காதலை யுணர்த்துவ போலுமா வின்னே. 8

வெள்ளை மாடத்து நிசிதனில் மின்னனார் துயில்போ(து)
அள்ள வாண்முக மாசையி னீடுற நோக்கித்
தெள்ள தண்கதிர்த் திங்களஞ் செல்வன்பின் னிரவி
லுள்ள நாணிஹ் போலுடல் விளர்க்குமா லுறுதி. 9

வேறு

தாங்கரு வேனிற் காற்றுத் தருந்துகட் படலை தாங்கி
வீங்குருப் பஞ்சேர் வெய்யோன் வெதுப்பவேந் தரணி தன்னைப்
பூங்குழ லார்ப்பி ரிந்து வழிச்சென்றோர் புலம்பு வாட்ட
ஏங்குநெஞ் சகத்த ரீண்ட நோக்கலு மியல்கி லாரால். 10

பொங்குவெங் கதிரோன் வெப்பம் பொலிந்துடல் புலர்த்த நீடு
தங்கதி தாகந் தன்னால் தாலுமிக் குலர்ந்த மான்கள்
சிங்குறப் பொடித்த மையிற் றிகழ்தரு நீல வாளை
யங்குறக் கண்டு நீரென் றோடுவ அடுத்த கானம். 11

திங்களா மணிப்பூண் சேர்ந்து திகழ்வுறு மணங்க னூர்தம்
அங்கநே ரிங்கி தத்தா லமர்நகைக் கடைக்க னோக்கால்
அங்குநேர் மாலை யென்ன ஆடவ ரகலச் சென்றோர்
தங்களீ ரிதயந் தன்னில் தணிப்பருங் காதல் சேர்ப்பார். 12

ஆதவன் கிரணஞ் சால அழற்றவா றதனில் வெந்து
பாய்துகள் கனற்ற மெய்யைப் பதைப்புறு படவ ராப்பார்
மீததோ முகமாய்ச் சுற்றி யூர்ந்துவெய் துயிர்த்தே தற்குப்
பேதகம் விளைப்ப தாய பிணிமுகத் தடியில் வைகும். 13

மிகுதரு தாகம் விஞ்சி விசைத்தெழு விறலை வீட்டப்
பகுதரு வாய்செய் பஞ்சா னனம்பட ருளைசி விர்த்துத்
தொகுதரு நாமுன் தொங்கத் தொடர்ந்துவெய் துயிர்த்து நாளும்
பகைதரு மதமா பாங்கர்ப் படரினும் பாய்ந்த டாதால்.

புலர்தரு மிடற்றுப் போந்த புன்னுரை நீர வாகி
யலரிதன் கிரணத் தீயா லங்கம்வே வுற்று மேன்மேல்
மலர்தரு தாகம் வாட்ட வாரிதேர் மதமால் யானை
கொலைதரு மடங்க லேற்றைக் குறுகினுங் குறிக்கொள் ளாதால்.

இழுதுறு மோமத் தீயி னெரியினன் கிரண மங்கம்
முழுதுற வாட்ட வெம்பி மொய்ம்பழி மனத்த வாகி
யிழிதக வுற்று மஞ்ஞை யெழிற்கலா பத்து ஞ்ச்சி
நுழைதரக் கிடந்த பாந்தள் நூறல்செய் நோக்கி லாவே.

கந்தமார் கோரை சார்ந்த காய்கமர் வாவிச் சேற்றைக்
குந்தநேர் தடநீள் கோட்டாற் குறித்தகழ் கேழல் வெய்யோன்
தந்தவா தபத்தால் மேனி சாம்புசந் தாபந் தீரச்
சந்தமா ரவனி தன்கீழ்ச் சார்வது போலு மன்றே.

காய்தரு கதிரின் செல்வன் கனற்றலின் வெதும்பி மேனி
ஓய்தரு தவளை சேற்று நீருறை யோடை நின்ற
பாய்தரு வழிநீர் வேட்கை பற்றிய பன்ன கத்தின்
பாயிரும் படமா மாத பத்திரத் தடியில் வைகும். 18

தடம்புகுந் தங்க னுற்ற தாமரை முழுதுஞ் சாடி
யொடுங்கிடச்சிதைத்துமீனையுணங்குசாரசப்புள்ளோட்டி
யுடம்புட னுடம்பு தாக்க ஒன்றுசேர்ந் துடற்றி யானை
திடம்படச் செய்வ காலாற் சேற்றினை யுமக்கி யம்மா.

சூரிய கிரணந் தோயச் சுடர்மணி யுச்சி தாங்கி
யீரிய னாழு னீட்டி யியல்வளி யுணுச்சு வைக்கும்
பாரிய படமா நாகம் படுவிடந் தீவெய் யோனுஞ்
சேரியல் வெதுப்ப நீர்வேட் டடுகில தேரை யீட்டம். 20

பொருந்திய நுரைசூழ் வாயும் புறத்துநீள் தருசெந் நாவும்
விரிந்துநீள் தலையு மாய்ப்பெண் மேதியி னீட்டஞ் சால
வருந்திவெவ் விடாயால் மன்னு மலைமுழைஞ் சதனி னீங்கி
யருந்திய நீரைத் தேடி யலமந்து திரியு மாலோ. 21

முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி

1896 — 1951

இவர் வட்டுக்கோட்டை என்னும் ஊரிலே முருகுப் பிள்ளைக்குந் தங்கம்மையாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். தென்கோவை, பண்டிதர் ச. கந்தையபிள்ளையிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றார். 1940ஆம் ஆண்டிலே திருநெல்வேலித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 'முதுதமிழ்ப் புலவர்' என்னும் பட்டம் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தனர். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலே சில ஆண்டுகள் இவர் விரிவுரையாளராகக் கடமை யாற்றியவர்.

இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களும் பிரபந்தங்களும் இயற்றியுள்ளனர். 'மணித்தாய் நானும் மரதனோட்டமும்' என்ற நூல் மரதனோட்டக் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசைப் பெற்றதாகும்.

ஊசல் வரி

உலகிற் பழமைமிக உடைய மொழிகளுள்ளே
இலகு முயிர்மொழியா மினித்ததமிழ்த் தாயையன்பாற்
குலவு மணிப்புதல்வீர் கொண்டாடிப் பாடியாம்
அலகில் மகிழ்முகிழ்ப்ப ஆடாமோ ஊசல்
அரிய புகழ்பாடி ஆடாமோ ஊசல். 1

வள்ளுவனார் தந்த மறுவிலாத் தூவிளக்கைத்
தெள்ளுதமிழ் மேன்மைபெறச் செய்த திருக்குறளை
யுள்ளமதைக்கொள்ளை கொள்ளுமொன்பொருளை உயிர்மருந்தை
யள்ளியள்ளி உண்டோமென் றூடாமோ ஊசல்
அணியார் நலம்பாடி யாடாமோ ஊசல். 2

நுண்மையினி நுண்மை நுனித்துநுக ரோவியமாந்
திண்மைதரும் பாக்கள் செறிசுவடி கம்பனெனும்
பண்மலிந்த மேலோன் பசுந்தமிழின் முறைநிறுவும்
அண்ணியசீர் நூல்பாடி யாடாமோ ஊசல்
அலமரலைத் தீர்த்தேமென் றூடாமோ ஊசல். 3

இளங்கோவுஞ் சாத்தனெனு மெழிலோனு மீந்தனவுந்
துளங்காப் புலமையுடைத் தூயோர்கள் யாத்தனவும்
உளங்கூர் மகிழ்ச்சிதரு முரைவளனுங் கற்றியாம்
அளந்தோம் புலமையென ஆடாமோ ஊசல்
அன்பொழுக வாழ்துமென ஆடாமோ ஊசல். 4

தொல்காப் பியமாந் துணையமணிப் பெட்டகத்தை
பல்காற் பயின்றெம் பழமைதனைப் புதுக்கி
ஒல்காச் சிறப்போ டொளிவிளங்கி வாழ்துமென
அல்கா தறைகூவி ஆடாமோ ஊசல்
அருந்தமிழில் வல்லோமென் றுடாமோ ஊசல். 5

மணித்தாய்நாடும் மரதன் ஓட்டமும்

கதிரு நாயக னியற்கையின் கவினிடைக் கலந்தோன்
முதிரு மாமண நறுமயி னிளமையின் முகிழ்ப்போன்
இதய தாமரை யிருந்தெமை யியக்கிடு முருகன்
சிதைவி லாதிவை நிறையநன் றுறுதுணை செயுமே. 6

இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

தாவு

சீரேறு மலர்க்காவுஞ் செழும்பயிரின் வளனிலனுங்
காரேறு வரைக்குலமுங் கவின்பொலிபே ராறுகளும்
வெள்ளியவான்மருப்புடையவிறலமையுங்களிற்றினத்தோ
டுள்ளுநரை நடுக்குறுத்து மொளிச்செங்கட் புலிக்காடும்
மெல்லியலார் மூரலென விளங்குநகை வெண்முத்து
நல்லெழிலின் வெண்சங்கு நனிவிரவு மாழியுங்கொண்
டறிவுமலிந் துலகுவல னமர்ந்துருவந் திருவாளர்
சேறிவுமலி யிந்துவெனுந் திறப்பரவை யிடைக்கிடந்து
புகழுமொரு மலரணங்கே பொலிவுபெறு திருத்தாயே. 7

தாழிசை

பதிக்குமுயர்விலைக்குரியமணிக்குவைகள்கனிப்பொருள்கள்
கதிக்கநினி யளித்தளித்துக் கவின்பெருக்குங் கற்பகமே
நதிக்கிழவ னளகையர்கோன் நினைத்திருத்தி யரசமைத்து
விதிக்குவிதி யமைத்தனைவி ளம்புவதும் வியப்பாமே. 8

அணிகெழுமிக் கிழக்கின்க ணரியநா ளுவென்று
துணிபிளினி முதலியவர் சொன்னபடி கடல்வழியே
வணிகநெறிதழுவிவந்தோர் வருத்தமின்றிவளங்கிடைக்கும்
பணமிகுக்கு மென்றுநினைப் பறித்ததுவும் வியப்பாமே. 9

உள்ளுமுயர் பெரும்பயிர்க ளுனைத்திருத்தி மிகப்படைத்து
வெள்ளமென நிதிபெருக்க விழைந்துமிக நலங்காணும்
வெள்ளையர்கள் விரைந்தடைந்து வேட்கையொடு நின்னிலங்கள்
கொள்ளுதலில் முனைந்தமையக் குறிப்பதுவும் வியப்பாமே.
தனிச்சொல்

எனவாங்கு,

சுரிதகம்

செழுமையின் மிக்கனை பழமையிற் சிறந்தனை
சீர்மிக நிறைந்தனை பேர்மிகப் படைத்தனை
மானமும் வீரமும் வயங்கிய மன்னராற்
புரக்கப் பெற்றனை புலநெறி வகுத்தனை
நம்மா ருயிரே! நம்பிறப் பகமே!
நாமிகக் குலாவி நலம்பெறு மில்லமே!
ஊழி யூழிநீ யுகர்ந்து
வாழியர் வாழியர் மலைவிளக் கெனவே.

11

பாயிரம் (விருத்தம்)

சீர்பூத்த விலங்கையெனுந் திருத்தாயி
னியற்கைவளன் சிறப்பக் கூறிப்
பார்பூத்த பெருமையொடு பண்டைநா
ளவளிசூந்த பான்மை கூறி
நேர்பூத்த சுதந்திரமிங் கவளடைந்த
வரலாறு நெறியிற் கூறி
ஏர்பூத்த மரதனெனு மோட்டமுநன்
றியம்பிடுவா மியையுமாரே.

12

கருத்தை யீர்த்துநங் காதலைப்
பெருக்குவாள் கவினை
விருத்த மென்றுபின் விளங்கிய
யாப்பினில் விளம்பல்

பொருத்த மென்றுணர் புரிவினிற்
புதுமையும் பொலிய
நிரைத்த நம்பல பொருள்விர
விடுதலை நினைத்தே.

13

பூமணக்குஞ் செழுநறவின் பொலிவுமலி யழகொழுகு
காமணக்கும் புகழ்நாடு காண்பமெனக் காமர்வண்டு
பாமணக்கு முரற்சியொடு பண்டைவினைப் பயன்கொழும்
தேமணக்கும் படிபிறந்து திகழ்வதெங்கள் திருநாடு. 14

புத்தர்பிரான் கவுதமரின் பொருந்துமடி யெனப்பவுத்தர்
சித்திதரு சிவனாரின் திருந்துமடி யெனச்சைவர்
பத்தியொடு நிமிர்ந்தேறிப் பணிநடுக்கந் தனைச்சகித்து
நித்திரையு மின்றினனி நிமிர்ந்துபல படப்பரசு 15

பாடுவன மீன்களுள கேட்குங்கால்
மகிழ்ச்சிமிகும் பயில்வா மென்னும்
நாடுகள்வே றிலவாக நம்மைமுழு
மதிப்போதில் நயக்கச் செய்யும்
ஈடிலாதோர் வாவியினை யெம்மருங்குங்
கொண்டழகி னெழுச்சி நன்கு
குடிவளர் மட்டுநகர் தனைப்பயந்திங்
கிசைபரப்புந் தொன்மை நாடு. 16

கொடியெடுத்துப் பேரேணி குயிற்றிமலைக்
குகைகளிலே குறிப்போ டேறிக்
கடிநறவு தொகுத்துவிரை மான்வேட்டம்
புரிந்ததசை கலந்து வேடர்
நெடிதுவளர் முதுமரத்தின் பொந்தினிடை
யடைத்தெடுத்து நிதியாக் கொண்ட
பிடியனையார் மகப்பெருங்கா லுணக்கொடுத்து
மகிழ்குறிஞ்சி பிறங்கக் கொண்டாள். 17

மாணி லாவிய போர ருங்கல
 மாறி லாது குலாவவே
 பேணு கின்ற வியற்கை மல்கு
 பெருந்து றைக்குளிஃ தொன்றென
 நீணி லம்புக ழாழி யூடு
 நிரைத்த குன்று குறுத்தவாய்க்
 கோண மாமலை கொண்டி லங்கிடு
 கோதை யாகிய மாதரான்.

18

என்ன டாவிலை யேழு மிங்ங
 னிருக்கு மாறு வியப்படா
 மன்னு வெம்புனல் துன்னு முற்றில்
 மலர்ந்து மாரியி னாடினாள்
 என்ன மாமகிழ் வெய்து மாலைன
 வெய்தி னார்புக லெண்ணில்சீர்க்
 கன்னி யாயினே நன்னர் என்னணி
 காணு கென்றொளிர் கன்னியே.

19

அணியா ரசோகன் திருமைந்தன்
 அறிவின் முதிர்ந்த மகிந்தனென்பான்
 துணியா வெழுந்து தீசற்குச்
 சொல்லும் பெரிய திருவறத்தின்
 பணியான் மக்கள் பவுத்தமதம்
 பற்றி யொழுகிச் சிறப்பவைத்த
 இணையே யிலாத மிகுந்தலையி
 னெழுச்சி படைத்த விரும்பெரியாள்.

20

ஆயிரத்தோ டொன்றியதொள் ளாயிரத்து
 நாற்பானெட் டமையு மாண்டின்
 மேயசித்தி யுற்றிடுபெப் புறுவரியி
 னன்காநாள் விழவி னாப்பண்
 தேயத்தி னெற்றுமையன் புந்தவுந்த
 மக்களெலாந் தொழுது வாழ்த்தத்
 தாயொருத்தி யிலங்கையெனுந் தவமடந்தை
 தனிமகுடந் தாங்கி னாளே.

21

நம்பியரு நங்கையரு நல்லமுதி யோரும்
பம்பியினி யென்னகுறை பண்டையினு நன்றே
நம்பொலியு மன்னைதனை நாகவள நாடென்
றிம்பரில்வ ளர்ப்பமென வெங்குமெழ லானார். 22

அன்றுதொட்டி லங்கைவீற டைந்துமாச கன்றுசீர்
நன்றுமுற்று மாறுகொண்டு நாளுநாளு மேறியே
வென்றியுற்ற லங்கல்கூட விண்ணுலாவு கோளெலாம்
நன்றிசைக்கு மென்றுகோளி னிலைகுறித்தி யம்பினார். 23

ஒருதேய மக்களெலா மோரிலங்கை
நோக்கிமிக வுயர்தல் வேண்டும்
பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயலி
னோத்துழைப்பைப் பெருக்கல் வேண்டும்
பெரியார்மற் றெளியரெனப் பிணங்காமற்
பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்
விரிவாக விவைவிளக்க மரதனையாங்
குறித்ததென விரும்பி யார்த்தார். 24

சீருறு செல்வன் மாணவ னொருவன்
திகழோ லைச்சுருளைப்
பேருற வங்ஙன் பெற்றன னோட்டம்
பெரிது நடந்ததுவே
கூருறு செலவது தென்திசை போயது
கூறுதல் வாய்வதுவோ
நேருற யாவையு நெடுவழி கண்டவர்
நெடிது விளம்புவரே. 25

மேலைமுனைக் குரியதென நீலநிறக்
கடலருகே விரிந்த பச்சைக்
காலிமுகப் புல்வெளியிற் பலர்வாழ்த்த
நகராண்மைக் கழக மேயர்
ஓலைவளச் சுருளிய மாணவக
னொருவனதை யுவந்து வாங்கிக்
கோலமுறப் புனைசதுக்க மோடிமக
ளொருத்தியிடங் கொடுத்தான் மன்னோ. 26

மேற்றிசை யாள ராட்சி
 மிகுத்துநின் றிட்ட வாண்டு
 நூற்றுமூப் பத்து மூன்றும்
 நோய்செய்த நுணுக்கங் காட்ட
 நூற்றுமூப் பத்து மூன்று
 நுண்மதிப் புருவைத் தூது
 நாற்றிசை வானிற் போக்கி
 நயனங்க ளிமையா ரானார்.

27

படையெ முந்தன கொடியெ முந்தன
 பரவு மங்கல விசையெ முந்தது
 குடையெ முந்தன நடநி றைந்தன
 கோதை மாதர்கள் குலமெ முந்தது
 இடையி லெள்ளிட விடமி லென்றிட
 வெங்க ணுந்தலை யேதெ ரிந்தன
 அடைசு தந்திர விழுவ யர்ந்தமை
 அன்று போலினி யென்றுகூடுமே.

28

ஐந்து கோடி யாண்டி லங்கை
 யன்னை வாழ்ந்த செய்தியாம்
 அறிகி லாத யர்ந்து சோர்த
 லாகு மோவி ளம்புவிர்
 எந்த நாடு மெங்கள் தாயி
 னேற்ற மென்ற மாற்றமே
 எய்தி டாது யாவு நாமி
 யற்ற வெற்றி யெய்துவோம்.

29

சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை

1882 — 1952

இவர் யாழ்ப்பாணத்து வதிரி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். தந்தையார் பெயர் சின்னத்தம்பி. காந்தத்தி லுள்ள தக்கண கைலாச புராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து உரைநடையில் இயற்றினார். கதிர்காம புராணம் என்பது இவரால் இயற்றப்பட்ட செய்யுளிலக்கியம்.

தக்கண கைலாச புராணம்

கடவுள் வணக்கம்

விநாயகர்

ஓங்கு தாரகத் தோருரு வாகிய
தாங்கு மைங்கரத் தந்தி முகத்தனை
யீங்கு போற்றுது மிம்ப ருணர்ந்திடத்
தேங்கு தென்கயி லைத்திறஞ் செப்பவே.

சிவபெருமான்

உலகெலா மாகி நின்ற வுயர்பரம் பொருளை யம்மை
நிலவுறு பாகத் தானை நிமலனை மதிதோய் சென்னி
குலவிய சடையான் றன்னைக் கோலமா நேடிக் காணு
திலகுமுண் டகத்தா னுற்ற விறைவனை யேத்தல் செய்வாம்.

உமாதேவியார்

பூரண ஞானப் பாலைப் புனிதவேட் கருத்துந் தெய்வ
வாரணங் குயிர்க ளீன்ற வன்னைமா தருமச் செல்வி
யாரண நூபு ரங்க ளரற்றுமா மலர்த்தா டம்மைப்
பேரணங் குறுத்தும் பாசப் பிணிவிடப் போற்று வாமே.

கப்பிரமணியர்

தேறுமெய் யடியவர் சிந்தை தன்னிடை
வேறற நின்னொளி விளக்கு மூர்த்தியாய்
மாறிலா திருந்திடும் வடிகொள் வேலுடை
ஆறுமா முகனடி யன்பிற் போற்றுவாம்.

ச. பஞ்சாட்சரக் குருக்கள்

1889 — 1953

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த காரைநகர். தந்தையார் பெயர் சண்முக ஐயர். திண்ணபுர வெண்பா, வீரகத்தி விநாயகர் இரட்டை மணிமாலை என்பன இவரின் நூல்கள்.

திண்ணபுர வெண்பா

காப்பு

சீர்முந்து காரைநகர்த் திண்ணபுர வெண்பா
தேர்சுந்த ரேசன்மேற் செப்பவே — ஏர்செய்
அகசா நநபதுமத் தர்க்கனாய் முத்த
அகசா நநனே யரண்.

நூல்

ஆகமநால் வேதமுண ரந்தணர்க ளாதிபோர்
ஆகமநத் திண்ணபுர மாராயின் — சாகமுனங்
காணமய னீக்குங் கநகசபை யாலுவோன்
காணமய னுத்தன் களம்.

1

அம்பலவன் சேய்முருக னுக்கஞ்செய் தோரணியார்
செம்புளின நந்துருந் திண்ணபுரம் — இம்பரிடை
நம்பியா ருரனைமுன் னுடித் தடுத்தாண்ட
தம்பிரா னென்றுமமர் சார்பு.

2

சாருஞ் செபதவத்தாற் சாப வனுக்கிரகம்
சேருந் திருக்கூட்டத் திண்ணபுரம் — காருணியன்
திண்ணன் றிறத்தைச் சிவகோ சரிக்குணர்த்தும்
அண்ண லமரா லயம்.

3

வாவி மணற்காடு மாலுரம் பொன்னுலை
திவிகையின் வீரகத் திண்ணபுரம் — தேவியடச்
சந்திர சேகரன் ருணு சதாசிவன்
சுந்தர னெம்மான் துறை.

4

452 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

செந்தமிழுஞ் சூரியனுஞ் சேர விருளோட்டுஞ்
செந்தமித தோற்றமார் திண்ணபுரம் — நந்தமுறுந்
தன்னிலய மெல்லோருஞ் சாரத் தருஞ்சக்தி
தன்னிலய முள்ளோன் தலம்.

5

சும்மா விருக்கிற் சுகமில்லை யென்றுன்னிச்
செம்மாந் திருப்போரின் றிண்ணபுரம் — அம்மான்
மழுவேந்தி மாய்விலான் மாலயனுங் காணான்
குழுவேந்து கொட்டி குடி.

6

சிவஞாநம் பூத்தவினாற் சேர்மலகீக் கத்தாற்
சிவபூதி நேர்திண் ணபுரம் — சிவகதியாய்
ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையுமா யுற்றராய்த்
தோன்றாத் துணையான் றுறை.

7

காணும் வெறுங்கூடு காவலராய் வாழாதே
தாணுபணி தாங்குவோர் திண்ணபுரம் — காணிகொளும்
ஆரூர் சிதம்பர மாலவாய் காசியெனும்
ஆரூர் சிவபெருமா னார்வு.

8

நம்பனர னுமம் புணையாக நண்ணமே
லிம்பரிடை யெண்ணகத்தார் பூர்வபதி — அம்புயன்மா
றேவர்பு லர்ந்தலைந்தும் வாய்ந்துதரந் தேடுவது
பூவரம்பு திண்ண புரம்.

9

அம்மையே யப்பாவென் றெப்போதும் போற்றுவோர்
செம்மைசேர் தெய்விகத் திண்ணபுரம் — இம்மையே
பொன்னம் பலநடனம் போந்து தரிசிப்போர்
முன்னங் கொடுப்போன் முகம்.

10

கம்பை யொலித்தலாற் காமாட்சி யாற்பரனாற்
செம்பொருளின் கச்சிகிகர் திண்ணபுரம் — நம்பும்
அடியார் தமிழ்ப்பாட லங்கணைந்து கேட்டு
மடியாத வீடளித்தோன் வாழ்வு.

11

கற்பகத்தா லீழத்தாற் காமினியாற் றேனுவாற்
பொற்பகமார் பொன்னுலகாந் திண்ணபுரம்—தற்பரன்
கைம்மாறு வேண்டாக் கருணா நிதிவள்ளல்
தம்மானே யாவான் சகம்.

12

ஆக்கநய னஞ்சரப்பே ராதி கடையிடையென்
பாக்கத்தின் பேரொன்றென் பார்ப்பதியின்—நீக்கமிலா
மன்னவனாஞ் சுந்த ரேசன் மகிழ்ந்துறையும்
பொன்னகரென் றிண்ண புரம்.

13

மாப்பாண ஓரி மணிநீர் சடையாளி
சேர்ப்பார் சிறப்புடைய திண்ணபுரம்—கோப்பாரும்
ஆரூக வைந்தெழுத் தன்பினுட னித்தமும்
ஆரூக ரார்வ னகம்.

14

ஆகந் தரநீர்பொ னம்புயமா மைந்துபொருள்
கோகனகங் கொண்டுறூஉந் திண்ணபுரம்—ஏகன்
திரிதளவில் வத்தாற் செய்பூசை மேவுந்
திரிதரவில் லாதான் சேர்வு.

15

சோமசுந்தரப் புலவர்

1878 — 1953

இவரது ஊர் நவாலி. தந்தையார் வன்னியசேகரன் மரபினராகிய கதிர்காமர் என்பவர். இவர் வட்டுக் கோட்டை — இந்து ஆங்கில வித்தியாசாலையிற் பல வருடங்கள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். இயற்கையாகப் பாடும் ஆற்றல் படைத்த இவர் பதினையாயிரம் பாடல் களுக்குமேற் பாடினர் என்ப. 'தங்கத் தாத்தா' என அழைக்கப்பட்ட இவர் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் உயர்வு குறித்துப் பல பாடல்கள் பாடினார்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : நவாலியூர் வன்னியசேகரன் பள்ளு, ஐம்புலவேடக் கும்மி, கந்தவனக்கடவை நான் மணிமாலை, மருதடி விநாயகர் பாமாலை, கல்லுண்டாய் வைரவர் பதிகம், கதிரைமலை வேலவர் பதிகம், அட்ட கிரிப் பதிகம், கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி, சிறுவர் செந்தமிழ், கதிரைச் சிலேடை வெண்பா, நாமகள் புகழ் மாலை, தாலவிலாசம் முதலியன.

விபுலானந்த அடிகள்மீது பாடியவை

வாயுறை வாழ்த்து

வாழி யினியதமிழ் வாழி தமிழகத்தார்
வாழி மணியிலங்கை வான்கழகம்—வாழியரோ
பேரா சிரியன் பெரியவிபு லானந்தன்
ஓரா யிரம்யாண் டுலகு.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வடாஅது வான்றொடு வேங்கட மலையுங்
தெனாஅது கன்னித் தெய்வதன் குமரியுங்
குடாஅதுங் குணாஅதுந் தொடுகடற் பரப்புமென்
றந்நாள் வரைந்த விந்நான் கெல்லையுள்
கடுவொடு பிறந்த வமிழ்துதலை குளிக்குஞ்
சுவையொடு பிறந்த தமிழ்வழங் குலகில்
ஒருகடல் குடித்த குறுமுனி நாணச்

சீரிய வாரியத் திருமொழி யென்ற
 போரியல் மன்னர் பொதுமொழி யென்ற
 அந்தமில் சீர்த்திச் செந்தமி மென்ற
 முக்கடல் குடித்த வித்தக முனிவ !
 ஆரியத் துறையினு மருந்தமிழ்த் துறையினும்
 நேரிய ஞான நிறைகலைத் துறையினும்
 முறைமுறை தோய்ந்து பசையறப் பருகி
 இருள்கெட விமைக்கும் அருளொளி முகத்தில்
 இளநகை மின்னல் மின்னி வளமுறும்
 ஈழமு மிமையமும் வாழிய கேட்ப
 வாய்மொழி முழக்கந் தூய்மையின் முழங்கி
 அறிவுமறை பொழியுங் கருணைமா முகிலே !
 பன்னிய வேழிசைப் பாற்கடற் குளித்து
 மன்னிய வரும்பொருள் மாமணி யெடுத்து
 யாழ்நூ லென்னுங் கோவையிற் குயிற்றி
 வண்டமிழ்த் தாயின் மங்கலக் கழுத்துத்
 தண்டாச் சிறப்புறத் தந்தருள் வள்ளால் !
 கல்வியுஞ் சமயமுங் கலங்கிய காலை
 நல்லைவந் தெழுந்த நாவலர் பெருமான்
 திருவடிச் சுவட்டிற் சேவடி பொருத்திக்
 கடிமணங் கடிந்து கல்வியை மணந்தே
 எழுமையுந் தொடரும் பொருளு மஃதென்று
 இருமையு மருளுஞ் சிவநெறி யொழுக்குமென்
 றிவ்விரண் டுதவும் மெய்யற மோங்க
 மண்ணக வரைப்பின் வயின்வயின் வைத்துப்
 புண்ணியம் வளர்க்குங் கண்ணிய வண்ணால் !
 இருவர் தேவர் தருமணி யுடனே
 உருவளர் மதங்ககு ளாமணி யொன்றுந்
 திடமுட னருளிய நடனநூற் செல்வ !
 சுத்தம் மிச்சிர மசுத்தவென் றுரைக்கும்
 ஐந்து மேழு மாறிரண் டிரட்டியும்
 ஆறு நகற்றி யருளொளி யேற்றித்
 தன்னொரு நிலையுந் தலைவனின் நிலையுங்

கண்ணெடு கண்ணெளி கதிரொளி போல
 மன்னுமத் துவித மாண்பெருங் கலப்பின்
 உண்மை யுணர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி!
 எண்ணக் கதியரு ளிருந்தவப் பெயர்ப்பெறும்
 புண்ணியச் செல்வன் போகாப் பொருடரக்
 காணக் கதியருள் காமரு தலத்தில்
 மாணுற வமைத்த வான்கலைக் கழகத்துப்
 பொருந்திய வாய்மைப் பொன்னுரை பொழிந்தே
 அருந்தமிழ் வளர்த்த வண்ணலா சிரிய!
 மீண்டவர்ப் பெருத வெள்ளிமால் வரைகண்
 டீண்டுவந் தருளிய வெங்கள்மா தவமே!
 தத்துவந் தரு'பிர புத்தபா ரத்'மேனும்
 பத்திர நடாத்திய வித்தக முதல்வ!
 யாமுங் குழலுங் கீழுற வோங்கிய
 மழலை மாரு விளமைக் காலத்து
 நால்வகைச் செஞ்சொல் மாமல ரெடுத்து
 நூல்வகை யாப்பின் மேவரத் தொடுத்துத்
 தூமணங் கமழும் பாமணி மாலை
 தாய்கழுத் தணிந்த வாய்மொழிப் புலவ!
 மாவலி வளஞ்சேர் மணியிலங் காபுரி
 மேவிய பல்கலை வியன்கழ கத்தே
 ஆங்கிலம் முதன்மை யடைவது நோக்கி
 ஏங்கிய தமிழ்த்தா யிரங்குகுரல் கேட்டுத்
 தாய்குரல் கேட்ட தூயவான் கன்றென
 மால்வரை யிமையம் வறிதுற மீண்டு
 நூல்வரை நுண்டமிழ் நுவல்தே சிகளாய்
 வந்தெமக் கருளிய சுந்தரத் தோன்றல்!
 விரிந்தபே ரறிவின் மேவிய விற்பம்
 நயந்தகா ரணத்தால் நல்லவ ரிட்ட
 விபுலா னந்தப் பெயர்ப்பெறு மேலோய்!!
 ஈன்ற தமிழ்த்தா யென்றுமின் படைய
 ஆன்றநற் ரெழிலெலா மாற்றுதல் நின்கடன்
 ஆழிசூ முலகத் தாயிரம் யாண்டுநீ
 லாழிய பெரிதென வாழ்த்தலென் கடனே.

ஆறுமுகநாவலர் மீது பாடியது
 அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை
 யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
 பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுணடை
 பயின்றதமிழ்ப் பாவை யாட்கு
 வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
 யெனப்பயிற்றி வைத்த வாசான்
 மன்னுமருள் நாவலன்றன் னழியாநல்
 லொழுக்கநடை வாழி வாழி.

தொல்காப்பியம்
 கணேசையர் பதிப்புச் சிறப்புப்பாயிரம்

ஆசிரியவிருத்தம்

தேமணக்குஞ் சந்தனப்பூம் பொழில்மணக்கும் பொதியமெனுஞ்
 சிலம்பின் மேனாள்
 தூமணக்குநறையிதழித் தொடைமணக்குஞ்சடைமௌவித்
 தூயோன் ருளுங்
 காமணக்குங் கடம்பணிந்த கதிர்வேற்பெம் மானடியுங்
 கருதி நோற்று
 நாமணக்குந் தமிழ்முனிவ னகத்தியமா முதனூலை
 நல்கி னான்.

1

அன்னவன்மா னாக்கரோரு பன்னிருவ ரவர்தம்மு
 ளறிவான் மிக்க
 மன்னுபெரும் புகழ்த்தொல்காப் பியனாரங் கியற்றமிறை
 வகுத்து நாடிப்
 பன்னுதொல்காப் பியமென்னும் வழிநூலொன் றருந்தமிழ்க்கு
 மருந்தா யின்தான்
 அன்னதன்சீ ரெடுத்துரைக்க வளவிலடங் காதுயிருந்
 தகலு மன்றே.

2

அந்நூற்கு நல்லுரைபு ரணனாரை யுள்ளிட்டோ
 ரன்று தொட்டே
 நன்னூலின் படியொழுகு நங்கைமணி மங்கலநன்
 னானே போலச்

458 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

செந்நூலின் கிடைத்திறமு மாசிரிய ருளத்திறமுஞ்
செவ்வே நாடி

எந்நூற்குங் காப்பாகத் திப்பநுட்ப வொட்பமுற
வெழுதி ன்ரால்.

3

எழுதியவங் வுரைத்திறங்க ளிக்காலம் பயில்வோர்தா
மினிது தேறக்

கொழுவியதிஞ் சுவைக்கனியின் தீஞ்சாறுந் தேனுமுடன்
குழைத்த தென்னப்

பழுதில்வகை சொற்றிறமும் பொருட்டிறமும் பலதிறமும்
பண்பி னாடி

எழுதரிய வுரைவிளக்க மையவிப ரீதமற

வெழுதித் தந்தான்.

4

எழுத்திற்குஞ்சொல்லிற்குமெழிற்பொருளிற்கடையுளநான்
கியல்க ளுக்கும்

வழுத்திடுநல் லுரைவிளக்கந் தந்ததற்பின் முன்னுள்ள
வாடாக் காதல்

பழுத்ததனி யன்பூரப் பண்பூறப் பகர்பொருளி
னியல்பு கூறும்

விழுத்தகைய வைந்தியற்கு முரைவிளக்க நுட்பமுற
வியம்பி னானால்.

5

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாமிரண்டு மொழிபயின்றே
யறிவின் மூத்துச்

சிரியநான் மறையொழுக்கந் திறம்பாத தவவிரத
சீல முள்ளோன்

காரணகா ரியத்தொடர்ச்சி யில்லாத கரிமுகவன்
கமல பாத

நேரியநெஞ் சினினிறுத்தி யெந்நாளுந் துதிக்குமொரு
நியமம் பூண்டோன்.

6

பன் னுபுகழ் யாழ்ப்பாண நாடுசெய்த பெருந்தவத்தின்
பயனாய் மேலாந்

தொன்மைதிகழ் காசிபகோத் திரமுலகில் நிலவவந்து
தோன்றுந் தோன்றல்

மன்னுபுகழ்ச் சின்னைய மாமறையோன் பெற்றெடுத்த
மதலை கற்றோர்
கண்ணெனவே கொண்டுதுதி கணேசைய நெனுநாமக்
கலைவல் லோனே. 7

மற்றதனைத் தனதுதிரு மகளழுத்த கத்துமிக
மகிழ்வா யேற்றுப்
பொற்புறவே பதிப்பித்து வெளியிட்டான் யாவனென்ற
புகலக் கேண்மோ
கற்றவர்பா லன்புடையோ னீழகே சரியதிபன்
கலைமே லார்வம்
பெற்றவன்றென் மயிலைநகர்ப் பொன்னைய வேளென்னும்
பெருமை யோனே. 8

ஆசிரியப்பா

விண்டொடு நெடுவரை மந்தரந் நிறுவி
அண்டரும் பிறரும் பண்டைநாட் கடையப்
புண்ணியப் பாற்கட லீன்ற தண்ணிய
விண்ணவ ரமுதம் வெள்கிவா யூற
நூற்பய னாகிய நாற்பய னுடனே 5
நாச்சுவை யென்ற செவிச்சுவை யென்ற
மேற்படு மொன்பது விதச்சுவை யென்ற
பல்வகைச் சுவையு மெல்லவர் தமக்கும்
உண்டிட வுதவுந் தண்டா வமுதருள்
செந்தமிழ்த் தெய்வத் திருமொழிக் கடறருஞ் 10
சந்தனப் பொதியத் தவமுனி தனது
சுந்தரச் சேவடி தொழுதுகற் றுயர்ந்த
பல்காப் பியமுணர் தொல்காப் பியநூல்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மென்ன 15
வழுத்திய மூன்று வகுப்பிற் ருங்கதன்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பழுத்தநூற் புலவர்
உரையுடன் வைத்துப் புரைதப வாய்ந்து
கற்போர் முட்டறப் பொற்புடன் வெளியிட்
டந்நா ளருளின னுங்கது போல 20

வன்னமும் பதமும் மாசறக் கற்ற
 பின்னரா ராயும் பெரும்பொருள் கற்புழிக்
 கொள்வோ ருள்ளமும் கொடுப்போ ரறிவும்
 ஒள்ளிய வுணர்வுபெற் றுவகை பூப்பக்
 கண்ணிய வுரையொடு நுண்ணிதி னாய்ந்து 25
 பொருத்தமும் விருத்தமுந் திருத்தமுங் காட்டுங்
 குறிப்பும் விளக்கமு நெறிப்பட வமைத்துப்
 பேரா சிரியப் பெருநா வலன்றன்
 உரைதனைத் தெளிவுற வுணர்த்துமோ ருரைதனை
 திருவருள் கூட்டச் செய்தனன், யாரெனின் ; 30
 பொன்னிலங் காபுரிப் பொற்கொடி தனது
 சென்னியி லணிந்த திருமணி முடிபோல்
 மன்னுயாழ்ப் பாண வளநக ரதனில்
 நன்ன வலர்புகழ் புன்னுலைக் கட்டுவன்
 வளமிகு பதியுதி யிளவள ஞாயிறு ; 35
 கடவுட் கற்பிற் காசிபன் மரபு
 புடவியில் விளக்கப் புகுந்த புதுமதி ;
 முந்நூல் மந்திர முதுமுறை யாளன் ;
 சிநயக் குரிசில் செய்த மாதவம் ;
 தூவமர் தண்டமிழ்ப் பூவல யந்தொழும் 40
 நாவலர் பெருமான் நயந்திடு மருமான்
 தத்துவ நெறியறி வித்துவ சிரோமணி
 பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புண்ணிய னிடத்தும்
 மன்னிய வளம்பெறு சுன்னைமா நகரான்
 குறுமுனி யென்ன வறிவினி லுயர்ந்தோன் 45
 மறுவறு குமார சுவாமியென் றோதும்
 வரமுறு புலவன் மாட்டும் பெறுயிறை
 தொன்னூற் கல்வித் துறையெலா மொருங்கே
 பன்னாட் பயின்று பழகிய பண்டிதன் ;
 இலக்கியப் பொன்மலை ; இலக்கண வரநதி ; 50
 நலத்தகு சைவ நன்னூற் பாற்கடல் ;
 புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியன்

அண்ணலைந் தெழுத்து மெண்ணுநன் னாவினன் ;
 முன்னவன் சேவடி மன்னிய வுளத்தன் ;
 கற்றவர் விழையுங் கணேசைய நென்னும் 55
 அற்புத நாமத் தருந்தவ ; னதனைக்
 கடும்போ ரேதுவிற் காகிதம் மூட்டி
 இடும்பைமீக் கூர விரங்குமிந் நாளிற்
 கண்கவர் வனப்பு மெண்பெறு சிறப்பும்
 நன்கொருங் கமைய வீன்புடன் முயன்றே 60
 எழுதா வெழுத்திற் பழுதறப் பதிப்பித்
 துழுவ லன்புட னுலகினுக் களித்தனன்,
 மன்னிய சிறப்பிற் சுன்னையம் பதியிற்
 றிருமகள் நிலையத் தொருதனி யதிபதி
 'ஈழ கேசரி'த் தாளினைப் பரப்புந் 65
 தாழாச் சிறப்பிற் றண்டமி ழறிஞன்
 நன்னய மிகுந்த பொன்னைய நாமம்
 மண்ணகம் விளங்கிட வந்த
 புண்ணிய முயற்சிப் புகழ்ப்பெரி யோனே.

நவீன கிருட்டிண பாரதியார்

1889 — 1954

இவர் சோழவள நாட்டிலே கிருட்டிணாவடம் என்னும் ஊரிலே சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்குத் தையலம்மை யாருக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார். சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவர், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், சோழவந்தான் அரசன் சண்முகனார் ஆகியவர்களிடத்திலே இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றார். பின்பு திருவாவடுதுறை யாதினத்தில் அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்பாற் றிருமுறை ஆராய்ச்சித் துணைவராக அமர்ந்தார். 1917ஆம் ஆண்டில் இவரது புலமையை வியந்த சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனல் ஈழத்துக்கு அழைக்கப்பட்டு இராமநாதன்-பரமேசுவரக் கல்லூரிகளிலே தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராக அமர்த்தப்பட்டார்.

இவரீயற்றிய செய்யுணூல்கள் : உலகியல் விளக்கம், புத்திளஞ் செங்கதிர், பறம்புமலைப் பாரி, செழுங்கதிர்ச் செல்வம், காந்தி வெண்பா முதலியன.

இவருக்குப் பண்டிதமணி, புலவர்மணி என்னும் இரு பட்டங்களைச் சூட்டி ஈழமக்கள் பெருமை கொண்டனர்.

உலகியல் விளக்கம்

அறநெறியியல்

பதுமைநேர் மடவார் பலரோடு பழகமுன்
வதுவையிற் கொடுத்தன் மரபா மேன்றல்.

மலர்ந்து வளனுற வளர்வன வளர்தல்
வாய்மட வோர்தம் மனன்பூத் தோரை
யாய்ந்து வதுவை யயர்ந்தன ராயி
னட்பிடை யறுகிலர் நாளிடைக் கொழுநர்த்
தட்டுநலி வினையிடைச் சாஅர்ந் தஞர்கில
ரறிவுடைக் குழவி யாற்றலொடு பெறுகுவ
ரென்குநர் வதுவை யில்லுழி மலர்ந்த
மாதரார் தங்கண் மனன்பிறர் தம்மைக்
காதல் கூர்ந்து கருதா தேயோ
காதல் கூர்ந்த கணவரை யேயோ

5

10

மணப்பர் பிறர்தமை வதுவைபுரி யாரோ
 முன்னுள்ளி னோரைப் பின்னே யெள்ளலு
 முன்னெள்ளி னோரைப் பின்னே யுள்ளலு
 நன்னெறி கொல்லோ நாள்சில பழகிக்
 கலத்த லன்பொடு பலநாட் கழிப்பிற் 15
 கினியது கொல்லோ வின்றுணை யிழவழிந்
 தினைவுறு நங்கைய ரிற்றைஞான் றிலர்கொ
 லினைய வதுவையொடு கைம்மைநோற் கில்லாப்
 பெண்டிர் வதுவையும் பேணுநர் மாண்ட
 பெரும்பொருள் பெறீஇயர் பேரியாண்டு படைத்த
 வருந்துணை யிழந்த வாயிழை யவரை
 வரைந்த வறனில் வன்னெஞ் சோரே
 புயனோர் கூந்தற் பிறைநேர் நறுநுதற்
 கயனோர் பிறழ்கட் கனிநேர் செவ்வாய்க்
 குறுமக ளோரைக் கொதிக்கவைக் குநரே 25
 யினிமற் றம்மா வெழிலிள மகாரை
 யனையர்தந் நலனே தந்நல னுக்குஞ்
 சான்றோ ரறிவறீஇத் தக்கார்க் கினிதளித்
 தான்றவன் பிருவரு மளாஅய்நல னெய்த
 நன்ன டோறு நயந்தழைத் தளப்பில் 30
 வண்மையொ டொருவர்மற் றொருவர்க் குயிருட
 னண்ணின ராக நட்பமர் காதலைத்
 தொட்டிற் பழக்கத் துறைப்பாற் படுத்தி
 வாய்வெறுப்பு முதல மாய்த்துவந் தனரே
 யாதலிற் சீரிள வாய்தொடி யவரை 35
 யேதமில் கானையர்க் கிகென்
 ரோதினர் முதுரை யொண்டவத் தோரே

செழுங்கதிர்ச் செல்வம்

இருள்கொள் சிறைக்காப் பிடைக்கலங்கி
 யிருக்குந் தருவு முனதுகையால்
 வருடல் பெறுவான் மனங்குழைந்து
 வளைந்து வளைந்துன் னடிநாடித்

திரியுஞ் செயற்குந் தெளியாரைத்
தெளிக்கு மாறென் குழவியெலாம்
மருவு தாயர் தமைக்கூவி
மலர்க்கண் டிறக்க வருகதிரே. 1

பறவைப் பார்ப்பு முன்வரவைப்
பார்த்து மழலைச் செஞ்சிறுவாய்
நிறையப் புகலும் பாட்டெல்லாம்
நெறியே வந்தென் செவிப்புருந்தும்
நறவு பழுத்த முத்தமிழால்
நானோ பாடா திருந்திடுவேன்
கறவைப் பசுவைக் கன்றுட்டுங்
காலங் காட்டி வருகதிரே. 2

கான விலங்குங் கடும்பாம்புங்
கல்லென் மனத்துக் கள்வர்களும்
ஈனச் செயலுக் கஞ்சினவாய்ப்
புதருட் பதுங்கு மியல்புணர்ந்தும்
மான மிலாதே னானதுன்
மன்றத் தெய்தி வழுத்துகின்றேன்
வானத் திருளின் படாங்கிழித்து
வதனங் காட்டி வருகதிரே. 3

பிணமாக் கிடக்கும் பேருலகைப்
பெரிய வருள்கொண் டுணர்வளித்துக்
குணமே கொள்ள வெழுப்பிவருங்
கோனே பொருள்க டமக்குரிய
வணமே காட்டி மயக்கறுக்கும்
வானோர் சோதிப் பெருமானே
பணமே பேரூப் படைக்கிலுன்றன்
பயன்காண் மாறென் செழுங்கதிரே. 4

கோடிக் கதிராற் பலகோடி
குணத்தைக் குழைத்துப் புவனமெல்லாம்
ஓடிப் புறத்தோ டகம்புதுக்கி
யுயிரை யளிக்கு மோவியமே

நாடித் தெளியும் விழிக்கெல்லாம்
நலன்செய் விழியே புலவரெலாம்
பாடப் படைத்த காவியமே
பணிந்தே நின்றாள் செழுங்கதிரே. 5

மரணப் பிறவிப் பிணிதீர்த்து
வைக்கு மருந்தே பிணியென்னும்
எரிவுக் கடலால் இராக்கடலால்
எற்றுண் டுழல்வார் கரையேற்றத்
தரணிக் கடலின் கரையேறுந்
தலைவா நின்ற டலைக்கணியேன்
கரவுக் கண்ணுங் கண்டுவக்கக்
கருணை படைத்து வருகதிரே. 6

பாடிக் கரைந்து பாவவிருள்
பறந்தற் றெழியச் சிறந்துன்னைத்
தேடிப் பிடித்துக் காதலித்துச்
சேர்தற் குருகித் தேகமெலாம்
வாடிக் களைத்தேன் கண்மணியே
வையம் புரக்கும் விண்மணியே
ஓடிப் பறந்து தடுத்தற்காம்
உறுப்பொன் றில்லேன் செழுங்கதிரே. 7

எண்ணற் கரிய காலத்தான்
இடத்தான் மொழியாற் புலவர்களான்
எண்ணிப் புனைந்த புனைகின்ற
இனியும் புனையும் பாக்களெல்லாம்
எண்ணச் சுருக்கி யொருசொல்லான்
எனக்கிங் கருள லுனக்கரிதோ
எண்ணுக் ககத்தும் புறத்துமிருந்
தெல்லா மறியுஞ் செழுங்கதிரே. 8

மண்ணாய் மறைந்து மண்காக்கும்
மழையாய் வளியாய் வளம்பெருக்கி
உண்ண நின்றாய் போகமெலாம்
உயிராய்க் கோடி யுருவமெடுத்த

தெண்ணு நின்றவ் வுயிரையெலாம்
ஏற்றத் தாழ்வி லிருத்துகின்றாய்
அண்ணு நீயார் அவையாரென்
றடியேற் கருளாய் செழுங்கதிரே. 9

கோழிக் குலமே பிறருரிமை
கொள்ளை கொளுஞ்சூ ரியகாந்தி
ஏழைக் குயிலே நீவிரெலாம்
எம்மாற் கரந்து பெருங்காதல்
ஆழிக் குள்ளே யவனையணைந் (து)
அமிழ்த முண்ண லறமேயோ
மாமழைக் கண்ணி யுணர்கிலென்றும்
மணமாண் பிதுவோ செழுங்கதிரே. 10

இன்ப துன்ப மியல்பாயே
இல்லா வுனக்கென் றுன்பமெலாம்
என்பு முருக வெடுத்துரைத்தும்
என்னுந் துன்பத் தியல்பையுணர்ந் (து)
அன்பு புரிதற் கெழுகில்லாய்
பகலே யன்றி யிரவறியாய்
துன்பக் கடற்காந் துரும்பானேன்
துறைகாண் கில்லேன் செழுங்கதிரே. 11

மாலைப் பொழுதி விளந்திங்கண்
மைந்துக் கன்று கதிர்வெள்ளப்
பாலைப் பருகும் வேட்கைவிஞ்சிப்
படர்ந்து தொடர முன்சென்று
வேலைக் குள்ளே புருந்தொளித்து
விளையாட் டயரும் பெருந்தாயே
மூலச் சுடரே முழுமணியே
மூவா முதலே செழுங்கதிரே. 12

காலைக் குணக்குக் கடலகத்துங்
கவிஞ்சான் மாலைக் குடகடலின்
பாலுந் தோன்றி மறைந்துவரும்
பயன்றோய் காட்சி வளனையெலாங்

கோலிப் புனைந்து கூத்தாடிக்
கும்பிட் டேனு மாறுதற்குச்
சால முயன்று மஃதடையுந்
தவமொன் றிலனே செழுங்கதிரே. 13

கொல்லுஞ் சினத்துக் கான்விலங்கைக்
கோளங் குணராள் ஓடிப்போய்ப்
புல்விப் போற்றி யென்னாதன்
பூங்கை புனைந்த பாவையெனச்
சொல்லித் தனையு மறக்கஅந்தத்
துட்ட விலங்கும் நல்விதியால்
அல்லல் செய்தின் றென்பேதைக் (கு)
அறிவேன் கெடுத்தாய் செழுங்கதிரே. 14

தேவுப் படிவந் திருவாற்றல்
செறிந்தாய் நீயென் றுனைவேட்டென்
பாவுக் குள்ளாய்க் கியான்காதல்
படைதே னல்லே னிழிவடிவும்
பாவப் பழியு மழிசெயலும்
படைத்தா யேனு மாற்றகிலேன்
ஆவிக் குள்ளே யானறியா
தமைந்த தன்பே செழுங்கதிரே. 15

காலை யந்திப் பொழுதினிலே
கதிர்க்கை யாலே பலநிறத்தை
நீல வானத் திடைகுழைத்து
நீதா னித்தந் தீட்டிவந்துஞ்
சாலப் பெருத கைகுறித்தோ
தவிர்த்துப் பின்னு மழிக்கின்றாய்
பாலர் பள்ளி மணலெழுத்தைப்
பயில்கின் றுயோ செழுங்கதிரே. 16

எல்லார் தமையும் நீவருமுன்
எழுப்பிப் பின்னர் வருகின்றாய்
பொல்லா வினையன் றனித்துன்னைப்
புகன்று குறைகள் போக்கற்கும்

ஒல்லா திங்ஙன் வாணனும்
 ஓடி வீணு வொழிந்ததுவே
 சொல்லாங் கால மெலாநொடிக்குட்
 செகத்திற் காக்குஞ் செழுங்கதிரே. 17

நன்றே செயினும் விதிமுரணி
 நவிவே செயினும் நாடாமற்
 கன்றே பூட்டுந் தாய்போலக்
 கடைக்க ணோக்கா லெனைக்காப்ப(து)
 ஒன்றே புரியு மொருதலைவா
 உனையான் மறந்தா லுய்வேனோ
 மன்றே புருந்து மணமுடித்த
 மைந்தா வாழி செழுங்கதிரே. 18

அடர்க்குங் கதிரின் வெந்தியும்
 ஆகாச் சேய்மைப் பெருவழியும்
 இடைக்கொண் மனிதர் தேவர்க்காம்
 இழிவோ டுயர்வு மியாங்கொளித்த
 படுக்கைக் குள்ளே நாய்தன்னைப்
 படுத்துச் சேய்போல் வளர்ப்பதுவுந்
 தொடுக்கு மன்பாங் கிழமையன்றே
 சூழ்ந்து வழங்காய் செழுங்கதிரே. 19

தன்னை வளர்த்த நீரோடுந்
 தன்மெய் கலவாத் தகைதுறந்து
 நின்னை யன்றிப் பிறவற்றை
 நேர்நோக் காம விரவெல்லாம்
 முன்னைப் பாவம் போயகல
 முற்றுந் தவத்தாற் கண்டுமலர்
 இன்ப மரைக்கே யாட்பட்டாய்
 இனியென் செய்கேன் செழுங்கதிரே. 20

பெற்ற திருவைப் பிறிதாக்கிப்
 பேணுப் பிறிதை யுரித்தாக்கிக்
 கற்ற வறிலை யிருளாக்கி
 கல்லா விருளை யொளியாக்கி

உற்ற நனைவக் கனவாக்கி
 உதவாக் கனவை நனவாக்கி
 மற்றவ் விருளைப் பகலாக்கும்
 மாயா மாயாச் செழுங்கதிரே. 21

எல்லா வுயிரு மென்மக்கள்
 எல்லா வுலகு மவர்க்குரிய
 எல்லா நுகர்வு மினியவர்க்கே
 என்றே தேறிப் பேராசை
 எல்லாம் போக்கி யானுய்ய
 என்னை மணந்த மணவாளா
 எல்லாம் வல்ல மாமாயா
 இனியா னஞ்சேன் செழுங்கதிரே. 22

விடியற் போழ்தில் துயிலுணர்ந்து
 விழிக்கு மோர்நா ஞன்றெய்வ
 வடிவைக் கண்டு முர்ச்சித்து
 மயங்கிக் காதல் வலைப்பட்டு
 நொடியிற் கருக்கொண் டுனையேயான்
 நோற்ற தவத்தின் பேருகப்
 படியிற் பெற்று வளர்க்கின்றேன்
 பாலா வாழி செழுங்கதிரே. 23

வான முகட்டின் மறையொளியாய்
 மழைக்குண் மருவி மின்னாகிப்
 போன துளியாய்ப் புவிபுகுந்து
 புசிக்கு மழுதுட் போந்தியான்கொள்
 ஞானக் கருவாய் வளர்ந்துதித்து
 நளின விழியா லெனையெய்க்கித்
 தேனைச் சொரிந்தென் கவலையெலாந்
 திர்க்குந் திருவே செழுங்கதிரே. 24

முந்திப் பிந்திப் போரெதிர்த்தும்
 முகமன் புரிந்தும் வருந்தாமல்
 எந்த இடத்தும் எப்போதும்
 எண்ணின் முன்னர் வந்தெய்தி

அந்த இடத்தில் அப்போதே
 அவாவும் பொருளாய்த் தானாகிச்
 சிந்தை களிக்க நுகர்விக்குஞ்
 சிந்தா மணியே செழுங்கதிரே. 25

செல்வஞ் சிறிது மில்லாதேன்
 தேசம் வலியுஞ் சிறிதுமிலேன்
 நல்ல கலையுஞ் சொல்வலியும்
 நாடிற் சிறிதும் பெற்றில்லேன்
 சொல்லி முயன்று நின்றுமிலேன்
 சோரா அன்புண் டெனிலில்லேன்
 புல்லி உனையான் களிக்கின்றேன்
 புகலா யிதென் செழுங்கதிரே. 26

கன்றுந் தீய தென்றேனும்
 கலவா தோடப் புடம்வைத்து
 நன்றுக் கிடனும் பெருந்தவங்கள்
 நான்முற் பிறப்பிற் பலபயின்றேன்
 என்றிவ் வுலகோ டொருயானும்
 இன்றே யுணர்ந்து வியப்பெய்த
 வென்று மணந்து சுகம்வினைத்து
 வினையும் வினாவே செழுங்கதிரே. 27

உன்றன் இயல்பொன் றுணராமுன்
 உன்மேற் காத லூற்றெடுத்து
 மன்னும் பெருக்கி னலைப்பட்டு
 மயங்கித் திரியு நிலைக்கிரங்கி
 நன்று புரிந்தா யதுபெற்ற
 நாளே தொடங்கிப் பிறவற்றும்
 ஒன்று முனையான் கண்டவற்றை
 உவக்கின் றேனே செழுங்கதிரே. 28

காட்ட லோடு காண்பதுவுங்
 கலக்கக் கலந்த ஒருகலப்பே
 ஈட்டு முணவோ டுண்பதுவும்
 இயைவான் இயைக்கும் ஓரியைபே
 கேட்ட லோடங் கிசைப்பதுவுங்
 கிழமை கொளச்செய் கிழமையே
 கூட்டிப் பிரிக்கப் பிரித்தவற்றைக்
 கூட்டற் குரிய செழுங்கதிரே. 29

மதுரகவிப் புலவர் சூசைப்பிள்ளை

1877 — 1955

இவர் மாதகல் என்னும் ஊரிலே வத்தியாம்பிள்ளை என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். இவரது மதம் கத்தோலிக்க கிறித்தவம். இவர் யாழ்ப்பாணம் அர்ச். சூசைமாமுனிவர் அச்சகத்தில் நீண்டகாலமாகக் கடமை யாற்றியவர். இவரது புலமையைக் கண்ணுற்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் இவருக்கு 'மதுரகவிப் புலவர்' என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டினர்.

சங்கிலியன் நாடகம், எத்தாக்கியார் நாடகம், கருங் குயிற் குன்றத்துக் கொலை நாடகம் முதலியன இவரால் பாடப்பட்ட நாடக நூல்களாகும். இவர் பாடல்களிற் றமிழின் இன்னோசை ததும்புவதைக் காணலாம்.

எத்தாக்கியார் நாடகம்

மாலுமி (ஆசிரிய விருந்தம்)

அருணனொடு எரிகிரண வருணதா ரகைகரண

அவையுலவு பரமதரையும்

அரிவரிகள் கரிசரிகள் திரியுமிந் தரையதும்

அடலுமென் பேர்கேட்கினோ

திரிகிலைமை பிரிவுபடுஞ் செயகடரு மிருளுறுஞ்

செறிவிலங் கிரையுணுதே

சித்தரிமை யத்தர்மலை யந்தரந் தொடுநிலைமை

சேராது அதிர்வரறியே

கரிகுருவி சமர்செய்ய அரியபெரு ராசாளி

கருதியே முன்னெதிர்த்தல்

தன்மையோ லன்னியா என்னுரையை நீமீறல்

காலத்து யாலமோடா

பரவைவளை வரையுலக ரவரவர்கள் நிலையேங்கப்

படரொளிகா லிடவாளினால்

பாவியுன தாவிடெயம லோகமே போக்குவேன்

பாரெலா மேங்குமாறே.

472 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

கங்கைவளை லங்குபுவி எங்குமுளோ ரென்மொழியைக்
கண்டஞ்சி யேங்குவாரே
கதிரபாக் கரவெள்ளி அதிருமே நிலைதலிற்
காசினியுந் நாசமுறுமே
பொங்குமுயர் கின்னரர்கள் நாரத சடாமுடியர்
பூதகண மாதியோரும்
பொருநெருப் பொடுபஞ்சு போலபே ரில்லாது
போய்மறைவர் நிறுதாளியாய்
சங்கையறி யாதபே யங்ஙனே மாதர்மயல்
தான்கொண்டு உழலுமுடா
தருகூலி யில்லையேல் வரவிடுவ னோபெண்ணை
விடில்புவனம் நையாண்டிசெயுமே
இங்கெனது கண்முனில் லாதுநீ ஏகடா
ஈயகடன் வழிதேட்டா
எப்படிநீ யமுதாலுங் கைப்பிடியுன் தேவியை
யிப்புவியில் யான்விடேனே. 2

தேசுகந்த பொன்மேனிப் பதும ராகஞ்
செப்புகின்ற அளிகளது கூந்தற் பாரம்
பாசுகந்த கலைமகளின் வதன ரூபப்
பாவையளே உன்கணவன் பகர்ந்தே சென்ற
காசுகந்து தந்துஉனை மீட்கக் காணோம்
கப்பலது வேறாரே செல்ல வேண்டும்
நீசுகந்த மொழியோடே உனது எண்ணம்
நீணிலத்தில் தெரிவிப்பாய் நிசமாய்த் தானே. 3

கஞ்சமல ரஞ்சிதமே கரும்பே தேனே
கற்கண்டே யென்பாவக் கசடைப் போக்கி
இஞ்சகத்தில் மீறிநங்கிக் கரையே சேர்ந்து
ஈடில்லா வுன்னாசைப் பிரிய மாக
மஞ்சதவழ் தேவனையே யிரந்து வேண்டி
மாட்சிமைசேர் கற்பினுக்காய் மகிமை யோங்க
எஞ்சலிலாப் புண்ணியத்தாற் குடும்பக் கூட்டம்
எய்தியே என்னாளும் வாழு வாயே. 4

உழவன் (விருத்தம்)

வரையெழுந்த சூரியன்போல் வடிவாம் மேனி
 வாக்கிலுயர் தேனவனே மதுரா கானின்
 இரையெழுந்த ஆவேச விலங்கின் பால்மீ
 எய்தியதோ பார்க்கொண்ண வகோர மாந்தி
 நிரையெழுந்த முந்தணியா யுன்பே ருரென்
 நீணிலத்தி லுனைப்பெற்ற மற்றோர் யார்தான்
 மரையெழுந்த முகவடிவா அன்பே செய்வேன்
 வாமமது ரக்கவியால் வழுத்து வாயே. 5

மந்திரி (ஆசிரிய விருத்தம்)

மின்னஞ்சு மஞ்சிடும் பொன்னஞ்சு மஞ்சிடும்
 மிக்கஞா யிறேஅஞ்சிடும்
 மேலகிர ணங்களோ தாரகைக் கணங்களோ
 மிளிருமுன் நாமமெனிலோ
 அன்னஞ்சு காபள்ளி கொண்டவா விகள்கூழ்
 ஐரோப்பிய ராட்சியதேச
 அகிலனீ முதல்வனெனக் கைகூப்பி வேண்டவே
 அல்லாபிறைக் கொடியநாம்
 தன்னெஞ்சி லோர்மமோ ராசத்வ மறியாத
 தன்மையோ காம்பீரமோ
 தாமனே யீரேழு ஆண்டதா யுன்வீர
 தங்கழல் பணியாதுமே
 கொன்னஞ்சு மேயிலா நிறையான தவைதரா
 கொடியனிவ னென்பதறியே
 கொற்றமுன் பாலதே துர்க்கிவே ரழியவே
 குவலயம் நீதிபுரியே. 6

இராசன் (கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்)

காலுந்து வடஆழி மேலுந்த ஐந்தெலாங்
 கல்லோல அல்லோலமே
 கார்புவனம் மாறுமே கடல்திடர தாகுமே
 காசினியென் னாவசையவே

பாலுந்தி னும்மாதர் சேயினைத் தேடார்கள்
 பங்கயம் நீரெழாதே
 பாய்வேங்கை யானதும் மிருகாதி தன்னையே
 பற்றியே உண்ணிடாதே
 மாலுந்து நாதனும் பிரியாத தேவிதனை
 மலர்வாசம் நீங்குவானே
 மகமேரு பாறுமே அகனெருப் பேறுமே
 மஞ்சொளிதி பஞ்சாகுமே
 சாலுந்து நீரையறி யாவெறும் பானதோ
 சலதுள்ளி வெள்ளமாம்
 தன்மையோ கிறேக்கன துள்ளமோ கெறுவமோ
 தான்கணத் தடக்குவேனே. 7

இராசன் (ஆசிரிய விருத்தம்)
 ஐந்துமே ஒடுங்க மஞ்சதாய்த் துருக்கர்
 அவனியிற் புகையெனப் போக
 ஆறதாய் வீரப் பேரிகை முழக்கி
 அகிலங்க ளெங்கணும் வைத்தாய்
 ஐந்துமே யேழு மவரிட மில்லா
 நாட்டமெய்க் கோட்டைகொத் தளங்கள்
 நானறிடக் கொடிகள் நூன்றிட ஒளிகள்
 நானிலஞ் செய்தையென் றறிந்தேன்
 விந்தைசேர் திறையுந் தந்தனர் பாதம்
 வேண்டியென் வீரக் கழல்பணிந்தே
 விட்டதா லவர்மேல் நட்டமே செய்யா
 இருப்பையே அரிச்சனை புரிவேன்
 இந்துமா பரியோய் சந்தநாற் கவியோர்
 ஒதுமா புகழின யுன்பால்
 உற்றபைந் தொடியார் மற்புய பாலர்யார்
 ஒதுவாய் யான்அறிந் திடவே. 8

இராசன் (சந்த விருத்தம்)
 அஞ்சன வேல்விழி வஞ்சியர் நீர்குடை
 ஆடிட அவர்கலவை
 அவையது அம்மதின் மகிமைமே லாகவே
 அலையிடை சேருறலால்

விஞ்சுக ருங்கடல் மிஞ்சிட நன்மனம்
 மேவிநீர் பூவெனது
 வீரநீ ராதிப போரதி சிங்கவி
 லாசபி லாசிதனை
 நெஞ்சக யுக மனோகர தந்திர
 நித்த மிருத்துடைய
 நிந்த மகாகுண மந்திரி நிச்சய
 நீயறி மிச்சவர்ண
 கொஞ்சிடு மஞ்சம லர்த்தொடை வாயில்முன்
 கோவிரு நால்தினமுன்
 கூவியே தூதுவர் மூலமா யேவரச்
 சொற்றுவாய் பாற்றுடனே.

9

செங்கிர ணப்ரபை தங்குச ரோருப
 செயனேர் முகவிலாச
 தீரர னாதிப வீர்யம னோகர
 தேர்வா னுடையயணியா
 தங்கிர திறைமனர் முத்தொடு ரெத்தினந்
 தந்தடி கழலேதொழ
 சறுக்கிய கெறுக்குறு துருக்கியென் திறைதர
 தான்கெறு வுற்றதினால்
 பங்கமே அவனுறச் சிங்கமே நிகரெனப்
 படர்குடி ஆடவரை
 பற்றியோர் பெற்றுமே முற்றிய சேனையாய்ப்
 பாரது ஏங்கிடவே
 அங்கவர் பெற்றிட உன்கையிற் பத்திரம்
 அரசமுத் திரையதுவாய்
 அடலுற ஏந்தனன் துர்க்கியன் மாய்ந்திட
 அடுமர் தொடுவிரைவே.

10

எத்தாக்கி (விருத்தம்)

கத்துகடல் சுற்றியுல கத்தை யாளுங்
 காவலர்கள் ஒருங்குறினுங் களத்திற் சென்னி
 தத்திவிழ எத்துகத மெறிகோ லீட்டி
 தாவுகதை குந்தமழு கரத்திற் ருங்கிச்

சத்தமுகி லேத்தழுவீ முழுவ தார்ப்பச்
 சடசடென வெடியதிரக் கொடிக ளாட
 மத்தகரி ஒத்தவய வீர ரேநீர்
 வருகுவீர் எனித்துநகர் மருவு வோமே. 11

சீற்றரி யேற்றினின் மேற்படு முக்ரம
 திண்டிறல் வீரர்களே
 திக்கு எனித்தினில் மிக்க துருக்கர்
 கொடிப்படை தோணுகுதே
 நாற்றிசை யெங்கணும் கூற்றுவ னென்னவே
 நல்லொளி வாஸ்கிறிசு
 நத்திய ஈட்டி துவக்கு படைக்கணி
 நாற்படை சூழ்வரவே
 காற்றினின் வேகமாய்ச் சென்றுமே தூர்க்கரை
 கண்டமே துண்டமுற
 கடிதினில் வெட்டியே பிறைகொடி யற்றிடக்
 காசினி மீதினிலே
 ஏற்றணி கொண்டுமே நாற்றிசை யேங்கிட
 எல்லா மல்லாவாய்
 இருந்தவர் கரிந்திட விரைந்தமர் புரிசுவீர்
 எம்கொடி மேலுறவே. 12

இற்றைவரை உம்மரசு னென்செய் தானே
 எம்முழக்கோ திறைசேரிக் கிடிய தாச்சோ
 பற்றுடனே இதைமுனமே அனுப்பி வைத்தால்
 பாவிதுருக் கனுக்கிந்தப் பழிசா ராதே
 கற்றுணர்ந்தே இனிமேலா யுங்கள் வேந்தைக்
 காலமுறை தப்பாது கப்பங் கட்டி
 பெற்றிடவே என்தயவை விளம்பு முன்செய்
 பிழைபொறுத்தேன் உளமகத்வப் பேரூய்த் தானே.

க. சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர்

1864 — 1955

இவரதூர் அல்வாய். தந்தையார் பெயர் கணபதிப் பிள்ளை. தாயார் பெயர் முத்துப்பிள்ளை. மட்டுவில் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரிடமும், புலோலிக் குமாரசுவாமிப் புலவரிடமுங் கற்றவர். அல்வாய் விநாயகர்மீது பதிகம், ஊஞ்சல், பராக்கு, மங்களம் ஆதியனவும்; அல்வாய் மாரியம்மாள்மீது பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ், ஊஞ்சல், பராக்கு, மங்களம் ஆதியனவும் பாடினர்.

அல்வாய் விநாயகர் பதிகம்

உலகமா தாவாகு முமையம்மை முன்னீன்ற
வொருமருப் பொளிநூல்வாய்
ஓங்குமுகக் கண்முறச் செவியொழுகு மும்மதத்
துயருமைங் கரதேவனே
அலகிலா வினையுடைய சிறியனே னடைவுற்ற
வாரஞர்ப் பிறவிவெள்ளத்
தழுந்தாது தேவரீ ரடியினைக் கன்புசெய்
தரியதொண் டாற்றியுய்யப்
பலமுடைய வாகுவா கனமேறி முன்வந்து
பணிகொண்டு குறைவிலாத
பரங்கருணை யாலென்று மழியாத நிலையுடைய
பரமுத்தி தந்தருளுக
வலமுற்று வந்தனைகள் செய்யுமெய் யடியர்க்கு
மலவலி தொலைக்குமல்வாய்
வரதரா சாதந்தி முககணை சாசெல்ல
மாவிசந் தைப்பிள்ளையே.

அல்வாய் முத்துமாரியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

ஊசற் பருவம்

ஒள்ளொளிப் பவளக் கொடுங்கான் மிசைப்பொங்கி
யொழுகொளிய வயிரவிட்டத்
தூற்றுஞ் செழுந்தெண் ணிலாக்கால் விழுந்தனைய
வொண்முத்து வடம்வீக்கியே

அள்ளுற வழிந்துசெவ் வொளிதுளும் புங்கிரண
 மவிரிரத் னப்பலகைபுக்
 காடுநின் றேற்றமப் பரிதிமண் டலம்வள
 ரரும்பெருஞ் சுடரையேய்ப்பத்
 தெள்ளுசுவை யமுதங் கனிந்தவா னந்தத்
 திரைக்கடன் மடுத்துழக்குஞ்
 செல்வச் செருக்காளர் மாமனக் கமலமென்
 சேக்கையிற் பழையபாடற்
 புள்ளொலி யெழும்வேவி லந்தைப் பதித்தேவி
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகொழுகு மென்கூந்த லுறுமுத்து மாரியே
 பொன்னாச லாடியருளே.

2

சிவ வணக்கம்

எங்கும் வியாபகமா யெம்மையீ டேற்றுமுய
 ரங்கணனே யூசனே யமலனே யம்மானே
 துங்கமுத்து மாரியம்மை யருள்வெள்ளந் தோய்ந்துவப்ப
 யிங்கினிதா யெழுந்தருளி யெனைநன்கு காக்குகவே. 3

சத்தி வணக்கம்

ஈசனிடப் பாகத்தி னெய்தியுயிர் வார்க்கமெலா
 மாசறவே பெற்றெடுத்த வம்மையே மேலான
 நேசமுட னெண்ணான் கறஞ்செய்யு நின்மலையே
 தாசனாய்ப் போற்றியுய்யத் தக்கவருள் செய்குகவே. 4

ஆறுமுக உபாத்தியாயர்

1857 - 1955

இவரது ஊர் உடுப்பிட்டி. தந்தையார் பெயர் சுப்பர். தாயார் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவரின் சகோதரியாகிய கமலம் என்பவர். இவர் சிவசம்புப் புலவரிடத்தும் வல்லை வயித்தியலிங்கபிள்ளையிடத்துங் கல்வி கற்றவர். திருவுத் தரகோசமங்கையிலே பாக்கரசேதுபதி முன்னிலையில் சிவசம்புப்புலவ ரியற்றிய பிரபந்தங்களை வாசித்து அரங் கேற்றியவர் இவரே.

இவர் ஏராளமான தனிப் பாடல்களைப் பாடினார். அவற்றுட் பெரும்பாலான கடவுளர்மேற் பாடப்பட்ட பத்திப் பாடல்களாகும்.

தனிப்பாடல்கள்

வல்லை வாலாம்பிகை பதிகம்

தேன்செய்த கஞ்ச னுருவாக்கச் சண்டன் சிதைக்கத்திரி வேன்செயுங் கன்மந் தொலைப்பதற் கைவர் விடுகின்றில ருன்செய்த சென்ம மெடுத்தெடுத்தின்னு முழல்வதன்றி நான்செய்வ தென்னுரை வாலாம் பிகைவல்லை நாயகியே.

சேலாம் விழிமட வாரணு போகமுந் தேசிகத்தின் மேலாம் விசாரமுங் காசினி யாமுசயும் விட்டம்புயக் காலாம் புணைபிடித் தென்றோ பிறவிக் கடல்கடப்ப னாலாம் மறைப்பொருள் வாலாம் பிகைவல்லை நாயகியே.

சந்நிதி வள்ளிநாயகி பதிகம்

கந்தா வடைக்கலம் யாமடிக் கென்றுன் கணவனையு நொந்தார்க் கிரங்கிடு நின்னையும் போற்றுயர் நோன்புகொண்டு வந்தாலிவ் வாறு வருத்துவ தோநம்பி வந்தவரை நந்தா விளக்கெனச் சந்நிதி வாழ்வள்ளி நாயகியே. 3

ஒன்றோ கவலை யுரைத்திட நீயு முரியனுமோ சென்றே யுரைக்கினுங் கேட்கின்றி லீரென்ன தீவினையோ வின்றே வரும்வரு மென்றெணிக் கால மிறந்ததுகா ணன்றே யுனக்கிது தானுரை யாய்வள்ளி நாயகியே. 4

கல்லாய்ப் பிறக்கினுந் தாயே நினைது கழவினைக
ளல்லாது தஞ்சம் பிறிதில்லை யென்ப தறிந்துநிலை
நில்லா தலைக்குங் குரக்கு மனத்தை நிறுத்தவழி
சொல்வா யெனவந்தேன் சந்திதி யானற் றுணைமயிலே.

அந்தியத் தேசிவ சம்புப் புலவ னகவிழியின்
முந்தி யெழுந்தெம ரெல்லாருங் காண முதமளித்த
கந்த வனப்பெரு மானருட் டேவியின் கான்மலரைப்
புந்தி யிருள்கெடு மாறெந்த நேரமும் போற்றுவனே. 6

கதிரைவேலர் பதிகம்

பிங்கல னிதியப் பெருக்கமும் வேண்டேன்
பிதாமகன் கற்பமும் வேண்டேன்
புங்கவ ரிறைவ னரசையுங் குறியேன்
புண்ணியா நின்னடி மலருஞ்
செங்கையில் வேலு மயிலுமே தினமுந்
தெரிசித்தன் முத்தியிற் சிறப்பென்
றங்குண வெனக்குத் தோன்றுவ திதையே
யருள்கதிர் காமவே லிறையே. 7

வல்லிபுர சுவாமி பதிகம்

எவ்வகைப் பிறப்பி லுற்பவித் திடினு
மியற்றவெத் திமைநேர்ந் திடினு
மவ்வகை யெல்லா மாகவோ ருடவி
னாவியை நீக்கலா னுண்ண
விவ்வகை யிரண்டு மனத்தினு நினையா
திருக்கவே வரந்தர வேண்டுந்
தெவ்வடு திகிரிக் கோவலா விவையென்
சித்தமா சகற்றிடு மருந்தே. 8

திருச்செந்தூர்ப் பதிகம்

மானிட மேந்தி தருமுரு காதிரு மான்மருகா
கானிட மார்குற மான்றினை மாவைக் கலந்துணற்குத்
தேனிட வுண்டு களித்தவ னேமின் றிருவடிக்கீழ்
நானிடங் கொள்ள வுளமோ திருச்செந்தி னாயகனே. 9

அந்தக் னோவிங் கிருக்கவொட் டாமல கற்றமறை
யந்தண னோவங் கிருக்க விடாம லகற்றமிக
நொந்திங்கு மங்கு மளவறு காற்சுற்றி நோன்மைகெட்டு
நைந்தலுத் தேயிங்கு வந்தடைந் தேன்செந்தி நாயகனே.

கொன்றேன் பலவுயி ரஞ்சாமல் யாக்கை கொழுமையுறத்
தின்றேன் பலவகை மாமிச மற்சஞ் சிவசிவமெய்
நன்றே புரிந்தில னென்றுந் திருச்செந்தில் நாயகநா
னென்றே பவக்கட னீந்திக் கரையினி லேறுவதே. 11

செல்வச்சந்நிதி முருகன்மீது பாடியவை

துன்ப மகற்றிச் சுகமளித்த லுன்கடனே
யின்பமர்ந்து பாடுவதோ வென்கடனே—பொன்பொருவு
வள்ளிதெய் வாளை மணவாளா சந்நிதியிற்
பள்ளிகொள்ளும் வேலுடையப் பா. 12

கற்பக நாட்டர சிந்திரற் கீந்ததுங் காவற்றுய
ரிற்படு மைந்தன் கனவி லெழுந்தது மெண்ணினி
தற்புதச் சேவடி வந்தடைந் தேனெனை யாண்டருள்வாய்
பொற்பமை சந்நிதி வாழாறு மாமுகப் புங்கவனே. 13

மாமலை வல்லி மகனே வருதி மலர்க்கடப்பந்
தேமலை மாலைப் புயனே வருதி சிலைமறவர்
காமலை யுந்திறல் வீரா வருதி கழிக்கரையிற்
போமலை தாழ்சந் நிதியாய் வருதி புலம்பறவே. 14

தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை

1879 — 1958

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்துக் கோப்பாய். தந்தையார் பெயர் சபாபதி. இவர் இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியார் மரபினர். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் தமிழை முறையாகக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் அடைந்து கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக்குக் கல்லூரியில் விரிவுரை யாளராக அமர்ந்தார். 'வித்தகம்' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இவர் கடமை புரிந்தவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : புதுவை சிறீ மணக்குள விநாயகர் ஒருபாவொருபஃது, யோர்ச் மன்னர் இயன் மொழி வாழ்த்து முதலியன.

புதுவை ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர்மீது பாடிய

ஒருபாவொருபஃது

உடைமணி யோசை யுலகெலாங் கேட்பநின்
அநுசனா யமரு மள்ளிலை நெடுவேல்
வள்ளிமண வாளன் புள்ளியி லேறி
ஒருமு வுலகும் வலம்வரு முன்னர்
அகில வுலகமு மடங்கிய நினைது 5
பெருவயிறு தூக்கிக் குறுக நடந்து
சராசர வடிவாந் தந்தையை வளாவி
மாங்கனி பெற்று விழுங்கித் திஞ்சுவை
கண்டருள் கற்பனை கொண்டிடு தத்துவம்
ஈங்கெனக் கியம்புதல் வேண்டு மோங்கிய 10
விண்ணத் துயரிய தண்ணிலாத் தவழும்
பூம்பொழி னடுவட் பூழைவழி நுழைஇக்
குறிவழிச் சென்ற சிறுகண் மந்தி
மாங்கனி யுண்டு வதிதர லம்ம
குரவன் குறிப்பின் வழுவா தொழுகிப் 15
புகலிடம் புக்கநின் பொன்னடித் தொண்டர்
மாவெனப் பூத்த காயப் பெண்ணுந்

தேமாங் கனியுண்டு சிவானந்த விளைவெனும்
பேரின்பந் துய்க்கும் பெற்றி காட்டும்
வளந்திகழ் புதுவை மாநகர் 20
மணக்குளம் வதியும் வானவ ரேறே.

ஏற்றுயர் கொடியுடை யிறைவனும் வீற்றுப்
பாற்கடற் றுயிலும் பரமனு மொன்றெனும்
உண்மை காண்ட லொண்ணுமோ; அதுதான்
படிப்புவல் லபத்திற் படுவதோ; அன்றே!
தத்துவப் பெரியார் தாமருண் மறைப்பொருள் 5
குரவனரு ளின்றிக் கூடுவ தாமோ!
புராணக் கற்பனைப் பொருளு முணராது
ஏற்றத் தாழ்வுரைத் தேளனஞ் செய்து
குறைபல பேசிக் குதுகுதுப் புறீஇக்
கசட்டு மனத்தாற் கலாம்பல விளைத்துக் 10
கும்பிக்கா ளாயினர் குறையா மாக்கள்
நந்திவடி வாகி வந்தெனை யாளச்
சித்தர்வாழ் புதுவையாந் திருப்பெருந் துறையில்
மணக்குளம் வதியும் வரத விநாயக!
உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ளாகிச் 15
சிவண்ண னாகிச் சதுர்ப்புயந் தாங்கிச்
சுக்கிலாம் பரத்திற் றுலங்கிடு நீயே!
விண்டு வென்ன விளம்பிடும் வேதம்,
இடமும் பொருளு முடனு முயிரும்
சத்தியுஞ் சிவமுமாந் தத்துவ மரீஇய 20
விண்டுவுஞ் சிவமும் வேறெனப் படுமோ!
நாரா யணனான் முகனைப் படைத்தனன்
பிரமன் படைத்தனன் சிவனை யென்னும்
அருமறை யறியா விருகாற் பசுக்கள்
போலிக் கல்வியாற் பொய்ப்பொருள் கண்டு 25
மாழ்கலுற் றுலகை மயங்கவைத் தனரே!
கரியமா லுந்திக் கமல மென்னும்
பரமா காச பங்கய தளத்தில்
புறப்பட்டுப் புக்கு வியாபி யாகி

உலகெலா மாக்கு முபய பூதமாய் 30
 உடலுயி ராகி நடலையொ டாடிய
 பிரமதத் துவமே யுரியசா தகத்தால்
 வியாபகங் குறுகி வியாப்பியத் தொன்றி
 அமலசிவ வடிவா யமைதரு மிதுவே
 முத்திநெறி யான தத்துவ மெனநீ 35
 உணர்த்த உணர்ந்தன னுண்மை யானே.

யோர்ச் மன்னர் இயன்மொழி வாழ்த்து

நேரிசை யாசிரியப்பா

ஓங்குகடல் வளைஇய வீங்குநிலப் பரப்பைப்
 பண்டுதன் னடிமலர் கொண்டுதாஅ யளந்து
 பால்விரி தரங்கப் பாயன் மீயிசை
 அம்புயன் முதலா வமரர்போற் றிசைப்பத்
 திருவநீள் செம்மணி யொருபாற் கவினக்
 கருமணி கிடந்த காட்சியது கடுப்பத்
 தாமரை யுறையுங் காமரு தெய்வத்
 திருவொடும் பொலியு மொருபெருங் கடவுள்
 வலம்புரித் தடக்கை மாஅல் போலப்
 பரிதியங் கடவுள் படுபறி யாப்பேர்
 இருநில முழுது மொருகோ லோச்சி
 ஆணையா லளந்து மாணமர் வடவேண்
 பனிக்கடன் மரீஇய பாய்புக ழாங்கில
 பவுமத்துச் சிறந்து பல்வளம் பழுனி
 விண்வத் துயரிய கண்செலாச் சியமத்து
 மேனிலை வதியு மெல்லியன் மடநலார்
 முத்துற ணைகநிலா முகமதிக் குடைந்து
 களிரிலவு காலு மொளிசமழ்ப் புறீஇய
 மதியமேக் கற்று வயங்குகா லதர்தொறும்
 வனப்புநனி கவரும் வகைமை மேற்கொளீஇ
 ஆடியிற் றிகழு மாடமா ளிகைகளும்
 உலகுவிலை போகா தொப்பின் றுயர்ந்த
 அருங்கல வெறுக்கையு மொருங்குநனி காணாஉ
 மணிக்கா லிஃதென நுணித்து நன்குணர்ந்
 தளகை விடைகொள்ளு மணிநலங் கெழுமி

நிலமகண் முகத்துக் குலவுபூந் திலகம்
 என்னநின் றிலகு மிலண்டன்மா நகரிற்
 பொற்றுணர் மலிந்த கற்பகா டவியொடும்
 இந்திர சுதன்மையே யந்தில்வந் தமர்ந்தெனத்
 தெய்வத் தபதியர் கைபுனைத் தியற்றது
 மனத்தினின் வகுத்தென வயங்குறாஉம் வனப்பின்
 ஓவநுண் டொழிற்கெலா மேவுபதி யாகி
 ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
 மணிமுடி மன்னரு மரபினிற் குழீஇ
 ஆடகம் புனைந்து பீடுயர் பன்மணிப்
 பாயொளி பரப்பும் பைம்பொற் கோயிலிற்
 காணுதர் கண்ணிமை பூணுரு மலங்கி
 இமையா நாட்டத் தியவுள ரேய்க்கும்
 எழினலம் பழுனி முழுமணி யியன்று
 விண்ணவர் கோமான் வியன்கலப் பேடகம்
 வாய்திறந் தனைய மண்டப நாப்பண்
 மருப்பி னியன்று வச்சிரம் புனைந்து
 மரகதங் குயிற்றிய வாளரிப் பீடத்து
 மன்னுபே ருதய மால்வரை முகட்டுச்
 செங்கதிர் கிளர்ந்தெனச் செழுங்கதிர் பரப்புந்
 தமநியத் தியன்று நவமணி குயின்ற
 திருமுடி புனைந்து செங்கோ லேந்தி
 அளியரேம் பன்னு ளாற்றுநல் லறமே
 உருவுகொண் டனைய மருவுகோ லத்துடன்
 அமையாப் பேரரு ளன்னை மேரியாந்
 திருவொடும் பொலியு மரச ரேறே!
 மறம்படு பண்பி னறன்கடை மலிந்து
 வழியறல் காட்டும் வழியென வுணராது
 பழிநெறி பயின்று பல்குவளங் கொண்மார்
 அறனுறு நெறிவழாஅ வைவரொடு சினைஇப்
 பொருதுகளத் தவிந்து கிளையொடு மாண்ட
 வணங்கா மணிமுடி மன்னவ ரேருந்
 துன்மதி நிலைஇய சுயோதன தியர்போல்,
 உலகெலா நடுங்க வருமிற் சீறாஉச்
 செருமாண் யவனரொடு சேரவுத் தியர்முதல்
 விடங்கெழு படையின ருடங்குதுணை யமைதர

மண்ணைசுஇ யெழுந்து வஞ்சி சூடிய
 எஃகு மஃகிய சேகிற் றிகழ்ந்து
 நன்மாண் பறுமுளச் சர்மா னியரோடு
 சேரார் நெஞ்சந் தெருமர றழைப்பக்
 கடிகெழு முரசின் மிடியென முழங்கப்
 பரவைநுண் மணலினும் படுபிணம் பல்கி
 அலைபொரு நெடுங்கட லழுவந் தூர்ப்பத்
 தரியலர் முனைகெடு சதக்கிநி யாதிய
 பெரும்படை தாங்கி யொருங்குடன் நெழீஇப்
 பரவுநில வலகத்துப் பொருவிறந் தமையாது
 தேவருல கத்துஞ் செருப்புகன் நெழுந்தென
 மானமீ திவரந்து வானகந் திரிதரு
 நோனா ருட்குந் தானையொடு நிலைஇ
 ஐயாண் டகவை யாற்றலி னையாது
 பெப்புறு நுண்மதிப் பிரான்சிய ராதிய
 கட்புலம் புரையு நட்புறு மன்னவர்
 சென்றுடன் கெழுமச் செங்களம் பொருது
 பருவர னிறைந்த வீருநில மாந்தர்கள்
 தெருமரல் கழிப்பித் தெளிந்துமன் றிகழ
 அறிவரு ளாண்மையோ டுறுபெரு வென்றியில்
 ஐரோப் பாவெனு மாரிய பவுமத்
 தொருநீ யாகித் தோன்றி மருவிய
 ஒன்ன ரஞ்சந் துன்னருந் திறலோடு
 விறலமை வென்றி திறனுறத் தெரிக்கும்
 யோர்ச்செனும் பெயரா னியாவரும் போற்றிட
 வாடா வாகை சூடுபெரு விறலோய்!
 புண்ணிய பூமியாப் புகன்றிட நண்ணிய
 பாடல்சால் சிறப்பிற் பரத கண்டமுந்
 திருமூல னென்னப் பரவுதமிழ் முனிவரன்
 சிவபூமி யிஃதெனச் செப்புபல் வளஞ்சால்
 ஆழிகு ழிலங்கை யாதிய பலப்பல
 எண்ணமர் தேளந்தொறுந் தண்ணளி மலிந்து
 தரளங் குயின்று மணிகால் யாத்துக்
 கருளகன் றிலகி யருளொடு கெழீஇய
 வீண்டிகழ் மதியினை மிகையெனச் செய்யுடம்
 வெண்குடை மதியம் வெண்ணிலாச் சொரிதரப்

போகுவார் வரையகம் பொதுத்திடு சேகுடை
 ஏக சிருங்கியா வியம்புகோண் மாவுடன்
 அரிமா பொறித்த வருகெழு நெடுங்கொடி
 சுடரோடு கொட்புற்றுத் திரிதந் தசைஇ
 விண்ணகந் தூர்த்து வெயில்கால் சீப்ப
 உலக பாலக ருருவா யிறைவன்
 தன்னரு ளாணை தாங்கி மன்னிய
 இறையெனப் புகலு மறுவறு கொற்றத்
 தைவகை நெறியா னமைந்திடு பயந்தீர்த்து
 மறநெறி நீக்கி யறநெறி யோம்பி
 மன்னுயிர் புரக்கு மன்னவர் மன்ன!
 சின்ன ளிலங்கையின் மன்னராய்ச் செறிந்த
 சாலாக் கல்வி மாலார் மதியினர்
 தீநெறி தழுவாது நூனெறி தழீஇ
 நின்கீழ் வாழுநர் புன்கணுறு தென்றும்
 அரசமுறை பயிலிய திருவுறு மாங்கிலத்
 துயர்தரக் கல்வி யுரிமையி னுறீஇயர்
 விழுப்பமார் குலமத வொழுக்க மிழுக்காது
 இயல்புளி யியன்று குலவுமா நிறுவிச்
 செந்நலங் கணிந்து செழுஞ்சுவை கொழிதரு
 செந்தமிழ் முதலா முந்துமொழி வளர்த்து
 நன்னலம் புரியு மின்னருட் குரிசில்!
 அல்லன வொரீஇ நல்லன மரீஇப்
 பொதுநீக்கி யுலகம் புரந்திடு பண்பிற்
 புரையுந ரில்லாப் புரவல! நினைவே
 மெய்ம்மையின் வழாநிலை கைவரு நீர்மையிற்
 சத்தியந் திகழரிச் சந்திர னென்கோ!
 தண்ணளி யுடைமையிற் றருமனே யென்கோ!
 நீதியின் மனுநெறி நேரிய னென்கோ!
 ஈழநன் னாட்டு மேவுதமி ழரசனாஞ்
 சொல்லமர் நீதியி னெல்லாள னென்கோ!
 அதாஅன்று,
 தவறில தெனினுந் தவறுபெரி துடைத்தெனத்
 தன்கரங் குறைத்துப் பொன்கரம் புனைந்த
 ஈண்டிய பெரும்புகழ்ப் பாண்டிய னென்கோ!
 வென்றியி லாரிய மன்னரை வென்றிடுங்

குன்ற விறற்செங் குட்டுவ னென்கோ !

அதாஅன்று,

செங்கண்மால் கடவிய செழுந்தேர் மிசையசைஇப்

பாரதப் பெரும்போர் வீரர்தங் குழுவெலாந்

தெய்விகப் படைகளா னைதகக் கோறிய

அழியா வென்றி அருச்சுன னென்கோ !

ஈங்கிவர் புகழலா மென்னுமீ டிலவே

யாங்கனம் புகல்கேன் யாரைநே ருரைக்கேன்

தண்ணரி யரும்பிச் சாமநெறி மலர்ந்து

பகையின் றுயர்ந்த பண்புபல பழுத்தலின்

உலகெலாம் வணங்கு மொருதனி யரசாம்

நின்னருந் தந்தையு மன்னவ னன்னையாம்

மன்னுயிர்க் கிரங்கு மின்னருட் செல்வி

பெருநில முழுதா ளுரிமை தனாதெனும்

உரைபெறு திருநாட் பெரிதுளங் கவன்று

கண்பனி துளிப்பக் கசிந்துமன் னுருகா

அரசுறு நுகம்பூண் டவனிமுறை காத்தல்

அம்ம மற்றிஃ தருங்குரைத் தாலெனக்

கனிவாய் விண்டு கழறுமொழிக் கேற்ப

வாய்மையும் பொறையுந் தூய்மையு நிறையும்

அறம்புரி நீர்மையுந் திறம்பிடா முதல்வி

விசயலக் குமியே மேதினிக் கரசியாய்ப்

படியில்வந் தன்ன வடிவுகொண் மெல்லியல்

மகனையு மொருகான் முறைபுரிந் தாண்ட

வசையறு புகழின் விசயமா தேவியுஞ்

சான்றபே ரருளிற் றலைமைபெற் றுயர்ந்து

நயனொடு புரிந்த பயனுறு பண்பெலாம்

ஓருருக் கொண்டென நீதிகழ்ந் தனையே !

அதனால்,

நின்பெரும் புகழ்தா னின்குல முதல்வர்கள்

மன்பெரும் புகழினு மாண்புநனி யுடைத்தே !

அவைதாம்,

ஆயிரங் கவைநா வரவம் புகன்றிட

ஆயிரங் கரமுடை யசுரன் பொறிக்கினுந்

தன்னமு மமையா மன்னுநீர் மையவே !

அதாஅன்று,

கடைபோக வுணர்ந்து தடையறக் கூறுதல்
சதுமறைக் கிழவற்குஞ் சாலா தெனினே
யானீண் டுரைத்த லேழைமைத் தன்றே!

ஆயினும்,

கோளோக்கி வாழுங் குடிகடா மெனவும்
அம்புவி வாண ரனைவோர்க்குந் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறையே யெனவுந்
திருவுடை மன்னவன் றிருமா லென்னவும்
பெரியார் பணித்த வுரைசால் பொருண்மொழி
நினைதொறு நினைதொறு நெக்குள முருகி
ஐந்துதலை யிட்ட வைம்பஃ தென்னுநின்
பிறப்பிய லாட்டைச் சிறப்புநனி காணூஉ
ஆராக் காதன் மீதூர்ந் துன்புகழ்
கூறுதற் கமைந்தனன் குறைகொளா தருண்மதி!
திறைசொரி மன்னவர் முறைமுறை வணங்குநர்
மணியுற முணிமுடி வருடுநின் கழற்கான்
மன்னுபே ரன்பிற் சென்னிமிசைக் கொளீஇ
உலகருள் காரணன் றிருவருள் போற்றுவன்;
நீடுபே ராயுளுங் கூடுகலை யுணர்வும்
அழியாப் புகழுங் கழிபெருஞ் செல்வமும்
ஒன்னர்த் தெறலு மன்னுயிர்க் கருளும்
அன்பு மறனுந் தாங்கி யின்புறாஉம்
பேரரு ளாட்டியா மேரியுடன் கெழுமிப்
பன்னூ லாய்ந்த செந்நெறிக் குரிசில்
அரசவீற் றிருக்குந் திருவுறு குமரனும்
எடவேட் டென்னு மிளங்கோ வாதிய
மக்களு மாண்பம் ரொக்கலுஞ் சூழ்ந்திட
நண்புறு மரசரா மன்பரொடு மரீஇ
ஒருகுடை நிழற்கி முலகெலாம் புரந்து
பாயிரு டுமித்துப் பகல்கான் றெழுஉஞ்
செங்கதிர் ஞாயிறு போலவும் பொங்கொளிப்
பன்மீ னுப்பண் மன்னிய தண்கதிர்த்
திங்களஞ் செல்வன் போலவும்
வாழி வாழியிம் மாநிலத் தெனவே!

வித்துவசிரோமணி கணேசையர்

1878 — 1958

இவரது ஊர் புன்னுலைக்கட்டுவன். தந்தையார் பெயர் சின்னையர். இவர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம் பலபிள்ளையிடத்துஞ் சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடத் துங் கல்வி கற்றவர். மகாவித்துவான், வித்துவசிரோமணி என்னும் பட்டப்பெயர்கள் இவருக்குண்டு. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் என்னும் உரைநடை நூல் இவரது ஆற்றலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். தொல்காப்பியப் புலமையிற் றேய்ந்த இவர் ஈழத்திலே ஓர் இலக்கணப் புலவர் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்துள்ளனர்.

இவரியற்றிய செய்யுணூல்கள் : வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் இருபாவிருபஃது, மருதடி விநாயகர் அந்தாதி, மருதடி விநாயகர் கலிவெண்பா, மருதடி விநாயகர் கலிநிலைத்துறை, மருதடி விநாயகர் ஊஞ்சல் ஆதியன.

மருதடி விநாயகர் இருபாவிருபஃது

வேண்பா

பொருளுங் கலையும் புடவியொடு மற்றும்
அருளும் படிவேண்டே னையா — தெருளு
மறையதன்மு லத்தும் மருதடிமு லத்தும்
உறைமுதலே வேண்டுவனுன் றுள்.

1

அகவற்பா

தாளினிற் பெரும்பொரு ளுழந்துமிக வீட்டித்
தாழுமுண் னாது பிறர்க்குமீ யாது
கன்றுமுண் னாது கலத்தினும் படாது
நல்லான் றீம்பா னிலத்துக் காங்குப்
பயனின்றிக் கழிய வைத்தங் கிழக்கும்
மாந்தர்த மறிவினை மறந்தும் பெருஅது
நின்றமார்க் களித்துந் நினதுபணிக் குதவியும்
நன்றுபுரிந் துய்யு நல்லுணர் வதனை
என்றனக் கருளிய இறைவனின் பதங்கள்

கூடும் பரிசின் வீடும் பெற்றே
இன்புறு மாறிங் கன்புட னருளுவை
மருதின்மு லத்து மருவும்
ஆனை மாமுகத் தைந்துகரத் தோனே.

2

வேண்பா

வண்ணம்பொ னின்னுடலம் வார்சடையிற் கொன்றையும்பொன்
மண்ணிலுயர் வர்த்தலையா மாநகரில் — நண்ணும்
மருதடியி னீயுறையும் வான்கோயி லும்பொன்
அரிதோபொன் னீயிதற் கால்.

3

அகவற்பா

மருந்தெனக் கருதினு மருந்தா கும்மே
வைப்பெனக் கருதினும் வைப்பா கும்மே
மற்றெனக் குயர்தரு மாமரு தடியின்
மூலத்து முனைத்து முவுல ருந்தன்
கதிரொளி பரப்புங் களிற்றுமா முகத்து
முக்கட் செல்வன் முழுதுல களிக்கும்
முவா முகுந்தற்குத் தீவாய் நஞ்சத்
தரவின் பெருவடி வகற்றி யருளிய
ஒருபெருங் கடவு ளிருகழ லடியே.

4

வேண்பா

தேவே யமரார்க்குத் தேனே யடியவர்க்குக்
கோவே தனக்குத்தான் கொன்றையந்தார்ப் — பூவேய்
சடைமுடியி னோடு தனிமருதின் கீழ்வாழ்
கடமா முகத்துக் கனி.

5

அகவற்பா

தாமுழந் தீட்டிய தோமில் பொருளுணும்
வேளாண் மாந்தர் தாளிழந்து வருந்த
ஆமும் புலர்ந்து கோளுந் திரிந்து
வானுந் தொலைந்த வறன்மிகு காலையும்
தன்னிடத் தருளிச் சின்னீ ருதவி

உலகம் புரக்குங் குலவரை போல
உள்ளது கொடுத்துணும் வள்ளற் பெருமை
பெற்றே யறிகிலாப் பேதை மாந்தர்போல்
உற்றன பேணும் பற்றுடை யீந்திரன்
வாழ்க்கையு மிந்த மண்ணோர் வாழ்க்கையும்
வேண்டல னின்பெரு மலரடி வேண்டுவன்
சுவளைக் கானந் துவளப் பகட்டினஞ்
சென்றுபுல் ஊருந்து துன்றுபல் வயல்கள்
சூழும் வருத்தலைத் தொன்மா நகரிடை
ஏனற் றுதிர்போ விலங்குவெண் மலர்கள்
விரிதருஞ் சினைகண் மேவு மருதடி
போற்றிட வமரரும் வீற்றிருந் தருளும்
மதமா முகத்தொரு வான்பெருங் கடவுளே.

மருதடி விநாயக ரந்தாதி

கொள்ளுவ னன்பர்கள் செய்பூசை நேயங் கொளாதவர்கள்
விள்ளுநன் மந்திர பூசையை நோக்கி மிகுநருவன்
புள்ளுறு வெண்பூ மருதடி மூலத்துப் புங்கவன்றான்
எள்ளுவ னோகொளுங் கொல்லோவென் பூசையை யிந்நிலத்தே.

குலங்குடி யாதிய யாவுந் துறந்து கொடியவைந்து
புலங்கடிந் தேயுறை மாமுனி வோர்கள் புகுந்திறைஞ்சி
மலந்தடி கின்ற மருதடி மூலத்து மாமுகத்தோன்
அலந்தரு தீய மலநீக்கி யென்னையிங் காளுவனே. 2

போற்றுவன் மாமரு தீசன் பதங்களைப் போற்றிமிக
மாற்றுவ னென்றன் மனத்தி னலைவினை மாற்றியின்பந்
தோற்றுற மோன நிலையினைப் பெற்றுச் சுகமடைவன்
கூற்றுவன் றன்னை யருளெனும் வாளாற் கொலைசெய்வனே.

அன்றொரு நாளினிற் சொப்பனந் தன்னி லருட்குருவாய்த்
தன்றிருப் பாதங்க ளென்றலை வைத்த தனிப்பொருளாந்
துன்றறும் பல்சினை மாமரு தின்னடி தோன்றுமுனோன்
என்றன தாவி யுடல்பொரு ளேற்றனன் யாதிடரே. 4

ஆளும் படியென் கனவீனிற் றேன்றி யணிநுதன்மேன்
முளுங் கனற்கண்ணைக் காட்டி நினைப்பித்த முன்னவன்யான்
நாளுந் தொழுதுய மாமரு தின்னடி நண்ணிறைவன்
கோளின் றயர்வந் தடையா தெனைக்காத்துக் கொள்ளுவனே.

இனிதா மொழிகின்ற பச்சிளங்கிள்ளா யிமைப்பிற்சென்று
தனியே யிருந்துன் வரவினைக் காணாது தானயர்வாள்
நனிவாய் பிதற்றி யழுவாளுந் காதலி நாடியெனச்
சினைமா மருதடி மேவு மிறைவற்குச் செப்புதியே. 6

முடிவேந்தர் தம்மொடு மற்றுமுள் ளோர்களும் மூதுலகில்
நெடிதாய வாழ்வினை யெய்தாமை கண்டுநுங் நெஞ்சமதிற்
படிசார்ந்த வாழ்வினைப் பற்றுறு வீரந்தப் பற்றினைவிட்
டடிசார்திர் மாமரு தீசனை யென்று மழிகிலிரே. 7

கூட லிழைத்து வருந்துகின் றுளுந் குலமடவாள்
ஆடலள் சொல்லலு மூமரின் விம்மி யயருகின்றாள்
நாடலை யேலுயிர் நீங்குவ ளென்று நவின்றிடுவீர்
தோடலர் மாமரு தீசற்குச் சென்றுநற் றும்பிகளே. 8

தேவர்க டேவனுந் தேவியு மாய்த்தந் திருக்கயிலைக்
காவுறு மண்டபஞ் சென்று பிரணவங் காணவதின்
மேவிய தேவனை மாமரு தின்னடி வேர்முனைத்த
கோவினை யன்பினென் பால்வரக் கூவுதி கோகிலமே. 9

அறியாமை நீக்குறுங் கல்வியென் றெண்ணி யலைவுற்றயான்
சிறியார்கள்செய்த மணற்சோறதுவெனத் தேர்ந்துகொண்டேன்
செறியா மலர்சேர் மருதடித் தேவனின் சேவடியே
அறியாமை தன்னை யகற்றுவ தென்ப தறிந்தபின்னே. 10

தைப்பூசச் சிறப்பு

பொய்ப்பொரு ளதனிற் சென்றிடு மியல்பைப்
போக்கியே யென்மனந் தன்னை
மெய்ப்பொரு ளாமுன் னடிதனில் வைக்க
வேதமா முதல்வநீ யருள்வாய்

494 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

எய்ப்புறு பிறவிப் பெருங்கடன் மூழ்கி
யின்னம்யா னிடருறன் முறையோ
தைப்பெரும் பூச நாளிது தன்னிற்
சார்ந்தனன் மருதடிப் பொருளே. 11

அன்பர் வழிபாடுந் திருவருளும்
வாக்கிற் றுதித்துச் சிலர்பெற்றார்
மனத்தா னினைந்து சிலர்பெற்றார்
ஆக்குஞ் செம்பொற் கோவிறனை
யடியாற் சூழ்ந்து சிலர்பெற்றார்
தேக்கொ ளுன்ற னுருநோக்கிச்
சீரோ டருளைச் சிலர்பெற்றார்
ஊக்கி யொன்று மியற்றுதே
னுறுவ துண்டோ மருதீசா. 12

கிணறு தண்ணீர்காணப் பாடியது
ஆட்டாதே யெங்க ளரனார் திருமகனே
கோட்டாலே குத்தியிந்தக் கூபமதை — நாட்டிடுவாய்
மாமருதி லீசா மதமா முகத்தோனே
காமுறுவேற் குள்ளங் கனிந்து. 13

தவ வியப்பு

இலங்கை யீசனைப் பந்தென வாடிய விறையை
நலங்கொள் பாரதந் தீட்டியே மேருவாந் நகமேற்
றுலங்கு மாசெயும் பெருமனைக் கண்டியாந் தொழுவே
நிலஞ்செய் மாதவ மென்னையோ முன்னைநா ணீட. 14

கு. சிற்சபேசன்

1887 — 1959

இவரது ஊர் நீர்வேலி. தந்தையார் பெயர் குமார வேலு. சங்கர சுப்பைய சச்சிதானந்த யோகிகளின் சீடர். 'இந்துசாதனம்' என்னும் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராக இவர் கடமையாற்றியவர்.

இவரியற்றிய நூல்கள் : நீர்வைச் சிலேடை வெண்பா, நீர்வை வளம், பெரியபுராணக் கீர்த்தனை முதலியன.

நீர்வை நாட்டுவளம்

புன்னை மாதுளை புங்கொதி மாபுளி
தென்னை கூவிளந் தேனுகர் வண்டினம்
துன்னு பூக வனந்தொறும் வாழையோ
டன்ன தாழை யடர்ந்தது சோலையே.

வேறு

தாக்கணங் குறையுஞ் சோலைத் தனிப்பனை மீது வைத்த
சேக்கையில் வளர்த்த குஞ்சு சிறகடித் தெழுந்து தாவிக்
கூக்குரல் செய்து கூவிக் குயிலினஞ் சேரக் கண்ட
காக்கைதன் னிழிவு நோக்கிக் கருத்தழிந் தயரு மன்றே.

வேறு

கள்ளித் தடியை முறித்தடுக்கி மூட்டிக் கனலைப் பிடுங்கிமர
வள்ளிக் கிழங்கை வைத்துமிசை வாட்டி யுரித்துக் கடித்துண்டு
துள்ளித் திரிந்துவினையாடித் தோழருடனா னிரைமேய்க்கும்
பள்ளிச் சிறுவர் பயிலிடங்கள் பலவும் பாங்க ருளகானம்.

சின்னத் தவளை யினம்வீணை தித்தி காளங் குழலிசைப்பப்
பென்னம் பெரிய மண்டுகம் பேரி முழவு கடமொலிப்ப
மின்னின்மினிகள்விளக்கேந்த மேகவெடிசங்கொலியுடனே
வன்னச் சாவி மாதுவய லரங்கி லாடி மகிழ்ந்திடுமே. 4

கன்னங் கரிய கதலிவனக் கரையிற் றெருவிற் சாய்ந்துவளர்
தென்னம் பாளை மதுச்சொரியத் தேற லுண்டு திகைத்தயருஞ்
சின்னஞ் சிறிய வணில்மீது சீறிச் சினக்குங் காக்கையதன்
கன்னங் கிழியக் குட்டுமொரு காட்சி யென்று முளதாமால்.

அம்மானை

மாறுமுக முற்றெழுந்த மறுசமயச் சூரினெந்தோர்
ஆறுமுக மாக அளித்தவரார் அம்மானை ?
ஆறுமுக மாக அளித்தவர்தான் நல்லாரில்
ஆறுமுக நாவலரென் றறைகுவா யம்மானை
ஆறுமுக நாவல ரவனிதனில் வந்திலரேல்
வேறுமுக மான விவிஸியங்கா ணம்மானை.

6

நீர்வைச் சிலேடை வெண்பா

பத்தியரும் பாவையரும் பண்ணையுழு மள்ளருஞ்சீர்
நித்திலங்க ளாயுமெழில் நீர்வையே — நித்தநித்தம்
வேங்கை யரங்குடையான் வெள்ளரவங் காணநடம்
வேங்கை யரங்குடையான் வீடு.

7

பட்டிடைப்பொற் பாவையரும் பல்லார் பறவைகளும்
நெட்டிருப்பை நாடுமுயர் நீர்வையே — விட்டகலை
அக்கரருங் கண்டியரு மாறாற ரப்புறத்தர்
அக்கரரு மானூர்க் ககம்.

8

பூண்ட மணிவாயும் பூவை கிளிபிறவும்
நீண்ட குரலெடுக்குந் நீர்வையே — மாண்டகைய
மானங் கிடத்தான் மலையரையன் பொற்பாவை
மானங் கிடத்தான் மனை.

9

நலத்தோர் மனைமுகத்துந் நந்தா வனமிடத்துந்
நிலைத்தோ ரணங்கலையுந் நீர்வையே — அலைபொருதும்
அம்பலத்தே வையடிக ளங்குருகிப் போற்றுரை
அம்பலத்தே வையா னகம்.

10

ததேத்தாட்கோண்டவை

வல்வ முக்கிட வந்தவன் ரெண்டனே
வல்வ முக்கிட்டு நின்றவன் ரெண்டனே
தில்லை வாழெனப் பாடிப் பணிவனே
சிறந்த மாமணச் சோடிப் பணிவனே
அல்லெ னுங்குழ லாளப் பரவையே
அணங்கைக் கண்டவ னுசை பரவையே
நெல்லை வாரியா சூரி னிரப்புமே
நீங்கு மந்தநன் னுட்டி னிரப்புமே.

11

கந்தமுருகேசனார்

1902 — 1965

இவர் ஊர் புலோலி. தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங் களை நன்கு கற்றவர். இவரிடங்கற்றுப் பண்டிதரானவர்கள் பலர். ஆறுமுகநாவலரில் மிக்க அபிமானங் கொண்டவர்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் : நாவலன் கோவை, திருப் பனையந்தாதி என்பன. இவற்றைவிடப் பல தனிப்பாடல் களும் பாடினார்.

நாவலன் கோவை

கற்றறிபாங்கன் கழறல்

கண்ணாடி யூது குழலுக் குடைந்தாய் ககனமுறு
பண்ணாடி யாமோர் மனமு மதித்திடு பாற்றிரைசேர்
தண்ணூ டகநெகிழ் சந்தத் தமிழ்சேர் தனியறிவு
மண்ணூ டுனையனை யாரிலை நாவல மன்னகர்க்கே 1

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற் கருமை சாற்றல்

தவித்த முயலது பார்த்தடிப் பார்போற் றகுமுனக்கே
புவித்த னருங்கலை செல்வ மனைத்தும் புதியதமிழ்
அவித்த பரமத மாளவளி நாவல னலையுற்
பவித்த திருவுக் கழுங்கிடு வேனைப் பழிப்பதுவே. 2

புகழ்தல்

பெண்ணை யிவண்முக மேலு மதுநடுப் பெட்குமது
எண்ணை யிழுக்கு மியல்கி ழிடமு மதுவுகண்டு
விண்ணை யளாவத் தலைவிரித் தந்தர மேவிடுமால்
கண்ணை மனத்தைக் கவர்நா வலனார் கடலலைக்கே. 3

ஐயந்தீர்தல்

ஆரூர்ச்சக்கரம்

நாற்ற முதலேழ் தபுவன கோட்டமி னற்றமிழ்வி
ணேற்றி நலைநகர் சாலன் வைத்த வெழிலமரர்க்
காற்ற விடமழு தாமென நாவல்ல னார்சிரித்தா
நாற்றமுணையந்த கார்த்தே வின்முதுக் குறைந்தாளறியே.

பேர்வினாதுல்

நும்வாழ் பதியுரை யீரேனி னேவரு நோக்குபவ
 னம்வாழ் வளையவ னாவல நல்லையி னற்குரவர்
 தம்வாழ் வெனவமர் வான்வரைச் செந்தினைத் தண்புனங்கா
 கம்வாழ் குழலீர் பெயரதை யாயினுங் கட்குரைமே. 5

பாங்கி அறியாள் போன்று வினாதுல்

சங்கம் பொலியிறை யள்பல ருசலுஞ் சார்ந்துபிர
 சங்கம் பொலிமலர் குற்றிளஞ் சோலை தனிலுறைவார்
 சங்கம் பொலிமணி நீர்த்தட மேய்நல்லை சாரவைப்ர
 சங்கம் பொலிநா வவன்வரைக் கண்ணெறிந் தாரெவரே 6

ஆற்றுகேஞ்சினோடவன் புலத்தல்

மாதரை யோதியு மாலை யுரைத்து மனமிரங்கா
 மாதரை வேண்டியென் மாதரை வேண்டா மதியனுயர்
 மாதரை மீயுறு நல்லையி னாவல மன்னனைவா
 மாதரை வேளம்பு தூவ வுயிர்போ மலந்தலந்தே. 7

கிழவோனாற்றல்

குன்றாக் குடியீ ரெனவோர்ந்து சீசாக்கள் கொண்டிவனா
 மின்றாக் கடிந்திட நின்றன மென்றவ னல்லையிலே
 ஒன்றாக் கடிநுனை யைந்தலை வேளர வுற்றவிட
 மின்றாக் கிடக்குழை கொண்டசைத் தாரிவ ரென்தவமே 8

தலைவியைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்

தம்பையாப் பிள்ளை புணர்ச்சி வழுவுவெனத் தானிறுவு
 தம்பையாப் போட்டு சிவம்புணர் நாவலற் சாரலரஞ்
 சும்பையாப் பேய்கு ருறுகாண் சுகமிரு தூயசந்தோ
 டம்பையாப் பேயர வேய்பினற் காமல ராய்குவனே 9

தலைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்

கணியார் கணியா ரெமதுயர் கானவர் காய்தினைகொய்
பணியார் பணியார் புனமது காக்கப் பசங்குவனைக்
கணியார் கணியார் பணிநா வலனார் களிநலைப்பூங்
கணியார் கணியார் குறிவரல் காவல் கடிந்தனமே. 10

பகலிலும் இரவிலும் பயின்று வருகென்றல்

வண்ணை வயித்தி சுரனா லயத்து மகிழ்ந்துசைவப்
பெண்ணை யணைத்துப் பிரசங்க மாம்பெரும் போகமளித்
துண்ணை வகற்றிய நாவல னல்லையி லுண்பர்மதுப்
பெண்ணை யுடையவ ரற்பக லென்னுமிப் பேருலகே. 11

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்

சோலை யவாவு கருமுகி ரேய்நலை தோய்மயிலென்
மாலை யவாவு மனத்தா மரைவாய் வளருமன்னம்
பாலை யவாவு மதோசரம் பற்றிடு பான்மையதோ
வேலை யவாவு விழியிவை நாவலன் வெற்பர்சொலே. 12

இலக்கிய கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளை

1895 — 1965

இவர், சேர் பொன். இராமநாதனின் மருகர் ; சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த மருதனார்மடத்தில் வசித்தவர். தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழிகளிலும் வல்லுநர். இலங்கை அரசாங்கசபையிலும், பிரதிநிதிகள் சபையிலும், மேற்சபையிலும் அங்கம் வகித்தவர். மந்திரியாகவுங்கடமையாற்றியவர். இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்திலும், பல்கலைக்கழகச் சபையிலும் உறுப்பினராகிச் சிறந்த பணிபுரிந்தவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தால் இவருக்கு 'இலக்கிய கலாநிதி' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இவரியற்றிய செய்யுணூல்: 'சகுந்தலை வெண்பா'. இந்நூல், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடாபிவிருத்திச் சங்கத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்டது.

சகுந்தலை வெண்பா

துடியந்தன் மீண்டுஞ் சகுந்தலையை யடைதல்

செல்வீர் தயவுடையீர் சென்று சகுந்தலைக்குச்
சொல்வீர் நிகழ்ந்தவற்றைத் தொல்குலத்தும் — மல்வீரன்
என்னோ டிருக்க விசைந்திட்டா னென்றவனைத்
தன்மடிமேல் வைத்தளித்தான் தார். I

விதியின் விளைவாலென் வாழ்வு குலைந்தென்
பதியின் பரிவை யிழந்தேன் — இதுகாறும்
என்னவவள் தேம்பி யழக்கண் டிறைதுடைத்தான்
மின்னி விழியிறைக்கு நீர். 2

அன்றிழந்த ஆழி அவன்விரலிற் கண்ணுற்று
மன்றில் மறைந்தவணி தானிதுவோ — என்றரசி
கேட்கக் கிடைத்ததிது கண்மணியே யுன்னைகினை
வூட்டுதற் கென்ற னுவந்து. 3

தேவ முனிவர் திருவடியில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாய வினைதீர்ந்து மாண்புறுவோஞ் — சேவகமுன்
சென்றங் கவர்தந் திருவுளத்தின் பாங்கறிக
என்றூன்பூ மன்ன நெழுந்து. 4

வருக வெனவழைத்து வாள்வேந்தற் காசி
குருமுனிவர் கூறியவன் றேவி — துருவாசர்
இட்டவொரு சாபத்தா லேத மடைந்ததைமெய்த்
திட்டியினுற் சொன்னார் தெரிந்து. 5

தேவ முனிவரின் சீரடிகள் போற்றுதற்
காவலுடன் வந்தேற் களித்தாயென் — ஆவி
அனையானே யானிழந்த ஆரமுதை என்தி
வினையாவும் போக்கி விடுத்து. 6

என்றரசன் பூமி படிந்தான் இதயத்தில்
நன்றி பெருகியெழ நாத்தமும்பப் — பொன்றிகமும்
மேனியாள் வேதமுனி சேவடியிற் சேயோடு
தானிறைஞ்சி னுள்மருங்குத் தாழ்ந்து. 7

சிவாய நமவென்று செம்பொருளைச் சார்ந்தார்
பவமாயத் தீவினைகள் பாறிப் — புவியில்
பெருவாழ்வு துய்த்தல்போற் பெற்றானில் வாழ்வு
திருமன்னன் தேவியுட னன்று. 8

இமயத் தொடுகுமரி யெல்லை யொளிர்நா
டிமையோரும் பாரதமென் றேத்த — உமதுமகன்
பாருதித்த தேவன் பரத னிதையாள்வான்
சீர்மிகத்தன் பேர்பிறங்கச் செய்து. 9

வாழியபொற் பாரத மென்றுரைத்தார் வான்முனிவர்
ஆழித் திரைகுழகலிடத் — தேமுலகுங்
காணாத ஞானக் கதிகாட்டு மிந்நாடு
மாணாத மாயை துரந்து. 10

502 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

ஆசி யுரைத்த முனிவ ரடிவணங்கி
மாசிலாத் தேவியுடன் மன்னவன் — தேசவிரும்
மைந்தன் பரதனையுங் கொண்டடைந்தான் மாநகரம்
எந்திரத்தில் வானூர் டிவர்ந்து. 11

எதிர்கொண்டு மாந்தரங் கேத்தினு ரார்த்தார்
மதிகண்ட மாகடல்போற் பொங்கி — அதிசயித்தார்
வேந்தன் புடையரசி வீரக் குலத்துதித்த
ஏந்த லுடனிருக்க வேய்ந்து. 12

திக்கு விசயஞ் செயத்தொடங்கித் தேர்வேந்தன்
மிக்க விறல்படைத்த மைந்தனொடு — சொர்க்கம்
அனைத்தென்னும் தன்னாட் டுடன்புரந்தான் பன்னா
டனைத்தும் ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்டு. 13

பரதற்குப் பார்மகுடஞ் சூட்டத் திருநாள்
அருமறையோர் ஆராய்ந் துரைக்கப் — பெருமன்னன்
தன்முடியைத் தந்தான் தனையற் ககமகிழ்ந்தாள்
பொன்வடிவத் தேவியுளம் பூத்து. 14

மண்ணகத்து வேந்தர் மனங்களித்தார் மாதிரத்தில்
விண்ணகத்துத் தேவர் விதந்துரைத்தார் — கண்ணுவனார்
வந்தரசை வாழ்த்தினார் வையகத்தார் போற்றினார்
விந்தைச் சரிதம் வியந்து. 15

***பிற்சேர்க்கை**

அப்துல்லாப் புலவர்

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த முகம்மது என்பவரின் புதல்வர். செந்தமிழ்ப் பயிற்சி கிரம்பியவர். இவரையற்றிய நூல்கள் 'நல்வழி-திருநபிக் கவிதைகள்'.

நல்வழி

இறையவன் துதி

முத்தாய் விளங்கும் முகம்மது நன்னபியை
வித்தா யமைத்தருள் மேலவனாய் — சத்தாகி
தோற்றியுந் தோற்றிடாத் துய்யவனை எஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பணிவாம் புகழ்ந்து. 1

ஐங்கடமைகள் (கலிமா)

ஒப்பிலா நற்கலிமா உள்ளம் விரும்பியே
தப்பித மில்லாது சாற்றியே—இப்புவிபில்
உண்மையே கொண்டாய் ஓர்மைப் படுத்தியே
நன்மைகள் செய்வீர் நயந்து. 2

தொழுகை

நல்ல தொழுகையை நம்மைத் தொழுமெனவே
வல்ல இறையோன் வழுத்தியதால் — சொல்லுந்
திருமறையின் கூற்றைத் தெளிந்தே மனதில்
உருகித் தொழுவீர் உணர்ந்து. 3

சகாத்து — (ஏழைவிகிதம்)

வேத முரைத்த விதியாஞ் சகாத்தினை
ஏதமற நன்குணர்ந் திந்திடுவீர்—கோதறவே
தம்முதலைக் காத்திடுந் தன்மம் இதுவெனவே
எம்பியுஞ் சொன்னார் இனிது. 4

*காலந் தெரியாமையாலும் பிந்திக்கிடத்தமையாலும் வரிசையிற் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாத புலவர்கள், பிற்சேர்க்கையாக அகராதி முறையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அடுத்த பதிப்பில் உரிய இடத்தில் இடம்பெறுவர்.

சேளமு (நோன்பு)

உத்தம மெய்ஞ்ஞானம் உற்ற திருமறையில்
முத்தி பெற்றுய்க முன்னவனாங் — கத்தன்
விதித்த றமளான் விரதத்தை நோற்று
கதிக்குயர் மாட்சியைக் காண். 5

கச்சு (மக்காயாத்திரை)

மக்கட் கருட்கொடையாம் மாநபி தோன்றிய
மக்கா புரத்தில் மகிமையுடன் — தக்கவர்
சென்றுயர் கச்சினைச் செய்வீர் மறைவிளம்பி 6
நின்றிடும் வாக்கம் நினைந்து.

கிளிக்கண்ணி

சினஞ் சென்றிடினுங்
தேடுவீர் கல்வியென
மானமாய்ச் செப்பினரே — கிளியே
மகுமுத நன்னபியே. 7

சொற்போல் செயலினையுஞ்
சோர்வுறு தொழுகிடுவீர்
நற்பய நெய்திடலாங் — கிளியே
நானிலம் வாழ்ந்திடுமே. 8

மட்டிலாச் செல்வமிக
மல்கியே உற்றிடினுங்
கிட்டிடாதுயிர் துறப்போங் — கிளியே
கிடைத்தபோதே தருமஞ்செய்வீர். 9

உண்பதும் உறங்குவதும்
உயிர்கட்கெல் லாம்உள்ளனவே
மண்புவி மக்கள்கெறி — கிளியே
மகிமைபெற ஒழுகிடலே. 10

வேதத்தின் போதனையை
விரும்பியே அறிந்திடுவீர்
நீதமாய் நயந்திடவே — கிளியே
நிமலனருள் நிதமுமுண்டே. 11

கா. அப்பாச்சாமி ஐயர்

நகுலகிரிப் புராணம்

மாருதப்பரவீகவல்லி யாத்திரை

தக்க சோழ னளித்திடுந் தையலாள்
புக்கு மண்ணிற் புரவிழு கமுநோய்
மிக்க குன்மழு மீதுற் றுதித்திடத்
துக்க முற்றுயர் தாதையுந் துன்னினன் 1

ஊன வேல்கொ ணிருபவுன் புத்திரிக்
கான வெம்பரி யானனம் நீங்குற
மான லந்திகழ் வார்நதி முழகவென்
ருன தோரச ரீரிய ஹந்ததே. 2

வேழ வெம்படை வேந்தனு மின்னலாம்
ஆழ மிக்க கடற்கரை கண்டகம்
நாளி னும்மகிழ் வெய்திநற் றுனைகள்
சூழ வேதன் சுதையைய னுப்பினான். 3

புண்டரிகக் கொடியுயர்த்த புரவலனின் றிடுவனிதை
புவியின் மீது
தண்டரளந் தனைக்கொழிக்குந் திரைமருவு தீர்த்தமெலாந்
தகவி னாடி
அண்டர்பணிந் திடவரிய விமலையுட இறைவனடி
யகத்தி னேத்தி
மண்டலத்திற் புகழிலங்கை மருவுநகு லாசலத்தின்
மகிழ்வி னுற்றான். 4

குமையினுடன் பொருதவயில் விழிதிகழுங் கோதையவண்
குறுகி நேய
விழைவுயரத் தவம்புரியும் நகுலமுனி தனைநோக்கி
விருப்பி னேடும்
வளையலணி யிருகரமுஞ் சிரமேற வணங்கியரன்
மகிமை யெல்லாம்
பிழைபொறுத்துக் கழறுகென வீனவுதலும் பிறழாது
பேச லுற்றான் 5

508 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

புயனிகருங் கருங்கூந்த னங்கையான் முற்பிறவி
புகுந்த கன்ம
வியலதனிற் கீரிமுகந் தனையடைந்து வைகுறுநா
ளிலேவே லுற்ற
தயவுமிகு முசுகுந்த மன்னன்முசு முகத்தோடு
தளர்வி னென்பால்
வியனுறவே வரயாங்க ளிருவருமா யிண்டுமிக
விருப்பா லுற்று.

6

துய்யநதி தனிற்றினமும் விதியுடனே முழுகித்
துகளி லாத
பையரவ மணிந்தபிரான் நகுலேச னடிமலரைப்
பரவி யேத்த
நையுமெனக் குறுநகுல முகமகன்று நன்முகத்தை
நயப்பி னாளுங்
கையுறவி னினிதனுகி மனங்கனிய வைகினன்யான்
கதிர்வேற் பூபன்

7

தன்னாடு சென்றடைந்தான் மெல்லியலே யன்றுமுத
லாகத் தாவில்
வின்னாடு நுதல்விமலை யமலனுட னெடுவரைக்கும்
விளங்கா நின்ற
மன்னாடு நதிதனக்கு மெனதுபெயர் மரபினோடும்
வளங்கா நின்ற
தன்னாயிவ் விடத்தினுறு மகிமையிது வெனவுரைத்தா
னன்பி னோடு.

8

தந்தியின் மருப்பெனத் தனங்கொ ணாரியும்
முந்துநன் னதிதனின் மூழ்கி நாடொறும்
அந்திவே ணியனடி போற்ற வன்னைபாற்
சிந்தையி னெழின்முகஞ் சிறப்பி னுற்றதே.

9

தன்னுறு குதிரைமா முகந்த ணந்ததால்
மன்மலர்க் குழலியுண் மகிழ்ச்சி யுற்றினி
துன்னுதந் தைக்கிவ னுற்ற பான்மையைப்
பன்னருந் தூதராற் பகர்வித் தாளரோ.

10

அயில்கொளு மாறுமா முகனை யன்பினால்
மயின்மிசை மனைவியர் மருங்கு வைகுற
வியனுறுந் திருவுரு வியற்று வித்தனன்
குயினிக ருரையினுள் குணமு டன்கொள் 11

அளவிலா நிதியுட னரச னென்றுரை
வளவனுங் குமரவேள் மாவை மாணுற
உளமகிழ் வுற்றநல் லோர்க ளோடுயர்
கழனிசுழி மிலங்கையின் கண்ண னுப்பினான். 12

நீள்பெருங் கோயிலு நிகரில் கோபுரஞ்
சூழ்தரு நெடுமதிற் சுடர்கள் கான்றுறத்
தாழ்வகன் றிடுமறு கோடுந் தந்துநன்
னாநிநிற் கந்த வேடனை நயப்புகன். 13

தந்திர விதிநிலை தவாமல் நான்மறை
அந்தணர் தங்களா லாய்வுற் றேதரு
மந்திர முறையருள் வளர மாவையின்
இந்தமா நிலத்தினர் யாரு முய்திட 14

செப்பருங் கும்பதா பனங்கள் செய்திடா
தொப்பிலா மறைமுறை யொளிநு நல்லருள்
வைப்பினு வாகன பதிட்டை தன்னைமுன்
தப்பிலாக் குமரவே டனக்குச் செய்தனள். 15

தந்தியின் மருப்புறு தனங்கொ னாரிபின்
நந்தலில் நகுலநா யகற்கும் நாரிக்கும்
புந்திகொ ளன்பினால் விழாப்பு ரிந்தவர்
அந்தமி லருளையு மடைந்திட் டாளரோ. 16

மீனுறு தரங்கநீர் மிசைவி ளங்கிநீள்
வானுயர் நகுலமால் வறையின் சாரலின்
ஊனமி லிறைவனை யுன்னி நோற்றவ
ணீனமி னகுலமா முனியி ருந்தனன். 17

ஈங்கிவர் பால்விடை யினிது பெற்றவள்
ஓங்கிய தானைக ளொருங்கு சூழ்த்துற
மாங்குயின் மொழிதிகழ் மாவை நீங்கியே
தேங்கிய தன்னகர் சென்று வைகினான். 18

அப்பாத்துரைப்பிள்ளை

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து நவாலி. தந்தையார் பெயர் முத்துத்தம்பி. யமகம் பாடுவதில் வல்லவர். இவர் இயற்றிய நூல் “மருதடி அந்தாதி.”

மருதடி அந்தாதி

தகரங்க வேணி லரசுட்க வந்த தனிக்கடவு
டகரங்க வேணு புரந்தில்லை மேவிய தற்பரனீ
தகரங்க மூர்தி துணைவா மருதடித் தண்பதியோ
தகரங்க மாக வுகந்தா யெமக்கிது தண்ணளியே. 1

வந்திக்கு வையை தடுத்தடி பட்டடி யான்பிழைநேர்
வந்திக்கு வாசங்கொள் சீரான் மருதடி வந்தவெங்கோ
வந்திக்கு மானினைத் தம்பல மர்ச்சனை வாழ்வினையார்
வந்திக்கு வாபுவி மேல்கீழ் தெங்கனும் வாய்ந்தவரே 2

தார்கொண்ட சூர்முத றுனை யொடுங்கத் தடிந்தகுலைத்
தார்கொண்ட சேயவன் றன்முன் மருதடி தாழ்வெகா
தார்கொண்ட பாச மரியா னரனெனுந் தாதையினுந்
தார்கொண்ட தேரி னெழுவான் முதவற் சரதினமே 3

அடிநாக வன்னகத் தால்ங்கம் பத்துடை யானையடர்த்
தடிநாகர் கோனுக் கருள்காட் டரசுத னாண்டுகறை
யடிநாகம் வல்லி யயல்கூழ் மருதடி யன்பைத்தொழு
மடிநாகர் தம்முத லார்க்கு மரிய வளவையதே 4

பவனந் தருபுனற் பொய்கைமுகக் காலும் படிந்துறுவர்
பவனந் தருநிழ லாக்கம் பெறுவர் மருதடியிற்
பவனந் தருமறை விப்பிரர் போற்றும்ப பண்ணவனார்
பவனந் தருநிழற் செற்றுமெய்ப் பேறுகள் பாலிப்பரே 5

அனற்கண்ண மாவுரி போர்த்தவ னென்றரி போற்றச்சிலம்
பனற்கண் ணரவம் புலிகேட்ப வானரங் காடிதந்த
வனற்கண் ணெருமூன் றுடையானெம் மூதூர் மருதடிவாழ்
வனற்கண் மரண வுயிர்த்துணை யும்பல் பதத்துணையே 6

என்ன தரவுருக் கொண்டா யெழிற்கன கம்பலநின்
 ரென்னுத் துதிக்கப் பதமா றெடுத்தவ னீன்றருண்மு
 வென்னுத் தரைபர சைங்கைமுகக் கண்ணிரு தாட்களிறே
 யென்னுத் தருமல ருண்ணும் மருதடி யெம்பரமே. 7

பண்ணார் மொழியெடுத் தேத்திற் பலரும் பரவுமெங்கள்
 பண்ணார் மருதடிப் பார்த்திபன் பாலின் றகைபரிந்த
 பண்ணார் பரையினம் போருகச் சேறடி பார்வணங்கிற்
 பண்ணார் பிறந்தைப் பயனெவை யாவும்பி னாகுமன்றே 8

ஏரடிக் குங்கருங் கான்மள்ள ரோச்ச மிசையெதிர்க்கு
 மேரடிக் குங்குமக் கானாரை யேயும் மருதடிவா
 யேரடிக் கும்மரைப் போதொழிக் குந்நடை யேய்ந்திழையீ
 ரேரடிக் குங்கண் டிறவா விளநீ ரிடும்பையதே 9

வாரணஞ் சூல்விண் டுகும்முத்தம் வாரி வரம்புசெய்யும்
 வாரணஞ் சூழ்புவி போற்றும் வயல்சேர் மருதடிதா
 வாரணம் மேதி நடுவ னெடுக்கும் வலிகெடுமுன்
 வாரணத் தோலன் வரதனை வாழ்ந்திட வந்தியுமே. 10

அழகசுந்தர தேசிகர்

இவர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் மைந்தர். இலங்கைச் சர்வகலாசாலையிலே தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். வண. பிரான்சிச கிங்கபெரி என்பது இவரின் மறுபெயர்.

பத்திப் பாடல்

நாவரசர் சம்பந்தர் சுந்தரர்மா ணிக்க
வாசகர்முன் பூசைசெய்த நம்பனொரு சிவனே
பாவரசர் திருமங்கை சடகோபர் முதலாம்
பாகவதர் பணிகொண்ட அச்சுதனே மாலே
தேவடியார் ஆமோச மீகாஏ சாயா
தேசிகர்தம் உளம்வாமும் ஏகோவா மூர்த்தி
சாவாத புகழுடையார் ஏசுகுரு நாதர்
தம்முதத்தில் இலங்கும்எந்தாய் என்கடவுள் நீயே.

உலகியலைக் கரைகண்ட சரதுத்தர் சொன்ன
ஒளியாகும் அகுரணைநான் வணங்கிநிதம் துதிப்பேன்
நிலையில்லா வாழ்விதனை நிலையுளதென் றெண்ணும்
நினைவின்றிக் கோதமர்போல் நிருவாணம்அடைவேன்
நலமெல்லாம் போதிக்கும் நபிமாருள் முகமத்
நபிபோல அல்லாவை நாடோறுந் தொழுவேன்
பலசமயம் பலவழிகள் பரன்ஒருவன் என்ற
முனிராம மோகனரைப் பார்த்துவழி முயல்வேன்.

கால்வாசி அரைவாசி அரையரைக்கால் முக்கால்
கண்டவரே யன்றிமுற்றுங் கண்டவர்கள் இல்லை
கால்வாசி மாகாணி காணிஅரைக் காணி
காணாதார் தாம்முற்றுங் கண்டவர்போல் நடிப்பார்
நூல்வாசிப் பேன்என்றும் நூலறிந்தார் எனக்கு
நுவலுமொழி ஆராய்ந்து சிந்திக்கக் கடவேன்
கால்வாசி கண்டவுடன் யான்என்னுஞ் செருக்கில்
கடையேன்யான் வீழாது காத்தருள்நீ தேவே. 3

யாம் ஐவேம்

குறள்வேண்செந்துறை

காங்கேயன் துறையிருந்து கீரிமலை தனக்குக்
கடற்கரையே நானடந்து போனவொரு நாளில்
ஆங்கேநல் லழகியொரு சிறுமியைச்சந் தித்தேன்
அவள்முகத்தை மதியெனவோர் களங்கமுமங் கில்லை.

எட்டுவய துப்பேதை இருண்டகரி குழலே
எட்டாம்நாட் பிறைபோன்ற நெற்றியிலே புரளுங்
கட்டழகி இருபுருவம் வில்லென்ன லாமோ
காண்டவங் கோதண்டம் என்பதுவே தகுதி. 2

கண்ணிரண்டும் அமுதம்எனல் பொருந்துவதே யன்றிக்
கணையென்றும் நஞ்சென்றுங் கழறவிடம் இல்லை
பெண்ணரசி பவளவிதழ் திறந்துநகை செய்யப்
பிறங்கினவால் வெண்முத்தம் பேதைமுகந் தனிலே.

தங்கைச்சி உன்பேர்சொல் அஞ்சுசதந் தருவேன்
தாயுண்டோ தந்தையுண்டோ சகோதரர்கள் உண்டோ
புங்கவரே என்பேர்தான் அஞ்சுசதம் பெறுமோ
போம்போம்போம் ஏனெனக்கு நாய்தின்னாக் காசு.

இங்கென்னை எல்லாருஞ் சுந்தரியென் றழைப்பார்
என்னாச்சி என்னப்பு இருக்கின்றார் வீட்டில்
எங்களண்ணர் சம்பந்தர் கொழும்பினிற்கற் கின்றார்
என்னக்கை சிவகாமி இறங்குகனில் உள்ளார். 5

எனக்கினையாள் கற்பகந்தான் போனபுரட் டாதி
எங்கள்நட ராசர்திருக் குஞ்சிதபா தந்தான்
தனக்கரிய பொருளென்று சார்ந்துசுகிக் கின்றான்
தம்பிசிதம் பரநாதன் தவழ்கின்றான் இப்போ. 6

நாங்கள்ஐவேம் பிள்ளைகளே வேறுபிள்ளை இல்லை
நங்கள்அப்பு ஆச்சிக்கு நாங்களஐவேம் உள்ளேம்
நீங்கள்உளீர் ஐவிரமக்காள் நடராசர் அருளால்
நீங்கள்ஐவீர் எங்களுக்குப் புலனைந்து போலே. 7

இப்படியே ஆச்சிஅப்பு எங்களுக்குச் சொல்வார்
நீர்கேட்ட கேள்விக்கு விடைதந்தேன் என்றாள்
செப்பினசுந் தரிமுகத்தை நன்குவ வனித்து
சிறுமிஉனக்கொருமொழிநான்சொல்லஇடந்தருவாய்.

நாங்கள்ஐவேம் மக்கள்உளேம் என்றுமொழி நவின்ரூய்
ஐவரிலே ஒருத்திநட ராசர்பதம் நண்ணின்
பாங்கிபின்னர் நால்வீர்உளீர் ஐவீர்என்றல் தவறு
பாராய்அஞ் சினிலொன்று போனாநா லன்றோ. 9

ஐயாநீர் பேசுவது விந்தையிலும் விந்தை
அடியேன்பான் சொல்லுவதைப் பொறுமையுடன் கேளும்
மெய்யாய்என் அண்ணனவர் கொழும்புக்குப் போனால்
மேலுமொன்று போனதினால் மூன்றென்பீர் போலும்.

அக்கைசிவ காமிபின்னர் இறங்குனுக் ககன்றால்
அவர்போக இருவீர்உளீர் முவிரிலீர் என்பீர்
இக்காலம் இருவர்உளேம் ஆச்சிஅப்பு வோடே
யாழ்ப்பாணந் தனைவிட்டு முவரவர் சென்றார். 11

இந்தமொழி தேன்மொழியாள் இயம்புவதைக் கேட்டே
இன்னுமொரு முறையவட்குப் போதிக்க எண்ணி
சுந்தரிநீ என்மொழிகேள் கொழும்புக்குச் சென்ற
சோதரனார் திரும்பிவரு வார்இதுமெய் அன்றோ. 12

அக்கைசிவ காமியுமே இறங்குனி விருந்து
அவ்வணமே திரும்பிவரு வார்இதுமெய் யன்றோ
தக்கதங்கை கற்பகத்தாள் திரும்பிவரு வாளோ
தாரணியில் நீயவனைக் காண்பாயோ இனிமேல். 13

ஆதலினால் ஐவீர்இலீர் நால்வீர்உளீர் என்றேன்
ஐவீர்இலீர் நால்வீர்உளீர் அறிந்துகொள்நீ அம்மா
பேதையவ னோடென்ன பேசிடினும் ஐயோ
பேதையவள் தான்பிடித்த பிடியைவிட வில்லை. 14

கொழும்புக்குச் சென்றஅண்ணர் வந்தாற்றான் உளரோ
கொழும்பினிலே இருந்துவிடின் இல்லையவர் போலும்
வழுவில்சீவ காமியக்கை இறங்குகுனி விருந்து
வந்தாற்றான் உளர் இலையேல் இலர்என்பீர் போலும்.

உன்தங்கை இங்கினிமேல் ஒருகாலும் வாராள்
உங்களிலே இனிஅவனைச் சேராதே என்றீர்
என்தங்கை இங்கினிமேல் வாராளே யாயின்
யான்அங்கே போய்அவனைக் காணமுடி யாதோ?

கொழும்பிலண்ணர் வாராரேல் நானங்கே செல்வேன்
அக்கையவர் வாராரேல் குறுகியங்கே செல்வேன்
எழுதவொண்ணு அழகுடையாள் கற்பகம்வா ராளேல்
எங்குநட ராசர்என ஏகிடுவேன் அங்கே. 17

ஆதலினால் ஐவமுளேம் ஐவமுளேம் யாங்கள்
ஐவமுளேம் ஐவமுளேம் ஆச்சிஅப்பு வுக்கு
பேதைஅடி யேன் உமது போதனையைக் கேளேன்
பிழையாயின் பொறுத்தருளும் பெரியவரீர் அன்றே.

இவ்வாறு சுந்தரிதான் இயம்பியதைக் கேட்டேன்
எட்டுவய துப்பிள்ளைக் கிருந்தஅறி வென்னே
ஒவ்வாது நான்சொன்ன சொல்லென்று கண்டேன்
உடனேஎன் மயக்கமெலாம் ஒழிந்துபறந் ததுவே.

சாவுக்கும் இறப்பதற்கும் பேதம்இன்று கண்டேன்
சாவனவெல் லாமொழிந்து சூனியமாய்ப் போகுஞ்
சாவனவெல் லாமொழியும் இறப்பவர்கள் ஒழியார்
இறஎன்ற சொல்லுக்குக் கடஎன்ற பொருளே. 20

ஆபிரகாம்

1936

இவர் யாழ்ப்பாணத்து உரும்பராய் என்னும் ஊரிற் பிறந்து நல்லூரில் வாழ்ந்தவர். இயேசுநாதர்மீது ஆராத பத்திகொண்டவர். இவரியற்றிய நூல் 'எருசலை யந்தாதி' என்பதாகும்.

எருசலை அந்தாதி

பொன்னாருங் கோயி லெருசலை மேவிய புண்ணியர்மே லின்மாற்றத் துத்தமிழ்ப் பாவினந் தாதி யியற்றுதற்குப் பன்னாகத் துச்சி நசுக்கும் பனிப்பகைப் பாற்கரனே யன்னா ரிணையடி யம்போ ருகந்துணை யாகுகவே.

நூல்

உள்ளேன் பிறரின் பொருளைக் கவர வொருபொழுது
மெள்ளே நெவரையு மெர்சலை யானி னிணையடியை
விள்ளேனெக் காலமு மிம்ப ரிருக்கின்ற வீணருடன்
நள்ளே னிரட்சிப் படைந்தவ ரென்றிரு நண்பர்களே. 1

வரையேறிச் செய்த பிரசாத போதத்தை வாரிதியின்
திரையேறு தெப்பத்தின் மீதிவர்ந் தோதிய செப்பரிய
உரையே றுவமை களையாவ ரிந்த உலகத்திலே
சரியே றெருசலை யானன்றி வல்லவ ரோதிடவே. 2

ஞாலத் திலேபெரி யோர்க ளிருக்க நலகிறைந்த
சீலத் தெருசலை யான்றெண்ட ராய சிறியவரைச்
சால விரும்பி எடுத்தல்பொற் கட்டியைத் தள்ளிவிட்டோர்
பாலம ருசியைக் காந்த மிழுக்கின்ற பான்மையதே. 3

தினமு மெருசலைத் தேவா லயத்தினிற் றேவ அப்பம்
அனல்குறை யாம லடுக்கிவைத் தாங்கெ மகங்குளிரந்தே
நனவுகுன் றுதந்தச் சீவனி னப்பத்தை நாடொறுநல்
மனதுட னுண்ணிற் பயபத்தி நாளும் வளர்ந்திடுமே. 4

எதிர்த்துமென் சூரியன் முன்னொரு மின்மினி யென்னவெங்கு
முதிர்க்கும் புயலிற் சருகென முன்வந் துயிரிழப்பன்
கதிக்குத் தலைவ னெருசலை மேவிக் கவினுறவே
துதிக்கு மணமக ளோடுல காளத் தொடங்குவனே. 5

அடியார்க் கடியவ னுபத்துக் கால மடைக்கலத்தின்
கடியாருங் கோட்டை பிணிக்கு மருந்தந்த காரத்திலே
சுடர்வி சிரவி வெளிச்ச மெருசலிற் றேன்றிச்சில
மடிர்க்கிப் போதகஞ் செய்திட்ட யேசெனும் மன்னவனே.

அலைமோது மாழியி னீரெவ் வளவென் றலகெடுக்க
இலையா லளந்து குணித்தலை மானு மெருசலையான்
கலைஞானந் தன்னை யுலகத்து ஞானங் கதித்தவர்தந்
தலையா லளத்த லிவரெங்கள் தேமுனர்ச் சாம்பல்களே.

கடுகியு மாறியு மெத்திக் கினுமெதிர்க் காற்றின்முனும்
முடுகிடு மெஞ்சினைப் பூட்டிய கப்பல் முதியளர்சந்
கடவுளி னுவி யகத்திற் பெற்றோரைக் கதிக்குவழி
நடவிடுஞ் சூறை சுழற்றினு மிம்மை நரலையிலே. 8

விதம்வித மாக உலகினர்க் கேற்ற விதிவிலக்கை
இதம்பெற முன்றரை வற்சர கால மெடுத்துரைக்கப்
பதஞ்சிவப் பேற நடந்து திரிந்ததிப் பாருலகிற்
சிதந்தரு போத எருசலை யான்கழற் றேமலரே. 9

தேமாங் கனிமுன் சுவையற்ற மாங்கனி சேர்வதுபோ
லாமாற் புலவர் கவிமுனென் புன்சொற்க ளாயினுமிப்
பாமாலை தன்னைத் தரித்தே னுனக்குப் படர்மல்லிகைப்
பூமாலை யாயிதை யேற்றருள் வாயெர்சற் போதகனே. 10

ஆறுமுக நொத்தாரிசு

குமாரசுவாமித் துரைமீது பாடியது

பொன்னம் பலஞ்செய்த புண்ணியத் தால்வந்த புத்திரன்மற்
றென்னென்ன வேண்டுவ வெல்லா மெமக்கரு ளின்புகழோன்
மன்னுங் குமார சுவாமித் துரைசைவ மாபிரபு
கன்னன் கொலுவிருந் தான்வந்து காண்மினிக் காட்சியையே.

நந்தா விளக்கன சீராம நாத நரசேனுக்குஞ்
சிந்தா மணியரு ணைசல வேந்துக்குஞ் சேட்டனின்ப
மந்தார மானகு மார சுவாமி மகிபனிவ்வூர்
வந்தான்வந் தானம ரங்கா ளெதிர்கொள வம்மின்களே.

சுவையார் பெருந்தமிழ் வாழ்வேறச் சைவந் துலங்கியெழ
நவையாது மின்றிநந் நாடோங்க விங்ஙன நண்ணிநிதிக்
குவையா லுயர்ந்த குமாரசு வாமிமெய்க் கோனுற்றவிவ்
வவையா தரத்தோ மடைந்தோ மடைந்தோம் பரமானந்தமே

துன்னல ரேத்துங் குமார சுவாமித் துரையொடிரு
பின்னவர் மன்னவன் பொன்னம் பலவள்ளல் பிள்ளைகளாய்
மன்னி யிணங்கிச் சிவன்முக மொன்றினில் வாழ்விழிமூன்
றென்ன விளங்கின ராவா தவத்தினி லேற்றமிதே.

தொலையாத வாய்மைக் குமார சுவாமித் துரைநிதியாற்
கலையா லிகையிற் போறையிலுத் யோகத்திற் காட்சியிற்சீர்
நிலையா லினைய ரிருவோருந் தன்னொடு நேரநின்ற
தலையாழி யம்புவிக் கட்பிறர் பாலி னரிதரிதே.

கண்டாரெவரையும் பொய்ச்சீர்தொடுக்குங் கவிஞர்சிவன்
ருண்டா லுயர்ந்த குமார சுவாமித் துரையியற்சீர்
தண்டா துரைக்கக் கருதாத வாற்றினிற் ருமுன்றெட்டுக்
கொண்டா டியதுபொய் யென்றென யாருங்குறிப்பர்களே.

குலத்தா லறிவி லழகிற் பொறையிற் குணத்தினிதி
நலத்தா லருளின் முயற்சியிற் றூய நடையில்விய
னிலத்தா விளைஞரோ டொன்றி யுயர்ந்த நிலையன்கண்டிர்
சொலத்தான் முற்றது குமார சுவாமித் துரையியலே.

பொன்னம் பலவரி னன்மனை வாழ்க்கைப் பொறியொடொன்றி
முன்னம் பலபகல் செய்த தவத்தின் முதிர்வுகண்டோந்
துன்னும் புகழ்மைக் குமார சுவாமித் துரையைப்பின்னர்
மன்னுஞ் சகுண விருவரைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தே.

தூயோர் பரவுங் குமார சுவாமித் துரையும்பின்னோ
ராயோ ரிருவரு மெல்லா நலமு மமைந்துலகின்
மேயோ ரெவரினு மேலாய வாறு விரித்தனந்தன்
வாயோ தினாலு மொருகற்ப காலத்து மாய்வரிதே.

எல்லா நலமு மொருங்குற வெய்தி யெவரெவருஞ்
சொல்லாட வோர்மகற் கானோங் குமார சுவாமியெனிற்
பல்லாரு மொப்ப ரிளையோரு மன்ன படியரிது
தொல்லார் பரவுந் தவத்திற் றவமெனச் சூழ்ந்தனரே.

சிவமே பரம பதியெனத் தேறித் திருப்பணியாற்
சிவமே யெழுந்தரு ளச்சிவன் கோவில் சிறப்பிற்செய்த
தவமே பொன்னம் பலம்பான் மூவ ராகித்தரணியிற்
றவமே யிலாதர சாள்வது சத்தியஞ் சத்தியமே.

தோளா மணிநங் குமார சுவாமித் துரைமுன்னெய்தி
மீளாத கேண்மையுற் றோமொழி யாத வெறுக்கையுற்றோ
மாளாயி னோநல் லுதவி பலவு மடைந்தனமீந்
நாளா தவத்தினின் மானுட யாக்கையை நாம்பெற்றதே.

தாயா ரிடத்துத் தமதுட் குறைசொலத் தாழ்ந்துநிற்குஞ்
சேயா ரிலைநம ரங்கா ளிதுநல்ல செவ்விகண்டிர்
தூயார் பரவுஞ் சிறீமத் குமார சுவாமித்துரை
யாயா னலனு முளக்குறை முற்று மறையின்களே.

சுற்றார் கலிப்புவி யோம்புங் குமார சுவாமித்துரை
 நற்றூ யினுங்க ளுளக்குறை கேட்டரு ணல்கியிட
 வுற்றூ னிவண மரங்கா ளெழுத்தி லுரையி லொன்றுஞ்
 சற்றூ யினுங்குறை யாதுவினாவச் சமயமிதே.

சத்திரங் கோவில் தருமம் வழங்கப் பல்சாதனங்க
 ளெத்தனை பேரெத் தனைகால மாக வியற்றிவைத்தா
 ரத்தனை சொம்மு மவரவர் நோக்கிய வாறியல
 வுத்தம னேதுரை யேயாய்ந்து செய்குதி யோர்சட்டமே

வாழிய வெங்கள் குமார சுவாமி மகிபனென்றும்
 வாழிய வெங்கள் செயராம நாத மகிபனின் பின்
 வாழிய வெங்க ளருணா சலந்துரை வாழிசைவம்
 வாழிய விச்சவை வாழிசெங் கோன்மன்னர் வாழியவே.

சுவாமி சங்கர சுப்பிரமணிய
சச்சிதானந்த ராசயோகி

1864 — 1944

இவரதூர் வட்டுக்கோட்டை. தந்தையார் பெயர் நாகேந்
திரஐயர். திருவாலங்காட்டுத் தேர்த் திருப்பணி செய்தவர்.
சைவக் கதாப்பிரசங்கஞ் செய்வதில் வல்லுனர்.

குருவணக்க மணிமாலை

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பேதேனே
ஆரமுதே யென்கண்ணே அரியதான
பொருளனைத்துந் தரும்போத கற்பகமே
பூரணமாய் ஒளிகிறைந்தெவ் வுயிர்கள்தோறும்
பிரிவுறின் றிருவினைகட் கிடாய்ப்போகம்
புசிப்பிக்கப் பொறிபுலனாய்ப் பொருந்திப்போதம்
வருமளவும் அருவாய்கின் றளித்துக்காத்த
அருட்குருவே யுன்னடிக ளடைந்துய்ந்தேனே.

திராத வினைகளெல்லாந் திர்த்துத்தெய்வத்
திருவருளே கண்ணாகக் கண்டொன்றேயாய்
ஆதார விற்பவெள்ளம் பெருக என்றும்
ஆனந்த வாரிதியில் முழுகின்றும்
பேராத நிலைவேண்டும் முத்திவேண்டும்
பேசற்ற நிலைவேண்டும் பேரின்பத்தால்
ஆராத மனநாச மடையவேண்டும்
அண்ணலே அருட்குருவே யடிக்கீழ்வைப்பாய்.

கோதிலாத் தெள்ளமுதே குறைதீர்த்தாளும்
குருமணியே சிவமணியே அருளேளந்தன்
திதெல்லாம் அறிவித்துத் தூய்மைசெய்து
திருவருளைத் தெரிவித்த தெளிவேயின்னுந்
திதுலா மலமாயை சூழாவண்ணஞ்
சிற்பையின் நடந்தெரிந்து தெளிந்தவின்பம்
பேதியா தென்னிதயத் தென்றும்நீங்காப்
பேரின்பத் திருத்தியருட் குருவேகாப்பாய். 3

520 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

ஒருகோடி பிறவியெடுத் துழல்கோடி யோனிபல
புகுந்து வாடி
அருகோடி யாசையெனுந் திரைகள் பல கோடியெதிர்
தாக்கச் செய்து
முருகோடு மலர்க்குழலார் மயல்கோடி மாளாதுன்
னருளாம் பாதத்
தருகோடி வரக்குருவே பலகோடி பிறவிகளைந்
தருளில் வைப்பாய்.

4

என்னுட் கண்ணிகள்

ஓங்காரத் துள்ளொளியே உன்கருணை வெள்ளத்தில்
நீங்கா திருந்து நிலைபெறும்நா ளென்னுளோ.

ஆதியுமா யனாதியுமாய் அன்பரகத் துள்ளொளியாய்
நீதியுமாய் நின்றவுன்னை நினைந்திருப்ப தென்னுளோ.

அருவே அருவுருவே ஆதியே வேத
குருவேநின் குரைகழல்கள் கூடும்நா ளென்னுளோ.

வாள்நானே வீணாக்கி வழிதெரியா தலைவேளை
தாளாமல் தாளிணையில் தானனைத்த லென்னுளோ.

சிவமேசிற் றம்பலமே சின்மயமே சித்தேயென்
தவமேநின் தாளிணையில் தானிருத்த லென்னுளோ.

க. சிதம்பரநாதன்

1890—1932

இவர் யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த கந்தையா என்பவரின் புதல்வர். தந்தையாரிடமே கல்வி கற்றவர். கதிர்காம முருகவேள்மேல் பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருவூஞ்சல் ஆகிய மூன்று நூல்களைப் பாடினார். கே. சி. நாதன் எனவும் இவரை அழைப்பர்.

கதிர்காம முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

வாராணைப் பருவம்

செழுந்தமிழ் விரகா கொழுந்தழை யுரவா
சிறுவா முருகா வருவாயே
சீரிய யானைக் கோரினா யாயே
செல்வா குமரா வருவாயே
தொழுந்தனி யன்பர்க் கழுந்துமே யின்பச்
சுவையாய் அவையாய் வருவாயே
சுப்பிர மணியா மெய்த்தவ வணியா
சொற்றிற லறிவா வருவாயே
எழுந்திரு முலைவாய் பொழிந்தும் ழலைவாய்
இசைநகை எழிலாய் வருவாயே
எனமலை மகடாம் வனமுலை யபடாம்
இழகவ ணைகுகா கருவாயே
அழுந்திய போதுநீர் வழிந்தியல் மோதுநீ
ரருள்தர வரதா வருவாயே
அறுமுக முதல்வா உமைமகள் புதல்வா
அணிகதிர் காமா வருவாயே.

1

வேறு

கல்லைப் பிளந்து நாருரித்த
கதையே போலக் கடிமனத்த
கடையே மறிவைக் கனிதந்து
காற்றாய்ப் பறத்தி மயல்களை இச்

சொல்லைத் தணந்த வருடெரித்துச்
 சுவைதேர் வறிந்து சுகமளித்துத்
 தொலையா விற்பக் கடறேக்கித்
 துணியை யகற்றிப் பரமாக்க
 நல்லை யுகந்தை நனிமாவை
 நயந்தே யியைந்து குறமானை
 நாக மகளை மருங்காக்கி
 நடமா மஞ்ஞை யீவார்ந்துலவு
 வல்லை யினித்தா னிரங்கிவளம்
 வழங்க வருக வருகவே
 மணிமா நதித்தெண் கரைக்கதிரை
 மலையாய் வருக வருகவே.

2

கன்னித் திருநாட் டரசையமண்
 களைகட் டழிப்ப வருந்தினொந்து
 கனிந்தே தேவி குலச்சிறையன்
 கருத்தொத் தழைப்ப மதுரைவந்து
 வன்னித் தலைவாய் வேவாது
 வழிதி சுரத்தால் நோவாது
 வழுவா யமணர் மொழிவாது
 மறிந்தே யுடையக் கழிவாது
 முன்னித் தமிழ்தீப் பசுந்தேற
 முடுகு நதியே டெதிர்ந்தேற
 முதுகூன் செழிய னிமீர்ந்தேற
 முழுமா மறைநீ றுயர்ந்தேறச்
 சென்னிப் பறியார் கழுவேறச்
 செறித்த மதலாய் வருகவே
 திருமா ணிக்கக் கதிர்காமச்
 சேயே வருக வருகவே.

3

தெள்ளித் தமிழின் சுவைசுவைக்கும்
 திருவே வருக சிவன்மகிழ்ந்த
 சிறுவா வருக வுமைமடியிற்
 றிளைக்கு மழகா வருகமயிற்

புள்ளிற் குலாவி நடனமிடும்
 புதல்வா வருக கிருத்திகைமார்
 பொழிபா லமுத மொழுகியவாய்ப்
 புனிதா வருக மலைகடொறுந்
 துள்ளித் திரிந்தே யடியர்வினை
 துடைப்பாய் வருக கிரவுஞ்சந்
 துளைத்துக் கொடுஞ்சூர் மாதடியுஞ்
 சுடர்வேற் பெரும வருககுற
 வள்ளிக் கொடிதே முகைபடிந்த
 வனமார் தருவே வருகதெய்வ
 மகடோய் முருக கதிர்காம
 வரதா வருக வருகவே.

4

ஆடு மணிபொன் னரைஞாண்சீ
 ரரையிற் பூட்ட வருகவிரற்
 காழி செறிப்ப வருகபடை
 யைம்பா லணிய வருகநுதற்
 குடு திலதந் தொடவருக
 தொய்யி லெழுத வருகசென்னி
 துவளுங் குடுமி தரவருக
 சுடர்த்தா மரைசங் கிடவருக
 வீடு புனைந்து சிறுமகளிர்
 விரும்பு மணற்சோ றுணவருக
 வினையாட் டயர வருகவிழி
 மேனி புதைப்ப வருகமயில்
 ஆடு மழகு தரவருக
 அருவா ரணங்கூ விடவருக
 அணியீ ழத்தென் கதிர்காமத்
 தையா வருக வருகவே.

5

தமிழே தொனிக்கு மழலைமொழி
 தழைப்ப வருக தளிர் புனைந்து
 தனியே யிருந்து களியாடல்
 தருவான் வருக செவிசேர்த்தித்

தமிழே யுணர்த்து மறைமாற்றஞ்
 சாற்ற வருக தளர்நடையாற்
 றள்ளாட் டயர்ந்து திருவிளங்கத்
 தகவே வருக தமிழமுதத்
 தமிழ்தே சுவைக்க வருகமறு
 காடற் புழுதி துடைத்து நன்னீ
 ராட்ட வருக நெறித்தமுலை
 யமுதம் பருக வருகதுனித்
 தமிழ்தே முறுவல் விழிநோக்கு
 மருள வருக வயல்வருக
 அணியீ மத்தென் கதிர்காமத்
 தப்பா வருக வருகவே.

6

அன்னங் கொடுத்தே யடியவர்கட்
 கருள்வான் வருக வலகிலுயிர்க்
 கரணய் நிலவு பொருடருவா
 னரசே வருக வவையகத்துச்
 சொன்னம் பியபேர்க் குறுதிமொழி
 சுவைத்தீந் தமிழிற் சொலவருக
 துணிவா யஞ்சாத் திடநீதி
 துலங்க விளங்கத் துணைவருக
 பொன்னம் பலந்தென் கதிர்காமப்
 பொதுவென் றிரண்டு மறைபதியுட்
 புனித னுமைகண் காணமுதற்
 பொதுவி னடஞ்செய் திடப்புனத்துச்
 சின்னஞ் சிறுக்கி யொடுலீலை
 தெரியாக் கதிர்கா மமதியற்றிச்
 சிறியேந் தமையும் பொருட்படுத்தஞ்
 சேயே வருக வருகவே.

7

வேறு

முன்னு ளரனார் நுதல்விழியில்
 முரணுற் றெழுந்த பொறிகடமை
 முத்தீ வளியோர் கங்கையிடை
 முடுகி விடுப்ப வவடாமே
 முயற் றெயிலால் வெதும்பியலை
 முகடு தனிற்றொண் டெழின்மரைகள்

நன்னாள் வரமு எனமுழகார்
 நற்பூஞ் சரவ ணத்தடத்தில்
 நாற்றி யிடநற் குழவிகளா
 நலிந்தே தமிழ்வாய் குவிந்தமுதே
 நமைவுக் காரல வனமுலையார்
 நறுமா முலைப்பா நயந்தூட்டப்
 பின்னா னுமையாள் மனமகிழ்வார்
 பிணைத்துக் குழைக்க வறுமுகனாய்ப்
 பிறங்கி மலைமேல் விளையாடிப்
 பிரமற் சிறைசெய் துலகளித்துப்
 பேணு மரற்குத் தாரகத்தின்
 பெரிய பொருளைத் தெரிவித்து
 பன்னா ளமரர்ப் பரிவுறுத்த
 படுஞர் தெறுத்துக் கதிர்காமப்
 பதிபா டியதாக் குறமடமான்
 பயில்வு கரந்தாய் வருகவே
 பகர்தே வதப்பெண் பரிவகற்றும்
 பரமா வருக வருகவே.

8

வேறு

எம்பர னிறைபணி யாவுமெ
 னக்கண் டிகல்பற் றிலமனமா
 யிரவொடு பகலும் மலரடி
 தொழுதே யின்னிசை மொழிபாடிச்
 சம்பர னரிசேய் சண்முக
 முருகன் றமிடெரி புலவனெழிற்
 சதமகன் மகளோ டணிகுற
 மாதுஞ் சார்தரு வேற்குருமான்
 இம்பர னம்பொன் னெழில்மனை
 யீந்தே யேழைகள் மிகுகளையோன்
 ஈசன் குன்றுதொ ருடல்
 மகிழ்ந்தோ னெனநனி தொழுவார்முன்
 நம்பர னருடர நயனந்
 தந்திட நாயக னார்வரவே
 நலமிகு மீழத் தழகிய
 கதிரையி னுயக னார்வரவே.

9

பொய்யது பகரப் புகழ்பொருள்
 சேரு மெனப்புன் மொழிபேசிப்
 புலைநெறி யொழுகும் போதறி
 லாதார் பொய்யிருள் பொடியாக்கக்
 கைவரு மறிவுக் கதிரொளி
 வீசங் கனவேன் முருகமனக்
 கரவொரு சிறிதும் வரவில
 ரேனுங் கழியறி யாமையினால்
 மெய்யது வெனவே பொய்தனை
 நம்பி விழைந்து மனந்தேறி
 மேன்மேன் மெய்யென வெண்ணி
 மயங்குற மேதக் காளர்தமக்
 குய்நெறி யுண்மையை யுணரச்
 செய்குக ஓயில்மயில் மேல்வரவே
 ஓங்கா ரப்பொரு ளுரைகதிர்
 காமத் தொருவா அயல்வரவே

10

கதிரைமலைக் காந்திவேன் முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி
 காந்தியி னொளிகொடு கதிரவ னெழுவே
 கதிரையிற் குணதிசைக் காந்தியு மெழுந்த
 தேந்திழை பாரத வெம்மையு மெழுந்தாள்
 இரவெனு மிடிபிணி யிகல்பகை விடிந்த
 மாந்திய பொய்ம்மத மயல்விண்மீ னிரிந்த
 மலர்ந்தது வாய்மைமெய்க் கமலநல் லருளாம்
 ஏந்திய வாரணம் எழுந்துநின் றூர்த்த
 தெம்முரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

1

தென்மொழி வடமொழிக் குயில்களுங் கூவத்
 தேசிய கீதநற் கொடிகளு மிரைப்பப்
 பொன்மயிற் புங்கவன் சங்கமு மூதப்
 பொலன்றிரு வணையினர் புலரியு மோதப்
 பன்மொழிப் பாலகர் பள்ளியும் பாடப்
 பாவலர் நாவலர் பரவின ராடத்
 தொன்மையிற் றமிழகக் காந்திசெய் கதிரைத்
 தூய்முரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

2

நாற்றிசை மாந்தரு நனிதுயி லெழுந்தார்
 நமதுபெண் மணிகளு நயப்பினி லெழுந்தார்
 மேற்றிசை வாழ்வெனு மிழிமையு மிடியும்
 வீறுடை யிகன்மையும் விளிந்தன இரிந்த
 போற்றிசை பாரதப் புதல்வர்கள் காந்திப்
 போதுவந் தாயவென் றேமகிழ்ந் துவந்தார்
 ஏற்றிசை மணமுர சியம்பின கதிரை
 எழில்முரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 3

சத்தியந் தயைதவங் காந்தியி னிமிர்ந்த
 தவிர்ந்தன பொய்ம்மையுந் தீமையும் பகையும்
 பத்தியி னெழுக்கமும் பாரக நிறைந்த
 பண்ணமை தோத்திரம் பாடினர் பலரும்
 மெத்திய திரவிய வநித்திய மறியா
 மேற்றிசை நாட்டினர் விழல்வழக் கொழியச்
 சித்தியும் புத்தியுஞ் சிறந்தன கதிரைச்
 சேய்முரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 4

தமிழ்ஞிமி றிரைத்தன தேசிய தொண்டர்
 தயக்கமில் மனமெனுந் தாமரை மலர்ந்த
 வமிழ்தினு நயமொழிக் குழலிக டாமு
 மடிமையின் சேற்றினை யகன்றிட வழுதார்
 உமிழ்திரை யுடுத்திய வுலகினூ றியர்கள்
 உவப்புநீத் துவகையிற் றிளைத்துறக் கதிரை
 அமிழ்பகைக் காந்தியி னன்பிடு லொழுக்கி
 னருள்முரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 5

நிலங்கையி னானகை நெறியினை யறியா
 நேரிலர் போரினிற் பொருளுயி ரழிப்ப
 மலங்கிய தத்துவ வழிதக வறிவின்
 மதர்த்தன படைகளும் பொறிகளு மெதிர
 வலங்கையில் வாய்மையு மிடங்கையி லருளும்
 வாழ்வினுந் தாழ்வினும் வருத்தமின் மகிழ்வும்
 இலங்கையிற் காந்தியி னெழுப்பிய கதிரை
 இளமுரு காபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

ஞாயிறு நாளதிற் கோயில்சென் றன்றே
 நாளது கிழமையிற் சூழ்ச்சிமுன் னின்றே
 போயிறு வாழ்வதன் பொய்ம்மையை யறியாப்
 புல்லிய வறிவினர் வல்விரு ளகல
 வேயுறு தோளிய ளுமைமுலை காந்தி
 மென்றமிழ் மழலையிற் பிரணவத் தழுதெம்
 வாயுறு வாழ்த்தாய் மனைவளர் கதிரை
 வயமுரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 7

முதனடு விறுதியில் முன்றுமில் லவனாய்
 மூவரு மாகிமும் மலப்பிணிப் பிலனாய்
 விதனுறு வேட்கையும் வெறுப்புமில் லவனாய்
 மேலதுங் கிழது மிசைந்தது மிலனாய்க்
 கதனுறு வெகுளிவெங் காமமில் லவனாய்க்
 காந்தியி னருள்பொழி நாந்தகங் கவின
 இதனுறு குறமா னியல்விழை கதிரை
 இறைமுரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே 8

ஏற்பவர் தமக்கு மிரப்பவர் தமக்கு
 மினிதருள் புரிவதே யன்றிநின் முகத்தைப்
 பார்ப்பவர் தமக்கு மிரங்குவ தறிந்தே
 பண்ணமை பசுந்தமிழ் சிவநெறி சாதி
 மேற்பயின் றிலங்க விழைசிவ காமி
 விரும்பிய நாதனற் கழலினை பழிச்ச
 வேற்படைக் காந்திவிண் விளங்கிய கதிரை
 வெளிமுரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 9

அள்ளிநின் னருடனை மழையென வழங்கி
 னுலமஃ தஃகுரு தணுவள வன்றே
 துள்ளிநின் ருடு மயின்மிசைத் துவன்றித்
 துட்டரைக் கருணையிற் சிட்டர்க ளாக்கி
 யுள்ளினின் றெமைக்காத் துலகினில் வாய்மை
 ஒழுக்கமன் பருணல மோங்கிநின் றிலங்க
 வள்ளிதெய் வாளை காந்திய கதிரை
 மலைமுரு காபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 10

சிலம்புநாதபிள்ளை

இவர் கொக்குவிலைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி என்பவரின் புதல்வர். வண்ணைநகர் ம. அமரசிங்க உபாத்தியாயரிடங் கல்வி கற்றவர். இவரியற்றிய நூல் 'ஓமையந்தாதி' என்பது. அந்நூல் 1880இல் வெளியிடப்பட்டது. உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர், ஊரேழு சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆகியோர் அந் நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் ஈந்தனர். நூலின் முகத்திற் காணப்படும் பின்வருஞ் செய்யுள் ஆக்கியோன் பெயர்கூறுகின்றது.

பூதக ணுதியர் போற்றிட வேமைப் புரத்துறையும்
வேதச முகம் புகழ்வி ரகத்தி விநாயகன்மேல்
ஓதினன் செந்தமி ழந்தாதி நூறு முயர்சிலம்பு
நாதனென் றோது மெழினல்லை மாநகர் நாவலனே.

ஓமையந்தாதி

காப்பு

சீர்கொண்ட வேமை நகருறை வீரகத் திப்பிள்ளைமேற்
பார்கொண்ட செந்தமி ழந்தாதி பாடப் பரிவுடனே
ஏர்கொண்ட வின்சொற் பொருட்சுவை நல்குவ விசனருள்
கார்கொண்ட கோட்டுக் கயிலைக் கணைசன் கழலிணையே.

அருளா யணுகினர்க் காரொளி யாயணு காதவர்க்கு
மருளா யெழிலுறு மோமையில் வாழு மதகரியே
தெருளா யதுசற்று மில்லா தயருஞ் சிறியனுண்மைப்
பொருளாய நின்னிரு பாதாம் புயங்களைப் போற்றிடவே.

போற்று நினைவுடை யோர்செல்வங் கல்வி பொருந்துபுகழ்
தேற்று மெய்ஞ்ஞான நிரம்பி யருட்பயன் சேர்ந்திடுவார்
கூற்று வரினுமஞ் சாநெஞ்ச ராகிக் குலாவிடுவார்
சாற்று நல்லோமையிற் றங்கித் தஞ்சிந்தை தரித்துணையே

உனையே கடவுளென் றோர்ந்துகொண்டேனினியோமையில்வாழ்
அனையே நிகர்தரு மைங்கர னேயெனையாண்டுகொள்வாய்
தினையே யளவு மளியின்றித் திங்கனைச் செய்துதிநிந்
தனையே யெனத்தள்ளிற் றஞ்சம் பிறிதில்லைச் சத்தியமே. 3

சத்திய மான பொருளாகி யோமையிற் றங்குமுன்னைத்
துத்தியஞ் செய்பவர் கான்வழிச் செல்லிற் றுயரஞ்செய்யா
மெத்திய பூத மலகை நரியொடு வெய்யபக
டத்தி யடுபுலி யேகுங் கரடி யரவங்களே. 4

பண்ணவர் விண்ணவ ரெல்லாம் பணிந்து பரவிடுமுக்
கண்ணவன் றன்னைச் செங்காட்டி னிறுவிக்கடல்புடைசூழ்
மண்ணவர் தாமும் வழிபட்டு நித்திய வாழ்வுதனை
அண்ண வருள்புரிந் தாயோமை மேவிய வற்புதனே. 5

அற்புத மான வடிவுடை யாயெனை யாதரித்துக்
கற்புத விக்கவி பாடுந் திறநல்கிக் கற்றுணர்ந்த
சொற்புதர் கூட்டத்தி லுற்றிடச் செய்தனை சோதியின் னும்
பொற்புத வுற்றிடு மோமையின் மேவிய புண்ணியனே. 6

புண்ணிய பாவப் பகுப்புண ராத புலையனைநீ
நண்ணிய வோமைப்பதிக்கரு கேவைத்து நன்மையெலாம்
பண்ணிய தற்புத மாமது வன்றியும் பாரினில்யான்
எண்ணிய வெண்ணமு முற்றுவித் தாயினி யென்குறையே.

குறையும் பிறையணி யீசனைச் சூழ்ந்து கொக்குக்கனியை
நிறையும் பரிவுட னேற்று வயங்கொளு நின்மலனே
உறையுங் குணக்குன்ற மேயோமை மேவிய வுத்தமனே
இறையு மினியுனை யான்மற வாமனின் நேத்துவனே.

ஏத்து மடியரெக் குற்றஞ் செயினு மினிதெனவே
காத்துப் பயனளிப் பாய்நின் னருட்டிறங் கண்டவர்பார்
கூத்துப் புரிசூழ கற்குமுற் றோன்றுங் குமரனென்றே
ஓத்தும் புகலு முனையோமை வாழ்வுகந் துற்றவனே. 9

உற்றவர்க் குற்ற வருவாயி னையிவ் வுலகபந்தம்
அற்றவர்க் கற்ற வொளியாகி நின்றனை யாரணங்கள்
கற்றவர் தாமு மறியாருன் மாயையின் காரணத்தை
மற்றவ ராருணர் வாரோமை மேவிய வாரணமே. 10

வாழை நெருங்கும் வயலரு கெங்கணும் வான்கரும்பு
தாழை நெருங்குங் கனிகள் சிதைக்கத் தரளஞ்சிந்தும்
மாழை நெருங்கு மதிலோமை வானவன் வாதமெழுந்
தீழை நெருங்குங் காலத்தி லென்ற னெதிர்நிற்பனே.

சிந்தனை செய்வர் திருமாலும் வேதனுந் தேடியென்றும்
வந்தனை செய்வர் சுராசுரர் தத்த மனத்தினுள்ளே
பந்தனை செய்வர் பரனு முமையுமிப் பார்தனிலே
நிந்தனை நீங்கிய வோமை விநாயக நின்றனையே. 12

சிறந்தேனுன் னன்பர் திருக்கூட்டங் கண்டுசெய் தீமையெல்லாந்
துறந்தே னினோமைப் பதியடை யாதவர் தொல்லுறவை
மறந்தே னெனது மனத்திரு ணீக்கி மறுபிறவி
பிறந்தே னினிப்பிற வார்பெறும் பேறும் பெறுகுவனே.

பெற்றவர் பூசித்து வேண்டிய பேறுகள் பெற்றனரேல்
உற்றவர்க் குற்றவ ராகுகின் னோமை யுறுதவராய்க்
கற்றறி மூடர்க ளாகிக் கலங்கிக் கருத்தழிந்த
சுற்றறி வாளர் செவிக்குறு மோவுன்றன் சீர்த்திகளே. 14

திருவளர் மார்பனுஞ் செங்கம லத்தனுந் தேடியின்னுங்
குருவளர் வுற்றவுன் னாதியந் தங்கள் குறித்தறியார்
கருவளர் கின்ற கருத்துடை யேனினைக் காண்பதுண்டோ
அருவள ரோமைப் புரியுடை யாயெனை யாண்டருளே.

சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரியார்

இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டை. தந்தையார் பெயர் நாகேசஜயர். இவர் கந்தசட்டிப் புராணம் என்னும் நூலை இயற்றி 1895இல் வெளியிட்டார். அந்நூற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் ஈந்தோர் மாதகல் சு. ஏரம்பையர், காரைநகர் மு. கார்த்திகேயையர், கு. கதிரைவேற்பிள்ளை, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்பலவர் முதலியோர்.

கந்தசட்டிப் புராணம்

முகவுரை

கருதரும் விரத ராசங் கவுத்துப் மாதி யாக
விரிபல விரதங் கூறு மேன்மைசா இலாக ஞள்ளங்
குருகுலா மவுணற் செற்ற குமரவேள் கந்த சட்டித்
தெரிகதை நியதி யாவுந் திரட்டினன் பொருள்செ றித்தே.

வண்டினந் தேற லுண்டு மருண்டிசை பாடு நீபங்
கொண்டலர்ந் தருணந் தோய்ந்து குலவுமீ ராறு தோளான்
கெண்டையங் கண்ணுள் வள்ளி கேள்வனின் மான்மி யஞ்சொல்
எண்டருங் கந்த சட்டிப் புராணமா வியம்பா நின்றேன்.

தேய்வயானை திருமணச் சருக்கம்

தாதையு மன்னையு மங்கட் சார்ந்ததை
மேதகு குமரவேள் விருப்பி னோக்கியே
பாதபங் கயங்களிற் பணிந்து போற்றியத்
தாதுகு மணவணிச் சாலை யுய்த்தனன்.

3

வேறு

அனந்த கோடியென் றுரைபெறு மாதவ ரகல்சீர்
அனந்த வாடுகறி யுற்றென வவிரொளி வரதன்
அனந்த வார்பெருங் கருணையி னணிமணித் தவிசம்
அனந்த வார்மணச் சாலையி னடைந்தது நடுவண்.

4

அணிகொள் பீடிகை மீதினி னையனோ டனையுந்
தனிவ ரும்பெருங் கருணையி னமர்ந்துசண் முகனைக்
கணிதர் நாடருங் கண்ணுதல் கனிவுட னழைத்துப்
பணிபு னைந்தொளிர் திருக்கையாற் பற்றின னெடுத்தான்.

எடுத்த னன்குறங் கிருத்தின னுச்சியை மோந்து
வடுத்த விரந்திடு கவுரிபால் வழங்கின னவளும்
அடுத்த காதலின் வாங்கின ளகந்தனீ யுவந்து
நடுத்த யங்கவே யிருத்தின ணயந்தவ னிருந்தான். 6

நாதநம் பகையை முன்ன னாமறத் தடிதியென்றே
மேதகு மிவனை யுய்த்தாய் விளம்பிய படியேயன்னோன்
காதின் னசுரர் தம்மைக் கடவுளர் சிறையுந்தீர்ந்த
தாதலால் யாங்க ளுய்ந்தே மதற்கொரு கைம்மாறேதோ. 7

என்றியா மனத்தி னுட விர்திரன் மகனையின்னே
குன்றெறி குமரற் கியக் குறித்தன னிந்தவேளை
நன்றிகொ ன்றாத நீயு நகமருண் மயிலுமிங்கட்
சென்றனி ரதன லுய்ந்தோ மென்றனன் றிசைமுகத்தான்.

பங்கயச் செம்ம லங்கட் பகர்மொழிக் கன்புகூருந்
திங்களஞ் சடையன் மேலைத் திசைமுகன் றன்னேநோக்கி
மங்கையோ டினிது காண மணவினை யிங்கணுற்றும்
இங்குயர் கரும முற்ற வியற்றுதி கிரியையென்றான். 9

மனமகிழ் குரவ னங்கண் மருத்துவான் முகத்தைநோக்கி
நினதுநற் றவமே யான நேரிழை தன்னையின்னே
அனகனுக் கியு மன்பா லழைத்தியென் றுரைக்கவன்னோன்
வினவியத் தெய்வ மாது மேவுளி யடைந்துசொல்வான்.

அன்னையெங் குலக்கொ முந்தே யருந்தவப் பயனேவாராய்
என்ன லு மரம்பை மாத ரெழிலுற மருங்குழு
மின்னவீர் பணிகள் விம்ம மென்மலர்ப் பதம்பெயர்த்துத்
தன்னிகர் தெய்வ யானை தனிமணச் சாலைபுக்காள். 11

இந்திரன் முன்ன ரேக விருடிக ளாசியேறச்
சந்திர வதன மின்னச் சபைவருந் தெய்வயானை
மந்திரப் பொருளி னோடு வரைமயி றன்னைத்தாழ்ந்து
சுந்தர முருகர்க் காணாஉத் துண்ணெனச் சமழ்ந்துற்றாளே.

காதலிற் புவன மீன்ற கவுரியக் கடவுண்மாதை
ஆதரம் பெருக நோக்கி யணைத்துட னெடுத்துப்புல்லித்
தாதலிழ் கடப்ப மாலைத் தம்பிரா னுடனிருத்த
வேதனே யாதி யானோர் வியந்தனர் பணிந்தாரன்றே.

சுலைமான் லெப்பைப் புலவர்

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணம். இவர் அசுனலெப்பைப் புலவரின் நெருங்கிய நண்பராக வாழ்ந்தார். இவரையற்றிய நூல் 'குதுபு நாயகர் நிரியாண மான்மியம்' என்பது. இந் நூல் 1900ஆம் ஆண்டில் மகாவித்துவான் குலாம்காதிரு நாவலரவர்களாற் பார்வையிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

குதுபு நாயகர் நிரியாண மான்மியம்

காப்பு

உடலுயிர் பொருந்தியாங் குலகம் வானர
ரடல்பரி தேவர்மற் றமைத்த வற்றொடு
முடுகியு முடுகுறு முயங்கிக் காண்டகு
கடவுளைச் சந்ததங் காவல் கொள்ளுவாம். 1

கடவுள் வாழ்த்து

திருமறைப் பொருளை யாதியை நித்ய
சின்மயா னந்தமெய் வடிவைத்
தருமறை தெரித்த பொருளினுட் பொருளைச்
சராசரக் கருவினுட் கருவை
நிருமல வருவிற் சுயம்புவைப் புனித
நிட்கள ரூபநா யகளை
யொருமறை யின்றி யருமறை யாநின்
றொளிர்முதற் கருத்தனைத் தொழுவாம். 2

பாயிரம்

கருமறைக் குருவா ம்ப்துல் காதிரு முகியித் தீனிப்
பெருமறைப் புலன நீத்துப் பிரிகிலா தொருமை பூண்டு
மொருமறை யின்றி மேலே றுயர்பது மேவற் குற்ற
வருமறை நிரியா ணத்தை யருளுவ திந்நூல் மாதோ. 3

அவையடக்கம்

அகத்தியந் தொல்காப் பியத்தொடு நன்னூல்
அவிநயங் காக்கைபா டினியம்
வகுத்திய றுடைதலி ளக்கண விளக்கம்
வாமன வகப்பொருள் விளக்கம்

பகுத்திய னனியாப் பருங்கல முதலபஞ்
சலக்கண மிலக்கி யத்தின்
றகைத்திற னிறியான் றருமநந் நயினார்
தமதளி விழைவின்விண் டனனால். 4

அந்தர முகட்டிற் றேன்று
மமுதவேண் டிங்கண் முன்னிற்
பிந்துகச் சோதம் வைத்துப்
பேசிய வாறு போலச்
செந்தமிழ்ப் புலவர் பண்ணிற்
செப்பிய கவிமு னற்பப்
புந்திய னுரைத்த புன்சொற்
பொருந்துமால் புகலுங் காலே. 5

பகுதாது நகர்ச் சிறப்பு
கடல்வ னைந்தபுவி பணிந னந்தலைக
வின்று மெங்ஙன மெழுந்ததென்
றடல்வ னைந்தவின நரர்தெ ரிந்திடவ
கழ்ந்த தாமென வகன்றிருந்
திடம்பெ ருங்கமடம் வலியி டங்கர்திரி
யிகலி னங்கண மறைந்திட
லுடல்க ரந்தவுயி ரெனவி ளங்ககழி
புடனி ருந்திலகு மந்நகர். 6

கற்ற மாந்தர்கண் மதிக்கு நேர்பொருவு
கன்னி மாமதில்கள் வாயெலா
நற்ற வக்குணர்தம் வண்மை யென்னநிரை
நடுவு வெண்டுவச வாடைகள்
சுற்றி நாதரிசை பூரி ரந்துவெளி
குழ்வ திம்பருணர் வானெழுந்
துற்ற வென்னமுகில் கீண்டு யர்ந்துநனி
யோங்கு மாலிகழ்வு நீங்கவே. 7

விண்ட டர்ந்துமிழன் மேவ வோங்குமரன்
மீத ரம்பையர் விழிக்குநேர்
கொண்ட பன்னறிய போத லர்த்திய
குழீஇய வொன்சிறை யளிக்குமா

மெண்டி சைக்குமிறை யார்ந வத்தினிவ
 ணைய்தி னாரென விளக்கிய
 பண்டி சைத்துளவி யப்பி னுற்றன
 பதிப்பு றங்கெழுமு சோலையே.

8

விதி யெங்குமெழின் மேய பொற்கலச
 மேனி வந்துமிரீர் கோபுரம்
 சீத முங்கியொளி கால வானிலவு
 தேய வுந்தியெழு தோற்றமே
 நாதர் செங்கரமு கந்த மாதவர்க
 னாளு நாளுநனி யீண்டுபு
 மாது றக்கநக ரேகுவா னணியின்
 வைத்த மால்பென விளங்குமால்.

9

மன்ற றுன்றுமட வார்கு பத்தின்மண
 மங்க லப்பறை முழக்கொடு
 வன்றி றற்சமரி னுக்கெ ழும்படி
 வலிந்தி யம்புமுர சோதையுந்
 துன்று வேதர்முத லான வர்க்களி
 துளக்கு மீகைமுர சார்வமும்
 பொன்ற லின்றியுவ ரார்ப்ப டங்கிய
 புணர்த்தி நாளினு மிரட்டுமால்.

10

சந்த மான்மத நரந்த மோடுகமழ்
 தயில மும்புமுகு தகரமும்
 கொந்து மாமலர்கள் பன்ம ணித்தொகை
 கொழுந்து கிர்த்திரளு மாரமும்
 பந்தி பந்தியணி மல்கி வான்கெழுமி
 பலச ரக்கினமு மேனவும்
 வந்து வந்துபலர் கொள்ளு மாவன
 மலிந்த விதிதொறு மன்னுமால்.

11

ஆலை யார்ப்பினை யடக்கு மாவண
 வழுங்க லன்னதை யரிட்டமுன்
 சோலை மாயிசை யடக்கு மன்னதை
 மணத்தின் தோகையர் கணத்தொடு

சாலை தோறினு மரற் றருங்குரவை
தாக்கு மன்னதை யடக்குமால்
வேலை நேர்கலை முழக்க மென்னிலவ்
வியப்பை யெங்ஙன மிசைப்பமால்.

12

வேத பாயையொடு மேன பாயைகள்
விளக்கு சாலையு மறத்தினுக்
கேது வாயபல நூல்பயிற் றுறவி
யற்று சாலையு மொருத்தனைக்
கோதி லாதகம் வணக்கு சாலைமுதல்
கோடி கோடிபுடை மல்கிய
பாதி யன்றபல பதியு ளும்பெரிய
பதியி தென்றுசொல வோங்குமால்

13

ஞானப்பிரகாசர் *

1625 —

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி. ஆறு முகநாவலர் இவர் பரம்பரையினர். போர்த்துக்கேயர் காலத்திலே குடிகளாகிய ஒவ்வொருவரும் உணவின் பொருட்டு அரசாங்கத்துக்கு ஒவ்வொரு பசுவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டளையிருந்தமையின் அங்ஙனஞ் செய்ய விருப்பமில்லாதவராய் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுச் சிதம்பரத்திற் சென்று குடியேறினர் என்பர். வடமொழிப் புலமை மிக்க இவர் பல வடமொழி நூல்களை இயற்றினர். தமிழிற் சிவஞானசித்தியாருக்கு ஒருரையையும், 'வல்லான் காவியம்' என வழங்கும் வீரநாராயணர் விசயத்தையும் இயற்றினர். வல்லான் காவியம் முழு நூலும் அகப்படவில்லை. அகப்பட்ட பழைய அச்சப்பிரதி ஒன்றிற் 14 சருக்கங்களும் 665 செய்யுள்களும் உள்ளன. நூலாசிரியராகிய ஞானப்பிரகாசரின் பெயரை நூலின் இருபத்துநான்காஞ் செய்யுளாகிய பின்வருஞ் சிறப்புப் பாயிரஞ் சுட்டுகின்றது.

கலிவிருத்தம்

வானத் திறல்பன் னிருமன் னவர்வல்
லானைப் பொருதிட் டவிர்மெய்த் தலைசி
ராநற் றமிழா லணிசெய் தனன்மா
ஞானப் பிரகா சநறுந் தவனே.

வல்லான் காவியம்

காப்பு

கலிவிருத்தம்

அத்தி மாமுக னம்புயப் பூம்பதம்
பத்தி யாகப் பணிந்தகத் துன்னுவாஞ்
சுத்த வீரத்தி றந்துலங் கத்தரு
மெய்த்த லைச்சரி தச்சிர் விளம்பவே.

1

* வல்லான் காவியம் பாடிய ஞானப்பிரகாசரும் ஆறுமுகநாவலரின் மூதாதையரான ஞானப்பிரகாசரும் ஒருவர் அல்லர் என்பாருமுள்ளர்.

விநாயகர் துதி

கலிநிலைத்துறை

பாரேழு மறைநாலும் வெண்ணீறும் வாழாத படிநிற்கவே
காரேழு பொழின்மேவு வயமோடு நிகரற்ற கயஞ்ரனைக்
கூரேழுமொருகோடுகொடுபோர்செய்தேயன்றுகுமையச்செயுஞ்
சீரேழு மதயானை யிருபாத மறவாது சிந்திப்பமே. 2

சைவசமயாசாரியர் துதி

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

எணங்கண்டா ரொளிகண்டு மணிமன்றம் புகுசோதி

யிறைஞ்சி யந்நாண்

மணங்கண்டார் சிவஞான வழிகாண வருசோதி

வணங்கிப் பைங்காக்

கணங்கண்டா ரளிபுகலூ ரிலிங்கத்து ளொளிகோதி

கருதிப் போதக்

குணங்கண்டார் தருவேழ மெழுசோதி தொழுதுள்ளக்

குறைக டர்வாம். 3

கவிச்சக்கரவர்த்தி துதி

இன்னும் புலியிற் புன்கவிக ளில்லை

யுண்டேற் றலையறுப்ப

மென்னுங் கொடிக ளெழுந்தார்ப்ப வீட்டிப்

பாடி யரிந்தமலை

முன்னந் துதிப்ப வெழும்புமருண் ழுர்த்தி

யாகும் புலவர்பிரான்

பொன்னங் கமலப் பூஞ்சரணம் புறத்து

மகத்தும் புகழ்ந்துய்வாம். 4

நூல் வரலாறு

அரிந்ததலை யாசனத்தி லிருந்தெழுந்தோ

ராயிரத்தெண் டலைகளங்கம்

பொருந்தவுயி ரீந்தவனே யருளீட்டி

யெழுபதேனும் புனிதநூலி

540 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

வீருந்தபழு வூர்வீர நாராய

னாதிபர்த மிசையைமிக்கோர்

விரிந்தநறுங் காப்பியமாச் செய்யெனமற்

றவரருளால் விளம்பினேனே.

5

நூற் பயன்

பாட்டும் பயனு மருளிரதம் பழுக்குங் கற்ப தருக்கத்தன்
குட்டும் வீர வாசுவெனச் சொன்னு னதனா லவர்சரிதங்
கேட்டுக் கருது பவர்க்கெல்லாங் கீர்த்தி வாய்க்கு மதுபுனித
நாட்டு மதுமெய்த் துணிவுதரு ஞான மதுதந் தருடருமே. 6

வாழ்த்து

கோச்சகக் கலிப்பா

உலகுதொழ நடமாடி யுடனரசா னுங்குரிசி
லலகில்பெரும் புகழ்பரவு மபயனக ளங்கவள்ளன்
மலைமுதுகிற் புலிபொறித்த மனதீரன் வளவேசன்
பலகலையுந் தெரிதருப ராந்தகச்சோ முன்வாழி. 7

சோழனைவச் சிறப்புச் சருக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மதிநில வொளிகான் முத்த மணிதருந் தவளச் சங்க
நிதியுதி தரலுங் கஞ்ச நிதியுதி தரலு மாகிப்
பொதிமதுப் பிலிற்று வண்டார் பூம்பொழில் வளர்க்கும்பொன்னி
நதியுதித் தளவ ளாவு நலமுறுஞ் சோழ நாடு. 8

பம்பிய நீர மாறும் படிநலா ரடியு லாக்கண்
டம்புய மலர்மேற் செங்கா லனநடை பயிலச் சூடித்
தும்பிதின் றூர்ப்ப நாறுஞ் சுகமணத் தடங்கண் முற்றுஞ்
செம்பியர் நெறியி னாளத் திருத்தமிக் குளவின் நாடு. 9

கருக்குலங் கழலப் பாடு முறுவரிற் காமர் வண்டர்
மருக்குலங் கமழப் பாடு மலர்வனத் தழகு காட்டத்
தருக்குலங் ககன முட்டுந் தண்டலை குலவும் பாணத்
திருக்குலத் தவர்க ணீதி செலுந்தகை யுளவின் நாடு. 10

சங்குட னிப்பி முத்தந் தருவரம் பிமைப்பச் செய்ய
பங்கய மிமைப்ப நீலோற் பலமலர்ந் திமைப்பப் பைங்கூ
ழெங்கணு மிமைப்பப் பின்னோ ரேரின மிமைப்பப் பண்ணை
தங்கமும் விளைவுண் டாகுந் தண்ணர னீறைசோ னாடு.

இத்திரு நாட்டி லந்த விரவிதன் குலத்து வேந்த
ரோத்தெழின் முடித ரித்தற் குத்தம தலங்க ளாகிப்
பத்திரா சனங்கொண் டுள்ள பதிகளாக் கருவூ ராதிச்
சித்திரக் கோயின் மேய திருநக ரைந்த வற்றில். 12

தேம்பொழிந் தலர்ந்து நாறச் சிறையளி குடைந்து பாடும்
பூம்பொழி லுறந்தை மூதார் பொதுவறப் புரக்கு நீரான்
வேம்பொளி ரகலப் பாண்டி மீனவன் மருக னென்னார்
கூம்பொழி யாது கையாற் றுதிசூலோத் துங்க வேந்தன்.

தாதைநா டொடங்கித் தம்பேர் சபையகத் திருந்து கல்வி
போதமார் குரவ னாகிப் புன்கவி தலையெ டாமன்
மேதகு துவச நாட்டி மிளிர்கவி யரசு செய்யு
நீதியா லுயர்ந்த கூத்த னிகரிலற் புதங்கள் கண்டான். 14

வே. தா. தியாகராசா

இவர் யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த தாமோதரம்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். புலோலி குமாரசுவாமிப்புவரரிடங் கல்விகற்றவர். மூன்றாவது வயது தொடக்கம் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாகத் தம்மை வருத்திய கன்மநோயை, கந்தலிலை என்னும் நூலைப்பாடி நீக்கியவர்.

கந்தலிலை

தேய்வ வணக்கம்

கவிதிருத்தக் களவியலுக் குரைதிருத்த
வல்லவராங் கலைஞரென்றே
புனிமுழுக்கப் பெயர்பரப்பிப் புலவரெனும்
பட்டமுமே பூண்டுகொண்டார்
கவியுதிர்க்கக் களிறருந்துங் கனிவிருக்கக்
குறிஞ்சினில வரசே பன்னீர்
செவிகொடுத்தென் கவியுவந்து பரிசளிக்கத்
தாமதமேன் செய்கின்றீரே.

அகப்பொருளுரை திருத்தியலிலை

மதுர மொழுகுந் தமிழ்வளரு
மதுரா புரியை யரசாளுஞ்
சதுரன் வமிச சேகரபாண்
டியனா ரீன்ற தனிமகனும்
மதுவி னினிய புதுமொழியான்
வமிச சூடா மணியென்போன்
பொதுவி னகல விகலவுல
கனைத்துந் தனித்தே புரந்திருந்தான். 1

இன்னோ னரசு புரிந்திடுநாள்
ஏற்ற கிரக நிலைமாற
மின்னார் முகிலின் மழையிலதாய்
வெறிதாய் வளங்கள் சுருங்குதலால்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் 543

என்னோ புரிவோ மெனமனுட
ரேங்கி யிருந்தா ரெவ்விடத்தும்
பொன்னார் புலவோர் பசிநவியப்
புலம்பி யுடலம் புலர்ந்தாரே. 2

பசியால் வருந்தும் புலவோர்கள்
பலரும் மதுரைப் பாண்டியனுஞ்
சுசியார் மனத்த னெனும்வமிச
சூடா மணிபாற் போகவவன்
கசியா விரங்கி நமக்கினிய
கலைதேர் புலவீர் வேண்டியன
புசியா மகிழ்கூர்ந் திவ்விடமே
பொருந்த விருந்து வாழ்குதிரால். 3

வேண்டும் வேண்டும் பொருளனைத்துந்
தருது மெனவே விளம்பினால்
மாண்ட மனத்துப் புலவோர்கள்
வானப் புலவோர் எனப்போகம்
பூண்டு சுகித்து வாழ்ந்திருந்தார்
ஒருநாண் மதுரைப் பூபால
னாண்டு வசிக்கும் புலவோரை
யணுகி யரிய பெரியீரே. 4

வேறு

அமிழ்தினு மினிய தான
தமிழினை யாய்ந்து கொண்டு
கமழ்மல ரெனவே யெம்பா
லிருந்திடக் கடவி ரென்ற
னிமிழ்பெறு மெழுத்துஞ் சொல்லும்
யாப்புநல் லணியு மேய்ந்த
தமிழ்பொரு னூலின் மாட்டே
தங்கிடு மாத லாலே 5

தக்கதாம் பொருணா வின்றித்
 தமிழையெவ் வாறு தேர்வேம்
 மிக்கநீ ளறிவு வாய்ந்த
 வேந்தனே யென்று கூற
 விக்குறை நிறைக்க வல்லா
 எனமக்கிறை யவனா மென்றே
 யக்குறை மதியான் மேவு
 மாலவாய்க் கோவின் மேவி.

6

செந்தமிழ்க் குரிசி லேயென்
 றெய்வமே யால வாயின்
 வந்திடு மமுதே யுன்னை
 வந்திக்கு மடியே னுக்குப்
 புந்தியிற் றுயரந் திரப்
 பொருளினூ லொன்று நீயே
 தந்திட வேண்டு மென்று
 தாளினை வணங்கிப் போனான்.

7

வண்டுற்ற வேப்பந் தாரான்
 மனத்துயர் நீக்க வேண்டித்
 தொண்டர்க்குத் தொண்ட னான
 சோமசுந் தரனா மீசன்
 பண்டுற்ற வேத வாயாற்
 பாடியே யெழுது மேடு
 பெண்டுற்ற வலமாய் மேவும்
 பீடத்தின் கீழ்வைத் தானே.

8

புலரியி னெழுந்து மேலாம்
 புனிதனா யால யத்தை
 யலகிடப் புகுந்த வேத
 வந்தணன் பீடத் தின்கி
 ழிலகிடு முறையைக் கண்டே
 யெடுத்துநற் சிரமேற் றுங்கி
 நலமுறு மரச னார்முன்
 னணுகியே கொடுத்திட் டானே.

9

மொய்த்திடு தவத்து வேந்தன்
 முறையினை முறையா வாங்கி
 மெய்த்திடு காப்பு நீக்கி
 விரித்துவா சிக்கும் போது
 பொய்த்திடா வகைதான் கேட்ட
 பொருளினூ லாகத் தோன்ற
 வுய்த்திடு மதிச யத்தா
 னுரைகாண்மின் புலவீ ரென்றான். 10

கலைகிளர் மதிநக் கீரன்
 கபிலனே பரண னாதி
 புலவர்க ளுரைசெய் தார்கள்
 பொருளுரை பொருந்தா தாகத்
 தலைமையார் புலவோர் தத்த
 முரைகளே சரியென் றேதிக்
 கலகமே விளைத்தா ரீது
 கண்டிடு பாண்டி வேந்தன். 11

ஓதுறு தமிழ்நூல் வல்லோ
 ருரைசரி பிழைகாண் டற்கு
 மேதகு புலவர் யாரோ
 வென்றுதான் மிகவுஞ் சோர்ந்தான்
 ருதையா லெமக்கு யாதுந்
 தருபவ னிருக்கின் றானே
 யாதலா லவன்பாற் சென்றே
 யறிகுயான் வழியீ தென்றே. 12

சீலமா தவமார் வேந்தன்
 றிடமுறு மனத்தோ னாகி
 யாலவா யுடைய பெம்மா
 னுலய மடைந்து போற்றி
 யாலமே யமுதாக் கொண்ட
 வையனே யோலந் தூலா
 தூலனே யோலஞ் சோம
 சுந்தரா வோல மோலம். 13

வேறு

அறியு மவனு மறிவுமறி
 பொருளு மொருதீ யன்றேயோ
 செறியு முயிரு முடலுமொரு
 பொருளு மான சிவபரனே
 நெறியி னியலை யறியேற்கு
 நீயே யன்றோ நெறியாகிப்
 பெறிய பொருளி னுரையறிய
 வருள்வா யெங்கள் பெருமானே. 14

மருளுறு மனத்தே னுக்கு
 வாய்ந்திடு துணையா நீயே
 பொருளினா றந்தா யையா
 வதன்பொருள் பொருந்தக் காண்பா
 ரொருவரு மின்மை யாலே
 யுளறுவார் புலவோர் யாரு
 மருவுரு வான நீயே
 யதற்குமோ ருபாயஞ் சொல்லே. 15

என்னு வின்ன பலகூறி
 யேந்த விரக்க விவற்கிரங்கி
 மின்னா விடமும் பலபணியும்
 விடையுஞ் சடையு மில்லவனுய்ப்
 பொன்னார் பலநூற் றுறையறிவும்
 புலவோ னொருவன் போலுருவாய்
 மன்னா னவற்கு முன்னாக
 வந்தே பெருமான் வகுத்துரைப்பான். 16

பொருவி லரசே தனாட்டிகனும்
 புனித வணிக குலதிலக
 னொருவ னுளனா லவன்மனையா
 ளொருத்தி குணசா வினியென்பாள்
 மருவு மிவர்க ளிருபேரும்
 வலிய பெரிய தவமாற்றி
 யரிய முருகன் றமதுமக
 னாகும் படிவேண் டினராமே. 17

சேயோ னவர்க்கு மகன்போலச்
 சென்றே யவர்பா லுறைவானா
 மாயோன் சிவந்த கண்ணுடையோ
 னையான் டினன்புன் மயிராளன்
 றாயோ நெதுவு மொழிபுகலான்
 ஞோடரும் பெரும்பே ரறிவாளன்
 மேயோ னிடத்து நீயேகி
 வேண்டி யழைத்துக் கொடுவந்தே. 18

வேறு

வெள்ளைப்பட் டாடை சாத்தி வெள்ளிய சாந்தும் பூவும்
 கொள்ளத்தா னணித்து மேலாங் கோலங்கள் பலவுஞ் செய்தே
 எள்ளற்கே யரிய சங்கப் பலகைமே லேற்றி வைத்து
 மெள்ளத்தான் பொருளி னூலை வினாவுதி வினாவும்போது.

மெய்யுரை தோன்றத் தோன்ற விழியினீ ருதிரா நிற்கும்
 மெய்யுறு புளகங் காணும் வேந்தனே யறிதி யென்றே
 பொய்யுரு வெடுத்து வந்த புலவனார் மறைந்து போனார்
 துய்யரா யங்கு தின்னோர் சுந்தர னுடல் கண்டே. 20

விம்மித முடைய ராகி வேண்டியே தொழுது போற்றி
 யம்மல ரயனு மாலு மறிவதற் கரிய சோதி
 யெம்முன முருவ மாக வெய்தவு மிறையோ னென்ற
 செம்மையின் குறிப்பி னாலுந் தேர்ந்திடப் பெற்றி லேமே

ஐயனே யால வாயி லமுதமே யடிய ரேங்க
 ளாய்வே வெளியா வந்தா யொழிப்பது முறையோ வென்னாச்
 செய்யசீ ரனந்த நாமஞ் செப்பியே வணங்கி னூர்பின்
 துய்யபே ரருளார் சோம சுந்தரன் சொன்ன வாரே. 22

பாண்டிமன் னவனும் மேலாம் பாவலர் பலரு மாக
 ஈண்டுசீ ரினையோன் மேவு மிடத்தினே யடைந்து போற்றி
 வேண்டியே தாங்கள் வந்த காரியம் விளம்ப மேலோ
 னுண்டவருடனேசென்றனனேகர்வந்திறைஞ்சினாரே. 23

548 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

கந்தரங் கறுத்தோ னிட்ட கட்டளைப் படியே யாதும்
பந்தம தில்லார் சங்கப் பலகையைச் சிங்கா ரித்தே
விந்தைசேர் பாலனாரை வீற்றிருந் திடவே வேண்டித்
தந்தம துரையைக் கூறிச் சரிபிழை யாய்ந்திட டாரே. 24

புலவரொவ் வொருவ ராகப் பொருளுரை புகல வேலோன்
சிலருரை கேளான் போலச் சித்தைவே ருக வுற்றான்
சிலருரை கேட்டுச் சற்றே சிரித்தனன் கபிலன் வாக்கிற்
பலமுறு பரணன் வாக்கிற் பலவிட மகிழ்ந்திட டானே 25

கீரனும் புலவர் கோமான் கிளத்திடும் போது யாதுஞ்
சோரிலார் சொற்க டோறும் பொருட்சுவை தோன்றத் தோன்ற
ஆரவே கண்ணி னின்று மானந்த வருவி வீழத்
தீரனார் புளகங் காட்டி மெய்யுரை தெரித்திட டாரே. 26

புலவர்கள் யாரும் வேந்தும் பொருளுரை மெய்கண் டோமென்
றலகிலா னந்தங் கொண்டா ரதன்பின்னே யருளார் மேனி
யிலகுவள் ளுவனார் வாக்கை யின்புறீஇச் சங்க மேவி
யுலகினிற் றமிழின் மாற்ற முயர்ந்திட நிறீஇயி னானே. 27

பற்றினார் பரவ வந்த பாலகன் பலரு மங்கே
தெற்றென வதிச யிக்கத் திருவுருக் கரந்து சென்ற
னுற்றிடு மாடல் கேட்ட வும்பரோ டிம்ப ரானோர்
கொற்றமா ருரைதி ருத்துங் குமரனைப் போற்றி னாரே. 28

க. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை

வண்ணை வைத்தீசர் ஒருதுறைக் கோவை
நாணிக்கண் புதைத்தல்

மருவலர் தாழும் வயித்தீ சுரார்தம் வயங்குவண்ணைக்
குரவலர் சூடுங் குயிலே பெருந்தனங் கொண்டிருந்துந்
திருவில ராகிய லோபிகள் போலத் திருமனைமாட்
டிருவலர்க் காண்கில னென்னோ நும்மிகை யெழினலமே.

அக்கணி கொன்றையராப்புனைந் தோனுத லம்பகத்தான்
மக்களை யீந்தவன் வாலாம் பிகைபங்கன் வண்ணையன்னீர்
இக்கினை வென்ற ரசமா துளங்கனி யிங்கிருக்க
மிக்கசெம் மாவடு முடிவைத் தீரிது வெள்ளறியே. 2

சிலையின்றி நின்றவ னோடுமற் போரினைச் செய்தவன்சேர்
கலையொன்றி னாற்புகழ் வண்ணையன் னீர்கரிக் கன்றொடுவான்
மலையொன்று சியக் குருளைவிட் டேகுற மாதெனுநீர்
வலையின்றி மீன்படுத் திருமைப் போலெவர் வல்லவரே. 3

தடியென மான்முது கென்பினைத் தாங்கிய சாமியின்றே
குடியென நஞ்சைக் கொடுத்தவன் போல்வண்ணைக் கோதைநல்லீர்
இடியென வாரும் பயந்தேகு மாலத்தை யேந்திநின்றீர்
துடியென னேரிடை நீரோநல் லாலல சுந்தரரே. 4

குலப்பதிவேட்டுவன் கண்ணணிநாதன் குறைவில்வண்ணை
அலப்பறு வேல்விழி யாளே யிறையவ னாரளித்த
உலப்பறு காவியத் தோடுநின் றீரிஃ துண்மையினிச்
சிலப்பதிகாரத்தைப்பார்ப்பேனெப்போதுஞ் சிறுநுதலே. 5

கன்னரை மானு மிருபான் புயங்கொண்ட கள்வனைமுன்
மின்னிரை யென்ன வெயிறுகத் தாள் கொடு வீழ்த்தியட்ட
பொன்னிரை வேணி வயித்தீசர் வண்ணைப் புணர்முலையீர்
பன்னிரு கண்படைத் திருமை வேளென்று பன்னுவரே. 6

மாதக லாரழன் மல்லாகத் தார்வயித் தீசர்வண்ணைக்
காதக லாவடி வேல்விழி யாயென்ன காரணமோ
சாதக லாவுடு வில்லாரக் கைதடி சார்ந்தொளித்தார்
சூதக லாவல்லு வெட்டியர் தாந்தும்பை சூடினரே. 7

உலகணி வைத்த வயித்தீசர் வாழு முயர்வண்ணேசேர்
இலகணி வைத்த முலையணங் கேயுங்க ளில்லமதில்
அலகணி வைத்த கலசநற் றூண மமைத்தொளிசேர்
பலகணி வைத்தில ரீதென்ன சூது படாமுலையே.

மாலொளித் தானட லோராழி வையனை மாதவன்பெண்
பாலொளித் தான்சென்னி பத்துடை யானைவர் பத்தினிமார்
சூலொழித் தானயத் தாமா நல்வண்ணையிற் றாமொழிகை
வேலொளித் தாய்மத வேளையெவ் வாறினி வெல்லுதுமே

கருமானை நூறித் தைத்தியர் மூவெயில் காய்ந்துவரை
தருமானை மேவு பரன்வண்ணை யீரன்று தாசரதி
ஒருமானைப் பற்ற வியலாது கோறின னோங்கியுகழ்
இருமானைக் கைப்படுத் தீருமக் காரினை யிந்நிலத்தே. 8

கரியாரைத் தாக்கி யடக்கிய நாதன் கருதுமறைப்
பரியாரை யுய்த்த பரன்வண்ணை யீர்பய னுற்றபத்ர
கிரியாரைக் கண்டனன் முநீர் கையுற்றுக் கிளர்பட்டினப்
பெரியாரைக் கண்டிடி லோவாத வின்பம் பிறங்கிடுமே. 9

புலவர் அகராதி

பக்க எண்

அ

அகிலேசபிள்ளை திருக்கோணமலை	1853 - 1910	252
அசனாலைப்பைப் புலவர் யாழ்ப்பாணம்	1870 - 1918	294
அப்துல்காதினுப் புலவர், அருள்வாக்கி தெல்தோட்டை	1866 - 1918	290
அப்துல்லாப் புலவர் யாழ்ப்பாணம்		503
அப்துல் றகுமான் நாவலப்பிட்டி	1846 - 1920	300
அப்பாச்சாமி ஐயர்		505
அப்பாத்துரைப்பிள்ளை நவாலி		508
அம்பலவாண நாவலர் சித்தன்கேணி	1855 - 1932	342
அம்பிகைபாகர் இணுவில்	1854 - 1904	241
அரசகேசரி நல்லூர்		64
அலாவுதீன், செங்கு, புத்தளம்	1890 - 1938	376
அழகசுந்தரதேசிகர்		510
ஆபிரகாம் உரும்பராய்	1936	514
ஆறுமுக உபாத்தியாயர் உடுப்பிட்டி	1857 - 1955	479
ஆறுமுக நாவலர் நல்லூர்	1822 - 1879	184
ஆறுமுக நொத்தாரிசு		516
ஆறுமுகம், க. திருக்கோணமலை	1806	142
இராமலிங்கச் சட்டம்பியார் புங்குடுதிவு	1870	195
இராமலிங்கம் சுதுமலை	- 1885	190
இராமலிங்கம்பிள்ளை, வே. க. வேலணை	1868 - 1918	276
இராமலிங்க முனிவர் அராலி	1649 -	106
ஏரம்பையர் மாதகல்	1847 - 1914	266

க

கணபதி ஐயர் வட்டுக்கோட்டை	1709 - 1784	116
கணபதிப்பிள்ளை, வ. புலோலி	1845 - 1895	191
கணபதிப்பிள்ளை அல்வை		338
கணபதிப்பிள்ளைச் சட்டம்பியார் கொக்குவில்	1860 - 1930	335
கணேசையர், வித்துவசிரோமணி புன்னாலைக்கட்டுவன்	1878 - 1958	490

கதிரைவேற்பிள்ளை, கு. உடுப்பிட்டி	1829 - 1904	240
கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. புலோலி	1874 - 1907	242
கந்தப்பிள்ளை நல்லூர்	1766 - 1842	158
கந்தப்பிள்ளை வேலணை	1840 - 1914	261
கந்தமுருகேசனார் புலோலி	1902 - 1965	497
கந்தையபிள்ளை ச. தென்கோவை	1879 - 1958	482
கயிலாசபிள்ளை, சிற், நல்லூர்	1857 - 1916	269
கரைசைப் புலவர் கரைசை		45
கவிராசர் திருக்கோணமலை		33
கனகசபைப் புலவர் அளவெட்டி	1829 - 1873	172
கார்த்திகேயப் புலவர் காரைநகர்	1819 - 1898	209
கீத்தாம்பிள்ளை மாதோட்டம்	1798	139
குமாரசுவாமிப் புலவர் சுன்னாகம்	1855 - 1922	309
குமாரசுவாமிப் புலவர், வ. புலோலி	1925	319
குமாரசுவாமி முதலியார் வல்லுவெட்டி	1791 - 1874	174
கூழங்கைத் தம்பிரான் யாழ்ப்பாணம்	1699 - 1795	120

சு

சகவீரன்		39
சங்கரசுப்பிரமணியர், வட்டுக்கோட்டை	1864 - 1944	521
சங்கரபண்டிதர் நீர்வேலி	1821 - 1871	169
சதாசிவ ஐயர், முகாந்திரம்	1882 - 1950	439
சதாசிவ பண்டிதர் வண்ணார்பண்ணை	1887	197
சதாசிவம்பிள்ளை மானிப்பாய்	1820 - 1896	201
சந்திரசேகர பண்டிதர் உடுவில்	1800 - 1879	190
சந்திரசேகர பண்டிதர் நல்லூர்	1785	138
சபாபதி நாவலர் வடகோவை	1843 - 1903	235
சபாரத்தின முதலியார், ச. கொக்குவில்	1858 - 1922	307
சரவணபவன், ப. கு. நயினாதிவு	1909 - 1949	434
சரவணமுத்து, வித்துவான் மட்டக்களப்பு	1882 - 1929	324
சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஊரெழு	1848 - 1916	268
சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தி. த. திருக்கோணமலை		212
சரவணமுத்துப்புலவர் நல்லூர்	1845	160
சிதம்பரநாதன் வட்டுக்கோட்டை	1890 - 1932	521
சிலம்புநாதபிள்ளை கொக்குவில்		529
சிவசம்புப் புலவர் உடுப்பிட்டி	1852 - 1910	244
சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரியர் வட்டுக்கோட்டை -		532

சிவப்பிரகாச பண்டிதர் நீர்வேலி	1864 - 1916	271
சிவானந்தையர், வித்துவான், பன்னாலை	1873 - 1916	272
சிறீசபேசன், கு. நீர்வேலி	1887 - 1959	495
சின்னக்குட்டிப் புலவர் மாவை	- 1815	125
சின்னத்தம்பி உடுப்பிட்டி	1830 - 1878	180
சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர், க. அல்வாய்	1864 - 1955	477
சின்னத்தம்பிப் புலவர் இணுவை	- 1760	122
சின்னத்தம்பிப் புலவர் நல்லூர்	1716 - 1780	108
சுப்பையனார், புலவர்		198
சுலைமான் லெப்பைப் புலவர், யாழ்ப்பாணம்		534
சுவாமி சங்கர சுப்பிரமணிய சச்சிதானந்த ராசயோகி	1864 - 1944	519
சுவாமிநாத பண்டிதர் வண்ணார்பண்ணை	- 1937	364
சுவாமிநாதர் மானிப்பாய்	1765 - 1824	153
சூசைப்பிள்ளை, மதுரகவிப் புலவர் மாதகல்	1877 - 1955	471
செகராசசேகரன் சிங்கை	(1380 - 1414)	17
செந்திநாதையர், காசிவாசி. குப்பிளான்	1848 - 1924	318
செல்லையா, நெ. வை. வண்ணை	1878 - 1940	382
செவ்வந்திநாத தேசிகர் கரணவாய்	1907 - 1937	371
சேனாதிராச முதலியார் இருபாலை	1750 - 1840	134
சோமசன்மா சிங்கை		21
சோமசுந்தரப் புலவர் நவாலி	1878 - 1953	454
சோமாஸ்கந்த பண்டிதர் தாவடி	- 1936	352

ஞ

ஞானப்பிரகாசர்	1625 -	538
ஞானப்பிரகாசர், சுவாமி. மானிப்பாய்	1875 - 1947	419

த

தம்பிமுத்துப் புலவர் அச்சுவேலி	1857 - 1937	358
தம்பு உபாத்தியாயர் சரவணை	1863 - 1943	406
தாமோதரம்பிள்ளை, சி. வை. சிறுப்பிட்டி	1832 - 1901	221
தியாகராசா, வே, தா.		542
திருஞானசம்பந்த உபாத்தியாயர்	1839 - 1906	241
திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை நல்லூர்	1849 - 1901	224
துரையப்பாபிள்ளை, பாவலர். தெல்லிப்பழை	1872 - 1929	322
தொம்பிலிப்பு தெல்லிப்பழை		91

ந

நடேசபிள்ளை, இலக்கியகலாநிதி, சுன்னாகம்	1895 - 1965	497
நமச்சிவாயப் புலவர், அச்சவேலி	1749	122
நமச்சிவாயப் புலவர், மல்லை	1860 - 1942	395
நல்லதம்பி, முதுதமிழ்ப்புலவர் வட்டுக்கோட்டை	1896 - 1951	443
நவநீதகிருட்டிண பாரதியார், மாவை	1889 - 1954	462
நாகமணிப்புலவர், நயினாதீவு	1891 - 1933	345
நாகமுத்துப் புலவர், காரைநகர்	1857 - 1939	377
நாகலிங்கம்பிள்ளை, சி. வதிரி	1882 - 1952	450
நாகேசஐயர், வட்டுக்கோட்டை	1809 - 1857	168

ப

பக்கீர்ப் புலவர், எருக்கலம்பிட்டி	1862 - 1917	275
பஞ்சாட்சரக் குருக்கள் ச. காரைநகர்	1889 - 1953	451
பண்டிதராசர் திருக்கோணமலை		27
பரமானந்தப் புலவர், நல்லூர்		181
பரராசசேகரன், நல்லூர்	(1478 - 1519)	50
பிராஞ்சிகப் பிள்ளை, வயாவிளான்	1802	124
பீதாம்பரப் புலவர், நீர்வேலி	1819	144
பூதன்றேவனார், ஈழம் கி. பி. 130		3
பூபாலபிள்ளை, புளியந்தீவு	1855 - 1920	304
பூலோகசிங்க முதலியார் (அருளப்ப நாவலர்) தெல்லிப்பழை	1680	101
பேதுருப் புலவர், தெல்லிப்பழை	1647	85
பொன்னம்பலப்பிள்ளை, மாவை	1891	191
பொன்னம்பலப்பிள்ளை, ந. ச. நல்லூர்	1836 - 1897	203
பொன்னம்பலபிள்ளை, ச. சாவகச்சேரி	1862 - 1942	399
போசராசபண்டிதர் (தேனுவரைப் பெருமாள்) தம்பதேனியா	1310	11

ம

மகாலிங்கசிவம், பண்டிதர் மாவை	1891 - 1941	392
மயில்வாகனப் புலவர் மாதகல்	1779 - 1816	129
மயில்வாகனப் புலவர் வறுத்தலைவிளான்	1875 - 1918	279
மாணிக்கத் தியாகராசா, பண்டிதர் உடுவில்	1877 - 1945	414

முத்துக்குமர ஆச்சாரிய சுவாமிகள்		
வறுத்தலைவிளான்	1883 - 1937	365
முத்துக்குமார கவிராசர் மயிலணி	1780 - 1851	161
முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கன் புலோவி	1853 - 1936	354
முத்துக்குமாரர் வட்டுக்கோட்டை	1779	123
முத்துக்குமாருப் புலவர் அராலி	1827	167
முத்துராச கவிராயர் நல்லூர்	(1604 - 1619)	73
முருகேச பண்டிதர் சுன்னாகம்	1830 - 1900	518

வ

வயித்தியலிங்கபிள்ளை வல்லை	1852 - 1901	230
வரத பண்டிதர் சுன்னாகம்	1656 - 1716	95
விசுவநாதசாத்திரியார் அராலி	1836	154
விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்		
வண்ணார்பண்ணை	1876	176
விபுலாநந்த அடிகள் மட்டக்களப்பு	1892 - 1947	420
வீரக்கோன் முதலியார் தம்பலகமம்	1686	104
வேலுப்பிள்ளை, ஆசகவி வயாவிளான்	1860 - 1944	409
வேலுப்பிள்ளை, வி. வடகோவை	1860 - 1945	417
வேற்பிள்ளை, ம. க. மட்டுவில்	1846 - 1930	326
வேன்மயில்வாகனப் புலவர் அச்சுவேலி	1865 - 1912	260
வைத்தியநாதச் செட்டியார் அச்சுவேலி	1753 - 1844	159
வைத்தியநாத முனிலர் அளவெட்டி		72
வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை, க.		549
வையா யாழ்ப்பாணம்		70

நூல் அகராதி

அ

- அட்டகிரிப்பதிகம் 454
அடைக்கலங்கோவை 169
அமுதாகரம் 95
அர்ச். யாகப்பர் அம்மானை 85
அரிகரதாரதம்மியம் 224
அரிநாம தோத்திரம் 382
அருணாசல மான்மியம் 342, 399
அருளம்பலக்கோவை 174
அல்வாய் முத்துமாரியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் 477
அல்வாய் விநாயகர் ஊஞ்சல் 477
அல்வாய் விநாயகர் பதிகம் 477
அழகர்சாமி மடல் 172
அனிருத்த நாடகம் 122
ஆங்கிலவாணி 420
ஆத்மலட்சுமிர்த மருந்து 395
இணுவை அந்தாதி 241
இணுவைப் பதிகம் 279
இணுவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 279
இதோபதேச கீதரச மஞ்சரி 322
இந்திரகுமார நாடகம் 174
இந்திரசேன நாடகம் 191
இரகுவமிசச் சுருக்கம் 191
இரகுவமிசம் 64
இரட்சகப் பதிகம் 124
இரத்தினவல்லி விலாசம் 158
இரமணமகரிசி பஞ்சரத்தினம் 382
இராம நாடகம் 153
இராமநாத மான்மியம் 399
இராமவிலாசம் 158, 180
இராமோதந்தம் 309
இருது சங்கார காவியம் 439
இலுப்பைக்கடவை கட்டாடிவயல் சுப்பிரமணியர் விருத்தம் 335
இலுப்பைக்கடவை கட்டாடிவயல் பிள்ளையார் விருத்தம் 335
ஈப்போ தண்ணீர்மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை 382
ஈழமண்டல சதகம் 326, 338
உரும்பராய் கருணாகர விநாயகர் தோத்திரப் பாமாலை 409

உலகியல் விளக்கம்	462
உவ்வை வாசக உறுதி போதகம்	365
ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்	395
எட்டிகுடிப் பிரபந்தம்	244
எத்தாக்கியார் நாடகம்	471
எம்பரதோர் நாடகம்	139
எருசலை அந்தாதி	514
எருமை நாடகம்	139
ஏகவிருத்த பாரதாதி	309
ஏகாதசிப் புராணம்	95
ஏசுமத நிராகரணம்	235
ஏரோது நாடகம்	158
ஐம்புல வேடக்கும்மி	454
ஒழுக்க மஞ்சரி	382
ஓமையந்தாதி	529

க

கஞ்சன் காவியம்	123
கட்டளைக் கலித்துறை	221
கண்டி நாடகம்	158
கண்ணகி வழக்குரை காவியம்	39
கதிர்காம சுவாமி கீர்த்தனம்	409
கதிர்காம சுவாமி பதிகம்	409
கதிர்காம புராணம்	450
கதிர்காம முருகன் திருப்பள்ளி எழுச்சி	521
கதிர்காம முருகன் திருவஞ்சல்	521
கதிர்காம முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்	521
கதிர்காம முருகேசர் ஆறுதார சடாட்சர அந்தாதி	365
கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா	241
கதிர்காம வேலர் தோத்திர மஞ்சரி	324
கதிரைச் சிலேடை வெண்பா	454
கதிரை நான்மணிமாலை	382
கதிரைமலைப் பள்ளு	59
கதிரைமலை வேலவர் பதிகம்	454
கதிரை யாத்திரை விளக்கம்	176
கந்தசட்டிப் புராணம்	532
கந்தர் கலிப்பா	307
கந்தலிலை	542
கந்தவனக்கடவை நான்மணிமாலை	454
கந்தவனநாதர் ஊஞ்சல்	174
கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி	454

558 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

கந்தவனநாதர் பதிகம்	244
கப்பற் பாட்டு	195
கரவை வேலன் கோவை	108
கருங்குயிற்குன்றத்துக் கொலை நாடகம்	471
கல்லுண்டாய் வைரவர் பதிகம்	454
கல்வளை அந்தாதி	108
கவணுவத்தை வைரவருஞ்சல்	266
கனகிசயமரம் (கனகி புராணம்)	198
காசியாத்திரை விளக்கம்	129
காந்தரூபி	275
காந்தி இயன்மொழி வாழ்த்து	382
காந்தி வெண்பா	462
காரைநகர்த் திண்ணபுர வந்தாதி	209
காலிக் கதிரேசருஞ்சல்	266
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி அந்தாதி	307
„ „	தோத்திரம் 307
„ „	மும்மணிக்கோவை 307
„ „	வெண்பா 307
கிள்ளிவிடு தூது	95, 138
கீர்த்தனத் திரட்டு	124
குடந்தை வெண்பா	218
குதுபுநாயகர் நிறியாண மான்மியம்	534
கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார் கீர்த்தனங்கள்	395
குருவணக்க மணி மாலை	519
குவாலலம்பூர் சிவபெருமானுஞ்சல்	266
கூழங்கையர் வண்ணம்	120
கேரநகர் அரிகரபுத்திரர் பதிகம்	195
கைலாயமாலை	73
கொக்குவில் சித்திவிநாயகர் இரட்டைமணிமாலை	307
கோணேச சாசனம் (கோணேசர் கல்வெட்டு)	33
கோவலன் நாடகம்	122

ச

சகுந்தலை வெண்பா	497
சங்களையந்தாதி	190
சங்கிலியன் நாடகம்	471
சடாட்சர தியானமாலை	365
சந்தத் திருப்புகழ்	290
சந்தான தீபிகை	106
சந்திரகாச நாடகம்	158
சந்திரசேகர விநாயகருஞ்சல்	218

சம்நீக்கிலார் நாடகம்	158
சரசோதிமாலை	12
சரந்தீவு மாலை	300
சரநூல்	376
சரவணபவ மாலை	307
சன்மார்க்க அந்தாதி	358
சன்மார்க்க சதகம்	358
சனி துதி	272
சனி வெண்பா	324
சாகுல் கமீது ஆண்டகையவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து	294
சாணக்கிய நீதி வெண்பா	309
சாதி நிர்ணய புராணம்	230
சிங்கைநகரந்தாதி	197
சிங்கைவேலன் கீர்த்தனைகள்	395
சித்திரகவி	191
சித்திரவேலாயுதர் காதல்	104
சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை	120
சிதம்பர சபாநாத புராணம்	235
சிதம்பரப் பதிகம்	276
சிந்தாமணி நிகண்டு	230
சிவகர்ணமிர்தம்	235
சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	122
சிவசேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்	242
சிவஞான தத்துவ தீபம்	365
சிவத்தோத்திரக் கவித்திரட்டு	309
சிவதோத்திர கீர்த்தனை	180
சிவதோத்திர யமக அந்தாதி	395
சிவபெருமான் அலங்காரம்	354
சிவமணி மாலை	322
சிவராத்திரிப் புராணம்	95
சிறுவர் செந்தமிழ்	454
சீமந்தனி நாடகம்	167
சீமந்தனி புராணம்	304
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்	242
சுன்னாகம் ஐயனார் ஊஞ்சல்	161
செகராசசேகரம்	17
செகராசசேகர மாலை	21
செந்தில் யமகவந்தாதி	244

560 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

செல்வச்சந்தி முறை 230

செழுங்கதீர்ச் செல்வம் 462

சைவ மகத்துவம் 221

ஞ

ஞான அகிதாக் கும்மி 300

ஞானக் கும்மி 161

ஞானப் பள்ளு 79

ஞானாலங்காரரூப நாடகம் 129

ஞானானந்த புராணம் 91

த

தக்கணகைலாச புராணம் 450

தக்கணகைலாச புராணம் (கோணசல புராணம்) 27

தசவாக்கிய விளக்கப்பதிகம் 124

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு 125

தத்தைவிடுதாது 212

தருமபுத்திர நாடகம் 153

தாலவிலாசம் 454

திண்ணபுர ஊஞ்சல் 377

திண்ணபுரத் திருப்பதிகம் 377

திண்ணபுர வெண்பா 451

தியானயோக சரவணபவமலை 365

திரிகோணமலை அந்தாதி 142

திருக்கரைசைப் புராணம் 45

திருக்கோணேசர்மலைக் குறவஞ்சி 160

திருக்கோணேநாயகர் பதிகம் 252

திருச்சதகம் 201

திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி 235

திருச்செல்வர் காவியம் 101

திருத்தில்லைப் பல்சந்தமலை 209

திருத்தில்லை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 417

திருநபிக் கவிதைகள் 503

திருநல்லைக் கோவை 371

திருநாகதிபப் பதிகம் 406

திருநாகை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 294

திருநாவலூர் மான்மியம் 342

திருப்பனை யந்தாதி 497

திருவாக்குப் புராணம் 172
 திருவாசகம் 124
 திருவிடைமருதூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 235
 திருவேரக யமகவந்தாதி 244
 திருவிற் சுப்பிரமணியர் பதிகம் 174
 துணைவைப் பதிகம் 279
 தெல்லிப்பழை சிவகாமியம்மன் பதிகம் 365
 தேர் வெண்பா 268
 தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம் 167
 தேவி தோத்திர மஞ்சரி 439

ந

நதலகிரிப் புராணம் 505
 நகுலமலைக் குறவஞ்சி 154
 நகுலாசல புராணம் 266
 நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திரக் கவிப்பூங்கொத்து 279
 நடராசர் பதிகம் 161
 நயினை நாகாம்பிகை பதிகம் 434
 நயினை நிரோட்ட யமகவந்தாதி 345
 நயினை மான்மியம் 345
 நல்லைக்கந்தர் கீர்த்தனம் 181
 நல்லைக்கந்த ரகவல் 181
 நல்லைக் கலித்துறை 174
 நல்லைக் கலிவெண்பா 120
 நல்லைக் குறவஞ்சி 134
 நல்லைச் சண்முகமாலை 382
 நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம் 382
 நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி 158
 நல்லை நான்மணிமாலை 307
 நல்லையந்தாதி 134
 நல்லை வெண்பா 134
 நல்வழி 503
 நவரத்தினத் திருப்புகழ் 290
 நவவண்ணக் கீர்த்தனை 376
 நவாலியூர் வன்னியசேகரன் பள்ளு 454
 நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம் 190
 நன்னெறி மாலை 201
 நாகேசுவரி தோத்திரம் 266

நாகைத் திருவிரட்டை மணிமலை 406
 நாச்சியார் மலை 300
 நாமகன் புகழ்மலை 454
 நாராயண பரத்துவ நிரசனம் 224
 நாவலர் சற்குரு மணிமலை 342
 நாவலர் பதிகம் 382
 நாவலன் கோவை 497
 நில அளவைச் சூத்திரம் 180
 நீதி சாரம் (நீதி சாத்திரம்) 266
 நீதிநூறு 218
 நீர்வைச் சிலேடை வெண்பா 495
 நீர்வை நாட்டு வளம் 495
 நீர்வை வெண்பா 144
 நீராவிக் கவிவெண்பா 134
 நெல்லியவோடை அம்மாள் பிள்ளைக்கவி 159
 நெல்லை வேலவருலா 160
 நொண்டி நாடகம் 122, 139.

ப

பச்சாத்தாபப் பதிகம் 124
 பசுபதிசுரர் அந்தாதி 354
 பஞ்சவர்ணத் தூது 122
 பத்திரகாளியம்மை ஊஞ்சல் 116
 பதாயிகுப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி 291
 பதார்த்த தீபிகை 218
 பதுமாபதி நாடகம் 167
 பரராசசேகரம் 52
 பரானந்த தற்பர மலை 417
 பழமொழிப் பிரபந்தம் 106
 பழமைப் பனுவல் ஐம்பாளைந்து 382
 பறம்புமலைப் பாரி 462
 பருளை விநாயகர் பள்ளு 108
 பன்றிமலையரசன் கோவை 399
 பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமலை 244
 பாலர் பாடல் 382
 பாலாமிர்தம் 271
 பாவலர் சரித்திர தீபகம் 201

பாற்கரசேதுபதி இரட்டைமணிமாலை	244
பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை	244
பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை	244
பிரார்த்தனைப் பத்திரிகை	365
பிள்ளைக்கவி	124
பிள்ளையார் கதை	95
புத்திளஞ் செங்கதிர்	462
புதுச்சந்திதி முருகையன் பதிகம்	180
புதுவை ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் ஒருபாவொருபுது	482
புயற்பாட்டு	195
புலியூர் அந்தாதி	272
புலியூர்ப்புராணம்	272
புலியூர் யமகவந்தாதி	129
புலோலி நான்மணிமாலை	244
புலோலிப் பர்வதவர்த்தினியம்மை தோத்திரம்	326
புலோலி வயிரவக்கடவுள் தோத்திரம்	326
பெரியபுராணக் கீர்த்தனை	495

ம

மணித்தாய்நாடும் மரதனோட்டமும்	443
மணிவாசகர் சரிதாமிர்தம்	365
மதங்க சூளாமணி	420
மதனவல்லி விலாசம்	180
மதுமானிடக்கும்மி	382
மதுனிலக்குப்பாட்டு	382
மயிலணி ஊஞ்சல்	218
மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா	218
மயிலணிப்பதிகம்	218
மயிலைச் சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல்	279
மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம்	279
மயிலை மும்மணிமாலை	279
மருதடி அந்தாதி	508
மருதடி விநாயகர் பாமாலை	454
மறைசை அந்தாதி	108
மறைசைக் கலம்பகம்	144
மறைசைத் திருப்புகழ்	144
மாணிக்கப்பிள்ளையார் திருவருட்பா	241

564 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

மாணிக்கவாசகர் விலாசம் 190
மாதகற் பிள்ளையா ஞஞ்சல் 266
மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம் 324
மாவைக் கந்தராஞ்சலி 409
மாவைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி தோத்திரம் 409
மாவைப் பதிகம் 279, 309
மாவை மும்மணிமாலே 371
மாவையந்தாதி 191, 235
முகியிதின் ஆண்டகையவர்கள் பேரில் ஆசிரியவிருத்தம் 294
முப்பாநூற் சுருக்கம் 417
முத்தகபஞ்ச விஞ்சதி 161
முன்னைநாதசுவாமி நவதுதி 414
முன்னைநாதசுவாமி வடிவழகம்மை ஆசிரியவிருத்தம் 307
மூவிராசர் வாசகப்பா 124
மூளாய்ச் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல் 174
மேகதூதக் காரிகை 309

ய

யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி 322
யாழ்ப்பாண வைபவம் 129
யேசுமத பரிகாரம் 161
யோசேபு புராணம் 120
யோர்ச் மன்னர் இயன்மொழி வாழ்த்து 482

வ

வசந்தன் கவித்திரட்டு 439
வசந்தன் பாடல்கள் 365
வட்டுநகர்ப் பிட்டிவயற் பத்திரகாளியம்மை பதிகம் 116
வடதிருமுல்லைவாயில் மும்மணிக்கோவை 269
வடிவேலர் ஊஞ்சற் பதிகம் 382
வடிவேலர் திருவருட்பத்து 382
வடிவேலர் திருவிருத்தம் 382
வண்ணைக் குறவஞ்சி 154
வண்ணைத் திருமகள் இரட்டைமணிமாலே 382
வண்ணைத் திருமகள் பதிகம் 382
வண்ணைநகரந்தாதி 197
வண்ணைநகராஞ்சல் 197

வண்ணை வேங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல்	382
வண்ணை வைத்தியலிங்கக் குறவஞ்சி	116
வண்ணை வைத்தீசர் ஒருதுறைக் கோவை	549
வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் அந்தாதி	490
.. .. இருபாவிருபஃது	490
.. .. ஊஞ்சல்	490
.. .. கலிநிலைத்துறை	490
.. .. கலிவெண்பா	490
வல்லான் காவியம்	538
வல்லிபுரநாதர் பதிகம்	144, 244
வல்லை வயித்தியேசர் பதிகம்	230
வலைவிசு புராணம்	123
வழிநடைச் சிந்து	376
வாளபிமன் நாடகம்	116
விக்கிநேசுரர் பதிகம்	180
விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்	252
விநாயக மான்மியம்	304
விநாயகரகவல்	279
வியாக்கிரபாத புராணம்	72
வில்கணியம்	191
விமன்காமம் காமாட்சியம்மை ஊஞ்சல்	365
விமன்காமம் காமாட்சியம்மை பதிகம்	365
வீரகத்தி விநாயகர் இரட்டை மணிமாலை	451
வீரபத்திரர் ஊஞ்சல்	180
வீரபத்திரர் சதுகம்	180
வீரபத்திரர் பதிகம்	180
வீரமாகாளியம்மன் பதிகம்	180
வெல்லையந்தாதி	201
வேணுவனலிங்கோற்பவம்	342
வேதாகமவாத தீபிகை	224
வேலணை மகாகணபதிப்பிள்ளையார் திருஊஞ்சல்	261
வையாபாடல்	70
வைரவர் தோத்திரம்	279

செய்யுள் அகராதி

அ

அக்கணமே 47
 அக்கணி 549
 அக்காரை 397
 அக்கைசிவ 512
 அகத்தியந் 534
 அகமாயத 210
 அகரமேயெழு 102
 அகிலசரா 307
 அங்கணுல 421
 அங்கவர் 102
 அங்கியின் 187
 அஞ்சக்கரத்தரரி 417
 அஞ்சக்கரத்தனயன் 258
 அஞ்சன 474
 அஞ்சிறைய 425
 அடங்குங் 300
 அடர்க்குங் 468
 அடலரியே 422
 அடித்த 343
 அடிநாக 508
 அடிப்பது 411
 அடியனேன் 414
 அடியார்க் 515
 அடைக்கலங் 42
 அடையுமோரை 107
 அண்டகோள 79
 அண்டபகி 84
 அண்டர்பணி 60
 அண்டர்பிரா 46
 அண்டர்புரோ 26
 அண்டரிற் 338
 அணிகெழு 445
 அணிகொள் 532
 அணியார 447
 அணையாவடை 283
 அணையும் பிதா 211
 அணைவியை 396
 அத்தா 343
 அத்திமா 538
 அத்திமுதற் 215
 அத்திருச்ச 274
 அதிகபாவிக 62
 அதிரவரு 431
 அந்தகனோ 481

அந்தணர் முத 320
 அந்தணர்க்கு 219
 அந்தணராதியர் 264
 அந்தமாதி 81
 அந்தமிலா 53
 அந்தமுமாதி 22
 அந்தரந் தரு 296
 அந்தரமுக 535
 அந்தியத் 480
 அந்தோதவறு 217
 அந்தோவிசை 215
 அந்நாயன் 397
 அநகனாகிய 315
 அநும 316
 அப்பதியத் 48
 அப்பெருங் 352
 அம்பலம்புக 348
 அம்பலவன் 451
 அம்புவியை 254
 அம்பொனாபுர 65
 அம்மேநின் 408
 அம்மையே 452
 அம்மொழி 47
 அமலர்கேதீச் 328
 அமிழ்தினு 543
 அமைத்த பொன் 30
 அயல்வாயல 247
 அயில்கொளு 507
 அரகரசிவ 178
 அரத்தம் 298
 அரவுக்கினர்ந் 7
 அரிதான 380
 அரிந்ததலை 539
 அரியஞானி 237
 அரியபல் 238
 அரியயர 367
 அருணவிக 189
 அருண்ணொடு 471
 அருந்தவர் 19
 அருந்துதிக் 114
 அருப்பமாகில 66
 அருமையு 379
 அருவியோதை 110
 அருவை 376
 அருள்பழ 519
 அருள்பெரு 236

அருளாயணு 529

அருளினைலா 407

அல்லலுறு 91

அலைகடல் 276

அலைமோது 515

அவ்வியம் 357

அவந்தனி 280

அவநாடி 338

அவிர்புன் 285

அவைகெழு 272

அள்ளிநின் 528

அளவிலாநிதியுட 507

அளவிலாப்பாவ 277

அளிதங்கிய 347

அற்பகலா 394

அற்புதமான 530

அறந்தெரி 83

அறநெறி 272

அறியாமை 493

அறியுமவ 546

அறிவாற்ற 382

அறிவான் 371

அறிவுக்கறி 197

அறைசெயு 341

அன்பதுவே 243

அன்பினாற் 59

அன்றதாக 401

அன்றிழ 500

அன்றுதொட்டி 448

அன்றுரை 321

அன்றொரு 492

அன்னகர் 351

அன்னங்கொடு 524

அன்னசாலை 237

அன்னத்தொ 374

அன்னதன் 71

அன்னநடை 216

அன்னநடைபிடி 457

அன்னப்பெடை 192

அன்னமெனு 217

அன்னவரன் 38

அன்னவன் 457

அன்னனி 66

அண்ணபெயர் 413

அண்ணையெங் 533

அண்ணோனிட 260

அனந்தகோடி 532

அனற்கண் 508

அனாதிசைவ 237

அனாதியாம் 194

அனேத்துல 172

ஆ

ஆக்கநய 453

ஆகந்தர 453

ஆகமநால் 451

ஆகம நூறெரி 103

ஆங்கமரித 273

ஆங்கரும்பு 30

ஆங்கொருபே 46

ஆசியுரை 502

ஆட்டாதே 494

ஆட்டுமூச 113

ஆடகச்சிலம் 101

ஆடகத்தமை 47

ஆடவர்போல் 385

ஆடுமணி 523

ஆண்டு கொண் 153

ஆணய்ப்பிற 216

ஆணையிது 37

ஆதலாலுலகி 107

ஆதலினது 274

ஆதலினால் ஐவழு 513

ஆதலினால் ஐவிர் 512

ஆதலினாற் பல 384

ஆதவன் 441

ஆதிசதுர் 147

ஆதிசிவ 263

ஆதிநாட்ட 276

ஆதிநாதன் 80

ஆதியாத்துமி 274

ஆதியென் 304

ஆதியே போற்றி 140

ஆநந்தந் 202

ஆம்பல்பற் 274

ஆம்பெரு 18

ஆய்ந்த பல 405

ஆய்ந்தவம் 283

ஆய்ந்துவரு 404

ஆயிரங்கண் 220

ஆயிரத்தோ 447

ஆயுளைக் 54

ஆரணத்து 388

ஆரணமாகம 262

ஆரணமுழ 31

ஆராவமு 312
 ஆரியத் 439
 ஆரியமு 458
 ஆரூரனில்லை 223
 ஆரேனுந்தொழு 63
 ஆலய 324
 ஆலேதாததி 114
 ஆலையார்ப் 536
 ஆவணவோலை 202
 ஆவணி 23
 ஆவது 351
 ஆவியாய 349
 ஆவியொன்று 168
 ஆவியோம் 419
 ஆழமுற் 360
 ஆழியோதை 289
 ஆளும்படி 493
 ஆற்றல்சார் 231
 ஆறுடனே 283
 ஆறுதலை 282
 ஆறுதாங்கு 287
 ஆறுமுக 333
 ஆறெனும் பேத 231
 ஆன்றநஞ் 167
 ஆனந்த கூப 273
 ஆனியிலாடி 175
 ஆணக்கு 313

இ

இக்காரம் 247
 இகவாழ் 340
 இங்கித 330
 இங்கென்னை 511
 இங்கேதான் 42
 இச்செயலா 271
 இட்டமாக 128
 இட்டமுடன் 41
 இட்டமெத் 65
 இட்டிடு 20
 இடந்தால 130
 இடந்தானு 242
 இத்தகை 386
 இத்திருநா 541
 இந்தநாட் 399
 இந்தநூற 266
 இந்த மொழி 512
 இந்திரசீலை 127

இந்திரன் 533
 இந்திரனல் 263
 இந்துநுதம் 212
 இந்நிலத் 416
 இந்நிலம்படை 81
 இப்படியே 512
 இமயத் 501
 இயம்பிய 19
 இயலிசை 210
 இரசிதமா 54
 இரப்பார் 249
 இரலைதேர் 25
 இரவிசூலத் 39
 இருபதத் 209
 இருபாற்படு 343
 இரும்புண் 115
 இருவருஞ் 211
 இருள்கொள் 463
 இலக்கண 399
 இலங்குமா 30
 இலங்கைமா 70
 இலங்கையிரா 114
 இலங்கையின் 71
 இலங்கையீச 494
 இலங்கொளி 127
 இவ்வாறு 513
 இலையோரொ 58
 இழுத்திடுங் 118
 இழுதுறு 442
 இளங்கோ 444
 இளைத்தநூன் 67
 இற்றைவரை 476
 இறும்பினுச் 121
 இறைசேரு 374
 இறையவ 308
 இன்பதுன்ப 466
 இன்பெடுத் 246
 இன்றுதொட் 201
 இன்றே சென்று 6
 இன்றேன் 297
 இன்னங்கலை 51
 இன்னதாக 402
 இன்னமன 298
 இன்னலின்றி 49
 இன்னவீழ் 402
 இன்னும்புவி 539
 இன்னோனர 542
 இனிதா 493

ஈ

ஈங்கிவர் 507
ஈசனடியை 220
ஈசனிடப் 478
ஈசனெருவ 220
ஈசனெளி 413
ஈட்டின 401
ஈயாவலோ 249
ஈழமதி 328
ஈனமதாய் 358

உ

உச்சியிற் 277
உடலுயிர் 534
உடலுயிரைச் 369
உடன்பொ 355
உடைமணி 482
உண்டுடனே 57
உண்ணப் 419
உண்பதுவு 214
உத்தமமாக 55
உத்தமர்க 190
உதித்தே 366
உந்தியு 246
உப்பர் 410
உருவமிள 313
உரைத்தசக 11
உரைத்தவாணி 111
உரைபுகர் 15
உலகணி 550
உலகமனைத் 169
உலகமாதா 477
உலகமேத் 315
உலகியலை 510
உலகிற்பழ 443
உலகினில் 107
உலகுதனி 369
உலகுதொழ 540
உலகுயி 414
உலகெலாந்தன் 307
உலகெலாமாகி 186
உலகெலாமுணர் 276
உலகெலாமொரு 406
உவந்தா 249
உழைமுக 69
உள்ளக் 438

உள்ளவளே 44
உள்ளுமுயர் 445
உள்ளேன் 514
உற்றதோ 19
உற்றமணி 390
உற்றவர்க் 531
உற்றுழி 219
உறங்கி 43
உறைவெண் 373
உன்தங்கை 513
உன்றன் 470
உன்னடி 415
உன்னரு 401
உன்னற்கரி 255
உன்னுநினை 143
உனக்குப்பிற 117
உனையேகட 530

ஊ

ஊட்டுசெஞ் 49
ஊரார்கள் 199
ஊருணிமா 301
ஊரும்மதி 44
ஊன்கொடுத்த 65
ஊனவேல் 505

எ

எங்கும்மாம 62
எங்கும்வியா 478
எங்கோதை 249
எட்டுவய 511
எடுத்தனன் 533
எண்டிசை 80
எண்டிருத்து 24
எண்ணரிய 435
எண்ணருஞ் 351
எண்ணற் 465
எணங்கன் 539
எத்தனை 434
எத்திசை 437
எத்துக்கு 341
எதிர்கொண் 502
எதிர்த்து 515
எந்தவினை 412
எந்தை 355
எப்போதுமிப்போ 84

எப்போதுமுப்போ 34
எம்பரனி 525
எய்ச்சிலை 95
எரிந்தன 350
எல்லாநல 517
எல்லார்தமை 467
எல்லாருமே 246
எல்லாவுயி 469
எல்லாவுலகமவ 258
எல்லாவுலகுமொரு 355
எல்லைகாண் 236
எல்லைவ 421
எலிமயி 385
எவ்வகை 480
எவ்வயிர் 387
எவ்வெவர் 401
எவனொரு 382
எழில்வாய் 52
எழுகிரண 35
எழுத்திற்கு 458
எழுத்தொடு 222
எழுதிய 458
எழுப்பும் 300
எள்ளுக்கு 322
என்றுரை 411
என்றெஞ்ச 283
என்மனை 310
என்வீட்டு 311
என்றதுஞ் 367
என்றதுபோக 351
என்றநஞ் 348
என்றரசன் 501
என்றிடலு 368
என்றியா 533
என்றினைய 91
என்றுகொண் 349
என்றுசொல 38
என்றுதா 399
என்றுமுள் 398
என்னடா 447
என்னநய 323
என்னனை 211
என்னுசை 136
என்னுதர 509
என்னுவின் 546
என்னுவியுங் 248
என்னிதயந் 216
என்னுடலு 243

எனக்கிளை 511
எனக்கினி 350
எனவிங் 347

ஏ

ஏகநாதன் 83
ஏகமாகித் 79
ஏங்குமாந் 82
ஏத்தாத 342
ஏத்துமடி 530
ஏதமில் 72
ஏதினன் 24
ஏந்திர 82
ஏர்செறி 321
ஏர்மேவு 139
ஏரடிக்குங் 509
ஏரணமென் 384
ஏரேறு 180
ஏரைமள் 126
ஏவுதலி 358
ஏற்பவர் 528
ஏற்றுநாத 82
ஏற்றுயர் 483
ஏற்றைப்பூட் 126

ஐ

ஐங்கர 354
ஐந்தருவு 21
ஐந்துகர 338
ஐந்துகோ 449
ஐந்துமே 474
ஐந்துவய 313
ஐந்துறை 266
ஐந்தெழுத் 412
ஐயநான் 413
ஐயனையால 547
ஐயாநின் 344
ஐயாநீர் 512
ஐயாவு 355
ஐயைவிசா 259

ஒ

ஒட்டிப் 116
ஒண்டரு 47
ஒப்பிலா 503
ஒருகோடி 520

ஒருதேய 448
ஒருவருட 310
ஒருவன்விழி 224
ஒருவனடை 525
ஒருவனர 227
ஒருவனருச்சித் 226
ஒருவனருச்சு 225
ஒருவனனு 223
ஒருவனுலி 226
ஒருவனியா 228
ஒருவனிழிகி 226
ஒருவனிழிம 257
ஒருவனுப 228
ஒருவனுயர்குரு 228
ஒருவனுயர்நான் 227
ஒருவனுர 225
ஒருவனுறு 228
ஒருவனெருசர 227
ஒருவனெரிட 224
ஒருவாத 294
ஒரேழு 301
ஒழிந்தவ 349
ஒழுக்கத்தை 430
ஒழுக்கமா 233
ஒள்ளொளி 477
ஒளியிலா 401
ஒன்றுந் 315
ஒன்றோக 479
ஒன்றார்வெரு 251

ஓ

ஓங்காரத் 520
ஓங்குகட 484
ஓங்குகரு 165
ஓங்குதா 450
ஓசைதரு 264
ஓதரிய 392
ஓதிமாய 209
ஓதியகபா 54
ஓதுறு 545
ஓயாம 406
ஓரிரவன் 215

க

கங்கம் 356
கங்காதரன் 221
கங்குன்மீது 127

கங்கையடை 417
கங்கைவளை 472
கச்சேரி 302
கசிவாக 408
கஞ்சத்த 257
கஞ்சமலரஞ்சி 472
கஞ்சமலரய 253
கஞ்சமுந் 126
கட்டித்தயி 175
கட்டுமளக 148
கடமார் 264
கடமெனு 369
கடவுளு 307
கடல்வளை 535
கடலான 106
கடலினனு 147
கடன்முக 181
கடனூரண 418
கடுகியு 515
கடுத்து 118
கடுப்பொதி 67
கடைச்சங் 383
கண்கண்ட 407
கண்டங்கரி 143
கண்டமாத் 274
கண்டவர் 351
கண்டவிடத் 219
கண்டாரெ 516
கண்டாலமு 115
கண்டிக்கு 397
கண்டுஆற் 118
கண்டேன் 312
கண்ணகன்ருா 388
கண்ணகன்ற 109
கண்ணனை 418
கண்ணாடி 497
கண்ணுறிர 251
கண்ணுலே 370
கண்ணிர 511
கண்ணிலா 49
கண்ணிற் 338
கண்ணுதல் 209
கண்ணைமறை 215
கணவன் 362
கணியமு 341
கணியார் 499
கத்தாக 418
கத்திபுகை 436

கத்துகடல் 475
 கதித்திட 400
 கதித்தெழு 41
 கதியாக 417
 கதிர்தரு 127
 கதிருநாய 444
 கதிரைக்கட 114
 கந்தசட்டி 240
 கந்தமார் 442
 கந்தமுறு 336
 கந்தரங் 548
 கந்தவேள் 135
 கந்தனுக்கு 411
 கந்தா 479
 கப்பல் 40
 கம்பரது 383
 கம்பை 452
 கயமலர் 96
 கயல்சேர் 260
 கயல்வரை 112
 கயற்குல 67
 கயற்பிறங் 64
 கர்த்தனு 308
 கரம்பொ 398
 கரமஞ்சரி 129
 கரியாரை 550
 கருக்குல 540
 கருத்தை 445
 கருதரும் 532
 கரும்பன்று 419
 கரும்புய 375
 கருமந்தி 143
 கருமறை 534
 கருமானை 550
 கருவலம் 114
 கருவாரு 340
 கருவிழா 163
 கரைக்காற் 164
 கல்லாய் 480
 கல்லைச்சடை 175
 கல்லைப்பிள 521
 கல்விநலம் 214
 கல்விமிக 213
 கலத்தினற் 418
 கலமற் 391
 கலைகிளர் 545
 கவிதிரு 542
 கவியலர் 298

கள்ளறு 64
 கள்ளன் 83
 கள்ளித் 495
 கள்ளுறை 494
 களமெலா 102
 களித்து 117
 கற்பகத்தா 453
 கற்பகத்தை 223
 கற்பகநாட் 481
 கற்பினே 71
 கற்றநூலு 113
 கற்றமாந் 535
 கற்றவர் 208
 கற்றவனை 219
 கற்றாங்கமை 251
 கற்றார் 268
 கற்றோனில 260
 கறங்குறு 350
 கன்றிய 297
 கன்றுந் 470
 கன்னங்க 495
 கன்னலின் 128
 கன்னரை 549
 கன்னலொ 336
 கன்னன் 217
 கன்னித் 522
 கன்னிமா 82
 கன்னிய 281
 கனகந்த 115
 கனகமா 13
 கனமலர் 150
 கனிபெற 438
 காக்குமள் 126
 காங்கேயன் 511
 காசில்பொற் 61
 காட்டலோ 470
 காட்டில்வாழ 83
 காட்டினி 315
 காட்டுக்குயி 198
 காடுவல்லை 119
 காடெலாங் 48
 காடெல்லாங் 108
 காடேது 303
 காண்டகு 48
 காண்மின் 32
 காணும்வெ 452
 காணுமவ 370
 காத்தவனே 201

காதலிற் 533
 காந்தத்தில் 130
 காந்திசேர் 112
 காந்தியி 526
 காப்பவிழ் 420
 காமகச் 194
 காமசரம் 196
 காமரு 440
 காமாரி 338
 காய்கடும் 103
 காய்ச்சத் 63
 காய்தரு 442
 காயமது 403
 காயமலர் 389
 காயும்நெரு 117
 காயுமா 287
 கார்த்திகை 175
 கார்படியு 163
 காரேறுதண் 267
 காரைதீவு 413
 கால்வாசி 510
 காலத்து 219
 காலமெனு 436
 காலன்றனை 178
 காலனு 354
 காலில்விழ 66
 காலுந்து 473
 காலேக்குண 466
 காலையந்தி 467
 காவரசு 95
 காவிதாமரை 102
 காவிரிப்பூ 385
 காவெலாம் 48
 காவைப் 339
 காங்குழ 67
 கான்மரு 145
 கான்றசோதி 113
 கானவனா 355
 கானவிலங் 464
 காநாநங் 193
 காநாநுர் 90
 கானிரங்கு 42
 கிழங்கு 325
 கிளிநச்சி 398
 கீதமளி 152
 கீதமேம் 237
 கீரனம் 548
 குகன்று 250

குஞ்சரமு 43
 குடியரசு 403
 குடையிற் 340
 குணக்கி 299
 குதிக்கின்ற 197
 குந்தல 194
 குமைபடி 391
 குரவுறு 233
 குருக்க 83
 குலங்குடி 492
 குலத்தா 517
 குலத்துளோர் 400
 குலப்பதி 549
 குலமணி 66
 குவலய 124
 குழையி 505
 குறையும் 530
 குன்றாக் 498
 குன்றோடி 346
 கூட்டிற் 214
 கூடம்புடை 130
 கூடலிழை 493
 கூடலுண் 347
 கூடும் 316
 கூதலுடை 96
 கூறுசீ 319
 கூறுசொற் 13
 கூறுதனிற் 289
 கூறுவேழ 65
 கேட்பது 272
 கைதாய் 248
 கைவிரல் 376
 கொங்கலர் 217
 கொஞ்சிய 48
 கொடியர்தம் 360
 கொடியவெ 412
 கொடியிடை 43
 கொடியெடு 446
 கொடிவள 134
 கொண்டு 43
 கொத்துடை 103
 கொந்தக 234
 கொம்பென 273
 கொல்லுஞ் 467
 கொழித 332
 கொழும்பிவண் 513
 கொழும்புக்கு 513
 கொள்வதின் 348

கொள்ளுமுக 55
கொள்ளுவ 492
கொற்றமிகு 96
கொன்றேன் 481
கோடிக்கதி 464
கோதிலா 519
கோரந்தோய் 109
கோலமா 113
கோவிற்கட 163
கோவிறுன் 62
கோழிக்குல 466
கோனிருக்கு 404

சு

சங்கத்தி 103
சங்கம்பொலி 498
சங்கமொடு 263
சங்கரனை 22
சங்குட 541
சண்டனை 253
சத்தார் 355
சத்தியந்தயை 527
சத்தியநூ 303
சத்தியநெ 323
சத்தியமான 530
சத்தியவே 84
சத்திரங் 518
சத்துச் 239
சந்ததமு 252
சந்தமார் 440
சந்தமான் 536
சந்தனமரத்தரு 359
சந்தனமரத்தினை 323
சந்தாப 310
சந்திர 193
சபாபதி 239
சம்பந்த 114
சரித்திர 385
சன்னாசி 84
சாதிநாகி 113
சாந்த 441
சாயத்திடு 56
சாயப்பா 246
சாரங்க 388
சாரம்படு 298
சாருஞ் 451
சாலக்கனி 250

சாலிக்கு 115
சாவுக்கும் 513
சாவேது 303
சாற்றிய 18
சித்தத்தி 366
சித்தமுறு 24
சித்தாந்தசைவ 268
சித்தாந்தலை 239
சித்திர 154
சிந்தனை 531
சிந்துர 101
சிந்தைநீ 31
சிரத்தை 251
சிரமலை 222
சிலையின்றி 549
சிலையினை 357
சிவசமய 308
சிவஞான 332
சிவஞானம் 452
சிவம்புரி 211
சிவமேபர 517
சிவாயநம 501
சிற்றம்ப 354
சிற்றத்தேனு 531
சிறுநுதல் 5
சிறுப்பிட்டி 397
சிறுவரை 363
சின்னத் 495
சினத்திய 68
சினவரி 19
சேநறு 325
சேதயுங் 373
சீர்கொண்டசெ 60
சீர்கொண்டபர 189
சீர்கொண்டபுள் 267
சீர்கொண்டவோ 529
சீர்செறி 138
சீர்தங்கு 97
சீர்பூத்தகரு 184
சீர்பூத்ததென் 104
சீர்பூத்தமறைநான் 261
சீர்பூத்தமறைமுத 185
சீர்பூத்தவில 445
சீர்மலி 388
சீர்முந்துகாரை 451
சீர்முந்துபாற் 245
சீர்மேவி 331
சீர்மேவுநதி 56

சீர்மேவுநவ 309
 சீர்மேவுமாவை 373
 சீர்வள 400
 சீர்விளங்கு 135
 சீரணங் 339
 சீரணஞ் 314
 சீரணி 335
 சீரரச 137
 சீரார்கதி 176
 சீரார்வண் 389
 சீரானஎந் 431
 சீரானதேச 302
 சீரிரகு 384
 சீரிலங்கு 34
 சீருலவு 278
 சீருறு 448
 சீரேறுகரு 185
 சீரேறுபர 264
 சீரேறுமல 444
 சீரேறுவண் 176
 சீரோங்கு 351
 சீலமாத 545
 சீற்றத் 346
 சீற்றரி 476
 சுக்கிரீ 317
 சுகமஞ்ச 390
 சுடர்க்கொடி 143
 சுத்தவான் 48
 சுத்திபெற 160
 சுந்தர 377
 சும்மா 452
 சுவையார் 516
 சுற்றார் 518
 சுன்னைக் 318
 சுன்னைவாழ் 353
 சூரியகிர 442
 சூரியசந் 303
 சூரியன்றன் 156
 சூலமின் 348
 சூலைசொ 325
 சூலையென் 343
 செங்கதிர் 439
 செங்கமல 213
 செங்கிர 475
 செஞ்சடி 203
 செட்டிகன் 232
 செத்தார் 220
 செந்தமிழ்க் 544

செந்தமிழ்ப்பா 352
 செந்தமிழ்வாண 247
 செந்தமிழஞ்சிங் 437
 செந்தமிழஞ்சூரி 452
 செந்திருசேர் 326
 செந்திருநிறை 53
 செந்திருவா 16
 செந்தூர் 242
 செந்தேன் 372
 செந்நெல்லும் 137
 செந்நெற்பழ 138
 செப்பருங் 507
 செப்பற்கரி 210
 செம்பொரு 14
 செம்மலர் 387
 செம்மான் 282
 செம்மைய 355
 செய்தபிழை 394
 செய்தவர் 18
 செய்தேயெடு 58
 செய்யகங் 87
 செய்யகேது 62
 செய்யநோய் 82
 செய்யமா 30
 செல்லவிடு 382
 செல்லாரு 260
 செல்லினருள் 101
 செல்லஞ்சென் 112
 செல்வஞ் 470
 செல்வமை 106
 செல்வமணி 136
 செல்வமில்லை 213
 செல்வீர் 500
 செவ்வித்திரு 103
 செழுந்தமிழ் 521
 செற்றயி 361
 செறுவோர் 5
 சென்னை 399
 சேணுற்றி 260
 சேயசெங் 69
 சேயூரம 339
 சேயோமரி 202
 சேயோனவ 547
 சேர்ந்த 36
 சேலாம்விழி 479
 சேற்றிற் 326
 சேறணிந்த 68
 சேனையும் 12

சையநேரு 128
 சைவம் 137
 சொல்லணி 313
 சொல்லரிய 34
 சொல்லவந் 320
 சொல்லுநூற் 327
 சொல்லுமனு 256
 சொல்லுயர் 398
 சொல்லுரு 274
 சொல்லுற்ற 33
 சொற்கொண்ட 168
 சொற்பத 102
 சொன்னமொழி 42
 சோரனென்று 44
 சோரிக்க 371
 சோலையவா 499

ஞ

ஞாயிறுநாள 528
 ஞாயிறுபோலு 364
 ஞாலத்திலே 514
 ஞானமிக 235
 ஞானவொ 342

த

தக்கசோழ 505
 தக்கதாம் 544
 தக்கரி 417
 தக்கைதன் 195
 தகரங்க 508
 தங்கந்தனை 417
 தங்கம்புரி 150
 தங்கைச்சி 511
 தஞ்சமெ 281
 தண்டபாணி 110
 தண்டமி 341
 தண்டலைத் 142
 தண்ணமர் 48
 தண்ணெனீர் 65
 தடம்புகு 442
 தடமறுகி 387
 தடியென 549
 தத்தஞ்சம 322
 தத்தித்தோம் 41
 தத்துபரி 195

தத்துவம் 301
 தந்தனதான 201
 தந்தாளிரண்டு 116
 தந்தியின் 506
 தந்திர 507
 தந்தைதா 215
 தந்தைமொழி 213
 தந்தைய 367
 தந்தையொரு 215
 தம்பியும் 316
 தம்பெருமை 214
 தம்பைகாவல 12
 தம்பையா 498
 தம்மதந்தீத் 219
 தம்மனைக் 216
 தம்முடை 394
 தம்மையே 243
 தமிழ்ஞிமி 527
 தமிழேதொனி 523
 தரளமாலை 292
 தருபவனு 308
 தருவளர் 158
 தருவேமெரி 247
 தவித்த 497
 தற்பரஞ் 378
 தற்பரமே 201
 தன்கடவுட் 21
 தன்மங்கல 137
 தன்னுக்கம் 220
 தன்னாடு 506
 தன்னுயிர் 220
 தன்னுறு 506
 தன்னைவள 468
 தனமுடை 403
 தனிப்பணி 47
 தனிவாழு 143
 தனையாதரிக் 130
 தாக்கணங் 418, 495
 தாங்கரிய 280
 தாங்கரு 441
 தாங்கனிந்து 102
 தாடலைபோற் 208
 தாதைநா 541
 தாதையு 532
 தாதையை 315
 தாமுழந் 491
 தாயார் 325

தாயாரிட 517
தாயொடு 284
தார்கொண்ட 508
தாரகமா 372
தாரகை 314
தாரணியோர் 53
தாரமிஞ்சு 146
தாலக்கனி 199
தாவப்ப 396
தாவர 356
தாளம்வல் 41
தாளமிருக் 302
தாளினிற் 490
தானதிகபவ 38
தானதிகவரச 35
தானதிகவாரிதி 37
தானேஇய 41
தானேதா 303
திக்குவிச 502
திகர்தபெட் 113
திங்கண்மு 12
திங்கண்முக 123
திங்கள்குடி 368
திங்கள்தோறு 63
திங்களா 441
திடமாம 340
திணைமடந்தை 25
திமிரமெழு 57
திரங்கொண் 250
திராவிட 364
திரியதையுண் 55
திரிவரத 351
திருக்கினம் 187
திருஞானமறை 139
திருடினன 224
திருத்தவ 241
திருத்துங்க 238
திருத்தொண் 333
திருந்துசங் 439
திருந்துபுகழ் 40
திருநாவ 380
திருமகள் 203
திருமகன 262
திருமருவி 261
திருமருவு 34
திருமறைப் 534
திருமாலுமல 263

திருமேவு 386
திருவளர் 33
திருவளர்மதுரை 52
திருவளர்மார் 531
திருவளரில் 70
திருவளரும் 389
திருவாநல 240
திருவார்க 255
திருவாருநல்லை 134
திருவிளங் 324
திருவினற் 237
திருவுலாங் 120
திருவுமெல் 344
திருவுற்ற 337
திருவெழுஞ் 16
திருவேய 344
திருவேளை 209
தின்னத்தின் 117
தினகர 418
தினமுமெரு 514
திம்பலவி 212
தியமரமொ 313
தீராதவிலை 519
துங்கக்குறவர் 128
துங்கராசா 82
துட்டாமட் 116
துடியிடை 276
துதிக்கும் 300
துய்யநதி 506
துய்யபர 386
துவரிதழ் 210
துழனிநன் 64
துறைநிலவு 173
துன்பமக 481
துன்றிலாப 14
துன்னல 516
துக்கார 357
துயோர்ப்பர 517
துவிமயின் 136
தெங்கங் 372
தெட்டு 350
தெரியாததொ 220
தெரிவரிய 229
தெருமந்து 397
தெள்ளாவி 234
தெள்ளித் 522
தெளிக்குஞ் 295

578 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தெளிவுறு 49
தென்கயிலை 329
தென்மயிலை 279
தென்மொழி 526
தென்னிரந்த 68
தேசசுக 285
தேங்கமழ் 103
தேங்குபுன 128
தேங்குமெய் 244
தேசாரிள 175
தேசிகராவர் 231
தேசுகந்த 472
தேடரிய 331
தேம்பொழி 541
தேமணக்கு 457
தேமாங்கனி 515
தேமேவு 265
தேமேவுமால 144
தேயமெல் 251
தேயும்பற்க 57
தேர்தருவிரா 273
தேர்மீதுதே 268
தேவதேவ 121
தேவபாடை 238
தேவமுனிவ 501
தேவமுனிவர் 561
தேவர்க 493
தேவர்கோ 315
தேவரெலாங் 437
தேவன்மானிட 84
தேவாரம் 318
தேவியோர் 415
தேவுப்படி 467
தேவேயம் 491
தேறுமெய் 450
தேன்செய்த 479
தேனேர் 323
தேனைத்தாங் 126
தேனைநிகர் 395
தேனோகனி 268
தேனோங்கு 212
தையிட்டி 396
தொட்டவ 411
தொல்காப்பிய 444
தொலையாத 516
தொளாமணி 517
தோற்றுமா 81
தோன்றவென் 401

தோன்றாத் 357
தோன்றுமப் 65

ந

நக்கர்நகு 285
நகுலமுனி 284
நகுலைப் 282
நகுலையாதி 286
நச்சியல் 396
நஞ்சம் 299
நஞ்சுபோல் 61
நட்டமே 401
நடந்தாளொரு 198
நத்தமுருங் 137
நத்தேபெற் 199
நதியரவ 121
நந்தாவன 136
நந்தா விள 516
நந்திமகா 262
நம்பரை 452
நம்பியரு 448
நம்பிவந் 250
நரராசன 339
நல்லதொழு 503
நல்லயாழ் 242
நல்லவிநா 414
நல்லறிவில் 314
நல்லார்க 356
நல்லிருப்பு 425
நல்லைநக 223
நல்வனமார் 122
நலத்தோர் 496
நலம்புனை 357
நலமதாகவே 62
நலமாய 370
நள்ளார் 324
நளனை 324
நற்சங்கு 396
நற்கருணை 84
நற்புறுசுக 142
நற்றவஞ் 83
நறுமலர் 276
நன்மங் 312
நன்மைசெய் 161
நன்றே 344
நன்றேசெயி 46
நன்னகர் 352

நன்னட 318
 நன்னடைப்பி 68
 நன்னூலாம் 106
 நன்னெடுங் 66
 நாக்கு 313
 நாங்கள் 511
 நாங்கள் ஐவேம் 512
 நாட்டமா 400
 நாட்டுகின்ற 40
 நாட்டுப்பொ 394
 நாடும் நாட் 301
 நாதநம்பகை 533
 நாதபஞ் 371
 நாதனே 275
 நாமகணவிற் 308
 நாயினுங் 415
 நாயேனை 342
 நாரணனைப் 22
 நாரந்தனை 396
 நாவரசர் 519
 நாவிநன் 71
 நாவிலங்கை 70
 நாவினாலுல 15
 நாளவமே 39
 நாளுந் 322
 நாற்றமுத 497
 நாற்றிசை 527
 நானமணி 280
 நாஞ்சமய 221
 நிகரில் 329
 நித்திலத் 423
 நிலங்கையி 527
 நிலமேற் 285
 நிறைந்திடு 236
 நிறைநிலவு 172
 நிறையுமுள்ள 68
 நின்றகா 18
 நினையாய்வாழி 6
 நீ அடித்திட 117
 நீக்குமா 67
 நீங்கிய நீ 355
 நீங்கியவெ 312
 நீட்சியுட 404
 நீடலுறழ் 95
 நீண்டான் 339
 நீண்டுயர் 425
 நீணிலம 232
 நீதியடைந் 246

நீதியும் பொறை 12
 நீதிவித்த 107
 நீயலாற் 31
 நீராழி 390
 நீரிலேபுண்ட 109
 நீரேறு 354
 நீலாம்புத 191
 நீன்பெருங் 507
 நீற்குட் 342
 நுண்மையி 443
 நும்வாழ் 498
 நூறுநாலாறு 163
 நெட்டையீல 218
 நெடுநாளாக 310
 நெஞ்சநடிப் 284
 நெற்சாதி 230
 நேரான வெள்ளி 16
 நேரியன்சர 112
 நொச்சியம் 245
 நோக்கினிய 425
 நோயுமாரண 107
 நோற்றலும் 64

ப

பகுத்தவந் 112
 பகுதியுந் 266
 பங்கயச் 533
 பங்கயனு 386
 பங்குனிசித் 175
 பச்சடைப் 66
 பச்சை 337
 பசியால் 543
 பஞ்சர 372
 பஞ்சிதோய் 440
 பட்டிடை 496
 படநிரையர 127
 படர்வேலை 211
 படிகநிறத் 23
 படியுணர் 273
 படைத்தளித் 308
 படைமடத்தை 137
 படையெழு 449
 பண்டத்திடு 118
 பண்டைநற் 277
 பண்டைய 234
 பண்ணவர் 530
 பண்ணார் 509

பண்ணுருந் 43
 பண்ணியை 422
 பண்ணிற்றேறு 112
 பண்ணுக் 340
 பணமணி 277
 பணியார் 280
 பணிலம்வெண் 48
 பத்தியரும் 496
 பத்தியுடன் 254
 பத்தினி 351
 பதங்கஞ் 211
 பதிக்கு 444
 பதிபசுபாசம் 54
 பந்தமுற 402
 பம்பிய 540
 பயம்புவிக் 120
 பரதற்கு 502
 பரப்புமேகலை 111
 பரவுநல்லை 68
 பரவுப 323
 பரவுமால் 120
 பரவையிடஞ் 210
 பலவிதச்செந் 126
 பலளத்திய 159
 பவனந் 508
 பழமறை 277
 பள்ளக்கடற் 165
 பன்னம 26
 பன்னரிய 252
 பன்னவு 400
 பன்னாண் 13
 பன்னிசைப் 67
 பன்னிரண்டு 165
 பன்னிருயா 213
 பன்னுபுகழ் 458
 பற்றினார் 548
 பற்றுடனே 254
 பறத்தலை 210
 பறவைப் 464
 பாகனசொல் 136
 பாட்டளி 420
 பாட்டுப்படி 302
 பாட்டும்பய 540
 பாடலங்கந் 130
 பாடிக்கரை 465
 பாடுவன 446
 பாண்டவர் 311
 பாண்டிமன் 547

பாணியி 357
 பாதகஞ் 395
 பாதநூபுர 162
 பாதபத் 317
 பாதவத்தை 130
 பாயசங்கண்டு 129
 பார்த்தான் 43
 பார்ப்பினை 250
 பாரதியே 438
 பாராய்நீ 44
 பாரிலங்கு 29
 பாரிலக்கதை 141
 பாரிலுள்ள 20
 பாரின்மேவு 56
 பாரினல்ல 400
 பாருநாக 30
 பாருலகு 286
 பாரேழு 539
 பால்தினை 431
 பாலகரை 363
 பாலங்கொ 356
 பாலர்முதி 411
 பாலரவி 392
 பாவனைப் 274
 பாழ்வினை 366
 பிங்கல 480
 பிடிக்குள் 118
 பிடியனை 143
 பிணக்குப் 344
 பிணமாக் 464
 பித்தாளர் 346
 பிள்ளைமதிச் 221
 புகலிடந் 201
 புகழெலாம் 290
 புண்டரிக 505
 புண்டரீ 13
 புண்ணியஞ் 310
 புண்ணியப் 236
 புண்ணியபாவ 530
 புண்ணியமே 249
 புத்தபிரா 436
 புத்தபிரான் 446
 புயங்கந் 299
 புயனிக 506
 புரக்குமந்தப் 40
 புரங்களறிய 65
 புரட்டாதி 175
 புரர்தெற 349

புலர்தரு 442	பேரானபாரா 84
புலரிவந் 167	பெறுபயன் 426
புலரியினெழு 544	பைப்பணிப் 111
புலவர்கள் 548	பொங்கரிடை 125
புலவரொவ் 548	பொங்குகந்த 102
புலிவாயமா 245	பொங்குகுனி 112
புவனியிற் 230	பொங்குவெவ் 441
புவியேபெறு 51	பொதியமலை 71
புழுவும் 358	பொய்ப்பொரு 493
புன்பவந் 145	பொருந்திய 442
புண்ணைப்பொது 248	பொருபூத 340
புண்ணைமா 495	பொருவிலர 546
பூசிக்கும 80	பொருளுங் 490
பூண்ட 496	பொல்லா 419
பூதகணுதி 529	பொல்லாத 378
பூதமெடுத் 281	பொற்பகமே 311
பூமணக்கு 446	பொற்புதை 437
பூமாதரு 142	பொற்றாமரை 311
பூமாதுபூவி 135	பொறிசால் 372
பூமேவு 377	பொன்கதிரை 409
பூமேவுசூரி 279	பொன்பூத்த 168, 186
பூமேவுமாம் 208	பொன்பூத்தமணி 235
பூமேவுவாவி 174	பொன்மேவி 311
பூர்வகர் 411	பொன்றவழ் 125
பூரணஞா 450	பொன்றிகழ் 374
பூவாண 345	பொன்னக 352
பூவார்மலர் 241	பொன்னங்கலை 137
பூவாழு 282	பொன்னம் 516
பூவிற்றமி 322	பொன்னம்ப 334
பூவின்மீதே 173	பொன்னம்பலவ 517
பூவின்மெய்ப் 222	பொன்னனை 136, 245
பூவினன் 348	பொன்னொருங் 514
பூவுளோனரி 54	பொன்னொசை 250
பூவெலாந் 31	பொன்னிரவி 45
பெண்ணருமை 214	பொன்னின்மா 316
பெண்ணை 497	பொன்னுலக 190
பெண்மணியை 217	பொன்னுலவு 87
பெருகியவெகு 55	பொன்னுலோக 63
பெரும்புகழ் 320	பொன்னூ 346
பெற்றக 314	பொண்ணைப் 397
பெற்றதிரு 468	பொண்ணைப்பொ 199
பெற்றபிள்ளை 412	பொன்னையு 416
பெற்றம்பறி 211	போக்கிய 247
பெற்றவணீ 122	போகவிடா 40
பெற்றவர் 531	போங்கா 354
பெற்றவரை 362	போதக 356
பேரம்பல 239	போதநாண் 62

போதப்பொலி 136
 போதேகிய 210
 போய்விடுமே 58
 போயினரே 42
 போற்றிநா 325
 போற்றுமவம் 269
 போற்றுமடி 135
 போற்றுமாதனை 108
 போற்றுமு 365
 போனபின்ன 36

ம

மக்கர்க்கு 188
 மங்கலமார் 262
 மக்களமுது 258
 மங்காதந்தி 87
 மங்கைபே 83
 மங்கையர்கைப் 101
 மங்கையி 394
 மஞ்சஞ்சவ் 291,
 மஞ்சளாவிய 110
 மஞ்சின்முத் 49
 மட்டவிழு 253
 மட்டிவண் 400
 மட்டுவிலா 395
 மடைகிடந் 49
 மண்டலமுத 192
 மண்டிய 440
 மண்ணை 502
 மண்ணாய் 465
 மண்ணுலகி 216
 மண்மேலு 311
 மணக்குஞ்சர 129
 மணப்பதும 69
 மணிக்கழ 69
 மணிகொண்ட 184
 மணிதங்கு 17
 மணிநிறக் 27, 28
 மணிமருள் 421
 மணிவளர் 393
 மணிவான் 248
 மதிதங்கு 374
 மதியணி 277
 மதிநில 540

மதுமலர் 119
 மதுரமொழு 542
 மதுரையி 352
 மத்திரிகேளா 192
 மரந்திக 374
 மரணப் 465
 மரபும்புகழ் 15
 மருக்காவி 115
 மருக்கோட் 127
 மருதயி 398
 மருந்தென 491
 மருந்தே 357
 மருமமதி 225
 மருவலர் 549
 மருவுகங்கை 127
 மருவுநிழ 149
 மருவுமஞ் 126
 மருளுறு 546
 மல்லாகமாதக 164
 மல்லிகைசண் 212
 மலர்ந்து 462
 மலைகளுட் 330
 மலையாங்கயிலை 142
 மலைவைத்த 345
 மற்குரிய 135
 மற்றபுகுன் 272
 மற்றதனை 459
 மற்றவர் 361
 மற்றுமோர் 304
 மறுவற்றில 199
 மறைந்த 349
 மறைமுடி 238, 272
 மறைமுதலா 143
 மறையவர் 233
 மறையொரு 273
 மன்றறுன்று 536
 மன்னனா 70
 மன்னனேமன் 192
 மன்னர்மன் 25
 மன்னார்மா 142
 மன்னியவின் 31
 மன்னிவள 393
 மன்னுமா 387
 மன்னோதன 419
 மனமகிழ் 533
 மனமதி 370
 மாகத்தன் 82

மாகயப் 397
 மாகலாநய 287
 மாகனலை 44
 மாகாளர் 310
 மாசிலா 353
 மாணிக்கச் 86
 மாணிக்கவா 238
 மாணிலை 249
 மாணிக்கவீர 254
 மாணிலா 447
 மாத்திரை 286
 மாதங்கவரை 72
 மாதர்மைந் 23
 மாதண்டம் 166
 மாதமதின் 36
 மாதமும் 141
 மாதரார் 214
 மாதவனுநா 162
 மாதகலார 550
 மாதயவாம் 38
 மாதரை 498
 மாதவத்தி 296
 மாப்பாண 453
 மாமலைவல் 481
 மாலைப்பொ 466
 மாலொளித் 550
 மாயமாய் 381
 மாயவஞ்சக் 62
 மாயாவ 372
 மாரசாயக 193
 மாரிமேகந் 111
 மாலைதோறு 110
 மாவலிகங் 437
 மாவெடுக்குஞ் 156
 மாவையமா 191
 மாறாதபுனல் 37
 மாறில்பாளை 49
 மாறில்லாதே 83
 மாறுமுக 496
 மான்கா 245
 மானமகி 301
 மானிட 480
 மானின்க 437
 மானினைக்கய 200
 மானினைப் பழி 200
 மானுரு 316
 மாணேமட 193
 மாணேறு 356

மானைக் கய 200
 மிகுதரு 442
 மிஞ்சுபிர 359
 மிடிமைநோய் 141
 மின்னஞ்ச 473
 மின்னற்கொடி 193
 மின்னிமுகில் 146
 மின்னுங்காரும் 109
 மின்னேரி 384
 மின்னைநிகர் 196
 மீதெழுந்து 37
 மீனவனே 44
 மீனனெடுங் 43
 மீனுறு 507
 முடிவிலாதுறை 164
 முடிவேந் 493
 முத்தாய் 503
 முத்தவெண் 96
 முத்துருவா 294
 முத்துவட 293
 முதலங்கத் 421
 முதனடுவிறு 528
 முதுமையுற 422
 முதுவேணிற் 425
 முதைச்சுவற் 4
 முந்தமா 54
 முந்திப்பிந் 469
 முந்துங் 14
 முந்தேறு 317
 முந்தை 402
 முந்தையாம் 273
 முந்துமுகங் 405
 முந்துமோட்ச 82
 முப்பத்து 327
 முப்பரிநூன் 252
 முப்பாலுமப் 302
 முரட்டையட 121
 முருந்து நிரை 245
 முழுமுதலை 211
 முற்பட்டா 68
 முற்றுவய 312
 முன்னமொ 339
 முன்னர் 353
 முன்னவனே 317
 முன்னாட் 51
 முன்னாளர 524
 முன்னாளிற் 319
 முன்னீ 395

முன்னாலுணர் 13
முன்னேநாளி 111
முடருக்கும் 213
மூவுலகும் 80
மூன்றேபதா 343
மெத்தும் 69
மெய்த்திரு 548
மெய்திகழ 232
மெய்நூல் 398
மெய்ப்புலவ 135
மெய்மன 323
மெய்யறிவின்ப 187
மெய்யுரை 547
மேடமுகைப் 283
மேலுமுயிர் 405
மேலோர்புகழ் 145
மேலேமுனை 448
மேலுமலைமாண 144
மேழிக்கொடி 141
மேற்றிசை 449
மேனமறைப் 145
மேனிலாவெறி 30
மோகனசுந் 157
மைந்தன்விதை 218
மைப்பார் 259

ய

யாக்கைவரு 298
யாதைமா 273
யாதையோது 402
யாதுரை 316
யாழ்ப்பாண 430

வ

வசையறு 232
வஞ்சஞ் 346
வஞ்சமுற் 366
வஞ்ச வஞ்சி 61
வஞ்சியர் 379
வட்டவுரு 422
வட்டநிதம் 411
வட்டிக்கட 314
வட்டித் 256
வடநாட்டி 383
வடமலைச் 154
வடவேட்டிற் 40
வடாஅது 454

வடுமானிப் 396
வண்டாமரை 298
வண்டினந் 532
வண்டார்மா 200
வண்ணம் 491
வண்ணமலி 46
வண்ணவிளம் 216
வண்ணை 499
வண்டுநற 412
வண்டுற்ற 544
வணங்குமரன் 36
வந்தளிமது 53
வந்தாயோடா 116
வந்திக்கு 508
வந்துடணிள் 202
வரச்சந் 115
வரந்தருந் 32
வரமுடைக் 61
வருகுவென் 50
வருமெபூத் 274
வருவீரெ 346
வரையெலா 31
வரையெழு 473
வரையேறி 514
வல்லவிதி 220
வல்வழக் 496
வழங்குய் 376
வழுதியார் 345
வழுவுற 233
வள்கலேமுனி 103
வள்ளிபடர் 277
வள்ளியோரி 114
வள்ளுவ 443
வளமைசேர் 111
வன்மையர் 66
வன்றெண்ட 318
வன்னமாங் 125
வன்னிநாதன் 71
வனப்பதி 320
வளைதரு 248
வளைந்துமா 23
வாக்கிர்சர 223
வாக்கிற் 494
வாங்கும்கரை 146
வாசமேவு 140
வாட்ட 347
வாடப்பதி 119

வாணிகம்மிக 141
வாதமுதன் 38
வாந்தி 90
வாமமேகலை 111
வார்காட்டும் 137
வாரணஞ் 509
வாரணமெட்டும் 12
வாரிவளஞ் 35
வாருலவு 32
வாவிநீர் 316
வாவிமண 451
வாவியின்கரை 113
வாவியெழு 317
வாழிபொற் 518
வாழியவேல் 518
வாழியினி 454
வாழைநெருங் 531
வானகத்தி 425
வானத்திற 538
வானத்தின 418
வானமதால் 87
வானமுகட் 469
வானமுறு 435
வானவன்மா 130
வானுலவும் 402
வானூர் 373

வி

விட்டுக்கட 302
விடத்தலை 395
விடியற் 469
விடுவதென் 40
விண்டட 565
விண்டல 239
விண்டுலாவிய 125
விண்டுவின் 415
விண்டொடு 459
விண்ணளவு 403
விண்ணளவை 324
விண்ணுடு 222
விண்ணிருந்து 86
விண்ணுலாவி 81
விண்ணென்று 26
விண்புதைத் 69
விதம்பித 515
விதியின் 500
விதியின்முறை 147

விதிவலிமைப் 408
விந்தைசெறி 168
விம்மிதமுடை 547
வியர்வு 441
விரகனாமுத் 51
விரித்த 343
விருப்பந்தங் 151
விரைதவழ் 440
வில்லவ 356
வில்லாடன் 244
வில்லுயர் 248
விழாமை 356
வின்மேல்விடு 312
வீதியெங் 536
வெங்கண் 15
வெண்கவரி 280
வெண்ணிறு 343
வெய்யதா 348
வெய்யராவ 315
வெயிலேறி 123
வெருவும்போர் 317
வெள்ளிய 247
வெள்ளைநிற 420
வெள்ளைப்பட் 547
வெள்ளைமாட 441
வெறியென 4
வேகமாகமு 284
வேடம்பல 219
வேண்டிய 32
வேண்டும் 543
வேண்டுவார்
வேணிச்சவ் 66
வேதத்தி 16
வேதநால் 231
வேதபாடை 537
வேதம்வலி 223
வேதமுறை 503
வேதவொலி 136
வேதநேர்வழி 295
வேதன்புவி 257
வேதணிழந் 285
வேந்தர்சம 141
வெயவேம் 505
வேற்றோர் 314
வெகும் 345
வெயந் 347
வெயமன்னு 25

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்
1926-1988

“ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுட்களுட் சிறந்தவை சிலவற்றை அப்புலவர்கள் வாழ்ந்த கால முறைப்படி தொகுத்துக் கூறும் “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்” என்னும் இந்நூல், பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நாடு தமிழிலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் இயற்றிய பல பிரபந்தங்களுட் சிலவே அச்சிடப் பட்டுள்ளன.

இங்ஙனம் அச்சிடப்பட்டுள்ளனவற்றுட் பெரும்பாலானவை ஒருமுறை மட்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டமையால், அந்நூற் பிரதிகள் அருகியே காணப்படுகின்றன. அவற்றையும் ஏட்டு வடிவிலுள்ள ஏனை நூல்களையுந் தேடிப் பெற்று, அவற்றிலுள்ள செய்யுட்களுட் சிலவற்றைத் திரட்டி நூல்வடிவில் உதவிய கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டும், அதனை அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய பணத்தை உதவி ஊக்கிய இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் பணியும் பாராட்டற்குரியவை. ஈழநாட்டுத் தமிழிலக்கிய வளத்தினை வரலாற்று முறைப்படி ஆராய்வதற்கும், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் இலக்கியச் சிறப்பினை மட்டிடுவதற்கும் ஒரு சிறந்த கருவியாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.”

- பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் -
(இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்)